

نادرنامه

نشریه

انجمن آثار ملی خراسان

نگارش

محمد حسین - قدوسی

حق طبع و تقلید محفوظ و مخصوص مؤلف است

فروردین ۱۳۳۹ هجری شمسی

چاپ چاپخانه خراسان

**Collection of Prof. Muhammad Iqbal Mujaddidi
Preserved in Punjab University Library.**

پروفیسر محمد اقبال مجددی کا مجموعہ
پنجاب یونیورسٹی لائبریری میں محفوظ شدہ

132957

بنام خدای یکتای دانا و توانا

دیباچه

حقیقت‌شناسی و سیاست‌گذاری از شاهنشاهان و بزرگان و دانشمندان دینی و میهنی همواره از غرائز و خصائص ذاتی ایرانیان بوده و هست. ملل بزرگ جهان تجلیل و تکریم و زنده داشتن نام مردان بزرگ تاریخ را از مسائل مهمه ملی میدانند. زیرا برای تربیت و پرورش جوانان راهی بهتر از آموختن تاریخ نیاکان و اطلاع از سرگذشت راد مردان و قهرمانان نیست.

در سال ۱۳۱۲ شمسی باراده اعلیحضرت فقید **رضا شاه کبیر** جمعی از رجال دانشمند و دانش پرور کشور برای حفظ و نگاهداری آثار باستانی که از نیاکان با افتخار ما باقی و برجا مانده و برای بزرگداشت نام سلاطین با عظمت و بزرگان دین و شخصیت‌های علمی و ملی و ادبی گردهم آمده بنام **انجمن آثار ملی** کوشش‌های شایسته‌ای نموده‌اند مانند **ساختن آرامگاه فردوسی طوسی و سعدی و حافظ و ابوعلی سینا و تعمیر و تکمیل آثار ملی تخت جمشید و ابنیه تاریخی اصفهان و امثال آن.**

در سال ۱۳۲۸ بنا بامر مبارک اعلیحضرت همایون شاهنشاه **محمد رضا شاه پهلوی** که روزگار پادشاهیش دراز باد انجمن آثار ملی بتجدید بنای آرامگاه منجی ایران **نادرشاه افشار** با مجاهدت **انجمن آثار ملی خراسان** دست بکار شد. ساختمان آرامگاه و تهیه مجسمه آن شهریار نامدار از آبان سال ۱۳۳۵ بنحویکه در شأن آن پادشاه بزرگ باشد آغاز گردیده و اکنون پایان پذیرفته است.

نادرشاه از مردان بزرگ تاریخ بوده و مورخین دنیا او را در ردیف **اسکندر و تیمور و ناپلئون و فردریک** میدانند. جنگ‌های او از شکفتترین وقایع جنگی جهانست. با توجه باوضاع زمان کشوری که دچار سرشکستگی و زبونی شده بود

بهمت و فداکاری و استقامت این قهرمان بزرگ با سرعتی معجز آسا بمنتهی درجه قدرت و عظمت رسید .

شرح دوران زندگی و صفحات تاریخ پر افتخار این نابغه عظیم الشان ، همت و عزم آهنین و پیشرفت و پیروزیهای او در نبردهای خونین تا بدانجائیکه پرچم پیروزی ایران را بر فراز بحرین و قندهار و کابل و غزنین و هندوستان و ترکستان و داغستان تا دریای عمان برافراشت هر ورقش دفتری است از افتخارات کشور عزیز ما ایران .

بلند همت مردیکه از شمال خاوری ایران قیام نمود و بادیده غیرت و تعصب وطنخواهی اوضاع هرج و مرج کشور و از هم گسیختگی ارکان سلطنت و دولت را مینگریست چنان رستاخیزی بپا کرده و کمر همت بر میان بسته و شمشیر از نیام کشیده و قیام دلاورانهای نمود که لرزه برار کان امیرالمووری های دنیای آنروز افکند .

سبب تألیف کتاب

نگارنده که مقیم مشهد هستم و سالها از مشاهده آرامگاه این مرد ایران مخصوصاً در مواقعی که با بعضی از ستیاحان خارجی بدانجا میرفتم با نهایت تأسف در مقابل خارجیان شرمنده میشدم. برای تجدید بنای آرامگاه بمقامات مربوطه پیشنهاد هائی داده و دنباله آن خدمتگذاری ناچیزی را در جریان ساختمان برعهده داشتم . در ضمن چند کتابی که از تاریخ نادری مطالعه میکردم چون بنقائص و اختلافات تاریخی بر خورد نمودم بر آن شدم در این موقع که آرامگاه اوبابترین وضعی تجدید میشود تاریخی که جامع تمام تواریخ باشد بدون هیچکدام از اعمال نظر و عقیده و صرفاً از نظر تاریخ نویسی و بدست آوردن وقایع حقیقی تاریخی آنچه بوده بنویسم . خوشبختانه انجمن آثار ملی مرا در این امر تشویق و یاری نمودند و از زمانیکه بساین کار مشغول بودم در دو سال اخیر منحصراً تمام وقت خود را صرف نموده و با مسافرتهای مکرر بدر کز و کلات و صفحات شمالی خراسان و کشورهای پاکستان و هندوستان و مراجعه بکتابخانه های خراسان و تهران و راهنماییهای فضلا و دانشمندان باجهت بسیار

چهار

و استمداد از روح مقاوم و عزم ثابت آنرا مرد تاریخ اینک موفق بانجام آن گردیدم.

بایادخیر از محمد کاظم و طلب آمرزش برای میرزا مهدیخان وقایع نگار عصر نادر که مؤلف تاریخ نادر و شاید نام کتابشان نادر نامه بوده (مرحوم رشیدیاسمی و آقای سهیلی خوانساری مینویسند که: معلوم نیست نادر نامه اسم اصلی کتاب تاریخ محمد کاظم و یا تاریخ میرزا مهدیخان که معروفست بجهانگشا باشد و گویا نسخه تاریخ محمد کاظم که عدهای از مورخین از آن استفاده نموده اند فعلا وجود ندارد.) نام کتاب را نادر نامه نهادم.

پریچیت

در سالهای اخیر که بتدوین کتاب و مطالعه کتب تاریخی مورخین ایرانی و غیر ایرانی عصر نادر شاه و کتابهاییکه بعدها نوشته شده است اشتغال داشتم و یا ضمن مذاکراتیکه با اشخاص در باره شخصیت نادر بمیان میآمد متوجه شدم بعضی از مورخین و اشخاصیکه تحقیق کافی نکرده اند عقاید و نظریات مختلفی در باره نادر شاه دارند. بر آن شدم که در این دیباچه نظریات آنان را مورد بحث قرار دهم. برای روشن شدن حقایق تاریخی و رفع هر گونه ابهامی با کمال بی نظری و قضاوت منصفانه مطابق مدارک تاریخی (که در این کتاب کاملا تشریح شده است) تذکراتی دهم تا شاید مفید و پسنیدیده آید.

۱ - عدهای معتقدند که نادر شاه در دوران جوانی مردی متعددی بوده است. باید دانست در آن اوقات که صفحات شمالی خراسان همواره مورد تهاجم طوایف ازبک و تاتار بوده و از صحاری خشک بمناطق پر نعمت و سبز و خرم دشت آتک و درگز و قوچان و بجنورد تجاوز کرده و با کشتار زیاد و بدست آوردن غنایم و اسیر بمحل خود مراجعت مینمودند. سلاطین صفوی برای جلوگیری از تجاوز آنان ایلات سلحشور نقاط دیگر کشور را (از جمله ایل افشار) بدان نواحی کوچ میدادند. نادریکه در اوان جوانی صدماتی از آنها دیده و مدتی در اسارت

پنج

متجاوزین بسر برده و مادرش که مورد علاقه زیاد او بود در اسارت جان سپرده است. بدین جهت برای کوتاه کردن دست آنها و ایجاد امنیت و رفاه مردم سر زمین خود مجبور بود که قوای کافی داشته باشد. در نتیجه ملاکین و حشمداران محلی باید باو کمک میکردند تا بتواند با تحمل مشقات طاقت فرسا و زد و خوردهای متوالی ریشه فساد و شرّ اشرار غارتگر را از بین بر کند، تا آنجا که شجاعت و شهامت او زبان زد دشمنان گردیده و آن منطقه از وجود طغیان صاف و امنیت حکم فرما شد. این رویه معمول سایر مناطق ایران نیز بوده و در هر محل متمکنین با جمع آوری پول تجهیز قوا مینمودند تا برای حفظ امنیت و رفاه اهالی و وسایل مدافعه تهیه نمایند. افسانه ها و حکایاتی از آن زمان در میان مردم شمال خراسان باقی مانده (در فصل افسانه ها مندرج است) که منجمله حکایت بز ماده و پیرزن دلیل است بر اینکه نادر برفع ظلم از اهالی آن منطقه اهتمام داشته . بنا برین چنین بنظر میرسد که نادر در دوران جوانی مردی متجاوز و متعدی نبوده است .

۲- بعضی در مذهب نادر باینکه سنی یا شیعه بوده تردید دارند. ولی بدلائلی که در این کتاب ضمن و قایع تاریخی مسطور است میرساند که نادر شیعی مذهب بوده . از آنجمله سجع مهریستکه در اوان زمامداری خراسان و قبل از سلطنت در ذیل اسناد و مخصوصاً وقفنامه ایکه برای آرامگاه خود در مشهد نوشته است : « لافتی الی علی لاسیف الا ذوالفقار - نادر عمرم ز لطف حق غلام هشت و چار . » دیده میشود .

اینکه نادر شاه از ابتدای زمامداری و سلطنت با رویه و سیاست صفویّه دائر بنوازی و اختلاف و ایجاد نفاق بین شیعه و سنی (در فصل دوم این کتاب مذکور است) مخالفت تمام داشته و با مبارزه شدید اهتمام برفع این اختلافات مینموده . دلیل شیعه بودن نادر نادر میخواست با ایجاد اتحاد بین شیعه و سنی جامعه اسلامی را تقویت کند و بقول مورخین اگر بانجام این مقصود اهل تسنن مذهب شیعه را مانند مذاهب چهارگانه تسنن از خود بدانند نائل و موفق میگردد . ملل اسلامی قدرت بیشتری داشته و مقام عالیتری در جهان احراز میکردند . بدین است و دعای از نادر

شیعه که با تعصبات عهد صفویه خو گرفته بودند و رفتار نادر با بعضی از آنان خشونت آمیز بود. در خفا و پشت پرده باوی خصومت ورزیده و نهانی مردم شیعه متعصب را نسبت باو بد بین ساخته و او را غیر شیعه جلوه میدادند. (برای اثبات بیشتر بتاریخ مراجعه شود) • از این جهت بود که بعضی در بارهٔ مذهب نادر اظهار تردید نموده‌اند.

۳ - شاید بعضی مورخین نادر را در بارهٔ نابینا کردن فرزند ارشدش رضا قلی میرزا خاطی بدانند ولی با دلائلی که نادر راجع بسوء ظن نسبت پسرش در دست داشت باید تصدیق کرد که از نظر نادر تا پس از نابینا کردن فرزندش بروی محرز و مسلم بوده که پسرش باو قصد خیانت داشته. وقایع تاریخی میرساند که هر کس بجای نادر بود چنین میکرد. زیرا: ۱- بانصایح و دستورهایی مؤکدی که نادر در بهار سفلی بوی داده بود که در اصول مملکتداری و حفاظت کامل طهماسب میرزا و اولادش که در سبزوار زندانی بودند مراقبت کند و همچنین از عزل و لات و حکامیکه نادر بکار گماشته خود داری نماید و در امور مهمهٔ مملکتی با ریش سفیدان بمشاوره پردازد و نیز زندگانی با تجمل و دربار سلطنتی احتراز جوید. • رضا قلی میرزا بر خلاف دستور پدر عمل کرد و اعمال خلاف او بنادر (زمانیکه در هندوستان بود) گزارش داده میشد. ۲- نادر ضمن گزارش فتوحات خود در هند پسرش دستور داد ویرا هنگام مراجعت از هند در هر ات ملاقات نماید. رضا قلی نیز تخلف کرده و با انتظاریکه پدرش برای ملاقات او در هر ات داشت نیامد. ۳- در قره تپه که پدرش را ملاقات نمود چون نادر دستگاه تجمل او و سپاهش را دید بسیار بر آشفت و خبر قتل طهماسب میرزا و اولادش و مخصوصاً خواهر او که زن پسرش بود نادر را از فرزند دل سرد و بد گمان ورنجیده خاطر کرد. ۴- هنگامیکه در بخارا دو دختر ابوالفیض خان پادشاه بخارا را برای پسر و برادر زاده اش نامزد نمود استنکاف رضا قلی میرزا از ازدواج با دختر بزرگتر و اظهار تهدید آمیز او نادر را بیشتر ظنین ساخت. ۵- تیراندازی بنادر در سواد کوه مازندران و بدست نیامدن مرتکب تیراندازی و مخصوصاً القات

حکمی مانند محمد تقی خان شیرازی و الی فارس که مورد علاقه نادر بودند و رضا قلی میرزا درغیاب نادر نسبت با آنها بدرفتاری کرده بود در نادر تأثیر فراوان داشت. ۶ - تا بدست آمدن مرتکب شلیک تیر بنادر که یکسال بطول انجامید نادر یقین حاصل کرد که پسرش دز اینکار دست داشته است. ۷ - وقتی که مرتکب پیدا شد با اینکه مکرر میگفت کسی او را تحریک نکرده. همینقدر که نادر باو گفت اگر راست بگوئی ترا نخواهم کشت. مرتکب برای نجات خویش بدروغ گفت تحریک رضا قلی میرزا بوده است. ۸ - رضا قلی میرزا از آنجائیکه مردی شجاع و متهور بود و یقین داشت که پدرش با علاقه پدر فرزندى هیچگاه مجازات سختی در باره او روا نمیدارد در اثبات بی تقصیری خود آنطور که باید و شاید اهتمام نمیورزید و با ایستادگی کامل و غرور جوانی میگفت من هرگز چنین خیانتی را بپدرم نکرده و نمیکنم. ۹ - هیچیک از درباریان در مقابل رفع بدگمانی نادر نسبت بفرزندش در مقام دفاع و تبرئه وی بر نمی آمدند. بنابراین با این دلائل که در تاریخ بتفصیل مذکور است و رضا قلی میرزا بهیچوجه در فکر خیانت پدرش نبوده و در سوء قصد شلیک بطرف نادر دوچندانترین اطلاعی نداشته و کاملاً بی تقصیر بود. نمیتوان نادر را تا قبل از عمل مجازات خطاها قلمداد نمود.

۴ - معدودی از مورخین لشکر کشی نادر را به هندوستان ترجیحاً و حمله و کشور کشائی دانسته اند. چون این موضوع از مسائل شایان توجه و بررسی کامل است برای اثبات خلاف این نظریه و روشن ساختن باینکه لشکر کشی نادر به هندوستان منحصرأ برای تنبیه افغانه متجاوزیند و غنائم ایران را بدین راه برده اند و نیز گوشمالی درباریان کستاخ هند ده بنامدهای نادر شاه و سفرای ایران توجه و اعتنائی ننمودند بود. ناگزیر بتوضیحات تاریخی زیر میبادرت میشود:

شاه سلطان حسین صفوی ده در سال ۱۱۰۶ هجری قمری (۱۶۹۲ میلادی) بمادشاهی رسید دولت صفویه راه تنزل را می پیمود. کرکین خان کرچی بحلده من قندهار

که یکی از سیزده ایالت ایران بود مأمور گردید. ولی سوء رفتار او موجب شکایت افغانها شد. افغانها آریائی هستند و بعضی از مورخان آنان را از طوایف خزر شناخته‌اند که امیر تیمور از نواحی شیروان (شروان) بقندهار کوچ داده‌است. از جمله طوایف مشهور افغان غلجائی یا غلیجهای و یا غلزهی است که مسکن آنان در قلات (معرب کلات) میانه غزنین و قندهار میباشد. این فرقه خود را از آل علی علیه السلام میدانند و مردمانی کوهستانی و شجاع و از پیروان سنت و جماعت و در مذهب متعصبند. طایفه ابدالی نیز از طوایف ایرانی و دارای همان خصائص غلیجائی هستند که در نواحی هرات مسکن داشتند. گرگین خان باقوای گرجی در قندهار و زمینداور و بست و شال و مستنک و فوشنج و قلات غلجائی و قلات بنچاره بلوچ و گرشک تا سرحد فراه و اسفزار مستقر میگردد. چون گرجیان اصلاً عیسوی و تازه باسلام درآمده بودند حکومت او بر آن ناحیه ناگوار بود. بسبب اختلافات مذهبی بمسلمانان ایالت قندهار بی عدالتی میشد و آنچه **میرویس** (امیرویس) بگرگین خان بیگلربیگی تظلم میکرد وی پذیرفته و حمل بر نافرمانی و طغیان او مینمود. این بود که افغانها از حکومت صفوی و قزلباش متنفر شدند، تا اینکه افغانان بستوه آمده و میرویس را که سری پرشور داشت در سال ۱۱۱۱ هجری (مصادف با سال فوت علامه محمد باقر مجلسی) باصفهان فرستادند تا مظالم بیگلربیگی را بعرض پادشاه صفوی برسانند.

میرویس در اصفهان از زیارت شاه محروم گردیده و وزراء هم بعرضحال او توجه نمودند. در این میان گرگین خان بدربار صفوی گزارش داد و میرویس را ببدی یاد کرده کشتن یا زندانی شدن او را خواستار شده بود.

میرویس بوسیله **محمد آقا خواجه سرا** که ناظر بیوتات و پیشکار پادشاه بود با پیشکشهایی خود را بی تقصیر جلوه داد ولی چون داد رسی ندید بمکه رفت و در سال ۱۱۱۲ باصفهان بازگشت و اختلال امور دولت را دریافته از طریق کرمان بقندهار آمد و افغانها را از ضعف در بار صفوی آگاه ساخت. میرویس از اوضاع سلطنت ایران دانست که امراء و سران سپاه بر اثر طول آرامش کشور **جنک**

نا دیده و از قواعد جنگ و سپاهیگری و ملکداری عاریند و فهمید که اگر کسی اندک تدبیر و مختصر شجاعت و دلیری داشته باشد میتواند بتسخیر بلاد ایران پردازد. گر گین خان از رفتار میرویس ناراضی بود ولی با سفارشنامه هائی که از وزیران و متنفذان در باری برایش فرستاده بود نمیتوانست بسی موجبی او را آزار برساند باوی بمدار رفتار مینمود. میرویس با اجازه بیگلربیگی بقلات که پنج شش منزلی قندهار و مسکن او بود رفت.

میرویس با سران طایفه غلجائی که از عشیره او و از طوایف دیگر افغان کسانیکه بشجاعت موصوف بودند عهد کرد که درخیر و شر و سود و ضرر شریک و یکسان باشند. پس از چندی بقندهار باز گشت ولی درخفا باجماعت کاگری هم پیمان شد. ایشان هم از طوایف افغانی و درحوالی فوشنج و شرح رباط (ناحیه شرقی قندهار) ساکن بودند. در این وقت میرویس بطایفه کاگری پیغام فرستاد تا سر بشورش و فساد بردارند و آنان نیز شورش نمودند. از طرفی بحاکم گفت که ایشان مردمی شریر و مفسدند و باید بقلع و قمع آنان پرداخت و سپاهیان بر آنان حمله نمایند. گر گین خان نیز چنین کرد و سرداران افغانی و بلوچ را احضار نمود و نیمی از سپاه خود را که قریب دوسه هزارتن بودند سان داده و بقیه را هم ده سه چهار هزار سپاهی مستعد کار زار بودند فرمان داد تا آماده حرکت باشند. بنا برین نیمی از سپاهیان حاکم بچنگ مشغول شدند و میرویس دوشید تا میان سپاه تفرقه اندازد. سپس خود شبانگاه بر گر گین خان ده با تنی چند غیر سپاهی بود شبیخون زده و او را دستگیر نمود. بلافاصله بدست مراد خان افغانی ده زندانی حاکم و مردی خنثی بود بقتل رسید و اسباب و یراق و اسباب فوج گر گین خان را بکسان خود داده و بهیمنی ده گر گین خان بود خویش را آراسته و متوجه قندهار شد و آنشهر را بدین حیلہ تصرف کرد چون این خبر به الکساندر میرزا فرمانده نیروی گر گین خان رسید با افواج خود بازگشت و بقندهار حمله نمود. میرویس از روی مکر و حیلہ بفرمانده پیغام داد که من این کارها را بدستور امیران و بزرگان پادشاه کرده ام و بهتر آنست که شما با بقیه

اردو و بازماندگان حاکم و نعلش عموی خود گرگین خان باصفهان بروید .
الکساندر نیز چنین کرده روانه هرات شد .

میرویس با خیال آسوده در استحکام حصار و قلعه قندهار کوشید و اکثر سرداران حوالی قندهار را باطاعت در آورده حکومت مستقل تشکیل داد . بطوریکه در منتخب التواریخ نوشته این وقایع بسال ۱۱۲۲ هجری واقع شد . شاه سلطان حسین کیخسرو خان برادرزاده گرگین خان مقتول را بحکومت قندهار منصوب و با پنجاه هزار سپاهی بمحل مأموریت فرستاد . امرای خراسان و حکام هرات و کرمان با او همراه شده با توپخانه بسیار حرکت کرد . میرویس در کنار رود هیرمند راه عبور لشکریان خسروخان را گرفته و چون خبریافت که سرکردگان ابدالی بحاکم جدید پیوسته اند . بیخبر بجلو گیری آنان پرداخته و بسیاری از آنان را بقتل رسانیده و بقیه را متفرق ساخت .

عدهای از لشکریان قندهاری میرویس که شیعی مذهب و افغانه آنان را فارسی زبان مینامیدند از آب هیرمند گذشته و محرمانه خسرو خان بیگلربیگی را خبر دادند که میرویس دیشب بر ابدالیها شبیخون زده و در اردو نیست و سپاه کار آمد وی هم همراه او است و فرصتی به از این نیست که بسرعت از رودخانه گذشته و خود را بقندهار برساند زیرا در قندهار لشکریان افغانه چندانی نیستند و مردم شیعی مذهب و فارسی زبانان منتظر و دست بدعا هستند که سپاه قزلباش برسد و آنان را یاری نماید . کیخسرو خان خود را بقلعه رسانید و بعضی سرداران او داخل قندهار شدند . در این موقع مشاورین حاکم بوی گفتند : « اگر بیادشاه خبر رسد که شما باین سهولت قندهار را مسخر کرده اید کار گذاران شاهی از شما بازخواست خزانہ خواهند کرد . بهتر آنست لشکریانیکه داخل قلعه شده اند باز طلبید و مقدمه جنک را طول دهید تا در نظرها سختی امر موجب عظمت و اهمیت کار شده و دست آویزی برای خرج خزائن بدست آید . » بیگلربیگی از سوء تدبیر سپاهیان را از قلعه خواست . در این اثنا میرویس شب هنگام بعد از جنک با ابدالیها لشکریان خویش را در جای خود نیافت و میخواست از همانجا فرار کرده بقلات

مسکن خود برود ولی بعضی از سردارانش مصلحت ندانستند. لذا چون جاسوسان بوی خبر دادند که دشمن در خارج قندهار است میرویس بسرعت از دروازه ماشوری که پشت قلعه است در همان شب خود را بدرون قلعه رسانید و بمردم گفت از بسیاری سپاه قزلباش هراسان مباشید. این قوم را اگر فتح نصیب بود قلعه گرفته را از دست نمیدادند. کیخسرو و خان بیگلربیگی جدید یکسال قندهار را در محاصره داشت. عاقبت بفریب میرویس و فرزندش محمود در ۲۶ رمضان ۱۱۲۳ بدست افغانها کشته شد و غلجائیان بقیه لشکر بزرگ قزلباش را نا بود و ساز و برگ سپاه و خزائن بیشمار و حتی زنان کیخسرو و خان بتصرف میرویس در آمد. پس از کیخسرو خان محمد زمانخان قورچی باشی که از اعظم رجال دولت بود با سپاه جدید باتفاق سرداران خراسان و استرآباد و قاجار و کُرد و رؤسای عشایر مأمور قندهار گردید و بانتظار سرداران دیگر با تائی و کُندی بطرف قندهار حرکت میکرد. در میان جاجرم و بسطام که سرحد خراسان و استرآباد بود بانتظار عده کمکی چند روزی توقف کرد و از قضا ناخوش شد و در گذشت. میرویس در سال ۱۱۲۸ هجری بدرود زندگی گفت و برادرش عبدالعزیز بجای او نشست. چندی نگذشت که محمود فرزند میرویس که بیست ساله بود با جمعی از خواص خود و فارسی زبانان (شیعیان) عم خویش را کشتند و رئیس طایفه قندهار شد.

طایفه ابدالی

این طایفه ده از حیث عده بر طایفه غلجائی فزونی داشته و قریب شصت هزار خانوار بودند اصلاً افغانی هستند. در سال ۱۰۰۰ هجری از کابل ده مسکن اصلی آنان بود بهرات کوچ کردند و سرد سیر آنان نواحی بادغیس (قسمت شمالی هرات) و گرمسیرشان در قسمت شرقی هرات اوبه و شاقلان تا حدود اسفزار بود. سردار آنان از طرف پادشاه صفوی عنوان سلطانی داشت. در اواخر سلطنت شاه سلیمان سرداری قوم ابدالی با حیات سلطان سدوزئی بود. او یکی از محصلان حاکم هرات را کشته و با برادرش اشکرخان و پنج شش هزار خانواده

ابدالی از ترس بازخواست دولت از هرات فرار کرده و به ملتان رفت. **عبدالله خان** فرزند حیات سلطان با پسر خود **اسدالله خان** پس از شنیدن حادثه قندهار و قیام میرویس برای ابراز فدویت و رعایت حق نمک سلاطین صفوی و جبران تقصیر خود با پانصد یا ششصد سوار باردوی بیگلربیگی ملحق شدند ولی پس از کشته شدن کیخسرو خان بهرات رفته و در آنجا رؤسای ابدالی از آنان اطاعت کردند.

عباسقلی خان شاملو حاکم هرات چون میدانست که قوم ابدالی از هرات بر غلجائیان برتری داشته و احتمال میداد که آنان نیز طغیان و سرکشی نمایند روزیکه پدر و پسر بدیدن او رفته بودند هر دو را زندانی کرد و در عین حال سرداران قزلباش هرات از بد سلوکی حاکم شورش کرده و او را مقید ساخته عریضه‌ای بدربار شاهی دایر بسوء رفتار عباسقلی خان نوشته و استدعای حاکم دیگر کردند. شاه سلطان حسین **جعفر خان استاجلو** (استجلو) را روانه هرات کرد. در این میان عبدالله خان و فرزندش با مساعدت عده‌ای از مردم هرات از زندان فرار کرده و بکوه دوشاخ رفتند. طایفه ابدالی که در این وقت بدانجا بقشلاق رفته بودند باتفاق پدر و فرزند به اسقزار آمده و آن ناحیه را مسخر کرده بجانب هرات حمله ور شدند *

جعفر خان حاکم با سپاه خود درشش کیلومتری شهر باطاغیان ابدالی جنگی سخت کرده و مدتی در محاصره بود. در شهر قحط و غلا شد و در نتیجه عده‌ای قزلباش آشکارا و پنهان با ابدالیان سازش کرده و عاقبت افغانان از راه **برج فیلیخانه** که در سمت دروازه عراق واقع بود داخل شهر شده و بقتل و غارت مردم پرداخته و جمعی از قزلباش کشته شدند. پس از این قتل و غارت موحد نواحی هرات تا سرحد سیستان و در شمال از بادغیس تا حوالی آب مرغاب بتصرف آنان درآمد. **اسدالله خان** قلعه **فراه** را که از سال پیش بتصرف غلجائیه‌ها در آمده بود در سال ۱۱۲۹ نیز مسخر کرد. در این موقع که قندهار بتصرف غلجائی و هرات و فراه بتصرف **اسدالله خان** ابدالی درآمد. در خراسان و سیستان نیز هرج و مرج بر پا شد. آتش نا امنی از

سیزده

هرسوی کشور زبانه کشید. بطوریکه شاه سلطان حسین بقزوین رفت و برای گرد آوردن سپاه مدتی در آنجا توقف کرد.

قندهار

ایالت قندهار از قدیم الایام جزء ایران می بود و ریشه و اصل طوایف آن حدود آریائی بودند. این ناحیه که میان ایران و هند واقعست گاهی بدست هند میافتاد و زمانی بدست ایران. لکن از زمان شاه عباس ثانی تا عصر شاه سلطان حسین یکسر در دست حکام ایران بوده ولی سلاطین هند مانند داراشکوه در سال ۱۰۶۳ هجری قمری برای بدست آوردن قندهار حمله بی نتیجه میگرداند.

هندیان با روابط حسنه ای که با ایران داشتند همیشه باین آرزو بودند که عاقبت قندهار را متصرف شوند. در صورتیکه شاعران صفوی هیچگاه بقصد ناتوان کردن سلاطین گورگانی هندوستان نبودند.

مثلا در سال ۱۰۸۳ که محمد اکبر (پسر عالمگیر پادشاه هندوستان) باصفهان پناه آورد. شاه سلیمان صفوی بواسطه مودت فیما بین او را علیه پدر یاری نکرد.

در سال ۱۱۱۳ هجری (۱۷۰۱) میلادی لشکریان اورنگ زیب پادشاه هند آرزوی تصرف قندهار و زمیند اور را داشته افغانان هم درهمین اوان در کمپانی انگلیس در سواحل و بنادر هند بخدمات نظامی مشغول و مزدور بودند. نمایندگان انگلیسها در ایران و خصوصا اصفهان و بلاد دیگر از زمان شاه عباس کبیر پناه تجارت و دوستی با ایران جای گرفتند ولی شاهنشاه باعظمت ایران مانع مقابله سیاسی آنان بود. درهمین اوان ناکهان میرویس غلجانی علیه ایران قیام کرد. بدین نیت که اگر مغلوب شود پیدایش هندوستان پناه برد و اکثر غالب آمد حکومت مستقلی در قندهار ایجاد نماید. این بود که بالاخره بر مسند حکومت مستقل هرات نشست.

میرویس پس از قتل بیکلر بیکگی برای فریب دربار هند مقدماتی از اشیاء

چهارده

مسروقه غارتی با ۱۰۱ روپیه مسكوك بنام هدیه جهت فرخ سیر پادشاه هند بوسیله برادرش بدربار هندفرستاد ولی از طرف فرخ سیر بخطاب حاج امیرخانی و خلعت و شمشیر و فیل و فرمان ایالت صوبه قندهار مخلع و سرافراز گردید. در صورتیکه میرویس مطلقاً قصد الحاق بهند را نداشت. نظیر این عمل را محمود پسر میرویس عیناً با در بار ایران بعد از قتل اسدالله خان ابدالی نمود و آنرا خدمت بشاه صفوی جلوه گر ساخت و خلعت و نشان و فرمان حکومت قندهار گرفت.

در سال ۱۱۱۸ هجری قمری اورنگ زیب پادشاه مدبر و مقتدر نود ساله هند بدروید زندگی گفت و بهادرشاه بجای او بتخت سلطنت نشست ولی دربار سلطنت هند رو بضعف و انحطاط گرائید و کم کم دخالت خارجیان بیشتر شد و با طوائف کوهستانی و جنگجویان هند مانند افغانها ارتباط پیدا کردند.

پس از آنکه اسدالله خان ابدالی جعفر خان استاجلو را کشت و غوریان و فراه و بادغیس را گرفت. شاه سلطان حسین فتحعلی خان ترکمان را در سال ۱۱۲۸ بسرداری هرات مأمور کرد و در حوالی کوسویه با اسدالله خان جنگید لکن مغلوب و کشته شد. بعد از این واقعه دربار صفوی صفی قلی خان مشهور به دیوانه را در سال ۱۱۲۹ مأمور خراسان نمود و علت انتخاب وی این بود که وی از جمله امرای ترك و در کمال سفاکی و ضبط و نظم و ترتیب بود. او را با افواج بی نهایت وساز و برك و توپخانه روانه خراسان نمودند تا در ابتدا فرقه ازبك و ترکمان را تنبیه نموده آنگاه متوجه هرات گردد. در ضمن جنگ با ازبکها طایفه قاجار داد مردانگی دادند و ازبکها را شدیداً مغلوب ساختند. این فرمانده نخست سرداران اسیر ازبك را گردن زد و سپس آنانرا گج گرفت. رؤسای قاجار که ذرا انتظار خلعت و مهر و محبت بودند مورد تحقیر وی قرار گرفتند و بعدم شجاعت و بزدلی منسوب شدند و برعکس کسانی که در جنگ شرکتی نداشتند انعام و خلعت گرفتند. ایل قاجار و اکثر سپاهیان از این رفتار دلشکسته شدند و کینه فرمانده کل (دیوانه) را در دل گرفتند.

پانزده

در حکومت صفویّه که تمامی سرمایه آنان دین و مذهب بود . ابتدا فتحعلی خان ترکمن و بعد صفی قلی خان بدین بهانه که جنگ جهاد است نه فقط باموال دولت و مردم قناعت نکردند . بلکه قندیلها و شمعدانها و عود سوزهای سیمین وزرین و گرانها و دیگر اسباب و اثاث و دارائی زرینه و سیمینه را از خزانه حضرت رضا علیه السلام یغما کردند و بدینگونه آستان قدسی را که مورد احترام ازبک و افغان و سنی نیز بود این شیعه نمایان بتاراج بردند . از این عمل پیداست که رفتار جاهلانه و دیوانگی اینگونه مردان پست در جامعه ایرانی چه انعکاس سوئی بوجود میآورد ؟

صفی قلی خان بهرات رسید . نخست پسرش کشته شده و سپس خودش را هم بنا بمشهور بعهاده باروت انداخته آتش زدند . نظامیان کُرد و قاجار هم خزانه و ساز و برگ سپاه را غارت کرده و گریختند .

قبلاً گفتیم شاه صفوی برای تجهیز قوا از اصفهان بقزوین عزیمت نمود . در چنین موقع حسّاس و سختی همگی امرا و امنای دولت با **فتحعلی خان** وزیر اعظم که مردی مدبّر و کاردان بود از در دشمنی درآمدند و بکارشکنی پرداختند . بدین نحو که در نظر شاه سلطان حسین وزیر اعظم را بخروج و قیام بر ضد سلطنت متهم ساختند و گفتند وی قصد گرفتن شاه را دارد . بالاخره با نوك خنجر چشمان فتحعلی خان وزیر اعظم را از حدقه بیرون آوردند و اموال او را بضبط شاه و قسمتی بتاراج دادند . با برادرش **لطیفعلی خان** سپهسالار فارس نیز چنین کردند یعنی پس از عزل از قمشد (شهرضای فعلی) ریش و ابروی او را تراشیدند و سرخاب و سفیداب بر رویش مالیدند و در حالیکه لوطیمان او را استقبال میکردند چند سگ پیشاپیش وی میکشیدند تا بدربار اصفهان آوردند .

محمود افغان که بر سر قلعه فراه با اسدالله خان ابدالی جنگید و او را داشت در سال ۱۱۳۲ سیر سردار ابدالی را با عریضهای بدربار شاه ارسال داشت و او را دولتخواهی نام گذاشت و از روی مکر و حیله اظهار خلوص و بندگی کرد و از اعمال پدرش تبری نمود . دربارشاه سلطان حسین سخنان فریبنده محمود را فوژی عظیم دانسته و بر صدق و اخلاص او حمل نمودند و او را بملقب حسین قلی خان

شانزدهم

(یعنی غلام شاه سلطان حسین) و صوفی صافی ضمیر مخاطب و ملقب کردند و خلعت و شمشیر و اسب و رقم حکومت قندهار جهت افرستادند و چون قندهار را درست شده پنداشته یکی از غلامان شاهی موسوم به **اسماعیل خان** را در سال ۱۱۳۳ بحکومت هرات فرستادند . شاه هم در اوائل ربیع الاول همین سال از قزوین باصفهان مراجعت نمود .

از اظهار انقیاد محمود چندی نگذشته بود که وی بیبهانه تنبیه طایفه ابدالی ب سیستان آمده و آنجا رامسخر کرد و لطفعلی خان فرمانده و سپهسالار فارس مأمور تعقیب او گردیده و وی را بافغانستان برگردانید ولی لطفعلی خان که در صد جمع آوری قوا برای قلع و قمع محمود بود بآن سرنوشت شومی که گذشت از دربار صفوی مبتلا گردید .

حرکت محمود افغان باصفهان : دربار اصفهان همه روزه اخبار تازه ای از شورش مردم ولایات دریافت میکرد. تر کمنهای **صاین خانی** در استرآباد طغیان کردند . **لغزیها** در شیروان **اسماعیل خان** حاکم خود را کشتند . **ملک محمود سیستانی** سر بشورش برداشته بطمع خراسان افتاده است . بالاخره پس از آنکه محمود بیبهانه تنبیه ابدالیها ب سیستان آمد باتفاق **شهاداد بلوچ** نه ماه در کرمان بقتل و غارت پرداخته سپس بقندهار باز گشت . در سال بعد باز با شش هزار سپاهی بهوس تسخیر کرمان افتاده و از آنجا عازم اصفهان شد .

رجال دولت صفوی درهای **جبهه** خانه را گشودند و مردم بازاری و روستائی و جنک نادیده را بالبسه سپاهی ملبس و با اسلحه جنگی مجهز نمودند . روز شنبه ۲۰ جمادی الاول ۱۱۳۴ هجری قمری در **گولون آباد** (گل باد یا گلناپاد) ۱۴۴ کیلومتری اصفهان جنک در گرفت و با شکست قزلباش تمامی توپخانه بتصرف محمود در آمد و اصفهان محاصره شد .

بطوریکه در فصل اوضاع ایران قبل از قیام نادر مذکور است . رجال دولت فکری اندیشیده **سلطان محمد میرزا** را که اکبر فرزندان شاه بود در هفتم رجب ۱۱۳۴ بولیعهدی برگزیدند و چون آثار رشد در او نمودار بود پس از چهار روز

ویرا خلع کردند و صفی میرزا برادرش را بولیعهدی انتخاب نمودند و باز در ۲۷ رجب اورا خلع کرده **طهماسب میرزا** را بولیعهدی گماشتند و در شب ۲۳ رمضان ۱۱۳۴ او را بکاشان فرستادند تا از قزوین و آذربایجان لشکری فراهم آورد . در این اثناء قحطی سختی در اصفهان پدید آمد. بالاخره شاه لباس ماتم پوشیده در اندرون نوحه سرائی میگرد و در میدان و بازار سخنرانی مینمود باینکه : « بجز تسلیم علاج نیست . بنای دولت خود را بدست خود خراب کردیم و شکر نعمت حق را بجای نیاوردیم ، از نفاق و شقاق دشمنان خود را بیدار ساختیم ، از سوء تدبیر هر چه داشتیم بدشمن سپردیم . قضای ازل بجهت افعال ناشایست ما تخت ایران را لایق ماندید و سزای ما را داده ، تقدیر خدا تغییر بنده کرد ، اما چون ارادت علیّه بر این تعلق گرفت برویم و جملگی بشاه جدید سرفروود آوریم . » از این سخنان سپاهیان بنوعی گریستند که آه و ناله شان با فلاك رسید و افغانه که در جلفا بودند صدای ایشان را آشکارا می شنیدند .

در قزوین رجال دولت شب را با آتش بازی و عیش عروسی طهماسب میرزا مشغول بودند و فردای همان شب در اصفهان شیون مردم از ورود محمود با سمان میر رسید . **مرعشی** که از اقارب و ارادتمندان صفویید است در باره شاه طهماسب صفوی می نویسد : « همیشه مست و بیخبر بود و به بنین و بنات سرداران و سرکردگان لایق نظر خیانت داشت . » سر انجام روز یازدهم محرم ۱۱۳۵ شاه سلطان حسین را به فرح آباد نزد محمود غلجائی بردند و افسر نیائی را بوی سپردند محمود باصفهان وارد شد و سکه و خطبه بنام او زده و خوانده شد و یکصد و چهل و دو تن از سران و بزرگان قزلباش را کردن زدوسی و یک تن (بقول ۱۵۶ تن) از شاهزادگان بیگناه را از دم تیغ گذراند . بالاخره در محمود بدانجا رسید که از مردم شاهدوست و وطنخواه کاشان و بهبهان و کهنکویه سیل خود را تاراج **قاسمخان بختیاری** توسل جست و از آنهمه سپاه اوسه هزار نفر برهنه باصفهان وارد و از خجالت و بیم شبانه بشهر داخل شدند و عدهای از افغانه از محمود ، قتل فجیع اودلگیر و روگردان شده با وطن و بلاد خویش باز گشتند . محمود با مرانش

فلج و جنون مبتلا شد تا در دوازدهم شعبان ۱۱۳۷ بدست عمو زاده اش اشرف کشته شد . اشرف بامید تثبیت سلطنت ناجوانمردانه شاه سلطان حسین تسلیم و بی دفاع را شهید ساخت .

در سال ۱۱۴۱ نابغه جهانگشای شرق **نادرشاه افشار** اشرف غاصب را از اصفهان بیرون کرد و بالاخره درحین فرار بقندهار در سال ۱۱۴۲ کشته شد . قیام افغانها برای ایران يك بلوا و شورش داخلی بوده است . افغان بماستم نکرده بلکه ستمکار درباریان و هیئت حاکمه ظالم و نادان آنزمان بوده اند . ملت ایران درجنگ با دشمنان شکست نخورد . بلکه درباریان لاًبالی فاسد و هیئت حاکمه سود پرست عامل اساسی شکست بوده اند . چنانکه همین ملت برهبری و پیشوائی قائدی مانند **نادر** چنان میکند که ملای سرباز اصفهانی جان بر کف نهاده درمقابل باران گلوله و آتش دشمن حصار قندهار را میگشاید .

نکوهش مکن چرخ نیلوفری را برون کن زسرباد خیره سری را
چوتو خود کنی اخترخویشرا بد مدار از فلک چشم نیک اختری را

ایران نادرها و ابوعلی سیناها و فردوسی و سعدی و حافظ ها دارد . آن ملتی که تماشاچی تاخت و تاز افغان ها و متلاشی شدن ارکان سلطنت بوده از سقوط شاه سلطان حسین تا قیام نادر چند سالی نگذشته بود که همان ملت بهند و ترکستان رفته و پرچم ایران را در آن صفحات باهتزاز در آورد . اینک فرصتی است که میتوان کار کرد و با کلید فلسفه و خرد و اطلاع از تاریخ و وقایع گذشته در اسباب ترقی و عزت و علل سقوط و شکست بکار مطالعه و تحقیق پرداخت . تاریخ نادرشاه با توجه بوقایع قبل و بعد آن بهترین درس عبرت و تنبه است . گذشته با افتخار ایران طوری نیست که هیچ ایرانی تن بیستی و خیانت بدهد . عمل لطفعلی خان سپهسالار فارس با آنهمه فداکاری و طرد دشمن با زجر ورنج و حبسی که باو دادند باز پس از تسلط دشمن که او را آزادش کردند از نزدیکی بدشمن احتراز جست و خدمت خصم را نپذیرفت . این وطنخواهی برای هر ایرانی درسی بسیار عبرت انگیز است .

نادر در سالهای ۱۱۴۹ و ۱۱۵۰ افغانان را از ایران راند، سپس آنها را تعقیب نمود. نخست هرات را از ابدالیان غاصب و بعد از آن قندهار را که از مستحکمترین قلاع نظامی جهان در آن روزگار و قلات را که لانه میرویس و غلجائیان بود بتصرف در آورد.

نادرشاه ذوالفقار خان ابدالی و برادرش احمدخان و دیگر رؤسای آنها را با فرزندان محمود و سایر کسان میرویس بمازندران فرستاد و با تمام فجایعی که در ایران مرتکب شده بودند با آنان بفتوت بسیار و جوانمردی رفتار کرد. خاندان میرویس و زنان و خواهران اومانند زینب خواهر حسین سر کرده غلجائی را که برسم ننوات (باصطلاح افغان تسلیم شدن و امان آوردنست) بحضور نادر آوردند. شاهنشاه توانا و بزرگ ماچون آنها را ایرانی و مسلمان میدانست فرمان بخشودگی صادر و در مازندران برای آنها حقوق و معیشت کریمانه تعیین نمود و حکام محلی را از همان مردم منصوب کرد.

چنین کنند بزرگان چو کرد باید کار.

اصل موضوع و حال اردوگشی نادر بهندوستان

با مقدمه فوق الذکر که شرح آن در فصول این کتاب مندرج است. دلائلی ده نادرشاه بقصد حمله و تجاوز بهندوستان نرفتند است زیرا نداشتند میشود. هنگامیکه نادرشاه برای تعقیب افغانها بفارس رفت، در شیراز با دانائی و مال اندیشی بسیار سفیری بنام علی مردانخان شاملو (علی مرادخان) بفرستاد. خین بهردو نام نوشته اند ولی نام علی مردانخان صحیحتر میباشد. بدر بار هندوستان فرستاد تا اعلام دارد که افغانه قندهار نسبت بهردو دولت مخالفت ظاهر و فساد کونا کون متواتر کرده اند. لذا تنبیه آنان و تسخیر قندهار بمسلاح هر دو دولت خواهد بود و اکنون که دولت ایران بقصد تنبیه آنان برخاسته است از آن دولت متوقع است که اوامر مؤدد در جلو گیری و دفعشان صادر نماید. دولت هند در

بیست

جواب نوشت که به ناظم (حاکم وامیر) صوبه کابل مقرر شد که راه فرار اشرار
راسد نماید •

نادرشاه برای تجدید یاد آوری محمد علی خان قوللر آفاسی ولد اصلانخان
را که از امراء بود بسفارت منصوب و فرستاد و پادشاه هند همان جواب را داد •
در اوائل کار قندهار که افغانه آنحدود بسمت کابل فرار کرده بودند . فوجی از سپاه
ایران برای جلو گیری و تنبیه آن طایفه بجانب قلات و غزنین نامزد گشتند ولی
نادر تأکید کرد که نظر بدوستی میان ایران و هند از مرز تجاوز نکرده • سامان
محبت را از دست انداز جنود فتن محفوظ و مراعات حال رعایا و اهالی آندولت
ابد پیوند را مرعی و ملحوظ دارند. « سپاه ایران بحدود قلات رفته و از غلجائیان
گروه زیادی را دستگیر نموده و بقیه بسمت غزنین و کابل فرار کردند •

در این اثنا معلوم شد که از جانب دولت گورگانی کسی مأمور ممانع عبور
غلجائیان از مرز نیست • سپاهیان در مرز متوقف شده چگونگی را بعرض شاه
رسانیدند • نادرشاه پس از دریافت این خبر برای بارسوم محمد خان ترکمان
را برسم سفارت و برای استفسار علت خلف و عده مأمور نمود • وی از راه سند
روانه هند شد • نادر بسفیر خود دستور داد که بیش از چهل روز در هندوستان
درنگ نکند • محمد خان نامه و پیام شاهنشاه خود را بدر بار دهلی ابلاغ کرد •
پادشاه هندوستان در جواب تباهل نمود و از مرخص ساختن سفیر نیز تغافل ورزیده
و اجازه بازگشت بایران نداد •

چون یکسال از رفتن محمد خان گذشت ، بعد از فتح قندهار (در اوائل
سال ۱۱۵۱) نادر بوی فرمان مؤکد صادر فرمود که بوصول حکم بر گردد و هر
جوابی که پادشاه هند میدهد بعرض برساند • پس از فرستادن این دستخط چون
بروی مسلم شد که سفیر ایران را عمداً متوقف ساخته اند • شاهنشاه ایران در
اول صفر ۱۱۵۱ از مرز ایران و هند (چشمه نخود) بسوی غزنین و کابل رهسپار
گردید • حاکم آن ولایت از وحشت فرار کرد • علما و فقهای شهر باستقبال
آمدند • نادر شاهزاده نصرالله میرزا فرزند خود را به تنبیه افغانه غور بند و بامیان

بیست و یک

مأمور ساخت و وی در انجام امر توفیق یافت • نادرشاه در این اثنا سفیر دیگری بدر بار دهلی اعزام داشت که برخلاف قوانین بین المللی ویرا در **جلال آباد** ناجوانمردانه بدست **میر عباس افغانی** کشتند • این بود که نادرشاه به پیشروی خود ادامه داده با فتح و پیروزی بشاه جهان آباد (دهلی) پایتخت هندوستان ورود نمود که شرح آن در این کتاب مسطور است •

نادرشاه نه تنها فرمانده توانا و دانا بود، بلکه مردی عاقل و سائنس است که در لشکر کشیهای وی جز خردمندی و حزم و متانت و برد باری و تعقل نمی بینیم • نادر آرزویی جز اعاده مجد و عظمت ایران و سوای استرداد ولایات از دست رفته و یغما شده مملکت نداشت. نادر بهر نقطه خارج از کشور شاهنشاهی ایران صفوی که رفته برای تعقیب و انتقام یغماگران خارجی یا خلافکاران نادان داخلی بوده است. چنانچه رفتن وی بخوارزم و بخارا بجهت تعقیب ازبکها بوده و می بینیم که بسرزمین بخارا نظر نیفکنده و تاج سلطنت هند و بخارا را بمحمدشاه گورگانی و ابوالفیض خان می بخشید. با اینکه روزی در عهد ساسانیان و ساسانیان نه تنها بخارا بلکه ماوراء فرغانه ضمیمه کشور شاهنشاهی ایران بوده است •

بنابرین اعزام چندین سفیر و تقاضای متوالی بدان صراحت از پادشاه هند که دستور دهند دزدان و راهزنان افغانی که دربار سلطنتی صفوی را غارت و جواهرات گرانبهای ایران را در آن صفحات فروخته اند بپندراه ندهند طبیعی ترین و ساده ترین تقاضائی است که نادر از کشور دوست کرده و آندولت هم با اینکده کرارا وعده داد و نادر را مطمئن کرد ولی بتعهد خود عمل ننمود و بخلاف شرایط برادری و دوستی و نزاکت سیاسی و اخلاقی و مللی از برادر میرزمیس و غارتگران افغانی اشیاء غارتی و مسروقه از ایران را قبول نکرد و اکنون از تاریخ و اسناد (یادداشتها) و اتمام حجتهای متوالی با () که در فصل فرامین و مکاتیب نادرشاه مندرج است) با توجه بفلسفه شرایط زمانه و معانی بدون حجب و بغض ملاحظه نمائیم بیقین نادر رامهاجم نخواهیم دانست، بلکه مستحق ملامت محمدشاه گورگانی و رجال فاسد دربار اوست که لایق تسامداری نبوده اند •

۵ - یکی دو نفر از مورخین و معدودی بی اطلاع فرمان و دستور نادر شاه را در دهلی برای سرکوبی اشرار و اوباش محلی که بسپاهیان ایران حمله وعده‌ای را بقتل رسانده بودند ناپسند و غیر عادلانه و دور از خرد نادری میدانند . حقیقت امر در این کتاب مذکور است و با مختصر توجه بوضع زمان و مکان و سوء رفتار اهالی دهلی موضوع بخوبی روشن است که نادرشاه بامقدمات خطرناکیکه جهت او و سپاهیان او فراهم شده بود ، عقل و هوشمندی او برای خاموش کردن انقلاب خونین جز بصدور دستور سخت و خشن چاره دیگری نبود . زیرا باصلح و صفای کاملیکه بین او و پادشاه هند برقرار شده و در همان اولین ملاقات بامحمد شاه پس از فتح آن کشور نادر بوی اعلام کرد که قصد مملکت گیری ندارد و تاج و تخت پادشاهی هند را بوی تفویض نمود و در ورود بدهلی او امر مؤکدی بسپاهیان داد تا تعرضی بجان و مال اهالی ننمایند و با اینکه برحسب درخواست امرای هند برای مصونیت خود از اشرار محلی سپاهیان ایران جهت نگهبانی خانه های آنان تعیین شده بودند . همان مردم و اشراف در شهر شایع نمودند که نادر کشته و یازندانی شده است و بدینوسیله مردم دهلی را تحریک و تشجیع بقتل سربازان ایرانی و آشوب نموده و سربازان نیز روحیه خود را از دست داده بودند .

در عصر روز دهم ذیحجه ۱۱۵۱ بنادر شاه خبر دادند که بر اثر بروز اغتشاش و بلوا مردم شهر بسپاه ایران حمله و بقتل سربازان پرداخته اند . نادر باور نمی کرد و مأمورینی از یساولان از قصر اقامتگاه خود برای تحقیق موضوع بشهر فرستاد . ولی مردم آنها را نیز کشتند . نادر خیال میکرد که شاید سربازان ایرانی برای بدست آوردن بهانه جهت تاراج شهر بدروغ چنین انتشاری میدهند . لذا مجدداً عده ای قوا بشهر فرستاد و باز مردم آنان را کشتند و حتی اعیان و اشراف سربازان ایرانی را که نگهبان خانه آنها بودند مقتول ساختند . باز هم نادر درعین خشمناکی متانت و برد باری خود را حفظ نموده و صبح روز بعد شخصاً لباس سرخ که علامت غضب بود برتن کرده و با چهره آفرورخته و هیأت خشمگین از در خارج و در خیابانها و میدان شهر عبور میکرد تا بدین وسیله در شهر آرامش حاصل شود و مردم از

رفتار سوء خود نادم گردند. لکن هنگامیکه نادر از بازاری میگذشت تیری بجانب وی شلیک شد که به هدف اصابت نکرده و یکی از افسران نزدیکش کشته شد. در این موقع نادرشاه از این گستاخی بی نهایت خشمناک گردیده و دستور داد در هر کجا که سرباز ایرانی بهلاکت رسیده (عده کشتگان سپاه ایران را از سه تا هفت هزار گفته‌اند) از قاتلین انتقام بگیرند و از ساعت نه بامداد فرمان نادر اجرا شد. تظاهر آنروز که سرداران هند از طرف محمد شاه بشفاعت نزد نادر آمدند. بدستور نادر تقسچیان ایرانی در تمام شهر گردش کرده از قتل و انهدام جلوگیری شد. بطوریکه مورخین آنزمان اطاعت فوری این دستور را در بحبوحه چپاول و آشوب یکی از شگفتیهای جهان میدانند.

بنابراین باید حق داد که نادر شاه در عین عدم تمایل با اجرای چنین دستوری برای خاموش کردن چنین انقلاب خونینی چاره دیگری نداشته و بهترین دلیلی که نادر راضی بادامه این دستور نبود این است که پس از چند ساعت بمحض اینکه از طرف محمد شاه و امنای دولت هند استدعای عفو و قوای ایران فوراً از عملیات انتقامی دست برداشتند. برای سرعت اجرای این دستور و حسن انضباط و نظم سپاه ایران داستانهایی گفته‌اند که اوستاد ادیب و شاعر معاصر خراسانی آقای محمود فرخ در فتح دهلی از کتاب تاریخ جمس فریزر انگلیسی قصیده ایرا که سروده‌اند (نقل از کتاب سفینه فرخ) ذیلا نگاشته میشود :

قصیده فتح دهلی

خدا یگان خراسان و خسر و خاور	ده بود بنده و فرمانبرش قدا و قدر
خدیو خُطه ایران و هند نادرشاه	بزرگ مایه جهان پهلوان جهان داور
چوتافت کو کب اقبالش از کرانه شرق	چو آفتاب بر افروخت روی ایندیشو
نماند سرکشی اندر سراسر این ملک	ده ماند اورا سودای سر کشی در سر
بتازیانه تأدیب خیمیل افغانرا	بداد دیفر کردندش و راند از در

بیست و چهار

که دارد آنرا جمله جهان هنوز از بر
نه همچو صاحب امروز آن بیوک و مگر (۱)
«فسانه گشت و کهن شد حدیث اسکندر»
که می بخوانمت ای دون همی ز روی سیر

* * *

از آن سپس کده و هشت ماه ماند بد ر
که در هوایش سیمرخ و هم ریزد پر
صعوبت ره و ناورد پر خطر بنظر
و لیک کابل بر او بیست راه گذر
گرفت و یافت غنیمت فزون ز حد شمر
نه راه بلکه همه کوه و دره و گردر (۲)
گرفت آنره و دشوار گشت راه عبیر
فکند سنک و پیارید تیر از سنگر
گذر گرفت از آن تنگنا بزور و بزر
سوار زبده در آن حمله ده هزار نفر
نگه نکرد که ژرف است یا که پهناور

* * *

برای چاره سرانرا بخواندشان یکسر
که ساز جنک شد آماده گرد گشت حشر
بچند فرسنگ از شهر دهلی اینسو تر
برابر سپه هندوان گرفت مقر
صبح روز سوم آفتاب نازده سر

بروس و ترک پیاموخت درسی از عبرت
بعزم و نیروی مردی گرفت کشور هند
حدیث او بجهان در فسانه شد چندانک
بکارنامه آن فتح این چکامه شنو

چو عزم راسخ او حصن قندهار گشود
همای همت او سوی هند بال گشود
چو داشت برهنر خویش ایمنی ناورد
ز غور بند و زغزنین بحمله ای بگذشت
بهفته ای شش مر کوتوال کابل را
براند تو سن از آنجا براه پیشاور
گروه کوه نشینان جنگی افغان
گریوه (۳) بود همه راه و خصم از سیر کوه
بهفت هفته که بس رنج بردو پای فشرده
گرفت شهر پیشاور نیز و با خود داشت
براند سوی لاهور (بهاول) ز روی رود آتک

خبر به رای ببردند و او برای زدن
بجنک دل بنهادند و هفته ای نگذشت
بدشت « کرنال » آورد شاه هند سپاه
گذشت نادر از آن سوی خطه لاهور
دو روز ماند و ز آسیب ره فرو آسود

۱ - این قصیده در سال ۱۳۰۶ گفته شده و هنوز در آن موقع انگلیسها صاحب

هندوستان بوده اند .

۲ - گردر - پشته . ۳ - گریوه - کوه و پشته و پستی و بلندی .

زخیل خویش گزین کرده چهار هزار
 بدستبرد برون شد بسوی لشکر هند
 بتاخت بر بنهٔ خصم و پاس آن بنه را
 بجان یکدگر افتاد از دو روی سپاه
 در آن زمین غیو کوس و خروش توپ افکند
 زپیش صف همه جا شهریار راندی اسب
 چهار فرسنگ آندشت جنگ دامنه یافت
 تنی فتاده بجائی و جانبی مرکب
 زخیل هندی هفده هزار تن افتاد
 بسوی لشکر خود باز گشت خسرو شرق
 فروده در دل بد خواه هیبتی بیجد
 سپاه هند هزیمت شده بخانه شدند
 عیان بدیده ز صولات نادری دیدند
 بمرد روزد گریکتن از اکابر هند (۱)
 ز مردن وی و نیز از شکست دی گشتند
 بصبح دیگر کز خواب خاست خسرو هند
 بزینهار فرستاد سوی شاه پیام
 بلی بزرگان بر خصم خود ببخشایند
 بیافت رخصت بار از خدایگان شه هند
 پذیره اش را فرزند خسرو منصور
 چو شاه هند فرا تر رسید شاه او را
 دو شه بهم بنشستند و گفتنی گفتند
 گذشت پاسی و از جای خاست خسرو هند
 بجان نیایش گوی و بدل سپاس گزار

ز کرد و افشار از بختیاری و ز قجر
 فکند زلزله اندر تمام آن لشکر
 ز جان بکوشش بر خاست برخی از معشر
 همه فراخته شمشیر و آخته خنجر
 غریوو ولوله همچون در آسمان تندر
 بکف گرفته یکی خون چکان پرنده آور
 همه زمین شده از خون جنگجویان تر
 سری فکنده بدین سوی و آن طرف مغفر
 بخاک و زایران پانصد سوار کنند آور
 بساختر چو گرائید خسرو خاور
 نموده از بنهٔ خصم غارتی بی مر
 همه شکسته سلاح و همه گسسته دمر
 از آنچه می بشنیدند پیش از آن بخبر
 که داشت زخمی از آن روز پیش بس منکر
 شکسته دل سپه هند و راهجوی مفر
 ز نیمی از حشر خویشتن ندید اثر
 ز شاه با دل خوش باز شد پیام آور
 چو پوزش آرد بیچاره گشته و منظر
 بروز دیگر و آمد پیاده تا آن در
 برون نهاد ز بُنکه قدم بامر پدر
 پذیره شد بتن خویش تا در چادر
 یکی ستایش گوی و یکی ملامتگر
 امید وار با الطاف شاه و مستظهر
 گرفته واپس از شاه تاج بخش افسر

۱ - مقصود خان دوران است که از سرداران بزرگ و شجاع هندوستان بوده است.

بیست و شش

زهی بلند نظر خسرو بلند اختر

بشاه هند ببخشید شاه کشور هند

* * *

سپاه ایران ز آسیب جنگ و رنج سفر
زدیر بازچنین بوده است خوی بشر
چنانکه معنی غارت بفتح در مضمیر
بلی چو جور فزون گشت فتنه خیزد و شر
دراز دستی لشکر شه ستوده سپهر
چنانکه گفتمی دستش بیسته اند مگر
که میزنند همی خیره مشت بر نشتر
بکوی و برزن بازخم سنک و چوب و تبر
بسی سپاهی در خون طپیده در معبر
پی نصیحت بنهاد پای بر منبر
ز یکتن از امراتیرشان بخت جگر
بقتل عام اشارت شد از پی کیفر
من این ندانم و داناست خالق اکبر
ببخش گفت که شد شهر تلّ خاکستر
که بود بادل چون سنک معدلت پرور

سپس بدھلی راندند تا بیاساید
گشود لشکر چیره بجور و یغما دست
همیشه بوده ستم همراکب با قدرت
ز جور لشکر غالب بشهرشورش خاست
بامر و الا کوته نمود از سر خلق
ز بیم شه ز تطاول بداشت لشکر دست
بخیرگی بفرودند خلق غافل از آن
بسی بکشتند از لشکر پراکنده
نهاد شاه برون از سرای پای و بدید
بمسجدی شد و بروی گروه گرد آمد
ز بام سنک فکندند و تیر از روزن
بکند خشم دل مرد خشمگین از جای
بهفت ساعت لشکر باهل شهر چه کرد؟
بپایمردی شد سوی شاه خسرو هند
بهم بر آمد و افسوس خورد و داد امان

* * *

گرفته در کف یکتای گوشوار گهر
(گه امان تو) زین گوشواره تای دگر
که گوشواره فراز آرد آنکه برد ایدر
که از چه بردی این یک نبردی آن دیگر
مجال غارت و یغما بنا گه آمد سر
زوی بداشتم آزیده چنک غارتگر

شنیدم آنکه زنی نزد شه شکایت برد
که برد دیدیکی گوش من سپاهی و برد
بامر شاه بلشکر منادی آوا داد
یکی سپاهی آورد پیش و شه پرسید
جواب داد که چون خواستم بود آن نیز
غریو کوس امان شد بلند از در شاه

بیست و هفت

نفاذ امر و نظام سپاه بود چنین که بُد مقدّمه الجیش او همیشه ظفر

* * *

چو شصت روز بر آمد که ماند در دهلی بسوی ایران فرمود شه بسیج سفر
گرفته باج ز هندوستانیان چندان که بهر سنجش آن خیره مانده است فکر
ز پیل و اسب و ز توپ و تفنگ و جوشن و خود ز طوق و یاره و سیم و زر و درو گوهر
زهر چه بود در ایران زمین پسند و نغز و ز آنچه نیز که آن تحفه بُد بهنداندر

* * *

بزرگ جشنی برپا نمود و تاج نهاد بدست خویش شه هند را بتأرک بر
سپس بگفت سرانرا که هر که سر پیچد ز امر این شه باید همی ز منش حذر
بفرّ شاه بخواندند آفرین همگان بنام شاه گرفتند سر بسر ساغر

* * *

سرود فرخ این چامه آنچنانکه سرود حکیم فرخی آن اوستاد دانشور
«فسانه گشت و کهن شد حدیث اسکندر» «سخن نو آَرَ که نورا حلاوتیست دگر»

۶ - نادر شاه در اواخر عمر مردی عصبانی و خشن و بنظر بعضی ستمگر بوده است . ولی با توجه بحوادثی که برای او پیش آمد با چنین عنصر فداکاری که تمام عمر در جنگها با مخاطرات حتمی روبرو شده و صدمات طاقت فرسای سرما و گرما و صحرا نوردی دیده و در عین اقتدار و پادشاهی همواره آسایش و راحتی را بر خود روا ندانسته و سختترین وضع زندگی را تحمل میکرد . برای اغتلائی نام ایران و استقلال میهنش منتهای فداکاری را مینمود ولی ناسپاسی مردم نافرمان او را خشمگین میساخت و با آنکه میدیدند که نادر هنگامی بدفع دشمنان از ایران قیام کرد که استقلال دشور یلجا از دست رفته و آرامش و امنیت در سراسر خاک وطن از مردم سلب شده ، افغانها در اصفهان پادشاهی میکردند ، عثمانیها از بازرگان و کردستان و کرمانشاهان را بتصرف داشتند ، با افغانها در تقسیم ایران پیمان بسته بودند روسها در قفقاز و کیلان و مازندران فرمانروائی مینمودند در داخل

بیست و هشتم

کشور یاغیان و سرکشان کوس خود سری میزدند و شاه طهماسب پادشاه رسمی ایران در قزوین و مازندران در بدر و متواری بود. در چنین موقعی نادر بیای خاست و آنقدر سختی و مرارت کشید و باندازه ای پشتکار و مقاومت نشان داد تا استقلال کشور را بدست آورد و کرد آنچه تاریخ شاهد و گواه است.

اما افسوس که عده ای مردم تن پرور عهد شاه سلطان حسین ارزش و بهائی برای او قائل نشده و بدودمان صفوی که بحکم طبیعت از مدتی پیش غریزه راحت طلبی و عیاشی در نهادشان جایگزین گشته و سرنوشت کشور را بزبونی و تباهی سوق میداد. اظهار دلبستگی میکردند و میگفتند: حالا که کارها درست شده چرا تاج و تخت را بصاحبش تسلیم نمی نماید. و یامیگفتند: پس آن فتوحات برای آن بود که خودش پادشاه شود. و اگر کسی میگفت: از صفویان کار بر نمی آید در جواب میگفتند: بسیار خوب ممکن است يك شاهزاده صفوی پادشاه شده و نادر پیشکار او باشد و کارها را اداره نماید. بدیهی است این طرز فکر و این حق کشی و ناسپاسی در روحیه نادر اثرات بسیار نامطلوبی ایجاد مینمود.

یکی دیگر از موجبات ناراحتی نادر شاه این بود. با اینکه او شیعی مذهب بود و بائمه اطهار علیهم السلام ایمان و اخلاص کامل میورزید ولی با اهتمامیکه در ایجاد وحدت و اتفاق بین سنی و شیعه داشت میکوشید که بنفاق و خونریزی بین دو فرقه مسلمان که باعث تسلط ملت های غیرمسلمان است خاتمه دهد. مع التاسف این نقشه و فکر نادر در اذهان بعضی مردم سود طلب ناسازگار بود و در پشت پرده و پنهانی بمردم شیعه متعصب خشک چنین وانمود میکردند که نادر مخالف مذهب شیعه است. بنابراین عده ای نسبت بعقاید مذهبی نادر خوشبین نبودند و این مسئله بهانه ای بدست دشمنان آشوب طلب میداد. بدین سبب در مواقعی که نادر در خارج از کشور سرگرم جنگ های بزرگ با بیگانگان بود در داخل کشور تولید اغتشاش کرده و جمعی از قبیل همین مردم ساده لوح کالانعام را اغفال نموده امنیت کشور را مختل میساختند. دیگر اینکه نادر شاه پس از نابینا ساختن فرزند ارشدش که جوانی شایسته

بیست و نه

و آزموده بود همینکه فهمید اشتباه نموده وسعایت نزدیکان و تملق و چاپلوسیهای درباریانش موجب این عمل جانگداز گردید بی نهایت پشیمان و مردی بدبین شده تغییر احوال بوی دست داد .

دیگر از موجبات انقلاب احوال روحی او عوارض کسالتها و امراضی از قبیل استسقاء و سوء هاضمه و نقاهتهای دیگری است که در حالات روحی او اثرات سوئی داشت و بعلاوه بادروغگوئی و چاپلوسی بعضی از درباریان مخصوصاً هنگامیکه نادر بتحقیق و کشف توطئه ای که راجع بسانحهٔ مازندران و تیری که نیکقدم بسوی او شلیک نمود هیچیک از درباریان در بی تقصیری و تبرئهٔ رضاقلی میرزا نزد نادر اقدامی ننمودند . این بود که پس از نابینا شدن رضاقلی میرزا و کشف موضوع باینکه پسرش در اینکار دست نداشته نادر عدهای از درباریان را بجرم اینکه چرا از بی تقصیری او آگاهش ننموده و از وی دفاعی نکردند مجازاتهای سختی نمود .

خلاصه مردم بارفتار ناپسند خود نسبت بچنین پادشاه فداکاری درخفا دینه تونی میکردند و در هر جا کسی بدروغ یاراست خود را منسوب بصفویه میدانست و عظیم طغیان بر میافراشت باو میگریویدند . مثلاً در جنک با عثمانیان که نادر در بغداد کاری از پیش نبرد یککنفر بلوچ که با افغانان بایران آمده و چنانکه در این کتاب مشروحاً ذکر شده پس از اخراج افغانها بنادر پناهنده گردیده بود در کهکیلویه بعنوان هواخواهی از شاه طهماسب سر دشی آغاز نمود عدهای از مردم او را تقویت میکردند . همچنین طغیان دیگری مانند سام میرزا و قشونها و امثال آنان .

این ناسپاسیها و حق شکنیهای مردم عواملی بود که نادر شاه تعادل خود را از دست داده و در هر جا و بهر کس بدبین شد باید انصاف داد تا آنکه در جنک جنک با سپاه قلیل که بقول بعضی از مورخین با پانزده هزار سوار و بیست هزار سوار و پیاده عثمانیان را در سایهٔ تدبیر و بهترین روش فنون نظامی خود در هم کوبیده و مکرر با قوای قلیل در مقابل نیروی شکرف دشمن پیروزانی بدست میآورد

وخصوصاً در جنگ هندوستان باطنی راههای دراز و صعب العبور کوهها و رودخانهها
بارشادهای فوق العاده هنر نمائیهای شکفت آوری مینمود . در نظر جمعی
فرومایگان و پست فطرتان بی وطن خدمات اوارزش وارجی نداشت.

انجمن آثار ملی خراسان

چون این کتاب بر طبق نظریه انجمن آثار ملی ایران از طرف انجمن
آثار ملی خراسان که از سال ۱۳۲۷ در مشهد تشکیل گردیده انتشار می یابد
بپاس خدمات آقایان اعضا و استاندارانیکه ریاست انجمن را عهده دار بوده و در
تجدید بنای آرامگاه نادرشاه مجاهدت کرده اند بذكر نام آنان مبادرت میشود:
استانداران استان نهم (خراسان) :

- ۱- آقای محسن صدر (صدرالاشراف) . ۲- آقای سید جلال الدین تهرانی .
- ۳- آقای دکتر سجّادی . ۴- آقای قضائی . ۵- آقای سید احمد امامی . ۶- آقای
مصطفی قلی رام که در مورد ساختمان آرامگاه مجاهدت مخصوص داشته اند .
- ۷- آقای رضا جعفری که در وصول درآمدهای ملی جهت ساختمان کوششهای
وافی نموده اند .

نواب تولیت عظمای آستان قدس رضوی :

- ۱- آقای محمود بیدر . ۲- آقای معتمدی . ۳- آقای دکتر سید فخرالدین شادمان .
- فرماندهان لشکر ۱۲ خراسان :

- ۱- تیمسار سرتیپ معین . ۲- تیمسار سرتیپ مهین . ۳- تیمسار سرتیپ
معزی . ۴- تیمسار سرلشکر شاهرخشاهی .

رؤساء و مدیر کلّهای فرهنگ خراسان :

- ۱- آقای ابوالقاسم فیوضات . ۲- آقای مرتضی مدرّسی . ۳- آقای مصطفی
زمانی . ۴- آقای علی اکبر کوثری مدیر کلّ فعلی فرهنگ استان تهران .
- فرمانداران مشهد :

- ۱- آقای سید محمود روحانی . ۲- آقای رضا مسعودی . ۳- آقای احمد کرّوبی .

سی ویک

رؤسای بانک ملی مشهد :

۱ - آقای رضا طاهری . ۲ - آقای رئیس .

شهردارهای مشهد :

۱ - آقای عبدالوهاب اقبال . ۲ - آقای اسدالله قهرمان . ۳ - آقای سرهنک

بازنشسته جلایی .

رؤسای اوقاف خراسان :

۱ - آقای دکتر علی اکبر شهابی . ۲ - آقای محمد حسین قدوسی .

در جلسه مهرماه ۱۳۳۱ انجمن جناب آقای علی اصغر حکمت حضور یافته

و در لزوم توجه کامل بحفظ و نگاهداری آثار ملی باستانی خراسان تذکرات مفید مؤثری دادند .

اعضاء فعلی انجمن :

۱ - آقای محمد دادور استاندار خراسان و رئیس انجمن . ۲ - آقای محمد

مهران نیابت تولیت آستان قدس رضوی . ۳ - تیمسار سرلشکر سردادور فرمانده

لشکر ۱۲ خراسان که در تجدید بنای آرامگاه ابراز علاقه بسیاری نموده اند .

۴ - آقای فقیه زاده رئیس دادگستری خراسان . ۵ - آقای حبیبی مدیر کل فرهنگ

استان نهم . ۶ - آقای حجت فرماندار شهرستان مشهد . ۷ - آقای پزشکپور شهردار

مشهد . ۸ - آقای عضدی رئیس بانک ملی مشهد و خزانه دار انجمن . ۹ - آقای

فائزی رئیس اوقاف خراسان .

اعضاء محلی انجمن :

۱۰ - آقای محمود فرخ از ادبا و دانشمندان خراسان که از بدو تاسیس

عضوانجمن بوده اند . ۱۱ - آقای دکتر علی اکبر فیاض از دانشمندان خراسان و رئیس

دانشکده ادبیات مشهد . ۱۲ - آقای ابوالقاسم نوید حبیب‌اللهی از ادبا و دانشمندان

خراسان . ۱۳ - آقای علی اکبر گلشن آزادی از ادبا و مدیر روزنامه آزادی مشهد .

۱۴ - آقای محسن طاهری رئیس سابق انجمن شهر مشهد و تولیت جامع کوهرشاد .

۱۵- آقای عبدالعلی اکتائی رئیس کتابخانه آستان قدس رضوی . ۱۶- آقای محمد طاهر بهادری رئیس سابق فرهنگ شهرستان مشهد و حسابدار انجمن . ۱۷- آقای محمد حسین قدوسی سرپرست سابق اوقاف خراسان و دبیر انجمن .
جلسات انجمن مرتباً تشکیل شده و بفعالیّت خود ادامه میدهد .

تقدیر :

۱- در فصل اول کتاب فهرست کلیه کتب و مجلاتیکه مورد استفاده قرار گرفته با تمام خصوصیات مشروحاً ذکر شده . بدین جهت برای احترام از تشویش اذهان خوانندگان از هر گونه ذیل نویسی صفحات و نوشتن پاورقی خودداری شده و اگر در متن کتاب مطلب و یا کلمه‌ای محتاج بتوضیح بود دنباله آن (بین الهالین) شرح داده شده . بدینجهت از زحمتی که بخوانندگان محترم برای مراجعه به‌آخذ داده میشود پوزش میخواهد .

۲- چون ذکر توضیحات مربوط به تصاویر و نقشه‌ها در زیر هر تصویر بعلت عدم گنجایش جا و الزام نقل بصفحات بعد موجب میشد که فاصله و وقفه زیادی در مطالب متن کتاب حاصل گردد . بنا برین شرح تصاویر در فصل جداگانه نگاشته شد که خوانندگان محترم با توجه بشماره‌ایکه در زیر هر تصویر میباشد بفصل مذکور مراجعه فرمایند .

۳- این کتاب قبل از چاپ بنظر و مطالعه چند نفر از علمای تاریخ مانند اوستاد سعید نفیسی و اوستاد دکتر رضا زاده شفق و اوستاد دکتر علی اکبر فیاض و دیگران رسیده و هر گونه ایرادی داشته بر اهنمائی دانشمندان محترم فنّ رفع گردیده است . باز هم ممکن است خالی از نقص و اشتباه نباشد . بدینجهت از خوانندگان گرامی خواهانم چنانکه بسه و اشتباهی بر خورد نمودند بدیده اغماض نگرینسته و بنگارنده تذکر دهند تا در چاپ دوم کتاب تکمیل شده تقدیم گردد . اینک عین رقم اوستادان محترم ذیلا درج می‌شود :

بقلم او سناد سعید نقیسی

تاریخ نویسی هم کار بسیار آسان نیست و هم کار بسیار دشواری. بسیار آسانست برای کسانی که گفته های پیشینیان را بی آنکه در آن فحص و بحث بکنند تکرار کنند و هر رطب و یابسی را که در جائی می بینند باور کنند و دیگران را هم بباور کردن آن وادار سازند. بسیار دشوار است برای کسانی که بخواهند گفته کسی را که پیش از ایشان بوده است با-غرد بسنجند و موازین عقلی را بکار بیاورند. مخصوصاً هنگامی این کار دشوار تر میشود که اسناد تاریخی کم و پراکنده و آلوده بنفع یا غرض باشد. آنچه کتاب برای تاریخ ایران بما رسیده است آثار کسانیست که یاسود خویشتن را در کتمان کردن حق و حقیقت دانسته اند و یا آنکه از فریب خوردگان عصر خود بوده اند. بساشده است که در گرما گرم واقعاتی همه کسانی که شاهد و ناظر آن بوده اند در گیر و دار وقایع و پیچاپیچ حوادث چنان اسیر شده اند که درست را از نادرست نشناخته اند و شور و شدتی را که گرفتار آن بوده اند در جایی ضبط کرده اند و آن تاریخی برای ما شده است. تاریخ جهان ازین گونه فریبندگی ها بسیار بخود دیده است.

امروز تاریخ نویسان بدان زود باوری روزگاران گذشته نیستند. نخست هر واقعاتی را در ترازوی عقل و خرد می گذارند و بدین گونه اسناد را سبک سنگین می کنند. سپس می کوشند اقوال مختلف را باهم بسنجند و در اختلاف آراء حقیقت را بدست آورند. برای این کار از هیچگونه جستجو و تفحص فروگذار نمی کنند و بهر چیزی که احتمال دهند مفید فایده ای هست دست می یازند و در آن پیش آمده است که از گفته ای که دیگران آنرا سخیف دانسته اند حقیقت مسلمی بیرون آمده است.

اگر برای دوره ای در نظر نخستین یکی دو کتاب بیشتر نمائند باشد این کار بمراتب دشوارتر است و باید بهر جا و هر کسی متوسل شد تا شاهد مقصود از زیر حجاب رخ بدر آورد.

سی و چهار

تاریخ نادر شاه افشار همین حال را دارد. کتابهایی که مرجع همه بوده است تنها ظاهر وقایع را منعکس کرده اند. درین مدت همه همان سخنان را بازگو کرده اند. از فوایدی که اخیراً بهره من شد این بود که پیش از انتشار کتابی را که درین زمینه با پشت کار و ممارست خاص دانشمند فرزانه آقای محمد حسین قدوسی فراهم کرده است و درین اوراق انتشار می یابد در چند روزی که نسخه اصل آنرا بمن سپرده بودند خواندم و بیان مزایای برجسته آنرا فروگذار کردن کفر طریقت دانستم. خوانندگان خود در نظر اول بمزایای فراوان این کتاب پی خواهند برد و برتری مسلم آنرا بر همه کتابهای دیگری که در این زمینه نوشته شده است درخواهند یافت.

تنها نظری بمراجع و مآخذی که در تدوین این کتاب با پیوندگی خاصی یافته و بکار برده اند خود بهترین دلیل بر اهمیت این کتابست. می توانم گفت که آقای قدوسی هیچ سند و مدرکی را درین زمینه نادیده و ناخوانده و ناسنجیده نگذاشته است و اسناد بسیاری درین کتاب هست که دیگران فروگذار کرده اند. آنچه در نوشته های داخل و خارج ایران درباره این دوره آمده است درین کتاب گرد آورده اند. جنبه تحقیق را هرگز رها نکرده و از سنجش مدارك نتایج متقن گرفته اند.

تهیه کتابی درباره نادر شاه که از پست ترین مقام ببالاترین درجات انسانی رسیده و سرانجام چنان فجیعی داشته است از دشوارترین کارهای تاریخ نویسیست و آقای قدوسی کاملاً از عهده این کار بزرگ برآمده است. اینست که من منصفانه و بی هیچ شایبه ای بمؤلف محترم این کتاب از فراهم کردن چنین اثری تبریک می گویم و شادم که سرانجام یکی از دوره های مهم تاریخ ایران بدین گونه روشن شده است.

تهران - ۱۳ آبانماه ۱۳۳۸

سعید نفیسی

بقلم اوستاد دکتر رضا زاده شفق عضو محترم انجمن آثار ملی ایران

توانگفت سبک مطالعه و تدوین تاریخ بردونوعست. یکی آنکه جریان حوادث و سیر وقایع و ظهور اشخاص و شرح اعمال آنان را ثبت و ضبط کنیم و بآیندگان نقل نمائیم. دیگر آنکه بکوشیم معنی و هدف آنوقایع و اشخاص را دریابیم و ارزش و اهمیت آنها را از لحاظ سر نوشت بشری بسنجیم و بحقیقت غرض از تاریخنویسی و تاریخآموزی این شق دوم است زیرا توالی حوادث و افراد بخودی خود برای ما یکسانست مگر اینکه آنها را از نظر تأثیراتی که درطالع ما دارند بنگریم.

یکی از اشخاصیکه زندگانی و فعالیت بیمانند آنان تأثیری عمیق در سر نوشت ملت و کشور ما داشته است بیگمان نادر شاه افشار است. این سردار بزرگ ایران که مورخین مغربزمین او را در ردیف بزرگترین جهانگشایان بشمار میآورند شصت و یکسال شمسی عمر کرد و تقریباً یک ثلث اخیر آنرا که بیست سال باشد تمام روزان و شبان را باستثنای فرجه های کوتاه یکی دو هفته ای باجنگ و نبرد گذراند و قسمت اعظم اوقات حیات خود را در اردو گاهها صرف نمود و در خورد و خواب در بیابانها با سربازانش زیست و تمام این مدت را در جبهه های مختلف دور دست از بغداد و کرکوک و وان و قارص در عثمانی، و قفقاز و داغستان در روسیه، و خیوه و بخارا و هندوستان و جزایر خلیج فارس مدام در جدال گذراند. نیز جنگهای او در مراکز ایران بر ضد یاغیان و شورشکران داخلی آنی او را آرام نمیکذاشت و پیوسته اسباب نگرانی و ملال او میشد و او نمیدانست بادشمنان خارجی بستیزد یا با منافقین و گردنکشان داخلی. با اینهمه پادشاه افشاری در نتیجه غم آهنین و بلافت بی پایان و صبوری بیحد و رشادت بیمانندش دلیله دشواریهای درونی و بیرونی را فایده آمد ولی در اوج قدرت و در واقع اوایل استواری حکومت قربانیان میمانند شد و قتل از آنکه اندیشه های وسیع خود را که از آنجمله تشکیل نیروی دریایی در دریای خزر و خلیج فارس بود عملی کنند از اینجهان رخت بر بست

اما آنچه از او و مجاهدات خستگی ناپذیر او بجاماند این بود که ایران از نفوذ و استیلای بیگانگان آزاد گردید و مهاجمین خارجی بدیفر خود رسیدند

وسر زمین ما را که باجحاف اشغال کرده بودند بناچار تخلیه کردند و حق را بحقدار سپردند و این ملک کهن یکبار دیگر از مذلت خلاص شد و ایرانیان از سر نو روح سلحشوری خود را دریافتند و در جبهه‌های مختلف شرق و غرب مردانه جنگیدند و نشان دادند که چون این ملت پیشوائی شجاع همچون نادرشاه پیدا کند سر بازانی دلیر جنگاور میدهد و سردر راه آزادی کشور و ملت مینهد.

تاریخ نادرشاه را عده‌ای از معاصرین او و شماره‌ای از متأخرین از بیگانه و خودی نوشته‌اند متن بعضی از آنچه ایرانیان تألیف کرده‌اند مانند تاریخ نادری و ترجمه بعضی از آنچه خارجیان روایت کرده‌اند مانند کتاب فریزر چاپ و منتشر شده ولی تا کنون گذشته از آنکه قسمت مهمی از سایر تألیفات طبع و ترجمه نشده کتابی جامع تا کنون بفارسی بوجود نیامده بود. اینک در این ایام انجمن آثار ملی بمنظور رفع این نقیصه و احیای نام نادر برای تسهیل تدوین و نشر چند کتاب جامع که کتب مطالب خارجی و داخلی را در باب آندادشاه جهانگیر حاوی باشد اقدامی قاطع و سودمند نموده است و هم اکنون چنین تألیفاتی در کار انجامست.

یکی از اینگونه تألیفات کتاب حاضر است که مؤلف دانشمند آن آقای محمد حسین قدوسی در تألیف آن مدتی دراز مطالعه و تحقیق بعمل آورده‌اند. ایشان اساس کار خود را کتاب انگلیزی الاصل (لا کپارت) قرار داده‌اند که جامعترین کتابیست تا کنون در این موضوع نوشته شده ولی چیزیکه به ارزش و اهمیت کتاب میفزاید اینست که آقای قدوسی به منابع ایرانی و نسخ خطی دیگر نیز مراجعه کرده و شخصاً در نتیجه اقامت ممتد در خراسان مراکز مهم سیر و سفر نادر و اولین منطقه رشد و نفوذ او را مشاهده کرده اخبار و آثاری زیاد گرد آورده‌اند چنانکه خواننده از مطالعه فصول مختلف و مراجعه به منابع و مراجع کتاب باین حقیقت پی خواهد برد. این اضافات و تحقیقات آقای قدوسی الحق در روشن کردن تاریخ زندگانی نادرشاه خدمتی بسزا نموده و پرده از روی بسیاری از مطالب بر گشوده‌است.

از خداوند برای بانیان محترم و مؤلف فاضل و خوانندگان کتاب توفیق کامل مسئلت میکنم. و هوالموفق فی کل حال. طهران - اسفند ماه ۱۳۳۸ دکتر رضا زاده شفق

نامهٔ اوستاد دکتر علی اکبر فیاض ریاست دانشکدهٔ ادبیات مشهد

دوست گرامی آقای قدوسی

کتاب جناب عالی را خواندم و محظوظ شدم. راجع باظهار نظر دربارهٔ آن باید بعرضتان برسانم که چون تخصص و عبارت بهتر رشتهٔ کار من در تاریخ ایران قسمت قرون وسطی و احیاناً تاریخ ایران باستان بوده و موضوع نادر و بطور کلی تاریخ قرون جدید هیچگاه در متن کارم نبوده است در این قسمت نباید بخود اجازه اظهار نظری بدهم. اطلاعات من در این قسمت بهمان مقداری است که هرمتتبع تاریخ ایران از باب تحصیل نظر جامع و بقول فرنگیها «دید مجموع» باید داشته باشد. بنا برین اگر سخنی در این باره داشته باشم طبعاً محدود باین حدود خواهد بود یا در حدود کلیات فن یعنی اصولی که هر مورخی راجع بتاریخ نویسی باید بداند. نوشته‌هایی که دربارهٔ نادر بزبان فارسی تألیف و یا از زبان دیگری بفارسی ترجمه شده است من تقریباً همهٔ آنها را خوانده‌ام و بدین جهت بااطمینان خاطر میتوانم گفت که نوشتهٔ جناب عالی یعنی کتاب حاضر کاملترین و جامعترین کتابی است که تا کنون در این موضوع نوشته شده است. من که بحکم دوستی و معاشرت خود شاهد رنج چند سالهٔ جناب عالی در تألیف این کتاب بوده‌ام از حمتها می‌دانم که در تهیهٔ این مواد و مدارک و این تصویرهای فراوان و ترسیم این نقشه‌های سفید و لازم کشیده‌اید اطلاع داریم و اینک بسیار خشنودیم که می‌بینیم از این رنج حاصلی چنین ارزمند بدست آمده است.

تقسیم موضوع و دسته بندی مطالب و عبارت دیگر تنظیم فصل بسیار خوب است فصلی که در باب افسانه‌های مربوط بنادر آورده‌اید یکی از امتیازات مهم این کتاب شمرده میشود زیرا این قبیل افسانه‌ها برای تاریخ معنی دار است و مورخ میتواند از این افسانه‌ها با رعایت اصول تحقیق و انتقاد مطالب مهم استنباط کند چنانکه خودتان هم در مقدمهٔ آن فصل بدان توجه کرده‌اید. اکنون این نامه

سی و هشت

مواد و اسناد که هر يك درجائی پراکنده بوده است در کتابی جمع آمده و در دسترس علاقمندان باین قسمت مهمّ تاریخ ایران گذاشته شده است تا بخوانند و اگر بخواهند آنرا سرمایه برای کارهای علمی خود قرار دهند.

البته تاریخ نادر با همه قرب عهدی که با زمان ما دارد از تاریکیهای که بطور کلی لازمه تاریخ است خالی نیست و هنوز هم نقطه‌های مبهم در آن هست که برای روشن کردن آن باز هم تلاش و کوشش و زمان و حتی تصادف و اتفاق میخواهد. ملاحظه کنید که مثلاً در باره شکل و شمایل نادر با اینهمه تصویر که از او در دست است و بعضی از آنها را پرداخته زمان خود او میداند ما هنوز بقطع نمیدانیم که نادر واقعی کدام يك از اینهاست از بس که این تصویرها با هم اختلاف دارند. بر این قیاس کنید مسائل بسیار دیگر را از قبیل اصل و نسب نادر، سطح عقلی و تربیتی او، افکار اجتماعی و مذهبی او و غیره و غیره.

بهر حال سعی جناب عالی مشکور است و برای علاقمندان بتاریخ ایران مایه بسی خشنودی است که در این موقع با ساختن آرازمگاه مجلّد مقام این نابغه بزرگ نظامی ایرانی چنانکه شایسته اوست تجلیل میشود با انتشار این کتاب مفید هم نام او زندگی تازه‌ای پیدا میکند و اثرهایی که از باد و باران نیابد گزند بوجود میآید.

مشهد - فروردین ۳۹

علی اکبر فیاض

۴ - با مطالعه کلیه کتب تاریخی نادر شاه تذکر اینمطلب را ضروری میدانم که یکعده از مورخین عصر نادری حقایق تاریخی را با تمجید و تقبیحهای بیمورد تلفیق نموده‌اند. برخی از مورخین غیر ایرانی که در زمان نادر یا بعد از آن تاریخ نادر را نوشته‌اند در ضمن مطالب تاریخی نظریات شخصی را بکار برده و بالنتیجه حقیقت تاریخی را مکتوم داشته‌اند. عده‌ای دیگر از مورخین در نکات مبهم تاریخی (مانند اوضاع ایران قبل از نادر و وقایع ایران بعد از نادر و بعلاوه خصوصیات و احوالات

سی و نه

نادر) تحقیق کافی ننموده‌اند. کتب دیگری هست که نویسندگان آن سرگذشت نادر را با افسانه و رمان مخلوط نموده‌اند.

بنابراین بدست آوردن وقایعی که بحقیقت رخ داده و بدون هیچگونه نظر و تعصبهای خاص باشد از تواریخ بسی دشوار و مشکل است. ازین رو نگارنده با زحمتی بسیار و مراجعۀ بکتب مختلف بیشمار کوشش نمود که از تاریخ نادرشاه آنچه بحقیقت مقرون باشد بدون بکاربردن احساسات و تعصبات ملی و مذهبی بدست

آورد و نیز اهتمام ورزید که نکات مبهم کتب تواریخ گذشته را در حدود امکان روشن ساخته در دسترس خوانندگان گرامی قرار دهد. تا چه قبول افتد و چه در نظر آید.

مشهد - فروردین ماه ۱۳۳۹ هجری شمسی

محمد حسین - قدوسی

در پایان اشعاریده شاعر جوان خراسانی آقای محمد آگاهی سروده‌اند

ذیلا نکاشته میشود:

تالطف درد کار نکرده‌ام و بارماست
در روزوشب بفکر خرابی ما است
تادر حمایت و کشف درد کارماست
آثار نیکی از اثر شاهکار ما است
امروز در بیست زمین یاد کارماست
از دشمنان دون دیمین و یسار ما است
از اشوریله دو و یاهم جواریماست

جاوید و مستقل وطن نامدارماست
با اینکه خصم حیلہ گردون زهر طرف
ملك جم از حوادث دوران مصون بود
در هر کتابخانه و هر موزه جلوه گر
آثارو شاهکار نیماکان هنوز هم
ایران هزار فتنه و آشوب دیده است
دیده است حمله‌های فراوان و جانکداز

چهل

در آن زمان که اشرف و محمود (۱) امیر بود
آن روز گار ذلت ما را نشان دهد
برخاست از کلات چو نادر دلاوری
بر هند کوفت پرچم پر افتخار جم
آن خسرو دلیر که از تیغ آبدار
ای خسرو دلیر زجا خیز کامدیم
بر خیز کام-دیم بتجلیل نام تو
نام تو کرد زنده شهنشاه ملک جم
زنده است نام نیک تو همواره در جهان
آگاهی این چکامه سروده است باز گفت

دز ملک جم که تا بابد ننگ و عار ماست
تاریخ ما که آینه روز گار ماست
آن کز شهان نامی با اقتدار ماست
آن گردِ صف شکن که مهین شهریار ماست
کشور گشائیش بجهان افتخار ماست
دانیم روح پاک تو در انتظار ماست
چون احترام قدر بزرگان شعار ماست
کا کنون بزرگ منجی و ایران مدار ماست
تا بر قرار گردش لیل و نهار ماست
جاوید و مستقل وطن نامدار ماست

۱- مقصود ملک محمود سیستانی است که در خراسان حکومت مستقل داشت و نادر
ویرا مغذول و منکوب نمود .

چهل ویک فهرست مندرجات کتاب

صفحه	موضوع
دو	دیباچه
سه	سبب تألیف کتاب
چهار	بحث
یازده	طایفه ابدالی
سیزده	قندهار
نوزده	علل اردو کشی نادر بهندوستان
بیست و سه	قصیده فتح دهلی
سی	انجمن آثار ملی خراسان
سی و دو	تذکر
۱	فصل اول - فهرست کتب و مآخذ
۱۴	فصل دوم - جغرافیای تاریخی در گزو کلات
۲۷	قرلباش
۳۲	کلات یا قلعه خدا آفرین
۳۵	حصار کلات
۴۲	فصل سوم - اوضاع ایران قبل از قیام نادر
۵۵	فصل چهارم - تولد نادر شاه تا ورود بمشهد
۶۲	فصل پنجم - جنگهای نادر در شرق ایران
۶۲	حمله ازبکها
۶۲	جنگ با ازبک ویموت
۶۳	جنگهای متوالی با ازبک
۶۳	تصرف کلات
۶۴	توسعه حوزه فرماندهی
۶۴	مبارزه باملك محمود سیستانی
۶۷	جنگ نادر بامحمود
۶۷	جنگ دیگر نادر با محمود
۶۸	تصرف دژ ینگه قلعه (ازدهستان جعفر آباد حومه قوچان)
۶۸	تصرف دژ باغوداده (از بلوک دهستان تبادکان)
۶۹	شکست تاتارها و تصرف دژ زاغچند
۷۰	تسلیم سعید سلطان کلاتر درون
۷۰	مرک قراخان زاغچندی

چهل و دو

صفحه	موضوع
۷۰	جنگ باملك محمود سيستاني
۷۱	دو جنگ رضاقلی سردار باملك محمود
۷۳	دو جنگ نادر در نیشابور
۷۴	جنگ بوغمیچ (از بلوك دهستان تبادكان) و اشترپی (از بلوك دهستان چناران) ۷۴
۷۴	جنگ نادر با تراكمه
۷۴	جنگ نادر باملك محمود
۷۵	تسليم تر كمنهای نسا
۷۷	جنگ دیگر نادر با ملك محمود
۷۷	شكست و تسليم سران جغتایی در سرخس
۷۸	جنگ قوزغان (قازقان از بلوك دهستان پائین ولایت مشهد و آبادی تپه نادری هم در این دهستان است)
۷۹	جنگ مرو
۷۹	قتل فتحعلی خان قاجار و جنگهای باملك محمود
۸۳	شكست ملك محمود
۸۳	تصرف مشهد
۸۵	جنگ مجدد قوچان
۸۶	اغتشاش مجدد قوچان و سرکشی تاتارهای مرو
۸۶	قتل ملك محمود
۸۷	اغتشاش قاین
۸۷	تصرف بهدادین و جنگ سنگان و نجات نادر
۸۹	تصرف قلعه سنگان
۸۹	جنگ با افغانان
۸۹	اختلاف نادر و طهماسب میرزا و جنگ سبزوار
۹۱	جنگ با اکراد و ترکمن
۹۱	شكست اکراد
۹۲	جنگ استرآباد
۹۲	جنگ با افغانان ابدالی در اسلام قلعه (کافرقلعه)
۹۵	جنگ دوم با ابدالیان
۹۵	جنگ سوم در رباط پربان هرات
۹۵	جنگ چهارم در شکیبان
۹۷	جنگ با افغانان در بسطام
۹۸	جنگ بزرگ با افغانان در مهماندوست

صفحه	موضوع
۹۹	جنگ دوم با افغانان در دره خار (خوار)
۱۰۰	جنگ سوم با اشرف در مورچه خورت اصفهان
۱۰۱	تصرف اصفهان و جنگ چهارم با اشرف در زرقان
۱۰۳	تسلیم و فرار اشرف از شیراز
۱۰۳	جنگ با افغانان در پل فسا
۱۰۴	آخرین جنگ و شکست قطعی افغانها
۱۰۵	جنگ در مشهد و نقره هرات با افغانها
۱۰۹	شکست ذوالفقارخان
۱۰۹	شکست افغانان و تصرف پل مالان
۱۱۰	محاصره هرات
۱۱۰	شکست مجدد ذوالفقارخان و افراد سیدالخان
۱۱۰	جنگ بزرگ با افغانان و سرکشی اللهیارخان
۱۱۱	تصرف فراه
۱۱۲	عزیمت نادر بقندهار و نبرد با غلجائیان
۱۱۳	جنگ با سلطان حسین و شکست او در ارغنداب
۱۱۴	قلع و قمع افغانان و محاصره قندهار
۱۱۶	تصرف قلات (کلات) افغان و دستگیری سرداران افغانی
۱۱۷	جنگ مکران و تسلیم بلوچها
۱۱۸	طغیان مجدد بلوچستان و شکست قطعی آنان
۱۱۸	تنبیه کلبعلی بیک و تصرف قلعه بست
۱۱۹	تصرف قندهار و شکست آخرین قوای افغان
۱۲۲	جنگ در عمان و تصرف رأس موساندام
۱۲۲	جنگ با شورشیان عرب و شکست آنان
۱۲۳	شکست مجدد شورشیان و تصرف مسقط
۱۲۳	جنگهای مکرر در عمان و مکران و قتل دریا سالار ایران
۱۲۵	عزیمت قوای نادر بمرز هندوستان و تصرف غزنین
۱۳۰	تصرف کابل
۱۳۲	جنگ خیبر و شکست هندیها و تصرف پشاور
۱۳۳	جنگ با هندیها و شکست آنان در نزدیکی لاهور
۱۳۴	تصرف یمین آباد
۱۳۴	جنگ در ملک پور (بهاول پور) و شکست قوای لاهور
۱۳۵	جنگ در لاهور و تصرف آن شهر و کشمیر

چهل و چهار

صفحہ	موضوع
۱۳۶	پیشرفت قوای ایران بسوی کرناں و تمبرکز درعظیم آباد
۱۳۸	جنگ درانبالہ و تصرف دژتوری
۱۳۸	شکست قوای سعادتخان
۱۴۱	نبرد بزرگ کرناں و شکست قطعی سعادتخان و خان دوران
۱۵۰	متلاشی شدن بقیہ قوای ہند
۱۵۱	تصرف دہلی
۱۵۴	انقلاب و گستاخی اہالی دہلی و تنبیہ آنان
۱۵۷	دستگیری دو فرماندہ طاغی ہندی
۱۶۴	قصائد در فتح دہلی
۱۷۱	تجاوز راہزنان
۱۷۱	جنگ باطبیعت و تلفات قوای ایران
۱۷۲	جنگ باطوائف یوسف زای
۱۷۳	جنگ درزمینداور سند
۱۷۵	تسلیم خدا یارخان فرماندارسند
۱۷۸	جنگ ترکستان و تصرف اندخود
۱۷۹	تسخیر بلخ
۱۸۰	شکست مجدد از بکہا
۱۸۰	جنگ باقبیلہ کنگرات
۱۸۱	چندین جنگ با ازبکہا و عقب نشینی رضا قلی میرزا
۱۸۳	جنگ با ازبکہا و ہلاکت سردار آنان
۱۸۴	قصد حملہ ایلبارس بمشہد و انصراف او
۱۸۵	لشکر کشی بترکستان و تصرف بخارا
۱۹۱	شکست از بکہا در پل شیر حاجی
۱۹۲	شکست مجدد از بکہا درفتناک
۱۹۳	شکست تراکمہ در دژ خانقاہ
۱۹۴	تصرف خانقاہ و قتل ایلبرس و تسلیم از بکہا
۱۹۵	تسلیم قوای عبدالرحمن بیک و تصرف خیوہ
۱۹۷	ورود نادر بمر و واعدام رحیم سلطان
۱۹۹	جنگ باطبیعت
۲۰۱	شورش ترکمانان
۲۰۱	شورش اعراب جنوب

چهل و پنج

صفحه	موضوع
۲۰۴	جنگ دریائی با اعراب خلیج فارس
۲۰۴	سر کوبی اعراب خلیج فارس
۲۰۵	تصرف دژهای الجلالی و مرانی در مسقط
۲۰۶	جنگ و محاصره سحر (سحار)
۲۰۷	شورش تر کمنهای یموت و حمله علیقلیخان
۲۰۸	شورش جنوب و طغیان تقی خان بیگلربیگی فارس
۲۱۱	شورش استرآباد و طغیان محمد حسن خان قاجار
۲۱۲	شورش در سیستان
۲۱۳	شورش مجدد سیستان
۲۱۵	فصل ششم - جنگهای نادر در غرب ایران
۲۱۵	جنگ با ترکان عثمانی در نهاوند
۲۱۶	جنگ با عثمانیان در ملایر و تویسرکان
۲۱۶	جنگ با عثمانیان در همدان
۲۱۸	جنگ در اردلان و کرمانشاهان با عثمانیان
۲۱۸	حمله نادر به میان دو آب برای دفع عثمانیان
۲۱۹	تصرف مراغه
۲۱۹	جنگ با عثمانیان در تبریز و تصرف آن شهر
۲۲۰	جنگ بارستم پاشا در حوالی تبریز
۲۲۱	خلع شاه طهماسب و شورش بختیاربها
۲۲۸	تصرف کرمانشاه
۲۲۸	جنگ در مرز عثمانی
۲۲۹	حمله به کرکوک و شهر وان
۲۳۰	جنگ در حوالی بغداد
۲۳۰	تصرف سامرا و بیل بوهریز
۲۳۱	جنگ بزرگ و محاصره بغداد و اشغال کاظمین و کربلا و نجف و شهر کهنه بغداد
۲۳۶	جنگ در ذهاب با اقوای عثمانی
۲۳۷	جنگ با عثمانیان در کرکوک و سورتاش و کشته شدن توپال عثمان پاشا
۲۴۰	تصرف شهرهای حله و نجف و کربلا و تسخیر تبریز و حمله بغداد
۲۴۰	جنگ و تصرف سامرا و سایر نواحی بغداد و مذاکرات صلح
۲۴۱	شورش محمد خان بلوچ و شکست او در دو کبیدان

چهل و شش

صفحه

موضوع

۲۴۳	دستگیری محمد خان بلوچ
۲۴۳	مطیع نمودن اعراب سرکش جنوب و خلیج فارس
۲۴۴	جنگ و تصرف شیروان و شماخی
۲۴۶	تصرف قموق و شکست سرخای
۲۴۶	شکست مجدد سرخای
۲۴۷	جنگ بالز گیان و شکست آنان
۲۴۷	محاصره دژ گنجبه
	جنگ بزرگ با عثمانی و تسلیم ترکان جاروتله و تصرف گنجبه
۲۴۸	وقارص و تفلیس
۲۵۱	محاصره قارص
۲۵۱	صلح با عثمانی
۲۵۳	تصرف تفلیس
۲۵۳	تعقیب خان کریمه و تصرف شکی
۲۵۴	جنگ با اعراب بصره
۲۵۵	تصرف بحرین
۲۵۵	جنگ بالز گیها و تصرف دربند
۲۵۶	جنگ در قفقاز و تصرف کامل داغستان
۲۵۶	جنگ در بختیاری و سرکوبی طاغیان
۲۵۹	شورش لزگیه در دربند
۲۵۹	شورش لزگیها و قتل ابراهیم خان برادر نادرشاه
۲۶۴	شکست لزگیها و تسلیم آنان
۲۶۴	جنگ با قبایل قرانچه داغ در مناطق جنگل
۲۶۷	حمله بداغستان
۲۶۹	تصرف دژ قریش
۲۷۱	جنگ با عثمانی و تصرف شهر زورو کرکوک
۲۷۳	تصرف کارملیس
۲۷۴	شکست طایفه یزیدیان
۲۷۴	جنگ با عثمانی و شکست آنان در مشرق دجله
۲۷۴	محاصره کامل موصل

چهل و هفت

صفحه	موضوع
۲۷۶	طغیان سام میرزا و شورش شروان
۲۷۸	جنگ بصره
۲۸۱	سرکشی مجدد سام میرزا و طغیان محمد خان سرخای
۲۸۱	شکست قوای سرخای
۲۸۲	قلع و قمع پادگان کوبه
۲۸۲	شورش در گرجستان و قفقاز
۲۸۳	شورش اکراد
۲۸۳	دستگیری سام میرزا
۲۸۳	محاصره قارص
۲۸۴	جنگ بالزگیها در داغستان و تسلیم آنان
۲۸۵	جنگ قوای ایران با سپهبد یکن محمد پاشا
۲۸۵	حمله نادرشاه بقارص و سه جنگ با عثمانی
۲۸۸	فصل هفتم - دومجلس ملی و مذهبی
۲۸۸	مجلس ملی در دشت مغان
۳۰۲	وثیقه نامه (محضرنامه) در دشت مغان
۳۱۰	مجلس مذهبی یا اتحاد اسلامی در نجف
۳۲۰	وثیقه نامه یا عهدنامه علمای مجلس
	فصل هشتم - دوران نیابت سلطنت رضاقلی میرزا
۳۳۱	فرمانروائی ابراهیم خان
۳۳۱	رضاقلی میرزا
۳۴۳	عاقبت کار رضاقلی میرزا
۳۴۷	فرمانروائی و عاقبت کار ابراهیم خان
۳۵۰	فصل نهم - سازمان نیروی دریائی نادرشاه
۳۶۴	فصل دهم - روابط ایران بادول خارجی در زمان نادر
۳۹۸	فصل یازدهم - پایان کارنادر و وقایع بعد آن
۴۱۰	وقایع بعد از قتل نادرشاه
۴۴۲	فصل دوازدهم - آرامگاه نادرشاه
۴۴۲	آرامگاه اولیه نادرشاه
۴۴۷	عمارت خورشید در کلات

چهل و هشت

صفحه	موضوع
۴۵۱	آرامگاه نادرشاه در مشهد
۴۵۳	آرامگاه نادر در زمان اعلیحضرت فقید رضا شاه کبیر
۴۵۵	تجدید بنای آرامگاه
۴۶۲	فصل سیزدهم - خانواده نادر شاه
۴۶۲	نسب نادر
۴۶۳	خاندان اصلی نادر شاه
۴۶۵	خاندان ابراهیم خان برادر نادر
۴۶۷	خاندان رضاقلی میرزا - پسر نادر
۴۶۸	خاندان نصرالله میرزا - پسر دیگر نادر
۴۷۲	فصل چهاردهم - آثار و ابنیه
۴۷۹	فصل پانزدهم - احوالات و خصوصیات نادر شاه
۴۷۹	اخلاق و صفات
۴۸۵	نبوغ نظامی
۴۹۶	عقاید و اقدامات مذهبی نادر شاه
۵۰۱	افکار و شخصیت نادر
۵۰۳	قیافه و اندام
۵۰۵	تمایلات و حالات طبیعی
۵۰۷	حالات مزاجی
۵۰۹	فصل شانزدهم - علما و حکما و دانشمندان
۵۰۹	و شعراء دوره نادر
۵۱۳	علما و حکماء
۵۲۸	دانشمندان و شعراء
۵۲۸	فصل هفدهم - فرامین و احکام و مکاتیب و معاهدات
۵۷۵	فصل هیجدهم - افسانه های ملی منسوب به نادر شاه
۵۷۵	فولکلر
۵۷۷	افسانه ها
۶۳۰	فصل نوزدهم - شرح تصاویر و نقشه ها

TAMAS KOI I. IKAN ROI DE PERSE

Tne à Cotchan le 20 Juin 1777

تصویر شماره یک

Marfat.com

کَلَامُ الْمُلُوكِ مُلُوكُ الْكَلَامِ

بر عالمیان ظاہر است کہ وجود امثال مابندگان خاکسار
کہ در سایہ حضرت آفریدگار رتبہ سروری یافتہ ایم از برای
یاری و غمخواری ضعیفان وزیردستان است بخواہی
کَلِمَتُكُمْ رَاعٍ وَكَلِمَتُكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ

از فرامین مآوردش آفتاب

فصل اول

فهرست کتبی که مورد استفاده قرار گرفته است

چون برای هر يك از مطالب كتاب ذكر كتب ماخوذه و مقتبسه در ذيل صفحات و شايد انتقال بصفحات بعد آن موجب مشوب شدن اذهان خواننده ميگردد لذا بذکر مشخصات کتابهایی که از ماخذ میبشد بتفصیل کامل مبادرت میورزد .

۱- کتاب **سفر نامه حزین** تالیف شیخ محمد علی حزین گیلانی که ضمن شرح زندگانی خود بسیاری از وقایع تاریخی عصر نادر را نگاشته و مورد استفاده سرجان مالکم انگلیسی قرار گرفته است . این کتاب در تهران سال ۱۳۲۴ شمسی بوسیله دفتر پرچم چاپ شده و نسخه آن در کتابخانه آستان قدس رضوی است .

این سفر نامه یکبار در هندوستان در دیباجه دیوان شعر حزین بچاپ رسیده و در مقدمه آن مؤلف بشرح زندگانی خود پرداخته و آقای محمد محمدی ملایری تاریخ نادر را با تاریخچه مختصر زندگانی حزین استخراج نموده و در دیباجه مینویسند : خانواده حزین ده اهل آستارا بوده اند بگیلان آمده و ابو طالب پدر حزین در بیست سالگی برای تحصیل باصفهان میآید و در آنجا بایلی از خانواده های اصفهانی ازدواج نموده و محمد علی حزین در ۲۷ ربیع الاول ۱۱۰۳ قمری در اصفهان متولد شده و بطوریکه حزین مینویسد پدرش از علماء روحانی بوده و در جوانی کسب علم نموده و بشعر گفتن بسیار مایل و بلفته خود چهار دیوان شعرش در هند بچاپ رسیده و مسافرت های زیادی کرده و بیشتر نقاط ایران را دیده و به حجاز و هند رفته و در تمام مسافرت ها بواسطه تهاجم افغانها بایران و عثمانیها بمغرب کشور و روسها بشمال ایران باوقایع تاریخی مواجه بوده و لذا سفر نامه او ارزش تاریخی دارد .

حزین در جوانی باتفاق پدر خود سفری بگیلان کرده و از آنجا بشیراز .

شهرهای بیضا و جهرم و داراب و لار و بندرعباس را گردش کرده و بعد بمکه رفته و از آنجا در سواحل دریای عمان و یکماه در بحرین توقف داشته سپس بشیراز و یزد و اصفهان برگشته و در این موقع پدرش بدرود زندگانی گفته و حزین بار دیگر بشیراز رفته و بعد هنگامیکه افغانها اصفهان را محاصره کرده بودند حزین در آنجا بوده و در سال ۱۱۳۵ روزی که افغانها وارد شهر شدند حزین از شهر خارج و بخرم آباد مسافرت کرده و چندی در آنجا و همدان و نهاوند بوده و سپس از راه دزفول و شوشتر و حویزه وارد بصره شده و بقصد مسافرت بمکه تایمن رفته و مجدداً به شوشتر و لرستان آمده و تا کرمانشاهان بالشکر عثمانی همراه بوده و از آنجا بتویسرکان و چندگاهی در دامن الوند میزیسته و از آنجا بزیارت کربلا و نجف رفته و در بازگشت از عراق عرب بکرمانشاهان رفته که قوای عثمانی و احمدپاشا سردار عثمانی در آنجا بوده اند. بعد عازم خراسان شده که بواسطه نا امنی راهها منصرف و از راه کردستان بتبریز مسافرت نموده و در این موقع بوده که عثمانیها شهر را ویران نموده بودند. حزین از آذربایجان بمازندران و استرآباد و سپس بخراسان عزیمت کرده و در این هنگام عبوده که شاه طهماسب و نادرقلی، ملک محمود سیستانی را از مشهد رانده بودند و بطوریکه خود نوشته در مشهد شاه طهماسب بدیدن اورفته و هنگامیکه شاه طهماسب و نادر برای جنگ با افغانها از خراسان حرکت کرده بودند حزین همراه و در لشکر آنان و در جنگ مهماندوست حاضر و ناظر بوده و از آن پس از راه تهران باصفهان و شیراز و بندرعباس و سپس از راه دریا بمکه رفته است.

در بازگشت از مکه بکرمان و از آنجا ببندرعباس و سپس آهنگ سفر هندوستان را نموده و با یکی از کشتی های انگلیسی در سال ۱۱۴۰ به هندوستان مسافرت کرده و از این تاریخ ساکن آنجا شده و در هنگام حمله نادرشاه به هندوستان حزین در آنجا بوده و روزیکه نادرشاه بشهر لاهور وارد شده حزین در سلطان پور که یکی از شهرهای هندوستان است اقامت داشته و از آنجا بدلهلی رفته و در بین راه با چند سواریکه همراه داشت بناچار از میان سپاه محمد شاه که برای جنگ

بانادر شاه آماده ومهیا بودند عبور کرده وهنگام ورود نادرشاه بدهلی حزین در این شهر بوده است. حزین سفرنامه خود را در آخر سال ۱۱۵۴ دردهلی نگاشته است.

۲- کتاب **ذرة نادره** تالیف میرزا مهدی خان منشی ووقایع نگار نادرشاه چاپ تبریز در تاریخ سلخ رمضان ۱۲۹۳ هجری که خلاصه آنرا آقای نقوی پاکباز فردوسی نوشته وباسفرنامه حزین در يك جلد بچاپ رسیده است.

۳- کتاب **نادرشاه** تالیف لکهارت انگلیسی که در سال ۱۹۳۸ بزبان انگلیسی در انگلستان بطبع رسیده ووی از نسخه خطی تاریخ سلطنت نادرنگارش محمد کاظم که در کتابخانه (وستو کوودنیا) **Vosto.koved.niya** لنین گراد ضبط است وکلیه مدارك موجود در کتابخانه های بزرگ جهان اعم از پرتقال و اسپانیا وهندوستان وفرانسه و آلمان وهلند وعراق وغیره بدست آورده است و آقای مشفق همدانی در دیماه ۱۳۳۱ شمسی ترجمه و اقتباس نموده ودر تهران چاپخانه شرق بچاپ رسیده است. اصل نسخه انگلیسی آن نیز مورد استفاده قرار گرفت.

۴- کتاب **نادرشاه** تصنیف سرمارتیمر دیورانند انگلیسی ترجمه سید محمد علی ایرانی پرفسور نظام کالج حیدرآباد دین ملقب بداعی الاسلام چاپ ۱۳۳۲ هجری (۱۹۱۴ میلادی). مترجم مینویسد: (مصنف سالها سفیر انگلیس در ایران بوده) و مصنف در دیباچه کتاب مینویسد: (این کتاب را بشکل قسمه نوشتم زیرا مشکل است تاریخ صحیحی از نادر نوشت همانطور که در باب سوانح عمری ناپلئون هم خیلی اختلافات هست ونادر ده عمرش در جزان در آسیا صرف شده پیش از ناپلئون مرده این امر طبیعی بود. مدعی نیستم که کتاب من تاریخ است) کتابخانه آقای دکتر علی شاملودر مشهد.

۵- کتاب **جهانگشای نادری** تالیف محمد مهدی بن محمد تقی میر استرآبادی منشی ووقایع نگار نادرشاه چاپ ۱۳۱۱ هجری قمری.

۶- کتاب **تاریخ نادرشاه افشار** ومختصری از تاریخ سلاطین معمل و اولاد امیر تیمور گورکان در هندوستان تالیف جمس فریزر انگلیسی. شماره القابم خان ناصر

الملك والى كردستان بامر مظفر الدين شاه بفرسی ترجمه نموده و علی محمد مجیر الدوله نسخه از آنرا بدست آورده و چاپ و منتشر کرده و در مقدمه مینویسد: (مؤلف جمس فریزر انگلیسی معاصر نادرشاه و محمد شاه هندی بوده که بانگلیسی نوشته و در لندن کراراً بطبع رسیده) در سال ۱۳۲۱ هجری قمری . از کتابخانه آقای دکتر علی شاملو در مشهد .

جمس فریزر در دیباچه کتاب مینویسد: (خلاصه تاریخ سلاطین مغول از جلد ششم تاریخ روضه الصفا و وقعات بابری و مسیر جهانگیری و پادشاه نامه و تاریخ عالمگیری نوشته شده و خود من که بیش از ده سال در هندوستان مانده ام و تفصیل اوائل حال نادرشاه را از کسی که اکنون در انگلستان است و خود او سالها در ایران اقامت داشته و زبان فارسی میداند و مکرراً با نادرشاه ملاقات کرده و روزنامه وقایع و احوال بعد از ورود نادرشاه به هندوستان و نبشته تفویض بعضی از ممالک هندوستان را بنادرشاه منشی سر بلند خان برای میرزا مغول باحمد آباد فرستاده بود روزنامه مزبور را بمن داد) .

۷- دوره سوم سال ۱۳۲۹ هجری یغما شماره ۷ مهر ماه صفحه ۲۹۱ تحت عنوان (نامه های طبیب نادرشاه) ترجمه آقای دکتر علی اصغر حریری که در مقدمه نوشته اند: در پاریس یازده سال پیش در یکی از کتابخانه های ساحلی رود سن اوراق مندرسی بدستم افتاد که در آن از کار های حیرت آور طهماسب قلی خان همان نادرشاه مشهور و مداوای مرض استسقاء و فاجعه کشته شدن او سخن میرفت که سبک و کتابت زبان فرانسه قدیم از آن نمایان بوده اگرچه ناقص و ناخوانا و برخی از سطور آن محو شده بود ولی از لحاظ اینکه نویسنده خود خدمت نادرشاه را دریافته و در هنگام بروز آن حوادث شخصا حضور داشته اهمیت تاریخی بسزائی دارد و توضیح میدهد که این کتاب در صد و هفتاد سال پیش یعنی در سال ۱۷۸۰ بعد از میلاد مسیح در پاریس چاپ شده است و اکنون از حیث کمیابی و بلکه نایابی در ردیف نسخه های خطی جای دارد . آقای لکهارت مورخ انگلیسی نیز از این کتاب استفاده کرده است .

لکن در بمباران شهر پاریس در جنک بین المللی دوم خانه نگارنده هدف گردیده و آن اوراق و کتاب های نفیس دیگر از میان رفت پس از سالها کتابی در کتابخانه پاریس مشتمل بر مجموع نامه های کشیش بازن **Frère Bazin** در مجلد بیست و هشتم از آن تالیف بالاخره در کتابخانه مدرسه السنه شرقی مجلدات نخستین این تالیف عظیم از اول تاشم منحصرا متضمن مکاتیب کشیشهایی است که در شرق نزدیک ماموریت داشته اند .

در مجلد چهارم که تقریبا مربوط بایرانست دو نامه از کشیش بازن نوشته شده که پس از مطالعه معلوم شد که اوراق از دست رفته من نسخه خطی همین نامه های کشیش بازن بوده که او مشهودات خود را در اوضاع دربار نادر شاه نوشته و بکشیش مافوق خود روژه **Père Roger** فرستاده است: نامه اول متضمن شرح حال نادر شاه است از طلوع تا کشته شدن او و نامه دوم در خصوص اوضاع ایرانست بعد از نادر شاه .

کشیش بازن مبلغ نصرانی در هنگام طلوع ستاره اقبال نادر شاه در ایران بوده است و خدمت سلطان را در کرده و در جرگه اطباء وی در آمد تفتین و تهمت همکاران حاسد او در نادر شاه کاری و مؤثر نیفتاده و طبیب اول پادشاه گردیده است. خلاصه آنکه بازن (نگارنده نامه ها) از سال ۱۷۵۱ تا ۱۷۵۷ میلادی (از ۱۱۵۴ تا ۱۱۶۰ هجری قمری) همراه نادر شاه بوده و تقریبا تمام وقایعی را که نوشته بچشم خود دیده است. نامه های بازن بکشیش روژه در شماره های هفتم و هشتم و نهم و دهم و یازدهم و دوازدهم سال سوم ۱۳۲۹ مجلد یغما مندرج است. اهدائی آقای اقبال یغمائی در تهران .

۸- جلد هشتم کتاب **روضه الصفا** تالیف رضاقلی هدایت چاپ تهران ۱۲۷۰ هجری قمری از کتابخانه آستان قدس در مشهد

۹- کتاب **در رکاب نادر شاه** یا **سفر نامه عبدالکریم** ترجمه آقای محمود هدایت در سال ۱۳۱۴ که در دیباچه آن مینویسد (نویسنده کتاب سفر نامه در ماه صفر ۱۱۵۲ با نادر شاه از دهلی حر لک در ماه جمادی الثانی ۱۱۵۶ بدان شهر مراجعت

کرده و این سفر نامه بزبان انگلیسی و بعد بفرانسه ترجمه شده و اصل آن که بزبان فارسی ویا اردو بوده بدست نیامده است) و مؤلف مینویسد: (درهفتم ماه صفر ۱۱۵۲ مطابق چهارم مه ۱۷۳۹ باقشون نادرشاه ازدهلی حرکت کردم و در بحبوحه گرما که عده بسیاری از قشون هلاک شدند تا ساحل رودخانه چناب که از جبال مجاور سیالکوت سرچشمه میگیرد اقامت نموده و تجدید قوا شد و در شانزدهم ربیع الثانی ۱۱۵۴ (۴ ژوئن ۱۷۴۱) با کسب اجازه از نادرشاه بمعیت علوی خان طبیب از قزوین بزیارت مدینه عزیمت نمودیم .) از کتابخانه آقای عبدالله کشاورز در مشهد .

۱۰- کتاب زندگانی نادرشاه پسر شمشیر نگارش آقای نور الله لارودی

چاپ تهران سال ۱۳۱۹ خورشیدی .

۱۱- کتاب تاریخچه نادرشاه تالیف و . مینورسکی (پاریس ۱۹۳۴) ترجمه

آقای رشید یاسمی چاپ تهران ۱۳۱۴ . مترجم در مقدمه مینویسد: (آقای ولادیمیر مینورسکی که سالها در ولایات ایران بوده و در دانشگاه لندن ، معلم ادبیات فارسی است این تاریخچه را بزبان فرانسه در پاریس بطبع رسانیده و مؤلف در تصحیح وقایع رنجی بسیار کشیده و مخصوصا در تطبیق ایام و شهور و سنین دقتی کافی مبذول داشتند و فهرستی که مؤلف از کتب تاریخ نادری خاصه منابع روسی و گرجی و ارمنی ترتیب داده شایان تمجید است .) از کتابخانه استاد محدود فرخ در مشهد .

فهرست کتبیکه در آخر کتاب ذکر کرده بفرانسه نوشته شده و چون ذکر

آنها مفید میداند خلاصه آن ذیلا ترجمه میشود :

منابع فارسی : ۱- زبدة التواریخ تالیف محمد محسن مستوفی نادر که برای

رضاقلی میرزاد سال ۱۱۵۴ هجری تدوین شده است . ۲- تاریخ نادری تالیف مهدی

خان استرآبادی . ۳- تاریخ نادرشاه که بزبان فرانسه بوسیله جونس لندرس ترجمه

شده است . ۴- دره نادر تالیف محمد مهدی استرآبادی که با چاپ سنگی بطبع

رسیده است . ۵- نادرنامه تالیف محمد کاظم (وزیر مرو) که در موزه آسیائی لنینگراد

وجود دارد . ۶- تاریخ احوال تالیف شیخ علی حزین که بوسیله بلفور ترجمه و

چاپ شده . ۷- بیان الوقایع تالیف خواجه عبدالکریم خان کشمیری که در بخارا و خوارزم همراه نادر بوده است . ۸- مجمل التواریخ تالیف ابوالحسن محمد امین . ۹- تاریخ ایران بین سالهای ۱۱۹۳-۱۱۳۶ تالیف رضی الدین تفرشی . ۱۰- فارسنامه ناصری تالیف حسن فسائی که در مجله ارمغان سال ۱۳۵۸ هجری قمری مندرج است .

منابع هندی ۱- تاریخ هند تالیف آلبرت داوسون ۲۰-۲- تاریخ جغتائی تالیف محمد شفیع تهرانی در سال ۱۱۵۲ ۳۰-۳- تاریخ هندی تالیف رستم علی تاحکومت محمد شاه در سال ۱۱۵۴-۴۰-۴- جوهر صمصام تالیف محمد محسن سادیکی تا عزیمت نادر از هند: و چند کتاب دیگر از قبیل چهار گلزار شجاعی و دلال مہراتی و پادشاه ایراکلی وغیره .

منابع ترکی ۱- هامر ژسشیت عثمانیسن تالیف شاپیتر چاپ ۱۸۳۱ . جنگهای ترکیها با نادر از عبدالرزاق تبریزی حکیم اوغلو و علی پاشا و مسافرت نادر بهمدان با احمد پاشا .

منابع ارمنی ۱- تاریخ من و نادر تالیف ابراهام کورت کاتولیدی . ۲- مجموعه نسخه خطی جزئیات عجیب درباره نظم ارتش نادر . ۳- دعوتنامه نادر از اچمیادزین و کتب دیگر .

منابع قفقازی و گرجی ۱- تاریخ تاریخی از شاهزاده واخوچ راجع بآمدن نادر بتفلیس . ۲- سه فرمان نادر و کتب دیگر .

منابع روسی : مانند نادر و رضا قلی میرزا و رساله قدیمی نماینده روسیه درباره کوری شاهزاده وارث . و منابع اروپائی و کتب سر جان مالدم و ادوارد برون لکهارت و پیل و ژنرال کیشمیشف و کتاب نادر و توپال عثمان پاشا .

آقای رشید یاسمی مینویسد : در خصوص تاریخ محمد باقر که اسم آن کتاب نادرنامه یا تاریخ نادر است . در پشت نسخه منحصر موزه آسیائی قید شده به نظر درست نمیآید و اسم اصلی آن نباید باشد . مؤلف این تاریخ خانواده او فرست های خوب برای مطالعه اوضاع عهد نادر داشتند . محمد باقر حکایاتی را که پدرش از سفر قندهار و ترکستان و بغداد و تبریز میگفته در کتاب آورده است خود مؤلف

هم چندی در آذربایجان ملازم خدمت ابراهیم خان بود که در سال ۱۷۴۸ بقتل رسید خود را بلقب وزیر دارالملک مرو شاه جهان میخواند. در تاریخ او مطالب مفیده راجع بمرو مسطور است مثلاً بنای مرو و صغیر بامر نادر شاه در محل قریه میرآباد. محمد کاظم در لشکر کشی های خوارزم بخارا بانادر همراه بود و او علاوه بر شرح وقایع آسیای مرکزی اشاره ای بحوادث هندوستان و آسیای غربی میکند. مثلاً شرحی در باب حمله لشکر نادر به یزیدیهای شیطان پرست (نزدیک موصل) مینویسد که میرزا مهدی خان از آن ساکت است.

در مرو محمد کاظم مامور تفتیش خرج سپاه بود و در این باب شخصاً اخباری بنادر شاه تقدیم کرد و مورد توجه او شد. نوشتن بعضی نامه های سیاسی هم با او محول بوده است. از ۷۰ نامه ای که نادر بولایات و مملوک تر کستان نوشت سی نامه از زیر خامه او خارج شده است.

در ضمن وقایع عجیبه که در آن کتاب هست یکی ذکر ورود ایلچی (اصل فرنک) است که بعقیده بارتلد مقصود فرانسوای اول پادشاه اطیش است. این سفیر از راه حاج طرخان آمد و در آنجا ایلچیان آق بانو پادشاه (ملکه روسیه) هم با او ملحق شده مرادش الیزابت امپراطریس روسیه است.

آخرین کتاب را پسر محمد کاظم تمام کرده است که بعد از فوت نادر شاهد عقب نشینی ایرانیان از ترکستان بوده است.

تا این تاریخ فقط دو نفر از مستشرقین بکتاب محمد کاظم دست یافته اند: یکی پرفسور بارتلد و دیگر پرفسور آ. ا. اشمیت Pr. A. Eschmidt مولف (ولادیمیر مینورسکی) در دیباچه مینویسد: (نگارنده باصل منابع رجوع کرده و اساس تحقیقات را استوار نموده و متأسفم که تاریخ محمد کاظم را در دست نداشته ام و امیدوارم بیشتر از پیچ و خمهای سرگذشت آن جهانگشای بزرگ آگاه شوم: پاریس ۱۴ آوریل ۱۹۳۴).

۱۲- قسمت دوم هشت مقاله آقای نصر الله فلسفی تحت عنوان (چگونه نادر قلبی نادر شاه شد) از کتاب ابراهام خلیفه ارمنی اوچ کلیسا که خود در مجلس دشت مغان

حضور داشته است . از کتابخانه فرهنگ در مشهد .

۱۳- کتاب **اردو کشی نادرشاه بهندوستان** تالیف ژنرال کیشمیشف . ترجمه محمد صادق اتابکی چاپ تهران بهمن ماه ۱۳۰۹ خورشیدی . از کتابخانه استاد محمود فرخ در مشهد .

۱۴- شماره دوم و سوم سال پنجم ۱۳۲۵ و شماره های اول و دوم و ششم سال ۱۳۲۶ و شماره هفتم سال ۱۳۲۷ **مجله یادگار** بمدیریت مرحوم عباس اقبال: از کتابخانه استاد محمود فرخ در مشهد

۱۵- دوره سال دهم ۱۳۰۸ **مجله ارهغان** بمدیریت مرحوم وحید دستگردی از کتابخانه آقای دکتر علی شاملو در مشهد .

۱۶- کتاب **تاریخ گیتی گشا** تالیف میرزا محمد صادق نامی اصفهانی بادوزیل آن تالیف میرزا عبدالکریم بن علی رضا الشریف و آقا محمد رضا شیرازی با تصحیح و مقدمه آقای سعید نفیسی چاپ تهران سال ۱۳۱۷ هـ هر دو نفر خود معاصر وقایع بودند . از کتابخانه آقای عبدالله کشاورز در مشهد

۱۷- کتاب **تاریخ ایران** تألیف عباس پرویز- نصرالله فلسفی - علی اصغر شمیم چاپ تهران سال ۱۳۳۶ خورشیدی .

۱۸- کتاب **تاریخ ایران** تالیف سرجان مالکم ترجمه حیرت چاپ بمبئی سال ۱۳۲۳ شمسی .

۱۹- کتاب **تاریخ جهان** تالیف محسن حداد - نصرت الله حکیمی الهی عبدالعلی زنهاری - جواد حیدری - دکتر بهمن دریمی . چاپ تهران ۱۳۳۶ هجری شمسی .

۲۰- کتاب **تاریخ نادرشاه** بتقریب تالیف اسعد افندی از کتابخانه استاد محمود فرخ در مشهد .

۲۱- کتاب **اعیان الشیعه** عربی . جلد ۱ تالیف سید محسن جیل عاملی امین و پسرش حسن امین چاپ بیروت سال ۱۳۳۷ هجری قمری ۱۹۵۸ از کتابخانه آستان قدس در مشهد .

۲۲ - کتاب شیر مرد اٹک یا نادر سردار شکست ناپذیر ایران بقلم ابوالفضل

قاسمی جلد اول چاپ تهران سال ۱۳۳۶ خورشیدی .

۲۳ - کتاب مجمل التواریخ تالیف ابوالحسن بن محمد امین گلستانه

وزیر کرمانشاهان باهتمام وتصحیح آقای مدرس رضوی چاپ تهران . از کتابخانه

آقای عبدالله کشاورز در مشهد .

۲۴ - کتاب مجمع التواریخ در انقراض صفویّه تا سال ۱۲۰۷ تالیف میرزا

محمد خلیل مرعشی صفوی بتصحیح واهتمام عباس اقبال چاپ تهران ۱۳۲۷ هجری

قمری . از کتابخانه آقای عبدالله کشاورز در مشهد .

۲۵ - تاریخ ایران تالیف ژنرال سرپرسی سایکس جلد دوم ترجمه آقای

سید محمد تقی فخر داعی گیلانی چاپ تهران ۱۳۳۰ هجری شمسی از کتابخانه

آستان قدس در مشهد .

۲۶ - کتاب نادر فاتح دهلی بقلم عبدالحسین صنعتی زاده کرمانی چاپ

بهمن ۱۳۲۵ چاپخانه آتشکده - کتاب طوطی جلد اول و دوم بقلم مجید دوامی

چاپ تهران ۱۳۳۴ - کتاب زندگی پیر ماجرای نادر شاه افشار در هشت جلد

بقلم آقای دکتر محمد حسین میمندی نژاد چاپ تهران - کتاب دلاوران ایران

بقلم سیروس بهمن در چهار جلد - کتاب دوران افتخار در دو جلد و کتاب نادر

شاه افشار بقلم آقای رحیم زاده صفوی .

۲۷ - کتاب مخزن الانشاء حاج علی اکبر خوانساری چاپ تهران سال ۱۳۰۳

هجری قمری از کتابخانه آستان قدس در مشهد .

۲۸ - کتاب منشآت میرزا مهدیخان مضبوط در کتابخانه آستان قدس رضوی

از کتابخانه آستان قدس در مشهد .

۲۹ - کتاب منتخب التواریخ تالیف مرحوم حاج ملاهاشم خراسانی چاپ

تهران . از کتابخانه آستان قدس در مشهد .

۳۰ - کتاب منشآت میرزا ابوالقاسم قائم مقام فراهانی تالیف شاهزاده

فرهاد میرزا معتمدالدوله پسر عباس میرزا که در ۱۲۸۰ نوشته است . از کتابخانه

آقای سرهنگ قائم مقامی در مشهد .

۳۱- جلد سوم کتاب **منتظم ناصری** تالیف محمد حسن خان صنیع الدوله از کتابخانه آستان قدس در مشهد .

۳۲- کتاب **تاریخ نظامی ایران** تالیف جمیل قوزاندلو ۱۳۱۵ چاپ تهران از کتابخانه آستان قدس در مشهد .

۳۳- کتاب **تاریخ ایران باستان** تالیف حسن پیرنیا از کتابخانه آستان قدس در مشهد .

۳۴- کتاب **مطلع الشمس** تالیف محمد حسن خان اعتماد السلطنه متوفای ۱۳۱۳ چاپ سال ۱۳۰۲ هجری قمری در تهران .

۳۵- کتاب **زبدة التواریخ** که محمد محسن بن محمد کریم مستوفی بنام رضاقلی میرزا پسر نادرشاه در سال ۱۱۵۴ هجری قمری تالیف کرده - خطی و موجود در کتابخانه آستان قدس رضوی .

۳۶- جلد اول کتاب **شاه عباس اول صفوی** تالیف آقای نصرالله فلسفی از کتابخانه آقای سرهنگ قائم مقامی در مشهد .

۳۷- کتاب **رستم التواریخ** خطی تالیف محمد هاشم حسینی موسوی متخلص باصف ملقب بر رستم الحکماء فرزند امیر حسین خوشحکایت نواده امیر شمس الدین محمد کارخانه آقاسی سلطانی در عصر شاه سلطان حسین صفوی ده دیوانی هم دارد موجود در کتابخانه ملک در تهران .

۳۸- کتاب **ریاض الشعراء** خطی شماره ۳۰۱: کتابخانه ملک تالیف علیقلی خان متخلص به والد دانستانی ده از شعرای زمان شاه سلطان حسین صفوی و نادرشاه بوده و در شاه جهان آباد دهلی نوشته است .

۳۹- کتاب **معجم الانساب والاسرات الحاکمه** در تاریخ اسلام تالیف زامباود آلمانی ترجمه بعربی و لاتین محمد حسن بیگ و حسن احمد محمود استادان جامعه فؤاد اول چاپ مصر سال ۱۹۵۰ موجود در کتابخانه آقای حسین آموزگار در تهران .

۴- کتاب یادداشتهای ابراهام گاتوغی گوس که شخصاً در مراسم انتخاب و تاجگذاری نادرشاه در دشت مغان حضور داشته ترجمه از متن ارمنی بفارسی استیفان هانانیان و عبدالحسین سپنتا نشریه روز نامه سپنتا خرداد ۱۳۳۰ چاپخانه حبل المتین . موجود در کتابخانه آقای حسین آموزگار در طهران .

۴۱ - مجله شماره اول و دوم تیر و مرداد ۱۳۳۷ توشه تحت عنوان میرزا مهدی خان استرآبادی و وثیقه نامه دشت مغان بقلم آقای سهیلی موجود در کتابخانه ملک . مجله شماره اول اسفند ۱۳۳۷ و شماره دوم فروردین ۱۳۳۸ ماهنامه اطلاعات تحت عنوان دوسند مهم تاریخی بقلم آقای ع. سلطانی نماینده سابق مجلس شورای ملی ایران .

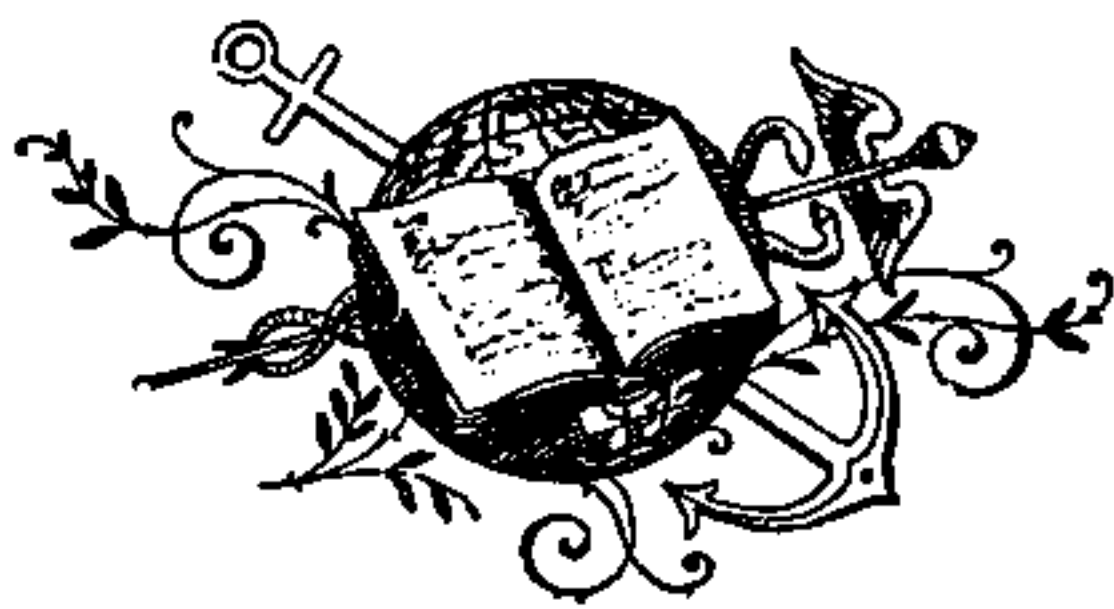
۴۲- کتاب کلیات حزین چاپ بمبئی شامل پانزده قسمت از سوانح عمری حزین مؤلف کتاب وقصائد و دیوان و رباعیات و مثنوی و فرهنگ نامه و مقطعات و متفرقات و تذکره است موجود در کتابخانه ملک و جلد ششم کتاب قاموس الاعلام تالیف ش. سامی بزبان ترکی چاپ اسلامبول سال ۱۳۱۶ هجری قمری .

۴۳- کتاب آتشکده آذر تالیف آذربیکدلی چاپ بمبئی سال ۱۲۹۹ موجود در کتابخانه ملک در طهران .

۴۴ - کتاب فارسنامه ناصری تالیف میرزا حسن فسائی چاپ طهران ۱۳۱۳ هجری قمری

۴۵ - کتاب جواهر الکلام و روضات الجنات و مجمع الفصحاء و کتب دیگری که مورد استفاده قرار گرفته است.

۴۶ - کتاب قصص العلماء تالیف ملامحمد بن سلیمان تنکابنی

نادر شاہ سیفناہ درویش

King Nadir Shah

تصویر شماره دو

فصل دوم

جغرافیای تاریخی درگز و کلات

سر زمینی که زاد گاه راد مرد بزرگ تاریخ ما میباشد و دشتهای وسیع و حاصلخیز در گزواتک جولانگاه دوسوم عمرقائد قادرشاهنشاه ناجی ایران بوده از شمال محدود است بتر کمستان روس و از جنوب بمشهد و قوچان و از مشرق بسرخس و از مغرب بتر کستان و شهرستان بجنورد. این ناحیه اکنون به پنج بخش تقسیم شده است: درگز، نوخندان، لطف آباد، چاپشلو و کلات. شهر درگز مرکز این شهرستان و مقر فرمانداری است. **لرد جرج گرزن** میگوید: این منطقه پر آشوب سیاسی و سوق الجیشی و استراتژی مهم و پر حادثه‌ای بوده و حالت عادی آن جنگ و ستیز و غارت و کشتار است.

شهر درگز (محمدآباد) در طول ۵۹ درجه و عرض جغرافیائی ۳۷ درجه و ۲۷ دقیقه و در ارتفاع ۴۵۰ متر واقع و جمعیتش قریب ده هزار نفر است. پس از صعود بکوه‌های مرتفع الله اکبر در زیر پای خود سرزمینی مشاهده میکنیم بنام دشت درگز که سبز و خرم و دارای گل‌های رنگارنگ بوده و در تپه‌های آن درختان تمشک و زرشک و قره‌قات دارد. **سرپرسی ساینس انگلیسی** از زیبائی این ارتفاعات مینویسد: (آنهائیکه دچار بیماریهای عصبی و فشار خون میشوند با توسل بمیوه‌های وحشی این صفحات اعصاب و مغزهای خود را مداوا میکنند).

در وجه تسمیه درگز عقاید مختلفی است. بعضی گویند در اصل درّه گز بوده و پیشه‌های گزداشته و در عهد باستان ترکزیان اسم برده اند. عده‌ای درگز را مخفف دارا گرز (بمعنی شهردار) دانسته‌اند بعلا اینکه این شهر را دارا بوجو آورده است. در جنگ‌های سلاجقه در میان حکمرانان شهرهای نساء و اییور

می نویسند: مردی بنام **شمسی خان** (اکنون دهی بنام شمسی خان در بین راه در گز و کلات وجود دارد که رودخانه‌ای نیز در کنار آن جاریست) حاکم دارا بجرد بوده و در رالتیجان میگوید: (شهر دارا که محققا اولین پایتخت اشکانیان است بدون تردید همان در گز است).

رود خانه های این شهرستان عبارتند از رود درونگر که از کوهستان شمالی قوچان سرچشمه گرفته و از نوخندان و در گز و آبادیهای دیگر میگذرد و رودهای لائین و ارچنگان و قره تیکان و چهچه و ژرف و شمسی خان که همه از کوههای هزارمسجد سرچشمه گرفته و پس از مشروب کردن اراضی و آبادیهای داخل ایران بدشت اترك و خاک شوروی رفته و مورد استفاده قرار میگیرد.

ژوستن مورخ مینویسد: (همینکه بهار گرم ابیورد «در گز» آغاز میشود قبایل مختلف از گردنه کوه الله ا کبر گذشته در سرتاسر کوهستانات جنوبی پخش میگردند. در ناحیه کپکان «کوپکان» بیلاق میکنند و قسمت مرکزی این منطقه که به «در بندی» معروف است از قدیم مرکزیل افشار «اوشار» یا «اوجر» یا «اوشر» بوده که این نقاط از طرف شاهنشاه صفوی بعنوان سیورغال «املاک مرحمتی شاه» بیاس وطن پرستی و شکست قوای ازبک بآنان بخشیده شده بود و قشلاق آنان اترك شمالیترین قسمت این بخش است. و با رسیدن سرما بسرزمین در گز و اترك و ابیورد باز میگردند. (ایزید و رشارا) ده در دو هزار و دویست و پنجاه سال پیش میزیست. (کتاب تاریخ شیر مرد اترك) در تاریخ اشکانی مینماید: شهر دارا در میانه ناحیه پارتیا و مارکیانا واقع بود که پارتیا را واحد مرو و مارکیانا را سرزمین کوهستانی کلات و در گز و طوس و بجنورد و قوچان ذکر کرده اند و هم اکنون در دهلیز بین غازیان و کیفان مرز ایران و شوروی چند آبادی هست که در همین آن از اعقاب پارتها میباشد و ناحیه شمال و غرب و شرق در آن است حکامات طبیعی داشته جبهه جنگ اشکانیان با یونانیان را تشکیل میداده است. شهر در گز که دو هزار سال پیش آنرا نیسانا میخواندند فاصله بین این دو ناحیه است. بعضی معتقدند که عشق آباد حالیه اشک آباد بوده و علت اینکه در آن شهر در گز

را بنا نمود این بود که محوطه اطراف جلگه‌ای که در گذر مرکز آن واقع است بواسطه کوه‌های مرتفع محصور است و بانگهبانان قلیل از ورود دشمن بجلگه کاملاً جلو گیری میشد .

عده ای از تاریخ نویسان بر آنند که دارا آخرین پادشاه ایرانی در این جلگه کشته شد و این شهرستان در قدیم الایام بسیار حاصلخیز بوده و معروف است که یکنفر با دو دست خود نمی توانست ساقه تاک را در بغل بگیرد و طول خوشه های انگور به نود سانتیمتر میرسید .

هنگامیکه قرارداد ۱۲۹۶ هجری قمری (۱۸۷۹ میلادی) موسوم به آخال (اسم محلی است در نزدیکی عشق آباد) که بین ایران و روسیه منعقد شده و شهر های ابیورد و نسا و جلگه حاصلخیز اٹک بروسیه واگذار گردید **علیخان بیک حصار** که یکی از خوانین محل بود (حصار در خط نوار مرزی بین شیلاگان (شیرجان) و حاتم قلعه واقع است و حالیه در شیلاگان برجی است که بنام وی موسوم است) یک خربزه و یک خوشه انگور را بچهارپائی بار کرد و نزد **ناصرالدین شاه** برد تا بدانند رجال نالایق ناصری چه سر زمین زرخیزی را (مقصود دشت اٹک و شهر های نسا و ابیورد است) از دست داده اند .

کارهای صنعتی این نواحی بافندگی ، پارچه های پشمی و نخی ، بوسیله زنان و پوستین دوزی و تهیه پوستهای قره کل (پوست مجعد و درهم پیچیده بره هائیکه تازه بدنیا می آیند) میباشد که دو قسمت اخیر الذکر هنوز هم از صادرات این شهرستان است و همچنین جورابهای کرکی و پشمی بافت زنان اکراد درونگر و مخصوصاً پارچه های سفید نخ و ابریشم (که آنرا چوچونچه میگفتند) و جاجیم است .

شهر ها و قلاع قدیم این جلگه عبارتند از باورد (ابیورد) نسا (نزدیک عشق آباد حالیه و از شهر های بسیار قدیمی آریائی است و شهرستانه (در ۹ کیلو متری در گز) دستگرد، خیوه آباد (نزدیک ابیورد) اناؤ (در خاک شوروی نزدیک عشق آباد) ، فوزغان (نزدیک شمسی خان) ، باغباده و چاپشلو (۲۰ کیلو متری

درگز) ، مهنه (درخاک روسیه نزدیک شیلگان) ، چرم (بین کلات و خاکستر) که چنک طوس بافرود که در شاهنامه فردوسی ذکر شده شاید در این دژ بوده است ، کلات و برون که زاد گاه ابوریحان برون (بیرونی) ریاضی دان معروفست و شمسی خان که رودخانه ای باین نام از نزدیک آن میگذرد و قره باشلو و لائین و قره تیکان و چهچپه و خاکستر و قلعه شیخان و کرناوه و حاتم قلعه و لطف آباد و نوخندان و شیخوانلو و پالکانلو و زنگانلو .

علماء و دانشمندان این سرزمین شیخ محمد شهرستانی بنام قاضی نورالله قطب اعلم از علمای اهل تسنن و صاحب کتاب ملل و نحل است و مقبره ای در شهرستانه دارد که فعلا زیارتگاه اهل تسنن است و ابوالمظفر معادی شاعر بزرگ تازی و نورالدین نسوی و بوعلی شادانی و انوری ابیوردی ادیب سخنور معروف و ابوالعباس و ابوسلمه باوردی و ابوسعید ابوالخیر مهنه ای و ابو ریحان بیرونی ریاضی دان معروف و ابومحمد باوردی لبیبی سیدالشعرا و عبدالرحمن ابومسلم خراسانی سردار شجاع آزادیخواهی که از دشت اتک بر علیه دولت غاصب عرب قیام نمود .

منطقه اتک و در گزار دوهزار و پانصد سال پیش بنامهای مختلف نسیایا ، اتک و پارتیا و خاوردان و ابیورد و نسا معروف و تاریخ پر ماجرائی داشته است حکمرانان آن نواحی اغلب از بزرگترین سرداران ایرانی بوده اند . مدتها گشتاسب و شاهپور و هرمز و بهرام در دوران ولیعهدی خود در آنجا ساکن (حاکم) بوده اند و سلاطین مغول مانند هلاکو و آباخان ، ارغون خان ، غازان خان الجاتیو و سلطان ابوسعید قبل از سلطنت در این ناحیه فرمانروا بوده اند .

بقول لرد گوزن رستم در این محل (کلات و چرم) افراسیاب از دست داد و قبایلی ده از دشتهای ترستان و جلده سه زن قره قوم (مهرانیست بین مرو و خوارزم) بسرزمین سرسبز و با صفای درگز میرسیدند . میله شیدند ساکن این نقاط بشوند . از این رودانما بین مردم این نقاط هم باجمین جنلهای طولانی و خونینی درمبارفت .

بنا بگفته صاحب تاریخ پیرنیا صفحات بجنورد و قوچان و در گز بانضمام قسمتی از گرگان را پارتیا میگفتند و سلاطین اشکانی از این منطقه اند. و در ایران حکومت مقتدری نمودند و از ۲۵۰ سال قبل از میلاد در این نقاط میزیسته‌اند و بعقیده هرودت (پدر تاریخ) پارتها از قوم ایرانی بودند و اسکندر پس از حمله بایران در همه جا بلا مانع پیش میرفت و تنها در کشور آفتاب (خراسان) در چراگاههای نسا بمردم کوهستانی و تیراندازان ماهر و سواران اشکانی (پارتی) بر خورد نموده و اولین بار بود که اسکندر با مقاومت آریاها مواجه گردید زیرا آنان تن با تقیاد نداده و نیروی اسکندر را نیروی بیگانه و مهاجم دانسته و اسکندر را در جنگ زخمی نمودند و چنان مستأصل شده که مجبور گردید این نواحی را آزاد گذارده و آن منطقه را دوزخه از راه دیگر بجیحون رفت. در این نواحی دارا پادشاه نگونبخت ساسانی کشته شد. هارولد لمب در کتاب (قدم بقدم با اسکندر) درباره پارتها مینویسد: (اینها مردمی هستند که تا بحال تحت استیلای کسی در نیامده اند و پیکارهای فردی آنان اسکندر را مات و متأذی ساخت) و فردوسی نیز میگوید: بزرگی مر اشکانیها سزاست اگر بشنود مرد داننده راستی بنا بر این با احتمال قریب بیتمین ایل افشار از اشکانیان هستند که بر اثر آمیزش و معاشرت اجباری با ترکان زبانشان تغییر یافته است (در التیجان) •

در زمان سلاجقه آوازه دلیری و سلحشوری ایل افشار عالم گیر شد و کلمه اوشار در نظر ترکمنان و ازبکان و تاتارچنان وحشت آور بود که بچه های خود را با کلمه (اوشار گلدی) میترسانیدند • در حمله مغول بایران پسر بزرگ جنگیز بنام جوجی خان حکمران خوارزم و اتک شد و بارقتار ظالمانه و بیرحمانه ای که با خراسانیان داشت در نتیجه پایداری و سرسختی ایل افشار آنانرا از خراسان بفریب ایران تبعید کرد و چندی نگذشت که عده ای از بقیه آنان سایر ایلات کلات و رادکان بر حکومت مغولها قیام کرده و بسر داری شیخ سرداریه حکمرانان جنگیز را مغلوب و طغا تیمور آخرین سلطان مغول کشته و حکومت مستقلی در خراسان تشکیل داده و با کمک ایلات ابیورد

خپوشان بساط چنگیز یا نرا برچیدند.

مجاهدات ایل افشار در پیروزی شاه اسماعیل صفوی در غرب ایران بسیار مؤثر بود و سلاطین صفوی بمران ایل افشار اعتماد داشتند و در دستگاه صفوی به افشار قزلباش معروف شده بودند و خراسان را که در دست ازبکها بود تسخیر کرده و بوسیله سران بزرگ و شجاع افشار از قبیل احمد سلطان افشار و شاهرخ بیگ افشار ازبکها را گوشمالیهای سخت میدادند و مخصوصاً در عصر شاه عباس که عبدالله خان و عبدالؤمن خان ازبک جنایات فجیعی را در مشهد و نیشابور مرتکب می شدند در سال ۱۰۰۶ عده ای از اکراد دلاور افشار قزلباش را بفرماندهی مصطفی خان کنگرلو بجلو گیری ازبکان فرستاده و پس از سرکوبی و قلع و قمع آنان شاه عباس مرزبانی و سرحداری نواحی قوچان و بجنورد و درگز و کلات و سرخس را بایل افشار سپرده و پانزده هزار نفر از دلاوران افشار غرب را باین حوالی کوچ داده و مستقر ساخت.

افشارها با ایذاء ازبکها و ایجاد آسایش و امنیت در صفحات شمالی خراسان حکمران مطلق این نقاط شده و فقط با شاه صفوی ارتباط داشتند ولی دیری نپائید که بر اثر ضعف حکومت صفوی و ترس از قدرت افشار حکومت نسا و ایبورد را تابع بیگلربیگی مشهد نمودند.

سید احمد تبریزی (کسروی) در باره اصل و منشاء ایل افشار می نویسد ایل افشار در قرن ششم هجری در خوزستان بوده اند و یعقوب بن ارسلان آنها را در قرن پنجم بخوزستان آورده و با اتابک سنقر بارها جنگ کرده است شمله که لقب او حسام الدین است بارها با خلیفه بغداد و با اتابک زنگی جنگ کرده و در سال ۵۷۰ هجری در جنگ با اتابک ایلد گرزخمی و زندانی و هلاک شد و تا زمان صفویه نامی از افشارها نبود. در این موقع در خوزستان و کهکیلویه و نواحی کارون قدرتی بدست آوردند و در سال ۹۰۶ که شاه اسماعیل صفوی از اردبیل بیرون تاخت افشار یکی از ایلهائی بود که بکماک اوشتافت.

در عهد شاه طهماسب و شاه عباس افشارها علاوه بر خوزستان در کرمان

واصفهان ویزد و ابرق و ساوه و نواحی قزوین و هرات و جام پراکنده بودند و یکی از اویمافات بزرگ قزلباش شمرده میشد و امرای بزرگی از ایشان بر میخواست .

در آغاز پادشاهی شاه عباس بکتاش نامی از افشار در یزد قوایی بدست آورده و خودسری آغاز کرد ولی بدست یعقوب خان حاکم فارس نابود گشت . در سال ۱۰۰۳ افشارهای شوشتر برمراد بیک فرستاده و مامور شاه عباس که شاهروردیخان افشار حاکم شوشتر را کشته بود شوریده و وی را در قلعه سلاسل محصور و محبوس ساختند و شاه عباس وزیر خود اعتمادالدوله و فرهادخان سپهسالار را با سپاهی ازبوه برفع آن شورش فرستاد و بار دیگر در سال ۱۰۰۵ هجری افشارهای را مهرمز و کهکیلویه یاغی شده و با دشتار افشارها خاتمه یافت .

باز در زمان شاه عباس ده نواحی بغداد بتصرف عثمانیها در آمده بود جماعت بزرگی از افشارها بسرکردگی قاسم سلطان اینانلو در نواحی درمانشاه سالها ساخلو بودند و بارها با ترکان جنگ کرده و رشادتها از خود نشان دادند و در سال ۱۰۱۲ ده قاسم سلطان در جنگ با عثمانی بسرداری اوزون احمد مردانگی هائی از خود ظاهر ساخته بود مورد تحسین و دریافت خلعت کرازمایه از شاه صفوی قرار گرفت و برتبه خانی سرافراز شده موصل با و اخصاص یافت .

قاسم سلطان در موصل نیز با ترکان جنگ کرده و فتح نمود ولی بعلمت بروز و با و طاعون سال دیگر از موصل بیرون آمده و با ایل خود بآذربایجان کوچیده و در نواحی ارومی و صائین قلعه نشین کرد . و اسکندر بیگ در سال ۱۰۳۷ که شاه عباس وفات یافت دلبعلی سلطان پسر قاسم سلطان را که از امرای خود حاکم ارومیه نمود .

همچنین افشارهای ایبورد و نساء (درگز) که شاه از آن جماعت بود خواست در زمان شاه عباس بدانجا کوچ داده شده اند . زیرا آن نواحی در دست ازبک بود و نیز ابراد چمشکزک که در نواحی خارورامین جاده اشند بود در زمان

کوچیده شده اند •

از طوایف افشار که در تاریخها نوشته میشود قرخلو (قرقلو) پاپالو، جلایر، کوسه احمدلو، کندوزلو، اینانلو، ارشلو، الیلو، امرلو و بکشلو می باشد. و نادرشاه از طایفه قرخلو بوده است و افراد طایفه کندوزلو (کوندوزلو) افشارهای کنونی خوزستان است که کمتر از هزار خانوار نمی باشند و بنوشته اسپیکل ده هزار خانوار بوده اند •

در سالهای اخیر کوندوزلوها در بلیتی که محله ای از شوشتر است و دهات شرقی آنشهر یکصد و چهل خانوار است و عده ای در حویزه و رامهرمز و جامکی ساکنند.

در سال ۱۰۶۰ بادر گذشت شاه عباس دوم و هرج و مرج اوضاع خراسان ایلات در گز بدو دسته تقسیم شدند عده ای که در رأس آنان قبایل قاجار احمدلو و پاپالو و امرلو و کوندوزلو قرار داشتند روابط نزدیکی با ازبکان و ترکمنان پیدا کرده و عقیده آنان بر این بود که اکنون که دربار صفوی ضعیف شده بستگی با خان خیوه لازم و ضروری است و دسته دوم که در رأس آنان قبایل افشار قزلباش (قرقلو و چاپشلو یا چوشلو) که **الیاس بیک چوشلو** سردار صفوی و **میرزا مصطفی هندی نادر و بهبود خان** که در جنگ با **محمد حسن خان قاجار** وی را منکوب نمود و در جنگ هندوستان دلاوری بی سابقه نشان داد و بنام سردار **اتک مشهور بود و بابا خان** سردار شجاع بادر و فاتح موصل و بصره بود و در جنگهای با عثمانی شایستگی فوق العاده از خود نشان داده و معروف است که وی بدستور نادر هر گونه اذیت و آزاری که اعراب قبل از آن بر ایرانیها روا داشتند او درباره اعراب تلافی نمود از قبیله چاپشلو بوده است و فعلا دهی بنام بابا خانلو در نزدیکی آنست و قرا باشلو، با چاوانلو و اتانلو و زنگانلو که سران آنها **احمد سلطان و نجات خان و شاهرخ بیک** از ایل افشار بودند و باروش دسته اول مخالف بوده و عقیده داشتند که باید با راهزنان صحرا و ازبک و ترکمن جنگید و نباید اجازه دخالت در امور خراسان را بآنها داد.

132957

مدتها بین این دو دسته زد و خورد ها و تاخت و تازها و خرید و فروش اسرا ادامه داشت و کم کم ایل افشار بمضيقه مالی و کمی آذوقه افتاده و دایره گله داری آنان كوچك شده و جوانان بكار كشاورزی می پرداختند و پسر مردان بیوستین دوزی و زنها و دختران بیافتن عرقچین و جاجیم و قالیچه و چوچونچه و تافته و جوراب و فروش آن در بازارهای مرو و مشهد و نیشابور پرداخته فقر مالی خود را جبران مینمودند و امیدوار بودند دوران جنگجویی و اقتدار آنان تجدید خواهد شد.

بعد از یازده سال در گذشت **مهر علیخان** حاکم ایبورد حکومت برادر زاده او **باباعلی بيك** كوسه احمد لو افشار رسید و **باحیدر بيك** اتانلو برادر زنش که در او نفوذ بسیاری داشت با افشار همکاری نزدیک پیدا کرد. در آن موقع **اسماعیل بيك** جلایر که مادرش دختر عموی پدر نادر بوده در دلالت حکمرانی مینمود.

قائم مقام فراهانی که از وزیرای فتحعلی شاه قاجار بود مینویسد : بنا بمسئولیت تواریخ ترك بن یافک ده با دیومرث هر دو در يك عصر واضح رسم سلطنت بودند از نسل او چهار فرزند بوجود آمد ده یکی از آنها بنام **فورك** قطعه ای از نمك را پیدا کرد و معدن نمك از ترکان كشف شد و مملکت ترك را وسعت داد و خورد در مجال موسوم به یودسوق و قار قوم و جبال اورتاق بیلاق و قشلاق میگرد و بعضی میدویند ده او فرزند نوح نبی است از اولاد او الهجه خان است که مغول و تاتار از او بوجود آمده و از صاحب مغول چهار فرزند بودند از جمله قراخان و از او اغوز خان یا بعرضه حیات دادند و تاتار و مغول اطاعت او را گردن نهادند و نواحی خوارزم و بدخشان در قلمرو او بود و برتوران و ایران و هندوستان و روم تسلط پیدا کرد و اورتاق و درتاق را که یورت آباء و اجداد او بود مقرر خلافت قرار داد و اقامت نقلی و قارامق و قیچاق و آقاجری از نسل او است .

و اغوزشش پسر داشت ده هر پسر صاحب چهار فرزند بودند و پسران

او گونخان که از اولادش بود بتخت نشست و برادر خود آی خان را قائم مقام و فرزند خویش منگلی خان را ولیعهد نمود و بعد از او تنگیز خان که فرزند ششم اغوز بود بسلطنت رسید و بعد از او اکبر اولادش بنام ایلخان بتخت سلطنت رسید.

فرزندان اغوزخان که بیست و چهار نفر بودند بدو دسته پوزوق و اچوق تقسیم شدند و اقوام پوزوق سه طایفه بودند یکی طایفه گون خان که دارای چهار شعبه است و شعبه اول از آن طایفه گون خان قای است که پسر بزرگ گون خان بوده و از بس در فیصل امور سختی مینمود او را قای میگفتند که بمعنی سختی و شدت است و یورت و اولاد او تا عهد ایلخان در دیار هیطل و کنار سیحون بوده و در عهد سلطان محمود سلجوقی با او متفق گشته و در حدود مرغاب مقام کردند و اکنون در دشت ترکمان میباشند. از شعبه دوم بای آق است که فرزند دوم گون خان است که در ساحل قراموران یورت گرفت و چون مرد با علو همت بود او را بای آت گفتند که آت بمعنی اسم است و اکنون آد گویند و بای بمعنی بزرگی و شکوه و مال و نعمت انبوه است و طایفه‌ای از این قوم بر حسب حکم تیمور به غز و شامات مأهور گشته و مجدداً بدشت گرگان آمده بایل قاجار پیوستند که اکنون به شامبیاتی موسومند. این طایفه در عصر صفویه و قاجار خدماتی انجام داده‌اند و بدو تیره تقسیم شده‌اند یکی بیات مطلق و دیگری بیات شام یا شامبیاتی که اولی در عراق و آذربایجان و دومی در خراسان از امرای لشکر بوده‌اند و شعبه سوم آنغز اولی گون خان است و در دوره مغول نام و نشانی داشته‌اند و شعبه چهارم قر اولی که پسر چهارم گون خان است و قر اولی بمعنی خیمه سیاه است. زیرا این طایفه همواره در خیمه سیاه زیست میکرده‌اند و در موکب هلاکو خان لشکری داشته‌اند و اکنون در ساو چبلاغ مسکن کرده‌اند. و این تیره چون عدت زیادی نبودند بطوایف افشار پیوستند.

آی خان که دوم پسر اغوز است چهار فرزند داشته که هر یک تیره‌ای تشکیل داده‌اند. اول یارز که یار شماق (بمعنی برآزندگی است) و دوم دو کسا آر

(بمعنی گرد آورنده) و سوم دودورعه (بمعنی ملك گیرنده) که از تر کمانان بوده و اسبان آنها جنس جدا گانه اند و چهارم بایرلی (بمعنی صحرانشین) اکنون در استر آبادند. فرزندان ایلدوز خان چهار نفرند اول اوشر که در اصل اشتقاق مأخوذ از او شماقی است بمعنی پریدن و لیکن در اینجا کنایه از چستی و چالاکی و جلدی و بی باکی است و آل و اولاد او در اوین بوده اند .

دوم بیگدلی که اصل آن بیوک دلی مشهور است و ابتدا در جبال اولتای که آن سوی قراقروروم است و قسمتی از این قوم بشامات رفته که مشهور بشاملو شدند ولی باز بایران معاودت نمودند و در دولت صفوی و نادری امر او اشراف بزرگ داشته اند. از آن جمله **مصطفی خان** که از جانب نادرشاه بسفارت روم مأمور شد و **حاجی لطفعلی بیگ آذر بیگدلی** که در عهد خود یگانه بود و در فن شعر استاد زمانه و کتابی در ذکر شعر انگاشته و چون آذر تخلص داشت آتشکده نام نهاد و فرزندش حسینعلی بیگ متخلص بشری که از مادحان سلاطین قاجار بوده و این طایفه فعلاً در دو ناحیه مزدقان نزدیک تهران و مراغه سکنی دارند . سوم قرق بکسر اول و ثانی و سکون ثالث یعنی قویحال که در عهد چندلیز عدای از آنها داخل مغولستان شده و اینک داخل تر کمانان و خراسان شده و بقوم اوشیر پیوسته اند و اکنون از شعب افشار محسوب و به قرقلو مشهور میباشند . تا عهد شاه طهماسب بانی نامونشانی از معارف این قوم در تواریخ نیست ولیکن در آخر دولت صفوی قهرمانی قادر مانند نادر از این شعبه پیدا شد که از حد موصل تا رود جیحون مسخر کرد و بر هند و سند و روم و روس مظفر گشته و احفاد او را ملک برقرار بود تا دولت قاجاریت ظهور کرد . چهارم قازقین یعنی دهنده آتش که تاریخ آن مجهول است و در نزدیکی کویک خان که چهارم پسر آغوز است . از قوم او جهق چهار نفر به دمان اول بایندر که در اصل بانی اندر بوده بانی بمعنی بزرگ و باشکوه است و آندر مکان مرتفع مانند پشته و دانه و مجموعه بمعنی بزرگ باشد قدیم در نواحی سهند میزیسته اند و بعد در حدود قراباغ و نخجوان منتشر شده اند و به کاره رفته و اکنون در آن سرزمین سکونت دارند .

دوم پچنه بمعنی ساعی در مهمات امور که فعلا اسمی از این طایفه نیست و میرزا صادق وقایع نگار مروی در کتاب منتظم ناصری نقل کرده که جماعت اترک منسوب باغوزخان پسر ششم ترک بن یافث بن نوح علیه السلامند و بعضی دیگر از مورخین اترک را منسوب بقالی خان پسر سوم عیص بن اسحاق علیه السلام دانسته‌اند و برخی معتقدند که قالی خان همان عیص بن اسحاق است زیرا بعد از وقوع طوفان نوح سه پسر که حام و سام و یافث باشد باقی مانده و هر یک بعمران ناحیه‌ای مشغول شده و سام در نواحی که مملکت ایران است همت گماشت و حام در ولایت هندوستان و یافث در ولایات شمال و شمال شرقی یعنی ترکستان که اولاد او را ترک نامیده‌اند و اول کسیکه بمقام سروری رسید آغوز خان بود که سلاطین ترک بوی منسوبست و او ابوالمملوک سلاطین ترک است چنانکه کیومرث ابوالمملوک سلاطین عجم بود.

افاغنه منسوب به بنی خالدند و اکراد مجتمع از پراکنده و متفرق عرب و عجمند. در آخر سلطنت سلطان محمود غزنوی طایفه سلاجقه که منسوبند بسلاجوق بیک وی بقولی از احفاد افراسیاب است. طوایف ترک بجهت اختلاف بین روسای آنان از آب جیحون عبور نموده در خراسان بادعای سروری سر بر آوردند و نظر بشهامتی که داشتند بر ایران و روم مسلط شده و پس از مدت ها که از قوام افتادند سلاطین خوارزمشاهی و اتابکان عراق و شام و فارس و یزد و کرمان و دیار بکرو آذربایجان که غلام ترک سلاجقه اند حکمرانی داشتند تا در فتنه چنگیز و هلاکوخان مغول عده‌ای از ترکها را بایران آوردند و در دولت امیر تیمور گورکان هنگامیکه بر ولایت روم مسلط شده و ایلدزم با یزد خان را گرفتار کرده ساکنین دیار شام و حلب و سایر بلاد عرب و آذربایجان را ببلاد ترکستان خواست لهدا بعضی بترکستان آمده و طوایف از بکیه و ترکمان آق‌قویونلو و قره‌قویونلو را تشکیل دادند.

در طوایف اترک شایع و رسم بوده که طایفه خود را باسم بزرك سلسله مسمی سازند و برای بقای نام جمله را بآن اسم خوانند چنانکه طایفه سلاجقه

باسم سلجوق بیک و اترک اغوز خان و قانی خان با اسم قانی خان و جغتائی با اسم جغتای خان
پسر چنگیز خان و بیکدلی با اسم بیکدلی خان و افشار را با اسم او شیر خان یکی
از پسران یلادوز خان که او پسر چهارم اغوز خانست مشهور گردیده اند .

بنا بر آنچه مورخین نوشته اند و از مجموع آنها مستفاد میشود ایل افشار
اصلاً از اترک مقیم شمال شرقی ایران بوده اند و بواسطه کثرت عدت آنان
بنواحی خراسان و شمال غرب و غرب و جنوب غربی و جنوب ایران متفرق شده
و باز عده ای از آنها بشمال خراسان مراجعت نموده اند .

قرهلباش

بطوریکه در جلد اول کتاب شاه عباس اول تألیف آقای نصر الله فلسفی
مذکور است از ابتدای دوره صفویه در سپاه قرهلباش (سرخ سر) قبائل ترک دو مملو ،
شاملو ، استاجلو ، تکهلو ، ذوالقدر ، افشار ، قاجار ، رستاق و صوفیه قراباغ در راه
سلطنت و کشور گشائی شاه اسماعیل اول دوشا بوده و در ترویج مذهب شیعه دیار و
پشتیبان وی شدند .

عده ای از سران این قبایل از زمان شیخ صفی الدین جد بزرگ خاندان
صفوی با قبول مذهب شیعه در زمره فداکاران ایشان در آمدند و مخصوصاً طایفه
شاملو بیش از همه سردفتر او یما قانند . مانند **حسین بیک** که شاه اسماعیل
صفوی بوده است و همچنین طایفه استاجلو مانند **خان محمد** استاجلو که در سال
۹۱۲ هجری قمری از جانب شاه اسماعیل حکومت دیار بکر را بعهده داشته و این
دو طایفه پس از شاه اسماعیل در ایران قدرت و نفوذ فراوان داشته اند . شاه اسماعیل
بدستیاری چندتن از سرداران این دو طایفه بپادشاهی رسید .

طایفه تکلو از ولایت تله در نواحی جنوبی آسیای صغیر در زمان شاه اسماعیل
مدیترانه بوده که بایران آمدند و طایفه ذوالقدر نیز ساکن دیار بکر بودند
که در اوایل صفویه بایران کوچ کردند .

طایفه افشار بدو شعبه بزرگ تقسیم میشود یکی قاسم له و دیگری ایل خان یا
قرقلو و نادرشاه افشار از شعبه اخیر است . طایفه قرقلو ، شاه اسماعیل اول از

آذربایجان بخراسان کوچانید و در شمال آنسر زمین در نواحی ابیورد و باخرز تا حدود مرو مسکن داد تا در برابر ازبکان و ترکمانان مهاجم سدّی باشند.

در زمان صفویه طوایف افشار در آذربایجان و خمسه (زنجان) و قزوین و اطراف تهران و خراسان و فارس و کرمان و مازندران و خوزستان متفرق شدند.

اسم این طایفه از نام اوشار یا آووشار پسر بزرگ یلدوز سومین فرزند اغوز پسر اباخان پسر هلاکو خان پسر چنگیز خان مغول پدید آمده است.

طایفه قاجار منسوب بقاجانویان از سرداران مغول است که در عهد غازان خان (۶۹۴ تا ۷۰۳ هجری قمری) میزیست. دسته های مختلف این طایفه پس از انقراض دولت ایلخانیان در ممالک ارمنستان و شام مسکن گزیدند و مانند سایر قبایل ترک بتاخت و تاز و غارتگری پرداختند. امیر تیمور گورکان پس از لشکر کشی بروم (آسیای صغیر) و شام در سال ۸۰۳ هنگامیکه بایران باز میگشت جمعی از طوایف ترکمان را که در شام و ارمنستان و آسیای صغیر بسر میبردند باخود بایران آورد که طوایف دولو و شاملو و قاجار از آن جمله بودند.

از طوایف قاجار جمعی بترکستان باز گشتند و گروهی در اطراف گنجه و ایروان و حدود قراباغ مسکن گرفتند و سران این طایفه در دودمان پادشاهی خاندان صفوی بمقامات و منصبهای عالی رسیدند و شاه عباس اول این طایفه را بسه قسمت کرد: گروهی را بنواحی مرو و شمال خراسان فرستاد و گروه دیگر را در حدود قراباغ و شمال رود دارس در مقابل طوایف لزگی گذاشت و دسته سوم را در گرگان (استرآباد) مسکن داد.

طایفه شاهی سیونی یا دوستداران شاه در راه مقاصد شاه اسماعیل اول یعنی جهاد با کفار و ترویج مذهب شیعه اثناعشری و تقویت و تحکیم سلطنت نوبنی صفوی از قزلباش فداکار بود و سلاطین صفوی را که باصلاح خود مرشدکام میدانستند (بقول یکنفر تاجر ایتالیائی که در آغاز کار شاه اسماعیل اول در این بود) متابعان این صوفی (یعنی شاه اسماعیل) خاصه لشکر یانش او را مانند

خدائی ستایش می‌کردند • برخی از ایشان بی سلاح بجنک میرفتند و معتقد بودند که مرشد کامل در میدان نبرد نگاهبان و مراقب ایشان است ••• در سراسر خاک ایران نام خدا فراموش گشته و هر زمان نام اسماعیل بر زبان‌ها جاری بود •

وقتی شاه اسماعیل اول در تبریز بتخت سلطنت نشست مذهب شیعه را یگانه مذهب رسمی ایران شمرد • امر کرد که خطیبان شهادت خاص شیعه یعنی اشهد ان علیاً ولی الله و حی علی خیر العمل را در اذان و اقامه وارد کنند در صورتیکه اکثریت مردم ایران سنی مذهب و از اصول مذهب شیعه بیخبر بودند • این اقدام شاه اسماعیل در تبریز علمای شیعه تبریز را نگران ساخت چنانچه یک شب پیش از تاجگذاری شاه نزد وی رفتند و گفتند: (••• قربانت شویم دویست سیصد هزار خلق ده در تبریز است چهار دانگ آن همه سنی اند و از زمان حضرات تا حال این خطبه را کسی بر ملا نخوانده و می‌ترسیم ده مردم بگویند ده پادشاه شیعه نمی‌خواهیم و نعوذ بالله اگر رعیت بر گردند چه تدارک در این باب توان کرد؟ پادشاه فرمودند که: مرا باین کار بازداشته اند و خدای عالم و حضرات ائمه معصومین همراه منند و من از هیچ کس باک ندارم • بتوفیق الله تعالی اگر رعیت حرفی بگویند شمشیر میکشم و یک دس رازنده نمی‌گذارم •)

در باره تعقیب او در ترویج مذهب شیعه و از میان برداشتن مخالفان این مذهب موبخ دیگری چنین مینویسد :

(••• مقرر شد ده دلمه طیبه اشهد ان علیاً ولی الله و حی علی خیر العمل بتجویز علمای مذهب امامیه بزعم سنیان داخل اذان شوند و من بعد من مؤذنان در خواندن اذان و شیعیان در وقت ادای فریضه باین کلمات متبرکه تلفظ نمایند و بعد از اتمام اذان تیمراولان و طعن بر اعدای دین محمدی ^{صلی الله علیه و آله} و تولا بر آل او نمایند و تیمرائیان متر فرمودند که در اوچدها و بازارها و محلات می‌داشته لعن و طعن بر سنیان و اعدای حضرات دوازده امام و بر قاتلان ایشان می‌نموده باشند و مستمعان بدانند که (بوش)

و کم مباد) گفته و هر يك از این معنی تکاهل و تغافل ورزند تبرداران و قورچیان بقتل ایشان پردازند و همچنان مقرر فرمود که سکه بنام آنحضرت که از وفور اخلاص خود را (بنده شاه ولایت) می نامید بزر نقش کرده اسامی حضرات دوازده امام بردور و لاله الا الله و محمد رسول الله و علی ولی الله را در يك جانب آن نقش نمایند .

رسمیت یافتن مذهب شیعه در ایران سبب شد که پیروان این مذهب از آسیای صغیر رو بایران نهادند و شاه اسماعیل نیز خود سردارانی را برای آوردن شیعیان بآن سرزمین میفرستاد و همین امر غالباً مایه بروز فتنه و انقلاب در ولایات مختلف عثمانی میشد و بهمین سبب سلطان سلیم خان اول پیش از آنکه بعزم جنگ با شاه اسماعیل بایران لشکر کشد (سال ۹۲۰ هجری قمری) فرمان داد تمام پیروان مذهب شیعه را که در ولایت عثمانی بسر میبردند از هفت ساله تا هفتاد ساله یا بکشند یا بزنند اندازند . چنانکه مورخان زمان نوشته اند چهل هزارتن از شیعیان بفرمان او کشته شدند و پیشانی باقی را با آهن گداخته داغ کردند تا شناخته شوند و آنان را با وراثت و بستگان کشته شدگان بمتصرفات اروپائی عثمانی کوچ دهند .

بعد از مرگ شاه اسماعیل قزلباش قدرت و نفوذ فوق العاده ای در سرتاسر ایران بهم رسانیده بودند بطوریکه هر يك از آنان در قلمرو خویش در کمال خود سری و استبداد حکومت میکرد و حکومتی شبیه بملوک الطوائفی دوره اشکانی یا حکومت شوالیه های اروپا در قرون وسطی پدید آمده بود ولی همینکه مذهب شیعه در تمام کشور پذیرفته شد کم کم حکومت سیاسی بر قدرت روحانی غلبه کرد و شکوه و جلال شاهنشاهی مقام و نفوذ معنوی (پیرمرشدی) را تحت الشعاع خود ساخت و کلاه سرخ نمدین قزلباش که در زمان شیخ حیدر و شاه اسماعیل نشان صوفیگری و اخلاص و ازجان گذشتگی و اطاعت محض از مرشد کامل بود بادستارزربفت ابریشمین و جیته و جواهر و پره های رنگارنگ آراسته شد و نشان نجابت و فرماندهی و قدرت گردیده و آن ایمان و اخلاص روحانی دیرین کم کم رو بزوال

میرفت و بجایش حرص و آرزو و علاقه بمقامات صوری و معنوی دردل‌های (صوفیان صافی) قوت میگرفت تا اینکه بعضی از سران و امرا برای نیابت سلطنت با شاه و مرشد کامل در جنگ بود، و از سلاطین عثمانی استمداد میکردند و بالاخره شاه دین پناه را رها کرده و بدشمن سنی مذهب ایران سلطان عثمانی پیوستند و با مرک شاه طهماسب در سال ۹۸۴ هجری قمری اختلاف و نفاق سران قزلباش روز بروز بالا گرفت و دسته‌ای در قزوین **حیدر میرزا** پسر ولیعهد مرشد کامل را با کمال گستاخی و بیرحمی سر بریدند و بفرمان شاه اسماعیل دوم تمام شاهزادگان صفوی را بجز **سلطان محمد خدا بنده** و سه فرزند او یا داشتند و یا کور کردند و دسته دیگر عباس میرزا را در خراسان بشاهی برداشتند و (کشور قزلباش) را تجزیه نمودند. سپس همان کسانیکه شاه اسماعیل دوم را بسلطنت برگزیده بودند او را بخیان مسموم کردند و اندک زمانی بعد از آن مادر شاه یعنی زن (مرشد کامل) را ده با خیره سری و خود رانی ایشان مخالف بود بخیان و بدکاری متهم ساختند و با ادمال بی شرمی از آغوش او بیرون کشیده و خفه کردند.

پس از آن ولیعهد جوانش حمزه میرزا را بدست دلاک بیسروپائی داشتند و کار خود رانی و ایجاد اختلاف و نفاق را بجائی رساندند که دشمنان خارجی ایران را بحمله و تجاوز بروالیات سرحدی ایران برانگیخت و آذربایجان و شروان و ارمنستان بتصرف دولت عثمانی در آمد و در داخله اش نیز خراسان از دولت مر دزی جدا شد و بدستیاری سران شاهان و استاجله سلطنتی جدا گانه یافت.

در عصر سلطنت شاه عباس بزرگ سران قزلباش سران دولت بودند و بجای آنان گرجی و چرکسی و ارمنی و سایر اتباع غیر مسلمان دیگر در قزلباشی تاجیک یا ایرانی ده تا آن زمان از خدمات لشکری محروم و ممنوع بودند و سپاه با اسلحه جدید توپ و تفنگ مجهز شده و فقط پنجاه هزار نفر از قزلباشان بسربازی و کارهای لشکری مشغول بودند و بیست هزار نفر دیگر هم در آن

نجبای قزلباش محسوب نمیشدند بکار تجارت و کشاورزی اشتغال داشتند •
 شاه عباس تمام اختیارات نامحدود بیگلربیگی ها و خان ها را از ایشان
 گرفت و همگی را مطیع اوامر خویش ساخت و حکومت ایالات و ولایات را
 نیز از انحصار سران طوایف قزلباش خارج کرده و حکومت مرکزی را بر سراسر
 کشور مسلط گردانید •

شاه عباس برای اینکه از خطر نفوذ قزلباش بکاهد بتشکیل سپاه مجهزی
 با اسلحه جدید تفنگ علاوه بر تیرو کمان و شمشیر و نیزه و خنجر و تبرزین
 و سپر همت گماشت و یک دسته از این سپاه تازه از غلامان یا قللر ها تشکیل
 میشد که بیشتر گرجی و چرکسی و ارمنی و اصلاعیسوی بودند. اینگونه غلامان
 که غالباً از طرف امرای مطیع گرجستان و داغستان و یا حکام محلی ولایات
 قفقاز برای شاه فرستاده میشدند از کودکی در دربار ایران تربیت می یافتند
 و بدین اسلام درمی آمدند و تاج قزلباش بر سر میگذاشتند از جمله **الله وردیخان**
 قوللر آقاسی که اصلاً ارمنی بود در سال ۱۴۰۴ هجری قمری با میرالمرائی ایالت
 فارس و سپهسالاری ایران برگزیده شد و شاه عباس بقدری باو علاقه داشت که
 چون در سال ۱۰۲۲ در گذشت شخصاً از وی تشییع نمود و جسدش را بمشهد
 فرستاده تا در مقبره ای که او خود ساخته بود (گنبد الله وردیخان یکی از بیوتات
 متبر که آستان قدس رضوی است که بکاشیهای بسیار عالی مزین است) بخاک
 بسپارند •

کلات یا قلعه خدا آفرین

بخش کوهستانی کلات که یکی از بخشهای پنجگانه شهرستان درگز
 میباشد از شمال محدود است بصحرای اتمک و ابیورد و از مشرق ببخش سرخس
 و از جنوب بشهرستان مشهد و از مغرب بشهرستان درگز و مرکز آن کبود گنبد
 است •

صاحب تاریخ شیر مرداتک مینویسد : این نقطه از قدیم مورد توجه نظامی

و ملیونها پولی که از هندوستان بدست آورده بود از ارتش خود پشتیبانی مینمود و موجبات عدم رضایت فراهم نمیشد کشور ایران با کامیابی و خوشبختی کامل دوران افتخار بدست آورده خود را در سلسله طولانی او ادامه میداد .

نادر اساساً سرباز بود و بیشتر در فرماندهی قوای نظامی هنر نمائی کرده است و از لحاظ سیاستمداری و اداره امور کشور مدیری با تدبیر و سلطنتی شایسته و با کفایت بوده است ، نگاه نافذ او کمترین نقطه قلمرو وسیع سلطنتش را نادیده نمیگذاشت و هیچ امری بروی مکتوم نبود و هیچ چیز را هرگز بیوته فراموشی نمیسپرد . از کثرت کار فرار نمیکرد و از خطر نمیهراسید بلکه اصولاً از بر خورد بمشکلات و تلاش در راه حل آنها لذت میبرد همچنانکه نادر حس ستایش ملت خود را کاملاً بخویش جلب میکرد هر گاه میخواست میتوانست دل آنها را نیز بدست آورد لیکن ذهن او بجای اینکه متوجه زمامداری باشد، بیشتر گرفتار رؤیاهای کشور گشائی بود ، در نتیجه با آنکه با هنر نمائیهای نظامی خویش ایران را بذروه عظمت رسانید بزودی با رفتار خود سرانه و وضع مالیاتهای سنگین مخصوصاً در اواخر عمر خود و همچنین از میان رفتن دودمان صفوی حس عداوت رعایایش را برانگیخت .

نادر در اواخر عمر خود بجز چند مورد استثنائی مانند تأمین احتیاجات ایرانیان خوارزم چندان توجهی بر فاه حال رعایای خود نداشت و همچنین بفکر توسعه منابع مادی امپراطوری خود نبود و افراد کشور را از لحاظ تهیه پول و تأمین احتیاجات قوای عظیمش مورد توجه قرار میداد . هنگامیکه او بر مسند سلطنت ایران تکیه زد نبردهای طولانی با ابدالیان و عثمانیان پس از تسلط افغانها بر هندوستان را سخت فرسوده و فقیر کرده بود . با آنکه نادر با ملیونها تومان پول از فتح هندوستان باز گشت میتوانست سالهای متمادی مردم ایران را از پرداخت مالیات معاف کند پولهای هنگفت خود را بپرداد و با خشونت بیشتری بوضع مالیاتهای سنگین پرداخت .

بازرگانان و روستائیان از پرداخت مالیاتهای امر شدند و تأمین نیروی

جنگی برای نادر بستوه آمده بودند و بسیار جای تعجب است که چگونه مرد تیز هوش پی نبرده بود که با این اقدامات خویش مرغیرا که تخم طلائی میگذاشت نابود میکند .

باحتمال نزدیک بیقین اختلال قوای فکری که در آخرین سالهای سلطنت او بمنصه ظهور رسید موجب این خبط بزرگ شد. با تمام این احوال یکی از بزرگترین افتخارات نادر آنست که در قلمرو فرمانروائی خویش نظم و آرامش برقرار ساخت و مرزهای شمال خاوری ایران را در مقابل حملات خانه بر انداز تر کمنها و ازبکها و قبایل افشار و گورد و سایر قبایل پر خاشگران مستحکم کرده و بدین طریق آنطوایف موزی را بتدریج ضعیف ساخت و سیل جمعیت و نفوس را بطرف خراسان سوق داد. نادر حتی المقدور میکوشید راه و رسم صفویان را بر اندازد. او اتخاذ تصمیمهای انقلابی نوین را برای خود فخر میدانست چنانکه رفع اختلاف سنی و شیعه را برقرار ساخت و پایتخت را از مشهد باصفهان انتقال داد و از همه مهمتر اینکه اصل خانه نشینی و استراحت دائمی شاهزادگان صفوی را در حرم تادوران زمامداری آنان بر انداخت. بطوریکه قبلاذ کرشدا این اصل دارای عواقب وخیمی بود و نتیجه شوم آن هنگام استقرار شاه سلطان حسین و پسرش شاه طهماسب دوم بر اریکه سلطنت ایران بخوبی مشهود گردید .

در پائیز سال ۱۱۵۳ هجری (۱۷۴۰ میلادی) که نادر در ترکستان بود در اصفهان اعلام گردید که نادر عزم دارد بکلی لباس ایرانیان را تغییر دهد و کلیه رعایای خود را مجبور کند که صورت خویش را اصلاح نموده بتراشند و بلباس عثمانیان در آیند و نیز قصد دارد کلیه اماکنی را که بنام شاه عباس ساخته شده است خراب کند و بنام خود بجای آنها ابنیه نو برپا نماید و نیز تصمیم گرفته است برای مشروب کردن اصفهان رود بزرگی را که از اصفهان فاصله زیادی دارد بطرف شهر سرازیر کند . البته این تصمیمها بمورد اجرا در نیامد ، با اینهمه نادر کلاه ایرانیان را تغییر داد ، بطوریکه از یادداشتهای اثر بر میآید همه اتباع خود را

ناگزیر ساخت کلاه چهار گوشه که يك شال پشمین دور آن پیچیده بود بر سر گذارند .

اگرچه نادر نتوانست يك سلسله پایداری بوجود آورد با اینهمه مانند پادشاه **هانری هشتم** انگلیس بر اثر تصرف اراضی پهناور و بدست آوردن اموال فراوان فوق العاده بر قدرت ایران افزود . نادر قلمرو فرمانروائی خویش را بوسیله بیگلربیگی ها یا استانداران اداره میکرد و در دوران سلطنت او بیگلربیگی ها از سه تن تجاوز نمیکرد و آنان بکمک فرمانداران و کارمندان کوچکتر کشور را اداره میکردند . کلیه استانداران و سایر مأمورین عالی رتبه از طرف خود نادر انتخاب میشدند و او بوسیله کار آگاهان زبردست از جزئیات کار مأمورین خود با خبر میشد و گذشته از این بر مالیه استانها مراقبت دائمی و دقیق داشت و بمحض سرکشی بشهری بحساب مستوفی یا خزانه داری رسمی رسیدگی میکرد و هر گاه اشتباه میدید بیدرنک ویرا سخت مجازات مینمود .

۶- نبوغ نظامی

نادر شاه فرماندهی مادرزاد بوده و با تبر جنگی خود بطرف شهرت و نام پیشرو میگرد بطوریکه بعضی او را **تبر خان** مینامیدند . در امور نظامی مردانگی و افری داشته و نام کلیه افسران مهم ارتش خود را میدانست و اطرافیان را خوب میشناخت و همیشه بخاطر داشت که کدام يك را گوشمالی داده و بکدام يك پاداش بخشیده است .

نادر در دبستان محنت و مشقت تربیت و تحصیل کرده بود . دلجوئی و شجاعت نادر در جنگها و مروت و مردانگیش بادشمنان و بسیاری کارهای بزرگ در کار او سراوان بسی ستایش و قدردانی است و تا آن موقع تاریخ نشان نداده بود که سپهسالار و فرمانده کل اردو دوش بدوش افراد در میدان کارزار حاضر شود و در جنگ و نبرد بر سر پا از ان پیشی جوید . نادر یکی از بزرگترین نوابع نظامی جهان میباشد . از شجاعت نادر شاه همین بس که در یکی از جنگهای با عثمانی با یازده هزار سوار نظام

یکصد و بیست هزار سواره و پیاده نظام عثمانی را با نقشه جنگی مخصوص ابتکاری خود شکست داده است •

از حیث تاکتیک جنگی بدون اغراق میتوان گفت (بطوریکه لکه‌هارت میگوید) نادر بمراتب از ناپلئون و اسکندر و امیر تیمور و فردریک برتر است . سربازان زبده او بمراتب آزموده تر و دلیرتر از سربازان معروف ناپلیون بوده‌اند . یکی از بزرگترین و برجسته ترین اقدامات نادر این بود که آرامش و آسایش بی سابقه‌ای در قلمرو فرمانروائی خویش بوجود آورد ، مهاجمان وحشی و غارتگران را از مرزهای خاوری ایران راند . چنان امنیتی پدید آورد که خراسان بار دیگر مورد توجه مردم سوداگرو صلح جو قرار گرفت •

در اواخر عمر در لشکرکشی‌ها رویه معتدل خود را از دست داد و شدیداً غضبناک میگردد ، ناپلئون بناپارت در نامه خود به فتحعلی شاه قاجار نوشته بود (نادر شاه جنگجوی بزرگی بود و توانست قدرتی بسیار بدست آورد . برای فتنه جویان وحشت انگیز و برای همسایگان بداندیش دهشت آور بوده او بر دشمنان وطن چیره شد و با افتخار پادشاهی کرد .)

پیر لوئیز بازن (Père Louis Bazin) طبیب نادر شاه میگوید . باینکه نادر از خانواده‌های پائین اجتماع بوجود آمده گوئی برای فرمانروائی ساخته و پرداخته شده بود . طبیعت کلیه صفات و خصوصیاتیرا که در خور یک قهرمان و سردار بزرگ میباشد و چه بسیار پادشاهان فاقد آن بوده‌اند در نادر جمع کرده است . در تاریخ بندرت میتوان کسی را یافت که نبوغ نظامی و فکری و روحی ویرا داشته باشد . برای پیروزی در مقاصد سیاسی خود با دقت نقشه طرح کند و وسائل کار را از هر جهت فراهم سازد .

لکه‌هارت میگوید : از آنجا که نادر یک سرباز بی نظیر و یک فرمانده نظامی بود یکی از بزرگترین نوابغ نظامی جهانست و چون خانواده ای گمنام داشت ، بعلاوه در طفولیت و جوانی تحت تعلیم و تربیت صحیح کسی قرار نگرفته ، بدون شك نبوغ نظامی و روح سلحشوری او خدادادی بوده است .

در جوانی در حدود مرزهای پراگتاش ابیورد و در گز که مرکز جنگهای دائمی ایلیاتی بود نادر از کودکی بفنون جنگی آشنا شد و کم کم در پرتو روح سربازی قدمهای سریعی در راه ترقی و تعالی برداشت ، پس از آنکه فرماندهی کل قوای ایران را عهده دار شد با استادی و مهارت بی نظیری بزرگترین نبردهای تاریخ ایران را اداره کرد و تغییراتی که در ظرف چند سال در اوضاع ایران بوجود آورد بدون اغراق اعجاز آمیز است .

گوزن دربارۀ نادر مینویسد . (تنها بیست سال پس از سقوط خاندان صفوی اینک ما در مقابل يك کشور گشای مقتدر ایرانی قرار گرفته ایم که آسیای مر دزی را صحنۀ تاخت و تاز خویش قرار داده و سلطنتها و امپراطورها را واژگون میسازد .)

نادر شاه و ناپلئون دو فرمانده بزرگ وجه شبیه فراوانی با یکدیگر دارند و همچنین تشبیه نادر به **اسکندر کبیر** از هر حیث بمورد است و نیز برابر نمودن نادر با **تیمور گورگانی** و **فردریک کبیر** از لحاظ نبوغ نظامی و فرماندهی و تسخیر کشورهای پهناور و مهارت در تجهیز قوا و عقیدۀ با اهمیت سرعت حرکت و حمله ارتش کاملاً بجا و بمورد است .

از حیث تاکتیک جنگی بدون اغراق میتوان گفت که نادر بمراتب از کلید لشکر کشان جهان برتر است و نقشه های جنگی را قبل از مبادرت به هر جنگی شخم با نهایت دقت و استادی و مهارت طرح میکرده و تاکتیک هائی که نادر در آن اعجاز میکرد حمالات برق آسای سواره نظامی بود که همواره توأم با غافلگیری میشد چنانکه شکست دادن قوای عظیم هندوستان در معبر خیبر هنر نمائی بی نظیری است و در عین اینکه نادر بیشتر فرمانده سوار نظام بود همواره ارزش و نقش پیاده نظام را در نظر خود داشت و از نیروی پیاده نظام در جنگها منتهای استفاده را میکرد .

در تسلط بر اوضاع جنگی **ویلیام کوکل** میگوید : نادر در دین نیست ، نادر شاه با چه مهارت و سرعتی نقاط ضعیف دشمن را تشخیص میدهد و چنانچه در نجات سربازان خویش هنر نمائی میکند هر گاه یکی از فرماندهان او بدین جهت

عقب نشینی اختیار کند با عصائیکه در دست دارد آنقدر بمغز او میکوبید که نقش زمین میشد و آن وقت فرماندهی را بمعاون وزیر دست او میسپرد . در جنگهای بزرگ مخصوصاً در استفاده از نیروهای کمکی فوق العاده ماهر بود و همواره قوای کمکی را بمورد و در ضعیف ترین نقاط جبهه دشمن بکار میبرد .

نادر در محاصره دشمن چندان موفقیت حاصل نمینمود بطوریکه در محاصره و تصرف بغداد و قارص و بصره کاری از پیش نمیبرد ولی در محاصره گنجه و قندهار و دژهای محکم دیگر مانند ایروان و کرکوک نتیجه گرفت ، علت عدم موفقیت کامل در این مورد این بود که اولاً توپخانه سنگین نادر چه از لحاظ مقدار و چه از جهت تأثیر کافی نبود و علت عمده آن بود که طی مسافتات بعیده در هنگام لشکر کشی و فقدان جاده های مناسب و هموار حمل و نقل توپخانه سنگین را بسیار دشوار میساخت . ثانیاً مهندسین ارتش ایران کافی و آزموده نبودند و اطلاعاتشان از مهندسین عثمانی کمتر بود . ثالثاً هنگام محاصره ها نادر از استعداد سربازها در شکستن محاصره استفاده کامل نمیکرد و مهارت خود را بیشتر در حملات شدید با غافلگیری دشمن بوسیله سواره نظام بکار میبرد و نا گفته نماند که استحکامات عجیب دژهای آن زمان را در مقابل حملات نادری پیش بینی میکردند با این همه اگر چه توپهای سنگین نادر چندان نیرومند نبود باید اذعان کرد که توپهای متوسط و سبکش نسبت بتوپهاییکه سابقاً در ایران بکار میرفت و مخصوصاً نسبت بتوپهای معاصران شرقی فوق العاده بهتر بود و بعلاوه نادر از کمک و تعلیمات افسران فرانسوی که در خدمتش بودند برای تقویت توپخانه حد اکثر استفاده را مینمود و باید دانست که قبل از نادر ایران در حقیقت دارای توپخانه نبود .

نادر نه تنها فرماندهی بی نظیر بود بلکه از لحاظ تشکیلات دادن و سرباز پرور اندن نبوغی مسلم داشت و با نیروی شخصیت خویش میتواندست اراده خود را بر سربازانش تحمیل کند و از سربازان کم ارزش که در آغاز امر داشت قوای سلحشور جنگی بوجود آورد .

این نابغه بزرگ بتدریج روح نوینی در کالبد سربازان ایران دمید و نه تنها

باردیگر روحیه آنان را که بر اثر ناآزمودگی و ناشایستگی فرماندهان پیشین از دست رفته بود کاملاً تقویت کرد بلکه اعتماد آنان را نیز سخت بلیاقت و قدرت فرماندهی خودش جلب کرد. بر اثر داخل کردن عدهٔ بیشماری از افغانان و ازبکها در صفوف ارتش خود با استقرار انضباط آهنینی در میان کلیه واحدهای نظامی ماشینی جنگی بوجود آورد که در آن زمان بی نظیر بود. درجهٔ تسلط وی را بر ارتش میتوان از فرمانبرداری فوری سربازان وی در اجرای دستور خود داری از قتل و غارت مردم دهلی قیاس کرد.

ژنرال کیشمش اف میگوید. علت اساسی پیروزی و پیشرفت نادر تهور و درایت شخصی وی بوده است، شك نیست که نادر میهنش را از زیر یوغ و بندگی اجانب رهائی بخشید و لشکر کشی های بزرگ علیه عثمانیها فوق العاده آنان را ناتوان نمود و در حوادث اروپا تحولات بزرگی حاصل کرد، در مشرق اشغال هندوستان پایدهای امپراطوری مغول را متزلزل ساخت، انحطاط آنرا مسلم نمود و بالاخره ایران را از حضيض ذلت باوج رفعت و عظمت رسانید و آنرا تبدیل بنیرومندترین کشورها نمود چون نادر بیشتر و بلکه تمام اوقات خود را در فرماندهی قوای نظامی مصرف و هنر نمائی میکرد امور ادارهٔ کشور را بدست زبردستان میسپرد و هر بار که صلح و آرامش حکم فرما بود چنان سرگرم تهیهٔ مقدمات جنگهای دیگر میشد که امور کشور را فراموش میکرد بنابراین باوجه عشق سرشار بچنگ با امور سلطنت نمیدادخت ولی در عین حال بازن میکردید با آنکه نادر از خانوادهٔ بی نام و نشان است کفتمی برای احراز مقام سلطنت بوجود آمده است و در تاریخ بسختی میتوان یافت نابغه ای نیرومند تر و معززی نافذ تر و شجاع تر حیرت انگیز تر از نادر داشته باشد. نقشه های وی همه وسیع بود و در سلسلهٔ این بمقصود را بازبردستی کامل اختیار میکرد و قبل از شروع جنگ مقدمات انجام آنرا فراهم میساخت.

لکهارت مینویسد: نبوغ نادر در فرود مهماندوست با افغانها که تنها از اجانب فرماندهی و رشادت بلکه مخصوصاً از حیث مراقبت در تربیت نظامیان و استقرار آنان

انضباط بی نظیر در میان سربازان قابل تحسین است ، برآستی میتوان گفت که آزمود گیهای قوای نادر و مخصوصاً انضباط آنها اثرات معجز آسائی بخشید و در پرتو روح دلاوری و شجاعتی که این نابغه بزرگ بکالبد سربازان دمیده بود ایرانیانی که تا آنروز رعب عجیبی از قساوت قلب و بی باکی افغانها در دل داشتند بانهایت مردانگی ایستادگی کردند بلکه ثابت نمودند که جنگجویانی بس خطر ناک و شایسته اند . نادر نیز مانند فرماندهی بزرگ علاوه بر ایمان عجیبی که بخود داشت دارای این قدرت شگرف بود که ایمان سربازان را بکار دانی و شایستگی خود جلب نماید .

یکی از صفات برجسته نادر صلح و سازش بود و در هر جنگ مخصوصاً در جنگهای هرات که دو ماه بطول انجامید و سایر نقاط تاریخ نشان میدهد که هر موقع از طرف دشمن پیشنهاد صلح و تسلیم میشود بدون اذک تأمل نادر قبول میکند و اگر تخلف نمایند و باز تقاضای صلح و سازش میشد باز نادر میپذیرفت .

از مشخصات مهم حادثه هرات روح جوانمردی و گذشت مفرط نادر بود که با وجود عهد شکنی های پی در پی ابدالیان آنان را مورد عفو و بخشش قرار میداد . نادر معمولاً سعی داشت که نفوذ تفوق خود را بیشتر از جنبه معنوی بر دشمنانش تحمیل کند .

تجربه ثابت نموده که نادر از تیمور زیاد تقلید کرده و شاید علت امر بیشتر آن باشد که هر دو دارای برخی خصایص متشابه بوده و با مقتضیات یکسانی مواجه بوده اند . با اینهمه نباید در تشبیه این دو قهرمان بزرگ راه افراط و مبالغه را پیمود ، زیرا اگر چه هر دو از لحاظ اینکه پیشرفت خارق العاده خود را بنبوغ فرماندهی خدا دادی خویش مدیونند بلکه در جهاتی با یکدیگر فرق و تفاوت دارند ، چنانکه مثلاً تیمور بترویج بازرگانی و صنایع عشق داشت و حال آنکه نادر بیش از تیمور بلشکر کشی و توسعه کشور و فتح و ظفر در جنگ ها عاشق بود .

را پروا یا ابتدای بازار

چادرهای فراوان در بار

بهره‌های

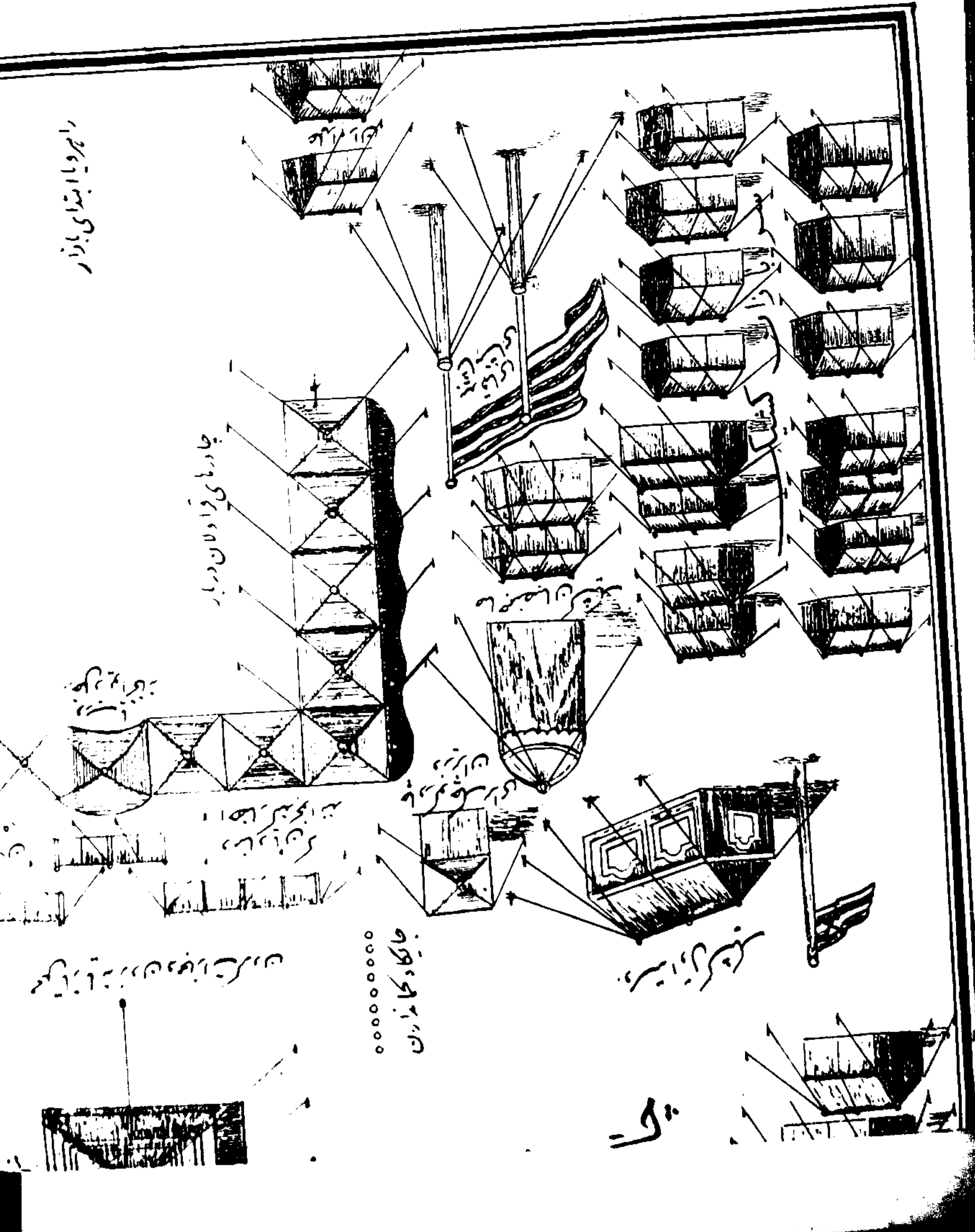
بازار

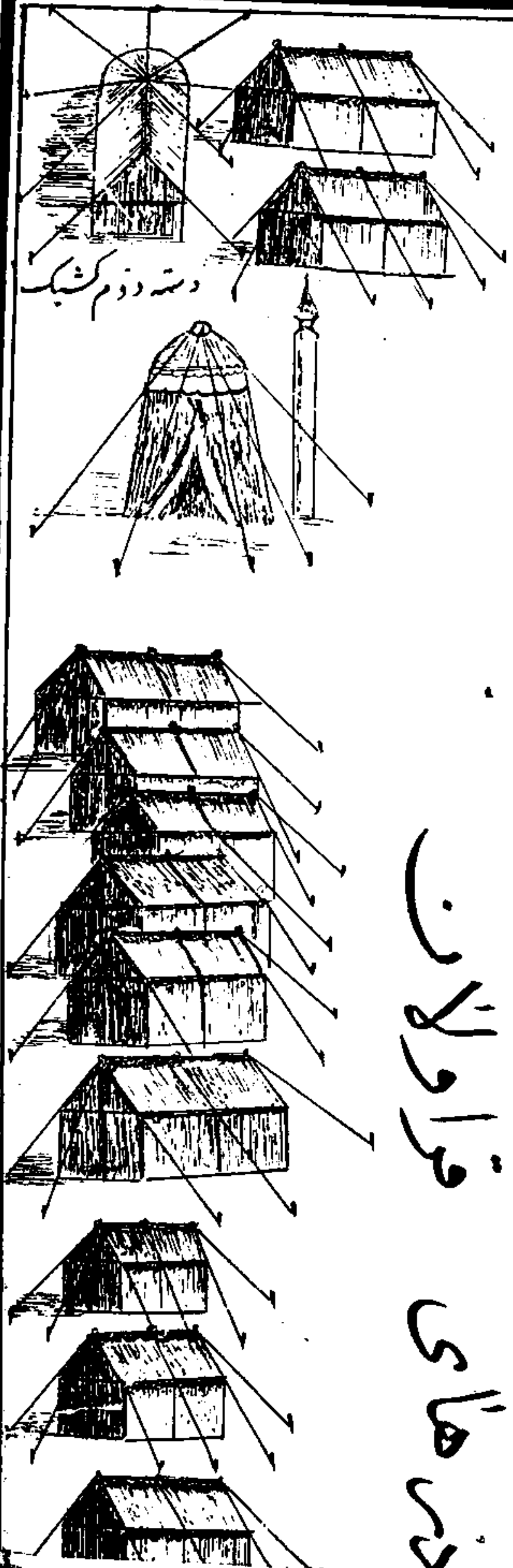
معماری و بناهای

چادرهای کوچک

بازار

ک

دسته دوم کتیبه

قرا و لالان
دس های

یکی از تقلیدهای نادر از تیمور این بود که نام نوۀ خود را که پسر رضا قلی میرزا بود شاهرخ نامید و اگر چه نمیتوان گفت فکر تقلید از تیمور چگونه در مخیله نادر راه یافت لکن تجربه ثابت میکند که نادر بعد از زیاد از تیمور تقلید کرده است.

یکی دیگر از مشخصات مهم خوی نادر اصرار عجیب و سماجت او در نگاهداری نفوذ و قدرت خویش و توجه کاملش بکیفر دادن طاغیان و کسانی بود که کوچکترین تصور ضعف و قصوری در باره او مینمودند.

یکی از اشتباهات نادر در جنگها راجع بنبرد با لگزیهای داغستان بود و با آنکه بخوبی میدانست قبل از تصرف آوارها هرگز نخواهد توانست داغستان را بتصرف در آورد، آنقدر در اجرای این نقشه تعلل ورزید که زمستان فرارسید و عبور از آن سد بزرگ کوهستانی امری بس خطرناک شد، همچنین در نبرد باتوپال عثمان پاشا که منتهی بشکست فاحش در بغداد گردید علتش این بود که با دقت کامل پیش بینی نشده و نادر در این نبرد مخصوصاً بر اثر غرور و اعتماد بنفس زیاد شکست خورد.

عدهای از معاصران نادر شرح مبسوطی در باره صدای رعد آسای او داده و روایت میکنند که در میدان جنک صدای رسایش چنان طنین میافکند و طوری سربازان را از زمین میکند که ایجاد دهشت و ترس عجیبی در صفوف دشمن مینماید. سرجان مالکم در این خصوص حکایت شیرینی نقل میکنند و میگویند: آنجا که سلطان محمود امپراطور عثمانی میدانست نادر بعد از رسای خویش فوق العاده مغرور است سفیر کبیری بدرباروی اعزام داشت که بمناسبت صدای رعد آسای نادر در عثمانی مشهور بود و روزی که بدربار نادر پذیرفته شد بین او و نادر در میان يك مسابقه صویرت گرفت که نماینده عثمانی برنده شناخته شد، نادر نمیدانست که صدای حریف از صدای او نیرومندتر است و پس از آنکه وی را تقصیر کرد هنگام خدا حافظی باو گفت: «سلطان محمود از قول من بگفته که ما از این راه دریافتیم در قلمرو فرمانروائی شما فقط یک مرد وجود دارد و آن یک مرد است»

برای اعزام بدر بار مابر گزیده‌اید بسی خوشنود و مسروریم.

نادر پسران خود را از آغاز کودکی بفنون نظامی و اصول مملکت داری آشنا میساخت چنانکه نماینده گه پروت در این باره مینویسد: یکی از با ارزش ترین نشانه‌های وسعت فکر و قضاوت صحیح نادر آنست که بکلی از راه و رسم دیرین پیشینیان خود و سایر شاهزادگان خاور زمین که فرزندان خویش را با زنان و خواجه‌ها در چهار دیواری حرمسرا تاموقع مرك پدر و رسیدن دوران زمامداری محبوس میساختند منحرف گردید.

هنر نادر در وقت جنگ بسیار عجیب است باور نمیتوان کرد که بچه‌زودی طرف غالب و مغلوب را تشخیص میدهد و بچه اهتمام بقشون خود مدد میرساند. اگر یکی از صاحب منصبان بزرگ او قبل از غلبه دشمن از میدان بدر رود نادرشاه بشخصه روبا و میرود و او را با تبرزینی که همیشه در دست دارد بقتل میرساند و فرمان را بصاحب منصب بعد از او میدهد. در تمام جنگها و زد و خورد های متفرق و محاصرات اگر چه همیشه در جلو قشون است زخمی و جراحتی باو نرسیده و حال آنکه چندین اسب بزیر او کشته شده و گلوله‌ها بخفتان او خورده است.

سرمار تیمور دیورانند انگلیسی از قول **هانوی** مینویسد: شاه چهار دست کامل‌زین و یراق اسب داشت یکی مروارید نشان و یکی یاقوت نشان و سومی زمرد نشان و چهارم الماس نشان. اغلب آن جواهرات بقدری بزرگ بودند که درست نمیشود باور کرد، چون بسیاری ببزرگی تخم کبوتر بنظر میامدند. سراپرده و چادری داشت که صدها از بهترین صنعتگران هندی برای او در آن کار کرده بودند و از پارچه لطیف قرمز و آستر اطلس بنفش تهیه شده بود و در آن تخت طاوس و تختهای دیگری که با طلا و جواهرات و عاج و خاتم کاری ساخته شده بودند با بسیاری از نمونه های جواهر سازی هند و دستهای زین و یراق و شمشیر و غلاف و نیزه و گرز و ترکش و سپر در چادر قرار داده بودند. دیوار های چادر بنقش تمام پرندگان و جانورانست که در روی زمین وجود دارند. و نیز درختها و گلهای مزین بود که همه این نقوش و تصاویر بقول عبدالکریم از مروارید و الماس و یا

یاقوت قرمز و یاقوت کبود و جواهرات ساخته شده • روی تمام دیر کهای این پوش جواهر نشانده بودند و حتی میخهای چادر هم از طلائی خالص بود .

رسم نادر در اردوها و جنگها این بود که دسته نسقچیان مأمور رساندن احکام فرماندهان بدستههای مختلف سربازان خود و حفظ و دفاع ساقه سپاه و کشتن سربازانیکه پشت بدشمن کنند بعهده آنان بود و نادر اشخاصرا بوسیله این دسته احضار میکرد و احکام فوری خود را بتوسط آنان بنواحی کشور میفرستاد و پاسبانی اردو نیز شب و روز بعهده آنان بود و اگر در اردو چیزی از کسی دزدیده میشد این دسته مسئول پیدا کردن و باز پس دادن آن بود و در مجازات دزدان اختیار تام داشتند .

در دهم ربیع الاول ۱۱۵۳ هنگامیکه نادر در مراجعت از هندوستان بهرات وارد شد تمام فرمانداران و شهرداران و بزرگان و رجال خراسان را منجمله کلبعلی خان والی مرو که بوی دلبستگی بسیار داشت دعوت نمود که در هرات حضور یابند و محمد کاظم حکایت میکند که نادر دستور داد چادر بزرگ او در هرات برافراشته شود .

در روز اول چنان باد تنیدی وزیدن گرفت که باوجود مساعی چندین هزار تن بر افراشتن چادر شاهنشاه ایران میسر نگردید و روز بعد باد نیز مانع نصب سرا پرده سلطنتی شد ولی سر انجام چادر نادر بطریقه باشکوهی برافراشته شد و تحت طاوس و سایر غنایم و گنجینه های گرانبهرانی که نادر همراه خود از هندوستان آورده بود در داخل خیمه و چادر قرار گرفت . (نادر از دهلی استادان جواهر سازان و پیشهوران ماهری همراه آورده بود و در بین راه دستور داد تخت طلائی را که پیشتر نموده و در مدت یکسال که در راه بود تخت مزبور با چادری که مناسبت آن بود از لالی غلطان و گوهرهای درخشان پرداخته و مهیا سازند) و سربازان و مسافران که از شهر عبور میکردند اجازه داده شد که داخل خیمه شوند که هرهای شاهوار و تخت نادری و سایر غنایم که شاه از هندوستان آورده بود تماشا کنند .
همانجا بشاهزادگان جمایل و بزرگواران مرصع داده .

ژنرال کشمیش اف در صفحه ۳۸ کتاب اردو کشی نادرشاه بهندوستان مینویسد:
 «تا آنموقع تاریخ نشان نداده بود که سپهسالار و فرمانده کل اردو دوش بدوش
 افراد در میدان کارزار حاضر شود و در جنگ و نبرد بر سر بازان پیشی جوید.»
 مالکم میگوید: هیچیک از جهانگشایان خاور زمین با کمترین سپاه باینهمه
 فتوحات نادر نائل نیامده اند، او با گشودن هندوستان بار دیگر خاطره عظمت
 و بزرگیهای باستانی ملت خود را در گیتی تجدید کرد. ایرانیان را سرافراز
 و بلند آواز ساخت.

۳ عقاید و اقدامات مذهبی نادرشاه

هنوز مورخان بدرستی معلوم نکرده اند که آیا نادرشیهه بوده است یا سنی،
 ولی این نکته مسلم است که نادر برای الحاق دو مذهب سنت و تشیع اصرار فوق
 العاده و کوشش فراوان بکار برده است. نادر با سیاست و روش شاه اسمعیل صفوی
 و جانشینان او که عقیده داشتند مذهب شیعه در ایجاد اتحاد و اتفاق بین قبایل مختلف
 ایران نقش بزرگی بازی کرده است کاملاً مخالفت داشت و بیشتر دارای تمایلات
 بین المللی بود و پیوسته آرزو داشت که خاک ایران را حتی المقدور توسعه دهد
 و از حدود امپراطوری صفوی تجاوز کند و در جهان اسلام اتحاد مطلق را لباس
 حقیقت پوشانیده و خود فرمانروا باشد. انتخاب نامهایی که مخصوص شیعیانست
 از قبیل رضا قلی و امام قلی و مرتضی قلی و نصرالله میرزا برای پسران خود و هم
 چنین اظهار عقیده کامل نسبت بعلی بن ابی طالب و امام رضا علیهما السلام و ابراز
 علاقه بتعمیر و تذهیب بقاع متبرکه آنان و تقدیم هدایای گرانبها دلیل بارزی
 است که نادرشیهه بوده، بنا براین اظهار بعضی از مورخان بسنی بودن نادر مقرون
 بحقیقت بنظر نمیرسد. نادر افکار ضد مذهبی نداشته ولی میدید که سالها بر اثر
 تحریکات صفویّه بعنوان سنی و شیعه چه نفوسی کشته و ملل مسلمان بچنگ و خون
 ریزی یکدیگر میپرداختند. پروفیسور ادوارد برون Edvard Brovn مینویسد
 اگر منازعات ایران و عثمانی در زمان صفویه نبود مالقمه تر که شده بودیم. دیگری

میگوید اگر این منازعات خونین نبود میرویس نمیتوانست فتوای جهاد را از علمای حجاز و ماوراءالنهر بدست آورد. این بود که در تمام جنگهای با عثمانی عمده شرط را همین رفع اختلاف مذهبی قرار میداد.

نادر میخواست از نظر هدفهای سیاسی خود که از جمله ایجاد اتحاد اسلام بود با عثمانیان سازش نماید و حتی هدفی بمراتب بزرگتر داشته و اهتمام مینمود بدینوسیله در جهان اسلام اتحادی تزلزل ناپذیر برقرار سازد و خود رهبری این اتحاد بزرگ را بدست آورد و چون نقشه لشکر کشی بقسطنطنیه را کاملاً آماده نمود باین اندیشه نیز افتاده بود که قدمی فراتر نهاده و خلافت را از سلطان عثمانی که تحویل گرفتن آن چندان کار دشواری نیست بدست آورد. نویسنده تاریخ عراق میگوید اگر روزگار مدد میکرد و آرزوی نادر تحقق مییافت، بطور قطع ایران و سایر ملل اسلامی وضع نامطلوب فعلی را نداشتند و تاریخ شرق در مسیر دیگری در حرکت بود.

علت دیگری که برای اتحاد مذهب میتوان ذکر کرد آنست که مذهب شیعه همواره مذهب رسمی خاندان صفوی بوده و قدرت و عظمت خود را مدیون این سیاست میدانستند بنابراین هیچ بعید بنظر نمیرسد که نادر باین فکر افتاده باشد که هر گاه بارکان قدرت علماء زمان لطمه وارد نسازد ممکن است در فرصت مناسب از نفوذ خودشان استفاده نموده و در راه استقرار طهماسب میرزا یا پسرش عباس میرزا بر تخت سلطنت ایران بار دیگر اقدام نمایند و البته اقدام نادر بدون تردید بر شدت دل بستگی سر بازان سنتی ارتش ایران بوی بطور محسوس افزود و هر گاه با اندازه کافی سر بازان سنتی در نیروی ایران وجود نداشت نادر هرگز جرأت بمبادرت چنین اقدام خطیری نمیکرد.

سرجان مالک مینویسد: نادر میدانست که دل مردم با او از جهت اینکه سب و رفق خلفای راشدین را ممنوع کرده بود مایل نیست، از این جهت که علمای شیعه را منشاء این نارضایتی مردم میدانست بیشتر آزار میرسانید و لذا یکسانیکه متعصب در مذهب شیعه بودند اعتماد نداشت.

اوتر Otter نویسنده فرانسوی و **عبد الکریم کشمیری** علت امر را نادر

را بتوحید و اتفاق مذهب اسلام این میدانند که این پادشاه بارفع موجبات خصوصیات مذهبی میخواست راه حمله بعثمانی را باز کند .

در عهد صفویان علمای ملت کمال اقتدار را داشتند و رئیس آنان صدر الصدور بود و این جماعت همیشه متمول و محترم بودند و در عهد شاه سلطان حسین تصرف کلی در امور سلطنت و حکومت میکردند و از مالیات ممالک بهره ور بودند و چون روزگار شاه سلطان حسین تباه گشت مردم از این طایفه رو گردان شدند، نادر چون بر تخت بر آمد بدون ملاحظه همت بر تضعیف آنان گماشت. منقولست که بعد از تاجگذاری با حضار اعظم ملاها فرمانداد و پرسید بچه قسم این همه مال را صرف میکنند . گفتند بمدد معاش علمای ملت و عوائد اوقاف برای طلاب مدارس، و در مساجد دعا بدولت پادشاه میکنیم . نادر گفت ظاهر است که دعای شما در گاه خداوند مستجاب نیست بعلمت اینکه هر چه شماها ترقی کردید مملکت تنزل کرد و احتشام شما سبب افتقار و فلاکت ملک و ملت شد ، چون مملکت بشمشیر جنگجویان و بهادران لشکر من خلاصی یافته، معلوم است که ایشان آلات دست الهی هستند . بنا بر این دولت شما بعد از این باید بمدد معاش ایشان صرف شود . پس حکم کرد تا جمیع اموال و اوقاف را ضبط کنند و گفت عمل صدر الصدور را بعمله دیوان دهند و فقط نام و قلیل وظیفه بجهت آنان مقرر گردد. این حرکت یکی از بی تدبیریهای بزرگ نادر است که در عمر خود کرد. زیرا این سلسله کینه در دل گرفتند و قلوب مردم را از وی منزجر ساختند . میگویند که وقتی نادر یکی از امرا را که بحکومت بعضی از بلاد میفرستاد پس از دستور العمل هائی که باو داد گفت که : با ملاهای آن ملک مراودت مکن و من میدانم که در شب با آنها ملاقات خواهی کرد و صحبت از من خواهی داشت، او خواهد گفت که من از بزرگترین سلاطین روی زمینم لکن رحم و مروت در جبلت من نیست .

نادر بالنسبه بدر اویش اعتقادی داشت ولی از مخالفت با عقاید مردم پیروائی نداشت ، میگویند : روزی یکی از مردم بر در صحن امام رضا علیه السلام نشسته بود که کو کبه نادر پیدا شد. چون نادر را چشم بر او افتاد پرسید چند وقت است تو کوری؟

گفت دو سال ، نادر گفت پس معلوم میشود که تو اعتقاد نداری والا باید مدتی قبل از این امام بتو شفا داده باشد ، لکن اگر تا بر گشتن من از صحن چشم تو روشن و بینا نشود گردن تو را خواهم زد . چون نادر مراجعت کرد ، مردك از ترس همچو وانمود کرد که باخلاص دعا میکند و آندم چشمش بینا گشت ، مردم فریاد کردند معجزه معجزه و رخت او را پاره پاره کردند . نادر تبسم کرده گفت اصل هر چیز اعتقاد است .

در باب اصل عقیده نادر منقول است که سبب هر چیز را سابقه حکم ازل میدانست و جمعی بر آنند که در همان اوقاتی که نادر بقتل عام میپرداخت خود را آلت دست جبار منتقم مینداخت و بر طریق این مدعا حکایتی است که : روزی تیری در منزل او انداختند که بر آن کاغذی چسبیده و بر آن کاغذ نوشته بود که اگر پادشاهی مهربانی و شفقت بر عیت کن و اگر پیغمبری راه نجات را بما بنما و اگر خدائی رحم بمخلوق خود کن . نادر بعد از آنکه تفحص بلیغ بجهت آنکس که مرتکب این امر شده بود نمود و پیدا نشد ، گفت از آن سؤال نسخه‌هایی ترتیب داده و در جمیع اردو منتشر کردند و این جوابرا نیز بنان منضم ساختند ده : (من نه پادشاهم تا حمایت رعیت کنم و نه پیغمبرم تا طریق نجات بنمایانم و نه خدا تا بر بندگان رحم کنم ، بلکه آلت دست فقهار علی الاطلاقم ده بجهت عقوبت گناهکاران آمده‌ام .

نادر نسبت باقلیت‌های مذهبی نیز پیوسته روش مودت آمیز پیش گرفته و بین آنها و مسلمانان فرقی قائل نمیشد . **کاتولیکوس ابراهام ارمنی** از احترامی که نادر برای وی قائل میشد ستایش نموده و حتی خاطر نشان میکند که نادر روزی در مراسم نماز آرامنه در کلیسای او **چمیاد زین** حضور یافت ، در عین حال هنگام تاجگذاری نادر ، کاتولیکوس بدشت مغان دعوت شد و مورد پذیرائی بسیار گرمی قرار گرفت و بدریافت پاداش و نشان مفتخر گردید ، نادر حتی با انتقال عده بیشماری آرامنه بخجوان بمشهد و آزاد گذاشتن آنان از پیروی مذهب خویش . دایره اردان مغازه های مشروب فروشی ، مؤمنین مسلمان را سخت بر آشفتن آنان با حضور

نمایند گیهای خارجی در اصفهان بهیچ روی ابراز مخالفت نمیکرد چنانچه در دوران سلطنت وی عده کثیری از **یسوعیها و کارملیت ها** در اصفهان و بسیاری از مسیحیان در گیلان اقامت داشتند و نادر حتی اطبای خود را از مسیحیان انتخاب میکرد.

پره دوین در سال ۱۱۵۷ هجری (۱۷۴۴ میلادی) نگاشته است که در جلفا بیست و دو کلیسای ارتودکس و چهار کلیسای کاتولیک وجود دارد و آرامنه آنجا در آن زمان در حدود ده هزار تن بوده است.

ظاهر آهنگام لشکر کشی به هندوستان بود که توجه وی بآیه بیست و نه از سوره چهل و هشتم الفتح در قرآن مجید که در آن بتورات و انجیل که کتب دینی یهود و نصارا میباشد اشاره شده است معطوف گردید و میرزا مهدیخان را مأمور ساخت که وسیله ترجمه هر دو کتاب را فراهم سازد، ظاهراً قدمهای اولیه در این راه در هندوستان برداشته شد، زیرا نمایندگی گمبرون در تابستان ۱۱۵۳ هجری (۱۷۴۰ میلادی) از زبان دانان اصفهان نامه‌ای دریافت داشته باین مضمون: (شاه نادر قلاها را مأمور کرده است که تورات و انجیل را ترجمه کنند.)

پره دوین خاطر نشان میکند که نادر قلائی باصفهان اعزام داشت و او را مأمور کرد که عده ای از یهودیان و آرامنه و فرنگیها را برای ترجمه تورات و انجیل انتخاب نماید. کار ترجمه در سال ۱۱۵۳ در مدت شش ماه بطول انجامید و دو مبلغ کاتولیک و دو کاتولیک، ارمنی و دو ارتودکس ارمنی و دو کشیش مأمور ترجمه انجیل و چند خاخام یهودی مأمور ترجمه تورات شدند. قرآن نیز بزبان فرانسه ترجمه شد.

پس از آنکه کار ترجمه با تمام رسید. مترجمین بحضور شاه در قزوین فراخوانده شدند، اسقف کاتولیکهای اصفهان و دو مبلغ ارمنی بطرف قزوین روی آوردند. نادر از آنان پذیرائی گرمی کرد و هزینه سفر آنان را نیز پرداخت ولی بانان خاطر نشان ساخت که وقت مطالعه و ترجمه ها را ندارد و از آنجا که يك خدا بیش نیست يك پیغمبر بیشتر وجود ندارد. این سخنان فوق العاده مترجمین مسیحی را که تصور

شاه سلطان حسین بناچار وازروی استیصال تن بنذک تاریخی داده با گریه
وزاری برای تسلیم وانقیاد با اسبهاییکه از محمود افغان بعاریت وامانت گرفته
بود روز شوم ۱۲ محرم ۱۱۳۵ باتفاق **محمدقلی خان** وزیر وچند تن ازدرباریان
و سیمصد سوار گارد باردوگاه افغان هادر فرح آباد رفته و شاه نالایق نکونبخت
بدست خود تاج سلطنت را از سر برداشت و بسرمحمود گذاشت. عصر آنروزیکهزار
سوار افغانی بفرماندهی **امان الله خان** همراه **محمدقلی خان** وزیر برای تحویل
گرفتن خزائن شاهی و کاخهای شاه سلطان حسین باصفهان رفتند ونیروی پادگان
شهر تسلیم شدند.

محمود که جوانی بیباک و خونخوار و مغرور و قدرت طلب بود پس از ورود
باصفهان در کاخ چهل ستون بتخت سلطنت نشست و شاه سلطان حسین را در اندرون
کاخ حبس کرد وهفت سال درحبس بود و پس از او بدست افغانان کشته شد. محمود
ولشکریانش بقتل وغارت مردم ده نیمه جانی ازحوادث بدر برده بودند مشغول
شدند که شرحش موجب نذک و مذلتست از جمله سی تن از شاهزادگان صفوی
و سیمصد تن از رجال و اشراف اصفهان را از دم تیغ گذراندند.

طهماسب میرزا ولیعهد ده بقزوین رفته بود چون از تسلیم و خلع پدر از
سلطنت آگاه شد خود را پادشاه اعلام کرد و در چهاردهم صفر ۱۱۳۵ هجری
تاجگذاری نمود و اسماعیل بیگ را ده از بستگان اشتهاردی بود بدربار و پس
نزد پتر کبیر و **محمد رضا خان عبداللورا** بدر بار عثمانی نزد سلطان محمود نخستین
فرستاد و تقاضای کمک نمود. در این اثنا محمود افغان **امان الله افغانی** را
شش هزار سپاه برای دستگیر نمودن شاه طهماسب بقزوین فرستاد. شاه طهماسب
بتبریز فرار نمود و امان الله خان شهرهای کاشان و قم و تهران و قزوین را در سال ۱۱۳۷
هجری متصرف شد.

چیرگی افغانها سبب شد ده روسیه و ترانیه علاوه بر اینکه بدخود است
کمک شاه طهماسب توجه نمودند شهرهای قفقاز و بلخ و قراجه و اوردانستان
اردبیل و دربند و انزلی (بندر پهلوی) ده هر دو در انجا دریای خزر میباشد.

و گرجستان و تفلیس و باکو و ایالات ساحلی گیلان و تنکابن و مازندران را روسها تصرف نمودند و **عبدالله پاشا** سردار عثمانی ایروان و بخشهای غربی قفقاز و تبریز و رضائیه و کردستان و کرمانشاهان و لرستان و خوزستان را تا کنار خلیج فارس بتصرف عثمانی درآورد و نقشه پطر کبیر این بود که بحر خزر را بفرماندهی ژنرال **لواشف** بیک دریاچه روسی تبدیل نماید .

افغانها در مراجعت از قزوین باصفهان از بدرفتاری اهالی قزوین بمحمود گزارش دادند . تفصیل بدرفتاری اهالی قزوین بقوای افغان بطوریکه سر جان ملکم می نویسد این است که قوم تاتار که اغلب ساکنین قزوین و مردمی سلحشورند باهم متحد شده در مقابل بیدادگری افغانان کلانتران قزوین در خفیه در عصر روزی از سال ۱۱۳۶ حکم شورش و باصطلاح آنزمان لوطی بازار دادند و بکشتن افغانان پرداختند . افغانان که در مقابل حکومتی جمع شده بودند ساکنین بدانجا حمله نموده و دوهزار نفر آنان را کشته و امان الله خان را زخمی نمودند و بقیه افغانان آنچه داشتند گذاشتند و فرار کردند و در بین عده ای از سرما تلف شدند و بالاخره عده کمی خود را باصفهان رسانیدند محمود از بیم تجدید وقایع قزوین در اصفهان در روز ورود امان الله خان با اهالی شهر همچنان با اقدامات وحشیانه ای دست زد بطوریکه مبتلا بجنون شده و در یک روز که جمعی از بزرگان و امرا و رجال اصفهان را برای مهمانی دعوت نمود همه را در آنجا کشت و بانهایت وحشیگری دو بیست کودک خردسال آنان را بخیمال اینک مبادا وقتی بزرگ شوند و انتقام بگیرند بیرون شهر برده بقتل رسانیدند و بیست و یک تن از شاهزادگان صفوی با سه هزار نفر از سربازان گارد شاه سلطان حسین را در یکجا و یک مرتبه شربت مرگ چشانید . سپس بجمع آوری اموال آنها پرداخت حتی از مردم دهات و مخصوصاً تجاران انگلیسی و هلندی و هرچه خارجی بود پول بدست آورد مگر مردم قریه اصفهان که مقاومت نمودند . پس از بیدادگریهای فراوان در اصفهان در شهرهای عراق و گلپایگان و خوانسار و کاشان نیز فجایعی مرتکب شد و نصر الله خان زردشتی و زبردست خان افغانی را برای تصرف شیراز بدانصوب

فرستاده و نصرالله خان بواسطه زخمی که بوی وارد شده بود فوت کرد و بالاخره پس از هشت ماه محاصره آن شهر را با کشتار زیاد در سال ۱۱۳۷ متصرف شدند .
 محمود باسی هزار نفر باندیشه سرکوبی بختیاری ها و الوار بکه کیلویه حمله برد ولی نتیجه نگرفت بطوریکه خود یکگه و تنها هنگام شب با صفهان باز گشت .
 محمود از این اعمال ناپسند و کشتارهای زیاد بتدریج دچار اختلال روحی و ضعف قوای جسمی شده بدیوانگی رسید . از آنجمله پانزده روز خود را مخفی کرده غذا نمی خورد و بفکر خودش برای تهذیب روحی ریاضت کشید و پس از آن باهیکلی لاغر و زرد و ضعیف بیرون آمد ولی بقدری اخلاقش تغییر کرد که هر وقت نزدیکترین اشخاص در مقابل او می آمدند خیال میکرد قصد کشتن او را دارند و در این حالت بود که **صفی میرزا** پسر بزرگ شاه **سلطان حسین** از اصفهان گریخت . محمود بدون اینکه بتحقیق مطلب پردازد حکم کرد که جمیع شاهزادگان صفوی را در یکی از صحن های سرای دربار جمع کرده و خود شخصاً با یکی دو نفر از خواص جز شاه سلطان حسین آنها را بقتل رسانیدند .

شیخ محمد علی حزین میگوید که سی و دو نفر شاهزاده شربت مرک نوشیدند و محمود چنان دیوانه گشت که گوشت خود را دهنده و می خورد و بجان نزدیکان خود افتاد و تا آنجا که دوستان و همکارانش را از دشمنان سرسخت خود می شمرد . بالاخره افغان ها مجبور شدند **اشرف غلجائی** را که زندانی و پسر عموی محمود بود (پسر میر عبدالله بردار میرویس غلجائی) و پدرش بدست محمود بقتل رسیده بود بجای او منصوب نموده و او محمود را که سه سال سلطنت کرد در سن بیست و هشت سالگی بانتقام خون پدرش در سال ۱۱۳۷ دشته و خود بر مسند سلطنت تکیه زد و بر استانهای کرمان و فارس و یزد و کاشان فرمانروایی کرد . پس از کارهای او این بود که سرداران افغانی را منجمد **الیاس** فرمانده کتارد **محمود دامان الله خان** که کشتار کرده بودند بقتل رسانید و اجساد دشمنان صفویه و امراء اصفهان را با احترام در قم دفن نمود .

اشرف نماینده ای با چهار نفر از علمای سنی نزد امپراتور عثمانی فرستاده

و تقاضای صلح و سازش نموده و گفت که جنگ دو ملت سنی با یکدیگر جایز نیست ولی دولت عثمانی بفرستادگان او اعتنائی نکرده و **احمد پاشا** فرمانده و والی بغداد را با شصت هزار سپاهی مأمور تصرف اصفهان نمود. از طرفی سپاه روس که متصرفات وسیعی در شمال ایران بدست آورده بودند برای تصرف اصفهان با دولت عثمانی سبقت میجستند. پتر کبیر امپراطور مشهور روسیه که طمع در فتح تمام خاک ایران داشت چون رقیب خود را قوی و جسور یافت بوسیله سفیر فرانسه در استانبول اختلافات خود را در باره ایران با قوای عثمانی مرتفع ساخت و قراردادی در سال ۱۱۳۸ در این زمینه با آن دولت منعقد نمود که بموجب آن ناحیه تر کمن و سواحل غربی دریای مازندران تا ملتقای رود کر بارود ارس بدولت روسیه تعلق یافت و گرجستان و گنجه و آذربایجان که مردم تبریز در آنجا شجاعتهای بسیاری بروز دادند و کردستان و کرمانشاهان و عراق و خوزستان نیز بمتصرفات عثمانی منضم شد و بعلاوه شرط شد که طرفین به پیچوجه با محمود افغان سازش ننمایند. لیکن دولت عثمانی باز باین حدقناعت نکرده مقارن جلوس اشرف بسلطنت پیاپی تخت ایران روی آورد. سپاه عثمانی در نزدیکی همدان با حیلله ای که اشرف بکار برده بود از افغانه شکست خورد و آن این بود که اشرف نمایندگان از طرف خود نزد احمد پاشا فرمانده کل قوای عثمانی فرستاده و پیغام داد که ما هر دو پیرو مذهب تسنن بوده و در برانداختن حکومت را فضا صفوی با یکدیگر باید متحد باشیم. بالاخره پس از استمالت از فرمانده مزبور مرکز ایران بدست اشرف افتاد و برای سر کوبی شاه طهماسب دوم که ولیعهد و یگانه پسر شاه سلطان حسین بود اشرف بتهران لشکر کشیده و شاه طهماسب را شکست داده بطوریکه با جبار بمازندران فرار کرد و در بهشهر **بافتحعلی خان قاجار** که مردی مدبر و در گران استقلال داشت همدست شده و نیروئی که تعداد آن دوهزار جنگجوی تر کمن بود بدست آوردند و از فرح آباد متفقا از راه قوچان عازم مشهد شدند. اشرف چند نفر دیگر از امرای اصفهان را ببهانه اینکه با شاه طهماسب مکاتبه دارند بقتل رسانید و حالت او بکلی تغییر کرد و در وسط شهر اصفهان قلعه‌ای برای خود و خانواده اش ساخت که هنوز

بقلاعۀ اشرف معروفست. اشرف بقصد تسخیر قندهار که در تصرف برادر محمود بود افتاد لیکن کاری از پیش نبرد.

بعد از **حسنقلی خان بیات** که از طرف دربار صفوی والی خراسان بود **اسماعیل خان سپهسالار** در خراسان حکمرانی میکرد. ملک محمود سیستانی که خود را از دودمان صفاری میدانست و از طرف **شاه سلطان حسین** حکومت تون و طبرستان را داشته چون اوضاع اصفهان را در هم دید و از سقوط شاه سلطان حسین و تسلط محمود افغان بر اصفهان واقف شد قدرتی بدست آورد و بمشهد حمله نمود. **اسماعیل خان سپهسالار** و والی خراسان چون از قصد ملک محمود آگاه گردید نیروئی بفرماندهی **فتحعلی خان** حاکم مشهد بتون (فردوس) اعزام داشت و پس از محاصره شهر بالاخره سپاهیانش پراکنده شدند و محمود فاتحانه پس از کشته شدن فتحعلی خان بطرف مشهد آمد. **اسماعیل خان سپهسالار علیقلی خان شاهلو** را که فرمانده مرو بود بفرماندهی مشهد منصوب کرد لیکن او با عده ای از اراذل و اوباشان شهر مشهد همدست شده و اسماعیل خان را بزندادان افکندند. دیگری نپائید که همان اوباشان بر علیقلیخان شوریده و او را کشته و اسماعیل خان را از زندان بیرون آورده و بجای خود نشانزدند ولی چون اوضاع شهر بدست راجاله و اوباشان افتاده بود اسماعیل خان ناچار شد ده ملک محمود را بیاری خواسته و مردم گستاخ مشهد را سر کوبی دهد و بالنتیجه محمود بمشهد آمد و باستان شهر را متصرف شده و اسماعیل خان را از بین برده و عازم تصرف شهر نیشابور گردید و پس از تصرف آن شهرستان مالک رقاب سیستان و خراسان و نیشابور شد. شاه طهماسب ابتدا **رضاقلی خان** را با عده ای از قوا برای منکر کردن سیستان ملک محمود بخراسان فرستاد و سردار رضاقلی خان در قوچان با ملک محمود در چانه درخواجه ربیع اردو زد و بمردم مشهد پیغام داد که از فرمان محمود سربازان زده و شهر را تسلیم نمایند و مردم شهر مایل بتسلیم بودند لیکن ملک محمود از راه جنابد بنیروی رضاقلی خان حمله نموده و او را شکست داد بطه ریز راه مجبور شد بشهر طوس ۲۵ کیلودتری مشهد فرار نماید و ملک محمود بمشهد بازگشت.

و چون دید نیروی **کاظم بیک** که از طرف رضا قلی میجنگید قسمتی از شهر را متصرف شده است با او جنگ کرده و او را نیز شکست داد.

رضا قلی خان بقوچان برگشت و پس از سه ماه که قوائی فراهم کرده بود مجدداً

بمشهد حمله نمود و این دفعه نیز شکست خورده بقوچان فرار کرد.

طه ماسب میرزا مجدداً **محمد خان ترکمن** را با یک دسته از سپاهیان بسوی

مشهد فرستاد و در جنگی که او با **بیک فتحعلی خان بیات** که فرماندار نیشابور

و سردار کردهای بیات بود در حمله سپاهیان محمود شکست خورده و فتحعلی خان

دستگیر و کشته شد و محمد خان ترکمن کاری از پیش نبرد و ملک محمود ملک

اسحق برادر زاده خود را بفرمانداری نیشابور منصوب کرد.

دنباله وقایع در فصل چهارم مذکور است.

فصل چهارم

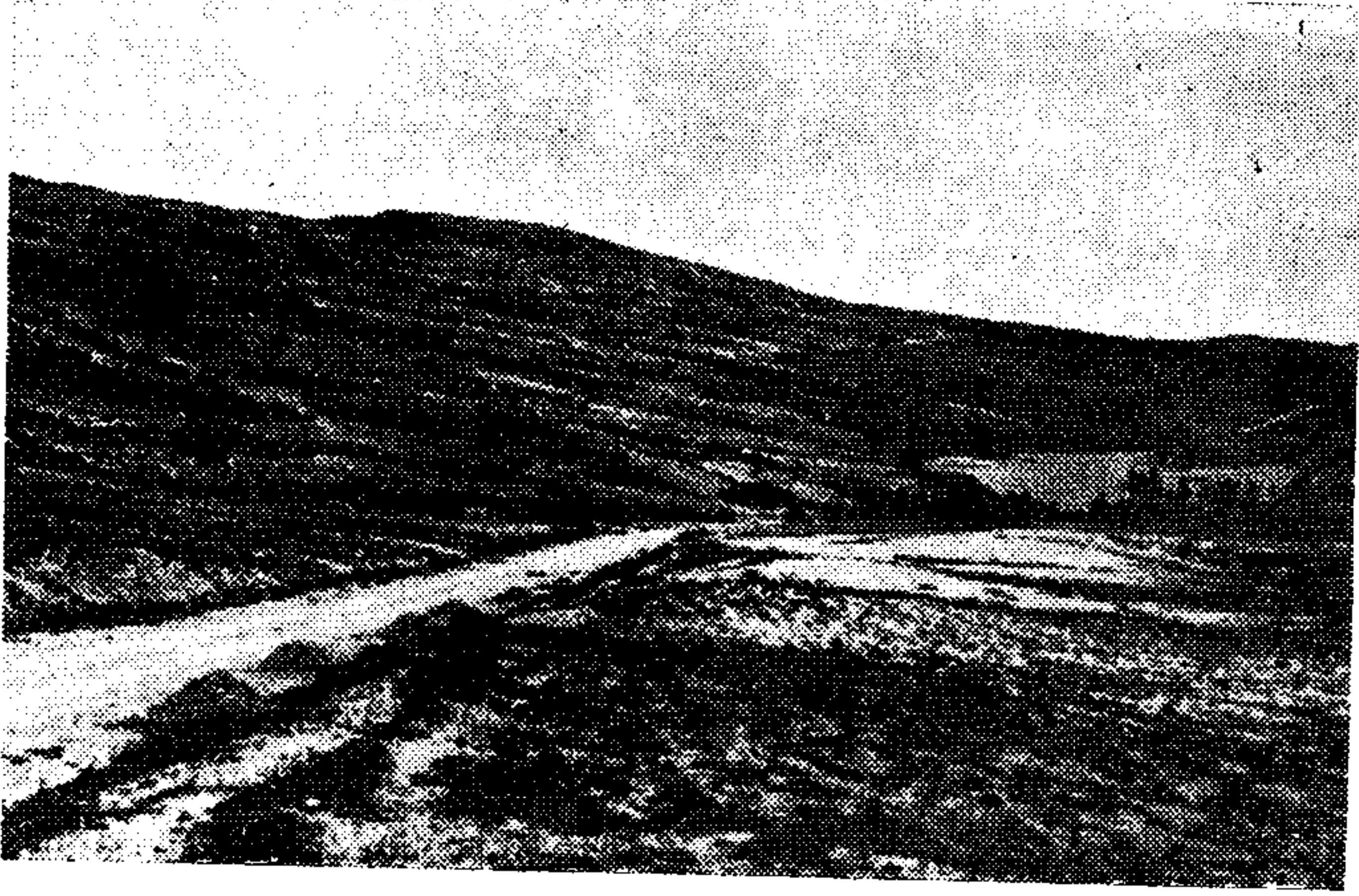
تولد نادرشاه نادرورد بمشهد

در محرم سال ۱۱۰۰ هجری قمری هنگامیکه طبق معمول سالیانه قبیله قرقلوی افشار از مسکن خود که قریه کبکان بود از کوه بزرگ الله اکبر بدشت در گزوقریه دستگرد برای فشلاق کوچ کردند خانواده **امامقلی** نیز بدانصوب عزیمت نموده در چادری زندگی میگردند. در ۲۸ محرم آن سال (۲۲ نوامبر ۱۶۸۸ میلادی) بود که در دستگرد از همسر امامقلی پسری متولد شد و او را باسم پدر بزرگش ندرقلی یا نادرقلی نامیدند.

امامقلی مردی بی نام و نشان بود و بعدها نادرقلی پسرش هم هرگز از نسب عالی لاف نمیزد و بقول **میرزا مهدی** گوهرشاهوار را نازش باب ورنک خود اوست نه بصلب معدن. شغل و حرفه امامقلی گویا پوستین دوزی بوده و بسختی با فقر و تنگدستی زندگی مینمود و مدتی نداشت که پدرش بدرود زندگی گفت و نادر در هفده سالگی در حمله ازبکان ده هر ساله بان نواحی میتاختند او نیز در اثر ابراز شجاعت و تهور فوق العاده با مادرش اسیر شده و چهار سال در اسارت ماند و پس از فوت مادرش خود را رهائی داد.

در باره سالهای طفولیت و اوایل جوانی نادر اطلاعات کافی در دست نیست چیز اینکه با پدرش در نقل و انتقالات بین کبکان و درگز همراه بوده و با او در تامین مایحتاج زندگی یاری میکرد. **جمس فریزر** مینویسد: بی چیزی و بی توانی و فقر نادر بعدی رسیده بود که برای قوت لایموت مجبور بقرض میشد.

نادر در دوران جوانی مدتی نزد **بابا علی بیگ کوسه احمد لو** حاجا هم اییورد خدمت میکرد و در منازعات بی شمار ده با تر دمانان و اردان چمشکازک خپوشان (قوچان) و ازبکان و تاتار مرو و افشار هم قبیله خود روی میداد بدلاوری و بهادری

تصویر شماره هشت

تصویر شماره نه

معروف شد تا بالاخره در دستگاه باباعلی بیک بدرجه ایشک آقاسی رسید و یکمرتبه از طرف وی حامل پیغامها و انجام کاری باصفهان نزد شاه سلطان حسین رفت .

کم کم نادریارانی از افشارو کردان در گزوا بیورد که با او خویشی داشتند بدست آورد و از طایفه جلایر نیز در حدود سیصد نفر سرداری **طهماسب قلی خان وکیل (جلایر)** با نادر همراهی میکردند و دژ محکم و مرتفع قلعه کلات را هم حصن حصین خود قرار دادند .

عبدالکریم میگوید : در نقطه ای که نادر در آن پابعرصه وجود نهاد مسجدی بنا و بر اطراف گنبد آن سه گلدسته از طلا ساخته و شمشیری از همین فلز بر فراز آن نهاد تا معلوم شود که در اینجاشمشیر بعرصه ظهور رسیده و همینکه بنا و تزئینات آن پایان پذیرفت. معما از نادر شاه پرسید کتیبه ای که بر این بنا نگاشته شود با تاریخ تولد شاه باید توافق داشته باشد . سلطان بخندید و گفت: «وقتی من متولد شده ام که در تمام کلات و ابیورد اینقدر طلائی که در این تزئینات مصرف شده وجود نداشت. مگر تمول خانواده من چه بوده . البته باید تاریخ ختم بنای مسجد را در نظر گرفت .»

نادر پس از فوت بابا علی بیک اسب و توشه ای فراهم کرده بمشهد آمد و ملازمت ملک محمود سیستانی حکمران مطلق العنان خراسان را قبول نمود و با او نزدیک شد تا وسائل اغفال و سقوط او را فراهم سازد .

و چون ملک محمود از سه نیت او آگاه گردید بناچار نادر با بیورد کریخت و در آنجا برای مواجهه با ملک محمود بجمع آوری قوا پرداخت و برخی از سواران آزموده منجمله ناصر آقا دعوت نادر را پذیرفتند و در تحت فرماندهی نادر نیروی تشکیل شد و شروع بتاخت و تاز با طرف را نموده و تمام سرکشان آن صفحات را از پای در آورد و تنها مقاومتی که نادر در مقابل خود میدید ملک محمود سیستانی و طرفداران او بود .

ملک محمود برای دفع او بخواهش آمد و آنجا را متصرف شد ولی نتوانست

نادر را دستگیر نماید و بمشهد باز گشت و نادر باز در صفحات شمال قلعه هائی را متصرف شد .

میرزا مهدی خان میگوید : چون نادر پیاورده سالگی رسید مردی تمام عیار بود وهانوی **Hanvay** مینویسد : ازبکها در سال ۱۱۱۶ بخراسان حمله برده عده ای را کشته و جمعی را اسیر کردند از آن جمله نادر بود ولی در سال ۱۱۲۰ خود را نجات داده و چون در او ان جوانی احساس کرد که طریق زندگی پدرش برای او سودی ندارد با کوشش فراوان در سلك خدمتکاران بابا علی بيك رئیس ایل افشار در شهر ابيورد که فرماندار این شهر بود درآمد و با ابراز شجاعت و لیاقت در اندک مدت توجه ارباب خود را جلب نمود و فرمانده نگهبانان او شد .

تاریخ سالهای جوانی نادر روشن نیست و روایات مختلف نقل شده و آنچه حقیقت بنظر میرسد بابا علی بيك در سال ۱۱۳۶ رخت از جهان بر بست و دارائی خود را برای نادر بارث گذاشت و سه پسر بابا علی بيك که در ابتدا بتحریک دیگران با نادر خصومت میورزیدند بالاخره با وی با صمیمیت خدمت میکردند و بمقامهای شامخ رسیدند .

نادر بنا باختلاف ایلیاتی بعنوان رئیس قبیله افشار نتوانست در ابيورد جانشین پدرزنش گردد و بناچار بمشهد آمد و در خدمت ملك محمود سیستانی درآمد .

از جمله حکایاتی که در این مورد نقل میکنند این است که چون نادر از مصائب و سختیهاییکه بملت ایران وارد شده آگاه گردید بوی الهام شد که باید ایران را از خطر قطعی نجات دهد و کلات را که قلعه مستحکم بود برای مرکز ستاد خویش انتخاب نماید. لذا قبایل افشار و کرد و سایر ایلات مجاور را دور خود جمع نمود تا ماموریت تاریخی خود را انجام دهد. لیکن کردها و افشار بزودی او را ترك گفته و بعضی از آنها بملك محمود پیوستند و برخی دیگر از همکاری با نادر سر باز زدند ولی سه چهار خانواده از قبیله جلایر کلات تحت فرماندهی طهماسب خان جلایر و کیل با نادر همراه شدند و تا آخرین مرحله نسبت بوی وفادار ماندند.

تصویر شماره ده

نادر پس از نبرد اولیه با ملک محمود در شمال خراسان نیروی کافی جمع آوری نمود و ملک محمود برای باز دوم میخواست با همکاری کردهای خبوشان قوای نادر را درهم شکند ولی موفق نشد و نادر با کمک کردها ملک محمود را ناگزیر بعقب نشینی نمود لیکن چون فاقد توپخانه بود نتوانست از پیروزی خود استفاده کند و بهمین جهت بپاک کردن منطقه در جز از وجود طوائف متخاصم پرداخت. در این اثنا بود که شاه طهماسب رضاقلی خان فرماده معروفش را بجنک ملک محمود فرستاد و باظهار میرزا مهدی خان چون از شجاعت نادر داستانها شنیده بود دید از همکاری با او نتیجه نخواهد گرفت بنابراین رضاقلی خان در دوبار که با ملک محمود بنبرد پرداخت طرفی نبست و ناگزیر مقام فرماندهی را بمحمد خان تر کمن یکی دیگر از سرداران صفوی سپرد.

نادر در درگز و قوچان قوای کافی بدست آورد و هنگامی که ملک محمود در صدد تصرف نیشابور برآمد نادر با برادرش ابراهیم خان در آن جنک شرکت نمود و در مقابل حمله نادر ایستادگی بخرج داد ولی بالاخره محمود چنان شکستی بآنان داد که بنا بر برخی روایات نادر با برادرش و فقط دو سرباز توانستند خود را نجات داده و بکلات برسانند.

در این موقع محمود خان تر کمن که جانشین رضاقلی خان شده بود با همکاری نادر ملک محمود را در نزدیکی مشهد شکست داده و شهر را محاصره کردند لیکن نادر نتوانست این پیروزی را ادامه دهد زیرا اثر کمینها در شمال خاوری ابیورد حمله کرده بودند و بنابراین بدانجا شتافته و تر کمنها را گوشمالی سخت داد و بمرور و بعد بسرخس رفت و در آنجا بقوای ملک محمود که برای تصرف مرو رفته بودند شکست سختی داد بعد از این واقعه نادر با مردی سرکش بنام آشور بیک پاپالو که همدست کرد ها بود داخل زد و خورد گردید و در اثنائیکه وی را در دژ خرقان محاصره کرده بود پانصد تن از جوانان از بیک که از خیره بیکمک وی آمده بودند با و پیوستند.

در همین هنگام بود که طهماسب میرزا از شایستگی نادر استحضار یافته

و حسنعلی خان معیر الممالک را مامور کرد که درباره وی تحقیقاتی بنماید ؛ حسنعلی خان تحت تاثیر شخصیت بزرگ نادر قرار گرفت و از جانب طهماسب ویرا بفرماندهی ابیورد منصوب کرد و نادر از حسن علی خان تقاضا نمود که شاهزاده را متقاعد کند تا با قوای خویش بخراسان بیاید .

نادر پس از لشکر کشی بمرو که در آنجا بین ایل قاجار و ترکمن ها جنگ در گرفته بود یکبار دیگر بقوای ملک حمله برد لیکن چون بنزدیکی مشهد رسید حسنعلی خان از طرف طهماسب میرزا بوی پیامی فرستاد مبنی بر اینکه طهماسب میرزا از استرآباد حرکت کرده و قصد ملاقات او را دارد و بنا بر این نادر پیشرفت بطرف مشهد را موقوف نموده و باستقبال طهماسب میرزا پرداخت .

ملک محمود چون از حرکت طهماسب میرزا بطرف خراسان آگاه گردید بر آن شد که از غیبت نادر استفاده کند و قبل از بازگشت وی فوری طهماسب میرزا را نابود سازد . لیکن چون اطلاع یافت که نادر از مرو مشغول پیشرفت بطرف مشهد است مجدداً بطرف مشهد شتافت و یک یا دو روز بعد طهماسب میرزا باتفاق فتحعلی خان قاجار بخیوشان رسیدند و نادر نیز بفرماندهی دوهزار ارد و افشار بطرف این شهر روی آورد .

شرح جریان و تصرف مشهد در فصل پنجم مذکور است .

فصل پنجم

جنگهای نادر در شرق ایران

تاریخ دوران طفولیت و جوانی نادرشاه آنطور که باید و شاید روشن نیست و حتی مورخین عصر نادر نتوانسته‌اند مآوقع را دقیقاً بنویسند اینک آنچه از مطالعه کلیه کتب تاریخ از جنگهای اولیه نادر بدست آمده نگاشته میشود :

۱- حمله ازبکها

در سال ۱۱۱۶ هجری قمری ازبکها بخراسان حمله نمودند و در نواحی کبکان و دستگرد که افشارها مقاومتی بروز دادند ازبکها عده‌ای از آنانرا کشته و جمعی را منجمله نادر که در آنوقت شانزده ساله بود با مادر و برادرش اسیر نموده و بمروشاه جهان بردند • پس از چهار سال مادرش در اسارت جان سپرد • نادر خود را رهائی داده و بایبورد آمد •

۲- جنگ با ازبک و یغمت و شکست آنها

نادر با برادرش در سال ۱۱۲۲ هجری قمری بخدمتگذاری بابا علی بیگ کوسه احمدلو که از رؤسای افشار و حاکم ایبورد و همیشه با تر کمنان و ازبکها در زد و خورد بسر میبرد در آمد و چون جوانی نیرومند و چالاک بود بیشتر کارهای حاکم بدو واگذار میشد و بخوبی از عهده بر می آمد و چندین سفر بمشهد نزد حاکم خراسان و یکسفر باصفهان بدربارصفوی حامل پیغامها و ماموریتها سی بود که بخوبی و درستی انجام میداد و با اینکه سران ایل باو حسد میورزیدند و در صدد بودند او را از کار انداخته و آسیبی بوی برسانند معینا پشتکار و کفایت او چنان موجب خوشنودی باباعلی بیگ گردید که داماد وی شد و هوا خواهانی از تیره

فرخلو و کوسه احمدلو پیدا کرد و از سالهای ۱۱۲۷ تا ۱۱۳۱ هجری هنگامیکه راهزنان ازبک ویموت برای دستبرد بآبیورد آمدند باباعلی بیک گروهی ازبهترین جوانان افشار را بفرماندهی نادرقلی بجنک آنها میفرستاد و با جانفشانی بسیار راهزنان را پس نشانده وپراکنده کرد واین نخستین پیروزی کوچک و ناچیز نادر بود که باعث شد تیره‌های افشار مخالف وی گردیدند و این مخالفت موجب شد که نادر نیروی مسلح فراهم نماید .

۳- جنگهای منوالی با ازبک و موفقیتهای نادر

پس از یکسال بازهم راهزنان با قوای مجهز بیشتری بآبیورد حمله نمودند . فرمانده جوانان افشار با یارانش از آبیورد بیرون آمده و پس از جنک خونین با اینکه عده‌ای از دوستانش را از دست داد نیروی مهاجم را درهم شکسته گروهی را نیز اسیر و اسلحه زیادی بدست آورد . رفته رفته کار نادر بالا گرفت و دسته سوار مسلحی فراهم نمود و بر غارتگران میتاخت و چندین بار دردشت ترکمنستان با دشمن روبرو شد و در بیشتر نبردها پیروز گردید و گروهی از راهزنان را دستگیر و دست بسته بمشهد نزد حاکم میفرستاد .

چهار سال بدین منوال در جنک وستیز با غارتگران مرزی بسر برد و در این مدت نام نادر همه جا مشهور شد و غارتگران ترکمنستان و ازبک نام نادر را با ترس و بیم میبردند و دیگر هوای حمله بایل افشار را از سر بدر بردند .

۴- تصرف گلات

در سالهای ۱۱۳۲ هجری قمری نادر بگلات دست یافت بدین ترتیب که بخشدار آنجا که شاید از خوبشاونندان او بوده چون از پیشرفت‌های وی بیمناک شده بود از اوخواست که باسوارانش بدو پیوندد و میخواست بدینوسیله او را دستگیر نموده وازمیان بردارد وچون نادر بدعوت او توجهی نکرد حاکم او را بمهمانی خواند و نادر که اندیشه ناپاک و نیرنگ او را دم وپیش بوئی برده بود با سواران خود بگلات رفت و دسته کوچکی را همراه برداشته بدژ وارد شد .

و بقیه قوایش را در بیرون دژ بکمین گذاشت . پس از ورود بدژ حاکم را دستگیر
و با کمک سوارانش که در خارج دژ بودند بر سر نیروی پادگان دژ تاخته و آنها
را دستگیر و بر کلات دست یافت و بدینگونه نادر برای خود شالوده فرماندهی
کوچکی را ریخت .

۵ - توسعه حوزة فرماندهی

بدین ترتیب آوازه قهرمانی نادر در همه خراسان و ترکستان پیچید و عده
زیادی خانوار از تیره جلایر بفرماندهی سه تن از سر دسته های خود بنام
ظهماسبقلی بیک و کیل جلایر و محمد علی بیک و ترخان بیک با او گرویدند .
دسته های دیگری از افشاریان مانند امیر لو و گوندوزلو بدوراو گرد آمدند
و همگی فرمانبردار او شدند .

نادر پس از فراهم آوردن نیروی کافی کلات را که برای او پناهگاه
خوبی بود مرکز فرماندهی خود قرار داده سپس بر همه آبادیهای دامنه شمالی
کوههای هزار مسجد دست یافت .

۶ - مبارزه با ملک محمود سیستانی

باباعلی بیک در سال ۱۱۳۶ هجری قمری فوت نمود و دارائی خود را برای
نادر بارث گذاشت ولی باختلافات محلی و حسادت و کارشکنی امثال و اقران او
نتوانست بعنوان جانشین وی که پدر زنش بود در ابیورد بماند و اختلاف افشارها
و کردها موجب شد که همگی متفرق شده و عده ای از سران آنان منجمله
قلیچ خان پاپالو و امام قلی امیر لوی افشار بمشهد آمده و برای اینکه گزندی
بنادر برسانند بملک محمود حاکم خراسان پیوستند و برخی دیگر از همکاری
بانادر سر باز زدند بجز چند خانواده جلایر که همچنان نسبت باو وفادار بودند .
ملک محمود برای تقویت قوای خود نادر و نیروی او را بمشهد خواست
و نادر شیر دل با اینکه از سعایت سرداران افشار که نزد او بودند اطلاع حاصل

تصویر شماره یازده

کرد بدون اینکه بیمی بخود راه دهد با سپاهیانش بمشهد آمده و بار دوی ملک محمود پیوسته و خود را در سلاک قوای او در آورد.

دو نفر از سران ایل افشار که خود را برتر از نادر میدانستند ملک محمود را از او ترسانیده و همواره در صدد بودند که ملکر نسبت بنادر بدین کنند و ناگهان کارش را بسازند و از شر او رهائی یابند ولی چون محمود نادر را سرداری رزمجو و با پشتکار دید بگفتار دشمنان او اعتنائی نداشت و نادر که از بدخواهی و دشمنی **قلیچ خان و امامقلی** بخوبی آگاه بود و فهمید که آنان اندیشه بدی در باره او دارند بهر وسیله بود نمیگذاشت نیش زهر آگین خود را در او فرو برند. با اینهمه فتنه انگیزی بد خواهان کار خود را کرده و ملک محمود را از نادر رنجانیدند و بنا چار نادر تمهیدی نموده و با مهارت بینظیری آنان را کشت بدین تفصیل که با آنها در ظاهر طرح دوستی ریخته و برای بر انداختن حکومت ملک توطئه‌های ترتیب داد و قرار گذاشت در یکی از جشنها در میدان اسب دوانی که میبایستی نادر با ملک محمود مسابقه بدهد با علامت و نشانه‌ای که هنگامیکه عنان اسب ملک محمود را بدست گیرد بدین اشاره سواران افشار و جلایر بر محمود و سپاهیانش تاخته و کار او را بسازند. اتفاقاً اجرای این نقشه میسر نگشت زیرا نادر در دقیقه موعود نتوانست عنان اسب ملک را در دست گیرد. ملک نیز از این سوء قصد آگاه نشد و بانادر و همراهانش بمشهد باز گشت. و نادر کاملاً پیش بینی میکرد که ممکن است دو فرمانده افشار ملک را از جریان آگاه نمایند و بالاخره نسبت باو وفادار نخواهند ماند و بافاش شدن قضیه او را بهلاکت خواهند رسانید زیرا اصولاً باوی منافق و منتهم فرصت بودند که او را از بین ببرند. ب فکر فرار و باز گشت بکلات افتاد. ته اینکه روزی آنان را در شکار گاه یا مخانه نزدیک مشهد دعوت نمود و در آنجا نیرنگی بکار برده و هر سه نفر برای دنبال نمودن شکار از یکدیگر جدا شده و بدین ترتیب بین آنان تفرقه انداخته و بالاخره هر کدام را جدا گانه بقتل رسانیده و از بیم ملک محمود از همانجا بکلات و ابیورد فرار کرد.

۷ - چنگ نادر با محمود

ملك محمود از واقعه کشته شدن دوتن از سران افشار بوسیله نادر و فرار او سخت هراسناک شده و در صدد از بین بردن او بر آمد. لذا بکردهای چمشگزک نوشت که با او متفق شده و نادر را دستگیر نمایند ولی از آنجائیکه یکعهده از همراهان نادر از کردها بودند زیرباز این فرمان نرفتند از اینرو ملك محمود در سال ۱۱۳۷ هجری قمری باشش هزار تن سپاهی برای سر کوبی کردها از راه رادکان بقوچان روی آورد. کردها چون از حمله ملك آگاه شدند نماینده ای نزد او فرستاده و از نافرمانی خود پوزش خواستند ولی محمود دستور داد بینی فرستاده آنها را بریده بقوچان بازگردانند. کردها از این رفتار ملك برآشفته و چون تاب ایستادگی در برابر او را نداشتند بدژهای اطراف قوچان پناهنده و خود را برای دفاع آماده کردند. محمود وارد قوچان شده و بسیاری از کردها را که توانائی گریز نداشتند دستگیر نموده سپس به پناهگاه تیره زیدانلو در ۱۲ کیلومتری شهر حمله و آنرا محاصره نمود.

نادر وقتی از اردو کشی ملك محمود بقوچان آگاه شد با نیروی خود بسلام کردها شتافت و در بیرون شهر با توپخانه ملك که از مشهد بقوچان میرفت برخورد کرد و گروهی از توپچیان آنها را هلاک نموده توپخانه ملك را بچنگ آورد.

۸ - چنگ دیگر نادر با محمود

در این هنگام ملك محمود که محصورین را محاصره کرده و نزدیک بود که بدژ زیدانلو دست یابد نادر درنگ را روانداخته با چابکسازان محمود بسوی دژ تاخت. دلاوران افشار با یک حمله بسیار سخت قلب اسلحار محمود را از هم شکافته گروهی از بهترین سپاهیان او را بخاک هلاک افکنده و شاهان پای دژ رسیدند. کردها چون این مرد انگی بیمانند را از نادر دیدند شبانه از دژ بیرون تاخته بدشمن پوزش آوردند. ملك محمود که پس از این حمله بیماننده نادر دست و پای خود را کم کرده بود دست از چنگ کشیده بسنگرها تاخت.

پیرامون دژ ساخته بود پناه برد •

روز دیگر سپیده دم نادر بسنگرهای دشمن حمله برد و محمود چون توپخانه را از دست داده بود با نیروی خود بطرف دشت رادکان عقب نشست. نادر تا عشرت آباد که حد بخش قوچان و مشهد بود او را دنبال نمود ولی محمود از چنگ خود داری کرده بمشهد رفت و نادر هم با قوایش از کردها جدا شده با بیورد مر اجعت نمود •

۹ - تصرف دژ ینگ قلعه

پس از ورود نادر با بیورد در سرمای سخت زمستان برای سر کوبی تیره امیرلو که از هواخواهان ملک محمود بودند بدژ ینگ قلعه حمله برده و آنجا را محاصره کرد و چون دیوار دژ مستحکم بود نادر فرمان داد که در پیرامون دیوار دژ خار و خاشاک بسیاری جمع آوری نموده و سدّی بسازند سپس دستور داد آب رودخانه را بطرف سدّ روان سازند و چون آب بالا آمد سدّ را شکافته دیوار دژ را با آب بستند ولی این کار چندان سودمند نشد و نادر فرمان حمله همگانی داد و پس از چند روز تلاش و زرد و خورد آنجا را گرفت و مردم دژ را با بادیهای پیرامون ابیورد کوچ داده و دژ ینگ قلعه را ویران نمود •

۱۰ - سر کوبی تیره گوند و زلو و تصرف دژ باغوداده

نادر برای سر کوبی تیره یانگی گوندوز لوی افشار که در دژ باغوداده جایگزین شده بودند رهسپار گردید و سه ماه دژ را در محاصره داشت • در این میان چون قراخان زاغچندی نیز در دژ زاغچند آغاز خود سری نموده بود نادر طهماسبقلی بیک جلایر و چراغ بیک افشار را بسر کوبی قراخان فرستاد و چون هنوز محصورین از تسلیم دژ باغوداده خودداری مینمودند نادر با ساختن تپه های خاکی و نقب زدن راهی بزیر دیوار باز کرده سپس دستور داد زیر دیوار باروت ریخته آتش بزنند • همینکه آتش بکپه بزرگ باروت رسید ناگهان دیوار از هم پاشیده و شکافی در آن پدید آمد ولی محصورین این شکاف را با زبردستی پر کردند • نادر برای

جلو گیری از هدر رفتن باروت دستور داد در پیرامون دژ از سنک و کلوخ و خاک دیواری بسازند سپس آب رودخانه را بر گردانده بدیوار بستند . پس از دو ساعت آب دیوار دژ را فرا گرفت و دیوار فرو ریخت و آب بخانه های دژ رفت و آشوب در میان مردم دژ انداخت . بدینگونه نادر دژ را با سانی بدست آورده و برات بیک گوندوزلو را که سر دسته آن ها بود تیر باران نموده و مردم آنجا را با بیورد کوچانید .

۱۱ شکست تاتارها و سرگوبی قراخان و تصرف دژ زاغچندی

نادر با بیورد باز گشت و قراخان زاغچندی با دمک تر دمنهای یموت بر قوای طهماسبقلی بیک جلایر تاخته و پس از کشتن گروهی از سواران او چراغ بیک افشار را دستگیر و چریک های و لیل جلایر را شکست داد، طهماسبقلی بیک که بسختی توانسته بود با دسته کوچکی از همراهانش جان بدر برد . سواری با بیورد نزد نادر فرستاده و چگونگی را گزارش و امداد خواست . همینکه این گزارش بنادر رسید بدون درنگ سوار شده از نزدیکترین دره های پیرامون خود را بچاردیه رسانید و سواران پراکنده و لیل جلایر را دوباره آورد . در این میان یک دسته سوار تاتار از مرو بکمان قراخان آمده شبانه برانچه رسیدند . دیده بانان نادر بکمان اینک قراخان از دژ بیرون آمده مراعات با بنادر گزارش دادند . سپیده دم نادر با چابک سواران خود شمشیر اش با تاتارها هجوم آورد . درگیر و دار جنگ قراخان زاغچندی که از رسیدن امداد نگردد گردیده بود از دژ بیرون تاخته بکمان تاتارها شتافت و نیروی نادر را در دوچار حملات شدید دشمن شد .

جنگی خونین در گرفت و سربازان افشار با فشاری شگفت آوری مشاهده و با اینکه شماره سپاهیان قراخان دو برابر بود دلیران افشار دشمن را درهم شکستند . اسیران چندی از تاتارها گرفتند . تاتارها پس از این شکست دوباره بیرون رفتند . نادر آمدن نماینده ای نزد نادر فرستادند و درخواست نمودند که اسیران آنان را

در برابر تسلیم چراغ بیک پس بدهد . نادر این پیشنهاد را پذیرفت و تاتارها که زور و بازوی افشاریان را دیده بودند بمر و باز گشتند و قراخان بی یاور و کمک ماند .

پس از رفتن تاتارها نادر بدژ زاغچند فشار سختی آورد. قراخان از کرده خود پشیمان شده دژ را تسلیم نمود و نادر نیز از گناهی چشم پوشیده تر کمنهارا بدشتهای پیرامون ابیورد کوچ داد.

۱۲- تسلیم سعید سلطان کلاتر

پس از بازگشت نادر با بیورد برای سرکوبی سعید سلطان کلاتر درون به نسا رهسپار گردید . این مرد با گروهی از تر کمنهای علی ایلی و یمورلی و تکه و یموت سر از فرمان نادر پیچیده برای خود دستگاه فرماندهی فراهم آورده بود . نادر بهمراهی یکدسته از کردهای قوچان که بفرماندهی محمد حسین بیک پسر سام بیک و کیل چمشگزک بکمک آمده بودند بسوی نسا رهسپار گردید. ولی پیش از اینکه بجایگاه سرکشان برسد خود سعید سلطان با همراهایش به پیشواز شتافته تسلیم شد و نادر بدون جنگ و ستیز آنجا را نیز گرفته با بیورد بازگشت .

۱۳- درک قراخان

قراخان زاغچندی که همیشه همراه نادر بود در پنهانی با گروهی از یارانش باندیشه کشتن نادر هم پیمان شد ولی یکی از آنها نادر را آگاه نمود و بالاخره قراخان و همراهایش بمرک کیفر یافتند .

۱۴- جنگ نادر با ملک محمود سیستانی

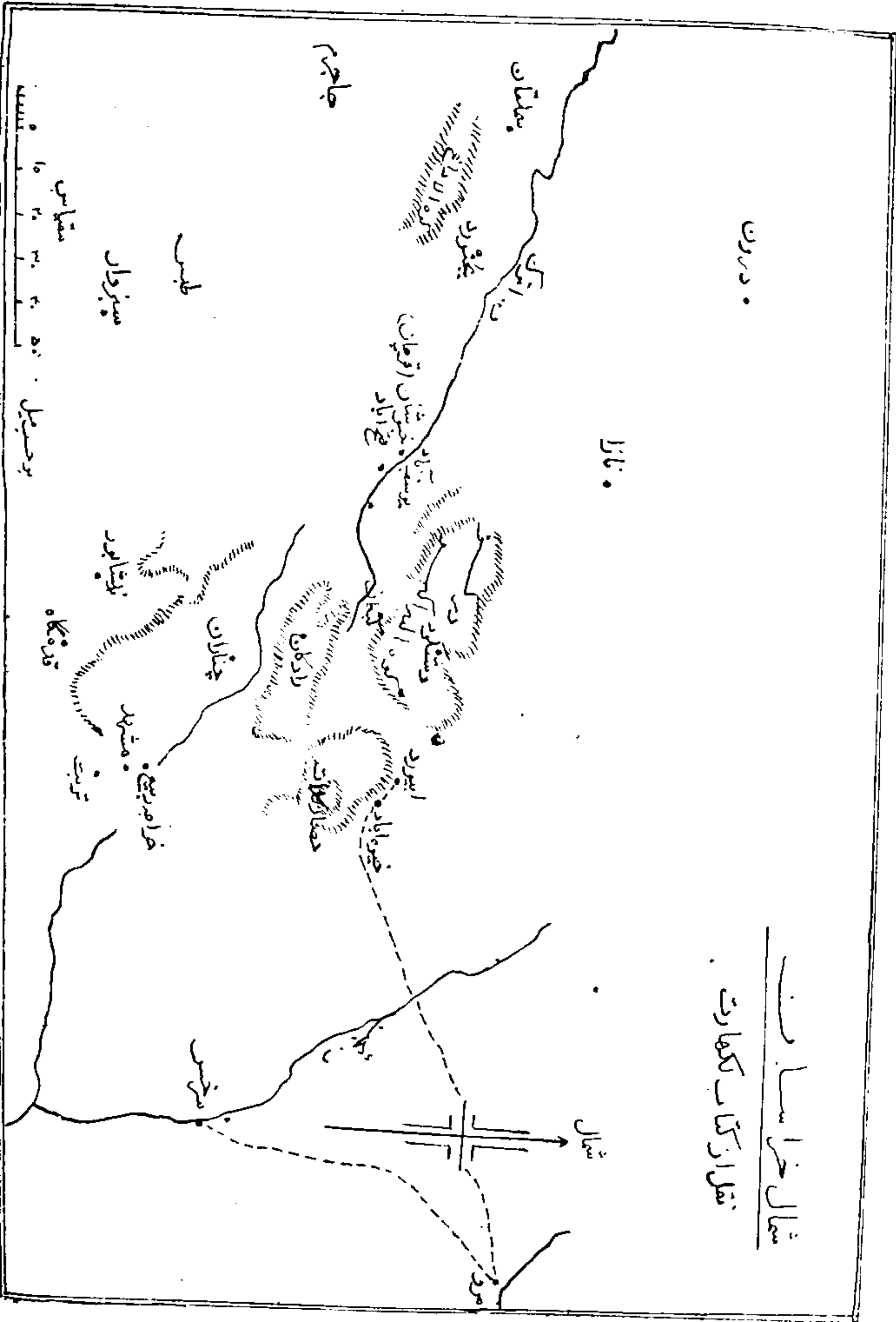
در این زمان طهماسب میرزا صفوی که در قزوین و تهران بود در ضاقلی خان سردار معروفش را بفرماندهی قوای کافی منسوب نموده و بجنگ ملک محمود

بخراسان فرستاد • رضا قلی خان چون از جنگاوری و شجاعت نادر داستانها شنیده بود بوی پیغام داد که تارسیدن او بقوچان در آنجا بنیروی او پیوندد ولی نادر چون از کردها چندان اطمینانی نداشت بتنهائی با سواران افشار بسوی مشهد روی آورد و در بیرون شهر آغاز تاخت و تاز نمود. ملک محمود برای نبرد با نادر از شهر بیرون شتافته و پس از يك جنگ وحشتناك از نادر شکست خورده و یکدسته از بهترین سوارانش را از دست داده و از روی ناچاری بشهر پناه برد. نادر پس از این پیروزی دژ حاجی تراب را در ۲۰ کیلومتری مشهد اردو گاه خود ساخته سوارانی چند در راههای پیرامون شهر بر گماشت.

۱۵- دو جنگ رضا قلی سردار با ملک محمود و بی امانی نادر

کردهای قوچان برضا قلی خان گفته بودند که اگر با نادر هم آهنکی نماید فتوحات او بنام نادر تمام میشود و بنا برین از ملک او منصرف شده و یکی از خورشاوندان خود را بنام **کاظم بیك** نزد نادر فرستاد و پیغام داد که تا رسیدن او از جنگ با محمود خودداری نماید. نادر دستور او را پیروی نموده در **دژ حاجی تراب** در انتظار آمدن سردار ماند. رضا قلی خان با فرودن سپاهیان از کردهای قوچان بنیروی خود از راه بالای جاده در خواجه ربیع واقع در شمال مشهد اردو گاه خود را بر پا ساخته بمردم شهر پیغام فرستاد که از فرمان محمود سر بر تافته شهر را تسلیم نمایند • مردم شهر با سپاهیان ملک محمود که در شهر بودند در آویخته آنها را دستگیر و زندانی نمودند و چند تن از آنها را نزد سردار فرستاده و فرمان شاه طهماسب و تسلیم شهر را کردن نهادند •

ملک محمود که از راه جنابد بطرف نیروی سردار پیش میرفت چون از راه رسید شد که رضا قلی خان از راه خواجه ربیع بشهر روانه شده باشناپ بدانسوی شاهوت و با چندین یورش پی در پی نیروی او را درهم شکستند رضا قلی خان با طرف شهر **طوس** ۲۴ کیلو متری شمالغرب مشهد پس نشانند در این هنگام چند دسته از سپاهیان رضا قلی خان که بفرماندهی کاظم بیك و فرماندار اسفرا این برای

شمال خراسان
نقل از کتاب لکه‌هارت

تصویر شماره دوازده

بازستاندن شهر مشهد گرفته بود شهر را از هواخواهان محمود گرفتند ولی تنها ارك و دروازه آن در دست **مهدیخان** از سرداران ملك محمود بود. مهدیخان چون کار را بر خود تنك دید بارك پناه برده سواری را نزد ملك محمود فرستاد و گزارش داد که اگر بزودی نرسد ارك نیز تسلیم خواهد شد. ملك محمود بشتاب هر چه تمامتر بمشهد رو آورد و از دروازه ارك که هنوز در دست هواخواهانش بود بشهر در آمده نیروی کاظم بيك را شکست سختی داده از شهر بیرون نمود. بدینگونه ملك محمود دوباره بشهر دست یافت و کسانی که بتسلیم شهر پیشقدم شده بودند بسختی گوشمالی داد. نادر چون کار سردار را بدانگونه دید بی آنکه از وی دیدنی نماید با سپاهیان بسوی ابيورد رفت.

۱۶- دو جنگ نادر در نیشابور

رضا قلی خان نیز چون دیگر نمیتوانست کاری از پیش ببرد بقوچان آمد تا دوباره نیروئی فراهم نموده بجنگ محمود شتابد. سه ماه گذشت و رضا قلی خان دوباره با سپاهی که گرد آورده بود بمشهد آمد ولی ملك محمود دوباره نیروی او را درهم شکست و او را بسوی قوچان آواره نمود.

شاه طهماسب چون از شکستهای رضا قلی خان آگاه شد او را از کار بر انداخته و سردار دیگر خود **محمد خان ترکمان** را با یکدسته از سپاهیان بمشهد فرستاده ملك محمود چون نیروی رضا قلی خان را درهم شکسته و نادر را هم دور دید ملك اسحق برادر زاده خود را برای گرفتن شهر نیشابور فرستاد. درد های بیات مقیم نیشابور چون نیروی ملك اسحق را نزدیک دیدند از نادر کمک خواستند. نادر و برادرش ابراهیم خان با قوای افشار و کرد های دلاوت و ابيورد بقوچان آمده و گروهی از کرد های میان راه را نیز با خود هم دست نموده بسوی نیشابور شتافت پس از اینکه بملك اسحق رسید سپاهیان او را در نخستین برخورد درهم شکستند و او را در باغی محصور نمود در این میان **ملار فیعی گیلانی** (دانا مجتهدین نامی) و مقیم مشهد بود بنمایندگی ملك محمود سیستانی نزد نادر آمده درخواست رهائی ملك اسحق را

کرد ولی کردها از تسلیم ملک اسحق سرباز زدند و ملک محمود ناچار شد با سپاهیانش بنیشابور بیاید . در قدمگاه نیروی ملک محمود با نادر بر خورد نمود و جنگ در گرفت.

در این جنگ ابراهیم خان برادر نادر زخمدار شد و گروهی انبوه از هردو سپاه بخاک هلاک افتادند. سر انجام ملک محمود پیروز شد و نادر با یکدسته از سوارانش با بیورد باز گشت. ملک محمود به پیشنه پاد مردم شهر فتحعلی خان بیات را بفرمانداری نیشابور گذاشته بمشهد باز گشت و تاج کیانی را بر سر خود گذاشته تاجگذاری نمود.

۱۷ - جنگ بوغمج و اشترپی

در این میان مردم بوغمج سر از فرمان محمود بر تافته بخود سری پرداختند. ملک محمود ملک اسحق را برای سر کوبی آنها فرستاد . بوغمجیها چون از آمدن نیروی ملک آگاه شدند از نادر کمک خواستند ولی تارسیدن نادر ملک اسحق آنها را سر کوبی نموده بمشهد باز گشت . نادر از بوغمج بسوی دشت رادکان سرا زیر وبمشهد حمله ور شد . ملک محمود از شهر بیرون آمده در اشترپی نیروی نادر را برای دومین بار شکست داد و بیش از دو بیست تن از سواران او را بخاک و خون انداخت . نادر بسختی توانست جان خود را از میدان بدر ببرد و با و تن ارسربازانش بکلات برگشت : ملک محمود پس از این پیروزی بقوچان رو آورد .

۱۸ - جنگ نادر با تراگمه

پس از اینکه نادر بکلات آمد دوباره با پشتکار بیمانندی بگرد آوردن سپاهی پرداخت و چون در این هنگام طوایف افشار نسبت بنادر طغیان نموده و با استمداد از تر کمنها با بیورد تاخت آورده بودند نادر بادهسته کوچکی از سپاهیانش از کلات برای سر کوبی آنها بطرف بیورد آمد و در خارج از آبادی تر کمنها را شکست داده پراکنده نمود.

۱۹ - جنگ نادر با ملک محمود و شکست سخت او

پس از انجام کار تر کمانان نادر برای جنگ با ملک محمود بقوچان آمد

ولی در آن موقع ملك محمود کردها را سخت گوشمالی داده بمشهد باز گشته بود. در این گیرودار سردار محمد خان ترکمان بخراسان رسید. فتحعلی خان بیات فرماندار نیشابور بهواخواهی محمد خان ترکمان سرانفرمان ملك محمود پیچید و ملك برای سر کوبی او بنیشابور رهسپار شد. فتحعلی خان در نخستین حمله سپاه محمود دستگیر و کشته شد و ملك محمود ملك اسحق را بفرمانداری شهر گماشته و خود بمشهد باز گشت و بدینگونه اقدامات محمد خان هم بی نتیجه ماند.

نادر که سختی توانسته بود نیروئی بدست آورد. بدون اینکه بیعی از ملك محمود در دل راه دهد بمشهد روی آورد. ملك محمود چون از آمدن نادر آگاه شد برای یکسره کردن کار این دشمن سرسخت که پس از شکست های پی در پی هنوز دست بردار نبود بملك اسحق پیغام داد که با سرعت زیاده بمشهد بیاید و خود برای نبرد با نادر از شهر بیرون تاخت. پس از رسیدن ملك اسحق جنگی بی اندازه هولناک در میان نیروی نادر و ملك محمود در گرفت. دلاوری افشار در این نبرد فداکاری شگفت آوری از خود نشان دادند و بسیاری از سپاهیان ملك محمود را از دم شمشیر گذارانیده گروهی را نیز اسیر نمودند. توپخانه محمود بچنگ نادر افتاد و ملك محمود با ملك اسحق از میدان جنگ گریخته بشهر پناهنده شدند.

۲۰- تسلیم نرگینهای نسا

نادر پس از این پیروزی نسا کبانی که هرگز امیدوار نبود بسوی نادر رهسپار شد و ملك محمود چون دید که چیرگی بر این مرد هنگامدجه در نسا نیست نمایندگانی بقرهستان و قوچان فرستاده ترگانههای نسا را بیوردند. قوچان را بدشمنی و ستیزه جوئی با نادر برانگیخت و با آنها همه آموه وعده و وعید داد.

نادر چون از سر لشکر در راه و ترگانهها آگاه شد بکصد و پندجاه ایماه متر راه را در يك شبانه روز پیموده خود را بنسا رسانید و ترگانهها چون سرک

تصویر نادر شاه افشار که از روی مجسمه نم تان سر او بزرگن شاهنشاهی
نامی ایران که در عهد استان زمان می از طلا ساخته شد و بر او نشانی است

تصویر شماره سیزده

را برابر چشم خود دیدند از نادر بجان زینهار خواستند و نادر آن ها را بخود رام نموده و از راه میاب و کبکان و مرو و سرخس در سرمای زمستان بسوی مشهد سرازیر شد.

۲۱- جنگ دیگر نادر با ملک محمود

چون نادر بنزدیکی مشهد رسید دودسته از سواران شمشیر زن خود را در کناره های جاده بکمین گذاشته خود بایکدسته از جابک سواران بسوی شهر پیش رفت . اندیشه نادر این بود که ملک محمود را در دنبال خود کشانیده پس از این که او را بکمینگاه سواران رسانید ناگهان بر او تاخته کارش را بسازد ولی محمود از نیرنگ جنگی نادر آگاه شده پیش نیامد و پس از یکجنگ سخت که گروهی از هر دوسپاه کشته شدند هیچ کاری از پیش نرفت . چون سرمای هوا بی اندازه بود ملک محمود دست از جنگ برداشته بشهر باز گشت و نادر برای اینکه باند داشتن خوار بار سپاهیان دچار زحمت نشوند از محاصره شهر چشم پوشیده بسوی سرخس رهسپار شد .

۲۲- شکست و تسلیم سران جغتائی در سرخس

پس از اینکه نادر برود خانه تجن (طزن) رسید چون آب طغیان نموده بود نتوانست از آن بگذرد و تافرو نشستن طغیان آب صبر نموده در زیر باران سخت از میان گل ولای با هزاران رنج و سختی یک شب تا بامدادان سواره راه پیمائی نمود . سپیده دم بسرخس و در **مورد و دقلی سلطان** سر دسته تیره جغتائیان که بتحرک ملک محمود نسبت بنادر سر دشی نموده بودند رسید . مورد و دقلی سلطان چون از رسیدن نادر آگاه شد پدر پیر خود را با پیشکش نزد او فرستاده نذر تسلیم نمود . پس از آن دژهای دوچنگ دیگر سرخس یکی پس از دیگری تسلیم شدند ولی **محبعلی خان سردار جغتائی** که زیر بار تسلیم دژ خود نرفته به بدست سانش که هوا خواه نادر بودند دستگیر و او را نزد نادر آوردند . با اینهمه نادر

از گناهِش در گذشت و او را با سه هزار خانوار جغتائی بکلات و ابیورد کوچ داده خود بسوی ابیورد در هسپار گردید.

۲۳ - جنک قوزغان

از قلاع افشاریه قلعه قوزغان که متعلق به آشور بک پاپالو (عاشور بیک) بود با نادر بنای سرکشی را گذاشت و جعفر قلی بیک شادلو که از رؤسای چمشگزک قوچان بود با او همدست گردیده و چون قوای نادر بنزدیک قوزغان رسید جعفر قلی بیک تسلیم شد ولی عاشور بیک سرسختی نموده در حصار قلعه مقاومت کرد. در این میان شیرغازی والی خوارزم از نادر درخواست کرد که اموال کاروان تجار را که بنگهبانی گماشتگان ملک محمود بمشهد میامدند و در چهچهه بین آنان و کاروان اختلاف شده و اموال بازرگانان را غارت کرده و چند تن از آنان را کشته اند راهزنان را دستگیر و اموال را از آنان گرفته بازارگانان مسترد دارد. نادر تقاضای شیرغازیخان را بمهربانی پذیرفته و اینکار را بگردن گرفت و راهزنان را دستگیر و اموال را دریافت نموده و بتجار صاحبان اموال تسلیم و موجبات رضایت آنان را فراهم نمود و در عوض اهالی خوارزم پانصد نفر از جوانان از بک التون جلورا که از خیوه برای کمک بنادر فرستاده بودند در پای قلعه قوزغان بوی پیوستند و آماده تسخیر قلعه و دستگیری آشور بیک شدند و در این ضمن حسنعلی بیک معیر الممالک از جانب شاه طهماسب صفوی که در این موقع در مازندران بود برای تحقیق از اوضاع و احوال نادر در آن مکان حضور یافت. نادر او را گرامی داشته و ترغیب و تحریص نمود که شاه طهماسب برای تصرف مشهد و دستگیری ملک محمود بمشهد بیاید و بوی خاطر نشان ساخت که برای کمک بقوای شاه آماده است.

در این میان تر کمنان تیره علی ایلی ساکن درون تجدید مخالفت کردند و نادر ابراهیم خان برادر خود را بایکدسته از سواران مأمور سرکوبی آنان نمود و او مخالفین را وادار باطاعت و تسلیم کرد. نادر با یک حمله ماهرانه نخست

دژ خورسند که جایگاه تر کمانان بود و سپس قلعه قوزغان را تسخیر و عاشور بیک را مجبور بتسلیم کرد . سپس پانصد نفر از قوای شیرغازی والی خوارزم را با خلعت و نوازش مرخص نمود .

۲۴- جنک مرو

نادر پس از تصرف قوزغان بمرو عزیمت نمود و در آنجا باختلافاتی که بین طوائف قاجار و تاتار رخ داده بود و ملک محمود از تاتارها حمایت میکرد بزد و خورد پرداخته و جمعی از تاتارها را کشته و آن دو طایفه را بایگدیگر صلح داد و رؤسای آنان را ملتزم رکاب نمود و طایفه اعراب را که در آنجا سکونت داشتند با بیورد کوچ داده و خود با سه هزار سرباز سوار و پیاده برای پیوستن باردوی شاهی از راه قوچان عازم مشهد شد .

۲۵- قتل فتحعلی خان قاجار و جنگهای پامالک محمود :

طهماسب میرزا که از شایستگی و شجاعت نادر حکایتها شنیده بود بطوری که گفتیم حسنعلی بیک معیر الممالک را در سال ۱۱۳۹ هجری مطابق ۱۷۲۶ میلادی مأمور کرد که در باره وی تحقیقاتی بنماید و گزارش دهد . حسنعلی بیک تحت تأثیر شخصیت بزرگ نادر قرار گرفته و از جانب طهماسب میرزا که در این موقع در بسطام بود ویرا بفرماندهی ابیورد منصوب کرد و نادر نیز از حسنعلی بیک تقاضا نمود که طهماسب میرزا را متقاعد کند با قوای خویش بخراسان بیاید .

حسنعلی بیک از طرف طهماسب میرزا بوی پیامی رسانید مبنی بر اینکه طهماسب میرزا از استرآباد حر لیت درده و قصد ملاقات او را دارد . بناچار نادر پیشرفت بطرف مشهد را موقوف نمود و باستقبال طهماسب میرزا پرداخت

ملک محمود که از حر لیت طهماسب میرزا بطرف خراسان آگاه گردید خواست از نیبت نادر استفاده کرده و قبل از الحاق قوای او بقوای طهماسب میرزا

فوری ویرا نابود کند در این میان اطلاع یافت که نادر مشغول به پیشروی بطرف مشهد است معجلاً خود را آماده نبرد کرده و فاصله ای نشد که طهماسب میرزا با اتفاق فتحعلی خان قاجار فرمانده قوایش بخبوشان رسیدند و در آنجا نادر با فرماندهی سه هزار کرد و افشار بقوای طهماسب میرزا ملحق شد.

اگر چه همکاری نادر با طهماسب میرزا امری جزئی بشمار میرفت ولی برای نادر فوق العاده اهمیت داشت. زیرا نادر از این فرصت استفاده نموده نه تنها شهرت زیادی یافت بلکه مقدمات ارتقاء سریع خود را فراهم ساخت و از این معلوم میگردد که چگونه این مرد تیز هوش از فرصتهای مناسب برای پیشرفت کار خود استفاده میکرد و با چه لیاقت و شایستگی همه رقیبان خویش را کنار و بالاخره با چه مهارت و تردستی خاصی مخالفان را از میان میبرد و روز بر روز بر افتخارات خود میافزود بطوریکه در اندک مدتی توانست در میان فرماندهان نظامی طهماسب میرزا مقام اول را بدست آورد و مشاور مخصوص وی گردید.

نیل بدین موفقیت کاری بس مشکل بود. زیرا اولاً رقیبی نیرومند مانند فتحعلی خان قاجار داشت که سالها با حرص و ولع خاصی برای تصاحب تاج و توتی صفویه تلاش میکرد. ثانیاً طهماسب میرزا که مانند پدرش بازیچه‌ای بیش دست وزیران و فرماندهان نبود بسیار متلون المزاج بوده و هر دقیقه فکر و عمل دیگری داشت و کمتر بکسی اعتماد مینمود و با شکل ممکن بود با کسی مدت کوتاهی مانند نادر کنار بیاید ثالثاً در آن دوره پر هرج و مرج هر جاه طلب که داعیه فرمانروائی مطلق داشت مواجه با خصومت شدید وزیران طهماسب میشد. اینان با آنکه نسبت بیکدیگر رقابت مینمودند هر وقت بشخصیت نیرومندی مانند فتحعلی خان یا نادر بر میخوردند اختلافات را کنار میگذارند و وجه واحدی بر ضد آنان تشکیل میدادند. زیرا میدانستند که هر گاه نفوذ این مردان لایق بر شاهزاده ضعیف زیاد از حد افزون گردد بساط زمامداری و حکومت آنان بر چیده خواهد شد. در این میان فتحعلی خان نجف قلی بیگ شادلو را سرداران و سردسته کوردهای چمشگزک بود مأمور ساخت با اتفاق سر بازار

بمشهد حمله نماید ووی با پرداخت ده هزار تومان برای هزینه اردو از قبول ماموریت عذر خواست و بالاخره کشته شد و سر بازش یاغی شده و در **یام تپه** و **میاب** که شش کیلو متری خوبشاناست بسپاه نادر پیوستند دختر **سام بیک** و **کیل چشمگزک** را برای التیام نامزد نادر نمودند و نادر به **محمد حسین** پسر **سام بیک** و **کیل** و **شاهور بیک شیخو انلو** دستور داد که از کشته شدن نجفقلی **بیک** شادلو متأثر نبوده و منتظر ملاقات او باشند. و به **معیر الممالک** نوشت ده با پیش آمد **جنک** با **ملک محمود** موقع ستیز با اکراد نیست و روز دیگر که نادر بخدمت شاه طهماسب رسید عذر خواه گناه اکراد شده و اصلاح بعمل آمده و **محمد حسین بیک** از طرف شاه بحکومت قوچان منصوب گردید و چون **معیر الممالک** نادر را از نفوذ **فتحعلی خان قاجار** ترسانیده بود نادر بکردها گوشزد نمود که این فتنه را **فتحعلی خان** برپا کرده و بدین شیوه کردها را از **فتحعلی خان** سخت رنجانید و بخود متوجه نمود. بدیهی است نادر قبل از تجهیز قوای منظمی که تنها با او وفادار باشند و مانند قوای ایللیاتی هر دم بکمترین بهاندای علیه او طغیان نمایند نمیتوانست نقشه شکر ف و مهمی که بیش از پیش در مغزش پرورش یافته بمرحله اجرا بگذارد. در این اثنا نماینده سلطان **محمود پادشاه عثمانی** نزد شاه طهماسب آمده و پیشنهاد نمود که: (اگر شهرستان های غربی ایران با تأیید شاه طهماسب بعثمانی واگذار شود در بار اسلامبول نیز شاه طهماسب را پیادشاهی ایران خواهد شناخت.) شاه طهماسب با مشاوره با سردارانش این پیشنهاد را پذیرفت و نمایندهای برای استیصال پیمان با اسلامبول گسیل داشت ولی باو دستور داد که هر چه میتواند بکوشد و تأانی پیش برود تا سر نوشت خراسان معلوم گردد. **طهماسب میرزا** پس از چند روز توقف در خوبشان باتفاق دو پشتیبان نیرومندش در ۲۲ محرم ۱۱۳۹ هجری قمری بطرف مشهد روی آورد و ده روز بعد سپاهیان شاه طهماسب در آنجا کوه سنگی و پشت **ارک** دولتی گذشته و در حین عبور از شهر توپ اندازی شده و نبردی تا غروب آفتاب در گرفت. بالاخره آنها بقعه خواجه **بیهود** شش کیلو متری شمال مشهد اردو زدند. در عرض راه بین نادر و **فتحعلی خان** قاجار نبردی

روی داد • لیکن نادر بر حریف خویش فائق آمد و توانست طهماسب میرزا را متقاعد کند که فرماندهی قوای مأمور بتسخیر مشهد را بوی سپارد • نادر در هر روز با دلاوران افشار بشهر یورش برده و پس از کشتن گروهی از سپاهیان ملك محمود به اردو گاه بر می گشت و مقصودش تحلیل بردن قوای ملك بود •

همان طور که محمود افغان در سال ۱۱۲۵ نتوانست با حمله اصفهان را متصرف شود نادر نیز موفق نشد از این راه مشهد را مسخر سازد و علت عدم موفقیت او این بود که از طرفی مشهد استحکامات قوی و پادگانی نیرومند داشت و از طرف دیگر قوای مهاجم قلیل و فاقد توپخانه بود و بهمین جهت نادر چاره‌ای ندید جز آن که از حمله چشم پوشیده و بمحاصره شهر پیردازد •

در دوره محاصره مشهد و توقف زیاد اردو در خواجه ربیع بین نادر و فتحعلی خان تبدیل بیک مبارزه خونین برای احراز تسلط گردید که سرنوشت آن بسته بروش و تصمیم طهماسب میرزا بود • بدین معنی که هر کدام از دو طرف شاهزادگان را تحت نفوذ قرار میداد شاهد پیروزی از آن او بود • چنین بنظر میرسد که طهماسب میرزا از زمان قبل از ملاقات با نادر از طرز رفتار فتحعلی خان چندانی دلخوش نبود و از شاه اجازه خواست که بگردد بگریخته پس از فراهم آوردن نیروی دیگری باز گردد و باین بهانه میخواست شانه از زیر بار جنگ خالی کند شاه از این تقاضای او در شگفت آمد و در خشم شد و بنادر دستور کشتن او را داد ولی نادر بشاه گوشزد نمود که پس از کشتن او ایل قاجار شورش مینماید و بهتر است او را دستگیر و بکلات زندانی نمایند • شاه این پیشنهاد را پذیرفت و چنان از او رنجیده بود که در پنهانی بچند تن از نزدیکان خود دستور کشتن او را داد • اینرو بتدریج بطرف نادر متمایل بود • نادر از موقعیت منتهای استفاده را نمود و شاهرا متقاعد ساخت که فتحعلی خان توطئه‌ای ترتیب داده است که او را تسلیم ملك محمود نماید و عده‌ای از درباریان که از او دلپری داشتند در این خصوص آن قدر پافشاری کردند تا طهماسب میرزا در چهاردهم صفر ۱۱۳۹ فتحعلی خرد

را بقتل رسانید . برای اینکه آشوبی بر نخیزد بدون درنگ همه بستگان و افسران قاجار را که از جمله **یوسف بیک و رحیم خان گرایلی و شرف الدین بیک** و نیازقلی بیک و قاسم آقا قاجار بودند دستگیر و زندانی نمودند سپس شاه طهماسب سپهسالاری ارتش را بنادرداد .

۲۶- شکست ملک محمود

چون رقیب نادر از میان رفت توانست با سهولت کامل طهماسب میرزا را متقاعد کند که زمام امور را کاملاً بدست او بسپرد و او را بر آن داشت که مقامات حساس را بطرفدارانش واگذار کند و خود مقام (وزیر تشریفات) و لقب **طهماسبقلی** (غلام طهماسب) یافت و به **کلبعلی بیک** برادرزنش نیز عنوان **ایشیک آقاسی** (رئیس نگهبانان) و **تفنگچی آقاسی گری** و حکومت سبزوار به **شاهوردی بیک شیخواندو** تفویض شد . آنگاه نادر تمام وقت و همت خویش را متوجه محاصره مشهد کرد لیکن موفقیت حاصل نشد . ملک محمود چون از اختلافاتی که پس از قتل فتحعلی خان در میان اردوی طهماسب میرزا ظهور کرده بود اطلاع یافت بر آن شد که از موقع استفاده کرده و حلقه محاصره را بشکند و بهمین جهت توپخانه خود را از شهر بیرون آورده مبادرت بحمله نمود و پس از جنگ شدیدی که در سه دیلو متری مشهد روی داد شکست خورد و **ابراهیمخان** فرمانده توپخانه او مقتول و بشهر عقب نشینی کرد و مدت دو ماه مشهد محصور بود .

۲۷- تصرف مشهد

اگر چه دیگر ملک محمود جرئت نکرد از استحكامات خود از مشهد خارج شود با اینهمه نادر در دو مرتبه حمله بمشهد و نبرد با قوای ملک محمود کاری از پیش نبرد . بالاخره **باپیرمحمد** فرمانده بدستده از قوای ملک محمود بوسیله **علی خان سر باز تبانی** کرد و در شب ۱۶ ربیع الثانی ۱۱۳۹ قوای نادر با آسانی با دوازده هزار نفر شبانه از دروازه **میرعلی آمویه** (میرعلیمون) که پاسداری آن

با پیر محمد بود وارد شهر مشهد شدند و ملک محمود پس از تلاش بی‌ثمری که برای اخراج قوای نادر از شهر نمود قوای نادر تاحرم مطهر حضرت رضا علیه‌السلام پیشروی نمودند و تا آخر روز جنگ ادامه داشت بالاخره ملک محمود با دادن تلفات زیاد تسلیم شده و تاج استقلال را که سه سال قبل از آن بدست آورده بود در روز بعد کنار گذاشته و بیکی از حجره‌های حرم حضرت رضا علیه‌السلام پناهنده شد. ارتش پیروز نادر با فریاد‌های شورانگیز مردم شهر و گفتن شادباش مواجه شدند. نادر بنابسو گندی که یاد نموده بود فرمانداد ایوان حضرت رضا علیه‌السلام را باطلا آرایش دهند و مناره دیگری مقابل مناره پیشین در صحن با طلا بسازند. پیر محمد پیاداش خدمتی که انجام داده بود بفرماندهی تربت جام سرافراز و روانه شد.

نادر پس از اقامت مختصری در مشهد که منزلش در محله چهار باغ و منزل رضا قلی میرزا پسرش در حوالی کوچه باغ سنگی و حرمسرایش در محوطه باغ حرم مشهد بود نماینده‌ای برای عقد دختر شام بیک بقوچان فرستاد و شاه‌طهماسب که خود خواهان دختر بود از پیش مانع شد لذا نادر بزودی متوجه گردید که وضعیت بسیار خطرناک است. اگر چه طهماسب میرزا را کاملاً تحت نفوذ خود در آورده بود لیکن در عوض خصومت شدید وزیران و درباریان او را طوری بر ضد خود برانگیخته بود که آنان از کوچکترین فرصت برای مشوب ساختن ذهن طهماسب میرزا نسبت باو استفاده میکردند و از طرفی وفاداری طوایف صحرائین ابیورد و درگز و کلات و خبوشان برای او چندان قابل اعتماد نبود و تنها میتوانست بوفاداری برخی از قوای افشار ابیورد و جلایر که تحت فرماندهی طهماسب خان جلایر و کیل بودند اعتماد داشته باشد و رضا قلی میرزا و خانواده خود را بمشهد مستقر ساخت چون نماینده نادر بقوچان رسید کردها او را بیرون کرده و بمشهد بان گردانیدند. نادر از این رفتار ناگهانی کردها سخت خشمگین شده برای سرکوبی آنها همراه شاه طهماسب بسوی قوچان رهسپار شد و چون به ۱۸ کیلومتری شهر رسید محمد حسین برادر دختر نادر آمده فرمان شاه را باو نشان

داد • طهماسب میرزا همان شب ناگهانی از اردو گاه جدا شده بقوچان رفت همینکه نادر از رفتن شاه آگاه شد قوچان را محاصره نمود • یکدسته از کردها که طرفدار شاه طهماسب بودند از شهر بیرون آمده بجنک پرداختند نادر در یک حمله ستون آنها را درهم شکسته بسوی شهر گریزانند و پیاس احترام شاه طهماسب دست از محاصره شهر برداشته بمشهد باز گشت • پس از آنکه طهماسب میرزا به خوبشان رهسپار شد نادر در مشهد تنها ماند • وزیران و اطرافیان طهماسب میرزا برای از بین بردن نادر بکوشش خود افزودند و در عین حال با کردهای خوبشان منجمله **شاهوردی بیک شیخلوانلو** توطئه‌ای بر ضد او نمودند و شاهزاده را وادار کردند که بفرمانداران گرایلی و حکام خود در مازندران و استرآباد (گرگان) و نواحی مجاور و همچنین بملک محمود و ملک اسحق که همراه نادر بودند دستور دهد که در مقابل نادر (آشوب طلب) بکمک او بشتابند و نیز در باریان شاه طهماسب را بعقد ازدواج با دختر سام بیک که نامزد نادر بود تحریک و ترغیب نمودند • نادر بمحض اینکه از این اوضاع واقدمات طهماسب میرزا آگاهی یافت و ملک محمود فرمان را بنادر نشان داد و نادر آه از دورویی شاه خشمناک گردیده بود با شتاب هر چه تمامتر بخوبشان آمد و آنجا را تحت محاصره قرار داد و پس از شکست سختی که بکردان هواخواه طهماسب میرزا و وزیرانش در نزدیکی قوچان وارد ساخت و سر دست آن‌ها **جعفر قلی بیک شادلو** داشته شد و همچنین دردهای قراچورلو شکست خوردند شاهزاده چاره ندید جز آنکه بانادر از در سازش در آید و حاضر شد که بعد از نادر بمشهد بیاید • نادر در عید نوروز سال ۱۱۳۹ از طهماسب میرزا هنگام ورود بمشهد استقبال شایانی نمود و با احترام ورود او بمشهد دستور داد که مدت یک هفته در تمام شهر مجالس جشن و سرور برپا گردند.

۲۸- جنک مجدد قوچان

هنوز مراسم استقبال طهماسب میرزا خاتمه نیافته بود که دوباره دردهای خوبشان و سکنه کلات و درگز بسر کردگی **شکر بیک** چمشازلی علم‌المیانی

برافراشتند و تاتاران مرو و تر کمانان با قوای پنهانی ملک محمود نیز بشورشیان پیوسته و نیروی عظیمی تشکیل دادند و از درجز سرازیر شده و **ابراهیم خان ظهیر الدوله** برادر نادر را که برای سرکوبی آنان مأمور شده و بایبورد رفته بود گوشمالی سختی بآنها داده ولی در پایان کار تر کمنهای **یمورلی و علی ایللی** همراه **محمد حسن خان زعفرانلو** و **شاهوردی خان شیخوانلو** اردوی ابراهیمخان را در تنگه ابیورد بمحاصره انداختند • نادر باتفاق **طهماسب میرزا** پس از محاصره و تصرف قوچان (خبوشان) بایبورد رو آورد و یکی از سرداران یاغی بنام **سلیمان بیک شیخوانلو** را نا بینا نموده و ابراهیم خان را از محاصره نجات داد و سپس شورشیان را تادر گز تعقیب کرد • لیکن برای جلو گیری از طغیان جدید ناگزیر بخبوشان و از آنجا بمشهد آمد •

۲۹- اغتشاش مجدد قوچان و سرکشی تاتارهای مرو

بمحض ورود نادر بمشهد ابراهیمخان را برای سرکوبی تاتارهای مرو فرستاد و آنان دژ را تسلیم و فرمان سردار را گردن نهادند مجدداً آتش اغتشاش و ناامنی در خبوشان روشن شد و برخی مورخان بر آنند که این شورش بتحریک و توطئه **طهماسب میرزا** بوده و طوائف کرد شادلو نیز بشورشیان پیوستند . شاه **طهماسب** باتفاق نادر بدانصوب عزیمت نموده و نزدیک شهر از نادر جدا شد و برای آسایش چند روزه بنیشابور رفت • با تمام این احوال نادر بزودی از این شورش جلو گیری کرد و بلافاصله بنیشابور عزیمت نموده و از آنجا بمشهد بازگشت و پس از آنهمه خونریزی و کشتارهای بیهوده کردها دختر سام بیک را باشکوه بیمانندی بمشهد آورده و اکراد بدین وسیله با این پیوند دست یگانگی با نادر دادند •

۳۰- قتل ملک محمود

طهماسب میرزا بنیشابور رفت و در همان اثنا تاتاریان مرو نیز بتحریک

ملک محمود شورش نمودند ولی نادر سرعت این شورش را خاموش کرد و ملک محمود و برادرش ملک اسحق را بوسیله **محمد خان چوله** که کسانش بدست محمود کشته شده بودند و همچنین **ملک محمد علی** برادر کوچک ملک محمود را نیز بوسیله **بهرام علی خان بیات** بخونخواهی برادرش فتحعلی خان بیات که بدست محمود کشته شده بود بقتل رسانید .

۳۱- اغتشاش قاین

در قاینات ناامنی و اغتشاش روی داد و یکی از سران سیستانی بنام **حسین سلطان** که از منسوبان ملک محمود بود با انتقام خون ملک محمود فرمانداری را که نادر تعیین کرده بود از قاین که ۳۵۰ کیلو متری جنوب مشهد است اخراج نموده بود . در روز هفدهم ذی حجه ۱۱۳۹ هجری قمری نادر با اتفاق طهماسب میرزا با هشت هزار سپاه از مشهد بقاین روی آورد . پس از انتشار خبر حمله نادر **ملک کابعلی** پسر ملک محمود و **ملک لطفعلی** برادر زاده اش فرار نموده و در اصفهان با شرف افغان پیوسته و حسین سلطان بناچار تسلیم گردید .

۳۲- تصرف بهدادین و جنگ سنگان و نجات نادر

نادر از قاین از راه زر دوه هژن آباد برای سر لوبی افغانان در دوم صفر ۱۱۴۰ هجری قمری به **بهدادین** لشکر کشید و این لشکر دشتی دهر تابستان بود برای لشکر نادر بسیار خسته دهنده و گذشته از این در مدین آباد یللی از توپهای نادر در آب غرق گردید . نادر ابتدا **بهدادین** را با حمله ای متصرف شد و بواسطه پیمان شکنی سنده آن متخلفین را دشته و اموالشان را ضبط نمود . کلاتر **سنگان** علم مخالفت افراشته و از نواحی باختر استمداد نمود و از دادن خواروبار بنیروی نادر خودداری کرده و از افغانهای ابدالی باختر و **کوسویه** و **غوریان** کمک خواسته بود . نادر با قوایش از راه خفاف بدانسوی عزیزم و در چهاردهم صفر قلعه را محاصره و جنگ آغاز شد . در اینجا در چند قدمی نادر

تصویر شماره چهارده

یکی از توپها منفجر شد و سعید سلطان کلاتر درون توپچی و چند نفر از توپچیان مرو بهلاکت رسیدند لیکن بطور معجزه آسائی نادر از مرگ حتمی نجات یافت •

۳۳- تصرف قلعه سنگان

چند روز بعد سنگان را با حمله مسخر ساخت و اهالی را از دم تیغ گذرانید زیرا آنان پیمانی را که چند روز پیش مبنی بر تسلیم بسته بودند شکسته و دوباره سرکشی نموده بودند •

۳۴- جنگ با افغانان

در این هنگام خبر رسید که در حدود هفت تا هشت هزار تن ابدالی افغان از هرات حرکت کرده و خود را به باخرز و نیاز آباد رسانیده اند تا بکمک اهالی سنگان بشتابند.

نادر بیدرنک بمقابله و جنگ با آنان شتافت و چون میدانست سپاهیان خسته و چنانکه باید آماده نیستند و گذشته از این شکست های پی در پی ده افغانان در ایران وارد آورده اند آنان را مرعوب نموده است از نبرد اجتر از جست و سربازان خود را در خندق سنگان گذارد و خود با پانصد تن سواران آزموده بیکرشته حملات ماهرانه بسپاه افغان پرداخت و اگر چه سربازان مأمور خندقها برای شرکت در نبرد شوق و شوری ابراز میداشتند ولی نادر با آنان اجازه نبرد نداد • بالاخره پس از چهار روز و چهار شب جنگ و کریز افغانان فرار اختیار کرده بطرف هرات عقب نشینی نمودند • نادر چون سپاهیان خود را خسته و کوفته دید از دنبال کردن آنها چشم پوشیده بسوی مشهد در سپاه گردید و کوشمالی قطعی آنها را بوقت دیگری گذاشت •

۳۵- اختلافات نادر و طاهاسب میرزا و جنگ سبزوار

چون نادر هنوز بازمودگی سپاهیان المینان نداشت از تعقیب افغانان

منصرف گردید و پیمشهد باز گشت در این اثنا روابط بین طهماسب میرزا و نادر روز بروز وخیمتر میشد و وزیران طهماسب میرزا نیز از هر گونه فرصتی برای دامن زدن آتش اختلاف بین شاهزاده و نادر استفاده میکردند و طهماسب میرزا اصرار داشت که نادر مستقیماً بطرف اصفهان پیش رود لیکن نادر عقیده داشت که قبل از اتمام کار ابدالیان هرات حمله باصفهان دور از حزم و احتیاط است و سر انجام مقرر شد که نادر از مشهد بطرف **خاف** و **باخرز** و طهماسب میرزا از مشهد بنیشابور حرکت کنند و یکدیگر را در سلطان آباد (ترشیز) ملاقات کرده و از آنجا متفقاً بهرات حمله نمایند • ولی طهماسب میرزا بر اثر تلقین اطرافیان مغرضش از همکاری با نادر سرباز زد و باو اطلاع داد که بمازندران خواهد رفت و تقاضا نمود فرماندهی قوا را قبول نموده بهرات حمله نماید • نادر درعین اینکه پیشنهاد او را پذیرفت لیکن چون متوجه شد دشمنانش در میان وزیران و متنفذین مشغول توطئه برای ایجاد اختلاف در بین قوای او میباشند پیشرفت بطرف هرات را متوقف و بمشهد آمد و طهماسب میرزا بطرف سبزوار رفته و اندکی بعد حمله ابدالیان افاغنه بمنطقه **بیاز جمند** (نزدیک میامی و دهنه زیدربین راه تهران و مشهد) بفرماندهی **موسی دانگی ابدالی** نادر را بر انگیخت که با شتاب هرچه تمامتر برای جلوگیری از پیشرفت آنان بدانسوی عزیمت نماید • اما بمحض اینکه بقدمگاه رسید اطلاع یافت که طهماسب میرزا مشغول حمله بترکان **بوجاری** (بغایری) که هواخواهان او بودند میباشد لذا از او درخواست نمود که از حمله بترکان او خودداری نموده و با او در جنگ با افغانان همکاری نماید • طهماسب میرزا در جواب نادر را احضار کرد تا ترتیب همکاری باوی را بدهد ولی طهماسب میرزا بقلعه **کهنه سنگان** که مرکز بغایریها و از هواخواهان نادر بودند حمله و آنرا بمصرف شد • نادر میدانست که توطئه ای در کار است و حساس ترین لحظات زندگی او در این موقع است • بنا بر این از حمله بافغانان خودداری نموده و راه سبزوار را پیش گرفت و در عرض راه مطلع شد که طهماسب میرزا با کثافت خراسان دستور و پیام فرستاده که فرمان نادر و پیروان او را بکار نیندند • چون نادر بدروان

سبزوار رسید مشاهده کرد که دروازه های شهر برویش بسته شده است و پس از چند ساعت توقف مجبوراً شهر را بتوپ بست و بالاخره آن شهر را اشغال نمود. طهماسب میرزا چاره دیگری جز سازش با نادر نیافت و بالاخره سوگند یاد کرد که از این پس باوی خصومت ننماید. در همان شب عده ای از نگهبانان طهماسب میرزا به مازندران گریختند تا در آن جا تخم اغتشاش و شورش را بپراکنند.

دو روز بعد نادر طهماسب میرزا را تحت مراقبت شدید چراغ بیک افشار بمشهد فرستاد و خود نیز جداگانه بمشهد آمد. در بین راه میرزا مهدی کلانتر دژ فیض آباد را که از دادن خواروبار بسپاهیان خود داری می نمود سخت گوشمالی داد.

۳۶- جنگ با اکراد و ترگمن

نادر بمحض ورود بمشهد شنید که در منطقه استرآباد ترگمنان تکه و یهر لو و سار او بحمله پرداخته و بمهینه و درون آمده اند. نادر ابراهیم خان را باتفاق سردان کرگر لو چمشگزک و قراچورلو مامور کرد که ترگمنهارا که در گرمه خان نیروی بزرگی فراهم کرده بودند گوشمالی دهند لیکن کردان مخصوصاً قراچورلو دستور او را اطاعت نکرده و به ابراهیم خان ظهیرالدوله و رحیم خان گرایلی که مامور سرکوبی آنان بودند حمله برده و او را شکست دادند و بیش از یک هزار تن از سربازان او را کشتند و ابراهیم خان مجبور شد بدژ یوزباشی پناهنده شده و رحیم خان نیز از او جدا شد نادر که در این هنگام ترگمنهای دشت را متفرق نموده و تا کنار دریای خزر پیش رفته بود چون از شکست برداش آگاه شد شخصاً از راه دلات و ابیورد برای دفع ترگمنان بدوهای معروف به یلخان داغ رسیده و شکست سختی برترگمنها وارد ساخت.

۳۷- شکست اکراد

در بازگشت چون دریافت که کردان برداش حمله برده و ابراهیم خان

را در قلعه یوزباشی محاصره کرده اند از راه جبل گرماب با برف و یخ و سرما بطرف خالک آنان تاخت و عده بیشماری از کردان را قلع و قمع نمود و پس از بازجوئیهای لازم چون دانست شکست آنها بسبب سستی فرماندهانش بود سخت بر آشفته و ابراهیمخان و محمدحسین خان را زندانی کرد و کرد ها را به مشهد کوچ داده و قبل از رسیدن بمشهد ابراهیم خان و محمدحسین خان را آزاد نمود.

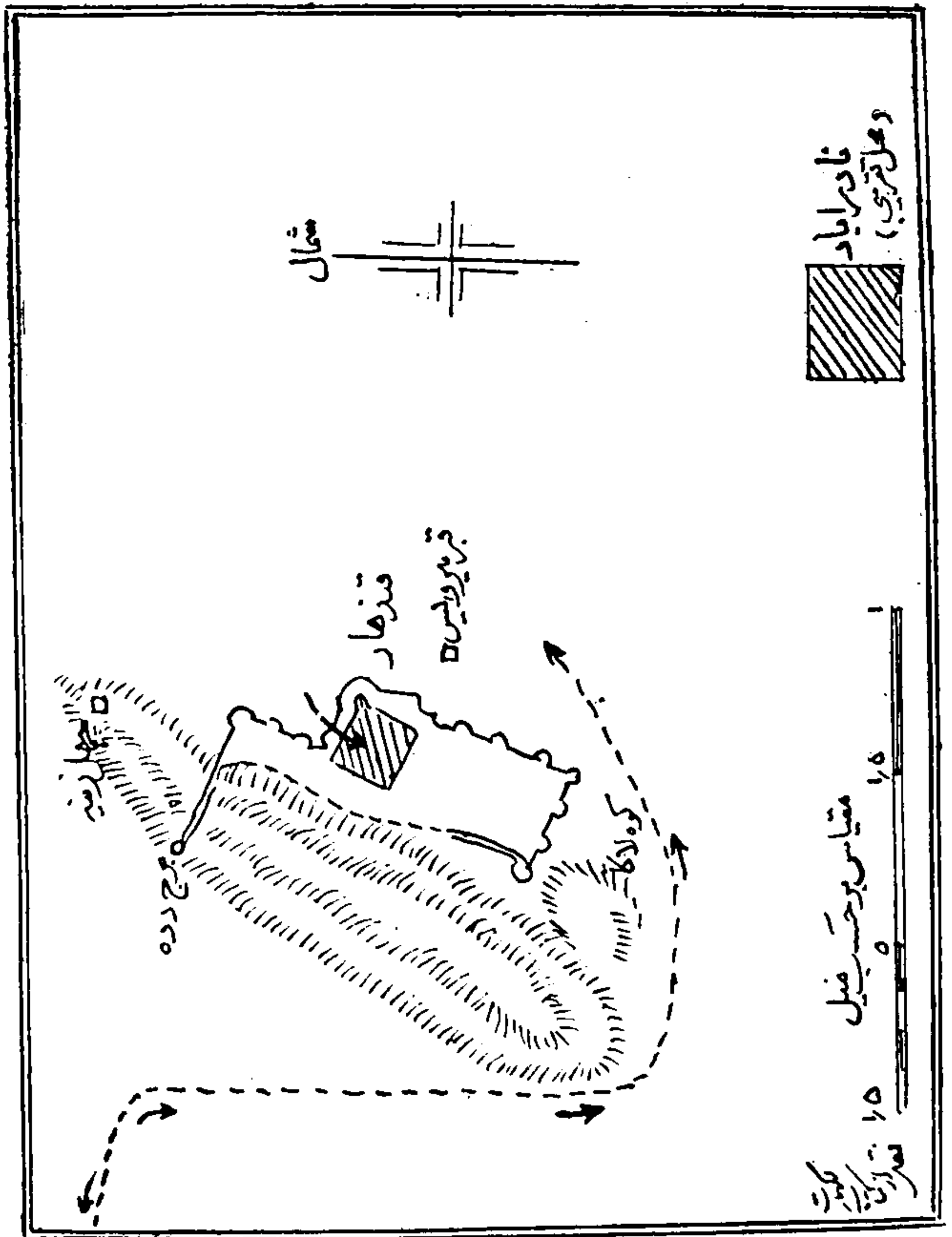
۳۸- جنگ استرآباد

در همین هنگام یکی از هواخواهان طهماسب میرزا بنام محمدعلیخان مهرداد طهماسب میرزا در ایالات استرآباد و مازندران بتولید اغتشاش پرداخته و مردم را بطغیان برانگیخت. نادر بیدرنگ باسترآباد روی آورد و این ایالت را کاملاً امن کرد و ذوالفقارخان حاکم آنجا را گوشمالی داد و در آنجا طهماسب میرزا از مشهد آمده باو پیوست و باتفاق او بمازندران لشکر کشید و شاه طهماسب را در اشرف (بهشهر) متوقف ساخته و خود ده بار فروش (بابل) گردنکشان را سرکوبی داده امنیت و آرامش کامل برقرار ساخت و ذوالفقار فرمانده شورشیان را بقتل رسانید. نادر پس از اتخاذ تصمیم های شدید محمدزمانخان شاملو را برای تأمین راههای مازندران و سمنان انتخاب و حسینقلی خان زنگنه را بحکومت گیلان که در تصرف روسیه بود و اغوزلوخان را بحکومت مازندران منصوب نمود و از طرف طهماسب میرزا سفیری بدربار روسیه فرستاد و استرداد گیلان را خواستار شد آنگاه در اوائل فروردین ۱۱۴۱ از راه جاجرم باتفاق شاه طهماسب بمشهد بازگشت.

۳۹- جنگ با افغانان ابدالی در اسلام قلعه (کافر قلعه)

نادر در مشهد بتدارک قوا و مقدمات جنگ با ابدالیان همت گماشت و تصمیم گرفت که قبل از حمله باصفهان واستخلاص آن شهر از چنگ غلجائیان باید کار ابدالیان و تصرف هرات را تمام کند و این نشانی هوش سرشار و تسلط

کامل فکری او بر اوضاع بود زیرا اگر چه ابدالیان بر اثر اختلافات داخلی از حمله بخراسان خود داری کردند با این حال همواره خطر بزرگی در مقابل خراسان میباشند و نظر بشایستگی نظامی و منطقه لشکر کشی آنها نادر بیم آن را داشت که اگر او و طهماسب میرزا مدت زیادی از خراسان دور شوند ابدالیان

تصویر شماره پانزده

اختلافات خود را کنار گذاشته و برای اشغال مشهد حمله را آغاز خواهند کرد و مسلم بود که اکثر کردان ناراحت و شورش طلب شمال خراسان نیز ممکن است با مهاجمین افغانی متفق شوند.

بعلاوه طی ده سال گذشته ابدالیان همیشه سلاطین ایران را بستوه در آورده و در مقابل غلیجائیان قدرت خود را چنانکه باید بثبوت رسانیده بودند و بطور قطع اگر اختلافات داخلی آنان نبود بر قسمت اعظم ایران حکمفرمائی داشتند و چون ابدالیان از نقشه حمله نادر بر هرات آگاه شدند رقابت و اختلافات داخلی را کنار گذاشته **واللهیار خان** را بفرمانداری هرات و **ذوالفقار خان** فرزند زمان خان را بفرمانداری فرح (فراه) برگزیدند.

نادر پس از تکمیل قوا و تدارکات جنگ در چهارم شوال ۱۱۴۱ که چهل و شش روز از عید نوروز گذشته بود بایست و پنج هزار سوار و پیاده از مشهد حرکت و بسوی جنوب از طریق تربت جام و چمن یا قوتی و فرمان آباد (پرومند آباد) و کاریز رهسپار گردید و در همان اوان ابدالیان بفرماندهی اللهیار خان ابدالی با پانزده هزار سوار و پیاده از هرات حرکت نموده دولشکر متخاصم قوای ایران و ابدالیان در کافر قلعه (اسلام قلعه فعلی) یعنی در همان محلی که ده سال پیش ابدالیان بقوای صفوی بسرداری **صفی قلی خان شکست فاحش** وارد کرده بودند بهمرسیدند.

نادر همان سیاست احتیاط آمیز پیشین خود را در این نبرد بزرگ بکار بست بدینقرار که : از طرفی از شور مفرط سپاهیان خویش در نخستین مرحله جلو گیری کرد و از طرف دیگر پیاده نظام خود را بفرماندهی **حاجی خان بیک افشار** بوسیله توپخانه حفظ نمود و طرفین قوای خود را با نیروی سوار نظام پوشانیده ابدالیان ابتدا حمله را آغاز کردند و جنگ نامرتبی روی داد و پیاده نظام ایران بر اثر هجوم ابدالیان دچار هرج و مرج شد لیکن نادر بایک حمله سواره نظام اوضاع را دگرگون ساخت و بدست خود یکی از فرماندهان دشمن را از پای در آورد و پای راست خودش نیز بر اثر برخورد با سر نیزه دشمن سخت مجروح

گردید و در این هنگام شب فرا رسید و طرفین بموضع اولیة خود باز گشتند.

۴۰- جنگ دوم با ابدالیان

روز بعد ابدالیان بطرف هریرود عقب نشستند و نادر بتعقیب آنان پرداخت. در نزدیکی پل کوسویه نبرد دیگری روی داد. طی آن شکست سختی با ابدالیان وارد آمد بطوریکه بوضع ملالت انگیزی بطرف هرات عقب نشستند و توپخانه و چادرها و همه ساز و برگ خویش را بجای گذاشتند و با اینکه آسیب زیادی بقشون ایران وارد آمد در این جنگ نیز نادر شخصاً ابراز شجاعت و قهرمانی نمود.

۴۱- جنگ سوم در رباط پریان هرات

نادر و قوایش بسرعت از راه تیر پل بطرف هرات روی آوردند و اللهیارخان که سروصورتی بقوای منهزم خود داده بود از هرات برای جلو گیری از پیشرفت نادر شتافت و دوارتش متخاصم در رباط پریان (قصبه ای در نزدیکی باختر هرات است) مصاف دادند و جنگ از بامداد تا نزدیک ظهر بطول انجامید و منجر بفرار ابدالیان گردیده و متجاوز از هزار تن کشته دادند.

۴۲- جنگ چهارم در شکیان

بعد از این جنگ طوفان شدیدی ده چهل و هشت ساعت بطول انجامید مانع از عملیات گردید و روز سوم پیامی از طرف اللهیارخان دایره پیشنهاد متارکه جنگ بچادر نادر رسید لیکن نادر از پذیرفتن آن خود داری کرد و آنگاه اللهیارخان باید شخصاً بملاقات او بیاید. اللهیارخان عزم داشت امر نادر را پذیرفته بملاقاتش برود ولی مطلع شد که ذوالفقارخان با قوای خود بدلت او شتافته است مجدداً نبرد را آغاز کرد.

نادر قبل از ملحق شدن قوای ذوالفقارخان بسپاه اللهیارخان عده ای از قوای خود را مأمور سرکوبی ذوالفقارخان در شکیان نمود. ذوالفقارخان قوای نادر را

بدام افکند و در این میان اللهیارخان نیز از سمت خاور بحمله پرداخت و نادر عده ای را مأمور مواجبه با ذوالفقارخان کرد و خود با باقیمانده قوا بدفاع در مقابل اللهیارخان پرداخت و روز بعد نبرد خونینی روی داد که سرانجام بنفع نادر تمام شد و اللهیارخان باردیگر پیکی نزد نادر فرستاد ولی نادر باز جواب سابق خود را تکرار کرد و گفت باید شخص اللهیارخان او را ملاقات کند. آنگاه چند تن از سران ابدالی منجمله **عبدالغنی علیکو ذابنی** در هری چشمه بیرون دروازه هرات نزد نادر آمدند و نامه ای بدین شرح بوی دادند: «تیره های افغانی غلزائی و ابدالی هر دو از رعایای کشور شاهنشاهی ایران بوده و هستند. غلزائیهای نابکار آغاز خیانت نموده نخست بشهر قندهار و سپس باصفهان چیره شدند ولی تیره ابدالی بهوا خواهی کشور شاهنشاهی با غلزائیها همواره در جنگ و ستیز بوده و میباشند. اینک از سپهسالار توانایی ایران در خواست مینمائیم گناهان گذشته ما را بخشیده و خیره سران غلزائی را که خیانت و ناسپاسی نموده اند بیاداش رفتار ناهنجارشان برسانند. تیره ابدالی همیشه حلقه بندگی آن سردار شجاع را در گوش نموده و برای جانفشانی در راه پیشرفت نیروی پیروز ایران آماده خواهد بود.» نادر در خواست آنان را بشرط تسلیم توپخانه پذیرفت.

روز بعد سی تن از سران ابدالی با تحف و هدایای بیشمار بار دو گاه نادر آمدند و نادر در عوض با آنان خلعت افتخار بخشید و خود اللهیارخان را با مخالفت شاه طهماسب بفرمانداری هرات و فراه منصوب کرد. گشایش هرات بیهای جان سه هزار سرباز فداکار ایرانی تمام شد و نادر پس از دو ماه در چهارم ذیحجه ۱۱۴۱ هجری قمری بمشهد باز گشت. اگرچه لشکر کشی نادر کار ابدالیان را یکسره نکرده و مانع از تجدیدشورش آنان نگردید ولی از این جهت دارای اهمیت بود که افسانه شکست نا پذیر بودن افغانها را باطل کرد و اثبات نمود که هر گاه ایرانیان درست تعلیم یابند و با مهارت اداره شوند باسانی از عهده شکست دادن دشمنان بر می آیند و ارتش ایران پس از چند سال غفلت و بی انضباطی بالاخره تبدیل بیک نیروی

جنگی گردید و نه تنها بفرماندهان خویش بلکه بخود نیز دو باره اعتماد پیدا نمود.

۴۳ - جنگ با افغانان در بسطام

پس از آنکه خطر حمله ابدالیها بخراسان لااقل بطور موقت مرتفع گردید نادر و قوایش توانستند توجه خود را معطوف باقدام عظیمتری نمایند. بدین معنی که غلیجائی های افغان را از خاک ایران بیرون کرده و طهماسب میرزا را برمسند سلطنت برقرار سازد.

با توجه باینکه رفتار تفرعن آمیز **اشرف افغان** در اصفهان نسبت بعثماني موجب آن گردید که آتش جنگ بین او وعثماني مشتعل شود واشرف در عین حال مدتی باروسیه در جنگ و ستیز بود. لکن نبرد مهمی بین او و روسها روی نداد. در جنگ اشرف با سپاهیان ترکیه اگر چه قوای او در مقابل ترکها بس ناچیز بود با اینهمه اشرف توانست مدتی در مقابل ترکها ایستادگی کند ولی سرانجام ناگزیر گردید که قسمتی از اراضی ایران را بعثماني واگذار نماید و این مبارزه نشان داد که اگر چه غلیجائیهها از لحاظ شایستگی جنگی تالی ندارند باوجود این قادر ببرابری با دشور نیرومندی مانند عثمانی که دارای ارتش مجهز و آزموده میباشد نیستند واشرف بامبارزه ای که با پسر عمش **حسین سلطان** داشت نمیتوانست از قندهار نیروی کمکی بدست آورد.

جنگ عثمانی و افغان موجب آن گردید که شاه سلطان حسین و خاندان صفوی بیش از پیش مورد بغض و کینه اشرف قرار گیرد. توضیح آنکه در سال ۱۱۳۹ **هندامید احمد پاشای بغداد** فرماندهی قوای عثمانیها را داشت برای نبرد با اشرف پیش میراند و پیامی باشرف فرستاد مشعر بر اینکه افغانها قومی وحشی هستند ولیاقت سلطنت بر ملت متمدنی مانند ایرانیان را ندارند و راه مأموریت دارد که افغانها را مغلوب ساخته و با دیار دیگر شاه سلطان حسین را بر تخت پادشاهی ایران بنشاند.

در تابستان سال ۱۱۴۲ در اصفهان شهرت یافت که **حسین سلطان** در قندهار مشغول لشکر کشی برای آغار نبرد با اشرف میباشد و در عین حال اخبار متواتر با اصفهان میرسیدحاکمی از اینکه چون نادر و طهماسب میرزا ابدالیها را شکست سخت داده پیشرفت بطرف اصفهان را آغاز کرده اند. از این اخبار اشرف سخت مضطرب گردیده و باشتاب هر چه تمامتر **سیدال افغانی** سردار خود را با سواره نظام افغان از راه جلگه **خارو گرمسار** بسوی سمنان و دامغان از پیش فرستاد. و سپس خود با توپخانه‌ای نیرومند و کلیه قوا و تجهیزات اینکه در اختیار داشت بدنبال وی بطرف تهران و خراسان روی آورد.

نادر که تازه از هرات بمشهد باز گشته بود بیدرنگ برای جنگ با افغانها آماده گردید و قبل از حرکت بمشهد با طهماسب میرزا قراردادی منعقد نمودند که بر طبق آن طهماسب میرزا متعهد گردید در ازای خدمات برجسته نادر ایالات خراسان و مازندران و گرگان و کرمان را پس از تصرف اصفهان و اخراج افغانها از ایران باو واگذار نماید.

در ۱۸ صفر ۱۱۴۲ نادر و طهماسب میرزا مشهد را ترک گفتند و با سی هزار سوار نظام و پیاده از طریق نیشابور و سبزوار بطرف سمنان که در محاصره اشرف بود روی آوردند. اشرف نیز قسمتی از قوای خود را مأمور ادامه محاصره سمنان نمود و خود برای جنگ با نادر بسوی خاور و دامغان شتافت. جلو داران افغان بفرماندهی **سیدال افغان** و **محمد خان** کوشیدند که توپخانه نادر را در **بسطام** تصرف کنند. لکن تلاش آنها بجائی نرسید و محمد خان ناگزیر بطرف **مهماندوست** واقع در شمال خاوری دامغان عقب نشینی کرده و در آنجا با اشرف و قوای او ملحق گردید.

۴۴ - جنگ بزرگ با افغانان در مهماندوست

نادر پیشرفت خود ادامه داده تا **مؤمن آباد** و بعد از آن در نزدیکی رود **کوچک مهماندوست** که در مشرق آنست بامداد شنبه ششم ربیع الاول ۱۱۴۲ نبرد

بین قوای نادر درسه ستون بفرماندهی **گر جی خان و حاجی خان بیک و سردار علیخان ابدالی** با افغانها آغاز گردید و نادر کلیه قوای خود را تبدیل بیک واحد بزرگ کرد و پوشش آنها را بوسیله تیراندازان و توپخانه خود تأمین نمود و دستور مؤکدی صادر کرد. مبنی بر اینکه قبل از فرمان صریح وی کمترین حرکت یا شلیک نکنند و افغانها که بنا بتاکتیک معمول خویش تقسیم بسه لشکر شده بودند با سرعت هرچه تمامتر نخست بمرکز و سپس بجناحهای قوای ایران حمله بردند. نادر قبل از آنکه فرمان آتش صادر کند صبر کرد تا افغانها در تیررس نیروی ایران قرار گیرند و اگرچه عدهای از افغانها از پای درآمدند با وجود این بقیه بحمله ادامه دادند. لکن با نهایت تعجب و شکفتی مشاهده کردند که ایرانیان نه تنها سخت دفاع نمودند بلکه حمله شدیدی آغاز کردند و در عین حال توپخانه نادر زنبورک (نوعی از توپهای کوچک است) های افغانها را نابود کرد و تلفات سنگینی بدشمن وارد ساخت و در **دره تاجر** کشتگان بسیاری روی هم توده شد و چون پرچمدار اشرف بر اثر اصابت یک گلوله توپ از پای درآمد افغانها فرار را بر قرار ترجیح دادند و آنچه مهمات داشتند گذاشتند و رفتند. ایرانیان قصد داشتند دشمن را تعقیب نمایند لکن چون نادر میدانست نتیجه کافی بدست نیاید آنها را از این قصد بازداشت.

درباره عده قوای طرفین و تلفات آنان اوتتر **Otter** میگوید: نیروی افغانها پنجاه هزار تن و هانوی **Hanvay** سپاهیان ایران را بیست و پنج هزار تن تخمین میزند و دوکل **Cockell** تلفات افغانها را دوازده هزار تن و تلفات ایرانیان را در حدود چهار هزار تن ذکر میکند.

۴۵ - بنگال دوم با اشرف افغان در دره نزار

نادر و طهماسب میرزا چند روز پس از پایان نبرد با اشرف دامغان را پیش گرفتند و در همان موقع پیکلی بقسطنطنیه فرستادند تا استرداد ایالات ایران را بشمانها تصرف کرده بودند خواستار کرد لکن این فرستاده در تبریز متوقف گردید.

را بدرود گفت . بالاخره قوای ایران از دامغان پیشرفت خود را بطرف باختر و تهران ادامه دادند . در **آهوان** و عرض راه نادر حقایق تلخی را بطهماسب میرزا یاد آور شد که مدتی بین شاهزاده و او تولید کدورت کرد . قوای نادری بسمنان رسید و در این اثنا اشرف بطرف **ورامین** عقب نشینی نمود و از تهران نیروی کمکی بسرکردگی **اسلامخان افغانی** حاکم تهران خواست و سپس در **دره خار** در گردنه باریکی برای ایرانیان دامی گسترده . نادر چون از جلو دارانش قصد دشمن را دریافت دستور داد قوای نیرومندی مأمور حمله از جناحین بشوند و خود نیز مستقیماً با پنجم هزار تنگچی **خزیمه** بعقب سپاهیان دشمن که عده آنان بهجده هزار رسیده بود بیورش پرداخت این تاکتیک نتیجه بسیار مطلوبی بخشید و بار دیگر افغانها در بیست و یکم ربیع الاول ۱۱۴۲ شکست خوردند و مقدار زیادی سازوبرگ و چندین توپ بجای گذاشته بطرف ورامین که مقر اشرف بود فرار نمودند و در اینجا اشرف و قوایش باصفهان گریختند .

۴۶ - جنگ سوم با اشرف افغان در مورچه خورت

نادر قبل از آنکه پیشرفت خود را ادامه دهد طهماسب میرزا را متقاعد کرد بتهران که از طرف افغانها تخلیه شده بود برود و مشغول تمشیت امور آنجا گردد . هنگامیکه اشرف پس از شکستهای متوالی باصفهان رسید در حدود سه هزار تن از علما و رجال معروف شهر را بهلاکت رسانید و قوای خود را مأمور چپاول و سوزانیدن بازار نمود و در ضمن از بیم آنکه مبادا کارمندان کمپانیهای انگلیسی و هلندی بطرف نادر گرایند همه آنها را بزندان افکند و آنان مدت هفده روز در حبس بودند تا بدستیاری نگهبانان وسائل فراز خود را فراهم نمودند . احمد پاشای بغداد بر اثر استمداد اشرف غلجائی برای وی عده ای نیرو و چند سردار و توپ فرستاد . آنگاه اشرف با قوای مجهز بطرف شمال باختری اصفهان روی نمود و در قصبه **مورچه خورت** اردو زد .

نادر پس از آنکه خود را از قید طهماسب میرزا رها نمود . از طریق **نطنز**

بطرف اصفهان عزیمت کرد و هنگام ورود اشرف بمورچه خورت نادر تا این قصبه بیش از ۱۲ کیلو متر فاصله نداشت. ابتدا فوجی از اکراد قراچورلو را دامور حمله بمقدمه نیروی افغان نموده و برای اینکه اشرف را تحریک بخروج از موضع و محل خود نماید چنین وا نمود کرد که قصد حمله بافغانها را ندارد بلکه میخواهد وارد اصفهان شود تا شاید قوای افغان از پشت کوه که فاصله ای نبود بجلو بیایند. این نیرنگ اثر خود را بخشید و اشرف بقصد غافلگیر کردن نادر آغاز حمله نمود و بتقلید تا کتیک نادر در جنگ مهماندوست قوای خود را تبدیل بیک واحد نمود و توپخانه را در جناحین قرار داد. اما ایرانیان ناگهان از چندین طرف بقوای افغان حمله برده و در نخستین یورش چندین توپ افغانها را بتصرف در آوردند سپس جنگهای تن بتن خونینی بین طرفین روی داد لکن با وجود حملات شدید افغانها سرانجام قوای ایران در یکروز تمام پیروزی درخشانی یافتند و بقیه توپهای افغانها را تصرف و جمع کثیری نیز اسیر بدست آوردند ده عده ای از آنها عثمانیها بودند. نادر با آنان منتهای خوشرفتاری را نمود و اندکی بعد آنها را آزاد ساخت. اشرف باشتاب خود را باصفهان رسانیده و آماده فرار از آنجا شد و برای حمل زنان و کودکان و جواهرات هرچه اسب و الاغ در شهر بود بیداری گرفت و سه روز بعد بطرف شیراز عزیمت نمود و قبل از عزیمت از اصفهان شاه سلطان حسین را بدیار عدم فرستاد.

۴۷- تصرف اصفهان و جنگ چهارم با اشرف افغان در زرقان

نادر بمحض ورود باصفهان در بیست و دوم ربیع الثانی ۱۱۴۲ هجری قمری بقول سرجان ملکم در ابتدا شهر را از وجود افغانان پاک کرد و حکم داد عمارتی که بر سر قبر محمود افغان ساخته بودند خراب و در آنجا مزبله ساختند. سپس پیروزی خود را بطهماسب میرزا اطلاع داد و او را دعوت باصفهان نمود. التماس میرزا از تهران پس از هفت سال و ده ماه و نیم بیدردن در هشتم جمادی الاول ۱۱۴۲ باصفهان آمد و مشاهده کرد که کاخ عظیم پدرش خراب و ویران شده و از حرم

سلطنتی تنها زنی که دید شادیکنان در بغلش گرفت و بانهایت تعجب دریافت که این پیره زن مادر اوست که در تسلط افغانها بخدمتکاری مشغول شده و بدینوسیله خود را از مرگ نجات داده است .

اصفهان تبدیل بتلّ خاک شده و آسیب فراوان دیده بود. قسمت اعظم ساکنینش بر اثر قتل و کشتارهای فجیع افغانها و قحطی نیست و نابود شده بودند . هنگامی که طهماسب میرزا وارد اصفهان گردید نادر بوی اطلاع داد که عزم دارد بمحض انجام مراسم تاجگذاری با قوای خود بخراسان برود . بدیهی است که او در حقیقت چنین قصدی نداشت بلکه میخواست بیش از پیش بر قدر و اهمیت خود در نزد طهماسب میرزا بیفزاید و او میدانست با وجود اینکه شاه هم از وی مرعوب بود و هم نسبت باو خصومت میورزید تا موقعی که روسها و عثمانیها پس از غلجائیان از ایران اخراج نگردند نمی تواند از نادر چشم پیوشد .

طهماسب میرزا همانطور که نادر پیش بینی کرده بود با اصرار و ابرام هر چه تمامتر از او تقاضا کرد که از قصد خویش منصرف گردد و حتی در حضور کلیه سران و سرداران ارتش رسماً از نادر خواست که اصفهان را ترك نکند و نادر نیز پس از امتناع زیاد بالاخره چنین وانمود کرد که تغییر عقیده داده و در اصفهان خواهد ماند .

نجات اصفهان و استقرار طهماسب میرزا بر مسند سلطنت اجدادیش از حوادث بسیار جالب توجه بود اگر چه هنوز غاصبین حقوق ایران و متجاوزین کاملاً از خاک میهن رانده نشده بودند با این همه حوادث گذشته از اینکه حس غرور ملی ایرانیان را تهییج کرد دارای این ارزش بزرگ روانشناسی بود که ایرانیان را در اعتماد بنفس کمک گرانبھائی نمود و نباید فراموش کرد که همه این موفقیت ها بنام نادر و بوسیله نادر تمام میشد و بدینجهت روز بروز بر وجهه و شهرت وی افزوده میگردد .

نادر تعقیب اشرف را بدو علت بتعویق انداخت . نخست برای اینکه می خواست از پیروزیهای نظامی خویش و نجات پایتخت حدّ اکثر استفاده روانشناسی

را بنماید و وضع خویش را بیش از پیش ثابت و مستحکم کند. دوم اینکه قبل از آغاز پیشرفت بطرف جنوب در بجهت زمستان وسائل رفع خستگی و سازو برگ سر بازان را کاملاً مهیا و فراهم سازد .

در همین اثنا چون افغانهای مقیم کرمان از شکستهای فاحش اشرف آگاه شدند شهر را خراب کرده و فرار نمودند .

در اوایل دیماه نادر با وجود شدت سرما بعد از چهل روز در سوم جمادی الثانی ۱۱۴۲ از اصفهان بسوی شیراز عزیمت نمود و از راه ابرقو و مشهد مادر سلیمان و آبادیه و بازار کادخویشتن را به زرقان (زرکان) واقع در ۳۲ کیلو متری شمال شرقی شیراز رسانیده و در آنجا اشرف با بیست هزار تن سپاهی آزموده برای جنگ آماده بود . نبرد خونینی در گرفت و طی آن اشرف کاردانی و شهامت فوق العاده‌ای از خود ظاهر ساخت و سیدال فرماندهی سواره نظام افغان را عهده‌دار بود . لکن سر انجام تدبیر فرماندهی نادر و ایمان سر بازان ایرانی کار خود را کرد و نادر بر افغانان پیروز آمد و اشرف با قوای منهزم خویش بحال هرج و مرج بشیراز فرار کرد و در این جنگ بیش از پنجاه هزار افغانی کشته یا اسیر و یازدهم شدند .

۴۸- تسلیم و فرار اشرف از شیراز

اشرف صد نفر (همان صدیق و ملاز عشقان و سیدال) از رجال افغانی را با خود و نادر فرستاد و درخواست متاراهه جنگ نمود نادر پاسخ داد بشرفی قبول میکنند که اشرف بیدرنگ بازماندگان خانواده شاه سلطان حسین با اسرای ایرانی را بدهد هنوز گرفتار و اسیر او بودند آزاد اند اشرف همه اسیران را نزد نادر فرستاد و خودش از تسلیم خودداری نموده و بتحریک سیدال وعده‌ای از سر داد این اقدام با قوای که برایش باقیمانده بود بامید فرار بقندهار شیراز را ترک آورد

۴۹- جنگ با افغانان در پل فسا

نادر بمحض اینکه از حیلۀ اشرف آگاه شده و حاضر به تسلیم نماند .

بتعقیب او پرداخت و جلو دارانش که پانصد تن سرباز افشار گرد بودند در پل فسا واقع در ۱۸ کیلو متری شیراز بعقبداران افغانها که عده آن ها بیش از پنجهزار نفر بود برخورد نموده ورزمی در گرفت که عده ای از افغانها دستگیر و جمعی دیگر در رودخانه غرق گردیده و پیر محمد خان مشهور به مباحیو که پیر و مرشد محمود و اشرف بوده در این جنگ کشته شد و عده ای از سرداران افغانی را نابینا نمودند. اشرف از سپهسالار ایران درخواست صلح نمود ولی نادر گفت خود اشرف باید نزد من آمده و تسلیم شود.

۵ - آخرین جنگ و شکست قطعی افغانان

اشرف و سیدال بطرف لار و بعد به بلوچستان فرار نمودند و نادر در شیراز بهمه جافر مانداد که تمام دروازه های شهرهای ایران بروی افغانان بسته شود. برخی از غلجائیان مغلوب منجمله برادر اشرف که از قوای او خارج شده بودند به بندر لنگه فرار کرده و برادر اشرف که جوهرات زیادی همراه داشت کوشید که اعراب آن نواحی را با افغانه همراه کند. لکن نادر بکار کنان کمپانی هند خاوری در بنادر خلیج فارس دستور داد که با کشتی های خود از فرار افغانان ممانعت نمایند. از طرف دیگر بکلیه شیوخ عرب در بنادر اخطار کرد که هر گاه با افغانها در فرار آنها کمک کنند خود و خانواده شان با سارت و غلامی دچار خواهند شد.

در عین حال برادر اشرف و همراهانش نزد شیخ احمد مدنی یکی از شیوخ آشوب طلب عرب رسید و شیخ در اول از مساعدت با او خود داری نمود ولی بواسطه سنی بودن افغانان حاضر شد یک کشتی با اختیار او بگذارد و افغانها با این کشتی خود را به رأس الخیمه واقع در ساحل عربستان رسانیدند. لکن اعراب عمان قسمت اعظم آنان را بهلاکت رسانیده و بقیه را بغلامی در آوردند.

اشرف با دوهزار تن از همراگان و عده ای از زنان افغان در اواخر زمستان

از لار خارج و بطرف شرق رهسپار شدند و اندکی بعد بمنطقه **سیرجان** رسیدند ولی بتدریج از عده افغانان فراری بر اثر گرسنگی و خستگی کاسته شد و اشرف با سه تن از آخرین همراهانش بقولی در حوالی مرزیستان بدست **ابراهیمخان** پسر **عبدالله خان بروهی بلوچ** (یکی از سران بزرگ عشایر بلوچستان) در بیابانهای نزدیک زردکوه در بلوچستان شرقی بقتل رسید و بقول سرجان ملکم سراو را با یک قطعه الماس بزرگ که بر بازوی او بسته بود برای نادر فرستاد. و بقول میرزا مهدیخان منشی **ومارتین فرنج** نماینده کمپانی هند شرقی و باستان‌شناس حکایت **محمدخان** رئیس تشریفات سابق اشرف که تا مرگ اشرف همراه وی بود اشرف در حال فرار بقندهار در حوالی آن ناحیه بادهای از قوای **سلطان حسین قندهار** مواجه شده و آنان اشرف وعده‌ای از همراهان او را بهلاکت رسانیدند. لکن محمد خان توانست از کرانه بلوچستان فرار کند و از راه **مسقط** خود را بصره برساند بنا براین سرانجام اشرف بقتل رسید. و با شکست قطعی اشرف و انهدام ارتش افغان مهمترین قدم و خدمت بزرگ نادر بانهایت موفقیت پایان یافت و از این پس نادراهتمام خود را مصروف تسویه حساب با عثمانی نمود.

سرجان مالکم مینویسد: شیخ محمد علی حزین که نائبر وقایع بود میگوید چند سال بعد از این وقایع که بینه دوستان سفر میکردم برادرزاده اشرف و یکی از امرای افغان را که **خدادادخان** نام داشت و در زمان اشرف حاکم لار بود در مسقط دیدم که بستائی تحصیل معاش مینمودند و یکی در لار امرا که **ستارخان** نام داشت در همانجا کمال دلی میگردید. قتل و اسارت ده‌ها ایرانیان از طرف افغانه در عرض هفت سال حکومت آنان وارد آمد. قریب چهار دره مسکنات بود. بهترین شهرها و نیکوترین عمارات بدست آنان با خاک یکسان گردید.

۵۱ - بزنک در مشهد و نقره حرات با اوزانها

هنگامیکه نادر در شمال باختر ایران با عشایران دست و پاچه‌ایم می‌کرد. بر اثر دریافت خبر از رضائی میرزا که در مشهد بود داور باینکه افغانان در

حمله بمشهد را دارند نادر عازم خراسان شد. توضیح اینکه **سلطان حسین غلجائی قندهاری** محرک شورشیان افغان که یقین داشت بالاخره مورد حمله نادر قرار خواهد گرفت عمالی چند بهرات فرستاد تا آتش طغیانرا در آنجا دامن بزنند و توجه نادر را بهرات معطوف سازند. ابدالیان هرات که از نادر چندان خشنود نبودند بذوالفقارخان پیوسته و او برقیب قدیمی خود اللهیارخان تاخت آورده و باهشت هزار تن عده در سوم شوال ۱۱۴۳ ویرا از هرات بیرون کردند.

اللهیار خان حاکم هرات و فرآه که نسبت بنادر وفادار بود قصد عزیمت بمشهد که تحت حکومت ابراهیم خان برادر نادر بود نموده و بمحض اینکه از پیشرفت ذوالفقار خان بطرف مشهد آگاه گردید بکمک ابراهیم خان بمشهد شتافت و سه روز قبل از اینکه رقیبش در ۱۳ محرم ۱۱۴۴ هجری قمری در خواجه ربیع اردو بزند و مشهد را محاصره نماید او خود را بمشهد رسانید و از طرفی **مودود قلی خان جغتائی** حاکم سرخس نیز برای کمک با ابراهیم خان بمشهد آمد. با اینکه نادر بپدرش دستور داده بود که با این وضع مبادرت بحمله ننماید، معیناً ابراهیم خان تحت تأثیر سربازان و افسران خود قرار گرفته و پس از چند روز از شهر خارج شده بحمله پرداخت و شکست سختی خورده و با تلفاتی زیاد در محل کوه سنگی و صحرای **علمدشت** (الزندشت) زر گران بمشهد بازگشت. رضاقلی میرزا اخبار شکست را بپدرش گزارش داد و نادر دستور فوری داد که در حصار مشهد استوار باشند و خود قریباً خواهد آمد.

نادر قبل از ترک آذربایجان دستور داد در حدود پنجاه هزار تا شصت هزار خانوار از آذربایجان و عراق عجم بخراسان انتقال داده شوند و متجاوز از دوازده هزار خانوار از این مهاجرین از طایفه افشار بودند که دو هزار خانوار آنان از عشیره کر گولو (قرقلو و قرخلو) بودند که بنواحی پیرامون کبکان و میاب اعزام گردیده و سایر خانوارهای افشار در نواحی کلات رحل اقامت افکندند و شش هزار نفر جوانان آذربایجانی را در ارتش خود آورد.

نادر از تبریز بسرعت بطرف مشهد میآمد لکن در قزل اوزن پیام جدیدی از رضا قلی میرزا بوی رسید باینکه ابدالیان پس از توقف سی و یک روز در حوالی مشهد بعلت شورش غلزائیها بسوی هرات باز گشتند. نادر چون حرکت بمشهد را فوری ندانست از راه بسطام بطرف مازندران و استرآباد روی آورد و از رود اترک عبور نموده سعی کرد که عدهای از شورشیان یموت را دستگیر و تنبیه کند لکن موفق نگردید و باسترآباد و از آنجا بمشهد آمد. در این میان اللهیار خان عریضه‌ای بنادر مبنی بر تقاضای عفو ابراهیم خان برادرش که نافرمانی کرده بود نگاشته و نادر در جواب فرمانی بمضمون زیر برای وی فرستاد:

(آنکه اللهیار خان بداند. شرحی که در خصوص اخوی ابراهیم خان عرض واستدعا نموده چون مشارالیه از بیطالعی خود شرمزده و از وقوع امر شکست ده قضای آسمانی بود شکسته دل و سر افکنده است من بعد بزبان قلم او را نیازاریم و بشر مساری و خجالت زدگی خودش که ارباب غیرت و حمیت را از این بدتر عذاب نیست و اگذاریم. بر آن عالیجاه مخفی و مستور نخواهد ماند ده طالبان نام نیک را در معارک جنگ کدش و کوشش بقدر امکان در کار است. اما بعد از آنکه چهره شاهد فتح از پس پرده غیب جلو ظهور نکند موجب مالات آنطایفه ده با قبض و بسط جهان معنی کاری از تقدیرات الهی اختیاری ندارند و نخواهد بود زیرا که بمضمون صدق مقرون و ما النصر الا من عند الله کسایش ابواب فتح و ظفر منوط (بسته) بمقالید (کلیدها) و بتأییدات حضرت داور است نه بزور سازوی سر پنجه سعی بشر با وصف این معنی کسانیکه فی الجملة از غیرت بهره ورنه بنیزه و سنان اعدا سینه سپری سازند اما بطعن پردازی نیزه خطی میان امثال و اقران تن نمیدهند و بسوی تیز دشمن سر نشان کردن تسلیم مینهند و بچه بکاری عسای خامه پند و برادران نمیگردند. حرف تند را کشنده تر از سیف قاتل و روی ترش را تلختر از زهر هلاهل میدانند بمفاد اینله: در دوزخ میفکن و نام گنده میر. کاتش بحر می. عرق انفعال نیست. از صدور چنین امری مادام الحیات در شکله خجالت گرفته بار قید مالات بودند. ممانت را بر حیات راجح می شمارند. چنانکه اللهیار خان من الشمس است

که سپه زرین لوای مهر بعد از اینکه از معرکه سپهر باتیغ کشیده رو بهزیمت میگذارد و از رنك زردی بزمین فرو میرود و هر وقت که رایات جهانگشای از مرکز نقطه نصف النهار منحرف میسازد و از فرط شرمساری آفتاب عمر خود را قرین زوال می بیند. هر چند که بنا بر معانی مذکوره ملالت بر مشارالیه وارد نمیآید که چرا از دشمن شکست یافته نمیتوان گفت که چرا شمع آسا این همه سرزنش بر خود روا ساخته از تیغ تیز روی تافته ولیکن سخن در این است که با وصف اینکه مکرر از اینجانب در باب جنك روبرو ممنوع و از اوج سماء خاطر الهام مآثر خطاب یا ابراهیم اعرض عن هذا او را مسموع شده بود باز برخلاف مأهول و فرمان معمول مصدر اینگونه جهل و فضول گشته بایستی برهنمونی دلیل عقل طریق مصلحت پوید و یا راه رضای خاطر ما بروفق ارشاد جوید. بدین صورت که سالک منہج الحد الامرین و تابع مدلول آیه کریمه و هدیناه النجدین نگشته طعن و توبیخ را سزاوار و شایسته رنجش و آزار میباشد.

حال چون آن عالیجاه در مقام شفاعت و التماس در آمده بود حسب المسئول آن عالیجاه این دفعه زبان قلم را از آزرین او کوتاه و ممنوع فرمودیم و بهمان تویبخت سابقه مورد انتباه ساختیم العلم لله رب العالمین)

نادر در اواخر ماه ربیع الثانی ۱۱۴۳ بمشهد وارد و در عمارت خود واقع در چهار باغ مستقر شد و اللهیار خان را مرخص ساخت و دستور داد قشون استرآباد واکراد خبوشان و ترکمان راه هرات پیش گیرند. در ضمن شکار در ابیورد و کلات ابراهیم خان را مأمورتر کمانان نمود و آنان را گوشمالی داد. هنگامیکه ذوالفقار خان ابدالی از ورود نادر بمشهد آگاه شد و دانست که بزودی مجبور بجنك میشود از سلطان حسین غلجائی قندهاری استمداد نمود و سلطان حسین شخصاً بملاقات او رفت لکن سازش حاصل نشد و ناچار گردید با نادر مذاکره صلح نماید و بوسیله ملاز عفران دو تن از شاهزاده خانمهای صفوی را با زنان بیوه و فرزندان محمود و چند تن دیگر از افغانان مبادله کرد ولی سلطان حسین اختلافات خود را با ذوالفقار خان کنار گذاشته و بفرماندهی یکی از سران معروف غلجائی بنام

محمد سیدال خان نیروئی در حدود سه هزار نفر سرباز بکمک او فرستاد. نادر برای اینکه کمک سلطان حسین بذوالفقار خان نرسد به عبدالله خان حاکم بلوچستان دستور داد که از جنوب بقندهار حمله برد ولی عبدالله خان نتوانست این دستور را اجرا نماید زیرا در اینموقع با رئیس ایل کپرسند میان نورمحمد خدایار خان مشغول نبرد بود و در زد و خورد با او در گند اوه عبدالله خان بهلاکت رسید. پس از پایان عید نوروز نادر از مشهد در پانزدهم ماه رمضان ۱۱۴۳ که یازده روز از عید نوروز گذشته بود از راه تربت شیخ جام به نقره که قصبه ۱۸ کیلومتری هرات است وارد شد و چند روز بعد ابدالیان از شهر هرات خارج شده و نبردی در گرفت و شب هنگام محمد سیدال خان فرمانده غلجائی بقوای ایران شبیخون زد و چند ساعت نادر را با هشت هزار تن سرباز در برجی محصور ساخت و اگر ایرانیان بموقع نرسیده و افغانان را عقب نرده بودند هلاکت یادستگیر شدن نادر قطعی بود.

۵۲ - شکست ذوالفقار خان

روز بعد نادر با افغانان که محلی را بنام تخت سفر واقع در دامنه تپه دوه ملاخواجه در شمال غربی هرات در دست داشتند حمله برد ولی نتیجه نگرفت. باوجود این چند روز بعد ذوالفقار خان را در خارج شهر هرات غافلگیر کرده و بروی شکست سختی داد و در همین موقع اللهیار خان هم با قوای مهمی بنادر پیوست.

۵۳ - شکست افغانان و تصرف پل مالان

چند روز بعد نادر تصمیم گرفت که از هر طرف هرات را محاصره کند و پس از آنکه نیروی کثیری را در قصبه نقره باقی گذاشت بساحل جنوب هر پیرو آمد و بطرف پل مالان در جنوب هرات پیش براند و افغانان ده شیدند. دهان پیشرفت

وی جلو گیری کنند لکن نادر آنان را عقب زد و تلفات سنگینی بر افغانان وارد ساخت و روز بعد پل را متصرف شد .

۵۴ - محاصره هرات

موقعیکه نادر در مالان اقامت داشت توپچیان ابدالی که چادر مجلد وی را تشخیص دادند بطرف آن شلیک کردند و یک گلوله سقف چادر را سوراخ کرده و در نزدیکی نادر بزمین خورد ولی خوشبختانه باو آسیبی نرسید. در آنحال سپاهیان نادر مشغول تکمیل محاصره هرات بودند و سیدالخان مجدداً با عده‌ای از قوای ابدالی و غلجائی از شهر خارج شدند. لکن پس از دادن تلفات زیاد و سنگین بعقب رانده شده و در نتیجه حلقه محاصره در پیرامون شهر بیش از پیش تنگتر گردید .

۵۵ - شکست مجدد ذوالفقار خان و افراد سیدالخان

یکدسته از قوای ایران بمیمنه حمله موفقیت آمیزی برد ولی قوای عظیمتری که بطرف فراه حمله نمود مواجه باشکست بزرگتری شد بالاخره روز ۱۷ محرم ۱۱۴۴ ذوالفقار خان با نیروی کثیری از هرات خارج و از هریرود عبور کرده و نادر بیدرنک مبادرت بیک حمله جبهه‌ای بر افغانان نمود و آنان را شکست فاحشی داد و نزدیک بود که ذوالفقار خان در رودخانه غرق بشود و سیدالخان که از این شکست ها و تلفات سنگین وارد بر افغانان مأیوس شده بود شب هنگام از هرات بفراه گریخت.

۵۶ - جنگ بزرگ با افغانان و سرکشی اللهیار خان و شکست قطعی آنان

پیروزی درخشان نادر و شکست جبران ناپذیر سیدالخان ابدالیان را بر آن داشت که توسط اللهیار خان پیشنهاد صلح کنند و نادر نیز بنا بر روش معمول خویش پذیرفت. با اینهمه ابدالیان عهد و پیمان خود را شکستند و نادر سخت خشمگین گردید و دستور تجدید عملیات جنگی را صادر نمود. ابدالیان مجدداً تقاضای عفو و بخشش

نمودند. و پیشنهاد کردند که حکومت هرات باللہیاری خان وا گذار شود. نادر بار دیگر تقاضای آنان را پذیرفت.

ذوالفقار خان که با برادر کوچکش احمد بفراه تبعید شده بود بقوای سیدالخان پیوست و بر اثر وصول اینخبر باللہیاری خان دائر بنزدیک شدن چهل هزار سرباز غلجائی نامبرده خیره سری پیش گرفت و سوگند وفاداری بنادر را شکسته بقوای ایران حملہ شدیدی نمود. در کورزان نزدیکی هرات جنک ممتد سختی واقع شد و با قحطی شدیدی که در قوای اللہیاری خان روی داد فرار نمودند. نادر نیز اعضای خانواده ویرا بگروگان گرفت و باز در اوایل زمستان ابدالیان پیشنهاد های جدیدی بوسیله شیخ الاسلام سعادت نام برای صلح کردند ولی بزودی مجدداً عهد خود را شکستند و نادر با شدت بیشتری عملیات محاصره را تجدید کرد و با چنان سرعتی حملات را مخصوصاً در کبوتر خان و قلعه اوبه ادامه داد که در روز اول ماه رمضان ۱۱۴۵ اللہیاری خان ناچار بتسلیم گردید و بالاخره ایرانیان باشغال قطعی هرات و تصرف آن نائل شدند.

نادر اللہیاری خان ابدالی و همدستانش را بمحل دوردست ملتان و هندوستان تبعید کرد و شصت هزار تن از ابدالیان را بنواحی مشهد و نیشابور و دامغان منتقل ساخت و شصت هزار خانواده از ایل افشار را باین مناطق کسب داشت. محاصره هرات ده ماه بطول انجامید.

۵۷ - تصرف فراه

در هنگامی که هرات در محاصره بود ابراهیم خان نیز در فراه افغانان را شکست داده و آنجا را متصرف شد و روز نهم رمضان نادر از هرات بطرف فراه رهسپار گردید که ناگهان خبر یافت عثمانیها در کوریجان بر شاه بلخاسب شکست سختی وارد ساختند و نیز با آنان قرار داد صلح امضاء کرده است. ولی نادر همچنان جنک با افغانان را تعقیب میکرد تا بفراه رسید و آن طرفی اماموردی حاکم کرمان بدو خبر داد که دیلم متری فراه است و او بدو

و پس از جنگی با **علیمردان** برادر ذوالفقار خان عده‌ای از ایرانیان کشته شدند. بلافاصله در جنگ دیگری قشون افغان شکست خورده و سیدال خان متواری گردید و نادر حکومت هرات را بالله پیار خان که باز تسلیم شده بود تفویض کرد.

۵۸- هزینه قوای نادر بقندهار و نبرد با افغانیان و تصرف گوشک

از همان موقعی که نادر غایجانیان را از مرکز و جنوب ایران راند، همواره یکی از هدفهایش آن بود که ایالت قندهار را از وجود افغانه پاک کند و خطر هر گونه حمله را از آن منطقه بطرف ایران مرتفع سازد. لکن حوادث پی در پی اجرای نقشه نادر را بتعویق انداخت زیرا نخست در سال ۱۱۴۳ جنگ با عثمانیان و بعد با ابدالیان و باز با عثمانیان و امثال آن پیش آمد.

هر گاه در سال ۱۱۴۵ لشکر کشی ملالتبار طهماسب میرزا نیروی او را بطرف غرب جلب نکرده بود نادر بطور قطع بجانب قندهار روی میاورد. پس از آن نیز از پائیز سال ۱۱۴۹ مرتباً مشغول جنگ با عثمانیان و شورش **محمد خان بلوچ** و لشکر کشی لگزیها و جنگ عثمانی و تهاجگدازی دشت مغان و سپس جنگ با عثمانی بود. پس از امضاء قرار متارکه جنگ با عثمانی و شروع جنگ بین آنکشور و روسیه خطر حمله از سمت غرب و شمال غرب بکلی مرتفع گردیده بود. گذشته از این لگزیها نیز چنانکه باید گوشمال شده و بختیاریها هم تسلیم شده و از طرفی در اوائل بهار نیز رضاقلی میرزا مامور گوشمال دادن فرماندار بلخ و تأمین آرامش شمال خاوری خراسان گردید و نادر در همان موقعی که مشغول جنگ با بختیاریها بود بجا کم اصفهان دستور فرستاد که مبلغ هیجده هزار تومان برای لشکر کشی بقندهار جمع آوری کند و در همان هنگام مأمورین شاه در شهرهای مختلف مشغول بسیج نیرو و جمع آوری خواروبار و مهمات بودند.

نادر تصمیم گرفت از راه کرمان و سیستان بطرف قندهار لشکر کشی نماید و از آنجائیکه قسمت اعظم مسیر وی بیابان بود دستور داد که قبلاً مقداری خواروبار بمنزله‌گاههای مختلف فرستاده شود و برای حمل و نقل بنه دولتی چهار پایان

بیشمار منجمله وسائل حمل و نقل کمپانی هند شرقی بیگار گرفته شد. نادر قبل از ترک اصفهان افسران خود را بر طبق درجه و مقام پاداش بخشید و بهر يك مبلغ دوازده تومان برای خرج راه پرداخت و پس از پنج هفته توقف در پایتخت در تاریخ هفدهم رجب ۱۱۴۹ با هشتاد هزار تن سپاهی که اکثر سوار نظام بودند از راه ابرقو و کرمان بطرف قندهار پیش راند و عده کثیری از شاهزادگان گرجی و بختیاری را نیز در ظاهر بعنوان داوطلب و در باطن بعنوان گروگان همراه خود برد.

در این اثنا پیر محمد بیگلربیگ هرات فرماندهی چند هزار سپاهی بطرف مکران بلوچستان روی آورد تا نخست محبت خان و الیاس خان را از پای در آورد و سپس در قندهار بنادر پیوندد و شاه با عده قوا در اوائل زمستان بکرمان رسید و مدت چند روز در آنجا بماند و پس از اعزام چاپار سیستان و اخطار به فتحعلی خان کیانی پسر ملک محمود برای پیوستن بوی باقوای خود در مرزهای ایالت قندهار از طریق بم بطرف سیستان پیش راند و در آنجا اما موردی بیک قرقلورا ده ناظر بیوتات بود با فوجی گذاشته در دوم شوال ۱۱۲۹ از مرز سیستان از راه دلجک (دلجک) عبور نمود و در هجدهم همان ماه پس از عبور از فراده و دلارام بکوشک رسید. کوشک را یکدسته از قوای غلجائی حفاظت میکرد لکن محس اینکه شلیک توپخانه نادر آغاز کردید آن قلعه عظیم تسلیم شد و در همان موقعی که نادر در کوشک مشغول نبود بود کلبعلی خان برادرزنی (فرزند باباعلی بیگ کوسه احمدلو) را با قسمتی از قوای خود مأمور تصرف قلاع هزار جات زمین داور و بست نمود.

۵۹ - جنگ با سلطان حسین و شکست قطبی در ارغنداب

پس از سه روز توقف در کوشک پیشرفت قوای نادر در بیست و یکم شوال ۱۱۴۹ از آب میرمند از کوشک نخود به شاه مقتود (مسعود) شهر ده چندی واقع در ۴۸ کیلومتری شمال غربی قندهار است بطرف رود ارغنداب آغاز کردید.

اردو گاه پادشاه پیر و زایران در کرانه باختری آن رود برقرار شد و حسین سلطان هوتکی فرماندار قندهار که از دیدوران خود اطلاع یافت قوای ایران در آن سوی ارغنداب (ارگنداب) اردو زده اند محمد سیدال خان فرمانده کل قوایش را با چهار هزار نفر بایونس خان و یکی دیگر از سرداران بزرگ خود بنام فتحعلی خان افشار را مأمور ساخت که بسپاهیان شبیخون زنند و متجاوز از هشت هزار سوار نیز باختیار هر کدام از آنان گذاشته شد لکن بخت چنان از افغانان روی برتافت که نه تنها دو فرمانده افغانی یکدیگر را گم کردند بلکه از راه بی احتیاطی نتوانستند نقشه خود را نیز پنهان دارند.

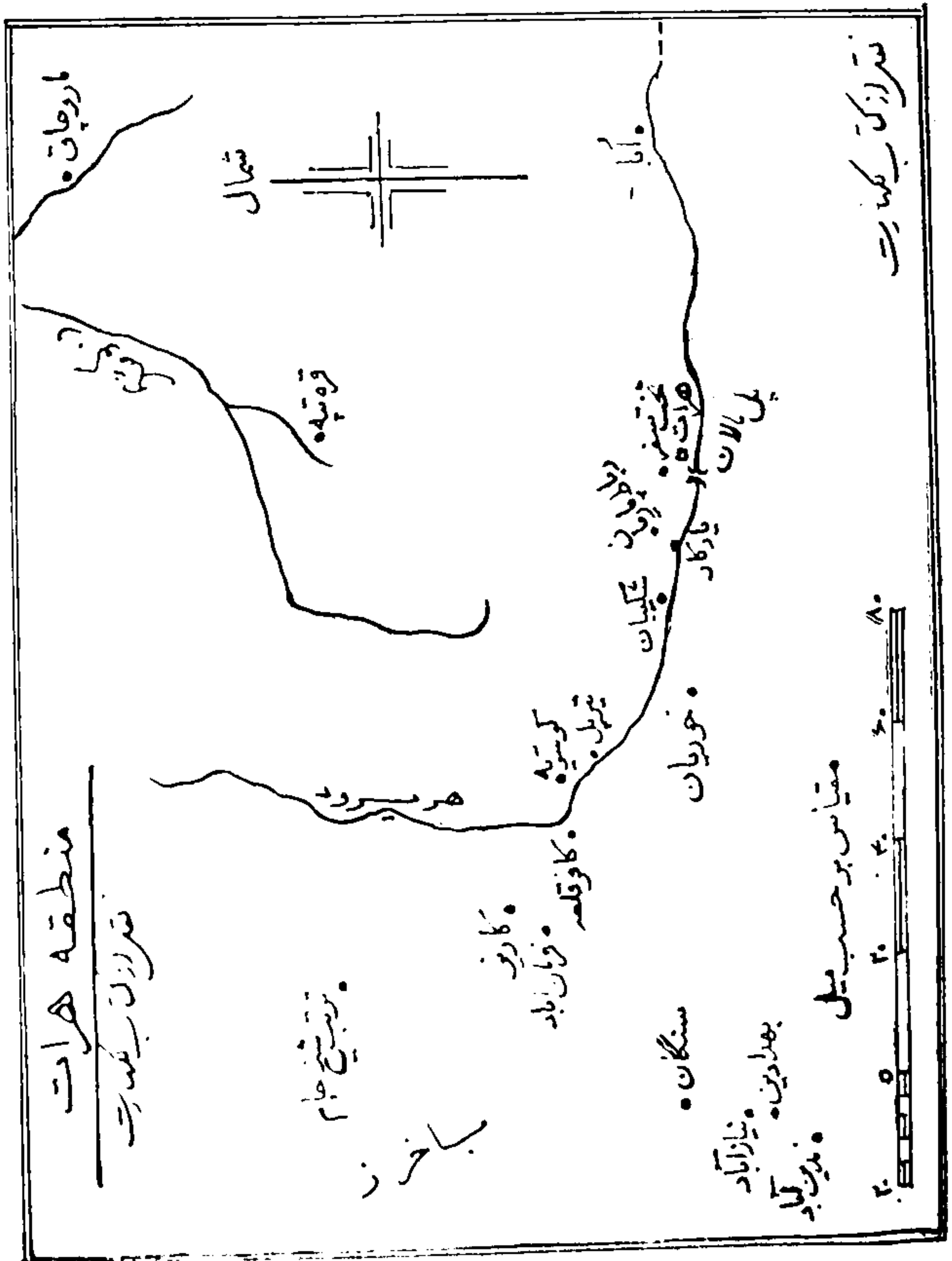
توضیح آنکه عبدالغنی خان یکی از سران ابدالی بوسیله رسول افغانی از قصد افغانه آگاه گردید و نیروی معظمی را مأمور جلو گیری از حمله آنان نمود و چون ابدالیان با قوای یونس خان تماس حاصل کردند اینان در ظلمت شب چنین پنداشتند که بنیروی سیدال خان پیوسته اند و بنا براین کاملاً غافلگیر شدند و تحت محاصره ابدالیان درآمدند و تنها هنگامی بحقیقت واقف شدند که آتش از چهار طرف بسرشان میبارید و سیدال خان بمحض اینکه از این وضع شم انگیز اطلاع یافت بکمک شتافت لکن نه تنها نتوانست کمک شایسته بیونس خان بنماید بلکه چنان تلفات سنگینی بر قوایش وارد آمد که ناگزیر بطرف قندهار عقب نشست.

۶۰- قلعه و قمع افغانان و محاصره قندهار

فردای آنروز سپیده دم نادر و قوای پیروزش در کو کران ۲۰ کیلومتری مغرب قندهار از ارغنداب عبور نمودند و سپس از جنب کوه لکی باوجود شلیک سخت تفنگداران افغانی که ارتفاعات را اشغال کرده بودند بانهایت زبر دستی گذشتند و در قسمت جنوبی شهر اردو زدند و چند روز بعد نادر اردو گاه خود را در نزدیکی سرخ شهر (سرخه شیر) واقع در سه کیلومتری شمال خاوری قندهار

برقرار نمود و در آنجا يك شهر بزرگ با دیوارهای عظیم و بازار و مسجد و حمام بنا کرده
و آن را نادر آباد نامید .

در این هنگام قوای ایران شروع بمحاصره قندهار نمودند و آن شهر را
اورنگ زیب و بعداً برادرش داراشکوه که در سال ۱۱۱۹ از سلاطین مغول هند

تصویر شماره شانزده

بودند ساختند و از خزانه خود مبلغ هنگفتی صرف استحکامات آن نموده بودند •
 تصرف آن بدون توپخانه نیرومند میسر نبود زیرا این دژ را کوهها از یکطرف
 و برجهای نیرومند از طرف دیگر محافظت میکرد و چون نادر دارای توپخانه قوی
 نبود ناگزیر میبایست همان روشی را که هنگام محاصره بغداد بکار بست تکرار
 کند چون يك حلقه دژ نیرومند در پیرامون قندهار ساخته شده و در میان این دژها در
 فواصل صدمتری برجهایی بنا گردیده بود نادر بر هر برج فوجی گماشت • چون سلطان
 حسین از قصد نادر بمحاصره قندهار قبلاً اطلاع داشت مقدار زیادی خوار و بار
 تهیه کرده بود • با اینهمه نادر نسبت باورنك زیب و نیرویش امتیازی داشت • بدین
 معنی که قوایش بیشتر مرکب از افراد کوهستانی بود و بمراتب بهتر از نیروی
 هندی اورنك زیب تحمل سرمای زمستان را میکردند • بنا بر این نادر میتواندست
 با فراغت خاطر بمحاصره قندهار ادامه دهد و تنها اشکال کارش آن بود که
 نمیتوانست بسهولت خوار و بار و احتیاجات قوای کثیرش را برای مدت زیادی
 تأمین نماید •

در اواسط بهار در سوم محرم ۱۱۵۰ مخبر تصرف بست در نزدیکی قندهار بدست
 قوای نادر شاه شایع گردید و بعداً پیشرفتهای دیگر نیز مانند تصرف شهر صفا
 نصیب ایرانیان شد •

۶۱ - تصرف کلان افغان و دستگیری سرداران افغانی

آنگاه امام وردی بيك افشار که در آخر ماه محرم ۱۱۵۰ حرم پادشاهی
 را از سیستان بفراه آورده بود مأموریت یافت باعده قوای کافی بطرف کلان
 غلجائی پیش راند و پس از دو ماه محاصره آن شهر را تصرف کرد در این اثنا
 یکی از پسران سلطان حسین بنام محمد و یکی از فرماندهان معروف او سیدال
 وعده دیگر از سران غلجائی مانند محمد غلزائی دستگیر گردیده و بنادر آباد
 انتقال یافتند و چون نادر از سیدال بسی خشمگین بود دستور داد او را نا بینا کردند

دریازدهم محرم ۱۱۵۰ نادر محمدخان ترکمن یکی از فرماندهان سابق صفوی را به هندوستان اعزام و مأمور مذاکره با **محمدشاه** نمود و علت مأموریت این بود که چون یکدسته از قوای ایران عده‌ای از غلجائیان را در نزدیکی کلات غلجائی شکست دادند و چندین تن از فراریان از مرز هندوستان عبور کردند اولیای امور مغول با وجود تقاضاهای مکرر نادر شاه برای جلوگیری از فرار آنها اقدامی نکردند محمدخان دستور داشت که بیش از چهل روز در دربار مغول نماند.

۶۲ = جنک مکران و تسلیم بلوچها

قبلاً گفتیم که نادر حین عزیمت از اصفهان بقندهار پیر محمد خان بیکلر بیک هرات و اسلمش خان را برای سرکوبی **امیر محبت خان** و **شیر خان** و **الیاس** بمکران و بلوچستان مأموریت داد و بدنبال آنها **محمدعلی بیک** یکی دیگر از سرداران خود را بانیروی دیگری بکمک آنها فرستاد تا پس از انجام مأموریت در قندهار بنادر پیوندند. پیر محمد با اتفاق اسلمش خان از طریق بندر عباس و درانند مکران پیشرفت خود ادامه داده و داخل بلوچستان گردیدند و تیره بلوچهای شیرخان را در آبادی خاکی سرکوبی دادند، در سوم محرم ۱۱۵۰ هجری قمری به **امیر محبت خان** و **امیر امتیاز** سران **عبدالله خان** در شورا بیک رسیدند و آنها را شکست فاحشی داده تا تسلیم شدند و بعد بطرف دلات افغان رهسپار گردیدند و ضمن این پیشروی سپاهیان آنان از تشنگی رنج فراوان بردند بسا ایهنمه برای دومین بار قه‌ای **محبتخان** را شکست سختی دادند و پس از این واقعه محبت خان بدش خود فرار کرد و پس از مشورت با برادر خود **الیاس خان** مقاومت را صلاح ندانسته و راه قندهار را پیش گرفته تسلیم نادر شدند و نادر آنان را با نهایت رأف و محبت پذیرفته محبت خان را بفرمانداری بلوچستان منصوب ساخت و حکومت شورا بیک به **حراج سلطان** واگذار کردید.

۶۳ - طغیان مجدد بلوچستان و شکست قطعی آنان

تسلیم این دو فرمانده بمقاومت قوای بلوچ پایان نبخشید و پیر محمدخان و اسلمش خان ناگزیر جنک را مدتی دیگر ادامه دادند در این اثنا بین پیر محمد و اسلمش خان اختلافاتی روی داد و دشمنان پیر محمد از این اختلاف استفاده نموده و بنادر گزانش دادند که خیال اغتشاش دارد بطوریکه نادر بر آشفت و فرمان قتل او را صادر کرد و بعد چون فهمید که پیر محمد باشتباه متهم گردیده است بسیار متأثر شد و پس از اعدام پیر محمد اسلمش خان نیز از کار برکنار شده محمد علی بیگ قرخلو و فتحعلی خان افشار بجای وی گماشته شدند و در ظرف سه ماه تمام ایالت بلوچستان تحت تسلط ایران در آمد بدین قرار در آغاز سال ۱۱۵۱ قسمت اعظم بلوچستان و کلات غلجائی بتصرف نادر قرار گرفت و قوایی که در این مناطق مشغول نبرد بودند برای تقویت سپاهیان مأمور گشودن قلعه قندهار آزاد گردیدند و قبل از اینکه این قوا آزاد گردند نادر اقدامی برای درهم شکستن خطوط دفاعی قندهار نکرد لکن اکنون میتوانست برای تصرف آن قلعه دست با اقدامات شدیدتری بزند •

۶۴ - تنبیه کلبعلی بیگ کوسه احمد لو و تصرف قلعه بست

وسر گویی هزارجات

در این اثنا نادر پس از ورود بکوشک سرداری هزارجات را بکلبعلی بیگ کوسه احمد لو داده و او را با توپخانه و استعداد تمام بدانجا اعزام داشت و وی مدت نه ماه بمحاصره آن قلعه پرداخت و در آخر کار بنای یورش را گذاشته و در این میان بعضی از افغانه که داخل قوای او بودند مأمور نمود افغانه دشمن را با خود همراه نمایند ولی نتیجه بعکس بود و با دشمن ساختند و جمعی از قوای او را بقتل رسانیدند لذا کلبعلی معزول و نزد نادر احضار شد • نادر ویرا برای تنبیه بچوب بست و فلک نمود و بکن پای او چوب زدند و نادر دیوان قلی بیگ

افشار و یاری بیک سلطان را با اسباب نقب کنی بدانجا فرستاد و آنان با جدوجهد تمام در دهم شوال ۱۱۵۱ بدرخان افغان که از جانب حسین سلطان حکومت آنجا را داشت دستگیر نموده و قلعه تسلیم ایرانیان گردید.

۶۵. تصرف قطعی قندهار و شکست آخرین قوای افغان

محاصره قندهار یازده ماه طول کشید و در نهم شوال ۱۱۵۱ قوای نادر از چند نقطه باستحکامات دژ قندهار حمله آغاز کردند و چندین موضع مهم را بتصرف در آوردند و سپس دسته دیگر از سپاهیان ایران از سمت شمال خاوری بحمله پرداختند و قلعه مستحکم بنام **چهل زینه** را با چهارده باروی دیگر تصرف کردند و آنگاه با زحمت فراوان توپ ها و خمپاره های خود را بر این قلعه کار گذاشتند و به بمباران قندهار پرداختند. اگر چه آتش توپها و خمپاره ها لطمه فراوان باستحکامات دژ که چهارده برج داشت وارد ساخت با اینهمه مدافعین هر شب خرابیها را ترمیم میکردند و حفره های آبی که در دیوارها ایجاد شده بود میبستند و بالاخره آخرین و بزرگترین برج مستحکم بنام **برج دوده** (دهده) را سرنگون کردند. سر انجام چون قوای بختیاری از نادر استعفا کردند ده افتخار شروع بحمله را بآنان ارزانی دارد. در مقابل اصرار زیاد آنان وعده ای از اکراد چمشکزک فرمان حمله را صادر کرد و در نتیجه نهم تن داوطلب ده یک سوم آنان بختیاری بودند و بقیه ابدالی و کرد روز پنجشنبه ۲۲ ذی قعدة ۱۱۵۱ شروع بپیشرفت کردند اما سلطان حسین چون از قصد حمله ایرانیان آگاهی یافت قوای خود را برای دفع حمله سپاهیان نادر در نقطه متناسبی متر دز ساخت و در نتیجه ایرانیان را عقب زد و دو بیست تن ایرانیان داشته و زخمی شدند. در این مرحله از عملیات بود که بنا بروایت محمد کاظم مردی بنام **دادخان** (دیادخان) باریکی از فرماندهان نیروی نادر ملاقات در دو باو پیشنهاد نمود که داخل قندهار کرده و چون نکی استحکامات دشمن را معاینه کرده و بنادر گزارش دهد و نظر باینکه این مرد قدامت محام سلطان حسین بود ورود او بقلمه قندهار چندان اشکالی نداشت.

تقاضای دادخان قبول شد و او توانست نزد سلطان حسین راه یابد و اطلاعاتی را که میخواست بدست آورد سپس بعنوان اینکه کمر بقتل نادر بسته است توانست باردیگر بخطوط قوای ایران باز گردد • او بنادر گزارش داد که در قندهار خوار و بار کافی برای سه تا چهار ماه پایداری موجود است و گذشته از این دیوارهای قلعه بسیار نیرومند است • باوجود این هر گاه در روز آدینه که مدافعین بیشتر در مساجد مشغول نمازند از برج **زده** که یکی از ضعیفترین نقاط استحکامات دشمن است حمله شروع شود امید موفقیت زیاد است •

بنا بر این گزارش نادر تصمیم گرفت از برج دده حمله اساسی بر قندهار را روز جمعه دوم ذی الحجه ۱۱۵۱ آغاز کند و برای این حمله تدارکات مهمی فراهم گردید و جلو داران از جمله داوطلبان انتخاب شدند و نادر با آنان قول داد که هر گاه قلعه قندهار را بگشایند هر کدام هزار نادری (روپیه) پاداش دریافت خواهند کرد و هر گاه بدون اخذ نتیجه باز گردند طعمه سگان خواهند شد • یکی از داوطلبان بختیاری ملائی بود بنام **آدینه متوفی** که بیش از همه برای هجوم بقلعه ابراز ناشکیبائی میکرد نادر از شو غریب او دچار حیرت شد و باو گفت تو ملائی و کار زار کار تو نیست ••••• ملا آدینه در پاسخ گفت: « جان من فدای شاه باد ••••• اگر مشیت الهی اقتضاء کند شاه مرا بعیان ملاحظه خواهد کرد.»

شب آدینه قوای ایران در مواضع خود جای گرفتند و سپیده دم فرمان حمله صادر گردید و بیدرزك سپاهیان بختیاری و سایر داوطلبان بطرف برج دده هجوم بردند و نخستین کسی که خود را ببرج رسانید ملا آدینه بود. بالاخره بر مهاجمین تلفات سنگین وارد آمد لکن چون عده مدافعین قلیل بود و اکثر آنان بمسجد رفته بودند ایرانیان بداخل قلعه راه یافتند و سلطان حسین وقتی از هنگامه آگاه شد که کار از کار گذشته بود و با اینهمه برای عقب زدن نیروی نادر تلاش فراوان نمود ولی نتیجه نگرفت و برجا یکی پس از دیگری بتصرف قوای پیروز ایران درآمد و سلطان حسین و قوایش ناگزیر بقلعه **فیستول** (فیستول) که در جانب جنوبی قندهار بود پناه برده و در آنجا محاصره شدند و چون نادر باتوپهای

سنگین قلعه فیستول را زیر آتش گرفت سلطان حسین در خواست تسلیم نمود و روز بعد خواهر بزرگش **زینب** و جمعی از سرکردگان غلجائی را نزد نادر فرستاد و از او امان خواست و نادر از کشتن سلطان حسین چشم پوشی کرد و اعضاء خانواده اش را امان داد و با آنان خوشرفتاری کرد. همگی دودمان حسین و محمود را بمازندران تبعید نمود. آنگاه نادر سپاهیان خویش را پاداش بخشید و بملاآدینه کیسه‌ای مملو از سکه زر انعام داد.

سپس نادر اهالی قندهار را بنادرآباد کوچانید و این شهر را کرسی نشین قندهار اعلام کرد و فرمان داد که در قندهار را با خاک یکسان کنند ولی از آنجا که قندهار دژی بسیار نیرومند بود فرمان نادر چنانکه باید جامه عمل پوشید و قسمتی از قندهار باقی ماند و **عبدالغنی خان** بحکومت ایالت قندهار انتخاب شد و **اشرف سلطان** سر دسته تیره توخی را که بنادر پناهنده شده بود بسرپرستی توخی سرافراز نمود. سایر سران ابدالی نیز بفرمانداری **کرشک** و بست وزمین داور منصوب گردیدند و طوایف ابدالی مقیم نیشابور و نقاط دیگر خراسان مجتمعاً بقندهار انتقال یافتند و در عوض غلجائیان مقیم قندهار بخراسان مهاجرت کردند و چند هزار تن از آنان در گارد شخصی نادر داخل شدند.

چون ذوالفقار خان ابدالی و **احمد خان** برادرش که سابقاً از هرات فرار کرده و بقندهار آمده و سلطان حسین آنان را حبس کرده بود نادر آنان را از حبس رها کرده و بمازندران تبعید نمود.

انتقام: با تصرف قندهار نادر نه تنها لشکرش را که شانزده سال پیش غلجائیان بفرماندهی محمود افغان بر ایرانیان وارد ساخته بودند بکلی راز کرد بلکه وظیفه خویش را در استرداد اراضی از دست رفته ایران با موفقیت تام انجام داد. نادر مرده کشایش قندهار را برای ابراهیم خان ظهیرالدوله فرمانفرمای آذربایجان نوشته و **صفی یار بیک افشار** را برای رسانیدن نامه بهرین فرستاد.

۶۶ - جنگ در عمان و تصرف رأس موساندام

در سال ۱۱۴۹ امام سیف بن سلطان عمان چون بر اثر روش ظالمانه خویش آتش عصیانی را در میان رعایایش بر افروخته بود برای خاموش کردن این آتش ناگزیر گردید که دست توسل بسوی نادر دراز کند. لطیف خان فرمانده نیروی دریائی ایران در خلیج فارس چون از این موضوع آگاهی یافت نادر را متقاعد نمود که از موقعیت استفاده نماید و يك نیروی دریائی و نظامی مشترك در ظاهر برای کمک بسیف و در باطن برای اشغال آن سرزمین اعزام دارد. نادر این نظر را با خوشوقتی پذیرفت زیرا با اضافه شدن عمان و مسقط و بحرین استقرار تسلط دریائی ایران بر خلیج فارس و بحر عمان امری مسلم بود.

در اواخر زمستان این سال (۱۴ مارس ۱۷۳۷ میلادی) ناوگان ایران مرکب از چهار کشتی بزرگ (که دو کشتی آن از انگلیسها خریداری شده بود) و دو کشتی متوسط و چندین کشتی کوچک بفرماندهی لطیف خان در حالیکه پرچم ایران بازمینه سفید و يك شیر و خورشید سرخ بر فراز آنها در اهتزاز بود از بوشهر وارد گمبرون گردید. ناوها که حامل پنج هزار تن سرباز و پانزده هزار اسب بودند پس از یگماه بطرف خور فغان که خلیج عمیقی است در کرانه دریای عمان روی آوردند و چهار روز بعد بمقصد رسیدند. دریا سالار ایران پس از آنکه قوای خویش را در آنجا پیاده کرد بطرف شمال پیش راند و بندر رأس موساندام را بتصرف درآورد و بقیه نیروی خویش را در رأس الخیمه پیاده کرد و در آنجا با امام سیف ملاقات نمود.

۶۷ - جنگ با شورشیان عرب و شکست آنان

سپس لطیف خان باتفاق سیف بن سلطان در داخل خشکی جلو رفت و بعل عرب بن حمیسار العریبا را که با وجود نسبت داشتن با سیف سرکردگی طاغیان را داشت شکست داد و آنگاه ایرانیان با سپاهیان امام شهرهای الجوف و عبر را تصرف کردند.

۶۸ - شکست مجدد شورشیان و تصرف مسقط

اندکی بعد بین سیف ولطیف خان اختلافی روی داد ولطیف خان با قوایش بجلفا (رأس الخیمه) باز گشتند و چندی نگذشت که تقی خان بیگلربیگی فارس از نادر دستورهای مقدماتی برای ادامه جنگ دریائی را دریافت داشت • بالاخره بیگلربیگی ولطیف خان بفرماندهی شش هزار تن سپاهی پیشروی آغاز نمودند ولی تقی خان که با این عملیات دریائی موافق نبود با شك و تردید خاصی سوار کشتی شد و بر لطیف خان خُرده و ایراد می گرفت • با اینکه نادر را تحریک بچنین جنگ دریائی خطرناکی کرده است با اینهمه بیگلربیگی و دریا سالار در مقابل خطر اختلاف خویش را کنار گذاشتند و با دیگر باسیف بن سلطان که بر اثر شورش اتباعش ناگزیر باستمداد از ایرانیان شده بود از دِرسازش در آمدند و قوای متفق مجدداً بعل عرب بن حمیار را شکست دادند و پس از تصرف دوشهر مهم بطرف مسقط متوجه گردیدند ایرانیان بسهولت مسقط را متصرف شدند لکن باوجود محاصره کردن دژهای خاوری و باختری آن که پنج هفته بطول انجامید بدشودن این قلاع توفیق نیافتند •

۶۹ - جنگهای مکرر در عمان و حله و مکران و قتل دریا سالار ایران

در این اثنا امام سیف بر اثر اصرار ایرانیان بتصرف دژها در مسقط با تقی خان اختلاف شدید پیدا کردند و در نتیجه آن سیف بن سلطان با نیرو و پشتیبانهای خود از جنگ کناره گرفت و با بعل عرب که قول داد وی را علیه ایرانیان یاری کند متحد گردید •

تقی خان چون بتصرف دژهای مسقط موفق نگردید بطرف برکه حمله برد لکن از کشودن قلاع آن شهر نیز عاجز و در آنجا بار دیگر بین او و لطیف خان آتش اختلاف طویری مشتعل گردید که تقی خان بوسیله نهر دریا سالار

ایران را از پای در آورد و بدینطریق یکی از مستعدترین و امید بخش ترین فرماندهان دریائی ایران که خون ملوانان ایران باستان در عروقش جاری بود رخت از جهان بر بست .

پس از آن تقی خان وقوایش چندی در بغازهای بزرگ متوقف بودند و پس از آنکه چند بار برای تصرف شهر سحر اهتمام نمودند و موفقیت بدست نیاوردند بطرف جلفا حرکت کردند . در این میان بود که پادگان ایرانی در حلد نیز دوچار شکست فاحش گردید . چون بیگلربیگی که از مشورت لطیف خان محروم شده بود بخودسری پرداخت با دریا داران عرب بدرفتاری آغاز کرد و از پرداخت جیره آنان عاجز ماند بطوریکه آتش طغیان را در میان آنان بر افروخت و در نتیجه تا چندی ایرانیان سیادت خود را بر خلیج عمان از دست دادند . شورشیان با متفقین خود و اعراب عمانی ببحرین حمله بردند و پادگان ایرانیان را محاصره کردند بطوریکه تا مدتی با کشتی های انگلیسی خوار و بار برای ایرانیان در خفا حمل میشد . با این همه اعراب توانستند اتحاد و اتفاق خویش را مدت مدیدی حفظ نمایند و در اوائل سال ۱۱۵۰ بین آنان دودستگی افتاد و در نتیجه ایرانیان توانستند سه کشتی بزرگ از دست رفته خویش را با چندین کشتی کوچک از اعراب مسترد دارند و اذکی بعد جنگ دریائی شدیدی بین ایرانیان و ملوانان شورشی عرب در گرفت که طی آن فرمانده طغیان بهلاکت رسید و عملیات منتهی بپیروزی بزرگ ایرانیان شده در بهار این سال بیگلربیگی با دستور منهدم کردن مسقط وارد گمبرون گردید لکن چون در ایالت که کیلویه آتش شورش مشتعل شده بود قبل از آنکه بتواند در عمان شروع بعملیات نماید بمنظور فرو نشاندن طغیان که کیلویه دست از عملیات دریائی برداشت و پس از آنکه شورشیان که کیلویه را شکست سخت داد از نادر دستور یافت که بطرف سند پیش راند .

تقی خان پس از آنکه چند کشتی از هلندیها اجاره کرد و سایر احتیاجات خود را از انگلیسها خریداری نمود خود از راه خشکی از طریق مکران

بسر کردگی دوهزار تن سوار بطرف سند رهسپار شد و ناوگان ایران نیز با چندین هزار تن از سپاهیان ایران در همانروز حرکت کردند و مقرر گردید که نیروی زمینی و دریائی ایران در **گوادر** بهم ملحق گردند لکن در اوائل سال ۱۱۵۲ تقی خان از قبایل بلوچ در مکران که بفرماندهی **ملك دینار** میجنگیدند شکست خورده و قوای ایران چه در دریا و چه در خشکی گرفتار کمی خوار و بار و قحطی شدند و عده بیشماری از آنان از پای درآمدند. آنگاه تقی خان پس از این شکست فاحش بگامبرون باز گشت و پس از چند روز در **یاسالار میر علی** باو ملحق شد و گزارش داد که بسیاری از سپاهیان ایرانی از گرسنگی و تشنگی جان سپرده اند در این هنگام بود که تقی خان از نادر فرمانی دریافت داشت که بیدرنگ بطرف نادر آباد حرکت کند و در اواسط بهار کلیه ناوهای ایران بار دیگر در گامبرون متمرکز گردیدند لکن آماده برای جنگ تازه نبودند و حتی بیم آنمیرفت ۵۵ مورد حمله اعراب قرار گیرند.

تقی خان نیز بمحض ورود بنادر آباد از طرف نادر سخت مورد بازخواست قرار گرفت و مدتی از مقام خویش منفصل شد.

۷۰ - هزینه قوای نادر بمرز هندوستان و تصرف خزرین

چون نادر بدین طریق از کار نجات ایران از چنگ بیداندگان فراتر حاصل کرد و پیروزیهای درخشان و پی در پی این اطمینان را بیش از پیش در او تحکیم نمود که میتواند نقش اسلندر و تیمور را تجدید کند پس از سقوط قندهار نادر مدت دو ماه در نادر آباد باقی ماند.

هنگامیکه نادر بسلطنت ایران انتخاب شد محمد شاه مدت هفده سال بود که بر هندوستان فرمانروائی میکرد و خاندان سلطنتی هندوستان مانند سلسله پادشاهان صفوی رو بانحطاط نهاده بود چنانکه محمد شاه با بریا اکبر تقریباً همان حال شاه سلطان حسین را نسبت بشاه اسماعیل و یا شاه عباس اول داشت.

انقرض امپراطوری مغول در اواخر سلطنت اولانی اورنگزیب ۱۰۶۹-۱۱۱۹

آغاز گردیده و در سال بعد جنگهاییکه بر سر جانشینی وی در گرفت
 انحلال سلسله مغول را تسریع کرد و گذشته از این روی کار آمدن **بهادر شاه**
 ۱۱۱۹ - ۱۱۷۴ و تورانیان و حکومتهای ایرانی و هندی ضعف سلسله مغول را تشدید
 کرد . در سال ۱۱۳۲ **روشن اختر** پسر ارشد بهادر شاه با عنوان محمد شاه
 بر مسند شهریاری هندوستان تکیه زد و در مدت سلطنت خود همواره دسائس درباریان را
 میدید و از هر چاره‌ای عاجز بود .

بطوریکه قبلاً ذکر شد در بار ایران در چند مورد مکرر از امپراطور
 مغول درخواست کرد که مرزهای خود را بروی افغانان ببندد و سلطان هندو عدّه مساعد
 میداد . با اینهمه هیچ اقدامی برای جلوگیری از فرار افغانان نداشت . نادر از این
 اهمال سخت بر آشفت و **علیمراد خان شاملو** را بدهلی گسیل داشت تا از غفلت
 قوای مغول در جلوگیری وانسداد راه بر افغانان شکایت نماید و از محمد شاه
 جواب آورد که بکابل دستور داده شد تا از ورود افغانه بپند جلوگیری نمایند .
 نادر برای تأکید در امر **محمد علیخان قوللر آقاسی** ولد **اصلانخان** را که
 از امرای ایران بود بسفارت هند فرستاد ولی وقتی که در جنک قندهار عدّه‌ای از
 افغانه بکابل فرار کرده بودند تأکید کرد که دولت هند از ورود افغانان بآنکشور
 مخالفت نماید . باز دولت هند توجهی ننمود تا اینکه قوای نادر پیشروی آغاز کرده
 تا **کمانک** ۷۴ کیلومتری مرز هندوستان رفت و قریب هزار نفر افغانی فراری
 دستگیر نمود و بقیه بخرنین و کابل رفتند . باز نادر بر اثر اهمال دولت هند
محمدخان ترکمان را برسم سفارت در پانزدهم محرم ۱۱۵۱ از راه سندروانه دهلی
 نموده و بوی دستور اکید داده بود که بیش از چهل روز در دربار مغول توقف
 ننماید ولی هنگامیکه محمدخان نامه نادر را تقدیم محمدشاه نمود اوسخت‌نگر
 شد و مخصوصاً در باره اینکه در صورت نگاشتن نامه نادر را بچه عنوانی خطا
 نماید در تردید ماند و بتغافل و تجاهل بر گذار نمود و گذشته از این باصر
 سفیر برای بازگشت بایران وقعی ننهاد و مانع حرکت او گردیدند و یکس
 بدین منوال گذشت و چون پس از سقوط قندهار هنوز نادر جوابی از دهلی دریا

نکرده بود بسفیر خود دستور داد بیدرنگ با بران باز گردد و پاسخ محمد شاه گورگانی را اعم از مثبت یا منفی اعلام دارد در عین حال نادر بدون آنکه منتظر جواب دستور خود گردد در بهار سال ۱۱۵۱ از نادر آباد بطرف غزنین و کابل حرکت کرد و چند روز بعد سپاهیان ایران شروع بعبور از کمانک و چشمه مخور که مرز هند است نمودند و تسخیر هندوستان بدین طریق آغاز گردید .

با وجود این نادر مدتی بر حسب ظاهر دوستی خود را با امپراطور حفظ کرد و چنین مقصود داشت که منظور از تجاوز از مرز چیز دیگری جز گوشمال دادن فراریان افغان نیست. این نکته مورد توجه است که جنگهای دائمی سالهای گذشته ایران را دچار يك بینظمی از لحاظ اقتصادی نموده و اوضاع مالی کشور رو بوخامت میرفت و گذشته از این نادر بزحمت میتواند تلفات تیرا که بر ارتش ایران وارد آمده بود جبران نماید و آرزوی دیرین خویش را برای رسیدن به **بغاز بسفر** عملی سازد و بنا بر این ناگزیر بود برای تأمین احتیاجات خویش بنقاط دیگری متوسل گردد و بدیهی است که پیروزی و فتح هندوستان برای بر آوردن مقاصد دیرین او کافی بود. نمایندگان و سفرای کار آزموده‌ای که از جانب نادر به هندوستان گسیل میشدند در بازگشت شهریار ایران را از ثروت بیدران آندیار و در عین حال فتور و ضعف پادشاهانش آگاه میساختند . نادر با خراج هندوستان میتواند بسهولت ارتش نیرومندی از افغان و ازبکان بوجود آورد و جنک با عثمانی را تجدید نماید و با تسخیر **پنجاب** نقشه اسکندر کبیر و محمود غزنوی و تیمور را تجدید نموده و عنوان جهانلشای حقیقی را بچنگ آورد .

علت دیگر روی آوردن نادر بطرف هندوستان که اکثر تاریخ نویسان و نویسندگان هندی و اروپائی بر آن اشاره میکنند آنست که نادر بنا بر تقاضای **نظام الملك نایب السلطنه دکن و سعادتخان** یکی از استانداریان نامی هندوستان که اصلا ایرانی بود به هندوستان دعوت شد . بالاخره روز سوم ماه صفر ۱۱۵۱ نادر شاه بسوی غزنین براه افتاد و گروهی از شاهزادگان و سرداران ایران با **جمال خان** فرمانفرمای کرجستان و شاهزادگان پس از عبور از مرز فغانی

ایران مدت چند روز در **قرا باغ** واقع در ۳۶ کیلو متری جنوب باختری غزنین توقف کردند و عده‌ای از غلجائیان که مقاومت کردند منکوب شدند و در اینجا **نصر الله میرزا** را برای تنبیه افغانه **غور بند و بامیان** مأمور نمود و هنگامیکه **باقر خان** فرماندار غزنین از ورود شاه بقراباغ خبردار شد مقام خود را ترک کرد و بکابل گریخت لیکن قضاات و سادات و علما و روسای غزنین تا قرا باغ باستقبال نادر شتافته و تسلیم گردید، و مورد عنایت نادر قرار گرفتند و پنج عراده توپ سنگین بدست سپاهیان ایران افتاد.

از تاریخ نظامی ایران نقل شده که نادر شاه خوار و بار کافی در انبارهای نادر آباد از گندم و علوفه چارپایان گرد آورد و آنچه خوار و بار در قندهار بدست آمد در انبارهای بزرگ اندوخته شد، پس از آن فرمانداد تا چارپایان بسیاری از شهرستانهای دور و نزدیک بدست آورده و بیار کشی ارتش تسلیم شد و بفرمان آوردن سپاهی و افزودن جنگجویان همت گماشت و نیروئی بشرح زیر در قندهار بسیج نمود:

۶۰۰۰۰ تن	۱ - سرباز تفنگدار پیاده (پیاده نظام)
« ۳۱۰۰۰	۲ - سرباز سوار با نیزه و شمشیر (سوار نظام)
« ۵۰۰۰	۳ - سوار کاران گاردشاهی
« ۵۰۰۰	۴ - توپخانه
« ۲۰۰۰	۵ - بارکش - بهداری

۱۰۳۰۰۰ تن

جمع

۱ - پیاده نظام : این سپاهیان را بهشت هنگ (هر هنگی یک هزار تن در آورده و هر یک از هنگها را (شهر خود) مینامیدند. فرمانده هر شهر خود ده افسر زیر دست داشت که هر یک از این افسران نیز ده گروهبان ریاست داشت و هر یک از گروهبانان نیز ده سرباز را اداره مینمودند.

پیاده نظام ارتش نادر شاه بیشتر از سربازان کار آزموده و ورزیده بود.

و آنان را چنان بار آورده بودند که سرتاسر آسیا مانند نداشتند. انضباط و فرمانبرداری سربازان نادر شاه یکی از بهترین نمونه‌های کاردانی و نبوغ فرمانده آنان بود و کوچکترین لغزش از آنان دیده نمیشد. اسلحه پیاده نظام تفنگهای سرپرو برای جنگهای تن‌به‌تن شمشیر، خنجر، نیزه و کمان با خود داشتند.

۲ - سوار نظام: سازمان سوار نظام ارتش نادر شاه بدینگونه بود:

الف - چهار هزار سوار بفرماندهی سر تیپ **حاجی خان بیک** که پیشتازی و اکتشاف سواره با این دسته بود.

ب - یک هزار سوار افشار بفرماندهی **سرهنگ جو انقلیخان افشار**.

پ - شش هزار سوار ذخیره بفرماندهی **سرهنگ حسینقلیخان**.

ت - دو هزار سوار بفرماندهی **ایل بیگی افشار**.

ث - پنج هزار افغانی بفرماندهی **سر تیپ صفی خان**.

ج - شش هزار بفرماندهی **سردار افشار** که از این سواران یک هزار تن از بیک

و یک هزار تن گرجی و ده هزار تن ترکمن و دو هزار تن قزلباشها بودند.

۳ - گارد شاهی: این دسته از بهترین جنگجویان برگزیده بودند و سازمان

آنها بدین شرح بود:

۱۰۰۰ سوار

الف - شمشالچی

۱۰۰۰

ب - چاوش

۱۰۰۰

پ - نقیب

۲۰۰۰

ت - جلو دار

گرچه فرماندهی سواران گارد شاهی با سردار **قاسم خان اعتماد الدوله** بود ولی هنگام جنگ و حملات ناگهانی شخص **نادر شاه** با آنها فرمان میداد و این سواران همیشه با فریاد (پیروزی یا شاهنشاه است) بر دشمنان تاخت می‌آوردند.

گذشته از این سپاهیان دوازده هزار تن نیروی سوار و پیاده شاهزاده **رضا قلی میرزا** نیز در راه هند بارش پیوسته بودند.

۴ - توپخانه ، بارکش ، بهداری و شماره توپهای سنگین و سبک ارتش شاهنشاهی رویهمرفته یکصد عراده بود . این توپها باروتی سر پر واز مس و مفرغ ساخته شده بود . پس از تصرف کابل چهل عراده دیگر توپهای سبک و سنگین بتوپخانه افزوده شده و شماره آنها بیکصد و چهل عراده رسید .

در بارکشی ارتش دوازده هزار اسب و یک هزار و پانصد شتر بود و گذشته از اینها گروهی از اردو بازار چیان نیز همراه اردو بودند که کارشان تحویل گرفتن خواربار و در دسترس گذاردن آن برای سپاهیان بود . چند دسته از سربازان با وسائل لازمه همراه اردو حرکت میکردند و کارشان زخم بندی و مداوای سربازانی بود که در جنگها زخمی و یا در راه بیمار میشدند .

۷۱ - تصرف کابل

در کتاب تاریخ نظامی نقل شده که نادرشاه پس از مشاوره با سرداران و فرماندهان ارتش خود از راههای مختلف راه بطرف کابل را انتخاب کرده و قبل از حرکت اردو سپاهیان را در دشت بیرون نادر آباد سان دیده و بآنها چنین گفت : «سربازان من دشواریهای گذشتن از در بندهای سخت هرشته کوههای بلند و رودخانه های بزرگ در راه ما بسیار است و ما باید با ارتش پادشاه هندوستان جنگیده بخت خودمانرا در چنین جنگ بزرگی آزمایش کنیم . پیروزی و کامیابی ما توده ایرانرا سر بلند نموده و شکست ما آنها را بیچارگی خواهد انداخت . در این جنگ بزرگ نه تنها بلکه همه توده از گنجینه های هنگفت هندوستان بهر مند خواهند شد . برویم که خدا با ما است .»

سپاهیان نادر در تاریخ بیست و دوم صفر ۱۱۵۱ بغزنین رسیدند و از آنجا ارتش پیروز ایران بطرف دارالملک کابل عزیمت کرد . نادر چند روز پس از ترک غزنین پیام زیر را به کوتوال کابل فرستاد : (ما هیچ کاری با مملکت محمد شاه نداریم لیکن چون این حدود مأمّن افغانه گردیده و عده ای از مهاجرین نیز بآنها پیوسته اند قصد ما آنست که آنها را تارومار کنیم و راجع بخودتان هیچگونه نگرانی بخودراه ندهید و رسم مهماننوازی را بجای آرید .) ستون پشیمان در دهنه

غز بند و آلوهك نزدیک گردنه شیر دهان بدسته کوچکی از افغانها بر خوردند که پس از زدو خورد عقب نشستند.

ناصر خان صوبه دار پیشاور و کابل هنگامیکه خود را در معرض خطر نابودی یافت از دهلی تقاضای کمک کرد لیکن با اینکه با ودستور مقاومت دادند هیچگونه مساعدتی نسبت بوی بعمل نیامد و او پیشاور رفته و **شرزه خان** پسرش را بکمک **رحیم خان افغانی** بفرماندهی و معاونت تعیین نمود. چون قوای نادر بدو منزلی کابل رسیدند و در دژ عقابین جنک سختی شد که بوسیله هنگهای پیاده کردهای هر سین ولرهای برو جرد با دشمن و حمله هنگهای بختیاری و لنگی و تر کمن دژ بتصرف درآمد. هیئتی مرکب از نمایندگان و جوهر اهالی شهر در دوازدهم ربیع الاول ۱۱۵۱ باستقبال شتافتند و طوق انقیاد بر گردن نهادند با این همه **شرزه خان و رحیم خان** کوتوالان نگهبان قلعه تا چند روز مقاومت کردند. در این اثناء نادر نماینده ای با پیام مبسوطی نزد محمد شاه فرستاد و از رفتار **شرزه خان** شکایت کرد و یاد آور شد که بقصد تنبیه افغانه آمده است. چنانچه اهالی کابل بمقاومت پردازند ناگزیر تنبیه خواهند شد. در اینجا نامه ای از **محمد علی خان** بنادر رسید باینکه دولت هند نه جواب میدهند و نه رخصت مراجعت. نادر بار دیگر محمد شاه را بالطف خود مستهظر ساخت و باو نوشت که **علیمراد خان** شاملو و بعد آن **محمد علیخان** اعزام شد و با اینکه انجام تقاضاتعهد شده بود خلف و عده کرده و باز سفیر دیگری فرستادیم و یکسال است که جواب نمیرسد و این عمل ناشی از مخالفت است. چون نماینده نادر به **جلال آباد** وارد شد از طرف فرماندار آن شهر توقیف گردیده و مانع عزیمت پیشاور شده و بوسیله **میر عباس** نام افغان بقتل رسید.

از آنجا که خوار و بار در کابل کمیاب بود نادر قوای خود را در دوازدهم ربیع الثانی ۱۱۵۱ بمنطقه حاصلخیزی در نواحی کوهستانات چهارپاک که نسر الله میرزا در آنجا بنادر پیوست انتقال داد پس از سی و دو روز توقف در آن ناحیه قوای نادر بطرف **گندمک (کندوک)** پیش رانند و با سرعت فوق العاده ای مواضع کوهستانی را از جنک طوایف محلی بدر آوردند آنکاه دسته ای از قوای

ایران بجلال آباد که ۱۱۵ کیلومتری کابل است اعزام گردید تا انتقام قتل
 نماینده نادر را از میرعباس افغان بگیرد. سپس نادر و عمده قوای او بطرف
 بهار سفلی واقع در ۳۰ کیلومتری جنوب باختری جلال آباد لشکر کشیدند.
 پس از ورود بشهر دوازده هزار سواران عده‌ای از توانگران و میرعباس
 و همراهانش را دستگیر و بقتل رسانیدند. در آنجا رضا قلی میرزا پسر
 نادر نیز که از جانب پدر احضار گردیده و از طریق بدخشان حرکت کرده بود
 بنادر پیوست. در جلال آباد دسته‌ایکه مانع عبور قوای نادر شدند آنان رامنکوب
 ساخته و سرگردگان آنها بنام سعد الله و ملا محمد ولد میام تسلیم گردیدند.
 در این اثنا نمایندگان از دهلی آمده بنام پادشاه هند علت اردو کشی بخاک هند
 را از نادر شاه پرسیدند. نادرشاه با لبخند تلخی بنمایندگان محمدشاه گفت:
 (پاسخ محمدشاه را خودم در پایتخت هند باو خواهم داد.)

۷۲ - جنک خیبر و شکست هندیا و افغانها و تصرف پشاور

سال پیش رضا قلی میرزا دستورهای پدر را راجع بسرکوب کردن طوایف
 طاعی بلخ با موفقیت کامل انجام داده و پیشرفت خود ادامه میداد تا از طرف
 پدر که در آنموقع بکار قندهار پرداخته بود باو دستور رسید بلخ باز گرفته
 پسر فرمان پدر را بکار بسته و بلخ باز گشت و از جانب پدر بهار سفلی احضار
 گردید. تا در باره دفاع خراسان که بواسطه ایلبازس خان فرمانفرمای خوارزم
 بمخاطره افتاده بود مذاکره نماید. نادر پس از آنکه قوای رضا قلی میرزا را که
 در سوم شعبان ۱۱۵۱ بهار سفلی بحضور پدر رسید بان دید.

پس از رفتن رضا قلی میرزا نادرشاه در نك ننمووه هنگام ترك جلال آباد
 نیروی جلو داری که عده آن از دوازده هزار تن متجاوز بود بفرماندهی سرتیپ
 حاجی خان بیک افشار بسوی نك خیبر به پیش فرستاد و دستور داد که دو منزل
 از عمده قوا فاصله بگیرند و در همان اثنا ناصر خان فرماندار کابل و پشاور
 متجاوز از بیست هزار تن افغانه پشاور و خیبر را در گردنه در بند و چمرود

و خیبر متمرکز ساخته بود تا از پیشرفت سپاهیان ایران جلو گیری نماید و چون دیده و ران حضور قوای دشمن را در انتهای خاور گردنه خیبر گزارش دادند. نادر تصمیم گرفت که شیوه جنگی معمول خود را بکار بندد. بدینمعنی که از يك راه دشوار و دور افتاده ای جلوراند و از سمت غیر مترقبی بدشمن حمله برد. نادر پس از بدست آوردن راهنمای خوبی عمده قوای خود را در قصبه موسوم به **رکاب** گذاشت و خود بسر کردگی سی هزار سوار از راه مشهور به **سه چوبه** که کوه بسیار بلندی بنام کوههای سلیمان و سفید کوه است بطرف دشمن روی آورد و روز دیگر ۱۸۰ کیلومتر راه را در شب و روز طی کرد و با وجود خستگی مفرط حمله را بر قوای هند و افغان آغاز نمود در اندک مدتی آنان را سخت منکوب ساخت و دشمن را بطرف **جمرود و پیشاور** عقب راند **ناصر خان** و جمعی از سران نیروی دشمن دستگیر شدند و پیشرفت بطرف پیشاور سد روز پس از نبرد خیبر آغاز گردید. در این مدت عمده قوا با بنه و اسلحه و توپ توانست خود را بنادر برساند. اهالی پیشاور که از خبر شکست فاحش ناصر خان آگاه شده بودند مقاومت را جائز ندانسته تسلیم گردیدند. نادر مدت چهار هفته در پیشاور توقف کرد. ناصر خان که چندی زندانی بود مورد عفو قرار گرفته در شمار همراهان نادر در آمد در این اثنا بود که خبر تأسف انگیز قتل برادرش **ابراهیم خان ظهیر الدوله** سپهسالار آذربایجان در جنگ شیروان بدست سر دشمن از کتیه جارو تله آگاه گردید.

۷۳ - جنگ با هند و او شکست آنان در نزدیکی لاهور

نادر قبل از ادامه پیشرفت قوای کشوری را مأمور پاك کردن منطقه بین پیشاور و رود سند از وجود دشمن کرد و فرمان داد که با لشکر پلی به رود اتک و رود سند که در ۲۵۰۰ کیلومتری غرب هندوستان جریان دارد و در خانه کابل در آن میریزد و پنج رودخانه دیگر بنام **جلام، چناب، راوی، ستلج و بیاز** که از کنار شهرهای **لاهور و دهلی** میگذرد بنام **پنجاب (پنج آب)** بالاخره به سند

وارد شده و از آنجا در نزدیکی شاه بندر (جنوب حیدر آباد) بدریای عمان میریزد بسته شود و چون اطلاع یافت که این پل ساخته شده است در ۲۵ رمضان ۱۱۵۱ هجری پیشاور را ترك گفت. روز چهارم شوال با کلیه قوای خود بآنسوی رود سند رسید و از آنجا ارتش ایران بطرف وزیر آباد جلو راند و در نزدیکی قلعه کوچك كنج مزرع در ۲۰ کیلومتری شمال باختری وزیر آباد که محل تقاطع چند جاده بود در حدود شش تا هفت هزار تن از سپاهیان لاهور بسر کرد گی قلندر خان را همراه بر قوای پیروز ایران بستند. لکن نادر آنانرا بقلعه عقب راند و قلندر خان و جمع کثیری از سپاهیان را بهلا کت رسانید.

۷۴ - تصرف یمین آباد

سپاهیان ایران آنگاه بطرف وزیر آباد جلو راندند و آن شهر را تصرف و سپس یمین آباد را نیز اشغال کردند. وضع مردم پنجاب بر آستی رقت انگیز بود زیرا نه تنها عده بی شماری از آنان بدست قوای پیروز ایران بهلا کت رسیدند بلکه گرفتار راهزنان هم شدند و اموال آنان بغارت رفت و معدودی هم که فرار کردند بچنگ سیکها افتادند. گذشتن از رودخانه سند که کمترین پهنای آن در نزدیکی کابل دره ۴۵۰ متر با نداشتن پل کار بسیار دشواری بود بدستور نادر کرجی های کوچك و بزرك که اهالی آنرا جیزوی مینامیدند جمع آوری و آنها را پهلوی هم بستند ولی چون طناب و ریسمان کافی نداشتند نادر بابتکار خود دستور داد یال و دم اسبها را بریده با آن ریسمان بافته و بکار برند و این گره گشائی نادر باهوش خداداد خود حل مشکل را نمود.

۷۵ - چنگ در ملک پور و شکست قوای لاهور

از یمین آباد سپاهیان ایران پیشرفت خود ادامه دادند. در این هنگام بود که نادر خبر یافت ز کریان خان فرماندار لاهور در شمال شهر مواضع نیرومندی ساخته و عزم دارد از پیشرفت نادر جلو گیری نماید نادر بعوض آنکه مستقیماً بطرف لاهور پیشروی کند بطرف خاور روی آورد تا مواضع هندوان را دورزند

و چون به ملك پور رسیدمواجه با جمع کثیری از قوای هند گردید که بفرماندهی زمیندار آدینه بکمک زکریا خان میشتافتند و جنگ بیدرنک آغاز گردید و هندوان شکست خوردند و کفایت خان و کیل مهمات لاهور از طرف زکریا خان نزد نادر رفته امان خواست و زکریا خان تسلیم شد لکن عدهٔ قلیلی از آنان توانستند خویش را بلاهور برسانند.

۷۶- جنگ در لاهور و تصرف آن شهر و کشمیر

قوای ایران بیدرنک نبرد با قوای زکریا خان استاندار لاهور که بروایت شیخ حزین از چهارده تا پانزده هزار سوار نظام متجاوز بود در کنار رود خانهای چناب و جلام و راوی آغاز کردند در این نبرد میرزا عزیز بیک یکی از فرماندهان آزمودهٔ هندی هنر نمائی بسیار کرد لکن زکریا خان سر انجام در مقابل حملات شدید قوای ایران ناگزیر تقاضای متار که جنگ نمود و نادر نیز باو جواب مساعد داد و مقرر داشت که **عبدالباقی خان** بازگریا خان ملاقات و او را بحضور نادر راهنمائی کند. نادر زکریا خان را با عطف خاص پذیرفت و از ابراز مهربانی با او مضایقه نکرد و زکریا خان بیست لک (هر لک صد هزار) طلا و صد زنجیر فیل و هدایای گرانبهای دیگر هم تقدیم نادر نمود. بدین طریق با تسلیم و تدبیر خود توانست لاهور را از غارت و چپاول نجات دهد. نادر مدت دوازده روز در لاهور ده رود خانهٔ **راوی** در غرب آنست توقف کرد و **باغ شعله ماه** (شالامار) را مقرر خود قرار داده (نگارنده یکروز در اینباغ مصفا که دارای حوضها و بناهایی از سنک مرمر است توقف داشت) و خود را فرمانروای هندوستان دانسته بر تقو و فتق امور آن کشور پرداخت. زکریا خان اجازه یافت که همچنان در مقام فرمانداری لاهور باقی بماند. **سردار فخرالدوله** (فخرالدین خان ولد ناظم فرماندار سابق کشمیر) که بر اثر طغیان متجاوزین از شهر رانده شده بود و در لاهور زندگی دشواری داشت بار دیگر مقام خود را احراز کرد و گذشته از این ناصر خان هم که از مخالفین سرسخت نادر در بند وی بود مجدداً بصوبه داری و حکومت کابل و پیشاور منصوب شد.

۷۷- پیشرفت قوای ایران بسوی کرنال و تمرکز در عظیم آباد

هنگام اقامت نادر در لاهور خبر رسید که محمد شاه پادشاه هندوستان بجمع آوری نیرو برای مقابله با قوای ایران است. وی نامه ای بپادشاه هندوستان نگاشت و طی آن تأیید کرد که هیچ قصد سوئی نسبت به هندوستان ندارد و یادآور شد که هندوستان بیش از ایران از دست افغانه رنج برده است و نیز متذکر گردید که پادشاه هندوستان چگونه با نماینده ایران بد رفتاری کرد و در پایان بمحمد شاه اخطار نمود که هر گاه ارتش هندوستان در مقابل قوای ایران مقاومت ورزد چنانکه باید گوشمال داده خواهند شد و اگر تسلیم گردد از کیفر نجات خواهند یافت.

پس از ارسال این نامه نادر دریافت که اردوی او از جنگ با محمد شاه اندیشناک است. همگی سران سپاه و افسران نیروی خود را در میدان بزرگ لاهور گرد آورده با گفتارهای آتشین خون جنگجویان را بجوش آورده چنین گفت: (سپاهیان جنگجوی من. تا کنون در همه جنگها پیروز بوده ایم. بیاری خداوند توانا در این میدان بزرگ نیز که از همه جنگها مهیتر و خونین تر خواهد بود کامیاب میشویم و زور و بازوی مردانه خود را بجهانیان نشان خواهیم داد.) این گفتار در میان فریادهای شورانگیز افسران و سپاهیان پایان رسید تا در تاریخ ۲۶ شوال ۱۱۵۱ از لاهور بطرف سرهند کنار رودخانه ستلج روی آورد و در آنجا اطلاع یافت که محمد شاه با سیصد هزار مرد کار آزموده و ده هزار فیل جنگی و سه هزار اراده توپ در محلی موسوم به **کرنال** برای نبرد آماده شده است. نادر بیدرنگ خود را برای یک نبرد بزرگ و حیاتی آماده ساخت و تصمیمهای شدید گرفت و فرمان داد که احدی از اردو گاه خارج نشود تا محمد شاه از نقل و انتقال قوای ایران بکلی بیخبر بماند.

و اما اوضاع در بار پادشاه هند. هنگامیکه اخبار تصرف کابل بدست نادر بدر بار پادشاه هند

رسیده هیچکس توجه زیادی بدان نکرد با این همه چون اخبار پیاپی درباره پیشرفت روز افزون قوای ایران در خاک هند پیادشاه میدادند شاه **نظام الملک** را از دکن برای مشورت احضار کرد چون نظام الملک بدربار رسید دریافت که دشمن وی **خان دوران** بذروه قدرت رسیده و فرماندهی کل قوا را بدست گرفته پادشاه ضعیف النفس هند را باز یچه دست خویش ساخته است و بهمین جهت پیشنهاد های نظام الملک محل اعتنا قرار نگرفت .

درباره لزوم جلو گیری از پیشرفت مهاجم کنگاش فراوان شد لکن برای اعزام قوای کمکی بمنظور تقویت سپاهیان زکریا خان هیچگونه اقدام مثبتی صورت نگرفت .

در اوائل ماه رمضان ۱۱۵۱ **خان دوران** باتفاق قمرالدین خان (اعتمادالدوله) و **نظام الملک** بفرماندهی ارتش مغول از دهلی حرکت کردند لکن تا **شلیمار** پیشتر نرفتند و تا پایان ماه در همانجا اردو زدند . در این هنگام امپراطور هند بمران و پادشاهان ایالات مختلف امپراطوری نامه نکاشت و از آنان استمداد نمود ولی هیچکدام نخواستند یا نتوانستند باو کمک مؤثر نمایند .

در اوائل ماه شوال چون خبر رسید سپاهیان نادر برود سند رسیده اند ارتش مغول بالاخره تصمیم پیشروی گرفت و با چنان تانی و ملایمت جلو میرفت که یکماه طول کشید تا چهار منزل بین **شلیمار** و **کرنال** را بپیماید . امپراطور در پاسخ درخواستهای مرزی نظام الملک و خان دوران در ۱۸ شوال ۱۱۵۱ دهلی را ترک گفت . در ۲۷ شوال به پانی پت واقع در ۳۲ کیلومتری جنوب کرنال رسید و چند روز بعد هم وارد کرنال شد .

محمد شاه قصد پیشرفت بیشتری داشت لکن چون دشت شمال کرنال از هر جهت در خور اردو زدن بود ورود حائذ فیض از کنار آن میدانست و باک سمتش نیز بجنکلی اتصال داشت و گذشته از این میبایستی در انتظار رسیدن نیروی کمکی **مهدت خان** بماند در همانجا توقف کرد و اطراف اردو گاه را با حصار و استحکامات نپرومند محصور ساخت و در هر چند قدم توپ بزرگی کار گذاشت و محیط اردو گاه

قوای هند از ۲۲ کیلومتر تجاوز می‌کرد. دربارهٔ عدّه قوای هند اقوال مختلفی است و این عدّه را از هشتاد تا یک میلیون و دویست هزار تن نقل کرده‌اند، لکن تصور می‌رود که سیصد هزار تن بحقیقت نزدیکتر است. با وجود این اگر عدّه غیر نظامیان هم بحساب آید میتوان گفت اظهار بعضی از مورخان در اینکه عدّه قوای هند بیک میلیون تن بالغ میشده است اغراق آمیز نیست.

نادر پس از گذشتن از رود ژرف در روز دو شنبه هفتم ذی قعدہ ۱۱۵۱ از سر هند نیروئی مرکب از شش هزار سوار کرد برای اکتشاف باره و گاه دشمن فرستاد و روز بعد عمده قوای ایران از طریق راجه سرای بسوی انباله (انباله) و تنه سوز شروع بپیشرفت کرد. نادر حرم و بنهٔ خود را بسر پرستی فتحعلی خان افشار چرمچی باشی در انباله گذاشت و بطرف شاه آباد واقع در ۵۶ کیلو متری شمال کرنال جلو راند. همان شب قوای اکتشافی کرد که از سر هند حرکت کرده با سپاهیان هند تماس حاصل کردند و عدّه ای از سپاهیان هند را کشتند و جمعی دیگر را دستگیر کردند آنگاه بسرای عظیم آباد باز گشتند.

۷۸- جنگ در انباله و تصرف دژ توری

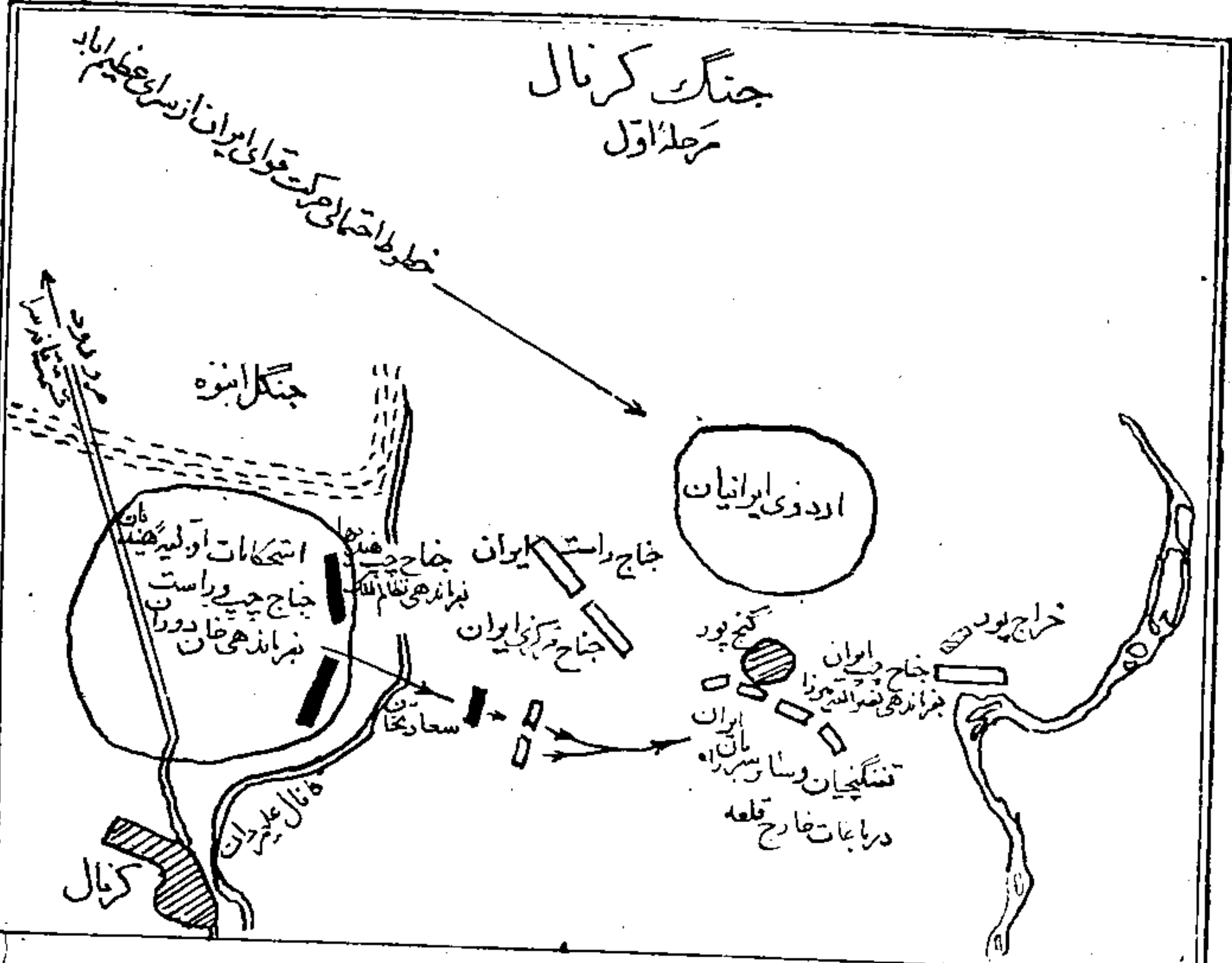
از سرای عظیم آباد که در ۳۶ کیلومتری جنوب شاه آباد و ۲۰ کیلو متری شمال کرنال واقع است گزارش عملیات جنگی را با عدّه ای اسپرنزد نادر فرستادند و نادر دوباره فرمانداد که جناح چپ دشمن را نیز اکتشاف نمایند. روز ۱۲ ذی قعدہ ۱۱۵۱ نادر پیشرفت خود را ادامه داد و روز بعد بسرای عظیم آباد رسید. در آنجا فرماندار انباله مدتی مقاومت کرد لکن بزودی منکوب و تسلیم گردید. نادر شاه باتوپخانه کوچکی دژ توری را شلیک کرد و پس از دو ساعت تیر اندازی نیروی دشمن سخت بیمناک شده تفنگها را انداخته بخانه های برزگران عظیم آباد پناهنده شدند.

۷۹- شکست قوای صدادت خان

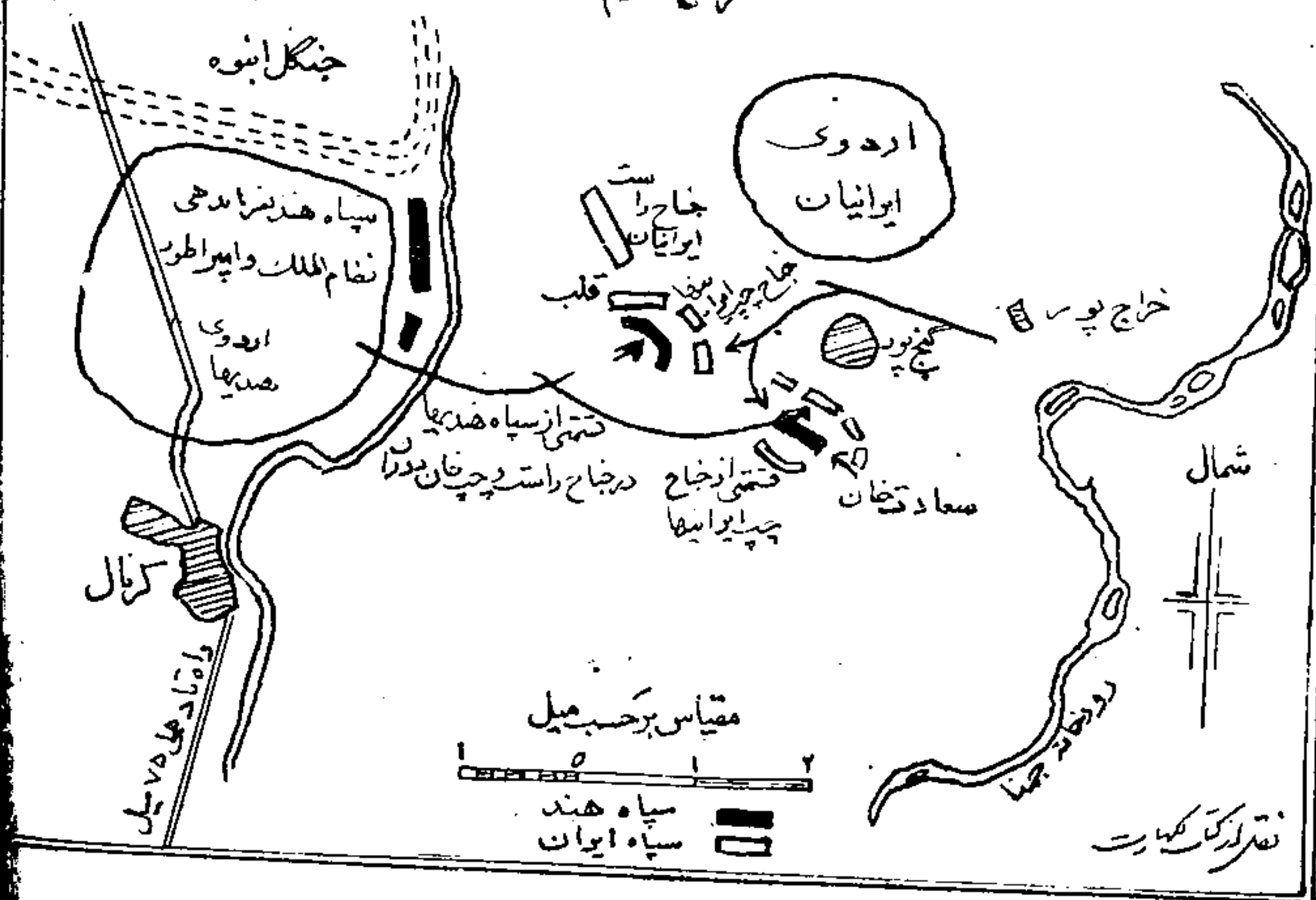
نادر از قوای گشتی و اسپران هندی قدرت استحكامات محمد شاه را دریافت

و نیز دانست که در جنوب سرای عظیم آباد جنگلی انبوه قرار دارد که تنها رود باریکی در آنجا جاری است و بنابر این مشاهده کرد که تنها راه حصول موفقیت آنستکه از سمت خاور اردو گاه دشمن پیشرفت خود را آغاز کند تا بدین طریق نه تنها مواضع سپاهیان هند را دور زند بلکه بسهولت از مانع جنگل هم بگذرد. نقشه وی آن بود که محمد شاه از استحکامات خویش خارج گردد و با وی در دشت وسیعی که در ۱۲ کیلومتری کرنال قرار داشت مصاف دهد. آنگاه پیشرفت خود را بسوی پانی پت مابین کرنال و شاه جهان آباد (دهلی) ادامه دهد لذا تا روز دوشنبه ۱۳ یا ۱۴ ذی حجه ۱۱۵۱ پیشرفت دیگری نکرد لکن روز بعد (دوشنبه) چند کیلومتری در سمت جنوبی خاوری پیش راند و در نقطه واقع در شمال خاوری کرنال اردو زد سپس خود بفرماندهی عده قلیلی از سپاهیان خویش تا نزدیک اردو گاه دشمن جلو رفت و از استحکامات دشمن اطلاعات گرانبھائی بدست آورد و با عده ای اسیر بار دو گاه باز گشت و شام گاهان دید و ران ایرانی بنادر خبر دادند که **سعاد تخان برهان الملك** از امرای معظم هندوستان با چهل هزار تن سپاهی بقصد تقویت نیروی محمد شاه به پانی پت رسیده است و نادر بیدرنک عده ای از قوای خود را مأمور جلو گیری از پیشرفت او و الحاق بنیروی محمد شاه در سه راهه تار نمود. بامداد روز ۱۵ ذی حجه نادر قوای خود را بسه لشکر تقسیم کرد. نصرالله میرزا را مأمور کرد که بفرماندهی یکی از لشکرها بطرف کرنال جلو راند و خود بفرماندهی يك لشکر دیگر بطرف جنوب پیشرفت تا از مواضع دشمن خبردار شود و بمیدان نیروی دشمن نماید و در همه جادر ۳ کیلومتری قوای هند بودند. در این اثنا سپاهیان عده برای جلو گیری از رسیدن قوای سعاد تخان بنیروی محمد شاه اعزام شده بودند باز گشته و خبر دادند که سعاد تخان نیمه شب خود را از بیراهه بمحمد شاه رسانیده است با این همه قوای دشمن را تعقیب نموده و عده ای از آنان را اسیر کرده و مقدار زیادی هم غنیمت بدست آورده اند.

جنگ کرنال مرحله اول

مرحله دوم

تصویر شماره هفده

۸۰ - نبرد بزرگ و معروف گرنال و شکست قطعی سعادتخان

و خان دوران فرماندهان قوای هند

نادر چون از این معنی واقف شد پیشرفت خود را در سه کیلومتری اردو گاه نیروی هند متوقف ساخت و بنصرالله میرزا دستور داد که با سپاهیانش باو ملحق شوند در این هنگام سعادت خان که مشغول گفتگو با محمدشاه بود خبر یافت که قراولان قوای نادر بنه او را تاراج کرده اند و چنان بر آشفت که باوجود اقدامات محمدشاه برای بازداشتن او از جنگ شتاب آمیز قوای خود را احضار کرد و از استحکامات خارج شد تا بنه خود رامسترده دارد.

سپاهیان وی که پس از یکماه راه پیمائی خسته و کوفته بودند در اجرای دستورش تعلل ورزیدند و عده کثیری از آنان چنان وانمود ساختند که فرمانش را نشنیده اند با اینهمه سعادت خان از روی غرور بفرماندهی یکهزارتن وعده ای از قوای پیاده خوبش بعزم سر کوبی قوای ایران از اردو گاه محمدشاه خارج شد و بیدرنک با عده ای از جلو داران ایرانی ده از سمت مخالف جلو میامدند مواجه گردیدند. جلو داران ایرانی چنین وانمود کردند که مرعوب شده اند و برای آنکه دشمن راحتی المقدور از خطوط خود دور کنند فرار اختیار کردند. اتفاقاً این حیلده مواجه با موفقیت کامل گردید زیرا سعادت خان شروع بتعقیب آنان کرد و قاصدان نرد محمدشاه فرستاد که هر چه زودتر نیروی کمکی برای او اعزام دارند تا پیروزی خود را تکمیل و سپاهیان دشمن را بدلی مندوب سازد. محمدشاه عزم داشت که بکمک سعادت خان شتاب بداند نظام الملک و خان دوران سپهسالار هندوستان باتفاتی واصل خان سردار خاص قشون پادشاهی او را از این قسمت بیخبر داشتند و تأیید کردند که جنگ با این کیفیت صلاح نیست. امیرالپهلوان هند با نظام الملک حاکم ممالک دکن و قمرالدین خان وزیر اعظم مشورت کرده او در جواب گفت چون خان دوران فرماندهی جناح راست را عهده دارد و سعادت خان نیز بدست راست پیوسته است که بکمک سعادتخان بشتابد و در نتیجه خان دوران نیز فرماندهی هشت هزار تا نه هزار سوار بکمک سعادتخان شتافت.

یکی از مورّخین میگوید سپاهیان خان دوران چنین میپنداشتند که نبرد با نادر نظیر رزمهائی خواهد بود که روزها بین قوای دولتی و شورشیان در بازار و خیابانهای دهلی روی میدهد لکن بزودی از اشتباه بیرون آمدند زیرا نادر که از مدتها پیش منتظر چنین روزی بود خود بفرماندهی یکهزار تن سوار افشار مانند داس مرک از نقطه‌ای بنقطه دیگر حرکت میکرد و دسته دسته قوای دشمنرا بخاک هلاکت میافکند. هنگامیکه نادر از پیشرفت سعادت خان و خان دوران اطلاع حاصل کرد سه هزار تن از سپاهیان را مأمور غافلگیر کردن دشمن کرد و دو دسته دیگر را نیز که هر دسته‌ای مشتمل بر پانصد تن بود مأمور حمله مستقیم نمود.

هانوی حکایت میکند که نادر بمنظور مرعوب کردن پیلان جنگی دشمن که بخرطوم آنها شمشیر هائی بسته شده و بقوای ایران حمله نموده و اسبها از دیدن هیولای آنها رمیده و بدر میروند. به جمازه بانان خود دستور داده بود که کوزه هائی مملو از نفت و مواد سوختنی آماده نمایند و در بجهوحه جنگ آنها را آتش زنند و در میان قوای دشمن پرتاب کنند تا پیلان سراسیمه شده پا بفرار نهند روز بعد دو ارتش بآرایش جنگی پرداختند بدین شرح: ارتش دارای نیروی زیرین بود.

نیروی سوار و پیاده و توپخانه	۲۰۰۰۰۰	سرباز
توپخانه سنگین و سبک	۵۰۰	عراده
ستون پیلهای جنگی	۲۰۰۰	زنجیر

ارتش ایران:

ارتش ایران دارای نیروی زیرین بود:

نیروی سوار و پیاده و توپخانه	۹۰۰۰۰	سرباز
توپهای سنگین و سبک	۱۵۰	عراده

ستون شترهای آتشبار در برابر پیلهای جنگی.

آرایش جنگی ارتش هند در چهار ستون و بدینگونه بود:

ستون ۱ - دوهزار پیلپهای جنگی که بخرطومشان شمشیرهای برنده بسته شده بود . فرماندهی این ستون را سردار نظر خان افسر هندی داشت .

ستون ۲ - سی هزار نیروی سوار و پیاده و توپخانه سنگین . فرماندهی این ستون را خان دوران سپهسالار ارتش هند داشت . در پهلوی راست این ستون از افسران نامی هند . مظفر خان ، علی حمید خان ، میرقلی خان ، شهداد خان ، زمان خان و در پهلوی چپ ، فخرالدین خان ، عظیم الله خان ، جانی خان و سید نیاز خان جای داشتند . پوشش این ستون (دو پهلوی چپ و راست) با هنگ کبیر پارام و دسته های جات و سند بود بهترین جنگجویان ارتش هند در این ستون جای داشتند .

ستون ۳ - چهار هزار نیروی سوار و پیاده بفرماندهی سعادت خان برهان الملک فرمانفرمای اوده و لکناهور سردار بزرگ هند .

ستون ۴ - ستون بزرگ ذخیره ارتش هند که بارگاہ محمدشاه گورگانی و چادرهای نظام الملک کفیل فرماندهی ارتش هند و سعدالله خان وزیر در این ستون بود .

در جلو سرا پرده شاهی چندین عراده توپهای سنگین و سبک جای داده شده بود که آماده تیر اندازی بودند . پشت سرا پرده شاهی نیز هنکهای سر بلند خان و محمد خان بن گوش و پس از آنها در هزار و پانصد متری پشت ستون یکم هنکهای آمول و کوتیو بودند .

در دنبال همه اردو دسته های بهروز خان ، اسحق خان ، اصلح علی خان و سپه سربازان تیره آهپز ارتش تمر لری یافته بودند .

این نیروی بزرگ بیش از پنجاه هکتار (پانصد هزار متر مربع) زمینهای دشت کرنال را فرا گرفته بود .

ارتش ایران : آرایش جنگی ارتش ایران در چهار ستون و بدین شرح بود .

ستون ۱ - سواران سنگین اسلحه با توپخانه سنگین در جلو آنها تیراندازها

پرچم بزرگ ارتش ایران در مرکز این ستون جای داشت .

ستون ۲ - ستون شترهای آتشبار : این ستون در پشت سوار نظام ستون يك پنهان

گردیده بود .

ستون ۳ - پیاده سنگین اسلحه و در دو پهلوئی آنها سواران بختیاری

و گرجی .

ستون ۴ - سواران گازد شاهی و کوهستانیهای کلات و کردها .

در پیشاپیش ستون يك یکدسته از بهترین و با هوشترین سواران را بدیدبانی

گماشته بودند و این سواران دستور داشتند آنچه از دشمن می بینند بدون درنگ

بنادرشاه خبر دهند .

فرماندهی ستون ۱ و ستون ۲ شترهای آتشبار با خود بنادرشاه . ستون سوم

با نصرالله میرزا و ستون چهارم با سرتیپ حاجی خان بيك افشار بود .

شاهنشاه ایران خود جامه رزم در بر کرده و تبرزینی در دست و در پهلوئی چپ

ستون ۱ پیشاپیش ارتش خود آماده جنگ بود .

روز چهاردهم ذیقعده سال ۱۱۵۱ هجری بود نادر دستور داده بود : « تا از اندیشه

دشمن آگاه نشویم هیچگونه اقدامی نخواهیم نمود . » از ظهر که نبرد آغاز گردید

سعادتخان و قوای خسته اش که جناح راست نیروی هند را تشکیل میدادند بزودی

با سپاهیان ایران در گیر زد و خورد شدند و اندکی بعد لشکر خان دوران نیز

که با قلب قوای دشمن مواجه بود با قلب قوای ایران که تحت فرماندهی نصرالله

میرزا قرار داشت نبرد را آغاز نمود و یکی دیگر از لشکرهای ایران نیز که تحت

فرماندهی علی خان کیانی بود در پناه استحکامات نیرومندی قرار گرفته و مأمور

آتش کردن توپخانه بود . چون بین لشکر خان دوران و لشکر سعادتخان شکاف

و فاصله بزرگی وجود داشت و همچنین بین لشکر خان دوران و جناح چپ نیروی

هند مسافت زیاد بود بهمین جهت هیچیک از لشکرهای هندی بدرستی از وضع

لشکرهای دیگر خود اطلاع نداشت و در نتیجه هم آهنگی و همکاری مؤثری

بین آنها میسر نبود .

گذشته از این قوای هند در مبادرت بنبرد شتاب کرده و فرصت کافی برای همراه بردن توپ و اسلحهٔ کامل نیافته بودند و قوای سعادتخان با آنکه بیش از همه در پایداری سرسختی نشان دادند از همه زود تر از پای درآمدند و روی بهزیمت نهادند **شیر جنگ خان** از افسران بزرگ هند و چند تن از خویشاوندان او دستگیر و **مراد خان** افسر دیگری زخمی و **مظفر خان** افسر نامی خاندوران با گروهی از افسران دیگر کشته شدند. خود سعادتخان و **نثاره احمد خان** برادر زادهٔ او که در هودج فیل قرار داشتند با چند تن از سپاهیان خویش آنقدر دلیرانه بجنگ ادامه دادند تا اینکه فیلش مورد حمله قرار گرفت و بصفوف قوای ایران فرار کرده گرفتار شدند و ناچار تسلیم گردیدند.

در مرکز جبهه نیز قوای هند تحت فرماندهی خاندوران اگر چه بارشادت جنگیدند لکن مانند قوای سعادتخان بر اثر حملهٔ سریع و آتش مرگبار ژنهور لپای نادر دچار سستی شد و شمشیر بازان هندی هم ده زیاد بخود مغرور بودند در مقابل اصول جدید و پیکارهای نادر توانستند کاری از پیش برند و **خان دوران** زخمی شده یک پسر او با **مظفر خان** برادرش بقتل رسیدند **عیان آشور خان** پسر دیگرش اسیر گردید. هنگامیکه محمد شاه در روز پانزدهم ذیقعده دریافت که خاندوران سخت در خطر است پیام فوری بنظام الملک فرستاد و از او درخواست کرد بدون فوت وقت بیاری خان دوران شتابد. لکن نظام الملک نفی شخصی را بر حس میهن پرستی ترجیح داده و همچنان بیقید بر روی فیل خود مشغول نشد. قهوه بود. اقبال هنگامی کاملاً از لشکریان هند روی بر قافله خاندوران در حال زخمی شدن مورد اصابت گلوله قرار گرفت و بیمهش در هودج قرار خود آمد و برادرش بآه کثیری از امرای هند و قریب یکصد نفر از جمله **واحد خان** فرمانده کارشاهی محمد شاه و **شاهداد خان افغان**، **یادگار خان**، **میر حسین خان کوه**، **اشرف خان**، **اعتبار خان**، **عاقل بیک خان** و **علی احمد خان** با صد تن از سران دیگر کشته و دستگیر گردیدند. لکن بعد از سرسازان خاندوران و سایر از

رشادت فراوان توانست ویرا بار دو گاه هندیان باز گرداند . قوای هند چون فرماندهان خود را از دست دادند فرار نموده هزاران کشته و غنائم زیاد و توپخانه بجای گذاشتند . بقولی سی هزار تن کشته و چندین هزار زخمی و اسیر شدند . شماره کشتهگان ایران بیش از دوهزار تن نبود . با اینکه نادر در میدان جنگ پیروزی کامل بدست آورد معینا از حمله فوری و مستقیم باستحکامات پادشاه هند خودداری نموده و این جنگ تا عصر آنروز بمدت شش ساعت ادامه داشت . در این جنگ بود که بدستور نادرشاه خاشاک تنورهائی را که در پشت شترهای آتشبار جای داده بودند یکباره آتش زدند و آنها را در پیشاپیش ستون یکم بسوی پیلها راندند . آتش رفته رفته تنورها را چنان گرم نمود که پشت شترها را بسوزش در آورد و یکباره همگی از جای کنده و فریاد کنان بجست و خیز در آمدند و شتربانان آنها را بسوی پیلها راندند . در این هنگام توپخانه ایران نیز ستون پیلها را سخت زیر باران گلوله گرفته بود . پیلهای جنگی دشمن از دیدن شترهای آتشفشان بی اندازه ترسیده همگی بدور هم گرد آمده و در همین موقع بود که توپخانه مرکز آنها را بباد شلیک گرفته بود . ناگهان پیلها سر آسیمه بسوی سپاه هندپا بگریز نهادند و خود را بستون خاندوران زدند . در همین گیر و دار شیپور هجوم همگانی ارتش ایران نواخته شد و کشتار هولناکی در گرفت سوار نظام ایران بیداد کرد و جنگ تا شامگاه ادامه داشت و پیروزی و پیشروی با ایران بود .

نتایجی که از چگونگی نبرد کرنال گرفته میشود در درجه اول مربوط باختلاف فاحش استعداد و لیاقت فرماندهی نادر و فرماندهان نیروی هنداست . توضیح آنکه : نادر چه از لحاظ تاکتیک و چه از حیث فن لشکر کشی بمراتب از سران نظامی هندوستان برتر بود و گذشته از این چنانکه قبلا گفته شد سران ارتش هندوستان نتوانستند در مقابل خطر مشترك اختلافات و منازعات و حسادتهای خود را رفع کنند و چنانچه باید با هم تشریک مساعی نمایند بعلاوه هندیان نتوانستند از کلیه قوای خود استفاده نمایند چنانکه چندین لشکر هندی

بفرماندهی خان دوران و سعادت خان بموقع برای مبادرت بحمله پیشروی نکردند در جناح چپ نیز بر اثر خود داری نظام الملك از دخالت در جنگ قوای ایران تقریباً بدون برخورد با مانع جلورفتند. تلفات نیروی هندرا در نبرد کرنال از ده الی سی هزار گفته اند اما تلفات قوای ایران را دو هزار و پانصد کشته و پنجهزارتن زخمی تخمین زده اند .

پس از نیل باین پیروزی بزرگ نادر بنماز و دعا بر خاست و فرماندهان خویش را پاداش بخشید و بشکرانه این پیروزی نادر نام پسر دوم خود را که **مرتضی قلی خان** بود بنام **نصرالله خان** (بیاد پیروزی نبرد کرنال) تبدیل کرد .

عصر همانروز نظام الملك باتفاق اعتمادالدوله و سران دربار پادشاه هندوستان بملاقات خان دوران که در نبرد سخت زخمی شده بود رفتند و فرمانده کل قوای هند که از شدت درد قوت تکلم نداشت بلحنی که بزحمت شنیده میشد گفت: «کار ما تمام است... نگذارید محمد شاه نادر را ملاقات کند و یا آنکه او را بدھلی دعوت نماید... بلکه تمام قوائیکه در اختیار دارید سعی کنید شر این بلا را از اینجا دفع نمائید...» روز شانزدهم ذیقعد، بازهم دو ارتش آماده جنگ بودند و فرماندهان ایران از نادرشاه درخواست اجازه حمله را نمودند ولی شاهنشاه ایران نپذیرفته بآنها گفت: بزودی خود محمد شاه سرتسلیم پیش خواهد آورد. در همان شب سعادتخان را بار دو گاه نادر آوردند و پس از آنکه با تدبیر وزیردستی خاصی پیرسشهای نادر راجع بنیرو و ثروت محمد شاه جواب داد بنادر توصیه کرد که نظام الملك را بار دو گاه احضار نماید و شرایط منسارانه جنگ را با او در میان بنهد. نادر این نظر را بکار بسته و نظام الملك با اختیارات تمامیکه از طرف امپراطور هند داشت با **عظیم الدوله** وزیر در روز ۱۷ ذیقعد، بار دو گاه نادر آمد و پس از آنکه بحضور شاهنشاه ایران باریافت با **عبدالباقی خان** باره شرایط متار ده بمذاکره پرداخت و بین طرفین سازش حاصل شد. نادر

بایران باز کرده و در عوض هندوستان اولاً پنجاه لک (پنج میلیون) روپیه بایران غرامت بپردازد ثانیاً نادر پس از آنکه از نظام الملك درخواست نمود از محمد شاه دعوت نماید که فردا چاشت را با او صرف کند و پیمان را امضاء نماید او را مرخص کرد ثالثاً سر بازان هند خلع سلاح شوند رابعاً توپخانه و مهمات جنگی ارتش هند بارتش ایران تسلیم شود خامساً چون ارتش ایران خسته شده باید در پایتخت هند چندی آسایش نماید •

محمد شاه بر خلاف وصیت مؤکد خان دوران دعوت نادر را اجابت کرد و امپراطور هندوستان در نوزدهم ذیقعده بعظیم الدوله دستور داد تمام اسلحه ارتش هند را یکجا جمع کرده تحویل ارتش ایران نماید آنگاه محمد شاه در تخت روان شاهی که چتری زرین بالای سر داشت بهمراه غازی الدین خان و عظیم الله خان پسر وزیر جنک با چند خواجه و دو بیست سوار گاردشاهی بار دو گاه نادر رسید و طهماسبقلی خان و کیل جلایر با گروهی از سواران از او پیشواز نموده و از طرف نصر الله میرزا که مأمور میزبانی بود با نهایت اعزاز و اکرام پذیرائی شد و بخیمه مخصوصی که برای او بر پا شده بود هدایت گردید و خود نادر تا بیرون خیمه باستقبال او رفته و دست او را از روی تلافی گرفته و در مسند خود در کنارش نشانید و پس از مختصر مذاکره نادر شاه بوی چنین گفت: شکفت است که شما اینهمه در کار خود بی قید و بی اعتنا باشید و بارها بشما نامه نوشتم، نماینده فرستادم، اظهار دوستی کردم. وزیران شما روانداشتند پاسخ کافی برای من بفرستید بواسطه عدم انتظامات یکی از نمایندگان من بر خلاف همه قوانین در کشور شما کشته شده سهل است هنگامیکه داخل کشور شما شدم گویا اعتنائی بکار خود نداشتید که اقل بفرستید، بپرسید من کیستم و مرادم چیست. هنگامیکه بلاهور رسیدم هیچکس از جانب شما پیامی و سلامی نیاورد و گذشته از این پاسخ پیام و سلام مرا هم ندادید. پس از اینکه گماشتگان شما از خواب غفلت و نادانی بیدار شدند و همه راههای چاره و اصلاح مسدود شد. با کمال بی نظمی پیش آمدند که

جلو ارتش مرا بگیرند و همه خود را نزدیک دام آوردند. اینقدر عقل و احتیاط نداشتند که افلا برخی را برجای بگذارند تا اگر پیشامدی رخ نماید بتوانند کاری بکنند و امور را اصلاح نمایند. گذشته از این که با کمال بی عقلی در میان سنگرهای خود گرد آمدید تصور نمکنید که اگر دشمن از شما نیرومند تر باشد شما نمیتوانید بدون آب و خواروبار در آنجا بسر برید و اگر ناتوان تر از شما باشد غیر لازم بلکه ناشایسته بود که خود را محصور نمائید. اگر بدشمن اعتنا نداشتید و او را بیملاحظه میپنداشتید نمیبایستی خود را بخطر اندازید.

يك سردار کار آزموده و کاردان را میفرستادید که در مدت کمی او را بیچاره و نابود نماید. ولی اگر از تجربه و رفتار بقاعده نیز میترسیدید بطریق اولی نمیبایستی پس از اینکه او را بدینگونه بجزک و داشتید همه چیز خود را یکباره بمهلکه بیندازید و انگهی پس از اینکه خود را بدینگونه گرفتار دریدو تکلیف صلح کردم، شما بتصور کودکانه و عزم جاهلانه چنان مغرور بودید که کوش بهیچ نوع مذاکره ندادید و صلاح کار خود را ندانستید تا اینکه سر انجام بیاری خداوند هر دو جهان و بزور شمشیر جنگجویان پیروز ایران دیدید چه روی داد نیاکان شما کشور را خوب نگاهداری میکردند ولی در دوره شما خراب شد و ما را وادار نمودید که متحمل زیانهای جزک و اردو دشمن بشویم. اما چون تا کنون از دودمان تیمور نسبت بکشور شاهنشاهی و توده ایران آزار و نینائی نرسیده من پادشاهی هندوستان را از شما نخواهم گرفت ولی چون بیقیدی و خود خواهی شما مرا وادار کرده که راه دراز را پیموده، هزینه کزاف بنمایم و از راه ما هم بواسطه راه پیمائی بسیار خسته و از خواروبار و ملزومات دست خالی بازگرد باید بیایتمخت هند بیایم و در آنجا چند روزی بمانم تا آتش نیز خستندگی را برد و خسارات جزک که بانظام الملائک قرار داده شده تسلیم شود پس از آن شما بحال خودخواهم گذاشت تا بکار خویش پردازید.

نادر چاشت را بنا او صرف کرد و برای آن که اثبات نماید که خود را

مسموم نیست قبل از تناول غذا بشقاب خود را با بشقاب محمد شاه عوض کرد و در تمام مدت ملاقات دوشهریاری که شش ساعت بطول انجامید هیچگونه پیش آمد ناگواری پیش آن دو روی نداد و از هیچگونه احترام و اکرامی در حق پادشاه هندوستان فروگذار نشد. آن گاه محمد شاه در تحت مراقبت نگهبانان نادر بار دو گاه خویش باز گشت ولی نادر از چهار طرف قوای هند را محصور کرده بود. ملاقات دوستانه محمد شاه و نظام الملک با نادر خاطر سپاهیان هند را آسوده کرده و هم‌ارامی دوار ساخت.

۸۱ = متلاشی شدن بقیه قوای هند

چون خان دوران فردای نبرد کرنال از زخم کاری که داشت جان سپرد و مقام فرماندهی کل قوا و میر پنجی هندوستان بی صاحبماند. نظام الملک مقام میر پنجی را که سعادتخان از مدتی پیش باولع هر چه تماعتر در انتظار آن بود بدست آورد و چون سعادتخان دریافت که نظام الملک بروی پیشی گرفته است برای مغلوب ساختن حریف بنادر متوسل شد و خود را بار دو گاه وی رسانید و اورا متقاعد کرد که بفرامت ناچیزی اکتفا نکند و عهد نامه را که با نظام الملک بسته بود کافی نداند و اطمینان داد که هر گاه نادر بدلی لشکر کشی نماید خواهد توانست مقدار معتنا بهی طلا و جواهرات و گنجینه های امپراطوری بدست آورد و مخصوصاً چنین تأکید کرد که: اکنون در دربار هندوستان هیچ سر جنبانی جز آصفجاه وجود ندارد و او مردی فیلسوف و محیل است و هر گاه این روباه مزور بدام افتد کارها همه بروفق مرام اعلی حضرت پیش خواهد رفت.

نادر از شنیدن اظهارات سعادتخان تصمیم گرفت بطرف دهلی (شاه جهان آباد) لشکر کشد و پس از آنکه چند روز عمداً هیچ اقدامی ننمود در ۲۴ ذی قعدة ۱۱۵۱ نظام الملک را احضار کرد و باو دستور داد که امپراطور را بر آن دارد تا بار دیگر بملاقات وی بیاید. نظام الملک اظهار داشت که تجدید ملاقات مخالف با مفاد عهد نامه است لکن نادر خاطر نشان ساخت که قصد نقض عهد نامه را ندارد.

و ملاقات با محمد شاه ضروری است. از آنجا که از شدت محاصره اردو گاه هندیان بهیچوجه کاسته نشده و نقصان خوار و بار هندیان بمرحله و خیمی رسیده بود نظام الملك چاره جز آن نداشت که فرمان نادر را بکار بندد. بهمین جهت نامه‌ای بامپراطور نگاشت و او را بار دو گاه نادر دعوت کرد محمد شاه پس از دریافت این نامه با وجود اصرار راینان خود باینکه مجدداً باسلحه و جنگ متوسل شود در تاریخ ۲۶ ذی قعدة با دوهزار تن از ملتزمین رکاب خویش بملاقات شاهنشاه ایران رفت. اگر چه نادر محمد شاه را با احترام پذیرفت و بعبدالباقیخان دستور داد مراسم مهمان نوازی را کاملاً بجا آورد با اینهمه محمد شاه و ملتزمین رکابش در حقیقت زندانی نادر شاه بودند.

پس از ورود محمد شاه بار دو گاه نادر عده‌ای از قوای قزلباش بار دو گاه هندیان رفتند و توپها و اسلحه آنان را ضبط نمودند و باقیمانده سران در بار هند را دستگیر ساختند و سپس بسپاهیان هند اخطار کردند که یا در کرنال باقی بمانند و یا آن که بخانه های خویش باز گردند. سپاهیان هند که سران خود را از دست داده و از فرط گرسنگی بستوه آمده بودند باز گشت بخانه های خود را ترجیح دادند لکن جمع کثیری از آنان در عرض راه دچار غارت شده و عده ای بهلاکت رسیدند.

روز اول ذیحجه ۱۱۵۱ نادر شاه و امپراطور هندوستان از کرنال بطرف دهلی روان شدند و محمد شاه تقریباً سه کیلو متر در عقب نادر شاه حرکت میکرد و قبل از حرکت نادر بطرف دهلی سعادتخان را بمقام وکیل مطلق هندوستان تعیین نمود و باتفاق طهماسب خان جلایر با چهار هزار تن سوار بدلهلی اعزام داشت و از محمد شاه فرمانی خطاب به **لطف الله خان** گرفت بر اینکله دلیده های شهر را بطهماسبخان تحویل دهد در عین حال خود نادر نیز فرمانی صادر نمود و در آن لطف الله خان را در مقام خود تشبیت کرد.

۸۲- تصرف دهلی

هنگامیکه اخبار مربوط بربودن کرنال بدلهلی رسید حاجی فولاد خان

کو تو ال شهر که مردی مدبر بود برای جلوگیری از نا امنی اقدامات مؤثری نمود و در شهر حال دفاعی برقرار کرد. چون سعادت خان و طهماسب خان جلایر بدلهلی رسیدند دروازه های پایتخت هندوستان را مسدود یافتند بنا بر این فرمان محمد شاه و نامه نادر شاه را برای لطف الله خان فرستادند و او فرمان شاه را اطاعت کرد و دروازه ها را مفتوح ساخت و کلید های خزانه و دژها و مخازن سلطنتی را بطهماسب خان داد. سپس تدارکات لازم برای پذیرائی نادر شاه و محمد شاه را فراهم نمود.

در این اثنا دو پادشاه که بطرف پایتخت هندوستان میامدند روز هفتم ذیحجه **بیاض شعله ماه** (شلیمار) واقع در حومه دهلی رسیدند. در آنجا محمد شاه برای تهیه وسایل پذیرائی و میهمانی مرخص شد و نادر تاروز جمعه نهم ذی حجه ۱۱۵۱ هجری قمری در شعله ماه ماند و در آنروز با تجلیل و تکریم بینظیری در حالیکه سوار بر اسب سپیدی بود به همراهی بیست هنک سوار و ده هنک پیاده وارد دهلی از دروازه غربی شهر که فقط برای پادشاهان باز و بسته میشد گردید. در دنبال او نصر الله میرزا پسرش و سپس شاهزادگان و فرماندهان بزرگ ارتش شاهنشاهی هر یک با آرایش گوناگون تیره خود و لباسهای رنگارنگ سوار بر اسبهای کوه پیکر جای داشتند سپس سوار نظام با سازمان زیر:

- ۱ - دسته های موزیک شیپور چیان سوار نظام . ۲ - سردار قاسم خان
- اعتماد الدوله** فرمانده هنگهای سوار گارد شاهی . ۳ - درفش ارتش شاهنشاهی که دو افسر شمشیر کش در دو پهلوئی آن بودند . ۴ - دسته های سوار گارد شاهنشاهی در دو ستون . ۵ - سواران سرتیب **حاجی خان بیک**
- ۶ - سواران سردار افشار . ۷ - سواران **سرهنگ جوان قلیخان** . ۸ - سواران نیزه دار . ۹ - ستون هنگهای پیاده در اطراف نیروی قوای هند صف بسته و صدفیل پیشاپیش نادر شاه در حرکت بودند. از ابتدای باغ شعله ماه تا اقامتگاه نادر بفرشهای قیمتی و پارچه های زربفت گرانبها مفروش بود و پس از ورود توپها بیاس احترام بغرش در آمد. محمد شاه بتعظیم و تکریم شاهنشاه ایران

همان قلعه سرای خاص پادشاهی (ارك) جای داد. تحف و هدایای نفیس تقدیم کرد. بقول میرزا مهدی خان (محمد شاه سفره افتادگی در بزم ضیافت گسترده بود) در عوض نادر بدلیجوئی پادشاه هندوستان پرداخت و گفت: برطبق عهد نامه ای که در کرنال منعقد گردید عمل میشود و همچنان سلطنت هندوستان بمحمد شاه تعلق دارد محمد شاه بشکرانه این جوانمردی و عواطف تاج بخشی تمامی جواهر خزائن و اثاثیه پادشاهی و ذخائر سلاطین سلفرا تقدیم نادر کرد. شاهنشاه ایران در آغاز از قبول آن هدایا خود داری نمود، لکن بر اثر ابرام و اصرار محمد شاه پذیرفت و میرزا مهدی صاحب تاریخ جهانگشا چنین مینویسد: (هر چند همت کان خاصیت بحر نوال بیهمال نظر اعتنا بر آن کنوز و خزائن ده جمیع مخازن سلاطین روی زمین با عشری از اعشار آن برابری نمیکرد نیفکند و دامان نیاز از آن درچیده اما بنا بر مبالغه پادشاه و الاجاه آئینه این مسئول نقش پذیر این قبول گشته و معتمدان امین بضبط خزائن بیوتات تعیین فرمودند.)

نادر پس از پایان مراسم پذیرائی محمد شاه در کاخی ده شاه جهان در نزدیکی ایوان خاص ساخته بود استقرار یافت و محمد شاه نیز در عمارتی واقع در نزدك احد برج اقامت گزید و سپاهیان قزلباش هم قسمتی در دژ و پیرامون آن و بقیه در خود شهر استقرار یافتند. (نکاتارنده شخصاً اقامتگاه نادر شاه را ده ایوانهای مشرف بخارج از کاخ بطرف رودخانه و جنلال و از طرفی مواجه بافضای کاخ قرار داشت و دارای الطاقهای متعدد و حمام و حوضخانه و غیره بود مشاهده نموده و همگی از سناك مرمر سفید منقوش و در نهایت زیبایی بود و همچنین قصور دیگری نذر مشاهده نموده ام.) نادر شاه فرمانی بنام همه فرماندهان ارتش و سپاهیان خود فرستاد ده بامردم شهر بخوبی رفتار نمایند. سزای سرپیچی از این فرمان بسیار سخت خواهد بود.

بامداد شنبه دهم ذی حجه ۱۱۵۱ هجری در نو روز باستانی و عید اضحی باهم تعارف کرده بود دلیله مساجد شهر بر طبق تشریفات ایلامت خدمات آن قبلا فراهم شده بود

خطبه بنام نادرشاه خوانده شد و در شهر سکه‌هایی پخش گردید که روی آن چنین نوشته شده بود: هست سلطان بر سلاطین جهان - شاه شاهان نادر صاحبقران «از سکه‌های مزبور نزد نگارنده موجود می‌باشد که در مسافرت بکلات بدست آورده است.» در آن روز نادر مراسم عید نوروز را برپا کرد و محمدشاه بدیدار نادرشاه آمد و نادر با فسران ارشد خود لباس و انعام بخشید.

در همان روز سعادتخان بدرود زندگی گفت و عادت آن در اثر زخم‌هایی بود که در جنگ کرنال بوی وارد شده بود.

۸۳ - انقلاب و گستاخی اهالی دهلی بر ضد نیروی ایران و تنبیه آنان

بعد از ظهر دهم ذیحجه نادر ببازدید محمدشاه رفت. صبح یکشنبه یازدهم در شهر شایع شد که نادر کشته شده و یا اینکه بدست محمد شاه زندانی گشته است بدون اینکه در صحت این اخبار تحقیقی بشود او باش و ارادل شهر بشورش پرداختند و بسر بازان قزلباش که در شهر اقامت داشتند حمله بردند جمعی از آنان را بهلاکت رسانیدند چون از شایعهٔ مرگ نادر روحیهٔ سلحشوران ایران متزلزل و سست گردیده بود قادر بابراز هیچ مقاومتی در مقابل سر بازان هندی نبودند اگر چه این فتنه و شورش بتحریک محمدشاه یا سران دیگر کشور هند روی نداده بود با اینهمه هیچکدام از آنها برای جلوگیری از آشوب اقدامی نکرده و حتی برخی از بزرگان و رجال و اعیان و اشراف هند چون از شایعهٔ قتل نادر آگاه گردیده نگهبانان ایرانی خود را که بنا بتقاضای خود از طرف نادر برای نگهبانی خان و اموالشان مأمور شده بودند بهلاکت رسانیدند و عدّهٔ ایرانیان که در این حادثه بقتل رسیدند بین سه تا هفت هزار نفر تخمین زده میشود ولی عدّهٔ سه هزار نفر بحقیقت نزدیکتر است.

طی این اغتشاشات برخی از سران هند از جمله آنان سید نیاز خان پسر خواندهٔ قمر الدین خان و شاهنواز خان در حدود پانصد سپاهی جمع آوردند.

نموده و باصطبل فیلان شاهی حمله بردند و نگهبانان آنانرا بقتل رسانیده
 پیلان را ربودند و سپس شهر را ترك گفته يك دژ نیرومندی واقع در خارج دهلی را
 بتصرف در آوردند •

هنگامیکه نخستین گزارش آشوب بنادر رسید باور نکرد و حتی اندکی
 بر آشفت و سر بازان خود را متهم بدان کرد که عمداً این اخبار را جعل کرده اند تا
 برای تاراج و چپاول شهر بهانه و محملی بتراشند • سپس یکی از یساولان خود را
 مأمور کرد که اوضاع را تحقیق نماید و جریان را بوی گزارش دهد. اما آن مرد
 بمحض اینکه از دژ خارج شد بهلاکت رسید و یساول دومی نیز بهمان سر نوشت دچار
 گردید و در این هنگام بود که نادر حقایق را دریافت و هزار تن از سپاهیان خویش
 را مأمور سر کوبی آشوب گران نمود لکن آذان بر اثر قلت عدّه و ظلمت شب
 نتوانستند چنانکه باید آرامش را در شهر برقرار سازند. نادر شاه دستور داد که
 تمام قوا تا بامداد حاضر بجنک باشند و هر گاه مورد حمله قرار گرفتند بدفاع
 پردازند و بهیچ اقدام دیگری مبادرت ننمایند و با مردم مهربانی کرده و با آنها نیکه
 با شورشیان هم دست نیستند کاری نداشته باشند و تالازم نباشد دست بشمشیر نبرند
 ولی پیشامدی رخ داد که نادر شاه را وادار بخونریزی کرد •

فردای آن روز چون سپیده صبح رسید نادر شاه لباس سرخ ده علامت غضب
 بود پوشیده و بر اسب خویش سوار شده با چهره افروخته و هیئات خشمگین با دسته
 نیرومندی از سپاهیان خود از میان خیابان های شهر و میدان چاند یچوک ده مر دژ
 شورشیان بود عبور کرده و بطرف مسجد روشن الدوله ده نزدیک داد گاه دو توال
 و دارای کنبدل لائی باشکوهی بود (مسجد دوچندی است در میان بازار دهلی)
 رهسپار گردید. گفته اند که چون نادر بمسجد نزدیک شد از ایوانی در تیر بطرف
 او شلیک شد که بوی اصابت نکرد ولی یکی از افسران نزدیک با او داشته شد
 شاهنشاه ایران از این گستاخی خشمگین گردیده و چون بمسجد رسید بر بالای
 پام بر آمد و پس از تحقیق اینکه آشوب از کدام دوی شروع و از جانب چه جماعتی
 صورت گرفته است دستور داد در هر جا ده يك قزلباش بهلاکت رسانیده بود هیچ فردی

را زنده نگذارند . مقارن ساعت نه بامداد بود که سپاهیان ایران شروع باجرای فرمان نادر کردند و از بازار صرافان تا عید گاه قدیم شروع بکشتار نمودند و غوغائی در شهر برپا شد. پس از آنکه همه خیابانها از وجود طاغیان پاک گردید سلحشوران ایرانی بخانه ها و دکانها حمله بردند و ساکنین آنها را از دم تیغ گذرانیدند و آنچه قیمتی بود تاراج نمودند و بازار صرافان و جواهریان و راسته بازار دکانین تجار و ارباب ثروت را چپاول کردند و ساختمانهای بیشمار را یامنهدم و یاطعمه حریق ساختند .

در ضمن این کشتار و انهدام موحش نادر در حالیکه شمشیر از نیام کشیده بود شخصاً در مسجد کشتار را تماشا میکرد و پس از چند ساعت محمد شاه **نظام الملک** و **قمرالدین خان** وزیر را بشفاعت نزد نادر فرستاد و تقاضای عفو و بخشش نمود نادر پس از آنکه مستدعیات آندو نفر را استماع نمود **حاجی فولاد خان کوتوال** شهر را احضار کرد و باو دستور داد که باتفاق عدای از نسقچیها در خیابانها بگردش پردازند و از قتل و انهدام شهر جلو گیری نمایند . دستور نادر فوراً اجرا گردید و دهلهای باز گشت سر بازان بصدای آمدن او این اجرای فوری دستور میسراند که نادر بر سپاهیان خود تسلط کامل داشته است . عبدالکریم مورخ اطاعت فوری این دستور را در ببحوحه چپاول و آشوب یکی از شگفتیهای جهان میداند . آشوب در ساعت سه بعد از ظهر پس از شش ساعت موقوف گردید و نادر بسپاهیان دستور داد که اسپران را بخانواده های خود باز گردانند . عدۀ کشتگان در این هنگامه بدرستی معلوم نیست و حداقل را هشت هزار و بعضی بطور اغراق آمیز چهل هزار و **سرکار Srkarr** عقیده دارد که نظر بمحدود بودن محل و مدت کوتاه آن عدۀ کشته از بیست هزار نفر متجاوز نیست .

نادر شاه در ۲۶ محرم ۱۱۵۲ هجری قمری دختر یزدان بخش نواده اورنگ زیب شاهزاده خانم هندی را در دهلی بعقد نصرالله میرزا در آورد و تا یک هفته شهر را آذین بسته چراغانی باشکوهی نمودند و محمد شاه میزان سیصد و هفتاد و پنج هزار ریال پول و جواهر و سنگهای گرانبها بایک خفتان مروارید و یک زره مرصع و چند

دانه الماس و سه زنجیر فیل با تخته‌های زرین و پنج اسب با زرین و یراق مرصع بداماد پیشکش نمود و علاوه بر آن معادل هفتاد و پنج ملیون ریال بافسران و دویست و پنجاه ملیون ریال بسر بازان داد .

۸۴ - دستگیری دو فرمانده طاغی هندی

قبلا گفتیم که در شروع اغتشاش دو نفر از سران هند بنام سید نیاز خان داماد قمرالدین خان و شاهنواز خان با پانصد نفر پس از حمله باصطیل شاهی و کشتن فیلبانباشی فیلان را ربوده و در خارج شهر در دژ نیرومندی موضع گرفته بودند. نادرشاه پس از خاتمه دادن باغتشاش دهلی عده‌ای از قوای خود را بفرماندهی عظیم‌الله خان و فولاد خان با چهار صد و هفتاد سوار برای دستگیری دو سردار مزبور مأمور ساخت و مقرر دو فرمانده هندی مورد حمله قرار گرفت و هر دو دستگیر گردیدند و عصر همان روز به لاکت رسیدند. بنا بر قول میرزا زمان نادر روح‌الله خان و مغولهای تاتار را نیز که عده‌ای از سر بازان ایرانی را به لاکت رسانیده بودند دشت و پس از استقرار آرامش در شهر نادر حاجی فولاد خان را بمقام دو تووالی دهلی منصوب کرد .

نادر در جمع آوری خراج بنظام الملك و سر بلند خان و عظیم‌الله خان و وکیل ستیاری استازدار بنگاله و سردار طهماسبقلی خان جلایر با حسابداران درباری دستورا دید داد که در موقع اجرای عمل از هر گونه خشونت و بد رفتاری با مردم خودداری نمایند و این دهمسیون تا روز دهم محرم ۱۱۵۲ (بیست و دو روز) بطول انجامید و جمع وجوه و جواهرات و سایر اشیاء گرانقیمتی را که بدست آمد اقلا بالغ بر هفتاد کرور تومان (۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ روپیه) میگردید و از جمله اجناس نفیس که تقدیم نادر شد تخت طاوس است که در روز جواهر (بقول جهانلشا باصطلاح اهل هند هر کروری صد لاک و هراتک صد هزار روپیه است) صرف ترسیم و تزیین آن شده بود . و نه تخت دیگر از میان جواهرات و لالی الماس معروف کوه نور که آنرا پادشاه الماسها The King of Diamond می نامند

دریای نور و الماس ارلوو Orlov که اولی در انگلستان و دومی در ایران و سومی در موزة مسکو موجود است. بیش از غنائم دیگر توجه نادر را جلب کرده بود و بعلاوه از لکنه پوریک کرور زر و پانصد هزار تومان با فیلان بسیار که متعلق بسعادت خان بود بخرانده نادری منتقل شد. بقول ویلهلم اشتولی Wilhelm Stolye و آندراس Andreas در کتاب خود بنام (اوضاع تجارتی ایران) از گفته جو نانس هانوی بازرگان انگلیسی که از سال ۱۱۵۶ تا ۱۱۶۱ در ایران بوده غنائم هند را بیول آلمان یک بلیون و هفتصد و پنجاه ملیون ماریک مینویسد که بیول امروزه ما دو بلیون و پانصد ملیون ریال میشود و گذشته از این غنائم نادر شاه شصت هزار جلد کتاب از کتابهای خطی گرانبها که برخی از آنها از کتابخانه شاهی بود بایران آورد. در شانزدهم ذیحجه ۱۱۵۱ نادر بوسیله چاپار فرمانی بایران فرستاد و بشکرانه فتح هندوستان کلیه استانهای ایران را برای مدت سه سال از پرداخت مالیات معاف کرد و در عین حال بافسران و فرماندهان ارتش خود پاداش و خلعت شایسته بخشید و نه تنها حقوق عقب افتاده سربازان را پرداخت بلکه آنان را بدر یافت مساعده و بخشش دلشاد ساخت و نیز بکلیه ملتزمین رکاب خود و خدمتگذاران بنسبت مقام آنان از ۱۰ تا ۱۰۰ روپیه انعام داد. در کتاب زندگانی نادر شاه پسر شمشیر نقل از تاریخ نظامی ایران مذکور است که روز بیست و یکم ماه پیش از سرزدن آفتاب بفرمان نادر شاه همه بزرگان کشوری و لشکری ایران و هند بکاخ محمدشاه آمده در آنجا ۴۲ دست خلعتی که نادر شاه برای پسرگان فرستاده بود بر تن نمودند. ساعت ۱۰ محمد شاه با همه وزیران تا کاخ شلیمار پیاده آمدند. ساعت یازده و نیم پیمان شلیمار با بودن همگی سران سپاه ایران و وزیران و درباریان و استناداران و علمای هند امضاء شد. همگی شادباش گفته و مجلس پ پایان رسید.

متن پیمان شلیمار : سابقاً وزیرای اعلی حضرت بهرام صولت ، مریخ سطوبت قهرمان زمان ، سلطان السلاطین دوران ، شاهنشاه عالمیان ، ظل الله اسلامیان پناه سکندر حشمت عرش سریر ، سلطان با عدل و داد و پادشاه سپهر نهاد ، نادر شاه افشار خلد الله ملکه و سلطانه سفرای کبار باین در بار برای قرار بعضی امور فرستاد

بودند. ما نیز بموافقت مایل بودیم و بعد از آنهم محمدخان ترکمان برای تذکار از شهر قندهار رسید ولی وزراء و کار گزاران ما سفرای مزبور را معطل کرده جواب نامه اعلیحضرت معظم له را بتأخیر انداخته از این راه نقاری فیما بین حاصل شد و ارتش ظفر نمون ایشان بحدود هندوستان حرکت کرده طرفین در نقاط مختلف و در **صحرای کرنا** تلافی نمودیم. جنگی شاهانه در گرفت و از آنجا که تقدیر الهی بود آفتاب نصرت و فیروزی از مشرق اقبال بیزوال ایشان طالع گردید و چون اعلیحضرت جمشید قدرت معظم له منبع رأفت و فتوت است باعتماد مردانگی و اتکال همراهی ایشان مسرت ملاقات دست داد و در محفل فردوس آئین بهجت صحبت روی نمود. بعد از آن باتفاق به **شاه جهان آباد** (دهلی) آمدیم در آنجا خزانه و جواهرات نفیسه سلطین هندوستان را بنظر ایشان عرضه داده و بطور شایان هدیه کردیم. اعلیحضرت معظم له بخواهش ما بعضی را قبول و بعدو همت و فرط محبت و بملاحظه بزرگی خانواده گورگانی و افتخار **شجره طرخان** تفقد کرده تخت و تاج هندوستان را بما واگذار کردند. در ازاء این ملاطفت که از پدر پسر و از برادر برادر ظاهر نمیشود ما یکصد و پنجاه کرور تومان خسارت جنگ و تمام ممالک واقعه در مغرب رودخانه آت تک و آبسند و نالاسنک را که شعبه ای از شعبات رود سند است یعنی: پیشاور و مضافات و ایالت کابل و غزنین و کوهستان و افغانستان و هزارجات و در بندها را با قلعه بکرسنک و خدا داد و اراضی در بندها و مساکن جوکیها و بلوچها و غیره با انضمام ایالت **تنه قلعه رام** و قریه ترین و شهر چن و **سموالی** و کترا با تمام اراضی و قراء و قلعه جات و شهرها و بندرها از ابتدای سرچشمه رود آت تک با تمام در بندها و آبادیها که رودخانه آت تک با شعباتی که بدان محیط است تا **نالاسنک** که مصب رود است بدریا بدولت علیه ایران واگذار مینمائیم. خلاصه تمام محال واقعه در مغرب رود آت تک و آن صفحات و مغرب رود سند و نالاسنک جزء ممالک این پادشاه قوی شو است. از این تاریخ بعد عمال و کار گزاران ایشان داخل صفحات مذکور شده آنها را بتصرف در آورده و نام حکومت و حکمرانی آن صفحات و ولایات و اهالی آنجا

را بدست بگیرند عقاب و کار گزاران ما باید صفحا تذکره را تخلیه نموده
 و از ممالک ماموضوع دانسته و تمام حقوق حالیه و گذشته خود را از آنجا ها
 ساقط بدانند • قلعه و شهر **لهری بندر** باتمام ممالک واقعه در مشرق رود آت تک
 ورود سند و نالاسنک کمافی السابق جزء سلطنت هندوستان خواهد بود • در باغ
 شلیمار - مورخه ۱۱ محرم الحرام سنه ۱۱۵۲ هجری - محمد شاه تیموری - نادر
 شاه افشار •

تصویر شماره هجده

روز سوم صفر ۱۱۵۲ هجری نادر مجلس شاهانه پرابهتی آراست و محمدشاه
 و سایر رجال و اعیان هندوستان را بآنمجلس دعوت و بدست خود تاج سلطنت
 هندوستان را بار دیگر بر سر محمدشاه گذاشت و شمشیر و خنجر مرصعی بکمر
 او بست و چنانکه رسم سلاطین هند بود شانه و دوشهای او را با نشانهای جواهر نشان
 آراست محمد شاه برای سپاسگزاری از این بخشش شاهانه چنین آگفت:

« شاهنشاه ایران تاج و تخت پادشاهی هند را بمن باز داده و بخشش و بزرگی فرموده اند • باز دادن تخت و تاج هند بمن دودمان گورگانی را سرافراز و سربلند نموده و من هم بسپاسگزاری این بخشش بیمانند در پیش روی همه شما تأیید مینمایم که زمینهای کناره راست رود سند از دریای عمان تا سرچشمه نالاسنک را با همه شهرها، دژها، دشتها و کوههای آن سامان برای همیشه بکشور شاهنشاهی ایران واگذار نموده ایم •»

در پاسخ گفتار محمد شاه شاهنشاه ایران لبخندی زده و چنین فرمود:
 « باید بهر يك از وزیران و گماشتگان بفرخور کارشان از خزانه کشور ماهیانه بدهید و نگذارید که هر يك برای خود دستگاه شاهانه و نوکرهای فراوان و سپاهی داشته باشند. خود شما باید همیشه شصت هزار سپاهی آماده بجنک داشته باشید و بهر يك از آنان در ماه بیست و دو تومان بدهید. افسران و سربازان شما باید کار آزموده و خدمتگذار باشند، نگذارید بیکاره و تنبل باریابند •»

سپس روی بزرگان هند نموده گفت: « هر آینه آگاه شوم ده یکی از شماها از فرمان پادشاه خود سر پیچی نموده اید نام آنکس از دفتر روز کار نابود خواهد شد. من در هر کجا باشم بیدرنک خود را به هندوستان رسانیده گناهکار را بسزای رفتار ناهنجارش خواهم رسانید •»

سپس کلیه سران و رجال هندوستان را نیز بدریافت خلعت و هدایای گرانبها و شمشیر و کارد مرصع و اسبان تازی نژاد خشنود ساخت و محمد شاه يك تاج مرصع جواهر نشان و يك سرپیچ جواهر و يك کمر بند جواهر نشان و يك بازو بند مرصع و يك شمشیر راست دکنی که آنرا **دهوپ** میگویند با بند شمشیر مرصع و يك خنجر مینا کاری بنام یاد کار هند بنادر پیشکش نمود و پیران این همه الطاف نادری و باز یافتن تاج و تخت هندوستان از نادر استعدعا آوردند که البته منالقی واقع در آن طرف آب اُتاک را از دریای سند از حدود کشمیر و تبت تا جانیبله آب دریای نامبرده بدریای هند میریزد بانضمام ولایات تنه و بنادر و دژهای تابع آنها برسم پیشکش پذیرد و چون اکثر نواحی سمت شمال و شرقی غربی آب اُتاک

مانند غزنین و کابل همیشه جزو منطقه خراسان بود نادر نیز این تقاضا را پذیرفت و آن نواحی را ملحق بایران ساخت. سپس امرا و اعیان هندوستان را بخدمتگذاری و فرمانبرداری از محمدشاه تشویق و ترغیب نمود و امپراطور هند را بعنایات خود کاملاً مستظهر ساخت و اعلامیه و خطابه بکلیه فرمانداران و فرماندهان هندوستان صادر نمود که اطاعت محمدشاه را نصب العین قرار دهند و تأیید کرد که هر موقع لازم افتد میتواند در ظرف چهل روز خود را از قندهار باو برساند. بقول میرزا زمان نادر بمحمدشاه اندرز داد که دست کم شصت هزار سوار نظام همواره در خدمت داشته باشد و املاک بزرگ اشراف را ضبط و آنان را از نگاهداشت قوای مستقل ممنوع دارد. آنگاه بفرمان نادر بار دیگر سکه و خطبه که تا آن زمان بنام نادر بود بنام محمد شاه رایج گردید و بدین طریق محمد شاه مجدداً بر اورنگ شاهی هندوستان قرار گرفت. لکن قوایش متلاشی گردیده و فرماندهان معروف و هزاران تن از سربازانش بهلاکت رسیده و جواهراتش از میان رفته خزانه تهی گردیده و بحیثیتش لطمه وارد شده است.

نادر پس از فراغت از این امور تصمیم گرفت بایران مراجعت نماید و بیابان شعله ماه آمد و قبل از ترك دهلی عده‌ای از نجاران و کشتی سازان استاد را بکابل و بلخ روانه ساخت تا برای لشکر کشی بترکستان و خوارزم کشتی های بزرگ در رود آمویه بسازند. چون ابوالفیض خان پادشاه بخارا از تصمیم نادر مطلع شد **حاجی توقاسی** را برسم سفارت با عریضه تمکین در بیستم جمادی الاخر ۱۱۵۲ نزد نادر فرستاد و نادر پذیرفت و نیز عده کثیری معمار و سنگ تراش و جواهر ساز همراه خود بایران آورد تا در آنجا شهری نظیر دهلی بر پا کنند و نیز عده‌ای از دانشمندان و بزرگان هند را در التزام رکاب خود بایران آورد که از آن جمله **خواجه عبدالکریم بن عقیق محمود کشمیر** که بعداً بیان واقع را برشته تحریر کشید. کاروان بزرگ قاطر و شتر و فیل برای حمل و نقل این گنجینه فراوان آماده گردید و در تاریخ هشتم صفر ۱۱۵۲ پس از پنجاه و هشت روز توقف در دهلی چون تدارکات سفر از هر حیث تکمیل گردید نادر بريك اسب عراقی

سوار شد و از خیابان های دهلی بسوی دروازه کابل عبور کرد. نادر کلاه قرمز مرصعی بر سر داشت و شال کشمیری سفید بگردن آویخته و غرق در شادی و افتخار بود برای مردمی که در مسیر او ابراز احساسات میکردند با دو دست مشت های روپیه میریخت.

جمس فریزر نقل میکند که: نادر شاه در مراجعت از هندوستان کلا ۷۵۰ کروور تومان از جواهرات و نقدینه و اموال و اسباب و خرابی مزارع غیر از خرابی خانه ها ضرر و خسارت بیادشاه و اهالی هندوستان وارد شد بدین شرح:

۱- نادر شاه آنچه نقدینه و جواهر و اسباب همراه آورد معادل ۵۲۵ کروور تومان

۲- آنچه سر بازان و صاحب منصبان نادر با خود داشتند « ۷۵ « «

۳- مخارج سپاه در مدت توقف در هندوستان

با حقوق عقب افتاده و انعام و خرابی های وارده « ۱۵۰ « «

غنایمیکه نادر بایران آورد بدین قرار است:

۱- جواهر از مال محمد شاه و سایر امراء « ۱۷۸۱۵ « «

۲- طلا آلات و اسلحه مرصع و تخت طاوس

و نه تخت مرصع دیگر « ۶۷ « «

۳- مسکوک طلا و نقره « ۱۸۷۱۵ « «

۴- ظروف طلا و نقره ده شکسته و سده زدند « ۳۷۱۵ « «

۵- پارچه های نفیس قیمتی از هر قبیل « ۱۵ « «

۶- اسباب خانه و سایر اشیاء قیمتی « ۲۲۱۵ « «

۷- اسلحه توپ و غیره « ۷/۵ « «

هزار فیل - هزار اسب - ده هزار شتر - صد خواجه - یلعه و سی نفر نویسنده - دویست نفر آهنگر - سیصد نفر بنّاء - یلعه نفر سنگتراش - دویست نفر نجار و بالاخره ارمغان جنگی هند در سیزده هزار صندوق بسته و بار شده و بایران آمد.

اینک قصیده غزّا و شیوائیکه ادیب و شاعر نامی معاصر ایران مرحوم محمد تقی ملک الشعراء بهار خراسانی در سال ۱۳۰۶ خورشیدی سروده‌اند درج می‌گردد:

* * *

دو چیز است شایسته نزدیک من
رفیق جوان غم ز داید ز دل
رفیقی بشایستگی مشتهر
جوانی نه بر دامنش گرد ننگ
نهاده بطی باده در پیش روی
بخور باده اکنون که گشت سپهر
بخوان شعر و اخبار کشور مخوان
نگه کن کز انفاس اردیبهشت
از آن تند باران دوشینه بار
بویژه که رخشنده مهر سپهر
چنان کز پس توری آبگون
بتن کوه خارا کفن کرده بود
کنون زنده شد ز آسمانی فروغ
فرو ریزد اردیبهشتی نسیم
بباغ و براغ آستینهای گل
بشاخ گل نو در آویخت باد
برهنه شد و شرمش اندر گرفت
خزیده در آغوش سرو بلند
چودوشیزه‌ای سرخ کرده رخان

رفیق جوان و رحیقا کهن
رحیق کهن روح بخشد بتن
رحیقی بباستگی ممتحن
شرابی نه در صافیش در دهن ۲
کشیده یکی مرغ بر با بز ۳
نزاید جز از انقلاب و فتن
بز ن چنگ و لاف سیاست مزین
بیالیده در باغ سرو و سمن
بهشتی شد امروز طرف چمن
بمیغی ۴ تنک در کشیده است تن
نماید تن خویش معشوق من
از آن بهمنی تند برف کشنه
یکی نیمه تن بر کشید از کفن
بباغ و براغ و بدشت و دمن
بدشت و دمن عقد های پرن ۵
بدریدش آن ایزدی پیر هن
رخس سرخ شد بر سر انجمن
بشوخی ستاک ۷ گیل نستر
به پیچیده بر عاشق خویشتن

۱ - باده ۲ - دن ۳ - خم شراب ۴ - میغ ۵ - ابر
۶ - کش ۷ - انبوه و بسیار ۸ - پرن ۹ - ثریا و پروین ۱۰ - ستاک ۱۱ - شاخه

بر آن شمعدانی نگر کش بود
 میان لکن شمع مانده خموش
 بیوشد همی کوهسار کبود
 بر او بروز شهر یاری ۱ هبوب ۲
 بجنبید همی کهربائی درخش ۳
 تو گوئی خروش زمانه است این
 جهاندار نادر شه تاج بخش
 بگردارهای گزین مشتهر
 نه پهلوی اوسیر دیده دواج ۶
 چو لشکر بخشند خسب ملک
 ز گردان جزا و کیست کاندروغاه ۹
 ز شاهان جزا و کیست کز موزه اش
 بر کضت ۱۱ بود پیش تاز سپاه
 چو دریا، دلی در برش مختفی
 در آن تیره عهدی کز افغان و روم
 ببرد از آرس تا بمارزندر ان
 خراسان ز محمود شد تار و مار
 ز یکسو بکف کرده توران سپاه
 شده پادشاه کشته در اصفهان
 در این ساعت از کوهسار دلات
 فرشته فرود آمد از آسمان

ز پیروزه شمع وز مرجان لکن
 لکن تافته چون سهیل یمن
 با بر سیه شامگاهان بدن
 خروشان شود ابر ژاله فکن
 بغر دهمی تندری ۴ بانک زدن
 ز جنبیدن تیغ شاه ز من
 خدیو عدوبند لشکر شکن
 به پیکارهای قوی مفتتن ۵
 نه چشمان او سیر دیده و سن ۷
 نهاده تبر زین بزیر ذقن ۸
 برد حمله با گرز پنجمن
 دمد جوزنا سودن ۱۰ و تاختن
 بفتت ۱۲ رود پیشبازفتتن ۱۳
 جهانجوی عزمی در او مختزن
 در ایران فغان خاست از مردوزن
 سپاه آرس چون یکی راهزن
 دشمن لشکری کرد او انجمن
 ز آموییه تا رود بار تچن
 شه نو بدید و بلا مقترن
 بر آمد یکی نعره ده کلن
 گرفتند عنان یکی پیش

- ۱ - باد شهریار معروفست در نزدیک تهران ۲ - هبوب • بادها ۳ - درخش • دروغ
 ۴ - تندری • رعد ۵ - مغرور و مفتون ۶ - دواج • بستر و تشاک ۷ - وسن • خواب
 ۸ - چانه ۹ - جنک ۱۰ - ناسودن • نیا سودن ۱۱ - حرکت ۱۲ - فترت • سستی
 ۱۳ - فتنهها ۱۴ - کشن • بزرگ و زیاد

پس پشت او لشکری شیر دل
 فرشته عنانش رها کرد و گفت
 بروکت نه بینیم هرگز خزین
 بیک رکضت ۲ اینک خراسان بگیر
 بترکان یکی حمله آور گران
 ترا گفت یزدان که بستان خراج
 نه پیچید صاحب قران بزرك
 بکوشید و پیکارها کرد صعب
 ز دنبال افغان سوی قندهار
 شنید آنکه دارای دهلی کند
 از اینرو پی دفع آنان کشید
 بدہلی بریدی ۶ فرستاد و راند
 کہ اینان گروهی خیانتگرند
 همه خونی و دزد و بی دولتند
 کہ دارای دهلی دهد شان بمهر
 بدان نامہ ہا پاسخی شاه ہند
 برہ بر بکشند وہ تن رسول
 ندیدند فرجام آنکار زشت
 تو گفتی بناندا از آن تنک سخت
 ندانست کان چنک خیبر گشای
 شہنشه سوی تنک خیبر کشید
 دو کوه از دو سوسر کشیدہ بمیغ

ہمہ آہنین چنک و روئینہ تن
 بنام ایزد ای نادر ممتحن
 بیچیم ۱ کت مبینا دہر گز حزن
 سپس بر سپاہ سپاہان بزن
 بخونخواہی رزمگاہ پشن ۳
 ز شام و حلب تا ختا و ختن
 ز پیمان آفرشتہ ۴ مؤتمن
 ز بیگانگان کرد صافی وطن
 شد و کرد بنگاہشان مرغزن ۵
 از افغان حمایت بسر و علن
 بغزنین و کابل سپاہی کشن
 سخن ز انگروہ کسستہ رسن
 ستم کردہ بر خاندانی کہن
 نداد رند چندان بہاء و ثمن
 پناہ و نگہدارد از خشم من
 نداد و بر افزود بر سوء ظن
 بدہلی بیستند ہم چند تن
 کشان چشم بر بستہ بود اہرمن
 کہ خیبر بود نامش اندر زمن
 کند تنک خیبر تلال و دمن
 براہی کز آن دیو جستی بفن
 میان رود و راہ از لب آبگن ۷

۱ - بچم • بخرام ۲ - جنبش ۳ - رزمگاہ پشن • اشارہ بحکایتیست در شاہنامہ فردوسی

۴ - افرشتہ مؤتمن • الہام ۵ - مرغزن • گورستان ۶ - برید • قاصد و بیک

۷ - آبگن • آب روان

نشیب و فرازش شکن در شکن
 کمین کرده با لشکری تیغ زن
 تنیده بهر گوشه چون کارتین ۱
 همه ناوک انداز و زو بین ۳ فکن
 چو در رزم ها ماوران تهمتن ۴
 چو پوشیده کاخ از تف بو مهن ۵
 ز دهلی عزا خانه شد تا دکن
 در خیبر از بازوی بو الحسن
 از و گشته پنجاب بیت الحزن
 به بر گشتگی طالعش مرتین ۶
 سیر ره بر آن سیل بنیاد کن
 بجست و امان خواست چون بیوه زن
 مدد خواسته ز ایزد ذو المن
 که دشمن بود جفت رنج و محن
 به (کر نال) چون اشتر اندر عطن ۹
 ز ترکان و از مردم برهمن ۱۰
 رده ۱۱ بسته چون باره ای ۱۲ از چندان
 ده تازد سوی حمله زینا خن
 نماز دگر ۱۵ بر سیر انجمن

رهی چون زه مورچه بر درخت
 به تنک اندرون صوبه داران هند
 ز افغان و هندی و پیشاوری
 همه نیزه دار و گروه ۲ گذار
 شهنشه بغرید و افکند رخس
 فرو ریختند از تف قهر شاه
 چوشاهنش از تنک خیبر گذشت
 بخیر عزا خاست چون کنده شد
 سپه را ز پیشاور اندر گذاشت
 به لاهور در صوبه داری که بود
 دمان ۷ بر لب آب راوی ۸ گرفت
 ز یک حمله لشکر شهربار
 ز پنجاب خسرو بدلی شتافت
 بخسرو ز دهلی رسید آگهی
 ز دهلی سپه بر کشید و نشست
 بگرد اندرش مرد سیصد هزار
 بگرد سپه توپهای بزرگ
 از این مرده خسرو چنان راندتفت ۱۳
 سپیده سپه بر گرفت و رسید

- ۱ - تار عنکبوت ۲ - گروه ۳ - فلاخن که اسلحه قدیمی بوده است ۴ - زو بین ۵ - باره
- دوشاخ نوعی اسلحه قدیمی است که بر تاب مینمودند ۶ - رزم ها ماوران تهمتن ۷ - باره
- یکی از حکایات شاهنامه فردوسی است ۸ - بومهن ۹ - زلزله ۱۰ - مرتین ۱۱ - کر و کن
- ۱۲ - شتابان ۱۳ - راوی ۱۴ - رودخانه ایست در هند ۱۵ - عطن ۱۶ - استراحتگاه شتر در کنار آب
- ۱۷ - مردم برهمن ۱۸ - مردم بت پرست ۱۹ - صف ۲۰ - باره ۲۱ - حصار ۲۲ - بند و سرزمین
- ۲۳ - نماز دگر ۲۴ - نماز عصر

بیو لاد آکنده دشت و دمن
 تناور درختی ز آهن غصن ۱
 باو بار ۲ جان بر گشاده دهن
 بیچنک اندرش گرز خارا شکن
 بر آورد آوا چو زاغ و زغن
 تو گفتی چراغی است بر باد ۳ خن
 زمین لعل شد چون عقیق یمن
 محمد شه از خسرو ممتحن
 پذیره شدش در بر خویشتن
 بد هلی شهنشاه و الاسن ۴
 ز ترکان و از پیر و ان و ثن ۵
 که اندر سراها گزیده و طن
 بسا سر که دور او فتاد از بدن
 ز مردی بر آنشاه دور از فطن
 بایران گرا ئید بی لاولن
 فری آن دل پاک و خوی حسن
 ندید و نبیند جهان کهن
 ز تخت و ز تاجوز تیغ و مچن ۶
 ز لؤ لوی عثمان و در عدن
 بتخت و به تنک و به رطل و به من
 ز تو زنده چون شیر خوار از لبن
 شمیدی ۷ به پیش عدو چون شمن ۸

ز لشکر جهان دید یکسر سیاه
 ز یکسو صف پیل جنگی چنانک
 ز یکسو صف توپ کهسار کوب
 نیاسوده از ره بر انگیخت اسب
 بجوشید هندی چو مور و ملخ
 ولی شه فرو خورد و کردش خموش
 بیک ساعت از خون هندی سپاه
 پس از ساعتی جنک ز نهار خواست
 شمش داد ز نهار و بنواختش
 پس از جنک کرنال شد با سپاه
 بد هلی شبانگه عیان گشت عذر
 بکشتند برخی از ایران سپاه
 دگر روز از هیبت قهر شاه
 نگه کن کزین پس شهنشه چه کرد
 بدو کشور و تاج بخشید و خویش
 فری آن تن سخت و عزم درست
 شها چون توشاهی جوان بخت و راد
 گوار نده بادت هدایای هند
 ز یاقوت رخشان و الماس پاک
 همان دیبه و گوهر وزر و سیم
 بایران زمین رحمت آور که هست
 همان کس که درو قعت اصفهان

۱ - غصن • شاخه ها ۲ - اوبار • بلعیدن ۳ - بادخن • معرض باد ۴ - سنن • اخلاق
 و رفتار ۵ - وثن • بت ۶ - مچن • سپر ۷ - شمیدن • چمیدن و خرامیدن ۸ - شمن • بت

درد چرم بر پیل و بر کر گدن
 چون مرمصطفی را اویس قرن
 دلم گشته چون چشمه پروزن ۱
 بهنجار ۲ این پهلوانی سخن
 بگوش آید از شاخه نارون
 رخت باد خرم چو برک سمن ۵
 بیای و ببال و بنوش و بدن ۶

کنون در رکاب تو از فرتو
 ستودمت نا دیده بعد از دو قرن
 ز بیداد گردون و جور جهان
 نگفت و نگوید کس از شاعران
 الا تا به نیشان نشید ۳ هزار
 قدت باد یازان ۴ چو سر و سہی
 بگوش و بتاز و بگیر و ببخش

موضوع اقتراح فتح دهلی در مجله آئینده در سال ۱۳۰۶ بمسابقه گذاشته شده و دانشمندان خراسانی سناتور مؤید ثابتی نیز قصیده‌ای سروده‌اند که ذیلا نگاشته میشود:

فتح دهلی

نهد گام از بر گردون فراتر
 بسعی و عزم مرد ایزدی فر
 که تا آید ترا این گفته باور
 جهان را خواستی دردن متخیر
 ز حد با ختر تا حد خاور
 ز گردان و ز مردان دلاور
 همه روئین تنانی پیل پیکر
 ده از دوسو برابر شد دولشکر
 سپاه هندوان چندین برابر
 نیندیشد ز کران ضیعم تر

کند چون عزم مرد ایزدی فر
 جهانیرا تواند کرد تسخیر
 یکی بنگر بکار شاه نادر
 که با نیروی عزم و فر یزدان
 چو ایران را نمود از دشمن ایمن
 بعزم هند راند اولشکری لش
 همه رزم آورانی شیر صولت
 همی راندند توسن تا بدای نجای
 اگر چه بد فزون از لشکر شاه
 نیندیشید از آن شاه آری

- ۱ - پروزن • مخفف پرویزون بمعنی غریبال ۲ - هنجار • سیاک و روش
 ۳ - نشید • آواز و سرود ۴ - یازان • کشیده و رسا ۵ - گل
 ۶ - دن • فریاد و غوغای با نشاط

ز هندی و زافغان و ز بر بر
 بیارید ازدوسو شمشیر و خنجر
 که گوش آسمان گشتی از آن کر
 همی گفتی بغرد سخت تندر
 ز خون جنگجویان ناشده تر
 فکنده هر سوئی تنهای بی سر
 فتاده کشتگان در او شناور
 تو گفتی گشت بر پاروز محشر
 که آمد روز آن بیدولتان سر
 سپاه هندیان دیو منظر
 بلائی چون بقوم عادِ صرصر
 ز شاه و بنده و مولا و چاکر
 که بگریزد برادر از برادر
 گسسته جوشن و بشکسته مغفر
 بدهلی راند منصور و مظفر
 بدر گاه شه تابنده اختر
 بنزد شه بخاک ذلت اندر
 نشاندش از بر مسند فرو تر
 دگر باره نهادش تاج بر سر
 گرفت او کشور و بخشید کشور
 ندیده چشم چرخ پیر دیگر
 نه تاج و تخت و نه لعل و نه گوهر
 بر اهل خرد چه خاک و چه زر

*

*

*

الا ای پادشاه پاک گوهر

بد از سیصد هزار افزون سپاهی
 بغرید ازدو سو کوس و تبیره
 خروشیدی بدانسان سهمگین توپ
 همی گفتی بتوفد تند طوفان
 نماند آندشت را بالا و پستی
 فتاده هر طرف سرهای بی تن
 تو گفتی رزمگه دریای خونست
 ز بانک توپ و آشوب سواران
 هنوز آن رزم را سر نامده روز
 شکستی سخت دید از نیروی شاه
 زهر سو بر سر آنان فروریخت
 شدند از هر طرف هر سو فراری
 تو گفتی راست روز واپسین است
 دریده رایت و افکنده شمشیر
 چونادر شه بر آن لشکر ظفر یافت
 فراز آمد محمد شاه هندی
 نیایش را در استاد و بیفتاد
 گرفتش دست نادر شه بتکریم
 بدو بخشید آنکه شاهی هند
 گرفت او تاجی و بخشید تاجی
 بدین مایه جوانمردی و رادی
 بگیتی شاه نادر نام میجست
 بر مرد هنر چه سنک و چه لعل

دلیرا شهر یارا نامدارا

اگر یکچند در گیتی بماندی
تو بودی دوستان را نیک پاداش
بکم دوستان چون آب صافی
بروز رزم همچون کوه محکم
بود تا نام مردی و دلیری
بدو رانها رود نظم مؤید
ترا گشتی همه گیتی مسخر
تو بودی دشمنان را سخت کیفر
بجان دشمنان سوزنده آذر
بگاہ عزم چون سید سکندر
بماند نامت ای مرد دلاور
چون نام نادر از دفتر بدفتر

۸۵ - تجاوز راهزنان

چون نادر بباغ شلمار (شعله ماه) رسید یکروز در آنجا توقف نمود و بسان سپاه پرداخته سپس مسافرت طولانی بطرف ایران را آغاز کرد و از همان راهیکه بهندوستان لشکر کشیده بود بطرف سرحد هند پیش راند. در بین راه راهزنان و روستائیان بطمع ربودن غنائم و بنه بعقبداران ارتش ایران گاهی حمله مینمودند بطوریکه آتش خشم شاهنشاه ایران بر افروخته شد و دستورداد ده طاغیان را قلع و قمع نمایند و بدینطریق عدهای از راهزنان را بهلاکت رسانیدند.

۸۶ - جنگ با طبیعت و نجات قرای ایران

گرمی هوا بحدی بود که سربازان و ملتزمین رکاب نادر رنج فراوان بردند و نادر برای استخلاص از شدت گرما و رسیدن بدامنند دوستان از سرهند گذشته و راه را منحرف ساخته و بسوی رودخانه چهناب (چناب) و آتش و ساختن جسر و پل هائی روی آورد. علت دیگر انحراف راه آن بود که منطقه واقع بین سر هند و لاهور هنگام لشکر کشی نادر بهندوستان بسیار آسیب دیده بود و خوارو بار کافی جهت سربازان و علایق برای حیوانات نداشت. پس از حرکت از دهلی نادر حیات الله خان پسر ارشد زکریا خان را با اتفاق عبدالباقی خان لاهور فرستاد تا از این شهر یک کمره روپیه خراج و مالیات جمع آوری

کنند. بمحض اینکه زکریا خان حاکم لاهور و ملتان از این فرمان اطلاع یافت بجمع آوری پول پرداخت و مبلغ هنگفتی خیلی بیش از يك کروڑ روپيه گرد آورد و آنرا در نقطه واقع در شمال شرقی لاهور تقدیم نادر کرد و سپس زکریا خان تارود چهناب نادر را بدرقه نمود.

در بیست و هفتم صفر ۱۱۵۲ سپاهیان نادر برود خانه چهناب رسیدند و با استحمام در آنرود توانستند شدت حرارت خود را تخفیف دهند. بیشتر رنج آنان ناشی از لباسهای ضخیم بود و شدت گرماء کثیری از آنان را از پای در آورد و بارانهای سیل آسا در شمال رودخانه چهناب تولید طغیان شدیدی در این رود نموده بود. بنا بر این با کشتی و قایق پلهائی که بر روی رودخانه بسته شد سپاهیان ایران از روی آن شروع بعبور کردند لکن چون نیمی از قوای ایران خود را بکرانه دیگر رسانیدند پل تاب مقاومت در مقابل سنگینی نیرو و بینه را نیاورده از هم گسیخت و متجاوز از دو هزار تن از سربازان ایران در امواج خروشان غرق گردیدند و روز بعد آب پل را بکلی برد و فرمان نادر از اطراف شروع بجمع آوری کشتی ها گردید و قوای ایران بتدریج از رودخانه عبور نمودند. لکن بر اثر نقصان کشتی عبور بقیه قوای ایران در حدود چهل روز بطول انجامید و در روز هفتم ربیع الثانی ۱۱۵۲ پایان یافت.

نادر پس از ورود بحسن آباد آتک حاجی خان چمشگزک چرمچی باشی و سردار بیک قرقلو توپچی باشی را نزد امپراطور عثمانی و روسیه باجواهر نفیس در بیستم رجب فرستاد تا از فتح هندوستان آگاه شوند.

۸۷- چنگ با طوایف یوسف زای

نادر اطلاع حاصل کرد که سپاهیان در دهلی غنائم فراوانی بدست آورده بودند دستور داد قبل از عبور آنان از رود آتک دقیقاً بازجوئی شوند و ناگزیر گردند که جز مقدار محدود و معینی بقیه اشیاء خود را تحویل دهند. عده ای از سربازان

دستور نادر را بکار بستند و پاداش گرفتند و عده دیگر اموال قیمتی خود را در زیر خاک پنهان ساختند. تا آنکه روزی آنرا باز یابند و جمعی دیگر پول و جواهر خود را در رودخانه ریختند. نادر قبل از ترك کرانه باختری رود چهناب اسپران هندی را مستخلص ساخت و بز کر یا خان دستور داد با آنان در مراجعت بشهر های خود مساعدت لازم بنماید و سپس ز کر یا خان را برای باز گشت بلاهور مرخص ساخت. در همین اوان بود که نادر به محمد تقی خان بیگلر بیگی فارس دستور داد که از راه دریا باقوای کمکی فارس و کرمان و کهکیلویه و بنادر و حکامیکه مأمور سفر مسقط بودند بسند و تهمتاً رو آورد و این دستور در اواخر پائیز بوی رسید.

در اواخر ماه رجب ۱۱۵۲ هجری (نوامبر ۱۷۳۹ میلادی) نادر از خراسان خبری یافت مبنی بر اینکه ایلبارس خان والی خوارزم از لشکر کشی وی به هندوستان خبر یافته و میدانرا خالی تصور کرده و عده زیادی از بک و ترك فراهم آورده و قصد حمله بخراسان را دارد. این خبر نادر را مصمم بحمله ترکستان نمود.

پس از ترك حسن آباد نادر از سمت باختری بطرف رود سند روی آورد و در عرض راه در کوهستانات و گردنه خیر با مقاومت و شبیخونهای طوایف افغانه یوسف زای که مردمی سلحشور و دلیر بودند مواجه گردید و پس از آنکه با آنان بجنگهای خونین پرداخت و عدهای را کشته و اسیر نمود چون مشاهده کرد ده ادامه جنگ ممکن است او را قبل از رسیدن فصل زمستان و انسداد جادهها از رسیدن مجدد به پیشاور و خیبر و جلال آباد و کابل باز دارد ناگزیر با آنها از در سازش در آمد و عده کثیری از آنان را در ارتش خود در آورد.

۸۸- بنگ در زمیند اور مند

پس از عبور از رود سند نادر راه پیشاور را پیش گرفت و سپس از مهربر خیبر و جلال آباد بسوی کابل روی آورد و در تاریخ اول رمضان ۱۱۵۲ با آنشهر رسید و کلیه سران و رجال و سر دردگان افغانه پیشواز او شتافته و مراسم احترام بجای

آوردند و متجاوز از چهل هزار تن افغانی از پیشاور و کابل و هزاره و نواحی دیگر داخل در ارتش وی شدند و بهرات اعزام گردیدند و در انتظار ورود نادر شاه بودند. شش روز نادر در کابل توقف نمود و حکومت آن حدود را کماکان به ناصر خان تفویض داشت و نیز دستور داد گنجینه های هند را بهرات ببرند. چندی قبل نادر به میان نور محمد خدا یار خان عباسی فرماندار نیر و مند زمیندا ورسند که همواره اظهار انقیاد مینمود فرمان داده بود که برای ملاقات وی بکابل آید و شرط خدمت بجای آورد. لکن وی بتصور اینکه نادر بر اثر بُعد مسافت و خستگی سربازان خویش رنج بتأدیب وی را تن در نخواهد داد، فرمان نادر را ندیده گرفت و از رفتن بکابل سرباز زد. غافل از اینکه نادر طاقت تحمل اینگونه اهمال کاریها را نداشته و سرکشان را بهر نحوی شده کیفر خواهد داد.

در حقیقت اگر چه بجهت زمستان بود و سرمای سخت هر گونه عملیات نظامی را دشوار و شاید هم غیر میسر میساخت معیناً نادر در تاریخ هفتم رمضان برای سرکوبی خدا یار خان از کابل حرکت کرد و برای آنکه فیلان مانع سرعت حرکت وی نگردند آنها را از راه قندهار و هرات بطرف ایران گسیل داشت. راه پیمائی در این مناطق دشوار و رسیدن بخرمدره کار آسانی نبود. بنا برین عده کثیری از قوای نادر از شدت سرما جان سپردند و قوای ایران با بنه و غنایم بسیار بیست و دو بار مجبور بعبور از رودخانه خرم گردیدند و آنقدر از آتاثیه و حیوانات ارتش ایران در آب غرق گردید که میتوان گفت تقریباً يك چهارم قوا و غنائم نادر از دست رفت.

سر انجام در روز اول شوال ۱۱۵۲ هجری ارتش نادر از دره های دشوار رود خرم که نام آنرا دره شیطان نهاده بودند بطرف دشتهای سرسبز سرازیر و سربازان ایرانی در هوای گرم غرق در مسرت شدند لکن این خوشحالی دیرینه نپایید. زیرا حوادث و مصائب سربازان سلحشور ایران هنوز پایان نرسیده بود که پیش آمد دشواری در انتظار شان بود و آن این بود که زمیندا رها و ملاکی محلی در سر راه نادر بدژهای مستحکم خود پناه برده و بمقاومت شدید پرداخت.

و در چند نقطه بستونهای نیروی ایران حمله سخت کردند. نادر نسبت باین طوائف سرکش رفتار بسیار خشنی پیش گرفت و گاه از اوقات همه آنانرا بهلاکت می رسانید.

۱۹- تعلیم خدا یار خان فرماندار سند

بطوریکه گفته شد عده زیادی از دامهای حامل بنه در رود خرّم غرق و بسیاری دیگر بر اثر نقصان علیق تلف شدند و در نتیجه وسائل حمل و نقل نایاب شده بود و در سمت جنوب طوائف مختلف بدستور **خدا یار خان** تا جائیکه ممکن بود غله خود را پنهان ساخته و بقیه را سوزانیده بودند بهمین جهت قسمتی از نیروی ایران باطراف و اکناف برای جمع آوری و تهیه خواربار مأمور گردیدند. باری نادر در پنجم شوال ۱۱۵۲ وارد **دیز اسمعیل خان** گردید و از آنجا قسمت اعظم نیروی خود را سوار کشتی نموده و از راه رود **بطرف دیز غازی خان** روی آورد و در پانزدهم شوال بدانجا رسید و بار دیگر پیامی بخدایار خان فرستاد و او را دعوت بطاعت نمود لکن آنمرد سرکش باز هم پا از طریق سرکشی بیرون ننهاد.

نادر پس از آنکه کلیه طوائف آن مناطق را تحت انقیاد در آورد بار دیگر **بطرف جنوب** پیش راند و در چهاردهم ذی حجه ۱۱۵۲ به **لار کاند** رسید و در آنجا اطلاع یافت که **خدایار خان بطرف کجرات و بندر سورت** فرار کرده است. بهمین جهت نادر بنه خود را در **لار کاند** نزد نصرالله میرزا گذاشته خود بتعقیب **خدا یار خان** پرداخت و پس از گذشتن از رود سند چون به **شهدادپور** رسید مشاهده کرد که **خدایار خان** هدایای زیاد با عریضهای دائر بر درخواست عفو تقدیم نموده ولی خود بدتر مستحکم **عمر کوت** واقع در بیابان بی آب و علفی پناه برده و در آنجا سنگر بندی کرده است بتصور اینکه نادر هرگز قادر نیست بدانجا عزیمت نماید.

در بیست و هشتم ذی حجه نادر از **شهدادپور** حرکت کرده با سرعت

بسیار ۱۸۰ کیلومتر راه دشوار بیابان را پیمود و فردای آنروز بعمر کوت رسید و بمحض رسیدن نادر خدا یار خان سراسیمه شد و گنجینه‌های خود را در چاه‌های عمیق ریخته و طعمه حریق ساخت و آماده برای فرار گردید لکن کار از کار گذشته بود بنا بر این حاضر بتسلیم شد مشروط بر اینکه بخود و خانواده‌اش امان داده شود و نادر از آنجائیکه قوایش فاقد آب و خواروبار بودند این پیشنهاد را پذیرفت .

راجع بملاقات نادر با خدایار خان و چگونگی تحویل گنجینه و جواهرات احوال مختلفی است ولی بقول **عبدالکریم** مقداری از جواهر و اشیاء بهادار سلاطین صفویه در میان اموال خدایار خان کشف گردید و پس از بازرسی معلوم شد افاغنه غلجائی قندهار هنگامیکه بدست نادر تار و مار و فراری شدند غنائمی را که از ایران ربوده بودند با کناف پراکنده کرده و مقداری از آنرا خدایار خان خریده بود . ارزش طلا و جواهرات و مروارید هائیکه خدایار خان تحویل نادر داد بالغ بر يك کروور روپیه میگردد و بقولی پنج میلیون ریال . مینورسکی میگوید این لشکر کشی نادر شاه را میتوان یکی از شکست انگیز ترین کارهای دوره زندگانی او دانست .

نادر پس از چند روز اقامت در عمر کوت خدایار خان را زنجیر کرده و با خود به **لارکاند** برد و پنج روز پس از ورود باین شهر مراسم عید نوروز را که مصادف با اواخر ذیحجه ۱۱۵۲ بود با جلال و شکوه هر چه تمامتر در آنجا بر پا کرد و ظاهراً در این اوان بود که زکریا خان بنا بفرمان نادر بلارکاند آمد و مورد عنایت شاهانه قرار گرفت .

از آنجائیکه خدایار خان پس از تسلیم بر اثر رفتار نیک خویش موجبات رضایت نادر را فراهم ساخت پادشاه ایران او را عفو نمود و حکومت قسمتی از ولایت سند و **تهمتا** را که تقریباً بالغ بر يك سوم حوزه فرمانروائی پیشین او بود باریگرا عطا کرده و او را بلقب **شاهقلی خان** مفتخر ساخت. در غرض خدایار خان متعهد گردید که سالی ده لک روپیه (هر لک صد هزار) و دوهزار سوار بفرماندهی

تصویر شماره نوزده

یکی از پسرانش برای نادر بفرستد. آنگاه نادر بقیه اراضی خدایارخان را تقسیم کرد و یک قسمت از سند را که متصل ببلوچستان بود به **امیر محبت خان** حاکم بلوچستان تفویض کرد و **شکار پور** را با بعضی از مواضع ولایت سند که در طرف علیای رود سند بود به **صادق خان پو تیره** ارزانی داشت. حکومت **ملتان** را به **حیات الله خان** پسر زکریا خان حاکم لاهور داد و اورا **شاه نواز خان** لقب داد زیرا وی در سفر دهلی ملتزم رکاب نادر بود.

هنگامیکه نادر در لارکاند اقامت داشت سفیر کبیری از جانب محمد شاه با هدایای گرانبها و نامه‌ای دائر بخدمتگزاری بحضور او رسید و نادر در جواب او نامه شایسته نوشت و چند اسب اصیل با بیست شتر حامل خربزه‌های بلخ برای او ارسال داشت. مجدداً زکریا خان پسرش حیات الله خان را بر وفاداری و خدمت توصیه نمود و آنرا مرخص کرد. در این موقع عریضه‌ای از **محمد تقی خان** بیگلربیگی فارس رسید که آمدن بسند میسر نیست زیرا در کج مکران حاکم آنجا بنای سرکشی را نهاده و او را باطاعت در آورده است. نادر شاه چون احتیاجی بقوا نداشت دستوز داد قشون را مرخص ساخته و خود برای کسب دستورات بحضور نادر برسد.

بعد از این عملیات نادر بپسرش رضا قلی میرزا (که در آن هنگام مقیم تهران بود) دستور داد که بسوی هرات حرکت کند. آنگاه خود در ۱۳ محرم ۱۱۵۳ با دوتن از پسران خدایار خان که بعنوان گروگان در التزام رکاب وی در آمده بودند از لارکاند بسوی نادر آباد روی آورد و در هفتم صفر ۱۱۵۳ هجری قمری پس از دو سال لشکر کشی به هندوستان وارد نادر آباد شد.

۹۰ - چنگ تر گستان و تصرف اند خود

در مواقعی که نادر مشغول لشکر کشی بافغانستان و هندوستان بود حوادث مهمی در خراسان و ترکستان و آذربایجان و منطقه خلیج فارس روی داد. بطوریکه قبلاً ذکر شد نادر اندکی قبل از تاجگذاری رضا قلی میرزا پسر ارشد

خود را بحکومت خراسان منصوب ساخت و باو فرمان داد که بسوی اندخود که بلده ایست نزدیک سرخس لشکر کشی نموده و **علیمراد خان افشار** فرماندار متمرّد آنجا را چنانکه باید گوشمالی دهد.

در بهار این سال رضا قلی میرزا راه مشهد را پیش گرفت لکن بسوی اندخود پیش نراند و مدت ۱۲ ماه حمله براند خود را بتعویق انداخت زیرا سپاهیان وی آماده برای کارزار نبوده و در سال ۱۱۴۹ حمله را آغاز نمودند.

هنگامیکه نادر قندهار را محاصره کرده بود رضا قلی میرزا از نادر دستوری دریافت کرده مبنی بر اینکه از اندخود بطرف بلخ روی آورد زیرا **ابوالحسن خان حاکم** بلخ نیز علم طغیان برافراشته بود.

طهماسب خان جلایر که بمناسبت جوانی رضا قلی میرزا که هفده سال بیش نداشت مأمور بازرسی عملیات جنگی وی گردیده بود همراه رضا قلی میرزا بطرف مشهد حرکت کرد و از راه **بادغیس** (مارواچاق) دسته دیگری از سپاهیان هرات هم بقوای رضا قلی میرزا پیوستند. هنگامیکه رضا قلی میرزا وارد اندخود گردید عدهای از سران افشار از **علیمراد خان** فرماندار آن شهر روی بر تافتند. با این همه آن مرد سرکش در حدود شش هفته بمقاومت پرداخت تا اینکه ناگزیر بتسلیم گردید و بهرات اعزام و در آنجا اعدام شد.

۹۱ - تسخیر بلخ

رضا قلی میرزا پس از فتح اندخود با سرعت بسیار بطرف بلخ در سوم ربیع الاول ۱۱۵۰ تا ۳۶ کیلو متری حومه آن شهر رسید. **ابوالحسن خان** والی بلخ که از اخلاف چنگیز خان بود عزم داشت که تسلیم گردد لکن یکی از سرکردگان ازبک بنام **سعید خان** ویرا بایستادگی تحریک نمود. و پس از تحصن وی در شهر و توپ بستن آن نبرد دوتاه و شدیدی در گرفت و سلجشوران ایران قوای ازبک را شکست سختی دادند و عده بیشماری از آنان را بختاک هلاک افکندند. و داخل استحکامات شهر گشتند و بعد از پایداری مخمصری تسلیم گردیدند.

وسپس شاهقلی بیک قاجار فرمانده پادگان مرو را بتعقیب سعید خان
وقوای وی فرستاد و رضاقلی میرزا در ۷ ربیع الثانی ۱۱۵۰ خبر فتح بلخ را
برای نادر فرستاد .

نادر مبلغ دوازده هزار نادری (تومان) و سیصد دست خلعت و چندین اسب با
زین و یراق طلا و جواهر گرانها جهت رضاقلی میرزا ارسال داشت و دستور داد که او ضاع
بلخ را منظم نماید .

۹۲ - شکست مجدد از بکها

شاهقلی بیک با نیروی دشمن تماس حاصل نموده و بر ازبکها تلفات
سنگین وارد ساخته و سپس بار دیگر بتعقیب آنان پرداخت و چون ممکن بود که
سران دیگر ازبک بسعید خان پیوندند لذا چندین هزار سرباز مأمور تقویت قوای
شاهقلی بیک گردیدند . و سعید خان ناگزیر بمنطقه قندوز گریخت و در آنجا
برای اغفال شاهقلی بیک کوشش بسیار نمود و سرانجام متواری گردید و قوای ایران
ناگزیر ببلخ باز گشتند .

۹۳ - جنگ با قبیله کنگرات

رضاقلی میرزا منتظر جواب و دستور پدرش نشده به دانیال بیک رئیس قبیله
کنگرات دستور داد که تسلیم شود لکن چون وی پاسخ مبهمی داد شاهزاده ایرانی
در تردید ماند که چه تصمیمی اتخاذ کند و با طهماسب خان مشورت کرد و او
رأی با اقدامات شدید داد و گفت: « ظفر مستلزم حمله و لشکر کشی است » . رضاقلی
میرزا این قول را بکار بست و با عده ای از قوای خود ولی بدون توپخانه با اتفاق طهماسب
خان بسوی رود آمویه (آمور دریا یا جیحون) روی آورد و پس از عبور از این
رود مدت چهل و هشت ساعت بادانیال بیک نبرد شدیدی کرد و او را وادار
بتسلیم نمود .

۹۴ - چندین جنگ با ازبکها و عقب نشینی رضاقلی میرزا

با آنکه رضاقلی میرزا از جانب پدر هیچ دستوری نداشت که در آنسوی رود بعملیات جنگی پردازد بطرف قرشی (کرشی) لشکر کشید و عازم بخارا شد و ببلخ دستور فرستاد که توپخانه‌اش را برای او بمنطقه قرشی بفرستند • محمد رحیم بیک حکیم اتالیق صدر اعظم و رای زن ابوالفیض خان پادشاه بخارا که از دودمان چنگیز بود از عملیات قوای ایران در منطقه رود آمویه و قصد حمله آنان بقرشی آگاه گردید و با کمک از ایلبارس والی خوارزم قوای عظیمی گرد آورد و موفق شد بان نیروی خویش که در حدود پنجاه هزار تن بود زودتر از رضاقلی میرزا بقرشی برسد.

پس از ورود سپاهیان ایرانی که در حدود دوازده هزار تن بودند در خارج شهر نبرد خونینی در گرفت و طی آن بازبکها تلفات سنگینی وارد آمد و بسیاری از سران آنان بهلاکت رسیدند • حکیم اتالیق ناگزیر پیامی ببخارا فرستاد مبنی بر اینکه هر گاه بیدرنگ قوای امدادی نرسد شهر سقوط خواهد کرد • ابوالفیض خان از طوایف هندوستان و سمرقند و خجند و تاشلاند و نواحی دیگر استمداد نمود و چون بدین طریق قوای نیرومندی بدست آورد توانست در پیرامون قرشی داخل خطوط سپاهیان ایران گردد و اندکی بعد نیز داخل شهر قرشی شود و چند روز پس از آن ارتش بخارا نبرد را آغاز کرد.

رضاقلی میرزا چون مشاهده کرد سپاهیان دستخوش وحشت گردیده اند با فرماندهان قوای خود مجلس مشورتی ترتیب داد و طی آن چنین گفت: «با این عده کم نبرد با دشمن که عده آنان خیلی زیادتر است دور از عاقبت و احتیاط میباشد بهتر است که ببلیخ بازگردیم» لکن طهماسب خان در پاسخ خاطر نشان ساخت که هر گاه عقب نشینی اختیار کنیم ازبکها بتعقیب ما خواهند پرداخت و تلفات سنگین وارد خواهند نمود و اضافه کرد که هر گاه قادر اینجا بود بدون تجدید کثرت عده دشمن بحمله میپرداخت • رضاقلی میرزا بمحض اینکه توپخانه خود

را دریافت داشت بنا برآی طهماسب خان حمله را شروع کرد لکن فرماندهی کل عملیات با طهماسب خان بود زیرا نادر مقرر داشته بود که در مسائل نظامی و جنگی طهماسب خان مسئولیت را بعهده بگیرد.

نبرد سخت بنفع ازبکها تمام شد لکن ایرانیان با وجود عقب نشینی روحیه خویش را نباختند بطوریکه چون سر انجام توپها داخل صحنه کارزار شدند، تلفات سنگینی بدشمن وارد ساختند. ورق بکلی برگشت و آدینه بیک فرمانده طوایف آق‌یلان و قوای خجند و تاشکند وعده کثیری دیگر از سران نیروی دشمن بهلاکت رسیدند و ارتش ازبک ناگزیر گردید بقرشی عقب نشینی نماید و تحت محاصره شدید در آید.

رضا قلی میرزا پس از آنکه عده کافی مأمور حفظ محاصره قرشی نمود بطرف شلدوک دژ مجاور روی آورد و آنرا پس از یکماه محاصره گشود و بعد از تصرف شلدوک رضا قلی میرزا بقرشی باز گشت و نبرد را برای اشغال آن شهر شدیدتر کرد در این اثنا بود که نادر از عملیات برضد طوائف کنگرات و حمله بر قرشی و شلدوک آگاه گردید از آنجا که میدانست ترکستان از دوره چنگیز خان و تیمور مرکز رشد و تربیت مردان جنگی و سلحشور بوده است بیم آن داشت دستجات و طوائف مختلفی ازبک بهم پیوندند و قبل از رسیدن وی بمنطقه رود آمویه کار نیروی قلیل پسرش را بسازند.

بنا بر این نامه اعتراض آمیزی بر رضا قلی میرزا نگاشت و بوی دستور داد که ببلخ باز گردد و در آنجا منتظر دستور وی باشد و بطهماسبخان نیز نامه‌ای بدین مضمون نوشت: «ای پیر فرتوت بتو دستور دادم که پس از تصرف بلخ در همانجا بمانی. اما تو بعبوض اجرای دستور من دستخوش افکار جهانگشائی خود شدی و پسر محبوب من رضا قلی میرزا را نیز که از کودکی همواره احتیاط را دوست نداشته و بیباکی مشهور است با افکار عبث فریفتی و بدین طریق خودت و پسر و ارتش پیروزم را دچار خطر کردی... خدا کند که قوای ازبک و قزاق و قلموق و جغتای و روس بهم نپیوندند و با عده ناچیز نیروی پیروز تو نبرد را

آغاز نمایند... ایزك دستور میدهم که بمحض دریافت این نامه بدون کمترین درنگ بقبة الاسلام بلخ باز گردی. در مقابل این بی احتیاطی دستور خواهم داد که سرت را از تن جدا کنند و بدربار ما که دنیا سر تعظیم درمقابل آن فرود آورده است بیاورند.»

در همین حال نادرپیامی به **ابوالفیض خان پادشاه بخارا** در جواب نامه‌ای که مبنی بر اظهار انقیاد و چاکری خود نوشته بود فرستاد و حاکیست ویرا بر بخارا برسمت شناخت و بیسرسش نیز فرمان داد که جنک را با اومتار که نماید. پیکهائی که حامل این پیامها بودند اتفاقاً موقعی بقرشی رسیدند که **حکیم اتالیق** دیگر هیچگونه امیدیه با دامه مقاومت نداشت و طبیعی است بهمان اندازه از دریافت نامه نادر غرق در سرت گردید که رضاقلی میرزا و طهماسب خان متأثر و نومید شدند. چون تصور میکرد که دستور نادر بیسرسش ناشی از شکستهای است که خود نادر متحمل گردیده است و سائل حمله شدید بقزلباشهارا بمحض شروع بعقب نشینی آنها آماده ساخت لکن طهماسبخان که چنین نقشه‌ای را پیش بینی کرده بود خود در عقب قوا حرکت کرد و بمحض اینکه حمله از بکها شروع شد مبادرت بچنان یورش موفقیت آمیزی نمود که از بکها ناگزیر تادروازه‌های **قرشی** عقب نشستند و بدین طریق سپاهیان ایران بدون تلفات برود آمویه رسیدند ولی از سرمای سخت زمستان رنج بسیار بردند و پس از عبور از رود به بلخ وارد شدند.

۹۵ - جنک با ازبکها و هلاکت سردار آزان

رضاقلی میرزا و طهماسبخان بطرف **قندوز** روی آوردند ولی فرماندهان آنشهر بتحریر **سعید خان** سر کرده ازبک علم بلغیان برافراشته بود. فرماندهان قندوز و سعیدخان بر اثر حملات شدید قوای ایران بهلاکت رسیدند و رضاقلی میرزا پس از تصفیه امور قندوز پیروی از روح شلحشور خویش بطرف **بدخشان** لشکر کشید و چون به **کلاب** رسید باردیگر فرمانی از نادر دریافت داشت که به طهماسبخان تأکید میکرد که دست از عملیات جنگی بردارند و مسلح باز

گردیده در آنجا منتظر دستور های جدید باشند ناگزیر سر تمکین فرود آورده
ببلخ معاودت نمودند •

۹۶ - قصد حمله ایلبارس بمشهد و انصراف او

در یکسال قبل موعیه که رضا قلی میرزا مشهد را بقصد اند خود و بلخ ترک
کرده بود پسر عمویش **علی قلی خان** پسر ارشد ابراهیم خان را بفرمانداری مشهد
منسوب نمود • علی قلی خان که تقریباً هم سن رضا قلی میرزا بود از حزم و احتیاط
و تدبیر و مملکتداری بهره زیادی نداشت و بجای ایفای وظیفه بله و ولعب و عیاشی
میپرداخت و گذشته از این چون اکثر سربازان خراسانی جزو قوای نادر و رضا
قلی میرزا مشغول پیکار بودند در منطقه خراسان نیروی زیادی باقی نمانده بود
و بر حسب تصادف در این اوان **محمد امین بهتر** یکی از فرماندهانیکه در خدمت
ایلبارس خان خوارزم بود مسافرتی بمشهد نمود و هم از ضعف علی قلی خان و هم
از قلت عدّه و ناتوانی پادگان خراسان آگاهی یافت و در بازگشت بخیوه مراتب
را با ایلبارس گزارش داد و او نیز تصمیم گرفت قوای کثیری را بسیج نموده
و خراسان را تصرف کند . بنا بر این ایلبارس پس از بازگشت از بخارا بخیوه
قوای پنج قلعه خوارزم را جمع نموده و از کلیه طوایف ترکمن نیز مددخواست
و پس از آنکه نیروی عظیمیکه متجاوز از یکصد هزار تن بود گرد آورد تصمیم
گرفت خراسانرا مسخر کند و نادر را در هندوستان شکست دهد و آنکشور را نیز
بقلمرو فرمانروائی خویش منضم سازد •

جاسوسانیکه از خیوه آمدند رضا قلی میرزا را از مقاصد ایلبارس آگاه
ساختند ولی رضا قلی میرزا نخست در باور کردن این اخبار تردید داشت با اینهمه
بزودی از خطریکه خراسان را تهدید میکرد آگاه شد و مراتب را بنادر اطلاع
داد نادر بمحض آگاه شدن از این موضوع بر رضا قلی میرزا و طهماسبخان در بلخ
دستور فرستاد که بیدرنگ بوی پیوندند تا ترتیب دفاع از خراسان داده شود و نیز
تصمیم گرفت که در بازگشت از هندوستان ایلبارس را چنانکه باید گوشما

دهد • رضا قلی میرزا و طهماسب خان از طریق قندوز و کابل حرکت کرده و در بهار سفلی به نادر ملحق گردیدند •

رضا قلی میرزا سپس از پدر خود پس از پندو اندرزهاییکه گرفت و بنیابت سلطنت رسید اجازه مرخصی گرفت و با سرعت هر چه تمامتر بطرف هرات پیش راند و در آنجا شش هزار تن سوار که مأمور بلخ بودند بوی ملحق گردیدند • رضا قلی میرزا پس از آنکه نامه‌ای بعلی قلی خان در مشهد نگاشت باو دستور داد که بوی ملحق گردد بطرف رود تجن رهسپار شد تا تحقیق کند از حمله ایلبرس خبری هست یا نه و چون جلو داران او پیشرفت عمده قوای ازبک را اعلام داشتند پس از مشورت با فرماندهان خود چنانکه قبلا مقرر شده بود با بیورد عقب نشینی کرد • چون ایلبرس بتجن رسید تصمیم گرفت قوای خود را بچند دسته تقسیم کند و در آن واحد بمشهد و چند نقطه دیگر حمله برد. اما در این اثناء بین قره قلیاقتها و ترکمن های آرال از یکطرف و طوایف تکه از جانب دیگر اختلافی روی داد که ایلبرس با زحمت فراوان بر رفع آن نائل آمد •

در عین حال هنوز این اختلاف پایان نیافته بود که پیکی از خوارزم خبر آورد **قزاقی** از غیبت ایلبرس استفاده و قصد حمله بخوارزم را دارد • این حوادث موجب آن گردید که ایلبرس فکر اشغال خراسان را از سر بللی بدر کند و بخوارزم باز گردد • آنگاه رضا قلی میرزا به نادر گزارش داد که خطر حمله بر خراسان مرتفع گردید و خود نیز از بیورد بطرف مشهد روی آورد •

۹۷ - لشکر گشی بترکستان و تصرف بخارا

نادر هنگامیکه از کابل بدلهلی حرکت میکرد تصمیم گرفت که دوباره کشت از هندوستان ترکستان را اشغال کند • این تصمیم شهریار ایران نه تنها بسته بقصد وی برای گوشمال دادن ایلبرس و الخ خوارزم بود که علیهم بلغیان برافراشته بلکه اصولا نادر عزم داشت که خانهای آسیای مرکزی از قبیل ایلبرس و ابوالفیض خان و خانهای تاشکند و خجند را بدلهلی منسوب نموده و اراضی آنها را

ضمیمهٔ خاک ایران نماید و در عین حال امپراطوری چین را نیز اشغال کند و قلمرو امپراطوری ایران را حتی المقدور در خاور و شمال خاوری توسعه دهد. لکن قبل از اجرای این نقشه شگرف میخواست از طرفی با گوشمال دادن لزگیها انتقام مرک ابراهیم خان برادرش را بگیرد و از جانب دیگر امپراطوری عثمانی را منقرض سازد.

نادر با ایلبرس حسابهای زیادی داشت که میبایست بطور قطع تصفیه کند نخست اینکه در سال ۱۱۴۸ هنگامیکه نادر مشغول اخراج عثمانیان از آذربایجان بود ایلبرس دودستهٔ بزرگ از ترکمنهای یموت را بحمله و چپاول در شمال باختری خراسان برانگیخت و اینحادثه از ذهن نادر محو نشده بود دوم اینکه سه سال بعد هنگام غیبت نادر از ایران ایلبرس بخراسان لشکر کشیده عزم جزم کرده بود آن ایالت را که مسقط الرأس نادر بود تسخیر کند و با آنکه اقدامش با عدم موفقیت کامل مواجه شد باز نادر پیوسته بفکر انتقام از جسارت والی خوارزم بود.

اما نادر از ابوالفیض خان والی بخارا هیچگونه شکایتی نداشت زیرا با وجود اینکه رضا قلی میرزا و طهماسبخان جلایر بدون علت بقلمرو حکومت وی حمله بردند باز بمحض اینکه از تدارک حملهٔ نادر بترکستان اطلاع یافت پیام تضرع آمیزی بنادر فرستاد و توجه شاهنشاه ایران را بخویشاوندی خود با او جلب نمود و تأیید کرد که نه تنها قادر بهیچگونه مقاومتی در مقابل قوای ایران نیست بلکه بسیار مفتخر خواهد شد که نادر دعوت او را به پذیرد و چند روزی میهمان او باشد.

هنگامیکه نادر در هفتم صفر ۱۱۵۳ وارد نادر آباد گردید در مدت هشت روز اقامت خود در آنجا به عبدالغنی خان ابدالی بیگلربیگی آن ایالت و فرماندار نادر آباد دستور داد که در آغاز پائیز بشیروان رهسپار گردد و غرامت خون ابراهیم خان را از لزگیها بگیرد و مقرر شد که حرکت قوای ایران بطرف شیروان بمحض اینکه برف راه لزگیها را مسدود کند آغاز گردد.

ارکانه و محفل نمایانین قدم سعادت نوم برکت و فرزندانت تمام جادری از ترون و قدان بگریز

دانش سرینی همت و شجاعت و بصیرت و درویش بگنجهت این کشیده کام به خوانین و فرمان
فصله روح افزای حصول ممول و مراد شرین و لذت باب کردین و

تصویر شماره بیست

و فتحعلی خان افشار برادر زاده نادر نیز با یکهزار و پانصد تن از سپاهیان خراسانی مأموریت گرفت که با عبدالغنی خان بشیروان برود . پس از ترک نادر آباد شاه بفرمانداران و شهرداران و بزرگان و رجال خراسان دستور داد که روز دهم ربیع الاول ۱۱۵۳ برای ملاقات وی در هرات گرده آیند . از جمله رجالی که دعوت شده بودند کلبعلی خان بیگلربیگی مرواست که نادر بوی دلبستگی بسیار داشت .

نادر در روز دوشنبه دهم ربیع الاول ۱۱۵۳ بهرات وارد شد و دستور داد که چادر بزرگ او در کهدستان شش کیلو متری هرات برافراشته شود . چند روز پس از ورود نادر بهرات علی قلی خان پسر برادرش و شاهزاده شاهرخ پسر رضا قلی میرزا (که در آن زمان شش سال داشت) وارد هرات شدند و نادر چون علی قلی خان را دید مرک پدرش را باو تسلیمت گفت و قول داد که بداغستان خواهد رفت قصاص خون ابراهیمخان را خواهد گرفت . در هرات نادر بنام شاهرخ سکه زد و پس از شانزده روز توقف در هرات بطرف ترکستان روان گردید و در عرض راه رضا قلی میرزا را در قره تپه بغداد غیس ملاقات نمود و باتفاق او از راه ماروچاق و چیچکتو و اند خود در اول جمادی الاول ۱۱۵۳ عازم بلخ گردید و چون چند منزل از هرات دور شد دستور داد که دژ نیرومندی ساخته شود . کسی باو گفت در صورتیکه شاهنشاه تمام ایران و هندوستان و افغانستان و گرجستان را در تحت تسلط دارند ایجاد قلعه نیرومند چه نتیجه خواهد داشت نادر در پاسخ گفت : « برای موردی که دشمنی از داخل بمن روی آورد پیش بینی لازم میکنم زیرا دشمن داخلی بمراتب از دشمن خارجی خطرناکتر است » .

ارتش ایران از سوار و پیاده و توپخانه یکصد و پنجاه هزار تن بود و بیشتر شاهزادگان مانند رضا قلی میرزا و امام قلی میرزا و علی قلیخان فرماندهی لشکرهای سپاه را عهده دار بودند و پس از رسیدن بلخ و تعیین نیازمحمدخان سرپرست بازهای شکاری دربار بحکومت آنجا کشتیهائیکه قبلا نادر دستور داده بود در کنار رود آمویه آماده گردید و همه آنها از غله و خواروبار و توپ پر شده بود و قسمتی

از ارتش ایران از راه زمین بطرف **کلیف** حرکت کرد و کشتی ها نیز از راه رود آمویه بهمان مقصد رهسپار گردیدند و سپس قسمتی از قوای ایران بطرف **کوکی** عزیمت نمود و در تاریخ بیست و هفتم جمادی الاول ۱۱۵۳ (۲۰ اوت ۱۷۴۰ میلادی) بآنجا رسیدند و پس از آنکه دوازده هزار تن از قوای ایران با کشتی وقایق بآنسوی کرانه رود آمویه در **چهار جوی** انتقال یافتند پل محکمی از کشتی ها ساخته و بقیه قوای ایران با باروبنده بسهولت از آن عبور نمودند. آنگاه در طرفین رود دژهای نیرومندی بدستور نادر ساخته شد.

هنگامیکه ابوالفیض خان والی بخارا اطلاع حاصل کرد که نادر و قوایش بکرانه رود آمویه رسیده اند سخت مضطرب و هراسناک شد و **محمد رحیم بن (بی) حکیم** آتالیق را که از بستگان او بود از جانب خود با گروهی از بزرگان بخارا باستقبال نادر فرستاد و پیشنهاد کرد که نادر بعنوان میهمان ببخارا رود و با او یک پیمان دوستی منعقد سازد. نادر با خوشروئی سخنان حکیم آتالیق را گوش کرد لکن چون اظهارات وی پایان رسید باو چنین گفت: «اساس صلح آنست که شاه خود بملاقات بیاید.»

حکیم آتالیق نزد ابوالفیض خان باز گشت و پیام نادر را باو ابلاغ نمود پادشاه بخارا شهر را بقصد ملاقات نادر ترک گفت لکن چون دریافت چندین هزار تن از افراد قبایل **میان کال** و **آق یالو** و **خندو اندیجان** و **انگرات** بمنظور خونخواهی از هزاران تن برادران خود که در جنک با رضاقلی میرزا بهلاکت رسیدند بکمک او شتافتند مجدداً ببخارا باز گشت و سران قبایل از بیک وی را از تسلیم شدن بنادر منع نموده و بیایداری و استقامت تشویق کردند. با اینصورت حکیم آتالیق از راه تدبیر با این نظر مخالفت نمود ابوالفیض خان تصمیم بمقاومت گرفت و در نتیجه ابوالفیض خان و متفقینش دو منزل از بخارا خسار ج و منتظر قوای ایران شدند.

نادر پس از آنکه دو روز بیهوده منتظر حکیم آتالیق گردید چند تن جمله برای تحقیق در باره اوضاع اعزام داشت و آنان نیز اطلاع دادند که ابوالفیض

خان قوای کمکی کشیری دریافت داشته و آماده کارزار شده است ، روز بعد نبرد آغاز گردید . قوای ازبک حمله شدیدی را شروع کردند لکن بمحض اینکه توپها بازنبور کهای ایران شلیک کردند وحشت و آشفتگی شدیدی در صفوف دشمن ایجاد گردید زیرا هنوز ازبکها توپهای بزرگ نادر را ندیده بودند . با اینهمه ازبکها مجدداً متمرکز شدند و مبادرت بحمله کردند و نادر بچنان حمله متقابل شدیدی پرداخت که فرمانده قوای آق‌یالو گرفتار وحشت و هراس عجیبی شد و با سپاهیان خویش فرار اختیار نمودند و فرار او روحیه ابوالفیض خان را سخت خراب کرد و او را ناگزیر بعقب نشینی بطرف پایتخت نمود . عده بیشماری از ازبکها نقش زمین شدند و عده کثیری ضمن عقب نشینی زخمی گردیدند .

ابوالفیض خان که سخت از عدم توجه باندرز حکیم آتالیق پشیمان شده بود وی را نزد خود خواند و از او تقاضا کرد که بار دیگر نزد نادر از او شفاعت کند .

حکیم آتالیق در مأموریت خود توفیق یافت و ابوالفیض خان نیز مانند **شاه گورگانی** پس از نبرد کرنال به **قرا کول** (کاراکول) آمد تا طوق بندگی را گردن نهد . نادر نسبت باو خوش رفتاری کرده و او را بدریافت انعام و خلعت مفتخر ساخت با اینهمه نادر همان روشی را که در هندوستان در پیش گرفت در اینجا نیز معمول داشت . بدینقرار که چون ببخارا رسید بنام خود خطبه خواند و سکه زد و شاه و مردم بخارا موظف گردیدند که خوراک روزانه قوای ایران را تأمین نمایند و در عوض سربازان ایرانی از چپاول و تعدی بمردم منع گردیدند و بنا بدستور نادر عده ای نسقچی مأمور مراقبت کامل در اجرای این دستورها شدند .

بدین طریق تمام منطقه ماوراءالنهر از خاور و شمال خاوری بخارا تا **سمرقند** در دست قوای نادر افتاد و بنا بتوصیه حکیم آتالیق پسر برادرش **لطفعلی خان** را با دو هزار سرباز بسمرقند فرستاد تا طایفه **یوز** را که بنا باطنجه حکیم آتالیق پیوسته موجب تهدید بخارا بودند تحت مراقبت قرار دهد . لطفعلی خان پس از انقیاد طوایف **یوز** بنا بفرمان نادر از **سمرقند** بمشهد انتقال یافت و سنک قبر تیمور و درهای برنجی مدرسه **سمرقند** را نیز همراه خود بمشهد بر

درغیاب لطفعلی خان نادرسی هزارتن ازقوای ازبک را داخل ارتش خود نمود
و آنرا تحت فرماندهی یکی از پسران حکیم آتالیق قرارداد.

در تاریخ ۱۵ رجب ۱۱۵۳ هجری (۱۶ اکتبر ۱۷۴۰ میلادی) نادر
لباسی فاخر بابوالفیض خان خلعت داد. بدست خویش افسر شهریاری بخارا را
بر فرق او نهاد و باو لقب شاهی عطا کرد لکن در عین حال تمام منطقه واقع در جنوب
رود آمویه را ضمیمه ایران کرد.

در این اثناء طهماسبقلی خان جلایر را برای سرکوبی افغانیهای پیرامون
کابل که شورش کرده بودند روانه نمود و فرمانی برای همگی استاندازان سند
و پیشاور و کابل و هرات و غزنین و نادر آباد و بلوچستان فرستاد که با جلایر فرمانده نیروی
شرق همکاری نمایند.

۹۸ - شکست ازبکها در پل شیر حاجی

موقعی که نادر در بخارا بود بنا به پیشنهاد ابوالفیض خان پیک با اتفاق
دوتن از بزرگان نزد ایلبرس والی خوارزم که مردی خیره سر و بیباک بود فرستاد
و پیشنهاد کرد که نزد او بیاید و از کرده های پیشین ابراز ندامت نماید. چون
ایلبرس پیام را دریافت داشت چنان بر آشفست که پیک نادر و دوخواجه همراه او را
بقتل رسانید. نادر سه روز پس از عروسی برای خود و علی قلی میرزا او را با اتفاق
نصراالله میرزا و حرم خود بمشهد کسپیل داشت. و پس از آنکه بابوالفیض خان
قول داد در مورد لزوم برای اوقوای کمک اعزام دارد با سپاهیان خویش بطرف
خوارزم از راه شیر حاجی روی آورد و چون دریافت که ایلبرس از خیمه قوای
عظیمی مرکب از سربازان ورزیده ازبک و ترکمن را مأمور انهدام پل های شیر حاجی
قبل از ورود سپاه نادر بانجا نموده است بفرماندهی دسته ای از سلحشوران بر کزیده
باشتاب هر چه تمامتر بطرف شیر حاجی پیش راند و خویشتن را قبل از سپاهیان
ازبک و ترکمن بانجا رسانید و از رود عبور نموده در کنار چپ آن موضع گرفت
آماده نبرد گردید و روز بعد چون قوای خوارزم بفرماندهی محمد علی او شکست

نمایان گردیدند به آنان حمله برد و شکست سختی بر ایشان وارد ساخت:

۹۹ - شکست مجدد ازبکها در فتنک

قوای ایران چند روز در شیر حاجی توقف کرد تا سایر قوا و بنه برسند

تصویر شماره بیست و یکم

و از رود آمویه عبور نمایند. پس از رسیدن عمده قوا و بنه نادر از شیر حاجی بطرف دوه بویونی (گردن شتر) که در آنجا بستر رود آمویه بثلث بستر معمولی خود میرسد پیش راند. ارتش نادر منقسم بچهار لشکر بود که یکی از آنها پیشاپیش لشکر بنه و توپخانه حرکت میکرد و لشکر دیگر در جناحین جلو می رفتند. شش هزار سوار نیز در امتداد کرانه رود برای حمایت ناوگان پیش می راندند.

گفته میشود که در این نواحی گرد و خاک ناشی از حرکت قوا چنان تراکمی داشت که هوا را بکلی تاریک و بسیاری از سپاهیان را مبتلی بچشم درد ساخت.

نادر چون به دوه بویونی رسید مخزن مستحکمی برای بنه خویش ساخت و خود با سپاهیان بطرف فتناک روی آورد. در نزدیکی این محل قوای ایران بنیروی ایلبرس برخوردند و جنگ شدیدی در گرفت. نیروی تراکمه بموت که از شش هزار تن تجاوز میکرد بارشادت خاصی جنگید. لیکن این نیرو و سایر سپاهیان دشمن در مقابل حملات برق آسای نادر تاب مقاومت نیاوردند و در نتیجه ایلبرس با قوایش ناگزیر بندر مستحکم هزار اسب که در کنار رود جیحون است و تا دوه بویونی ۱۸ کیلو متر مسافت داشت پناه بردند و ایلبرس قبلا دستور داده بود که آب رود آمویه بپیرامون این دژ استوار سرازیر گردد و آنرا کاملا احاطه کند. در نتیجه چون نادر بندر هزار اسب نزدیک شد مشاهده کرد که نمیتواند توپهای خود را باندازه لازم بندر نزدیک کند و گذشته از این حمله جبهه‌های باین دژ دور از حزم و احتیاط بود.

۱۰۰ - شکست تراکمه در دژ خانقاه

نادر پس از شکست دادن یک دسته دیگر از تراکمه بموت تصمیم بمحاصره دژ هزار اسب گرفت و چون آن دژ مملو از خواربار بود بیم آن میرفت که محاصره آن مدت مدیدی بطول انجامد. نادر خوشبختانه دریافت که

خانواده و گنجینه های ایلبرس در دژ خانقاه واقع در ۹ کیلو متری باختر رود آمویه و ۲۸ کیلو متری شمال خیوه قرار دارد و بنا بر این با قوای خویش بطرف دژ خانقاه پیش راند بامید اینکه این حرکت ایلبرس را بخروج از هزار اسب و تلاش برای حفظ خانواده و گنجینه خویش بر انگیزد و اتفاقاً نقشه وی با موفقیت کامل مواجه شد زیرا همان شب ایلبرس هزار اسب را ترک گفت و در همان اثناء که نادر و قوایش بخانقاه نزدیک میشدند اونیز از سوی دیگر بآن دژ استوار نزدیک گشت و بار دیگر قوای خویش را گرد آورد و سعی کرد بحمله پردازد ولیکن شکست سختی خورد و در خانقاه محاصره گردید.

۱۰۱ = تصرف خانقاه و قتل ایلبرس و تسلیم ازبکها

پادگان دژ نیرومند خانقاه در سه روز بشدت مقاومت کرد لکن سومین روز یعنی ۲۴ شعبان ۱۱۵۳ سلجشوران ایرانی چند خمپاره در پای دیوارهای دژ منفجر ساختند که اثر دهشت انگیزی داشت و ایلبرس را چنان مرعوب ساخت که از در مسالمت در آمد و تقاضای تسلیم نمود. نادر بنا بشیوه معمول خویش او را پذیرفت و چادری در نزدیکی چادر فتحعلی خان باختیار او گذاشت و سپس سران دژ را احضار نمود و بآنها خلعت و پاداش بخشید و دستور داد که مردم خانقاه را مطمئن سازند کمترین گزندى بآنها نخواهد رسید. خویشاوندان دو تن از نمایندگان نادر که بدست ایلبرس بهلاکت رسیده بودند چون از قصد نادر برای عفو کردن او آگاه شدند نزد وی شتافتند و تقاضا کردند آن مرد سرکش که نمایندگان شهریار ایران را با خشونت بقتل رسانیده بود بکیفر اعمال خویش برسد. در نتیجه نادر از نظر خود بر گشت و موضوع قتل فرستادهایش را با ایلبرس در میان نهاد. ایلبرس پوزش خواست و تائید نمود که قتل آن دو تن بدست ازبکها بدون اطلاع وی صورت گرفته بود بنا بقول هانوی نادر در این خصوص با ایلبرس چنین پاسخ داد: «اگر تو شایستگی آنرا نداری که مابقی رعیت قلمرو حکومت خود را اداره کنی حق زنده ماندن نداری و بمناسبت توهینی

که با کشتن فرستاده‌های من نسبت بمن مرتکب شده‌ای شایسته آن نیستی که مانند مرد کشته شوی بلکه باید مثل سگ بقتل برسی.» نادر سپس دستور داد که سیر ایلبارس و سی تن از فرماندهانش را که در اندیشه‌های ناپاک او شرکت داشتند از تن جدا کردند. پس از کشته شدن ایلبارس شهر خانقاه و کلیه قصبات پیرامونش تسلیم گردیدند، اما همانطور که نادر در بخارا مانع آزار کردن مردم بیگناه شد در این جا نیز دستور اکید داد که هیچکس مزاحم مردم نشود و چندتن از افسران خود را که تولید اغتشاش نموده بودند بهلاکت رسانید.

۱۰۶ - تسلیم قوای عبدالرحمن بیک و تصرف خیوه

پس از حائل امور خانقاه نادر بطرف خیوه و سرزمین آرال که در ۳۰ کیلومتری خانقاه قرار داشت پیش راند. هنگامی که ایلبارس خود را در خطر یافته بود از ابوالخیر خان فرمانده قزاقها استمداد نمود و ابوالخیر خان نیز با یک عده قوای مختلط قزاق و ازبک بطرف خیوه حرکت کرد و داخل شهر سنکره گردید. ابوالخیر خان بمحض ورود بشهر تصمیم گرفت پیکی نزد نادر اعزام دارد و برای این منظور یک افسر مهندس روسی بنام مراوین را انتخاب نمود که بوی بیش از سایر فرماندهانش اعتماد داشت. مراوین چون بحضور نادر بار یافت بوی اطلاع داد که ابوالخیر تصمیم بتسلیم دارد و استدعا مینماید که بخانی خیوه منصوب گردد. نادر مراوین را با مهر و محبت پذیرفت و پناه فرمان داد که بابوالخیر اعلام نماید شخما بملاقات وی تتابد و مطمئن باشد که بعنوان یکی از رعایای مملکت روسیه که میل دارد با روابط دوستانه و صلح آمیز پذیرفته خواهد شد. مراوین با اطمینانهای نادر نزد ابوالخیر بازگشت و ابوالخیر از بیم اینکه مبدا نادر بقول خود وفا نکند و با مردم خیوه دست ببردش زنند از خیوه فرار کرد و بقوای خود در بیابان پناه یافت. با وجود فرار ابوالخیر مردم خیوه بتشویق فرمانده خود عبدالرحمن بیک تصمیم بمقاومت گرفتند و از مذاکره بانمایندگان نادر خودداری نمودند و در نتیجه پادشاه ایران تصمیم بحمله

شد و باهیجده توپ و شانزده خمپاره چندین حفره بزرگ در دیوارها بوجود آورد
روز سوم حمله بشهر آغاز شد .

مردم خوارزم چون هر گونه مقاومتی را بیشتر دیدند از خود سری خویش
پشیمان شده و درخواست تسلیم نمودند . نادر در شهر خیوه و سایر شهرهای
خوارزم دست کم دوازده هزار تن خراسانی را اسیر و زندانی یافت و همه آنان را
آزاد ساخت و اسب و پول و خوارو بار در اختیار همه گذاشت و در ۲۰ کیلومتری
شمال ابیورد در نزدیکی چشمه خلیجان برای آنان شهری شبیه بدھلی ساخت که
بعداً بنام خیوه آباد نامیده شد و آنان را در آنجا مسکن داد و عده کثیری از
اهالی خیوه را بغلامی ایرانیان بخدمت گماشت تا چنانکه باید مرز غلامی و بدرفتاری با
اسیران ایرانی را بچشند .

نادر دستور داد از ثروت و تأسیسات خیوه صورتی برداشته شود و کلیه خارجیان
نیز بوی معرفی گردند . از جمله بیگانگان که باین مناسبت بحضور نادر شاه
معرفی شدند تمپسن و هاک دو تن انگلیسی بودند که هانوی جریان ملاقات
آنان را بانادر اینطور حکایت می کند :

« نادر از آنان پرسید که بچه کار اشتغال دارید در جواب بعرض شاه رسانیدند
که مشغول بازرگانی میباشند . نادر بآنها ابراز مودت و محبت نمود و گفت
آزادند که در سرتاسر قلمرو وی بتجارت پردازند و هر گاه زیانی یا آزاری بانان
رسید و افسران وی در صدد احقاق حقوق آنان بر نیامدند مستقیماً باو
رجوع کنند . »

این دو تن انگلیسی بعداً جریان اقامت خود را در ایران برشته تحریر
کشیده و در باره ملاقات بانادر چنین توضیح داده اند که بیش از همه قیافه
ولباسهای فاخر سربازان ایرانی در آنان مؤثر واقع شد چنانچه بچشم مشاهده کردند
کلیه سربازان ایرانی لباسهای ابریشمین گرانقیمت بتن دارند و جیب آنها از سکه
های هندی پر است .

علاوه بر این دو تن انگلیسی ده تن روسی که اسیر بودند بحضور نادر

معرفی شدند • نادر همه را آزاد کرد و بهر کدام يك اسب و ۵۰ روبل پولداد تا بشهر های خود باز گردند و هر ده تن تحت نظر يك روسی بنام **زنایوف** بکشور خود رسیدند •

نادر در حدود پانزده روز در **خیوه** بسر برد و ترتیب حکومت خوارزم را برای مدت پس از حرکت خود داد • پس از مشورت با سران خوارزم یکی از نواده های چنگیزخان را بنام **طاهر بيك** که قبلا در هرات اقامت داشت و همراه نادر بترکستان رفته بود بخانی خوارزم منصوب کرد و چون عده ای از سران از بيك از قبول طاهر بيك بخانی خوارزم سرباز زدند و بقیام مسلحانه پرداختند آنان را سرکوبی داد و همه را ناگزیر بفرمانبرداری از طاهر بيك نمود و دسته ای از قوای خویش را نیز بحمايت طاهر بيك گماشت و چون اوضاع را کاملا مرتب ساخت **خیوه** را ترك گفت و پسر ایلبرس **عبدالقاضی خان** را نیز همراه خویش برد •

۱۰۳ - ورود نادر بدرو و اقدام رحیم سلطان و انتظام آن سامان

نادر روز چهارم شوال ۱۱۵۳ هجری (۲۳ دسامبر ۱۷۴۰ میلادی) بدشرجی رسید و از آنجا از راه بیابان بطرف مرو جلو راند و چون آب و آذوقه در این نواحی نایاب بود دلایه لوازم و احتیاجات سفر را همراه خویش برداشت • در مرو نادر رفتار شدیدی بعمل آورد بدینقرار که **محمد رضا خان کرگرلو** حاکم شهر را از مقام خود منفصل ساخت و یکی از سران محلی قاجار را بنام **شاهقلی خان** بجای وی گماشت وعده ای از کرد نلدشان منجمله **رحیم سلطان** که شایع بود رضاقلی میرزا را در ادعای تاج و تخت ایران تشویق کرده است اقدام نمود سپس در ۱۶ شوال ۱۱۵۳ هجری (۴ ژانویه ۱۷۴۱ میلادی) از مرو بطرف ایبورد و از آنجا بدستگرد محل تولد خود که بنائی در آنجا با اسم **مولود خانه** بافتند تولد او ساخته شده بود رهسپار گردید • **عبدالکریم** این مولود خانه را که

بصورت گنبدی مزین و سه گلدسته طلا که یکی از آنها شمشیر طلا نصب شده بود توصیف میکند • شاه ایران از دستگرد بطرف کلات روان گردید و جواهر و گنجینه هائی را که از هندوستان آورده بود در آنجا در نقاط امنی گذاشت و قبری هم از سنک مرمر سیاه برای خود ساخت و برای ساختن این قبر مقدار زیادی سنک از مراغه بکلات آورد و نیز برای بهبود وضع داخلی این دژ پیرامون آن باغهای دلگس بوجود آورد • اندکی بعد به **خیوه آباد** سرکشی کرد و مقدار زیادی لباس و خوراک و پول بین ساکنین تازه وارد بآن شهر تقسیم نمود • از خیوه آباد نادر با بیورد بازگشت و از آنجا از راه **کوپکان** (کبکان) و قوچان و زادکان بطرف مشهد روی آورد • در پایان ماه شوال ۱۱۵۳ وارد مشهد گردید و قریب دو ماه در مشهد در محل اقامت افکند • نادر **مشهد** را بمنزله پایتخت امپراطوری خود میدانست زیرا با بسط قلمرو سلطنت او در خاور، این شهر از لحاظ مرکزیت بر اصفهان ترجیح داشت و گذشته از این مشهد مهمترین شهر خراسان یعنی زادگاه وی بود. در آن زمان مشهد شهر بسیار آباد و بارونق بود و در حدود شصت هزار خانه و سیصد هزار تن جمعیت داشت •

جورج تمپسن که در سال ۱۱۵۴ از بخارا وارد آن شهر شد در باره آن چنین میگوید: «در زمان صلح يك مرکز مهم بازرگانی است • هر روز کاروانهای بیشمار از بلخ و بدخشان و قندهار و بخارا و هندوستان بدان روی میاورند. بازارهای آن وسیع و مملو از کالاهای فراوان است و عده کثیری از مردم از هر مذهب و ملت بخريد اجناس در هر گوشه آن اشتغال دارند • در این شهر نود کاروانسرای معمور وجود دارد.» نادر از کلیه نقاط ایران و مستملکات جدید خود جمع کثیری را بدین شهر گسیل داشت و برای آبادانی و پیشرفت آن از هیچگونه اقدامی مضایقه نکرد. در این اثنا نمایندگان محمد شاه گورگانی پادشاه هند بایشککشهای گرانبها و چندین زنجیر پیل بضمیمه پیشکشهایی که **قهرالدین خان** وزیر و سایر سران هند فرستاده بودند تقدیم نمود • نادر مخصوصاً بتجلیل بقعه مطهر حضرت رضا **علیه السلام** همت گماشت و هدایای بیشماری تقدیم آن نمود که از جمله آنها باید مقدار فرسهای ابریشمین و چهارده

چراغ ازطلای تمام عیار را نامبرد. درصحن حضرت رضا علیه السلام نیز حوضی ازمرمر سفید گرانبها ساخت که سه پا طول و هیجده پا محیط داشت. او برای آوردن سنگهای این حوض از هرات بمشهدباشخصی قرارداد بست و شرط کرد که در ظرف دوازده روز این سنگهارا بمحل کار برساند.

با آنکه نادر برای خود آرامگاهی در کلات ساخته بود مقبره دیگری برای خود در مشهد در بالاخیابان بنا کرده بود. چون در آن زمان رسم بر آن بود که پادشاهان هر چند وقت یکبار بحسابهای شهرستانها رسیدگی میکردند نادر در دوران اقامت در مشهد با دقت هر چه تمامتر ببازرسی حساب های خراسان پرداخت و از جریان آن بسیار بر آشفت وعدهای از مسئولین را بهلا دت رسانید. در زمان نادر دفاتر حساب وجود نداشت بلکه مأمورین بمیل خود مالیاتهایی میگرفتند و قسمتی از آنها خود بر میداشتند و قسمتی دیگر را بخزانة دولت تحویل میدادند و هر گاه اختلاس یا اشتباهی مشاهده میشد مسئول آن گرفتار عقوبت شدید میگردد.

۱۰۴ - جنگ با طبرستان

پس از آنکه نادر امور خراسان را درمشهد چنانکه باید حل و فصل نمود بفکر انتقام مرگ برادرش افتاد و حکومت خراسان را به نصرالله میرزا سپرد و در روز ۲۶ ذی حجه ۱۱۵۳ (۱۲ مارس ۱۷۴۱ میلادی) باتفاق رضاقلی میرزا و پسر سومش امامقلی مشهد را ترک گشت و یک هفته بعد مراسم عید نوروز در آن منطقه خبوشان برپاساخت.

پس از پایان عید نوروز نادر با قوایش از راه سملقان بطرف کرایلی رهسپار گردید و از آنجا بطرف دره کرکان پیش راند. در کرکان کمانهای کاملاً شبیه باوضاع خرمدره (در راه هندوستان) بود و نوروزی نادر تا کرکان رسید در بیست و سه مرحله از رود کرکان عبور نماید و مانند پیش قدمی امپری از سر بازان و صد هاراس قاطر بارنده خود غرق شد و سیل طوفانی بر فیس رود خاند را

فراگرفت که بچادر نادر در وسط درّه رسید و چند چادر نگهبانان نادر را بردوبا آنکه اطرافیان نادر سخت نگران شدند نادر حاضر نشد چادر خود را در منطقه مرتفعتری بر قرار سازد و بلکه همچنان بر تخت نادری تکیه زد و سیل تهدید آمیز را در نهایت خونسردی تماشا میکرد . در این میان گزارشی از فرماندهی نیروی اعزامی داغستان رسید که لز گیهای جاروتله در دامنه های جنوبی و شمالی کوههای قفقاز روسیه نقطه ای بنام **جار و جاوخ و اغزی پیر** آماده جنگ بودند و در ۱۵ ذیحجه با جنگهای سخت هر سه محل بتصرف نیروی ایران در آمد . نادر شاه خلعتهای برازنده جهت افسران و ده هزار تومان برای سپاهیان افغان برسم انعام فرستاد . پس از سه روز گزارش دیگر رسیددائر باینکه نیروی ایران بلز گیهای تله حمله کرده و آنان را درهم کوبید ولی در مراجعت بواسطه برف سختی بیش از دویست تن از جنگجویان افغان جان سپردند .

چون سطح آب رود باندازه کافی پائین آمد نادر مسافرت خود را از طریق **اشرف و ساری و علی آباد و زیر آب** بطرف **گردنه گدوک** ادامه داد . در جنگل سواد کوه در نزدیکی **دژ اولاد** میان زیر آب و بهیجان در تاریخ ۲۸ صفر ۱۱۵۴ هجری (۱۵ مه ۱۷۴۱ میلادی) تیری از بیست قدمی از پشت درختی بسمت شاه شلیک شد و اسبش را از پا در آورد و اثری از تیر انداز بدست نیامد . از آنجا بطرف تهران پیش راند و در این شهر **کالوشکین** نماینده روسیه را بار داد و پس از توقف مختصری در نیمه ربیع الاول ۱۱۵۴ هجری رضا قلی میرزا را که نسبت به او بدگمان شده بود در طهران گذاشت و خود بسوی قزوین رهسپار گردید .

هنگامیکه نادر در قزوین بود **گیوا میلا خور** و سایر سران گرجی خبر آوردند که لز گیها علم طغیان بر افراشته اند . این خبر نادر را سخت بر آشفت و او را بر آن داشت که آنطایفه سرکش را کاملاً منکوب سازد بهمین جهت قوای نیرومندی را مأمور جنگ بالز گیها نمود .

هنگام اقامت در قزوین نادر بنا بقولی که در دهلی پیرشکش **علوی خان** هندی داده بود ناگزیر گردید بوی اجازه دهد که خدمت او را ترک نموده و برای

زیارت مکه عازم خانه خدا گردد • عبدالکریم خان کشمیری مؤلف کتاب بیان نیز در همان موقع خدمت نادر راترك گفت و همراه علوی خان بطرف مکه روی آوردند و پس از آن نادر بواسطه نداشتن پزشك با توجه و مراقبت کاملی که علوی خان داشت حال مزاجی و روحیش شدیدتر میشد.

۱۰۵ - شورش تورگمانان

در این اثناء هنگامیکه نادر در قفقاز سرگرم نبرد بود اغتشاشات شدیدی در خوارزم روی آورد. بدین معنی که نورعلی خان پس از رزم شدیدی با طاهر بیک بترکمنهای آراال پناه برده و بکمک آنان و پیروان خود در خوارزم شهر خیوه را تصرف و طاهر بیک را محاصره نمود طاهر بیک نیز از نصرالله میرزادر مشهد استمداد کرد • لکن شاهزاده نصرالله میرزا نتوانست باو کمکی نماید و طاهر بیک پس از چند هفته مقاومت تسلیم گردید و در مقابل کشته شدن ایلبارس بدست نورعلی خان بهلاکت رسید و نورعلی خان بر مسند ایالت خوارزم قرار گرفت •

۱۰۶ - شورش اعراب جنوب

قبلا گفته شد که تقی خان فرمانده نیروی ایران در خلیج فارس و عمان پس از شکست وی در مکران ناوگان ایران در سال ۱۱۵۲ در کمبرون (بندر عباس) تمرکز یافتند • در این هنگام ملوانان عرب که در خدمت ناوگان ایرانی بودند بمناسبت عدم دریافت حقوق ذخیره خود در نارضایتی شدید بسر میبردند و آشفتگی آنان در پائیز ۱۱۵۲ تبدیل بیک شورش عمومی در لفت مرزنه و کان ایران گردید و شورشیان پس از قتل دریا سالار میرعلی خان و سایر ایرانیان ده ابراز مقاومت کردند باتمام کشتی ها به خور فغان و جزیره قیس گریختند •

نماینده کمپانی هند خاوری در باره این شورش بزماداران ایران گزارش داد که (مادام که اعراب کاملا مطیع نکردهند نقشه اعلیحضرت برای ایجاد

ناوگان نیرومندی لباس عمل نخواهد پوشید زیرا تنها اعراب هستند که میتوانند در خدمات دریائی پیشرفت حاصل کنند • ایرانیان بطور کلی میل و اطلاع کافی برای دریاداری ندارند • گذشته از این خصوصیات کشور آنها طوری است که علاقه بکشتی رانی را در آنها تقویت نکرده است . نادرشاه به نظام الملك فرمانفرمای دکن دستور داد که بیست فروند کشتی ساخته بایران گسیل دارد • کشتیها آماده گردیده و ببندر عباس رسید • چند روز بعد دریا سالار جدید ایرانی محمود تقی خان وارد گمبرون گردید و پس از آنکه از نماینده کمپانی هند شرقی درخواست که ترتیب خرید کشتی ها را برای او بدهد نامه ای خطاب بمران شورشیان نگاشت و بآنان دستور داد که تسلیم کمپانی هندخاوری گردند • نماینده کمپانی نیز نامه دیگری بهمان مضمون خطاب بشورشیان نگاشت و يك کشتی که پرچم انگلیسی بر فراز آن در اهتزاز بود با این نامه ها بطرف پاینگاه طاغیان روی آورد •

اما دریا سالار ایرانی بدون آنکه منتظر جواب گردد هلدیها را مجبور کرد که دو فروند از کشتیهای خود را باو بعاریت دهند • آنگاه خود در یکی از این کشتی ها سوار شده و با چندین کشتی بزرگ و کوچک دیگر برای حمله باعراب روان گردید •

اندکی بعد نبرد شدیدی بین کشتی های ایران و عرب در گرفت و پس از شلیک چند تیر اعراب کوشیدند داخل کشتی های هلندی گردند لکن بعقب رانده شدند و کشتی دیگر که حامل دریا سالار ایران بود فاصله گرفته و شروع بتیر اندازی نمود . هنگامیکه شب فرا رسید کشتی های هلندی شروع بعقب نشینی نمودند در حالیکه کشتی های اعراب آنها را تعقیب میکردند • **دریا سالار محمود تقی خان** چندان ابراز شایستگی نکرده لکن گناه زیاد متوجه وی نبود زیرا از عملیات دریائی اطلاع کافی نداشت و مسئول این عقب نشینی بیشتر هلندیها بودند که باوجود سابقه زیاد در دریا نوردی نتوانستند اعراب را مغلوب نمایند •

تصویر شماره بیست و دو

۱۰۷ - جنگ دریائی با اعراب خلیج فارس

در اوائل تابستان ۱۱۵۳ هجری امام وردیخان سردار گرمسیرات پس از مسلط شدن بر محمود تقی خان دریا سالار قبلی بانزاعی که با او نمود او را در کنک محبوس ساخت و اندکی بعد از نمایندگی کمپانی هند شرقی درخواست کرد که برای سرکوبی اعراب طاغی دو کشتی با اختیار او گذارند لکن کمپانی در اینخصوص آنقدر اشکال تراشی کرد که سردار دو کشتی را بزور تصرف نموده و افسران و جوانان آنها را از کشتی خارج کرده و برای حمله با اعراب طرف جزیره قیس پیش راند. پس از آنکه بیش از پانصد سرباز ایرانی از کشتیها در جزیره پیاده شدند کشتیهای اعراب ظاهر شده و شروع بتیراندازی نمودند.

کشتیهای سردار بیدرنک بیکی از کشتیهای شورشیان حمله برده و آن را غرق نمود و بطاغیان تلفات سنگین وارد ساخت و سپس کشتی دیگر دشمن را مورد حمله قرار داد. چون امام وردیخان از برده تیرهای کشتی راضی نبود دستور داد که گلوله یکی از توپها را دو برابر کنند و در نتیجه بمحض شلیک توپ انفجاری روی داد که عدهای از ایرانیان را بهلاکت رسانید و خود سردار را سخت زخمی نموده اما امام وردیخان اگر چه از عملیات دریائی چندان اطلاعی نداشت با اینهمه مردن مردانه را دوست میداشت زیرا بملوانان خود گفت سعی کنید دشمن از زخمی شدن من آگاه نگردد سپس با نهایت رشادت جان سپرد.

پس از آنکه بدین طریق بطرفین تلفات سنگینی وارد آمد جنگ پایان یافت و تا اندازه ای اعراب پیروز شدند زیرا سردار ایرانی در این نبرد کشته شد و عده زیادی از ایرانیان که قبل از نبرد در جزیره قیس پیاده شده بودند نا بود گردیدند.

۱۰۸ - سرکوبی اعراب خلیج فارس

چنانکه قبلاً گفته شد ایرانیان پس از آنکه در سال ۱۱۵۰ ناگزیر گردیدند

از مسقط به جلفا عقب نشینی نمایند. تا چندی فرمانروائی قسمت اعظم خلیج با امام سیف بن سلطان بود لکن خود خواهی و روش استبدادی وی موجب آن گردید که در سال ۱۱۵۴ رعایایش علم طغیان بر افرازند و او را از امامت خلع کنند و سلطان بن مرشد پسر عمش را جانشین وی نمایند. سیف مانند پیش از ایران استمداد نمود و تقی خان ناو پاسخ مثبت و مساعد داد. با این همه سیف نتوانست کاری از پیش ببرد زیرا اعراب حوواله (خضاب) بهوا خواهان سلطان بن مرشد ملحق گردیده بودند.

چون اعراب حوواله (خضاب) راس موسا ندام را تصرف کرده بودند پادگان ایرانی جلفا بطرف آنان حمله برده و تلفات سنگینی بر آنان وارد ساختند.

در این جنگ شیخ رما یکی از سران اعراب حوواله بهلاکت رسید و متجاوز از پانصد تن عرب کشته شدند. اندکی بعد ناوگان ایران با قوای کمکی بطرف جلفا روی آوردند.

۱۰۹ - تصرف دژهای الجلالی و مرانی در مسقط

پس از انعقاد عهدنامه بین تقی خان بیلگر بیکی و سیف بن سلطان باینکه حاکمیت ایران را بر منطقه خلیج برسمیت بشناسد. نیروی ایران با توفای قوای سیف بن سلطان حمله بنیروی سلطان بن مرشد را آغاز کردند. بیلگر بیکی و سیف بن سلطان از راه دریا بطرف مسقط ده هنوز در تصرف هواخواهان سیف بود روی آوردند. قوای ایران بدون مواجهت با هیچگونه مقاومتی در مسقط پیاده شدند و بهر نقطه ده میخواستند آمد و رفت میگردند لکن سیف بن سلطان با آنها اجازه دخول بدژهای الجلالی و مرانی را نمیداد. آنکاه تقی خان تصمیم گرفت این دژها را از راه حیل بدست آورد و چون میدانست که سیف بن سلطان علاقه شدیدی بمشروب دارد با خود یک دونه شراب شیراز ده از ایران همراه آورده بود دریاك شیبی ده با چند تن از افسران ایرانی در دژ مرانی دعوت داشت آن دونه شراب را با خود

آورد و سیف و افسرانش را مست و لایعقل کرد و چون آنان هوش و توانائی خود را از دست دادند تقی خان و سایر افسران ایرانی بسهولت هر چه تمامتر دژ را بدون اشکال و خون ریزی بتصرف در آوردند • آنگاه بیگلربیگی مهرسیف را بدست آورد و از قول او دستوری خطاب بفرماندهی دژ الجلالی نگاشت مبنی بر این که دژ را بروی ایرانیان بگشاید سپس نامه را بمهرسیف ممهور ساخت و بفرمانده دژ داد • فرمانده عرب بدون آنکه کمترین سوءظن بیابد فرمان جعلی را بکار بست و هنگامی سیف بخود آمد که هر دو دژ بتصرف ایرانیان در آمده است . از آنجائیکه می دانست تلاش در راه استرداد دژها ثمری نخواهد داشت تصمیم گرفت که جنک را علیه سلطان بن مرشد ادامه دهد •

۱۱۰ - جنک و محاصره سحر (سحر)

در همان موقعیکه تقی خان بیگلربیگی باتفاق سیف بن سلطان عازم مسقط شدند قسمتی از نیروی ایران بفرماندهی کلبعلیخان کوسه احمدلو دژ لو را گرفته سحر را تحت محاصره قرار دادند • احمد بن سعید که سلسله سلاطین ابوسعید و مسقط را تأسیس کرد با نهایت رضایت از سحر دفاع نمود و چون سلطان بن مرشد مقاومت علیه بیگلربیگی و سیف بن سلطان را مؤثر تشخیص نداد بسحر عقب نشینی کرد بامید اینکه شاید بتواند از آنجا خطوط نیروی ایران را بشکافد و بقوای احمد بن سعید پیوندد. سلطان بن مرشد موفق بدخول در سحر گردید لکن هنگام تلاش برای خروج از سحر بهلاکت رسید. باین همه احمد بن سعید کلانتر دژ سحر مدت چند ماه بارشادت کامل ایستادگی کرد و چون سر انجام از لحاظ خواروبار و مهمات بمضیقه افتاد چاره ای جز سازش نیافت

محاصره سحر متجاوز از هفت تا هشت ماه بطول انجامید و طی آن سه هزار تن از ایرانیان بهلاکت رسیدند. چون سلطان بن مرشد امام مسقط کشته شد تازیان متفرق گردیدند و احمد بن سعید دژ سحر را بسردار ایران تسلیم نمود. آنگاه نادر شاه سیف بن سلطان فرزند سلطان بن مرشد را بفرمانداری

مسقط و عمان منصوب نمود و سرداران ایران بفارس برگشتند.

۱۱۱ - شورش تر کمنهای یموت و حمله علیقلیخان

چون نادر به قصر شیرین رسید از خوارزم چاپار هائی آمد و خبر دادند که در آن سرزمین بوسیله ازبکهای آرال اغتشاشات شدیدی روی داده و آماده حمله بخیه گردیده اند نادر ابوالغازی پسر ایل-بازس را که جوانی پرشور بود بحکومت خوارزم منصوب نمود و ارتوق ایناق را نیز بمعاونت او برگزیده بود چندی خوارزم قرین نظم و آرامش بود لکن تر کمنهای یموت که از دست نادر شکست سختی خورده و بدشتهای منقشلاق گریخته بودند باز دیگر بخوارزم باز گشته و بطرف ازبکها حمله آغاز کردند . ارتوق ایناق سرکشان یموت را گوشمالی داد و در صدد سازش با آنان برآمد چون خطر تا اندازه ای مرتفع گردید ارتوق ایناق عده ای از طرفداران آرالی خود را مرخص کرد. در این اثناء یموتیهای خیانتکار ابوالغازی را علیه ارتش ایناق برانگیختند و ذهن او را طوری مشوب ساختند که به نگهبانان قلموق خود دستور داد که ارتوق ایناق را بهلاکت رسانند.

در نتیجه این اقدام اغتشاشات شدیدی در خوارزم روی داد و سران بطوائف یموت و سالور برای بدست آوردن زمام امور مبارزه سختی آغاز کردند و با آنکه از بکهای بومی بطوائف سالور پیوستند اینان نتوانستند قبایل یموت را از خراب کردن خوارزم و تجاوز بخیه و هزار اسب و ینکی اور کنج و غیره بیاندازند. چون هر گونه کار دشواری و اسب و غیره امکان ناپذیر گردید.

ابوالغازی ناگزیر از نادر استمداد نمود و پادشاه ایران به علیقلی خان پسر برادرش که در آن هنگام در مشهد بود دستور داد که حکمات ابوالغازی شناسد. علیقلی خان تا سال ۱۱۵۸ توانست خوارزم را قرین آرامش سازد و گزارش عمایات او بعداً خواهد آمد.

۱۱۲ - شورش جنوب و طغیان تقی خان بیگلربیگی فارس

مهمتر از شورش داغستان و شیروان و اغتشاشات خوارزم طغیان تقی خان شیرازی بود و او پس از تصرف مسقط مست باده غرور گردید و از طرف دیگر چون میدانست که مورد سوء ظن و نا رضایتی شاه میباشد پس از احضار از عمان علم مخالفت و سرکشی برافراشت تقی خان دید با نفوذ زیادی که در فارس و خلیج دارد با پشتیبانی نیروی دریائی خواهد توانست در مقابل ولینعمت مقتدر خود ایستادگی نماید.

بطوریکه قبلاً گذشت تقی خان پس از تصرف مسقط کلبعلی خان کوسه احمد لو فرمانده لشکر فارس را که از شرکت در شورش سر باز زده بود بهلاکت رسانید و سپس بر آن شد که رستم خان فرمانده ناوگان ایران را نیز با خود همراه سازد و کشتی های جنگی نادر را تحت تسلط خویش در آورد لکن رستم از خیانت بنادر خود داری نمود و با ناوگان خود از دسترس تقی خان دور شد.

در سال ۱۱۵۷ تقی خان غلناً گره نکشی را آغاز کرد و بفرماندهی پانصدتن طاعی بطرف شیراز پیش راند . چون خبر این شورش در فارس پیچید ایلات سر بنا فرمانی نهادند و درهر جا که توانستند مامورین و محصلان مالی نادر را بهلاکت رسانیدند و برای الحاق بتقی خان آماده گردیدند .

هنگامیکه نادر از این شورش و طغیان تقی خان آگاه شد . محمدحسین خان قرقلورا که تازه از نمایندگی دربار روسیه بازگشته بود فرمانداد که بعمان رفته و شورش تقی خان را دفع کند . محمدحسین خان پس از جمع آوری نیروی کافی بتعقیب تقی خان پرداخت در نزدیکی فسا عملیات را برای دستگیری او آغاز کرد . لکن بطور غیر مترقب دست از حمله بر داشت و بکنار رود عقب نشست . ظاهراً علت این عقب نشینی آن بود که مشاهده کرد عده دشمن بر شماره قوای او بر تری کامل دارد . تقی خان چون راه را بیمانع یافت بطرف شیراز جلو راند و در آنجا خویشتن را فرمانروای مطلق اعلام نمود.

در این اثناء قوائیکه نادر با شتاب بجنوب اعزام داشته بود خود را بمحمد حسین خان رسانیدند و از خوزستان و کرمان و خراسان نیز سیل نیروی کمکی بطرف فارس روی آورد بطوریکه در اندک مدتی محمد حسین خان خویشتن را در رأس نیروی عظیمی که از چهل هزار تن تجاوز می کرد دریافت.

گفته اند که نادر با وجود غضبناک بودن از کشته شدن کلبعلی خان برادر زنش بدست تقی خان و طغیان علیه وی **میرزا علی** ملقب به (صدر الممالک) را برای سازش نزد تقی خان فرستاد و علت اقدام نادر بسازش این بود که نادر قبلاً سوگند یاد کرده بود که از میادرت بقتل تقی خان سردار گردنکش خود اعراض نماید. با اینهمه چون اقدامات سازش و مسالمت آمیز نادر بجائی نرسید **محمد حسین خان** تصمیم باشغال شیراز گرفت. شورشیان با نهایت رشادت از خود دفاع نمودند و با آنکه از لحاظ عدّه در مقابل قوای مهاجم کمتر بودند توانستند مدت چهار ماه و نیم پایداری نمایند اما بنا باظهار **محمد کاظم** قوای نادر روز بیستم جمادی الاول ۱۱۵۷ هجری (۲۱ ژوئن ۱۷۵۴ میلادی) دست بیک حمله بسیار شدید زدند و شورشیان را ناگزیر بتسلیم نمودند سپس شهر را متصرف شده و بسیاری از سردشان را از دم تیغ گذرانیده و از دانه های آنان دو برج ساختند و باغهای شهر را خراب کردند و پس از این خرابیها تا عین در شیراز شیوع عیافت و چهارده هزار تن از اهالی را بهلاکت رسانیدند.

تقی خان و پسر ارشدش سعی کردند از هرج و مرج شیراز استفاده نمایند و راه فرار پیش گیرند لکن بزودی دستگیر گردیده با بقیه اعضا خانه ای خود تحت الحفظ باصفهان اعزام شدند. محمد کاظم حمایت می نمود که بنا بفرمان نادر مقرر شده بود که هنگام ورود تقی خان و سایر اسیران باصفهان مردم شهر از راه استهزاء باستقبال آنان شتابند و تقی خان و پسرش را با توبه و سواد آلودگی و اهل و سرنا بعداً در آورند.

لَا تَكُن مِثْلَ الْبَدَايِئِ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

فَإِنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ جَعَلَهُنَّ نَفْسًا

أَوْ جَانًا وَمَنْ لَا نِعْمَ لِرَبِّكَ جَزَاءٌ وَمَنْ

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِيَدِهِ

وَقَدَرْنَا نَهْرًا كَثِيرًا عَالِمُ شَرْعٍ لَكِيمٌ

لِلنَّبِيِّ وَالْحَيِّ بِهِ نَزَّحًا وَالَّذِي أَحْبَبَ إِلَيْكَ

یک صفحہ از قرآن بخط بای سنقر
تصویر شماره بیست و سه

هر گاه نادر قبلا سو گند یاد نکرده بود بدون شبهه و بیدرنک تقی خان را بهلاکت میرسانید زیرا رفتارش معمولاً با طاغیان بسیار خشن بود • او دستور داد که سه تن از پسران او و برادرش کشته و سایر اعضاء خانواده وی اسیر باشند. آنگاه خود تقی خان از يك چشم نابینا گردید •

نکته جالب توجه آنست که پس از این پیش آمد شگفت انگیز تقی خان توانست بار دیگر نادر را تحت نفوذ خویش قرار دهد و لقب مستوفی الممالک و بیگلربیگی ایالت کابل را بدست آورد و بقیه اعضاء خانواده اش را از اسیری و غلامی رهایی بخشید .

چون قوای محمد حسین خان مدت چند ماه حقوق دریافت نکرده بودند میبایستی برای تأمین حقوق آنان مالیات جمع آوری شود . بنا برین از شیراز عده کثیری مأمور محصل مالیات با طرفی اعزام گردید و دستور داده شد که در ظرف سه روز چهار هزار تومان مالیات وصول کنند . مردم و مخصوصاً اتباع بیگانه از پرداخت مالیات خودداری کردند و در نتیجه اغتشاشاتی روی داد •

۱۱۴ - شورش استرآباد و طغیان معتمد حسن بنان قاجار

تقریباً در همان هنگامیکه تقی خان علیهم طغیان بر افراشته بود معتمد حسن خان قاجار که یکی از پسران فتحعلی خان بود در استرآباد بر اثر بدرفتاری محمد زمان بیک فرماندار آنجا گردنش از سر و بیماری یکپهزار تن از مردم کمنهای یموت و دوهزار تن قاجار شهر استرآباد را بتصرف در آورد • معتمد زمان خان حاکم استرآباد چون مشاهده کرد که قادر بایستادگی نیست فرار کرد و فرار ترجیح داد زیرا هر گاه بدست محمد حسن خان افتاده بود بدون شبهه پاره پاره میگردید، برای اینکه پدرش در قتل فتحعلی خان در سال ۱۱۳۹ در خه اجده بیع مشهور می داشتش بزرگی بازی کرده بود .

نادر چون از شورش استرآباد خبر یافت بهبود خان چاپشلو سردار اتان مأمور دفع شر نمود . بهبود خان ده پیش از یکپهزار و پانصد تن سربازان اختیار

نداشت در اجرای فرمان نادر مرده ماند لکن محمد زمان خان که از دوستان پیشین نادر بود او را بجنک ترغیب کرد.

بهبودخان در مشرق استرآباد چند بار با طاغیان مصاف داد لکن سرانجام قوای اوشکست خوردند تا اینکه یکی از سران قاجار با قوایش بهبهودخان پیوست و در نتیجه محمدحسن خان و یکصدتن از سربازان قاجار و اکثرتر کمنها به بیابانهای شمالی گریختند. • بهبودخان با اتفاق محمد حسین خان فرخلو پدر محمد زمان بیک که در آن اثناء با استرآباد رسیده بود از یاغیان که گرفتار شدند انتقام خونینی گرفتند.

۱۱۴ - شورش در سیستان

آتش شورش و خیمی در سیستان شعله ور شد و در رأس این شورش فتحعلی خان سیستانی (کیانی) قرار داشت. فتحعلی خان که در ارتش نادر چه در افغانستان و چه در هندوستان خدمات بزرگی انجام داده بود پیاس این خدمات بفرماندهی سیستان انتخاب گردید. در زمستان ۱۱۵۸ فتحعلی خان نامه ای از نادر دریافت داشت که طی آن نادر مبلغ هنگفتی مالیات از او خواسته بود. فتحعلی خان تا حدی که میسر بود بر مردم فشار آورد و مبلغی جمع آوری نمود لیکن این مبلغ در مقابل میزان مالیاتی که نادر خواسته بود ناچیز بود و مأمورین دولتی نیز بنادر گزارش دادند که فتحعلی خان عمداً مالیات کافی جمع آوری نمی کند بهمین جهت نادر فتحعلی خان وعده ای دیگر از رجال سیستان را بدربار خود دعوت کرد و بآنان اخطار نمود که بتیة مالیات را همراه خود بیاورند، چون فتحعلی خان و سایر مردان سیستان دیدند راهی جز شورش ندارند دست بطغیان زدند. شورش در اوائل بهار آغاز گردید و علاوه بر عده بیشماری از مردم سیستان جمع کثیری از طوائف بلوچ نیز بفتحعلی خان پیوستند و شهرت کامل داشت که مردم قندهار و کابل نیز خیال شورش دارند. نخست اوضاع بر وفق مرام شورشیان پیش رفت و فتحعلی خان یکی از کاروانهای نادر را که از هندوستان می آمد غارت

نموده و حمله موفقیت آمیزی بر **بم** کرده. فتحعلی خان سیستانی بر اثر پیروزیها و کثرت شورشیان که باو می پیوستند بفر افتاد که خویشان را بعنوان حاکم مستقل سیستان و نواحی پیرامون آن اعلام نماید.

ظاهراً هنگام توقف نادر در اصفهان بود که **علیقلی خان** پسر برادر خود را بسیستان فرستاد تا سرکشان را کاملاً تحت انقیاد در آورد. فتحعلی خان سیستانی مدت چند ماه در مقابل هر گونه کوشش که برای شکست دادن او بعمل آمد مقاومت ورزید. لیکن سر انجام عده ای از سپاهیان خراسانی بفرماندهی **محمد رضا** بر او فائق آمده و وی را دستگیر ساختند و محمد رضا فتحعلی خان را از نجیر کرده نزد نادر فرستاد. اما پیروزی محمد رضا کامل نبود زیرا بسیاری از شورشیان سیستانی و بلوچ فرار کرده و در تحت فرمان یکی از فرماندهان فتحعلی خان بنام **میر کوچک** در آمدند و او نیز شورشیان را بدژ قدیمی **کوه خواجه** که دژی نیرومند بود و در نقطه مرتفعی در انتهای غربی **هاهون** قرار داشت هدایت نمود.

۱۱۵ - شورش مجدد سیستان

نادر **علیقلی خان** را با تفتاق **طهماسب خان جلایر** مأمور سرکشی **میر کوچک** نمود. در این اثنا پیدایشی که هر روز باره و گاه علی قلی خان میامند راجع با اقدامات وحشت انگیز نادر اخبار تازه ای میاوردند. هنگامی که علی قلی خان خبر یافت که نادر اموال و املاک پدرش ابراهیمخان را ضبط کرده و برای خودش نیز یکصد هزار تومان مالیات وضع شده است، تصمیم بشورش گرفت اما **طهماسب خان** با وجود اینکه موظف پرداخت پنجاه هزار تومان مالیات گردیده بود و نادر بنادر وفادار ماند و تصمیم گرفت که **علیقلی خان** را از شورش بازدارد. چون **علیقلی قلی خان** از بند و اندرز وی سر باز زد **طهماسب خان** فرمانی صادر کرد که نادر در اتمام اعدام او صادر نموده بود باو نشان داده و علی قلی خان هم فرمانی را جمع بکنان **طهماسبخان** بامضای نادر باو نشان داد. اگر چه **طهماسب خان** بر اثر مشاهده این فرمان تا اندازه ای تحت تأثیر قرار گرفت ولی همچنان نسبت بنادر وفادار ماند.

نخستین اقدام علی قلی خان پس از اتخاذ تصمیم بشورش آن بود که بامیر کوچک حریف قوی پنجه خود سازش حاصل کرده ترس و وحشتی که نادر همه جا ایجاد کرده بود طوایف سیستان و بلوچستان و افغانستان را بشورش علیه او بر انگیزت بطوریکه علیقلی خان بتدریج فکر تصاحب تاج و تخت ایران را در مغز خود پروراند و با قوای کثیری از سیستان بطرف هرات پیش راند • در اواسط ربیع الثانی ۱۱۶۰ هجری (۲۶ آوریل ۱۷۴۷ میلادی) بهرات رسید و در آنجا سران طوایف اطراف بوی پیوستند و سوگند یاد کردند که او را در جنگ با نادر یاری نمایند.

یکبار دیگر طهماسب خان کوشید علیقلیخان را از اجرای قصد ناپسند خویش باز دارد ولی علی قلیخان در مقابل اصرار طهماسبخان نه تنها اندرز او را بکار نبست بلکه او را مسموم ساخته و بهلاکت رسانید •

اخبار مربوط بشورش علی قلی خان بسرعت هرچه تمامتر در سرتاسر ایران پیچید و طغیان عمومی را بر ضد روش خشن نادر شدیدتر ساخت. از جمله طوایفی که از علی قلی خان پیروی کردند گروههای خوبشان بودند که در فصل وقایع پایان کار نادر نگاشته شده است •

فصل ششم

جنگ های نادر در غرب ایران

۱- جنگ با نرگان عثمانی در نهند

پس از اخراج افغانان از شیراز نادر تا چند روز قبل از نوروز ۱۱۵۲ در شیراز ماند و اصلاحات عمرانی در شهر بعمل آورد زیرا بر اثر جنگ افغانند خرابی فراوان دیده و منهدم شده بود. **محمد علی خان** پسر اصلاخان بچدمرانی فارس منصوب گردید و او نیز در آبادانی شهر فعالیت زیادی نمود.

نادر هنگام اقامت در شیراز یکی از اقربای خود بنام **علی مردانخان شاملو** را نزد **محمد شاه** گورگانی بهند فرستاد تا قصد ویرا برای تصرف قندهار با اطلاع او برساند و باو اخطار نمود که مصالح ایران ایجاب می کند که بمحض شروع عملیات علیه افغانند مرزهای دشور خود را بروی فراریان افغان ببندد.

چون دولت عثمانی از استرداد شهرهای متصرفی خود در ایران اهمال میورزید نادر در تاریخ ۱۸ شعبان ۱۱۵۲ بایست و پنج هزار سوار و پیاده و تانچه بخانه بطرف همدان از راه بهبهان و رامهرمز و شوشتر و درفول لشکر کشید. **حسنعلی بیک** و **عیر الممالک** از جانب **شاه طهماسب** پیادان و سواران شیراز را در راه بجواهر برای نادر و سیمصد دست خلعت برای وفاداری سپاه آوردند. **میرزا ابوالقاسم کاشی** دو خواهر شاه طهماسب را برای خود و سواران و پیاده کوج داده و والی آنجا را از کاربرد کنار نمود. در فلول با **محمد علیخان بلوچ** (محمدخان) ده از طرف اشرف افغان در سال ۱۱۳۹ بعهده ان مقامه فوق العاده

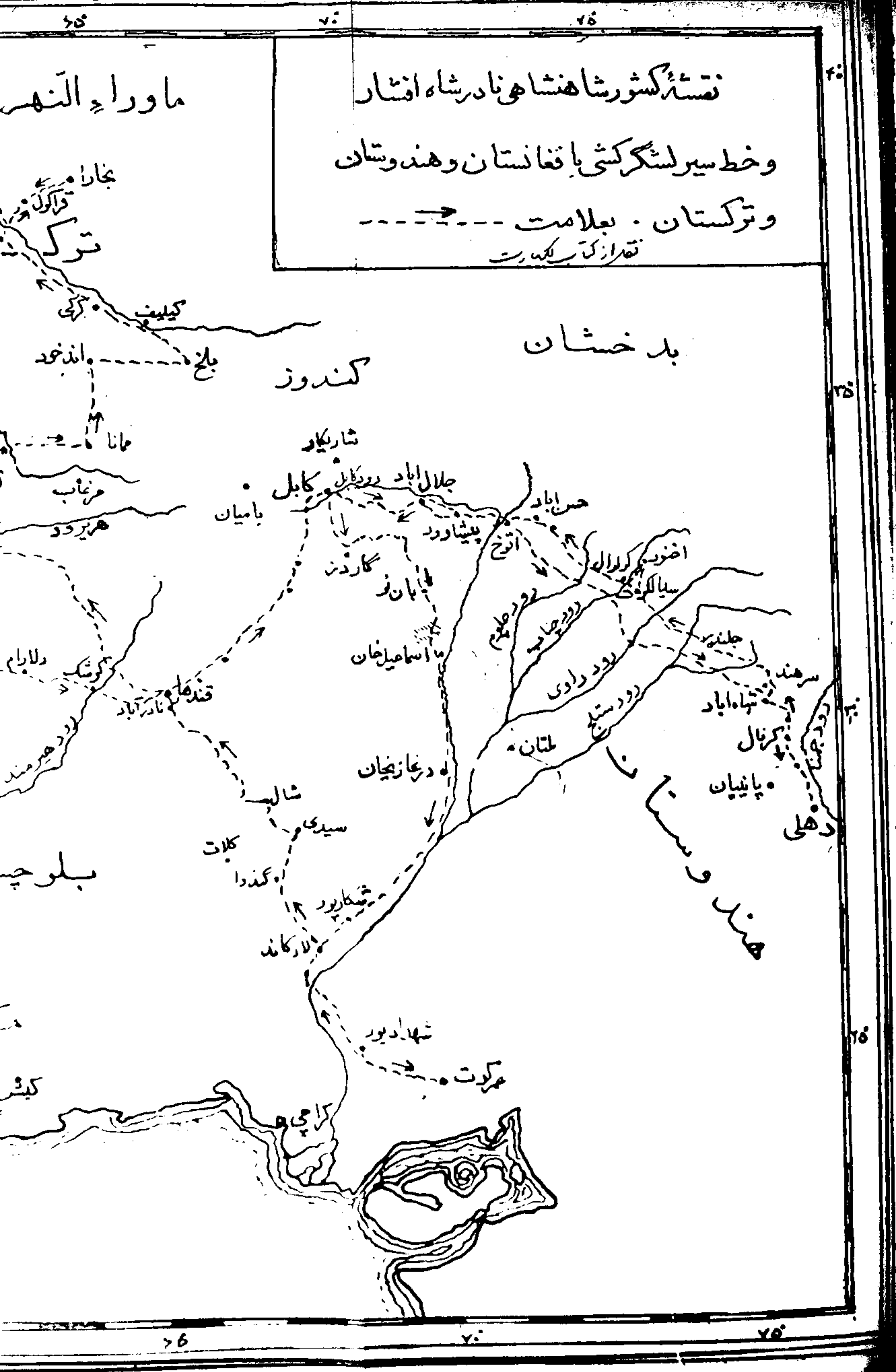
بقسطنطنیه رفته بود مواجه گردید. محمد علیخان در سال ۱۱۴۲ قسطنطنیه را بقصد ایران ترك نموده و در بین راه که از خبر شکست اشرف و فرار او آگاه شده بود نامه های سلطان عثمانی را که با اشرف نوشته بود بنادر تسلیم کرد و نادر پیاداش این حسن خدمت فرمانداری کهکیلویه را بوی سپرد. سپس با سختی تمام از رودخانه دزفول که طغیان کرده بود گذشته بیروجرد و خرم آباد روی آورد و **حسینقلیخان زنگنه** را با شش هزار سرباز بکرمانشاه مامور نمود. در همین موقع حسنعلی خان معیرالممالک و میرزا ابوالقاسم کاشی آمده و از جانب شاه طهماسب فرمان ایالت خراسان را که **قندهار و مازندران و یزد و کرمان و سیستان** نیز ضمیمه آن بود تسلیم نمودند و نادر دستور داد در خراسان سکه بنام **علی بن موسی الرضا علیه السلام** زدند. چون در بیروجرد از طرف **رضاقلیخان شاملو** خبر رسید که دولت عثمانی جواب صریحی بدولت ایران نداده است. لذا بطرف نهاوند شبیخون زد و پادگان عثمانی را در نهاوند روز چهارم رمضان ۱۱۴۲ غافلگیر و نابود ساخت و **عثمان پاشا** سردار پادگان بهمدان فرار نمود.

۲ - جنگ با عثمانیها در ملایر و تویسرکان

نادر از نهاوند پیشرفت خود ادامه داد و در ملایر بقوای عثمانی که سی هزار نفر بفرماندهی **سلیمان پاشا** و نوزده هزار تن بفرماندهی **تیمورپاشا** بودند شکست فاحشی داد بطوریکه عده ای در حدود هفت هزار تن کشته و بقیه بهمدان فرار نمودند.

۳ - جنگ با عثمانیان در همدان

در اوایل تابستان قوای ایران بفرماندهی حسینقلی خان زنگنه بتعقیب عثمانیها بفرماندهی **عثمان پاشا** از **تویسرکان** بهمدان روان شده بدون مواجهه با مقاومت نیروی عثمانی همدان را اشغال کردند. زیرا فرمانده عثمانی بواسطه نرسیدن کمک از بغداد با نیروی خود بسنندج و از آنجا بسوی بغداد فرار کرده بود. اسبان و مهمات و قورخانه آنان بتصرف قوای ایران درآمد.

نقشه کشور شاهنشاهی نادر شاه افشار
 و خط سیر لشکر گشی با قغانستان و هندوستان
 و ترکستان . بعلامت -----
 تھراز کابلکدرت

ماوراء النهر

بدخشان

کندوز

ہندوستان

۴ - جنگ در اردلان و کرمانشاهان با عثمانیان

نادر در حدود یکماه در همدان توقف نمود و طی اینمدت قوای او ولایت اردلان را اشغال کرده و خود را بکرمانشاهان رسانیدند زیرا **سلیمان پاشا** مانده قوای عثمانی در سنندج شکستهای متوالی قوای عثمان پاشا را شنیده بود آنجا را نیز تخلیه نمود و **حسینقلی خان** زنگنه که مامور جنگ با عثمانی در کرمانشاه شده بود در ۱۲ کیلو متری **کرمانشاهان** در جنگ با عثمانیان شکست خورد • نادر بمحض اطلاع از شکست او بدانصوب عزیمت نمود و چون خبر به **حسن پاشا** رسید فوراً کرمانشاه را ترک نموده بیغداد فرار کرد •

۵ - حمله نادر بمیان دو آب برای دفع عثمانیان

در روز اول محرم ۱۱۴۳ نادر پس از اطلاع از فرار حسن پاشا که تا اسد آباد همدان رفته بود از عزیمت بکرمانشاه منصرف گردید و بقصد راندن عثمانیها از آذر بایجان عازم آن ایالت شد در این اثنا خبر حمله نادر بقوای عثمانی بقسطنطنیه رسید و در هفتم محرم ۱۱۴۳ دولت عثمانی رسماً بدولت ایران اعلان جنگ داد و در این میان ده خبر مرک اشرف توسط حسین سلطان در سنندج بوسیله ملازعفران نام از جانب حسین فرزند بیرویس و برادر محمود بنادر رسید ضمن عریضه استدعای رخصت اولاد و زنان محمود ده در شیراز در قتلار بودند نادر جواب گفت هر وقت اسرای خاندان صفوی لاملستجلس شدند اقام میشود نادر بر آن شد ده بمحال تمر از عثمانی فرماندهی تیمور پاشا و علیرضا پاشا در میان دو آب جنوب شرقی دریاچه رضائیه حمله کرده عثمانیها را از این دو آب برای مواجهه با قوای نادر که عده آنها بعد هزار نفر رسیده بود نصف آرائی کردند لکن چون از قدرت قوای او اطلاع حاصل نمودند بدین آن ده کلاههای شایک انداختند بطرف مراغه گریختند . قبلاً نادر ابلاغ کرده بود که حامی بختیاری دویست خانوار باصفهان دوچ دهد و بختیاریها استتلاف نمودند . نادر فرمان داد هزار نفر

از بختیاریها که در ارتش بودند با تسلیم اسلحه و اسب خود از ارتش اخراج شوند. بختیاریها با چهارصد نفر از افغانه اتفاق نموده بنای نافرمانی را گذاردند. نادر برای تنبیه عده‌ای را مأمور دفع آنان نمود در این میان جمعی از **ترکمانان کوزلان** نیز سرکشی آغاز کردند نادر **طوفان قاجار** را مأمور تنبیه آنها کرده در حوالی خار تصادم شد بالاخره **باقر خان بغایری** دستور گرفت که چند هزار نفر از ایلات استراپاد را آماده داشته باشد تا هر گاه ترکمانان محلی سرکشی نموده و با فغانه پیوستند بکمک ابراهیم خان ظهیرالدوله بدفعشان قیام نماید.

۶ - تصرف مراغه

نادر در حدود ۳۰ کیلو متر قوای عثمانی را تا اشنو نزدیکهای ارومیه تعقیب نمود و عده کثیری را بقتل رسانیده و بسیاری اسلحه و مهمات و چندین توپ بغنیمت گرفت و بر اثر این فتح نواحی **میاندو آب و ساو جیلاغ مکاری و مراغه و دهخوارقان** (آذرشهر) بایران بازگشت و جمع کثیری از عثمانیان کشته شدند و عده‌ای دستگیر و توپخانه و مهمات آنان بدست قوای نادر افتاد و **تیمور پاشا** با قوایش از دامنه **کوه سرخاب** که در حوالی تبریز است عقب نشینی نمود. توضیح: کوه سرخاب مشهور به (عین علی) کوهی در طرف شرقی تبریز و محله سرخاب در دامنه آن واقع است.

۷ - چنگ با عثمانیان تبریز و تصرف آن شهر

نادر پس از دوروز توقف در مراغه پیشرفت خود را در جهت شمال شرقی بسوی **دهخوارقان** (نزدیک دریاچه ارومیه) که عده قلیلی از عثمانیها در آنجا بسر میبردند رفته و قوای عثمانی بطرف تبریز عقب نشستند. لکن بمحض ورود آنان بتبریز اغتشاش و شورش شدیدی میان پادگان عثمانی که بفرماندهی **مصطفی پاشا** حاکم تبریز و **ینگچری آقاسی** و **تیمور پاشا** بود روی داد و عده‌ای از افسران

عثمانی بدست شورشیان بهلاکت رسیدند و مصطفی پاشا با عده‌ای از قواییکه نسبت بوی وفادار ماندند شهر را ترک کرد و فردای آنروز کلیه قوای عثمانی از شورشی و غیر شورشی در خارج شهر در کوه **خواجه‌مرجان** ۱۲ کیلو متری تبریز برای مواجهه با نادر صف آرائی کردند و نادر بآنان حمله سختی برد و همه را منهدم و فراری ساخت و قوای شورشی بطرف ارز روم متواری شدند و **مصطفی پاشا** و قوایش در نزدیکی سبیلان واقع بین تبریز و صوفیان شکست سختی خوردند. نادر با فراغت در ۲۸ محرم ۱۱۴۳ بطرف تبریز روی آورد.

۸ - جنگ با رستم پاشا در حوالی تبریز

روز بعد نادر وارد تبریز شد. در این اثنا يك لشکر دیگر از قوای عثمانی بفرماندهی **رستم پاشا** که هنوز از شکست مصطفی پاشا اطلاع نداشت بمنظور تقویت نیروی او بطرف تبریز پیش می‌آمد و هنگامی از شکست مصطفی پاشا آگاهی یافت که کار از کار گذشته بود زیرا نادر از تبریز بطرف اورفته و شکست فاحش بقوای او وارد ساخت و او وعده دشیری از افسران دستگیر شدند.

آنکاه نادر **رضا قلی خان شاهلو** را برای بستن پیمان میان نادر و جنگ با سلامبول فرستاد. سپس **بیستون بیگ افشار** را بحکومت تبریز گذاشته و خود باشتاب هرچه تمامتر روی بخراسان آورد.

نادر شاه قبل از عزیمت بشرق ایران با رستم پاشا خوش رفتاری نمود و او و سایر افسران عثمانی را مستخلص ساخته و توسط او پادشاه عثمانی را این صلح نزد صدر اعظم عثمانی فرستاد. در این هنگام اخبار بپوشه‌های درخشان از تبریز رسید و روابط بین عثمانی و روسیه را پیش از پیش و خیم ساختن در میان روسان عثمانی معتقد بود که روسها در خفا بایران حمله کنند.

اخبار فتوحات نادر در **بین النهرین و سوره** تأثیر عمیق نمود. **شوالیه دوگاردان** که در سال ۱۱۴۳ از اصفهان بفرانسه حرات کرد می‌نکارد که از بصره تا بغداد تا دروازه‌های حلب همه در مقابل اسم **طه‌ما بقلی خان** می‌لرزیدند.

ابراهیم پاشا صدراعظم عثمانی که مأمور لشکر کشی علیه ایران شده بود مدتی در اسکو تاری در ذک نمود زیرا امیدوار بود که اقدامات سیاسی لشکر کشی را غیر ضروری خواهد شناخت .

دشمنان صدراعظم چنین شایع ساختند که علت سقوط تبریز نتیجه دستورهایی وی بمصطفی پاشا بوده و سلطان عثمانی را در اعزام وی بجهت جنک تحریک نمودند بامید اینکه زمینه انفصالش را از صدارت فراهم سازند و از طرفی نارضایتی و هرج و مرج در قسطنطنیه موجب شورش در آلبانی گردید و بر اثر ضعف سلطان عثمانی و وزیرانش طغیان و شورش پیدا شد که منتهی بقتل صدراعظم و خلع سلطان احمد خان سوم و استقرار سلطان محمود خان برادرش که پسر مصطفی دوم بود بر مسند سلطنت گردید لذا این تحولات دولت عثمانی را از ادامه جنک با ایران منصرف ساخت .

در این هنگام با وجود اینکه نادر بسلطان عثمانی پیشنهاد صلح داده بود پس از تصرف تبریز مصمم شد که لشکر کشی علیه عثمانیان را ادامه دهد و نخبگان و ایروان را متصرف شود . لکن در ماه صفر ۱۱۴۳ پسر رضاقلی میرزا که در مشهد بود بوی پیغام فرستاد که در میان ابدالیان جنک خانگی شدیدی در گرفته و عناصر وفادار از هرات اخراج گردیده اند اینک شورشیان بطرف مشهد می آیند . بدین لحاظ نادر عملیات جنگی بر ضد عثمانیان را موقوف ساخته و بیدر ذک بطرف خراسان روانه شد .

۹ - خلع شاه طهماسب و شورش بختیاری ها و قلع و قمع آنها

بروایت محمد محسن هنگامی که نادر بقصد سرکوبی ابدالیان عازم خراسان شد ، شاه طهماسب و وزیرانش در اصفهان مشغول عیش و عشرت بودند و پس از چند ماه باغوازی وزیرانش خود فرماندهی کل قوا را بر عهده گرفت و اظهار می کرد که نادر همان خراسان را اداره نماید و احتیاجی بوجود او برای تصرف نقاط از دست

رفته بوسیله عثمانی و روس نیست. خلاصه شخصاً لشکری باهیجده هزار تن بسیج نموده جنگ با عثمانی را در جمادی الثانی ۱۱۴۴ آغاز نمود تا آنهار از شمال باختری ایران برانند. بدین طریق از ثمرات جاذفشانیهها و فداکاریهای نادر که تا آن زمان پیروزیهای درخشان در جنگ با عثمانیان نائل شده بود متمتع گردد با این فکر اصفهان را ترک گفت و چون بهممدان رسید **ولی قلیخان** رانزد **سلطان محمود** پادشاه جدید عثمانی فرستاد تا از جانب وی جلوس سلطان عثمانی را تبریک گوید و نیز نماینده دیگری نزد **سر خای خان** در مرز عثمانی گسیل داشت. لکن سر خای خان که دانست شاه طهماسب قصد اغفال ویرا دارد نماینده نگونبخت را سر برید و سر او را بتسطنطنیه فرستاد. شاه طهماسب از همدان بطرف تبریز رهسپار گردید و در آنجا **بیستون بیگ افشار** فرمانده نیروی پادگان تبریز را که از طرف نادر تعیین شده بود از کاربرد کنار ساخته و یکی از معتمدان خویش را بنام **محمد قلیخان** بجای وی گذاشت و آنگاه باهیجده هزار تن سپاهی از رود ارس بسوی نخجوان و ایروان لشکر کشید و آنجا را محاصره کرد ولی پس از هیجده روز چون خوارو بار اردو پایان رسیده بود دوباره بآذربایجان و سلطانیه برگشت.

بالاخره بتفصیلی که در فصل روابط ایران نداشتش یافته پس از محاصره کردن ایروان **علی پاشای حکیم اوغلی** و **تیمور پاشای ملی** مقاومت نمودند تا اینکه قوای شاه طهماسب از راه **خوی** و **سلماس** بتبریز مراجعت نمود و باحمله **احمد پاشا والی بغداد** شاه طهماسب از راه زنجان بهممدان عزیمت کرد و پس از جنگ با عثمانیان در **کوريجان** سی لیل و متری شمال شرقی همدان شکست خورد و به دادن پنجهزار تلفات با اصفهان وارد و احمد پاشا تا ابهر هفتاد لیل و متری تبریز فروین پیشروی نمود و علی پاشا حکیم اوغلو فرماندار ارمنستان بآذربایجان آمده و شهرهای تبریز و مراغه را متصرف شده و طهماسب شاه بناچار عهدنامه صلح با دولت عثمانی در ۱۲ رجب ۱۱۴۴ بست که بموجب آن همدان و خاک شمالی رود ارس تا شهرستان کرمانشاه بدربار عثمانی واگذار میشد و نیز نماینده شاه طهماسب در رشت عثمانی با روسها امضاء نمود که بموجب آن شهرستان با دودانستان نامبرالو در

روس واگذار میگردید. در این هنگام شخصی بنام اسماعیل میرزا که مدعی بود برادر کوچکتر شاه طهماسب است باصفهان آمده و اظهار داشت بر اثر وفاداری یکی از خدمتگاران خویش بنام الماس از چنگ محمود غلجائی افغان رهائی یافته است. پس از تحقیقاتی که از طرف دربار بعمل آمد شاه طهماسب او را ببرادری قبول کرد ولی اندکی بعد عده‌ای از وزیران و روحانیون با همدستی عده‌ای از زنان شاه طهماسب توطئه‌ای ترتیب دادند که شاه طهماسب را از سلطنت خلع و اسمعیل میرزا را جانشین او سازند. شاه طهماسب توطئه را کشف کرد و اسماعیل میرزا و همدستانش را تماماً بقتل رسانید.

نادر هنگامیکه از شکست فاحش شاه طهماسب و مفاد عهد نامه ای که با عثمانیان در بغداد بوسیله احمد پاشا و محمد رضا و عبدالله نماینده شاه طهماسب و همچنین عهد نامه‌ای که با روسها منعقد شده بود آگاه گردید سخت بر آشفت و خبر شکست شاه طهماسب هنگامی بنادر رسید که از هرات بطرف فراه رهسپار بود و بمحض اینکه از شکست شاه طهماسب اطلاع یافت باشتاب هر چه تمامتر بهرات بازگشت، در عین حال پیام شدیدی بوسیله محمد آقا که سفیر عثمانی در مشهد بود برای پادشاه عثمانی فرستاد مبنی بر اینکه: «پیمان شاه طهماسب ارزش سیاسی ندارد یا تمام خاک ایران رامسترد دارد و یا آماده چنگ باشد.» همچنین نامه‌ای با احمد پاشا نگاشته باو اطلاع داد که در آینده نزدیکی بطرف بغداد رهسپار خواهد شد و بوی اخطار کرد که خود را برای پذیرائی آماده کند و نیز معتمدی باصفهان فرستاد و درباریان را از تصمیم خود آگاه ساخت.

پس از اینکه نادر بدین طریق عثمانیان را از عزم خویش آگاه گردانید، روش خود را برای ایرانیان از کلانتران و اهالی واعیان روشن ساخت. بدینقرار که پیام بسیار سختی بوزیران شاه طهماسب ابلاغ نمود و روش آنان را درباره عهد نامه صلح سخت نکوهش کرد. سپس اعلامیه جامعی خطاب بمران و اشراف و مردم ایران صادر کرد و طی آن نوشت که: «شمشیر وی بیاری خدای متعال شهرها و ایالات بی شماری را مسخر ساخت و قوای ایران شاهد پیروزی رادر آغوش کشیدند. قلعه هرات و فراه تصرف شد»

ابدالیان شکست خوردند و غلجائیان قندهار یوغ بندگی را بگردن نهادند و شصت هزار خانوار آنان را بولایات خراسان کوچ دادیم.» سپس بعهد نامه منعقدہ بین شاه طهماسب و عثمانیان اشاره نموده و خاطر نشان ساخت کہ : «این عهد نامه بنظر اهل بصیرت سرابی بیش نیست زیرا موضوع اساسی یعنی نجات اسیران ایرانی را تفصیل نداده است، ما میل داریم کہ ریشہ فساد را از میان مسلمانان برکنیم و ایرانرا از هر گونه پلیدی منزہ سازیم. امضای این عهد نامه مخالف با شرافت و غرور ملی است و چون مرزهایی کہ بر طبق عهد نامه تعیین گردیده مخالف با خواست الهی و شئون مملکتی است بنا بر این ما از قبول آن سر باز خواهیم زد.» سپس خاطر نشان ساخت کہ : «بعد از عید فطر جنک را آغاز کرده و مرحله بمرحله نقشہ خود را انجام خواهیم داد.» در پایان اشعار داشت کہ : «هر دس بوی ملحق نکرده از همه امتیازات مذهبی محروم خواهد شد و بعقودت الهی گرفتار میشود و از جرگہ مسلمانان اخراج خواهد داشت و در سلاک خارجیان بشمار خواهد رفت.»

بطور قطع در همین موقع بود کہ نامہای بہ محمد علیخان بیکلری بیک فارس نگاشت و در این نامہ شدیداً با عهد نامہ شاه طهماسب و عثمانیان مخالفت نمود و ضمن اشاره بپیر و زبیبای خود از عنایت حضرت علی بن ابیطالب علیہ السلام و دوازده امام سخن راند و خاطر نشان ساخت کہ : «این عهد نامہ دشمنان شیعیان و ادبار و بدبختی دشمنان آنان است ... سپس از عزم خود پیش دانسیز تجدید جنک بعد از عید فطر اشاره نموده و از بیکلری بیکلری فارس تقاضا نمود کہ باصفهان رفته و علی عدم احترام بعهد نامہ را توضیح کافی بدهد ... ولی قوی میتوان گفت میرزا مهدی خان هورخ این نامہ و محاسن انقلابی آن را در بیان اشاره نمودیم برشته تحریر در آورده است

اگر چه نامہ عهد نامہ منعقدہ بین شاه طهماسب و عثمانیان در اسناد موجود انتقاد قرار داد با اینهمه باید اذعان داشت کہ این عهد نامہ با توجه شکست شاه طهماسب و مقتضیات آن زمان چندان بریان ایران نامہ بدنامی نبود.

این حقیقت این است که در عثمانی عهد نامه را کاملاً بزیان عثمانیان میدانستند ولی نادر در ظاهر از اینکه جنون و عدم شایستگی شاه طهماسب مساعی ویرا بهدر میداد خشمگین بود اما در باطن از اینکه چنین زمینه مساعدی برای یکسره ساختن کار شاه فراهم شده بود احساس مسرت خاصی مینمود *

مفاد اعلامیه و نامه‌ای که به **محمد علیخان بیگلربیگی** نگاشت بخوبی نشان میدهد که نادر تصور میکرد تجدید جنگ با عثمانیان مخالفان زیاد دارد و بهمین جهت عزم داشت که قبلاً هر گونه مخالفتی را از میان بردارد * در حقیقت با توجه بمفاد اعلامیه وی جای تردید باقی نمیگذارد که قصد او بیشتر مرعوب ساختن شاه طهماسب و یارانش بود نه تهدید عثمانیان. باری نادر پس از اینکه نوز را در هرات بسر برد حکومت ایالت فراه و قاین را به **اسماعیلخان خزینه** واگذار نموده و **طهماسب بیک جلایر** را بخطاب خانی و مناصب عالی گماشت. در پانزدهم رمضان ۱۱۴۴ بمشهد وارد گردید و ابراهیمخان را در خراسان گذارد * در همین حال **حسنعلی بیک و میرزا کافی و ملاعلی اکبر ملا باشی** و **میرزا ابوالقاسم کاشی** را در پانزدهم ذی قعدة ۱۱۴۴ باصفهان گسیل داشت تا راجع بعدم قبول عهد نامه ایران و عثمانی توضیحات بیشتری بشاه طهماسب بدهند و ضمناً از شاه تقاضا کنند که او را در قم یا تهران ملاقات نماید تا با اتفاق لشکر کاشی بخاک عثمانی و تصرف بغداد را آغاز نمایند *

گذشته از این نادر برای تقویت مقام خویش عده‌ای از حکام و لایات که **کیلویه و لرستان و فارس و سیلاخور و جاپلق و قزوین و ولایات عراق و اردبیل** را از مقامهای خود منفصل کرد و از معتمدان خود کسان دیگری را بجای آنان گذاشت *

نادر هنگام اقامت در مشهد یکی از سران ابدالی بنام **عبدالغنی علی کوزابی** را بریاست این قبیله برگزید و بعد از کثیری از سران دیگر پادشاهی جالب توجه داد و بانان امر کرد که با اسبان و اسلحه و مهمات خویش برای لشکر کاشی بطرف عراق **عجم** آماده شوند و در عین حال فرمان داد که در پیرامون

بقعه مطهر حضرت رضا علیه السلام طواف نمایند و از آن حضرت مدد بخواهند
 آنگاه از طریق رادگان و خوشان (قوچان) و کلات و ابیورد بطرف
 جاجرم شتافت. چون عده‌ای از تر کمانان دست بنا فرمانی زده بودند طهماسب
 خان جلایر با آنان در کوه بلخان مصاف داده و پس از مطیع نمودن آنان پانصد نفر
 آنها را در جزو سپاه آورد. در ضمن این لشکر کشی نادر دریافت که روسها
 تخلیه گیلان را پسیان رسانیده‌اند. آنگاه بقوای خود در نقطه واقع در جنوب
 باختری دامغان علی بولاغی پیوست و از آنجا با شصت هزار سپاهی بتهران
 شتافت و مبلغ هنگفتی بالغ بر پنجاه هزار تومان (ده هزار لیره انگلیسی آنروز)
 برای تجدید ساز و برگ بین سپاهیان خویش توزیع کرد و محمد علیخان بیگلربیگی فارس
 قوای کاملی در قم برای نادر فرستاد. مطابق پیامی که بشاه طهماسب داده بود مبنی بر اینکه
 وی رادر تهران یاقم ملاقات کند، چون شاه طهماسب از ترک اصفهان خود داری کرد
 نادر مستقیماً بطرف اصفهان روی آورد و در باغ هزار جریب سکونت اختیار نمود
 پس از ورود نادر باصفهان دید و بازدیدهای تشریفاتی با شاه طهماسب انجام شد
 نادر بافتخار وی در باغ هزار جریب ضیافتی ترتیب داد و نسبت بشاه مراسم احترام
 و ادب را بکاملترین وجهی بجای آورد و در پیش روی همه افسران از شاه طهماسب
 سخن بمیان آورد که چرا بمیهن خود خیانت کرده و پیمانهای نمکین بغداد و رشت
 را امضا نموده‌است. سپس بهمه افسران گوشزد نمود که در پیمان نامی از افسران
 ایرانی که در دست دشمن اسیر شده‌اند برده نشده و نمک است که برادران ما را
 بدست دشمن دهد. پر خاش نادر خون افسران را بجوش آورده و همگی شاه را سرزنش
 نمودند. شاه طهماسب در مجلس ضیافت چنانکه رسم بود اشراف و درباریان را
 اجازه حضور داد و فرمان داد شراب مهیا کنند و ارباب و سائل عیش را
 آماده سازند. نادر با نهایت ادب رسم مهماننوازی بجای آورد و آنچه را مورد تقاضای
 شاه بود کاملاً فراهم ساخت. شاه طهماسب سه روز و سه شب بادیاریان و رجال فاسد
 بله و ولع و باده کساری پرداخت. پس از سه روز همه سران و فرماندهان ارتشهای
 عراق و خراسان اطلاع یافتند که شاه طهماسب از شدت مستی عنان عقل خود را

از دست داده است. آنگاه نادر از سران ارتش و قزلباش مجلس مشاوره‌ای تشکیل داد و همه متفقاً عدم توانائی شاه طهماسب را بادامه سلطنت تأیید و اعلام داشتند. در عین حال عده‌ای از مردم اصفهان در باره وضع شاه طهماسب و عدم شایستگی او شهادت داده و با خلع او از سلطنت و استقرار پسر نوزادش بنام **عباس میرزا** بر تخت سلطنت ایران موافقت کردند. بروایت محمد محسن خلع ید شاه طهماسب از سلطنت شش روز پس از ورود نادر باصفهان روی داد. شاه طهماسب پس از استعفا از سلطنت بنا بدستور نادر با اتفاق حرم و خدمتگاران تحت مراقبت شدیدی با پنج هزار سپاهی از راه یزد بمشهد روانه شدند.

در روز دوشنبه هفدهم ربیع الاول ۱۱۴۵ مراسم تاجگذاری **شاه عباس سوم** صفوی در **کاخ تالار طویله** انجام شد. بدین طریق که گهواره شاهزاده نوزاد را که بیش از هشت ماه نداشت بتالار آوردند و نادر جقه سلطنت بر سر وی نهاد و شمشیر شهریاری را در کنار وی گذاشت، سپس مراسم احترام نسبت پیداد شاه جدید معمول گردید، مدت هفت شبانه روز جشن و سرور در شهر بر پا بود و پنجاه اردست خلعت بامراء اعطاء شد، طبیعی بود که میبایستی زمام امور کشور بدست يك نایب السلطنه سپرده شود، بدیهی است که این لباس بقامت نادر بریده شده بود و پس از آنکه نادر باین مقام رسید لقب طهماسب قلیخان را که از سال ۱۱۳۹ از طرف شاه طهماسب بدان ملقب شده بود رها کرده و عنوان **وکیل الدوله** و **نایب السلطنه** را اختیار نمود. چون سابقاً **علی مرادخان** شاملو بسفارت روانه هندوستان شده بود در این موقع **محمد علیخان قوالر آقاسی** و **بیگلربیگی فارس** برای اعلام سلطنت **عباس میرزا بعثمانی** و **احمدخان تنگچی آقاسی** پسر **زالخان** را بروسیه فرستاد و **دارالسلطنه قزوین** برای اقامت **عباس میرزا معین** گردید.

اگر چه بدین ترتیب زمام امور ایران کاملاً بدست نادر افتاد، با اینهمه نظر بآتش طغیانی که در سر زمین بختیاری روشن شد نادر نتوانست بلا فاصله بچنگ باعثمانی بپردازد. جریان شورش بختیاری بدین قرار بود که: **احمدخان** ولد **قاسمخان بختیاری** حاکم بختیاری که یکی از گماشتگان نادر در سفر هرات

بود مردی را بجرم نافرمانی در **خلیل آباد** بهلاکت رسانید. در نتیجه ایل بختیاری بانتقام خون وی قیام کردند و حاکم را بقتل رسانیدند. پس از آن عده‌ای از آنان از بیم کیفر بمنطقه گرمسیرات در حوالی خلیج فارس گریخته و ورود آنان بمنطقه مذکور موجب گردید که اعراب سنی کرانه خلیج فارس بفرماندهی **شیخ احمد مدنی** و اعراب **هوله** مبادرت بشورش کردند و در چند ماه امن وامان و آرامش را در حدود **بندرعباس** و **کنک** و مناطق دیگر کرانه برهم زدند. نادر از قوای **سردار حویزه** در **بهبهان** و سرکرده **لرستان** بنام **باباخان چاپشلو** کمک خواست و پس از اینکه دستور داد فراریان بختیاری را تعقیب و دستگیر نمایند خود در اواسط پائیز (۲۹ ربیع الثانی ۱۱۴۵) اصفهان را بقصد اراضی مرتفع بختیاری ترک گفت و از طریق چشمه‌های زاینده رود و **کارون** پیشرفت خود ادامه داد و از قلب و مرکز ناحیه بختیاری گذشته و آنقدر دشمن را تعقیب نمود که چاره‌ای جز پناهنده شدن بدژ نیرومند خود **بناور** و **قلعه مور** نیافتند. مدافعین بختیاری پس از بیست و یکروز که در محاصره شدیدی بودند ناگهان از دژ خارج شدند و با شجاعت خاص آنقدر زبرد کردند تا آخرین نفر آنها بهلاکت رسید. نادر سه هزار خانوار آنها را از طایفه **هفت لنگ** بخراسان کوچ داده و حکومت به **ابوالفتح خان** پسر دیگر قاسمخان واگذار شد.

۱۰ - تصرف کرمانشاه

آنگاه نادر از راه **لرستان** و **هلیان** بطرف **کرمانشاه** روی آورد و در نهم جمادی الاخر ۱۱۴۵ این شهر را تحت محاصره قرار داد و عثمانیان پس از مقاومت مختصری شهر را ترک گفتند. نادر هنگام توقف در کرمانشاه دستور داد **باباخان چاپشلو** و دیگر سرکردگان مقیم بر و جرد **قبیله زند** در منطقه **مالیره** علی شکر را بمناسبت فجایی که بعد از حمله افغانان مرتکب شده بود دستور میداد خانوار بهرند سخت بکوشمالی و بخراسان کوچ دهند.

۱۱ - بزنک در مرز عثمانی

نادر در زمستان سال ۱۱۴۵ هجری قمری پس از رسیدن عده قوای ایران

با شصت و پنج هزار سواره و پیاده و توپخانه بطرف **خانقین** و مرز عثمانی با اینکه راه بسیار صعب العبور بود حرکت کرد و چون میدانست که **احمد پاشا** راههای مرزی را در **درنه** و **مندله** و **بدره** مستحکم ساخته و در نقاط حساس قوای نیرومندی گماشته است بر آن شد که از سمت غیر مرقبی بعثمانیان حمله برد بنا بر این از شاهراه نزدیک **ماهیدشت** و **کرد** و **پل ذهاب** که **احمد باج آلان** از جانب **احمد پاشا** والی بغداد در آنجا حکومت داشت بطرف شمال شرقی روی آورد و خود را از دره واقع در نزدیکی گهواره به **گردنه - بی - یا ناکیز** رسانیده و شب هنگام بعثمانیان حمله سختی برد و بسیاری از آنان را بهلاکت رسانید و جمع کثیر دیگری منجمله **احمد پاشای باج آلان** حاکم ذهاب و فرمانده آنان را اسیر کرد .

۱۲ حمله بگرگوک و شهر وان

پس از آن نادر عدهای را مأمور جمع آوری خواروبار و احتیاجات لازم از مناطق مجاور **بوهریز** نمود و بپیرادرز نش **أطفعلی بیک کوسه احمد لو** فرمانده قوای آذربایجان و اردلان و **همدان** دستور داد که از راه قلعه قره چولان و نقاط شمالیتر از مرز عثمانی عبور کند و با قوای خود در دشت بین النهرین بوی ملحق گردد . آنگاه بعوض آنکه مستقیماً بطرف بغداد پیش رود چنین وانمود کرد که قصد حمله به **گرگوک** را از راه قلعه **علی بیک** دارد و امیدوار بود که بدین طریق **احمد پاشا** را از بغداد خارج کند . اما چندین کیلو متر بیشتر از **توز گرماتلی** نگذشته بود که ناگهان توقف نمود . پس از آنکه هفت هزار تن از سپاهیان خویش را مأمور اشغال **گرگوک** ساخت خود بطرف قره تپه در سمت جنوب پیش راند و ده هزار نفر طایفه بیات که در چهل و هشت کیلو متری **گرگوک** سکنی داشتند بخراسان کوچ داد و در آنجا **أطفعلی خان** و قوایش که ده هزار نفر بودند نیز بدو پیوستند . آنگاه از طریق **ناش کپرو** (**کری**) بطرف **شهربان** (**شهر وان**) روی آورد و در آنجا ده الی دوازده هزار تن

از عثمانیان را در نزدیکی شهر بان شکست فاحشی داد و نیز هفت هزار سرباز مأمور تسخیر کرکوک نموده و خود متوجه ینگجه سیوشش کیلو متری بغداد شد ولی شب هنگام در حالیکه میکوشید پل بوهریز (بهروز) را بتصرف در آورد راه خود را گم کرد. احمد پاشا چون با از دست دادن نیمی از سپاهیانش نمیتوانست در برابر او ایستادگی نماید ناچار بشهر بغداد پناه برد و دروازه های شهر را بروی نادر بست.

۱۳ - جنگ در حوالی بغداد

روز بعد نادر پیشرفت بطرف بغداد را آغاز نمود و در عرض راه بیساعده از قوای اکتشافی عثمانی بتعداد ده هزار نفر سوار بفرماندهی محمد پاشا بر خورد نمود و عدای از آنان را کشته و زخمی نمود و بقیه را نیز بقید اسارت در آورد و محمد پاشا دستگیر شد. هنگام محاصره شهر بغداد غوغائی در اسلامبول پدیدار گشت و نادر برای اینکه بیشتر در بار عثمانی را پریشان کند شیخ عبدالباقی سر دسته تازیان تیره بنی لام و شیخ عبدالرحمن مشعشی فرماندار خوزستان را برای گرفتن شهر بصره بجنوب فرستاد.

۱۴ - تصرف سامرا و پل بوهریز (بهروز)

ده روز از زمستان سال ۱۱۴۵ هجری قمری گذشته بود که متجاوزان ده هزار تن از سپاهیان ایران در سامره از رود دجله گذشته و موقعیت بغداد را بمخاطره افکندند و عمده قوای ایران در مقابل تپه مشرف به کاظمین ده ده از ده کیلو متری بغداد است اردو زدند و سه روز بعد نادر عدای از سربازان خود را برای حفاظت مقبره ابوحنیفه که در کنار نهر معظم است اعزام داشت. در این اثنا نیروی ایران پل بوهریز را بتصرف در آورد. چون عثمانیان تمام این منطقه را تخلیه کرده بودند نادر ناگزیر برای تأمین خواربار و احتیاجات خود از مندلیج و روزدرک نمود.

۱۵ - جنگ بزرگ و محاصره بغداد و اشغال کاظمین و کربلا

و نجف و شهر کهنه بغداد

از آنجا که عثمانیان کرانه راست دجله را در مقابل اردو گاه ایرانیان تقویت کرده بودند نادر تصمیم گرفت از رود عبور نموده و مواضع دشمن را دور بزند. بهمین جهت بکمک يك مهندس خارجی پل متحرکی با تنه درختهای خرما از نخلستان موسوم به **دو خاله** چهل و دو کیلو متری در بالای بغداد بطول چهار متر بوجود آورد. روز اول رمضان ۱۱۴۵ با دو هزار و پانصد تن از سپاهیان خود از رود عبور کرد و روز بعد یک هزار و پانصد تن دیگر از سر بازان ایرانی نیز بنادر پیوستند و پیشرفت بسوی بغداد آغاز گردید تا اینکه پل از هم گسیخت. احمد پاشا چون از پیشرفت قوای ایران در کرانه غربی دجله آگاه شد نیروی پیاده نظام کشیری را با پشتیبانی سوار نظام و توپخانه بفرماندهی **قره مصطفی پاشا** مأمور جلو گیری از پیشرفت قوای نادر نمود. هنگامیکه دو نیرو با هم روبرو شدند پیاده نظام کار آزموه عثمانی توانست در آغاز امر شکست سختی بایرانیان که اکراد **قراچور او** و **ترکمانان** **کولان** بودند وارد سازد و مواضع نادر و قوایش را بمخاطره افکند. لکن ناگهان یک هزار و پانصد تن دیگر از سپاهیان ایرانی که افغانان بودند و بر اثر شکستن پل متحرک عقب مانده بودند بنادر پیوستند در عقب راندن عثمانیها کمک کردند. در دوم رمضان ۱۱۴۵ بحوالی **مسجد پراثا** (در وسط راه کاظمین و بغداد) رسیدند. این پیروزی بنادر اجازه داد که بر کرانه باختر دجله کاملاً مسلط گردیده و شهر **کهنه بغداد** و **پل دجله** را متصرف شود و حلقه محاصره را در پیرامون بغداد تنگتر سازد. قوای عثمانی در مقابل اردو گاه ایرانیان بداخل شهر گریختند و توپ و تجهیزات خود را در آنجا و بغداد کهنه بر جای گذاشتند. بر طبق دستور نادر قوای ایرانی شهرهای **سامره**، **حله**، **کربلا** و **نجف** و چندین شهر دیگر را اشغال کردند.

۱۶ - آخرین جنگ در حوالی بغداد و شکست و عقب نشینی قوای ایران

محاصره بغداد بدین طریق تکمیل گردید و ایرانیان مانند غلجائ

که اصفهان را محاصره کردند دارای توپخانه دور زن نبودند و اگرچه شهر را بشدت بمباران کردند لکن نتوانستند دیوارها را با اندازه کافی سوراخ نمایند • بنابراین نادر برای از پای آوردن **احمد پاشا** چاره جز توسل بایجاد قحط نداشت • ایرانیان استحکامات نیرومندی در پیرامون بغداد ایجاد کردند و از همه طرف راه خروج را بر عثمانیان بستند. در این اثنا **عبدالعلی شیخ اعراب بنی لیم** (شیخ عبدالله یا عبد القاهر) و **شیخ المشایخ بنی امام** بنادر پیوسته و باو قول دادند که بوالی حویزه در حمله بصره کمک نمایند • بدین ترتیب محاصره بصره آغاز گردید لکن قوای مهاجم بزودی متفرق شدند، زیرا از طرفی اعراب پیمان خود را شکستند و از طرف دیگر سپاهیان ایرانی نیز مأمور دفع طغیان در لار که **غنی خان حاکم جهرم و امیر خان بیک** نائب فارس آغاز مخالفت کرده بودند شدند • شرح مصائب و بدبختیهای محصور شدگان در بغداد شبیه بدستان زندگی مردم اصفهان در سال ۱۱۳۵ است بدین معنی که بسیاری از آنان بر اثر قحط و بیماری جان سپردند •

عید نوروز که مصادف با سوم شوال ۱۱۴۵ هجری بود نادر جشن گرفت و در خارج قلعه بغداد هفت هزار دست خلعت بسران نیروی خود اعطا نمود • **هانوی** نقل میکند که نادر از راه استهزاء چندین مشک آب هندوانه بشهر فرستاد و احمد پاشا در عوض آن مقداری از بهترین نان بغداد را برای نادر ارسال داشت • نادر برای آنکه مدافعین را بیش از پیش مأیوس سازد هر دو هفته یکبار در حدود ده تا دوازده هزار تن از سپاهیان خود را شبانه چندین کیلومتر بعقب میبرد و فردای آنشب با جبار و جنجال فراوان و بیرق های خیره انگیزه با ده ها پازمیگردانید تا دشمن چنین تصور کند نیروی تازه برای تقویت مهاجمین می آیند • در پایان محرم ۱۱۴۶ (۱۷۳۳ میلادی) دشواری اوضاع بغداد بدرجه ای رسید که احمد پاشا ناگزیر نمایندگانی بنام **راغب افندی** و **محمد آقا** دلدخدا را برای مذاکره در باب تسلیم قوای عثمانی نزد نادر فرستاد • با اینهمه استخلاص مردم بغداد از محاصره بسیار نزدیک شده بود زیرا قوای امدادی عثمانی بفرماندهی

توپال عثمان پاشا با یکصد هزار قوای عثمانی از شمال بسرعت بکرمک محصورین می آمد *

توضیح آنکه: چون امپراطور عثمانی مشاهده کرد که بغداد سخت در محاصره است برگزیده ترین سردار خود یعنی توپال عثمان پاشا صدر اعظم و وزیر جنگ سابق را که در آن زمان مغضوب و حاکم **اریوان** بود رتبه سرعسکری که بالاترین درجه نظامی عثمانی بود بخشیده و او را با هشتاد یا صد هزار تن سپاهی که بیشتر از ایالات اروپائی عثمانی جمع آوری شده بودند مأمور نجات **بغداد** کرد و توپال عثمان در آغاز امر پیشرفت سریعی کرد لکن پس از بر خورد برودهای بیشمار و منطقه **کرکوک** که بکلی ویران و از خوارو بار تهی بود از سرعت پیشرفتش کاسته شد. **احمد پاشا** یک یادو روز پس از آنکه پیشنهاد تسلیم بنادر نمود نامه ای از **توپال عثمان پاشا** دریافت داشت مبنی بر اینکه با سرعت هر چه تمامتر برای استخلاص بغداد پیش می راند و احمد پاشا این نامه را برای محصورین قرائت کرد لکن مردم مفاد آنرا باور نکردند تا اینکه ناگزیر مهر و امضای آنرا بهمه نشان داد. بدون شبهه و صؤل این نامه بود که احمد پاشا در مذاکرات تسلیم حاضر نشده و اعلام نمود که شهر را تا پایان ماه صفر (۱۱- اوت) بنادر تحویل نخواهند داد.

توپال عثمان پاشا پس از نجات کرکوک از محاصره (زیرا نادر هنگام حرکت بطرف بغداد عده ای از قوای خود را مأمور محاصره کرکوک نموده بود) از کرانه دجله بطرف بغداد جلو زاند تا هم از کشتی های مأمور حمل و نقل خوار و بار حمایت کند و هم خود را بمحصورین برساند و چون ببغداد نزدیک شد نادر نامه ای بوی نگاشت باینکه حاضر است در هر جا او مایل باشد برای جنگ آماده گردد لکن سر عسکر عثمانی پیک نادر را دستگیر و از دادن پاسخ امتناع ورزید *

نادر برای مواجهه با حمله توپال عثمان پاشا کلیه قوای خود را باستثنای دوازده هزار تن با بخشی از توپخانه که بغداد را بمحاصره داشتند بشمال فرستاد و دستور داد که عقب نشینی قوای ایران از حدود بغداد طوری انجام شود که محصورین

بغداد متوجه نشوند که حتی يك تن از عده کم شده است و خود نیز تا شب ششم صفر سال ۱۱۴۶ هجری قمری (۱۹ ژوئیه ۱۷۳۳ میلادی) با پنجاه هزار سرباز خطوط محاصره را رها نکرد و تنها در این شب بود که باشتاب منطقه بغداد را ترك گفت و چند دقیقه قبل از آغاز نبرد بقوای خویش پیوست و میدان جنك را در کرانه دجله ۱۸۰ کیلومتری بغداد بود و توپال عثمان پاشا قوای خویش را در کرانه دجله در پشت سنگرهای نیرومندی مسلح بتوپهای سنگین مستقر ساخته بود و از لحاظ عده سپاهیان عثمانی بر قوای نادر بسی افزونی داشتند .

نبردی بی اندازه دهشتناک و خونین مقارن ساعت هشت صبح آغاز گردید بدینقرار که جلو داران دو طرف با یکدیگر تصادم نمودند و اندکی بعد توپهای عثمانی بصدا درآمد و توپال عثمان پاشا حمله را از شمال خاوری بطرف دسته بزرگی از قوای ایران که در حال پیشروی بودند آغاز کرد و یکساعت بعد متجاوز از پنجاه هزار تن از سپاهیان عثمانی حمله عمومی را شروع نمودند و پیاده نظام افغانی و ایرانی که سه لشکر بودند عثمانیان را مجبور بعقب نشینی نموده و چندین توپ آنان را بغنیمت بردند . هنگامیکه دو هزار تن از قوای امدادی عثمانی راه فرار پیش گرفتند وضع دشمن بسیار خطرناک شد . با اینهمه توپال عثمان پاشا وقت خود را صرف گردآوری قوای پراکنده خویش نساخت بلکه نیروی ذخیره خود را که از بیست هزار تن تجاوز میکرد داخل میدان نبرد کرد در نتیجه حمله ایرانیان را درهم شکست و توپهای از دست رفته را باز گرفت . خشکی و تشنگی و بی آبی و گرمای سوزان آفتاب کار را بر ارتش ایران تنگ کرده و مخصوصاً اسبها از تشنگی میسوختند .

نادر شخصاً نبرد را اداره میکرد و در بعضی جاها جفاک مورد اصابت توپ قرار گرفت و از اسب بز زمین افتاد لکن بیدرناک با تن خون آلود بر اسب دیگری سوار شد و فرمان حمله متقابل داد . با تمام مشکلات سپاه دایر ایران پافشاری کرده و از جان میچندید . بدبختانه باران که از سمت شمال میوزید کرد و خنک و غلیظی بلند کرد چنانکه دیدگان ایرانیان از تشنگی بی هدف باز ماند و در غیاب

حال آفتاب سوزان تموز و گرمای طاقت فرسا مزید بر علت بود و پس از چند ساعت نبرد یأس آمیز ایرانیان از فرط تشنگی دچار وضع تحمل ناپذیری گردیدند و عثمانیان کرانه رود را بتصرف در آوردند. چون دومین اسب نادر زخمی گردید از سر بزمین خورد و نادر را بزمین افکند و با اینکه اسب دیگری بیدرنک باختیار وی گذاشته شد پرچمدار ارتش ایران و سپاهیانش بتصور اینکه نادر بهلاکت رسیده است دستخوش رعب شدید دی گردیدند و افسران ایرانی نتوانستند از فرار آنان جلو گیری نمایند .

زخم نادر چندان کاری نبود ولی نتواست از جای بر خیزد . در این میان یکی از دلاوران گارد از اسب بر زمین جست و با يك زبر دستی بیمانندی نادر را باسب خود سوار نموده از میدان جنگ بدر برد و چون نادر مشاهده کرد که قادر بجلو گیری از فرار سر بازان نیست با باقیمانده قوایش شروع بعقب نشینی بطرف بهرین نمود .

اکثر مورخین بر این عقیده اند که در حدود سی هزار تن از ایرانیان در این جنگ بهلاکت رسیدند و متجاوز از سه هزار تن اسیر دادند و تمام توپخانه و ساز و برگ و بنه نادر بدست توپال عثمان پاشا افتاد . اگرچه بر ارتش ایران شکست بزرگی در نزدیکی رودخانه دیاله وارد آمد و راه بغداد باز شد با اینهمه پیروزی توپال عثمان پاشا کامل نبود زیرا از طرفی خود نادر جان بسلامت در برد و از طرف دیگر از سپاهیان عثمانی نیز متجاوز از بیست هزار تن کشته شدند .

چون خبر پیروزی توپال عثمان پاشا ببغداد رسید احمد پاشا از بغداد خارج شد و خط محاصره دوازده هزار باقیمانده قوای ایرانی را درهم شکست و عده کثیری از آنان را بهلاکت رسانید و سپس همه ساز و برگ ایرانیان را بغنیمت برد و عده ای از ایرانیان که از هلاکت رهائی یافتند بکمک اعراب بنی لم از بیراهه خویشتن بر بایران رسانیدند. بدینگونه توپال عثمان پاشا پس از هشت ماه بین النهرین شرقی را از ارتش ایران باز گرفت و قشون عثمانی پس از شکستهای پی در پی از ایرانیان در سامره و دیاله فاتح گردید .

توپال عثمان پاشا پس از دو روز استراحت پیشرفت خود را بطرف بغداد ادامه داده و در مقابل سنگرها و دژ هائیکه ایرانیان در پیرامون بغداد بوجود آورده بودند اردو زد و روز بعد وارد بغداد شد.

نیکو دم میگوید که: در حقیقت توپال عثمان پاشا و سپاهیانش قدم در گورستان ویرانی نهاده اند زیرا با پشته‌هایی از کشته مواجه شدند و هزاران تن را مشاهده کردند که از گرسنگی و بیماری روزگار رقت‌انگیزی را بسر میبردند و شهرت داشت که هنگام محاصره یکصد و ده هزار تن از سپاهیان عثمانی و مردم بغداد بهلاکت رسیده‌اند. شدت خرابی وارد بغداد بجائی رسیده بود که توپال عثمان پاشا پس از هشت روز در نیک در ۶۶ کیلومتری شهر عمده قوای خود را بکرکوک منتقل ساخت تا از بیماری رهائی یابند.

۱۷ - جنگ در ذهاب با قوای عثمانی و شکست و عقب نشینی آنها

نادر پس از شکست از عثمانیان میگفت شکست ایرانیان از جانب خدا مقدر بوده و مقاومت در مقابل اراده الهی ثمری ندارد و رفتار او پس از شکست فاحش کوچکترین تأثیری در روحیه او نکرد و با همین عقیده بدون آنکه کمترین تزلزلی در اراده اش حاصل گردد با اینکه گروهی از دشمنان او و هواخواهان طهماسب میرزا را گستاخ نمود ولی این مرد تاریخی بهمه این ناملایمات بنظر ریشخند نگاه میکرد بجمع آوری نیرو و تجدید تشکیلات ارتش ایران پرداخت و نخست در **هندلی** انجمنی با سران سپاه ایران تشکیل داد و سران آن خود امر کرد که برای استراحت و تجدید قوا بخانه های خود بروند. آنکس که به تمام ایالات در سرتاسر کشور دستور فرستاد که بگرد آورند انواع انواع اسلحه و سپاهیان بپردازند و همه قوا با اسلحه در همدان تمرین نمایند و بعضی انجمن را تعیین داد و طهماسبخان جلایر سردار **قندهار** و **حکام فراه** و **قاین** و **سیستان** و **تون** امده کرد باشش هزار لشکر بهمدان بیایند و همچنین **یکتاشخان** فرمانده نیروهای شمالی را دستور داد در **بهر** تمرین قوا داده مراقب حمله ناگهانی دشمن باشد.

اندکی بعد خود در بیست و دوم صفر ۱۱۴۶ وارد همدان شد و شخصاً جزئیات تجدید سازمان ارتش ایران را مراقبت کرد • نخست دستور داد که دویست هزار تومان (تقریباً ۴۴۰۰۰۰ لیره انگلیسی) بین سربازان که در جنگ با عثمانی شرکت جسته بودند تقسیم گردد تا صرف جبران خسارات آنان و خرید سازو برك جدید شود و هر کس که يك اسب ده تومانی از دست داده بود دو برابر قیمت اسب خود را دریافت داشت و همین رویه نسبت بکسانیکه شتر و قاطر و چادر و اسلحه از دست داده بودند اجرا شد .

در فاصله دو ماه اقدام شگرف نادر با نهایت موفقیت انجام یافت و در تاریخ بیست و دوم ربیع الثانی ۱۱۴۶ نادر با ارتش جدید خود از همدان بسوی مرز کرمانشاه رهسپار گردید و هنگام ورود بکرمانشاه اطلاع یافت که **فولاد پاشا** و **همیش پاشا** در کرانه آب دیاله و دژ **جمشاه** در ۴۸ کیلومتری **ذهاب** با بیست هزار سوار برای جلو گیری از حمله احتمالی ایرانیان بطرف **حمرین و کرکوک** مستقر گردیده است.

نادر مانند دفعه گذشته بنه و توپخانه خود را عقب گذاشت و برای غافلگیر ساختن **فولاد پاشا** از راه کوهستانی پیشرفت نمود • اگر چه اقدام وی مانند دفعات گذشته قرین موفقیت نشد با وجود این عثمانیان پس از زد و خورد مختصری ناگزیر بعقب نشینی گردیدند .

۱۸ - جنگ با قوای عثمانی در کرکوک و سورتاش و گشته شدن

توپال عثمان پاشا

در این اوقات بنادر خبر دادند که **محمد خان بلوچ** که در ابتدا با **محمد غلجائی** همکاری داشت و سپس از طرف **اشرف افغان** سفیر ایران در دولت عثمانی بود و بوسیله نادر بفرمانداری **کهکیلویه** منصوب شده بود در شیراز و صفحات جنوب ایران دست بشورش زده و علم طغیان بر افراشته است. توضیح آنکه: شکست نادر در بغداد و طرز رفتار وی با شاه طهماسب مخلوع احساسات عده ای از دوستان

صفویه را جریحه دار کرده بود و در سال ۱۱۴۶ شدت پیدا کرد و چون نادرشاه
 طهماسب وعده داده بود که بار دیگر او را بر مسند شهرباری ایران بر قرار سازد
 لکن پس از نبرد با عثمانیان و شکست از آنان عقیده اش تغییر کرد زیرا در
 چنین موقعی روی کار آمدن شاه طهماسب برای نادر خالی از خطر نبود • وشک نیست
 که همین تغییر عقیده باعث توجه عدّه کثیری از اعضای خاندان صفوی بمحمد
 خان بلوچ گردید و البته موضوع وعده نادر فقط شهرت بود و معلوم نیست که
 حقیقت داشته باشد ولی نادر باین شورش اهمیتی نداده و بعد از خاتمه نبرد با عثمانیان
 موکول نمود •

پس از تصادم وزد و خوردهای دیاله و جنک در دژ لیلان و نزدیک شدن
 به **کرکوک** چون هدف اصلی نادر این بود که در نبرد با **توپال عثمان پاشا** دست
 و پنجه نرم کند و او را بزانو در آورد تا حیثیت از دست رفته خود را دوباره تحصیل
 کند و در صورت در هم شکستن قوای او تصرف بغداد و اخراج احمد پاشا سهل
 بوده و بنابراین از بغداد تا تبریز در قلمرو و فرمان وی در خواهد آمد •

توپال عثمان پاشا مانند پیش نیرومند نبود و با درخواستهای مکرر
 از قسطنطنیه نیروی کمکی برای ترمیم قوای از دست رفته و تلفات وی اعزام
 نشده بود و بالعکس نیروی نادر چه از لحاظ عدّه و چه از حیث ساز و برگ بر قوای
 سابقش بر تری داشت ، گذشته از اینها فرمانده و سردار ایران عزم جزم کرده
 بود که اینبار شاهد پیروزی و فتح و ظفر زدن را در آغوش بگیرد •

پس از چند روز نادر بدشت لیلان واقع در ۶۰ لیلو متری در **دوک** رسید
 و بیدرنگ بین قوای او و نیروی **توپال عثمان پاشا** دههشتاد هزار سپاهی بودند تمام
 و در **علمداران** و **سورتاش** زد و خورد در گرفت و هر دو طرف مدعی بودند که
 پیروزی تصیّبشان میشود ولی در اول و ظاهراً در این جنک عثمانیان پیش بردند •
 با اینهمه **توپال عثمان پاشا** سپاهیان خود را همچنان در پشت استحکامات نگاه داشت
 و بنابراین نادر بطرف شمال خاوری پیشرفت نموده و در **سورداش** (سه رتاش) را تصرف
 و آورده بدین امید که **توپال عثمان پاشا** از **دوک** خارج شده و باستخلاص **سورداش**

خواهد پرداخت • در این میان عده‌ای از قوای عثمانی بدام نادر افتادند زیر اهنگامی که وی در محلی بنام **قره تپه** بود جلو داران باو خبر دادند که **همیش پاشا** با دوازده هزار تن سرباز داخل **گردنه آق در بند** شده است، نادر از راه بسیار دشواری با قوای خود بالای تپه که مسلط بر گردنه بود رفت و پس از آنکه عده‌ای را مأمور قطع راه عقب نشینی دشمن نمود فرمان حمله را صادر کرد و بمحض اینکه جنگ بین ایرانیان و نیروی **همیش پاشا** آغاز گردید عده قوای عثمانی نیز بفرماندهی **توپال عثمان پاشا** خود را بقوای **همیش پاشا** رسانیده و داخل صحنه کارزار گردید • آنگاه ایرانیان که برای محو خاطره شکست پیشین خود نا شکبیا بودند بحمله متهورانه پرداخته و داخل مرکز خطوط دشمن شدند • **توپال عثمان پاشا** ناگزیر اندکی عقب نشست و در حالیکه براسب سوار بود سعی کرد قوای خود را برای حمله مجدد تمرکز دهد لکن در این اثنا ابدالیان از جناح بحمله پرداخته و دشمن را بار دیگر مجبور بعقب نشینی نمودند و هنگامیکه **توپال عثمان پاشا** سردار شجاع عثمانی آماج تیر قرار گرفته و بوسیله **اللهیار گرایلی** بهلاکت رسید شکست فاحش عثمانیان مسلم گردید • آنگاه سیر این سردار نگونبخت از تن قطع گردید و بسر نیزه زده شد و بعنوان نشانه پیروزی برای نادر فرستادند • در این هنگام تمام قوای متلاشی شده عثمانی با وضع اسف انگیزی عقب نشینی کردند و تیر اندازان بر گزیده ایرانی تلفات زیادی بدشمن وارد ساختند و جنگ سورتاش در جمادی الاول سال ۱۱۴۶ هجری قمری با پیروزی کامل ایرانیان پایان رسید. تلفات عثمانیان از حیث کشته و اسیر به بیست هزار تن بالغ گردید •

نادر از بریدن سیر **توپال عثمان پاشا** بسیار بر آشفت و آنرا با تن آن سردار بزرگ عثمانی با تجلیل و احترام کامل در تابوتی قرار داده و تحت مراقبت یک قاضی دادرس لشکر عثمانی بنام **عبدالکریم افندی** که در جنگ اسیر شده بود ببغداد فرستاد و در **گورستان ابو حنیفه** بخاک سپرده شد •

۱۹ - تصرف شهرهای حله و نجف و کربلا و تسخیر تبریز و حمله بغداد

پس از پایان نبرد نادر با قوای عثمانی سردار خود **باباخان چاپشلو بیگلربیگی لرستان** که در آن موقع نزدیک سامره اردو زده بود دستور داد که از رود دجله عبور نموده و شهرهای حله و نجف و کربلا را اشغال نماید و از رسیدن نیرو و خوار و بار از بغداد برای سپاهیان پراکنده عثمانی جلوگیری کند، چون بدین طریق **امید احمد پاشا** برای استخلاص از چنگ نیروی ایران مبدل بیاس شد نادر عده‌ای از سپاهیان خویش را مأمور محاصره **بغداد** نمود و خود برای تصرف تبریز بطرف شمال جلو راند لکن چون بیانه رسید اطلاع یافت **تیمور پاشاملی** پس از خبر یافتن از شکست عثمانیان در **آق در بند** تبریز را تخلیه کرده و به وان فرار نموده در نتیجه قوای ایران شهر را اشغال نمودند. ارتش ایران از راه **رواندوز** و **اشنویه** به **ساو جیلاغ** رسید و نیروهای کوچک عثمانی را پراکنده نمودند. نادر با سی هزار سپاهی بسوی بغداد شتافت.

۲۰ - چنگ و تصرف سامرا و سایر نواحی بغداد

و مذاکرات صلح

نادر چون لشکر کشی باذربایجان را ضروری ندانست بار دیگر بطرف جنوب آمد تا بسایر قوای ایرانی که بغداد را محاصره کرده بودند ملحق شود و اطمینان داشت که بغداد بزودی سقوط خواهد کرد و در راه شهرهای **سلیمانیه**، **کرکوک**، **موصل** و **کردستان عثمانی** بچنگ ایرانیان افتاد و در هجرت **جمادی الثانی** سال **۱۱۴۶** هجری قمری (۲۵ سامبر) بغداد رسید و استخبارات شرقی شهر بتصرف در آمدولی در این میان نیروهای عثمانی دژهای ما او و اشنویه را تصرف در آورده اند لذا در **پانزدهم جمادی الثانی** نادر از محاصره بغداد دست برداشته و به شمال رفت و شهرهای **اربیل** و **موصل** را مجدداً بتصرف در آورد. لکن در بین راه مراجع

بشورش محمد خان بلوچ که از افسران شاه طهماسب بود و هنگام پادشاهی او فرمانداری کهگیلویه را داشت و پس از شکست نادر از عثمانی سر بشورش بر داشت و سپاهی بشماره سی هزار تن گرد آورده بود اخبار هیجان انگیزی شنیده با اینهمه اوضاع خوزستان و فارس را آن قدر وخیم ندانست که از لشکر کشی بعثمانی صرف نظر نماید و بنا بر این به **طهماسب خان جلایر** که آن موقع در اصفهان بود همچنین **اسمعیل خان خزیمه** حاکم جدید کهگیلویه و سایر حکام آن حدود دستور داد که در جلو گیری از شورش بایکدیگر همکاری نمایند.

نادر نخست از **خرماتو** به **سامره** و بعد بمقدمه استحضامات ایرانیان در پیرامون **بغداد** رسید و چند روز بعد **احمد پاشا** پیکر بطور مخفی نزد نادر فرستاد و از او پس از ارائه اسناد مربوط بداشتن اختیارات تامه برای انعقاد پیمان صلح پیشنهاد کرد که کلیه اراضی ایران در مقابل متار که چنگ با ایرانیان مسترد گرد و سرانجام با تقدیم هدایای شایسته و تسلیم اسیران ایرانی بوسیله **عبداله افندی** قاضی بغداد در زمستان ۱۱۴۶ پیمانی بین دو طرف امضاء گردید.

۲۱ - شورش محمد خان بلوچ و شکست او در

دو گنبدان

نادر پس از زیارت مشاهد متبر که **کاظمین** و **کربلا** و **نجف** و تشکیک مجلس مذهبی در آنجا توپخانه خود را از راه **خرم آباد** باصفهان فرستاد و سپه راه **حویزه** به **شوشتر** را که تماماً از بیابان میگذرد در ۱۵ رجب ۱۱۴۶ باسی هزار سپاه پیموده و ابوالفتح خان فرماندار شوشتر و عده کثیری از اهالی این شهر را بکنه کما به **محمد خان بلوچ** دستگیر و بهلاکت رسانید ، بطرف رامهرمز پیشرفت و بنه خود را در آنجا گذاشت و بسمت بهبهان روی آورد و چون خبر یافت که طهمااسب خان جلایر حکمران اصفهان و بیگلربیگی کهگیلویه بقوای دولتی ملحق گردید و بسوی محمد خان بلوچ لشکر کشیده اند خود را در دو گنبدان با نان رسانیده و از آنجا باتفاق بطرف گردهای که فرمانده شورشیه با پانزده هزار تن از قوای خود در آنجا گرفته بود جلوراندند.

هنگامیکه جلو داران قوای ایران نمایان شدند **محمد خان بلوچ** در در بند بتصور اینکه با نیروی معدودی سر و کار دارد بدون اطلاع از آمدن نادر بحمله پرداخت لکن وقتی که عمده قوای ایران را بچشم دید و صدای رعد آسای نادر را که بسپاهیان خود فرمان میداد شنید از شدت ترس لرزید و موی بر اندامش راست شد •

بالاخره محمد خان بلوچ شکست فاحشی خورد و با دادن سه هزار تلفات فرار اختیار کرد و با اینکه **طهماسب خان جلایر** در تعقیب او بود محمد خان بشیر از آمدن و زنان خود را همراه برداشته به **جهرم** فرار نموده و در لار ازدخولش بشهر جلو گیری نمودند ناگزیر بگرمسیر گریخت، هنگامیکه نادر دریافت که شکار از چنگش رها شده سخت بر آشفت و پیامهایی بکمپانیهای کشتی رانی انگلیسی و هلندی در **گمبرون** فرستاد مبنی بر اینکه بیدرنگ چند کشتی برای گشت بکرانه ارسال دارند و از فرار محمد خان بلوچ و **شیخ احمد مدنی** جلو گیری نمایند، چون نمایندگان انگلیسی و هلندی پاسخ دادند که بنادر آنقدر زیاد است که کشتی باندازه کافی برای مراقبت همه آنها نیست با این همه قول دادند در هر جا که نادر دستور دهد کشتی بفرستند. نادر عید نوروز را که چهاردهم شوال ۱۱۴۶ بود در شیراز ماند و جشنی ترتیب داد و کلیه سران سپاه را خلعت و لباس بخشید چون از **احمد پاشا** والی بغداد برای تنظیم قرارداد صلح که دو ماه مهلت خواسته بود خبری نرسید و استنباط میشد که شاید انقلاب فارس و طغیان محمد خان بلوچ سبب تأخیر در امضاء صلحنامه باشد لذا نادر حکومت خوزستان و بنادر فارس و درمان را بطهماسبخان جلایر و دستگیری محمد خان بلوچ و شیخ احمد مدنی را نیز بسوی محول نمود و میرزا تقی خان شیرازی را بنیابت حکومت آن ولایت منصوب کرد و در چهاردهم ذی قعدة ۱۱۴۶ باصفهان عزیمت نمود و در بین راه در یزد خواست خیر تواند شاهرخ میرزا بوی رسید که ماه چپ خوشحالی او شد. هنگام توقف نادر در اصفهان **عبدالکریم افندی قاضی عسکر روم** که حامل نعش توپال عثمان پاشا بود از جانب صدراعظم عثمانی برسم سفارت نوردی

آمد و پیغام فیصر روم را که مشعر بر این بود که **عبدالله پاشا کوپراوغلی** مأمور صلح و یا جنک میباشد. رسانید ولی نادر استنباط کرد که غرض دولت عثمانی دفع الوقت است. بنابراین یکنفر را همراه افندی از راه بغداد نزد **عبدالله پاشا** فرستاد و پیغام داد که: (مقصود ما این است که دولت عثمانی ولایات آن طرف رودارس را بتصرف ایران بدهد و الامن در همین نزدیکی در آنجا بملاقات اولیاء عثمانی خواهیم رفت.)

۲۲ - دستگیری محمدخان بلوچ طاغی

در این هنگام **طهماسب خان جلایر محمد خان بلوچ** را تادژ شیخ احمد مدنی در نزدیکی (شرق) تعقیب کرد و شروع بمحاصره این دژ نمود و در اواخر تابستان این دژ را تصرف کرد و شیخ احمد را دستگیر نمود، لکن محمدخان بجزیره کیش (قیس) فرار کرد.

نادر بطهماسب قلی خان جلایر دستور تعقیب و دستگیری محمدخان بلوچ را داد لذا **طهماسب خان جلایر** چند کشتی از انگلیسها و هلندیها و عربها برای محاصره جزیره **قیس** بعاریت گرفته و بدین طریق محاصره جزیره انجام گردیده و **محمد خان بلوچ** ناچار بتسلیم و زنجیر شده باصفهان اعزام و در ورود بدان شهر بدستور نادر نا بینا گردید زیرا قبلا که از او خیانتی سرزده بود نادر او را بخشود و در عمارت عالی قاپو باو گفته بود که اگر دفعه دیگر از تو گناهی سرزد چشمهایت را بیرون میآورم، لذا دستور داد در همان محلی که این شرط باو ابلاغ شده بود - دستور اجراء شود. سه روز بعد زندگی را بدرود گفت و بقول **حزین محمد خان** در زندان با خنجر خود را کشت.

۲۳ - مطیع نمودن اعراب سرکش جنوب و خلیج فارس

طهماسب خان شیخ احمد مدنی وعده ای از سران دیگر طاغی بنادر را اعدام نموده وعده کثیری از اعراب را بخراسان و استرآباد منتقل ساخت و سپس دژهای آنان را با خاک یکسان کرد و **شیخ جبار** را بجمع آوری ده هزار تومان غرامت از شیوخ عرب که با شورشیان همکاری نموده بودند مأمور ساخت و بدین طریق قدرت اعراب کاملاً درهم شکست.

در حالیکه طهماسبخان جلایر بتکمیل اتقیاد و تابعیت طوایف ساکن کرانه خلیج فارس اشتغال داشت ، نادر دو ماه و نیم در شهر اصفهان بود و میرزا محمد تقیخان شیرازی را بنیابت استانداری فارس منصوب ساخت. خانواده میرزا محمد تقی خان مستوفی شیراز پسر حاج محمدخان نسل اندر نسل سیمیت میرابی شیراز و قمشه را عهده دار بودند و با آنکه وی فرماندهی بزرگ و یامدیری فوق العاده نبود بر اثر قدر و منزلتی که در نزد نادر پیدا کرده بود پیشرفت شایان نمود.

۲۴ = جنک و تصرف شیروان و شماخی

چون نادر بعد ها اطمینان حاصل کرد که عثمانی عزم تصویب پیمان صلح و استرداد اراضی ایران را ندارد روز دوازدهم محرم ۱۱۴۷ با اتفاق شاهزاده س. د. گولیتسین نماینده روس که باصفهان آمده بود و از گفته های او دانست که امپراطور روس در قفقاز هیچگونه کمکی با عثمانی نخواهد نمود بلکه با نفوذ او در قفقاز مخالف است. لشکر کشی بطرف مرز عثمانی را آغاز کرد و از طریق گلپایگان بطرف همدان و سنندج و شاهین دژ و مراغه به تبریز رهسپار شد. سپس به اردبیل رفت و از دشته خان و رودارس گذشت و در این هنگام ده عاشور خان پا پا او حا دم ارومیه بود سه هزار خانوار افشار ارومیه را دوچانیده و بدستور نادر بخراسان انتقال داد.

پس از ورود بهمدان قصد کرد که از راه درمانشاه بطرف بغداد لشکر کشد لکن ناگهان تغییر عقیده داد و راه سنندج و مراغه را پیش گرفت و علت اساسی این تغییر عقیده ظاهراً آن بود که هنگام حرکت از همدان گزارش از یکی از نمایندگان ایران در روسیه دریافت داشت مبنی بر اینکه دربار روسیه به واکتباتک پاشای گرجستان و پسرش بک دستور داده است بطرف دربند روانه شوند و شماخی و گارتلی را بتصرف روسیه در آورد.

در مراغه یکی از طرف دولت عثمانی نزد نادر پذیرفته شد، لکن حامل

پیام مهمی نبود. نادر آنگاه عموی خود **بکتاش خان** را باقوایش به تبریز گسیل داشت و بعدهای از سران طوایف دستور داد که متمرکز و منتظر باشند تا معلوم شود ایران با عثمانی جنگ خواهد کرد یا بالعکس.

نادر هنگام ورود به اردبیل پیامی از **عبدالله پاشا** دریافت داشت که ضمن آن دولت عثمانی تقاضا کرده بود **نادر** درخواست استرداد اراضی ایران را برای مدت دو سال بتعویق اندازد و پس از این مدت برای عقد عهدنامه استرداد ایالات ایران نماینده‌ای بدربار عثمانی گسیل دارد. بدین طریق **نادر** اطمینان یافت که عثمانیان قصد ندارند بر طبق سازشی که قبلاً بین وی و **احمد پاشا** حاصل شده بود صلح و آرامش بین ایران و عثمانی برقرار گردد.

نادر تصمیم گرفت نخستین ضربت را مستقیماً بر عثمانیان وارد نسازد بلکه قبلاً کار دست نشانده آنان یعنی **خان شیروان** را بسازد و از این تصمیم چهار مقصود داشت: نخست آنکه **شماخی** را قبل از آنکه واکنش در صدد اشغال آن برای روسیه برآید بتصرف درآورد. دوم وادار کردن روسها بامضای عهدنامه قطعی صلح با ایران که کولیتسین قبلاً راجع بآن مذاکره کافی کرده بود. سوم از میان بردن **خان شیروان** که دشمن ایران بود. چهارم استرداد قسمتی از اراضی از دست رفته ایران بر حسب دستوری که قبلاً **احمد پاشا** مبنی بر تحویل **شماخی** بایران داده بود **خان شیروان** از اجرای این دستور خود داری کرده بود و وقتی که **حاکم آستارا** بنا بتقاضای **نادر** بخان **شیروان** دائر با اجرای دستور **احمد پاشا** تأکید کرده بود او در پاسخ چنین نگاشت:

(ماشیروان را باشمشیر شیران ازگی بتصرف درآورده ایم **احمد بغدادی** (احمد پاشا) یا کسی دیگر را چه حق است که در کارهای ما دخالت نماید.)

هنگامیکه **نادر** در ۲۹ ربیع الاول سال ۱۱۴۷ بکنار رود کُر حواله شیروان رسید **خان شیروان** سخت متوحش گردید و بکوههای داغستان فرار کرد. بنا بر این **نادر** شهر **شماخی** را تقریباً بدون مواجهه با هیچگونه مقاومتی اشغال

کرد و حاکی بنام محمد قلیخان سعد لو برای آن تعیین نمود و خراج سنگینی از مردم آنجا گرفت.

۲۵ - تصرف قموق و شکست سرخای

در اواخر تابستان نادر بانیمی از قوای خود که بالغ بر دوازده هزار تن میگردید. شماخی را ترك گفته و در قلب قموق نفوذ یافت و برای انهدام قموق نبرد را آغاز کرد و چند روز بعد طهماسبقلی خان جلایر با دوازده هزار تن بقیه ارتش نادر برای سرکوب کردن سرخای بطرف کبالا که قرارگاه شورشیان بود لشکر کشید و در دیوه باتن واقع در سر راه شماخی در قبله بسرخای برخورد و سرخای مجموعاً بیست هزار تن سپاهی داشت که هشت هزار تن از آنان قوای تاتار و گنجه بودند که زیر فرمان مصطفی پاشا و توپوز پاشا و فتحگرای قرار داشتند و طهماسبخان با وجود قلت عده خود قوای کثیر سرخای را سخت منکوب ساخت و سرخای ناگزیر بطرف قموق و عثمانیان و تاتارها بطرف گنجه فرار کردند و طهماسب قلی خان در عین حال با انهدام دژ چا خمز پیروزی خویش را بیش از پیش تکمیل کرد. سپس نادر نصرالله میرزا را در قلعه شماخی گذارده و طهماسب قلیخان بدستور نادر عزیمت بهرات نمود.

۲۶ - شکست مجدد سرخای و تصرف گنجینه های او

در این اثنا نادر بزحمت در ناحیه غازی قموق جلو میرفت و سرخای پس از تسلیم شدن باردیگر ب فکر پایداری افتاد. لکن در نزدیکی غازی قموق شکست خورد و فرار را برقرار ترجیح داد و بدین طریق نادر قموق را منهدم ساخت و در میان بیکسران و گنجینه های سرخای را بتصرف در آورد و خاص فولاد خان پسر عادل گرای خان که از اعظام رجال داغستان بود سر تسلیم در مقابل نادر فرود آورد و در مقابل بدریافت عنوان شمخال باردیگر مفتخر گشت.

۲۷- جنگ بالز گیان و شکست آنان

نادر بمناسبت فرارسیدن زمستان وانسداد کوهها و راهها بر اثر برف زیاد از تعقیب سرخای منصرف شده و پس از يك هفته اقامت در قموق بسوی آختی لشکر کشید و عدهای از لرگی های جارو تله را که علم طغیان بر افراشته بودند شکست داد .

۲۸- محاصره دژ گنجه

آنگاه از راه چاخمز که بسیار دشوار بود بطرف قبله روی آورد و آنجا اطلاع یافت که قوای او بعثمانیان شکست سختی وارد ساخته است . پس یک هفته اقامت در قبله نادر بطرف گنجه عزیمت نمود و روز ششم جمادی الثانی ۱۱۴۷ در نزدیکی گنجه مستقر شده و برای محاصره قلعه نیرومند آن دست با اقدام شگرفی زد . چون علی پاشا خود شهر گنجه را تخلیه نموده و بدژ گریخته بود ، نادر نخست توپ بزرگی را بر گنبد یکی از مساجد آن کار گذاشت که آتشبار های عثمانی بزودی آنرا خاموش ساختند سپس نادر دستور داد از چوب و قوی منجنیق های نیرومندی بسازند و با آنها شب هنگام دیوارهای دژ را منهدم سازند . لکن ارتفاع این دستگاههای مخرب برای توپهای دشمن آماج خوبی و سرعت طعمه حریق میگردد و چون از این راه نیز نتیجه حاصل نشد قوای ایران بخمپاره های عظیم توسل جستند و مدت چندین روز انفجار خمپاره ها ادامه دادند و اگر چه بر اثر آن قسمتی از دیوارهای دژ منهدم گردید و يك روز هفتصد تن از عثمانیان ب خاک هلاکت افتادند با اینهمه از آنها نتیجه قطعی گرفته نشد . در اثنای محاصره نادر سه بار از مرك رهائی یافت و یکبار گلوله ای دشمن سر سر بازی را که در يك قدمی وی ایستاده بود متلاشی کرد و مغز و پیکر آن را بسر و صورت نادر پاشید که در همانجا مجبور بتجدید لباس شد . ضعف توپخانه ایرانیان و دشواری لشکر کشی زمستان کار محاصره

دژ گنجه را بسی دشوار ساخت و گذشته از این عثمانیان با سرسختی هر چه تمامتر از خود دفاع کردند . **کلیتزین** که از آغاز دشواری محاصره گنجه را پیش بینی کرده بود چون احساس کرد که بطول انجامیدن محاصره بزیان روسها و ایرانیان خواهد بود پیشنهاد کمک بنادر کرده و نادر این پیشنهاد را باخرسندی پذیرفت و در نتیجه آن **لواشف** يك افسر مهندس و مقدار زیادی توپ سنگین بار دو گاه ایرانیان فرستاد . اما با وجود کمک روسها نادر احساس کرد که تصرف دژ با حمله غیر میسر است بهمین جهت با قسمتی از قوای خود بمحاصره ادامه داد و بقیه را بسر کردگی یکی از ترکان خراسانی بنام **صفی خان بغایری** مأمور تسخیر تفلیس و دژ های **مراوان** و **اناوران** نمود .

۲۹ - جنگ بزرگ با عثمانی و فتح ایرانیان و تسلیم ترکان چاروتله و تصرف گنجه و قارص و تفلیس

چون **عبدالله پاشا** فرمانده قوای عثمانی که در آن هنگام در قارص بود برای ترک گنجه اقدامی نکرد . چند روز پس از ایام عید نوروز نادر جمعی از قوای خود را بقارص فرستاد تا مگر **عبدالله پاشا کو پراو اوغلی** را وادار بجنک نماید و عده ای از سپاهیان خویش را نیز مأمور مراقبت از کیهای چار و تله نمود . آنگاه نادر محاصره گنجه را بسپاهیان خود سپرده و بطرف قارص روانه گردید . نادر پس از آنکه در عرض راه سعی کرد راه را بر تیمور پاشا **کارتلی حاکم و ان** که بکمک محصورین **تفلیس** باشش هزار نفر میرفت مسدود کند ولی موفق نشد و کوشید خویشتن را از یک راه دوهستانی بسیار دشواری به دژ **قازانچائی** برساند و امیدوار بود که بخطر افتادن این دژ **عبدالله پاشا** را داخل کارزار نماید اما برف سنگین و دوههای عظیم مانع انجام این نقشه گردید و در نتیجه نادر این راه را ترک گفته و از طریق **قازانچای** و **لوری** بطرف قارص پیش راند و در اواخر بهار با دوازده هزار نفر در ۶ دیلو متری قارص اردو زد و چون **عبدالله پاشا** با يك صد و بیست هزار سرباز عثمانی از دخول در عرصه کارزار احتراز

میجست و از داخل دیوارهای **تفلیس** پابرون ننهاده و بعلاوه خواروبار هم در آن حدود کمیاب بود نادر بطرف **ایروان** لشکر کشید و آنرا بیدرنگ تحت محاصره در آورد و بالاخره متصرف شد و سهروز در آنجا ماند و عدهای از قوای خود را نیز مأمور تصرف با یزید نمود و آنجا و **ایروان** را مسخر و **حسین پاشا** والی **ایروان** و **عثمان آقا** حاکم با یزید رادستگیر نمود.

نادر پس از آنکه عدهای از قوای خود را مأمور ادامه محاصره **ایروان** نمود با قسمت اعظم از سپاهیان خویش بسوی **اخی کنندی** پیشرفت و آماده منکوب کردن **عبدالله پاشا** گردید و در عین حال **گنجه** و **تفلیس** را متصرف شده بود، در این اثنا بوی مژده رسید که **عبدالله پاشا** با عده قوای خود از رود **آرپه چای** عبور نموده بطرف **اوجلومیر** اند.

قوای عثمانی بسی هزار پیاده و پنجاه هزار سواره تخمین زده میشد لکن قوای ایران از هیجده هزار تن تجاوز نمیکرد و چنین بنظر میرسد که این تخمین تنها شامل جلوداران نادر بوده و گرنه عده قوای وی بچهل هزار تن بالغ میشد، بطور کلی مجموع سپاهیان او بینجاه و هشت هزار تن بالغ میگردد.

نادر بنه خود را در عقب گذاشته و بالتهاب فراوان بملاقات عثمانیان شتافت و در اوائل محرم ۱۱۴۸ به قصبه **اخی کنندی** واقع در **ایروان** در نزدیکی **زنگی چای** اردوزد و ارتش **عبدالله پاشا** در ۱۲ کیلومتری آنجا استقرار یافت و بامداد روز دیگر عثمانیان که بتفوق قوای خود مغرور بودند حمله را آغاز کردند و نادر که با دلی قوی و عزم ثابت قبلا عده کثیری از قوای خود را بر فراز تپه ای بکمین گماشته بود فرمان حرکت داد و ناگهان قوای ایران همچون سیل خروشان بطرف عثمانیان فرود آمدند و قلع و قمع را با شدت تهور جبران نموده بقلع و قمع دشمن پرداختند و خود نادر با عدهای از سپاهیان خود بطرف تپه کوچکی که **عبدالله پاشا** توپخانه خود را بر آن قرار داده بود حمله برد و در همین اثنا دسته دیگری از ارتش ایران بجناح چپ توپخانه عثمانی حمله را آغاز نمود.

در این هنگام شدت جنگ بمنتهای درجه رسید و توپخانه سنگین و زنبور کهای

ایران باران آتش و گلوله را بر قوای دشمن باریدند و بنا بر فرمان نادر سوار نظام ایران و قواییکه بکمین پرداخته بودند حمله را از همه طرف بقوای عثمانی شروع نمودند و عقب نشینی آنان را بشکست فاحشی تبدیل ساختند و خود سرعمر عبداللہ پاشا بدسترسیم قراچورلو و مصطفی پاشا داماد سلطان عثمانی بوسیله جلیل بیک میش متخرامانی و بسیاری از افسران برگزیده عثمانی و پنجاه هزار نفر سر باز عثمانی در این نبرد بہلاکت رسیدند و جمع کثیر دیگری نیز دستگیر شدند و بقیہ قوای منکوب نیز گریختند و تا چہار ہزار تن از عثمانیان کہ کوشیدند خود را برود اشترک برسانند از امنہ راہ را بر آہن بستند و ہمہ را بدم افکندند و نادر از این پیروزی بزرگ بسیار خرسند گردید و ہشت ہزارہ کولتیزین اعتراف کرد کہ ہرگز فرشتہ قبل برینسان بوی لبخند نژدہ بود .

این فتح در روز یکشنبہ ۲۶ محرم سال ۱۱۴۸ ہجری قمری اتفاق افتاد و تیمور پاشا در آغاز جنت با اکراد و انوفوجی از جانب اوچ کلیسا و فوجی از اہل کریمی فرار نمودند و از امنہ آنجا در دورہ حوالی اشترک جلد راہ آنرا گرفتند و جمعی از آنرا اسیر و ہمہ کوہ پرتاب و تلافی نمودند ، نادر پس از دو روز توقف در آنجا آنجا امکان را بران تپہ نامید .

پس از پایان نبرد نادر جنزہ عبداللہ پاشا کپراوغلو را مانند جسد توپال عثمان پاشا بر رعایت احترامات کامل بوسیله محمد آقا ذخیرہ چی شہر و بعضی مصطفی پاشا داماد جمعہ ایروان فرستاد و چند تن از اسیران عثمانی را نیز برای تفریح این سر گذشت و جریان این پیروزی بزرگ بہ گنجہ و ایروان و تفلیس روانہ گردید .

بابا خان چاپخلو بیکریکی لرستان را با شش ہزار نفر محصورہ قلعہ ایروان روانہ کرد و در این موقع رضاقلی میرزا اب حرم نادر از مشہد حضور یافت .

کابل شد .

ہنگامیکہ خبر شہادت بزرگ قوای عثمانی بمصطفی پاشا رسید و حاکم و آمنتگی بیپایان ایجاد نمود و صبر اعظم کہ علی پاشا حکیم اوغلی بہ داشت از مقام خود منفصل گردید و جای خود را بہ اسمعیل پاشا حاکم داد .

سرد و از طرف دیگر چہون امیران عثمانی حرم نادر را روانہ

نادر را برای **علی پاشا** حاکم گنجه آوردند سخت نگران شد و برای آنکه از عقوبت شدید رهائی یابد در خواست امان و متار که جنک نمود و در اوائل تابستان ۱۱۴۸ دژ **گنجه** را که مدت هشت ماه و نیم با سر سختی هر چه تمامتر از آن دفاع نمود تسلیم کرد و **علی پاشا** و **فتح‌گرای سلطان** مورد عطف و نادر قرار گرفته و **علی پاشا** اجازه یافت بقارص عزیمت نماید و **فتح‌گرای** هم روانه تفریس شد و **ایشک (اسحق)** پاشا حاکم تفریس نیز از **علی پاشا** پیروی نموده و یک ماه بعد تسلیم شد، در نتیجه تنها **ایروان** باقی ماند که در حدود دو ماه دیگر بفرماندهی **حسین پاشا** پایدار کرد.

۳۰ - محاصره قارص

برای دومین بار نادر در دوم ربیع الثانی ۱۱۴۸ بطرف **قارص** لشکر کشید و مدت یکماه آنرا تحت محاصره قرار داد و راه آب آنرا قطع کرد و تمام آن ناحیه را از **آرپه چای** تا **ارض روم** منهدم و ویران ساخت و در پانزدهم جمادی الاول ۱۱۴۸ مسخر گردید. بدینگونه سرتاسر خاک قفقاز بدست نادر افتاد و دشمن در همه جاشکست یافت. در این جنگها بزرگترین نیروی شرقی عثمانی و بهترین سربازان و افسران نابود گردیدند.

۳۱ - صلح با عثمانی

بطوریکه قبلا اشاره شد **خان کریمه** بدستور **امپراطور عثمانی** در سال ۱۱۴۷ بطرف **داغستان** لشکر کشی نمود و خان **بهبانه** نداشتن پول و عدم تمایل سربازان خود بجنک عذر خواست ولی منظور اصلیش این بود که در کنار **استانیسلاوس لسزنیکی Stanislaus Lescyoniki** در جنک مربوط بجانشین پادشاه **لهستان** شرکت جوید ولی در اواسط بهار سال ۱۱۴۸ پادشاه عثمانی بخان کریمه دستور اکید صادر کرد که با هشتاد هزار تن سپاهی خود نخست بداغستان و سپس بشیروان لشکر کشی نماید و این بار سر باز زدن از اجرای امر سلطان

مجال بود و هنگامیکه نپلیف Nepluev سفیر کبیر روسیه در قسطنطنیه و معارنش **شیا کوف** از این دستور ها آگاه شدند نخست بعلی پاشا صدراعظم اعتراض نمودند، لکن وی در پاسخ اظهار داشت که بسیاری از رجال و علمای داغستان از سلطان در مقابل نادر که **سرخای** را منکوب نموده و حاکم جدیدی را برای داغستان برگزیده است استمداد نموده اند و سلطان نیز این درخواست را مورد توجه قرار داده است زیرا خویشتن را نظر بمقتضیات موظف میداند که داغستان را تحت حمایت خویش در آورد و باهالی آنجا کمک نماید و از طرفی نمایندگان انگلیس و اطیش و هلند در قسطنطنیه هم خطر جنگ با روسیه را بصدر اعظم گوشزد نموده و تأیید کردند این لشکر کشی مانند لشکر کشی فتحگرای در دو سال پیش با شکست سخت مواجه خواهد شد، لکن **علی پاشا** بیش از پیش در اجرای اوامر سلطان اصرار ورزید و چنین استدلال نمود که بدون تصرف داغستان بدست **خان کریمه** جنگ با ایران پایان نخواهد یافت لکن بخان دستور اکید داده خواهد شد که داخل خاک روسیه نشود .

بالاخره در اواسط تابستان ۱۱۴۸ **کپلای گرای خان کریمه** با پنجاه و سه هزار و سیصد تن از قوای خود پیشرفت را آغاز کرد و در اوائل پائیز بداغستان رسید و ضمن این پیشرفت تصادم مسلحانه بین او و روسها روی نداد لکن دربار روسیه بدون اعلان جنگ بعثمانی ژنرال **لئونوف Leonov** را با بیست هزار تن قوای مجهز و عدهای از قزاقها مأمور کرد که **کریمه** را زیر و رو کنند تا بدین طریق هم از فشار قوای عثمانی بر سپاهیان نادر بکاهد و هم تاتارهای کریمه را که پیوسته بخاک روسیه دستبرد میزدند گوشمالی بسزا دهد .

در نتیجه همین اقدام روسیه و خطر حمله نادر به **آنا طوای** عثمانی دولت عثمانی را سخت نگران نموده و بایران پیشنهاد صلح کردند . بدین طریق نادر نه تنها ایالات و شهرهای از دست رفته ایران را مسترد داشت بلکه جنگ را بخاک عثمانی کشانید و تنها شهری که هنوز مختصر مقاومتی می کرد **ایروان** بود .

۳۲ - تصرف تفلیس

در ضمن جریان مذاکره صلح با عثمانی نادر مشغول محاصره قارص بود و چون موضوع قارص و ایروان موکول باخذ نتیجه صلح شده بود، نادر برای حل مسئله گرجستان لشکر کشی بطرف تفلیس را آغاز کرد و تیمور و علی میرزا داماد او و سایر سران کارتیل و کاخت را دعوت بتسلیم نمود و گرجستانیان دعوت او را اجابت کردند و در نزدیکی تفلیس باستقبال او شتافتند و نادر علی میرزا را که مسلمان شده بود بحکومت کارتیل و کاخت منصوب نمود و او را خان لقب نهاد لکن تیمور چون این انتصاب را اهانت بزرگی نسبت بخود دانست از موقع مناسبی استفاده نموده بخاک روسیه فرار کرد.

نادر هنگام ورود بتفلیس مورد پذیرائی شایانی قرار گرفت و خیابانها با قالی مفروش شده و شهر تزیین یافته بود و وی با گرجستانیان که تسلیم شده بودند خوش رفتاری کامل نمود، لکن شش هزار خانوار گرجستانی را که در مقابل او مقاومت کرده بودند بخراسان تبعید کرد. بیست روز در تفلیس توقف نموده و علی قلی خان شارودلیاو بیگلربیگی شیروان را باقوای کافی مأمور در بند نمود.

۳۳ - تعقیب خان کریمه و تصرف شکی

نادر پس از سه هفته توقف در تفلیس خبر یافت که کپلای گرای خان کریمه مشغول پیشرفت بطرف در بند است و اگر چه میدانست که علی پاشا حاکم سابق گنجه برای حل اختلاف مرزی بملاقات وی شتافته است و سلطان نیز به کپلای گرای دستور داد که به کریمه باز گردد با اینحال بگوشمال دادن خان کریمه اصرار ورزید و منظورش بیشتر این بود که روسها را تحت تأثیر قرار دهد. بنابراین از نواحی جارتله پیشرفت آغاز کرده وعده کثیری از لزگیها را بهلا کت رسانید و چندین قصبه را منهدم ساخت. آنگاه از طریق شکی بطرف شماخی روی آورد تا در آنجا با خان کریمه تصادم نماید، لکن چون بشماخی رسید دریافت که کپلای گرای

پس از آنکه از خبر پیشرفت نادر بسوی خود اطلاع یافت و از طرف دیگر دستور تسلیم از سلطان عثمانی دریافت نمود بطرف کریمه باز گشت نمود .

۳۴- جنگ با اعراب شط العرب و بصره

در اوائل بهار سال ۱۱۴۸ **لطیف خان** بانا و گانی که شامل سی کشتی بزرگ و ۵۰ کشتی کوچک و چندین زورق بود بقصد تصرف **بصره** داخل **شط العرب** (اروند رود) گردید و هشت هزار تن از قوای زمینی نادر دستور یافته بودند که باوی در حمله بصره همکاری نمایند، لکن لطیف خان ابراز نا شکیبائی نموده و بدون آنکه منتظر نیروی کمکی زمینی گردد باتفاق عده ای از اعراب که بر ضد عثمانیان یافی شده بودند حمله را آغاز کرد .

در این هنگام دو کشتی انگلیسی بنام **رویال جرج** و **دین** در نزدیکی **بصره** لنگر انداخته بودند . چون پاشای بصره از نزدیک شدن ناوگان ایران آگاه گردید از **مارتن فرنج** نماینده کمپانی هلند درخواست کرد که این دو کشتی را تحت اختیار او واگذارند . چون **مارتن فرنج** پاسخ منفی داد، پاشای بصره دو کشتی را بزور تصاحب نموده و دو بیست سرباز عثمانی را مأمور کرد که با این دو کشتی با **لطیف خان** مصاف دهند و عثمانیان ناوگان ایران را در یک منطقه تنگ رود **شط العرب** که ایرانیان در کنار آن دو آتشبار قرار داده بودند مشاهده کردند و ملوانان کشتی های انگلیسی تاجائی که توانسته از مبادرت بحمله احتراز جستند لکن بر اثر فشار و تهدید سربازان عثمانی مجبور بشلیک شدند و جنگ سه روز دوام یافت و منتهی بشکست ایرانیان شد .

نادر از خبر شکست ایرانیان با اندازه ای غضبناک گردید که **لطیف خان** را از مقام خود منفصل کرد و بمناسبت اینکده منتظر ورود هشت هزار تن نیروی زمینی نگردیده بود سخت تو بیخش نمود و نماینده کمپانی انگلیسی از این پیش آمد بسیار نگران گردید زیرا بیم آن داشت که روابط بین کمپانی انگلیسی و نادر بیش از پیش وخیم گردد . بهمین جهت تصمیم گرفت که کمپانی را بر چند و تلگراف

هم به ویتول نماینده کمپانی در کرمان مخاברה کرد و باو دستور داد که امور کمپانی را تصفیه نماید.

۳۵- تصرف بحرین

لطیف خان که باردیگر از طرف نادرشاه بفرماندهی نیروی دریائی ایران منصوب شد، ابتدا بندر **بوشهر** را مرکز نیرو قرار داده و پس از چند هفته که خود را برای حملهٔ ببحرین آماده نمود با جبار ناخدای کشتی **نر تمبر لاند** را وادار ساخته بود که کشتی خود را بقیمت پنجهزار تومان بدولت ایران بفروشد و معامله انجام شد ولی چون کمپانی هند و هلند از ناخدا بازخواست کرد که چرا کشتی خود را فروخته است؟ در جواب گفت که لطیف خان موقعی پیشنهاد خرید کشتی را نمود که نمیتوانست تقاضای او را رد کند زیرا قسمتی از بارهای خود را در کرانه پیاده کرده و خود نیز در اختیار لطیف خان قرار گرفته بود. با اینحال اگر چه کشتی را بر اثر فشار فروخته ولی در عوض پول هنگفتی دریافت داشته است.

لطیف خان لشکر کشی بطرف بحرین را آغاز نمود و اتفاقاً **شیخ جبار هوله** (شیخ بحرین) که بزیارت مکه رفته بود، قوای او مدتی سعی کردند که مقاومت نمایند لکن در مقابل حملات شدید نیروی لطیف خان از پای درآمدند و لطیف خان در بازگشت ببوشهر کلیدهای **دژ بحرین** را که مرکز بزرگ صید مروارید در **خلیج فارس** بود برای **محمد تقی خان** والی فارس بشیر از فرستاد و او نیز آنها را برای نادر که در آنوقت پس از مراجعت از **دشت مغان** در **قزوین** بود ارسال داشت. از آن پس بحرین ضمیمهٔ ایالت فارس گردید و این لشکر کشی موفقیت آمیز موجب آن شد که نادر نقشهٔ تصرف عمان و استقرار تسلط نیروی ایران را در **خلیج فارس** طرح کند.

۳۶- جنگ با لز گیها و تصرف دربند

قبل از تاجگذاری دشت مغان هنگامیکه نادر خبر یافت خان کریمه مشغول

بر گشت بکریمه است، عملیات جنگی را علیه لز گیها از سر گرفت و از شماخی بطرف آلتی آجاج و دژ کندی رهسپار گردید و لز گیها را سخت گوشمالی داد . سپس از طریق گلیار بشمال در بند روان شد و مدتی در آنجا اردو زد . آنگاه بطرف مجالس رفت و به خان محمد پسر احمد خان شکست سختی وارد ساخت .

۳۷- جنک در قفقاز و تصرف کامل داغستان

نادر و سپاهیانش از مجالس بخاک خاص فولاد رهسپار شد و عده کثیری از عشایر طاغی را از دم تیغ گذرانید، آنگاه از خاص فولاد بطرف قموق رهسپار شد و طاغیان را شکست سختی داد و بطرف کورش یکی از دژهای متعلق به اوسمی جلوراند و احمد خان دخترش را با عده ای از پیروانش نزد نادر فرستاده و تقاضای عفو نمود . نادر حاضر ببخشیدن وی گردید مشروط بر آنکه لز گیها هزار اسب بوی بدهند و خانواده های مهم خود را بعنوان گروگان نزد او بسپارند . پس از آنکه بدین طریق امور داغستان را فیصل داد خاص فولاد و سایر سران وفادار داغستانی را پادشاه بخشید و آنان را بخانه های خود روانه ساخت و سپس از راه شیروان بطرف دشت مغان رهسپار گردید و در آنجا بتشکیل مجلس ملی اقدام نموده که در فصل جداگانه نگارش یافته است .

۳۸- جنک در بختیاری و سرکوبی طاغیان

از سال ۱۱۴۸ علی مراد خان نام یکی از سران طوایف چهارلنگ ده شاخه ای از ایل بختیاری است علیهم طغیان بر افراسنت و پس از آنکه در منطقه اصفهان منکوب گردید بکوه های بختیاری عقب نشینی نمود و در آنجا توانست در حدود بیست هزار تن سرباز از طوایف لر خرم آباد و هفت لنگ بختیاری گیرد آورد . هدف علیمرادخان شبیه بمنطور محمدخان بلوچ بود ، بدین معنی که خود را موافق دولت قلمداد میکرد و از این راه میخواست قسمتی از خاک ایران را تحت مانروائی خویش در آورد، چنانکه طی اعلامیه ای خطاب به واهان خود چنین

اظهار داشته بود: «پس از آنکه حکومت نادر را واژگون ساختم بخراسان لشکر خواهم کشید و شاه طهماسب را از زندان نجات خواهم داد و او را بار دیگر بسلطنت خواهم رسانید.» چون زمام سلطنت در دست ما افتاد عدّه بیشماری بمن خواهند گروید، آنگاه شاه طهماسب بعراق عجم و خراسان اکتفا خواهد کرد و من همدان و فارس و کرمان را تحت تسلط خویش در خواهم آورد. «این نطق تاثیر خوبی کرد و او را در تهیه تدارکات برای مبارزه آینه کمک نمود. نادر سلطانعلی بیک ابیوردی و نجفقلی بیک خان حاکم شوشتر و بخشدار که کیلویه را با نیروی کافی مأمور گوشمالی وی نمود که در جنگ با آنان شکست خوردند.»

چون این اخبار بنادر رسید بسیار بر آشفت و فرمانداران اصفهان و شوشتر و که کیلویه دستور داد که قوای خود را گرد آورند و از جهات مختلف پیشروی آغاز نمایند و از فرار علیمراد خان جلو گیری کنند. خود نیز در دوم ذیحجه ۱۱۴۸ از دشت مغان بعزم تسخیر قندهار از راه کوه رود و قزوین عزیمت نمود و به ابراهیم خان دستور داد که با سپاه آذربایجان در قراچمن بوی ملحق شود و فوجی بسر کردگی نصر الله میرزا با سپاه خود در قزوین بحضور نادر بر سنده نادر با عده قوا از سمت شمال از محل چاپلاق داخل خاک بختیاری گردید و هنگامیکه نادر دریافت طاغیان هزار تومان پولیرا که از فارس برای او ارسال شده بود در راههای کوهستانی بیغما برده و فرار کرده اند بمراتب خشمنا کتر گردید و از اصفهان در هشتم جمادی الاول ۱۱۴۹ هجری قمری بکوههای بختیاری روی نهاد و بزودی با گردنکشان که پنجهزار نفر بودند تماس حاصل کرد. با دستوری که نادر برای محاصره کوهستان نهاداده بود بالاخره شکستی سخت بر آنان وارد ساخت و همه را منکوب و متفرق نمود، اشرار ناگزیر بیکی از قلاع خود واقع در شمال خاوری دزفول فرار کردند و مدت دو ماه نادر و سپاهیان در کوههای بختیاری بتجسس علیمراد خان پرداختند ولی اثری از او نیافتند، با اینهمه سپاهیان او تلفات سنگین وارد ساختند و بقیه را نیز وادار بتسلیم نمودند.

سرانجام یکی از دیده وران نادر که در حدود کوه کش (گورکش) در چند متری دژ بناور بختیاری در نزدیکی چاهی مشغول گشت بودند ناگهان زنی را مشاهده

کرد که از کوهی فرود آمد و از چاه آب کشید ، دیده بان این خبر را بفرمانده خود گزارش داد و او نیز در روز بعد هنگامیکه زن باردیگر برای بردن آب آمد وی را دستگیر و باز پرسى نمود ، زن نخست از دادن هر گونه اطلاعی در باره علیمراد خودداری کرد لکن بر اثر شکنجه و فشار ناگزیر اعتراف نمود که فرمانده شورشیان و خانواده اش در غاری در میان کوه پنهان شده اند . سربازان نادر بیدرنك از چند جهت بطرف غار روی آوردند و راههای آنرا کاملاً مسدود ساختند . **علی مراد** چون مشاهده کرد که پناهگاهش مکشوف گردیده است و راه فرار هم ندارد اول همه زنان و دخترانش را بهلاکت رسانید تا بچنك نادر نیفتند ، سپس خود دلاورانه بدفاع پرداخت و پس از آنکه سه شبانه روز مقاومت کرد سر انجام بعلت فقدان خوراکی و آب از پای درآمد و تسلیم شد و دست بسته بشوشتر نزد نادراعزام گردید ، از آنجا که پادشاه ایران سخت خشمناک بود فرمانداد که گوش و بینی و دست و پای علی مراد قطع و چشمانش از جای کنده شود و پس از آنکه دو روز در دنیای هستی بی دست و پا میزد در خون میغلطید تا جان سپرد .

بعد از آنکه نادر بدین طریق کار علی مراد را ساخت برای گوشمال دادن بختیارها متجاوز از ده هزار خانوار آنان را از چهار لنگ و هفت لنگ بناحیه خراسان تبعید نمود و چون بروح جنگجویی و صفات سلحشوری مردم بختیاری پی برده بود جمع کثیری از آنانرا داخل ارتش کرد و بعدها سربازان بختیاری در جنگهای قندهار رشادت و شهامت بی نظیری از خود ابراز داشتند . هنوز نام نادر در سرزمین بختیاری فراموش نشده است زیرا **دژشاهی** ده ۱۸ کیلومتری دزفول واقع است معروف به **سنگر نادری** است .

پس از آنکه نادر بدین طریق از حل و فصل کار بختیاری فراغت یافت در نهم جمادی الثانی ۱۱۴۹ باصفهان آمد و شهر اصفهان بمناسبت ورود نادر غرق در روشنایی شده و بطرز باشکوهی تزیین یافته بود . نادر در کاخ **باغ هزار جریب** ساکن و اختیار کرد و در آنجا نمایندگان دولت عثمانی را بحضور پذیرفت و پس از آنکه آنانرا خلعت بخشید روانه عثمانی نمود ، با نهایت فعالیت شروع بشهید مقدمات

جنك با سلطان حسين فرماندار قندهار که مدتی پیش نقشه آنرا طرح کرده بود نمود و برای این منظور تدارکات شگرفی فراهم ساخت، در همین موقع پیر محمد خان بیگلربیگی سابق تفلیس را بسر کوبی بلوچها که در بلوچستان اغتشاش کرده بودند مأمور نمود.

۳۹- شورش لزگیه در دربند

هنگامیکه نادر در اصفهان بود مراد سلطان استاجلو حاکم دربند را بجرم اینکه مهدیخان بیگلربیگی شیروان را کشته بود نزد وی آوردند و بسزای عملش رسید. توضیح آنکه: موقعیکه نادر در بختیاری بود مهدیخان برای انتظام امور بدربند رفته بود. مراد سلطان بنا بنقاریکه بامهدیخان داشت عهد و پیمان را شکسته و باقوای لزگیه شورش کرده مهدیخان را کشتند، نادر سردار بیک قرقلو توچی باشی را بایالت شیروان منصوب و با فوجی بدان ناحیه فرستاد و حکومت در بند را به نجف سلطان قراچورلو داد و در جنگی که نمود مراد سلطان را دستگیر و نزد نادر فرستادند.

۴۰- شورش لزگیها و قتل ابراهیم خان ظهیرالدوله برادر نادر شاه

قبلا گفتیم که نادر برادر خود ابراهیم خان ظهیرالدوله را بفرمانفرمائی و سپهسالاری آذربایجان و قفقاز گماشته بود، هنگامیکه نادر در سفر افغانستان و هندوستان بود طوایف در بندر ولزگیه جارو تله بنای نا فرمانی را گذاردند، ابراهیم خان بحکم نادر عازم تنبیه آنان شد و در جنک در کوهستانات بوسیله گلوله تفنگ کشته شد، نادر با کمال تأثریکه از این سانحه ملال افزا پیدا کرد امیر اصلانخان (ارسلان خان) قرقلو افشار را بایالت آذربایجان بجای وی منصوب و صفی خان بغایری را که سردار گرجستان بود بسرداری آذربایجان گماشت و دستور داد که باقوای خود به تنبیه لزگیه و انتظامات آن نواحی پردازند.

جریان قتل ابراهیم خان بدینقرار بود که وی در آذربایجان و شمال باختری

ایران همان مقامی را که **رضاقلی میرزا** یسر برادرش در خراسان و شمال خاوری ایران دارا بود. ابراهیم خان بمناسبت سن و آزمون گوی بیشتر خویش. در قلمرو خود قوای نظامی را کاملاً در تحت نظر و بازرسی داشت •

در شمال باختری ایران خطر حمله عثمانیان یا روسها وجود نداشت، از جانب گرجستان نیز بهیچوجه جای نگرانی نبود زیرا نادر آنان را کاملاً تحت انقیاد در آورده و **صفی خان بوجاری** فرماندار تفلیس **تیمور** و سایر رجال معروف گرجی را دستگیر ساخته و آنان را بعنوان گروگان نزد نادرشاه فرستاده بود. بنابراین تنها خطری که شمال باختری ایران را تهدید میکرد **خطر لزگیها** بود و با آنکه بسیاری از سران آنان تسلیم شده بودند این مردم نا راحت از هر فرصت مناسبی استفاده نموده و بهمسایگان تروتمند خویش در جنوب خاوری و جنوب حمله میبردند •

چنانکه در سال ۱۱۴۹ هجری (۱۷۳۶ میلادی) لزگیها دست بحمله شدیدی زدند، لکن قوای ایران و گرجستان با اتفاق مهاجمین را عقب راندند. در پائیز یا اوایل زمستان همان سال یکی از زنان ابراهیم خان زند آبی را بدروغ گفت و او یکی از دختران شاه سلطان حسین بود که پنجسال قبل بعقد ابراهیم خان درآمده بود. ابراهیم خان پیدر **محمد کاظم** که یکی از دوستان نزدیکش بود دستور داد جسد زنش را بمشهد ببرد و او را در آنجا مدفون سازد. او این دستور را انجام داد و پسرش محمد کاظم را با خود باذربایجان آورد و ابراهیم خان نسبت به وی مهربانی بسیار کرد و او را بر طبق در خواستش جزء یساؤلان خویش در آورد •

در همان زمستان ابراهیم خان بنابتقاضای نادر پسرانش **محمد علی قلی خان** را بمشهد فرستاد که فرماندار مشهد شد. اندکی بعد **کتوان زختر تیمور** نیز بمشهد فرستاده شد و در آنجا با جلال و شکوه با علی قلی خان غروسی ارد •

سال ۱۱۵۰ از لحاظ سیاسی سال آرامی بود. با اینهمه سه مانع زیادی در پدید آمدن حمله آنها طاعون مدعی بود که در نزدیکی کتوان برون آمد و بسبب آن بسیار مناطق وسیعی را فرا گرفت و ابراهیم خان که سخن از ایالات با این مرزین خاندانها

هراسان بود رخت سفر بتفلیس کشید ولی در حوالی شهر دریافت که آنجا نیز آلوده شده است، ناگزیر بطرف **ایروان** روی آورد لکن مرض بر وی پیشی گرفته و قبلاً وارد آن شهر شده بود. **محمد کاظم** که همراه **ابراهیم خان** بود از تلفات طاعون در **نخجوان** که نزدیک آن اردو زده بودند داستانهای وحشتناکی نقل میکند. **ابراهیم خان** بامید نجات از **مرك** به **تبریز** باز گشت. بمحض ورود بآنجا پدر **محمد کاظم خان** در گذشت ولی ظاهر اعلت **مرك** وی طاعون نبوده است. **ابراهیم خان** مدتی در **تبریز** توقف کرد لکن چون آثار مرض در شهر ظاهر شده بود بسرعت از آنجا خارج شد (بنا بقول **محمد کاظم خان** تنها در ظرف دو ماه چهل و هفت هزار نفر بر اثر طاعون در **تبریز** بهلاکت رسیدند) .

ابراهیم خان پس از آنکه مدتی در **اردبیل** بسربرد به **تبریز** که از آن مرض **خانمانسوز** رهائی یافته بود باز گشت .

در بهار یا اوایل تابستان سال ۱۱۵۱ **ابراهیم خان** اخبار هنر نمائیهای **رضاقلی میرزا** را در **ترکستان** شنید و روح جاه طلبی و شهرت جوئیش تحریک شد و با طرفیان خود چنین گفت : او در جوانی تمام منطقه **ماوراءالنهر** را تسخیر کرد ما نیز باید **داغستان** را تحت تسلط خویش در آوریم . بنابر این **سیران طوایف** **آذربایجان** و مناطق مجاور فرمانداد که با قوای خویش در **تبریز** متمرکز گردند . چون قوا در **تبریز** جمع آمدند **ابراهیم خان** بطرف **قره باغ** روی آورد و در آنجا قوای **شیروان** و **ایروان** و **گرجستان** و مناطق دیگر **آذربایجان** بوی پیوستند و **ابراهیم خان** از **رود ارس** گذشته و به **اوسمی کوچک** و **اوسمی بزرگ** و سایر **سیران طوایف** آن حدود اخطار کرد که تسلیم شوند لکن همه آنها باستثنای **اوسمی کوچک** از قبول درخواست **ابراهیم خان** سر باز زدند و حتی **مرتضی قلی خان** علناً علم طغیان برافراشت .

ابراهیم خان بسر کردگی سی و دو هزار تن سپاهی از **رود آقزی چای** عبور نموده و بطرف **کاخ روانه** گردید ، در آنجا با فرماندهان خویش مجلس مشورت مهمی ترتیب داد و چنین مقرر داشت که در **کاخ دژ** نیرومندی بنا کرده و اثابیه

سنگین وزن در آنجا انبار شود آنگاه عمده قوا بسمت باختر بنقطه معروف به آق برج که اقامتگاه شاه عباس کبیر بود پیش راند. در آق برج نیز میبایستی دژ دیگری ساخته شود و بمنزله ایستگاه مقدم عملیات برضد طوایف جارو تله بکار رود.

چون عملیات باین مرحله رسید از جانب نادر پیکهائی آمده و بفرماندهان مرو و قوای آنان دستور ترك مخاصمه و بازگشت بمناطق خود دادند. عین این دستور بنقاط دیگر کشور نیز صادر شده بود. با این همه محمد کاظم خان که جوانی پرشور و رزمجو بود با ابراهیم خان پیشنهااد کرد بپیکار ادامه دهد، ابراهیم خان تقاضای او را پذیرفت و سپس مقرر گردید سران مرو که عده آنان بالغ بر شصت تن میگردید فردای آن روز بمناطق خویش باز گردند.

آنشب محمد کاظم خان خواب دید که لز گیها بایرانیان حمله برده و آنان را شکست داده اند و پرچم ابراهیم خان سیاه شده و خود با اسبش از گل ولای پوشیده شده است. محمد کاظم خان این خواب را بفال بد گرفت و بامداد نزد ابراهیم خان رفت، بدون آنکه از خواب خویش سخنی بمیان آورد بوی خاطر نشان ساخت که چون همه دوستانش بخانههای خود باز میگردند او بتنهائی کاری انجام نخواهد داد، ابراهیم خان او را مغموم یافت و بوی خلعت و انعام بخشید و اجازه داد که با سایرین منطقه جنک را ترك گوید.

محمد کاظم خان که از راه تبریز مسافرت کرد جسد پدرش را که بطور موقت در تبریز بخاک سپرده شده بود همراه خود بمشهد برد و آنرا در آنجا مدفون ساخت.

ابراهیم خان سپس بطرف آق برج روی آورد و مشاهده کرد که ساختمان دژ پیشرفت کامل نموده است و مقدمات حمله به جارو تله نیز فراهم گردیده است. در این اثنا لز گیها چون از قصد ابراهیم خان آگاهی یافته بودند نه تنها کلمه افراد قابل خدمت را در حوالی سر زمین خود کرد آوردند بلکه از لز گیها و قراجه داغیهای داغستان نیز استمداد نموده و آنان نیز بیست هزار تن نیرو بسلامک لز گیها

اعزام داشتند آنگاه دوتن ازلز گیهای جار بنام **ابراهیم دیوانه** و **خلیل** فرماندهی قوای مشترک را بعهده گرفته وعده ای از قوای خود را در سرگردنه هائیکه ایرانیان میبایست از آن عبور نمایند گماشتند . ابراهیم خان در صدد بر آمد که نقشه لز گیهارا برهم زند ، بنا بر این عده ای از قوای شیروانی و گرجی را بکوه فرستاد تا نیروی دشمن را از عقب غافلگیر کند . رزم شدیدی در گرفت که طی آن پیروزی گاهی با ایرانیان و زمانی با لز گیها بود تا اینکه قوای خراسانی بیک حرکت دوانی علیه قوای کوهستانی دشمن مبادرت نمودند ، در نتیجه آن نیروی ایران موفق شد بینه لز گیها حمله شدیدی برد لکن تلاش نیروی ابراهیم خان برای تصرف بیک موضع مهم کوهستانی که در تصرف **ابراهیم دیوانه** و **خلیل** بود بجائی نرسید و تلفات سنگینی بایرانیان وارد آمد . ابراهیم خان ناگزیر در صدد بر آمد که از جبهه بنیروی دشمن حمله برد لکن افسران او را از این قصد باز داشتند و تأیید کردند که آن موضع تصرف شدنی نیست .

بنا بر این مانوری برای رسیدن بدشمن از راه دیگر آغاز شد و عبور از این راه نیز مستلزم گذشتن از جاده باریک و بسیار دشوار بود که در پیرامون آن جنگلهای انبوه قرار داشت . چون سران لز گی از مقاصد ابراهیم خان آگاه گردیدند عده ای داوطلب مأمور ساختند که در دو طرف جاده کمین کنند و نیروی ایران را بدام افکنند . چون قوای ابراهیم خان نمایان شدند لز گیها از شلیک خود داری نموده و گذاشتند که عده قوای **شیروانی** و **گرجی** عبور نمایند ، سپس بطرف خود **ابراهیم خان** و ستاد و نگهبانان وی حمله بردند . ایرانیان که از سرنوشت قوای جلودار خود اطلاع نداشتند دوچار وضع دشواری گردیدند و تلفات سنگینی متحمل شدند . **ابراهیم دیوانه** که با داوطلبان لز گی بود **ابراهیم خان** را شناخت و بطرف او شلیک کرد و سرش را زخمی ساخت و پرچمدار نیروی ایران نیز بهلاکت رسید و همچنین **آغور خان** فرماندار **گنجه** هم که ابراهیم خان را توصیه بفرار از دام میکرد نقش زمین شد و ابراهیم دیوانه و خلیل چون مشاهده کردند قوای ایران دچار هرج و مرج گردیده اند بحمله پرداختند ، ابراهیم خان مجدداً مورد

شلیک ابراهیم دیوانه قرار گرفته و آنرا بهلاکت رسید، آنگاه جنگ سر نیزه خونینی آغاز گردید لکن تنها عده معدودی از ایرانیان توانستند فرار نمایند و خبر سانحه را بقیه ارتش ایران اطلاع دهند.

پس از مرگ ابراهیم خان فرماندهی کل قوای ایرانیان به محمد خان افشار که یکی از خویشاوندان نادر بود واگذار گردید و او با اشکال فراوان توانست از رود ارس بگذرد، با اینکه لنگر گیهانخست نسبت بجسد ابراهیم خان مراتب احترام را رعایت کردند و آنرا در تابوتی گذاشتند با اینهمه لنگر گیهای جار آنرا از تابوت بدر آورده و بدرختی آویزانش کردند و سوزانیدند. از این رو معلوم میشود ابراهیم خان انزجار مخصوص نسبت بلنگر گیها داشته و مایل بود گوشمالی سختی بآنان بدهد. پس از اینکه نادر از قتل برادرش متأثر و متالم گردید، امیر اصلانخان قرقلو را بایالت آذربایجان و صفی خان بغایری را که سردار گرجستان بود دستور داد که حتی الامکان در تنبید لنگر کید جار و تله پوشیده و انتقام بگیرند.

۴۱- شکست لنگر گیها و تسلیم آنان

نادر پس از عزیمت از مشهد و عبور از کرکان در تهران و قزوین از راه قراجه داغ و بردع بطرف داغستان رهسپار شد، بطوریکه قبلاً گفته شد در سال ۱۱۵۳ در نادر آباد به عبدالغنی خان و فتحعلی خان برادر زن خود دستور داده بود بشیروان عزیمت کند و با قوا و فرماندهان گرجستان و آذربایجان در دفع شر لنگر گیهای جار و تله در پائیز و زمستان همکاری نمایند. اما بععلیه چگونگی آن روشن نیست عبدالغنی خان و سایر فرماندهان تا فروردین ۱۱۵۵ هجری حمله خود را بر لنگر گیها شروع نکردند و فرمانده ابدالی که به مراتب از ابراهیم خان آشناتر و شایسته تر بود بلنگر گیهای جار و تله تلفات سنگینی وارن ساخت و آنان را ناکزیر بتسلیم نمود.

۴۲- جنگ قوای ایران با قبایل قراجه داغ در مناطق بنگل

نادر بطرف شیروان پیش راند و در آغاز ماه جمادی الاول ۱۱۵۵ داخل

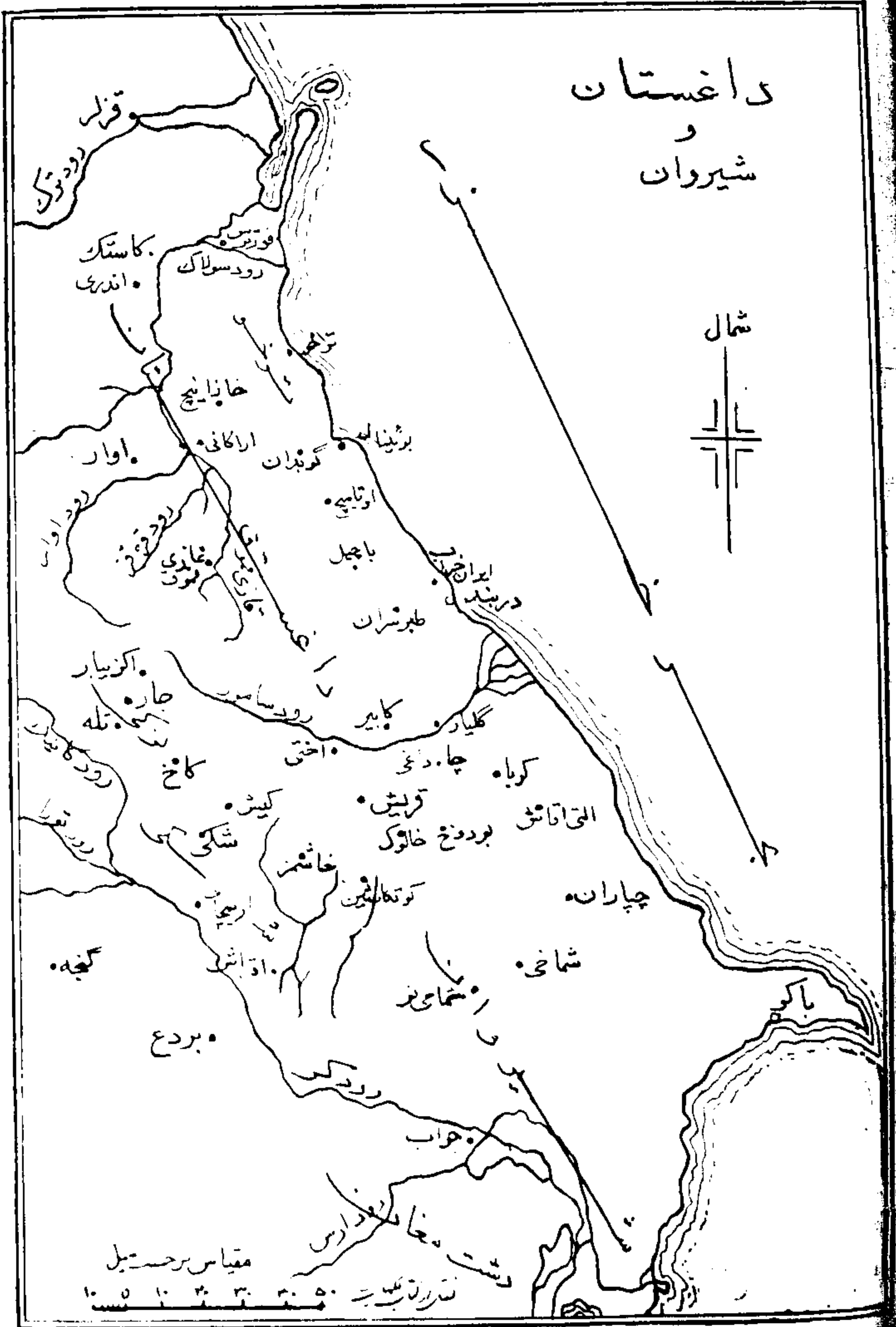
شهر **غازی قموق** واقع در قلب داغستان گردید و در این شهر بود که گزارشی دریافت داشت مبنی بر اینکه قوای مختلط ازبک و تاتارهای آرال و قزاق، خوارزم را مسخر کرده و خیمه را بتصرف در آورده و **طاهربیک** والی خوارزم و طرفدارانش را بقتل رسانیده اند. اگر چه بعداً معلوم شد این گزارش تا اندازه‌ای اغراق آمیز است با اینهمه نادر برای سر کوبی اشرار آماده گردید.

نادر در اوائل ماه رجب ۱۱۵۴ بمنظور محاصره منطقه آوار از غازی قموق حرکت کرد ولی نظر بفرار رسیدن فصل پائیز و دشواری راه مشکل بنظر میرسید که او در این هنگام کمر باشغال تمام آن منطقه کوهستانی بسته باشد زیر اسردی هوا با مقاومت شدید کوهستانیها دست بدست هم داده و نادر را از ادامه پیشرفت بطرف شمال بازداشت و او را بطرف کرانه بحر خزر متوجه ساخت.

هر گاه نادر پیشرفت بطرف آوار را یکماه زود تر آغاز کرده بود شاید میتوانست کلید داغستان را بدست آورد. بدون شبهه بکمک شهمخال خاصنولاد خان

وسرخای خان و اوسمی خان و سایر سران مطیع و نیروی سربازان کثیرش میتوانست بهتر از سال بعد پیروز گردد، بدیهی است در این صورت حل مسئله داغستان اهمیت شگرفی مییافت. زیرا نادر پس از بدست آوردن ممالک بزرگ هندوستان و ترکستان و افغانستان بمراتب بهتر میتوانست با عثمانیان برابری کند و نیز بسیار احتمال داشت که هر گاه نادر در این هنگام بروسیه حمله میبرد باسانی میتوانست هشتراخان را تصرف نماید زیرا در آن موقع عدّه کثیری از قوای روسیه با سوئد مشغول جنگ بودند و روسیه دارای نیروی کافی برای مواجهه با نادر نبود.

هنگامیکه نادر بطرف کرانه بحر خزر باز میگشت اطلاع یافت که دسته‌ای از قبایل قراجه داغ در مناطق جنگلزار بقوای وی حمله برده و عده‌ای از آنان را کشته و اثاثیه ایشان را بیغما برده‌اند و تولید زحمت برای قوای ایران کرده‌اند، حتی گستاخی را بجائی رسانیده‌اند که بچادر نادر حمله برده و چند تن از زنان وی را ربوده‌اند.

تصویر شماره بیست و پنج

۴۳- حمله بداغستان

نادر از این پیش آمد چنان بر آشفت که عده‌ای از افسران و سربازان نگهبان خود را بقتل رسانید، آنگاه سوگند یاد کرد که خاک داغستان را ترك نخواهد کرد مگر آنکه کلیه طاعیان یوغ بندگی بگردن نهند.

نادر روز پنجم شعبان ۱۱۵۴ وارد دربند گردید و اثاثیه خود را در آن شهر گذاشت و با شتاب هر چه تمامتر حمله بطوایف قراچه داغ را آغاز کرد و بمنظور اینکه در مورد لزوم بتواند بحملات متقابل پردازد در منطقه شمخال در هر ۱۲ یا ۱۸ کیلو متری دژی نیرومند ساخت. در تاریخ دهم رمضان ۱۱۵۴ نادر بدون اخذ نتیجه قطعی از لشکر کشی باز گشت و از آنجا که باران سیل آسائی شروع بیاریدن نموده و حرکت رادشوار ساخته بود در **دشت کافری** واقع در ۱۸ کیلومتری شمال باختری دربند مرکز ستاد زمستانی خویش را برقرار ساخت.

تأمین خواربار ارتش معظمی در منطقه‌ایکه بیشتر شامل کوه و جنگل بود اشکال فراوان داشت مخصوصاً برای آنکه نواحی اطراف **شیروان** بر اثر جنگهای متوالی بکلی ویران شده بود. بنابر این تنها راه تهیه احتیاجات ارتش استفاده از کشتی بود. نادر که در **خلیج فارس** ناوگانی بوجود آورده بود تصمیم گرفت در **بحر خزر** نیز ناوگانی بوجود آورد. لیکن کشتی کافی در اختیار نداشت و گذشته از این ایرانیان در کشتیرانی زیاد مهارت نداشتند، نادر مصمم شد عده‌ای کشتی‌ساز برای رفع این نقص بایران احضار نماید و چون نمیتوانست بسرعت کشتی لازم تهیه کند ناگزیر بود که برای کشتیرانی بروسها توسل جوید.

هنگامیکه **کالوشکین** شاه ایران را از استقرار **الیزابت پترونا** بر تخت سلطنت روسیه بعد از کودتای ششم دسامبر ۱۷۴۱ آگاه ساخت نادر تأیید کرده این خبر بسی خوشحال شده است زیرا تخت و تاج روسیه قانوناً بدختر **پتر کبیر** تعلق دارد. آنگاه یکدست لباس فاخر و یک هزار روبل به **کالوشکین** بخشید و از او تقاضا نمود ترتیب قرض دادن ده کشتی روسی را بدولت ایران بدهد تا از این

کشتیها بر ضد سرکشان داغستان بکار برد و چند تایی دیگر را صرف حمل و نقل کالا از هسترخان نماید. **کالوشکین** ضمن ابلاغ این درخواست بدولت متبوع خود در عین حال این نکته را یاد آور شد که هر گاه نادر کشتی دریافت دارد دیگر پس نخواهد داد زیرا مصمم است ناو گانی نیرومند برای ایران بوجود آورد. بر اثر اخطار کالوشکین دولت روسیه درخواست نادر را انجام نداده با اینهمه نادر بعداً توانست در بحر خزر هم ناو گانی بوجود آورد.

مراسم عید نوروز از طرف نادر بر طبق معمول در اردو گاه بر پا گردید و بنا باظهار میرزا مهدی خان در آن هنگام نادر قصد داشت بنفع یکی از پسرانش از سلطنت کناره گیری نموده وبکالات رهسپار گردد لکن قبل از کناره گیری از سلطنت کار روابط ایران را بادولت عثمانی یکسره کند.

نادر قبل از شروع لشکر کشی در سال ۱۱۵۴ (۱۷۴۲ میلادی) مأمورین خویش را بسر زمین **قموق** فرستاد تا برای او اسب ولوازم دیگر خریداری نمایند ولی قبیله قموق بر اثر تحمیل قیمت های گزاف و دمک بلز کیمها موجبات آشفتمندی خاطر نادر را فراهم ساختند.

در بهار سال ۱۱۵۴ نادر حمله بر طایفیان را باقوای فراوان در سه مرحله آغاز کرد لکن در هر سه مورد نتوانست کار آنانرا یکسره کند و بار آخر بطور معجزه آسایی از خطر مرگ رهایی یافت. **سرخای خان و شهخال خاصنولاد خان** در اشر اوقات از ملتزمین رکاب نادر بودند و نسبت باو خیانت نورزیدند ولی **اوسمی احمد خان** راه خیانت پیش گرفت و بدژ نیرومند **قریش** پناهنده گردید.

در تابستان همین سال یک دشتی متعلق بد سروان **التن Elton** که در **غازان** برای حمل و نقل کالاهای بازرگانی روسی بین **هسترخان** و بنادر ایران در **بحر خزر** کار میکرد با عده ای از دریا نوردان روسی و انگلیسی فر ماندهی سروان **دوروف** وارد انزلی گردید و **سروان التن** نیز سوار دشتی بود. هنگامیکه دشتی حامل کالاهای انگلیسی بار خود را خالی کرد تحت اختیار دولت ایران قرار گرفت در دوهورد برای حمل و نقل برنج بدر بند بکار رفت. نادری از این دشتیها میتوانست

تا اندازه ای انحصاری را که بازرگانان روسی برای حمل و نقل خوار و بار از راه دریا بداغستان ایجاد کرده بودند از میان ببرد و همین موضوع موجب ایجاد بحرانی بین دولت روسیه و کمپانی روسها گردید و نیز در نتیجه همین اقدام بود که مأمورین رسمی دولت روسیه در رشت و دربند به **التن و ودروف** رفتار بسیار خشنی پیش گرفتند .

بر اثر حملات متوالی داغستانیان نادر در شمال **طبرسران** اردو گاه مستحکمی ساخت . قوای ایران در این اردو گاه با زحمت بسیار احتیاجات خویش را تأمین مینمودند . ایرانیان گذشته از آنکه از لحاظ خوار بار سخت در مضیقه بودند، در معرض حملات متوالی لرزگیها و قبایل قراجه داغ و غیره نیز قرار داشتند . نادر بمناسبت تلفات و ناملایمت هائی که بسپاهیانش وارد آمد اردو گاه جدید را بنام **ایران خراب** موسوم ساخت .

هوای گرم و بدی آب موجب بروز طاعون خطرناکی گردید که مخصوصاً تلفات سنگینی بقوای افغان وارد ساخت ، در نتیجه نادر سپاهیان خویش را که مبتلا بطاعون شده بودند بار دو گاه دیگری واقع در ۱۸۰ کیلومتری شمال **طبرسران** در نزدیکی **بیناق** منتقل ساخت .

کالوشکین کوشش بسیار نمود که شاه را متقاعد سازد که لشکر کشی داغستان عواقب وخیمی برای ایران خواهد داشت لکن نادر باین سخنان توجهی نکرد و چون **کالوشکین** بیم آن داشت که شهریار ایران بخاک روسیه تجاوز نماید بدولت متبوع خود توصیه نمود که مرزهای روسیه را مستحکم سازد و دولت تزاری اندرز کالوشکین را بکار بست و نادر را ناگزیر ساخت که نقشه های خود را تغییر دهد، کالوشکین پس از این توصیه زندگی را بدرود گفت و جای خود را به واسیلی براتیشف داد. قوای ایران مرحله بمرحله بر طوایف **طبرسران** تسلط حاصل کردند.

۴۴ - تصرف دژ قریش

آنگاه نادر تصمیم گرفت برای تصرف آوار و تنبیه طوایف قموق دست به لشکر کشی جدیدی زند گو اینککه نیل بمقصود مستلزم عبور سپاهیان ایران از

مرز روسیه بود. چون نادر اطلاع یافت روسها نیروی عظیمی به قزلیار اعزام داشته‌اند از حمله بقبایل قموق منصرف گردید لکن برای تصرف آوار پا فشاری نمود. سپاهیان ایران پس از آنکه در نخستین مرحله شکست خوردند آق قوشا را اشغال کردند و بطرف آوار و شهر کافر قموق جلو راندند، لکن از گیها یکعده از جلوه‌داران نیروی نادر را که عده آنان از شش هزار نفر تجاوز میکرد بدام انداخته و پس از آنکه با آنان تلفات سنگین وارد ساختند همه را وادار بعقب نشینی کردند.

نادر شاه از عقب نشینی آنان چنان بر آشفت که عده ای از افسرانشان را بهلاکت رسانید، سپس خود بفرماندهی سه هزار تن سپاهی پیش راند و از جاده باریکی که در میان جنگل واقع بود بحمله پرداخت و در قصبه کوچکی ایرانیان مواجه باشکست سختی شدند که ناگزیر بعقب نشینی گردیدند، بدین طریق آوار یعنی کلید داغستان از حیطة تسلط نادر خارج ماند.

ظاهراً در همین اوان بود که يك دسته دیگر از سپاهیان ایران از کوهی که قلعه مستحکم قریش در آن واقع بود بالارفته و پس از حمله برق آسائی که سه روز بطول انجامید آن دژ نیرومند را گشودند لیکن خود احمد اوسمی توانست از دژ فرار نماید و به آوارپناه ببرد. طایفه قراجه داغ پس از آنکه دژ اصلی خود را از دست دادند و بی فرمانده ماندند ناگزیر تسلیم ایرانیان شدند.

در اوائل زمستان نادر از حدود آوار عقب نشسته و از طریق ترخو به ایران خراب بازگشت و مرکزستاد زمستانی خویش را در آنجا برقرار ساخت، گویا در ایران خراب بود که در پائیز سال ۱۱۵۴ هجری (۱۷۴۲ میلادی) پیش آمدی روی داد که در آخرین سالهای عمر نادر اثر شومی داشت و این حادثه تأثر انگیز کور کردن رضاقلی میرزا بود که در فصل جداگانه نگاشته شده است.

در اواخر پائیز ۱۱۵۴ (۱۷۴۲ میلادی) نادر تصمیم گرفت از رود منجمد اترک بگذرد و بخاک روسیه حمله برد و همواره انتظار میرفت که آتش نبرد بین ایران و روسیه مشتعل گردد. لکن روش تهدید آمیز دولت عثمانی نسبت بایران نادر

را از حملهٔ بروسیه بازداشت. نادر اطلاع حاصل کرد که قوای عظیمی از عثمانی و از جانب سلطان محمود پادشاه عثمانی بطرف مرزهای ایران بجلومیروند و گذشته از این در سال ۱۱۵۵ سفیری از دربار عثمانی بار دو گاه نادر آمد و از طرف سلطان محمود نامه ای آورد مبنی بر اینکه شاه عثمانی از قبول و تصدیق صحت مذهب جعفری و ساختن رکن دیگری برای کعبه معذرت خواسته است بهمین جهت نادر از حملهٔ بروسیه منصرف گردید و در عوض تصمیم بجنک با عثمانی گرفت و در تاریخ پانزدهم ذی حجه ۱۱۵۵ هجری (۱۰ فوریه ۱۷۴۳ میلادی) بطرف جنوب پیش راند.

قوای دلیر کوهستانی داغستان بفرماندهی احمد اوسمی که برای بار دوم از فرمان نادر سرپیچیده بود در پرتو پناهگاههای جنگل و کوهستان بقوای نادر آسیب فراوان رسانیدند، گو اینکه نادر توانست برخی از قلاع منجمله قریش را نگاهدارد. با اینهمه از لحاظ افراد و مهمات قوای وی تلفات زیاد دید و گذشته از این بحیثیت و مقام اولطمه وارد آمد. سپاهیان ایران در میان برف و سرمای شدید بطرف دشت مغان روی آوردند. سربازان از سرما و گرسنگی رنج بسیار بردند و عدهٔ کثیری از سپاهیان و چهارپایان در راه تلف شدند و دشواریها و حوادث گوناگون بحدی بود که مسافرت قوای ایران از دربند و کنار رود کُر چهل روز بطول انجامید.

۴۵. جنک با عثمانی و تصرف شهر زور و گرگوک

نادر شاه از داغستان از راه دشت مغان لشکر کشی بخاک عثمانی را شروع نمود و پس از آنکه در دشت مغان قوا و چهار پایان مدت بیست روز باستراح پرداختند. عاشورخان پاپالو را باشصت هزار سرباز در تبریز گذاشته و خود پیشتر بطرف خاک عثمانی را از راه هشتروند و قره چمن آغاز نمود، سپاهیان ایران پس عبور از ۷۶ کیلو متری تبریز بطرف جنوب بسوی مریوان عازم شدند و در این شاهزاده نصرالله میرزا و شاهزاده امامقلی میرزا و شاهزاده شاهرخ نیز که از

حرکت کرده بودند در تاریخ ۲۴ ربیع الاول ۱۱۵۶ با آنان پیوستند . نادر پس از مختصر توقیفی در مریوان بطرف سنندج پیشروی نمود . در این هنگام فرستاده محمد شاه گورگانی با ارمغانهای گرانبها به پیشگاه شاهنشاه ایران آمد .

تجدید خطر جنگ بین ایران و عثمانی دولت عثمانی را نسبت به روسیه نرمتر کرد . اخبار مربوط به ورود قوای کمکی روسیه به **حاجی طرخان و قزلباش** در آغاز عثمانی را بسیار نگران ساخت زیرا بیم آن داشتند که این قوا دوش بدوش سپاهیان ایران داخل جنگ علیه عثمانی گردند ولی بعد معلوم شد که روسیه چنین قصدی ندارد . نادر قبل از ترک داغستان نمایندگان **احمد پاشا** فرماندار بغداد فرستاده و از او درخواست کرده بود که بغداد را تحویل دهد . پاشای بغداد پس از دریافت این پیام در صدد استمهال برآمد و نماینده ای بنام **محمد آقا افندی کلانتر** نزد نادر فرستاد و باو پیغام داد که بسیار میل دارد با نادر روابط دوستانه داشته باشد و درخواست او را اجابت نماید لکن قبل از پایان مدت مأموریتش نمیتواند بغداد را تحویل دهد و بنابراین مدتی مهلت میخواهد .

محمد آقا پیام احمد پاشا را در سنندج تقدیم نادر کرد . نادر نسبت به درخواست احمد پاشا تا اندازه ای روی موافقت نشان داد لکن عده ای از قوای خود را مأمور اشغال سامره و حله و نجف و کربلا و راه احد و سایر شهرهای مهم بین النهرین نمود و در عین حال **سردار قجه خان شیخانلو** را بفرماندهی قوای مأمور محاصره بصره گذاشت و بفرماندهان **شیروان و حویزه و شوشتر و دزفول** و اعراب دیگر این مناطق نیز دستور داد که با او همکاری نمایند .

نادر پس نصرالله میرزا و سایر شاهزادگان را بهمدان اعزام داشت و خود همزم داشت ستاد قوا را در فصل زمستان در نزدیکی بغداد برقرار ساخت و با دستور داد که از ناحیه شهر زور غله باندازه کافی جمع آوری شود و با دو کاه وی ارسال گردد .

نادر پس از رسیدن بمریوان دو باره بسنندج بازگشت و سپس بطرف باختر توجه شده و از مرز عثمانی گذشته داخل منطقه حاصل خیز شهر زور گردید .

و محمد کاظم نقل میکند که نادر قبل از ورود به بین‌النهرین به کرمانشاه آمد و در آنجا پایه‌های دژ نیرومند وزرادخانه بزرگی را گذاشت ، سپس قوای خود را سان دید . بقول وی نیروی نادر که از تمام کشور جمع آوری شده بودند به سیصد و هفتاد پنجهزار تن بالغ میگردید . نادر بفرماندهان خود دستور داد که برای يك جنك ده ساله با عثمانی خود را آماده نمایند . خالد پاشا فرماندار منطقه شهر زور بمحض ورود قوای ایران فرار را برقرار ترجیح داد . سپاه ایران در ۱۴ جمادی الثانی ۱۱۵۶ هجری (۵ اوت ۱۷۴۳ میلادی) بکرکوک رسید و پادگان کرکوک شهر را ترك گفتند لکن بدژ پناه برده آماده مقاومت گردیدند . چون دژ مستحکم بود نادر تصمیم گرفت قبل از حمله آنرا گلوله باران کند و پس از آنکه يك هفته بعد توپخانه وی وارد شد دژ را طوری زیر آتش گلوله گرفت که مدافعین بجان آمده و تسلیم شدند .

۴۶ - تصرف کارملیس (کرملیس)

میرزا مهدیخان حکایت میکند که نادر عزم نداشت از کرکوک تجاوز کند زیرا امیدوار بود پیامهاییکه توسط احمد پاشا بسطان عثمانی فرستاده بود مورد موافقت قرار گیرد و او را از لشکر کشی به پیشروی بی نیاز سازد لکن این امید بيمورد بود زیرا هنگامیکه نادر در کرکوک بود از سلطان عثمانی نامه‌ای دریافت داشت مبنی بر اینکه شیخ الاسلام عثمانی فتواداده است که کشتن یادستگیر کردن ایرانیان که مذهبشان مخالف مذهب اسلام (تسنن) باشد مباح است . درعین حال پادشاه عثمانی به حاجی حسین پاشا والی موصل دستور داده بود که جداً برای دفاع آماده گردد . نامه سلطان عثمانی نادر را بیش از پیش برآشفته و او را برآن داشت که روز چهاردهم رجب ۱۱۵۶ بطرف موصل پیش راند . در عرض راه جلوه داران قوای عثمانی برای مقاومت کوشش کردند لکن نادر بسرعت آنان را بعقب راند ، درحالی که قصبات را یکی پس از دیگری با شتاب هرچه تمامتر اشغال میکرد بموصل نزدیک شد . از نقاطیکه در این پیشروی بدست نادر منهدم گردید

کارملیس میباید. یعنی همان جائیکه اسکندر کبیر در سال ۳۳۱ قبل از میلاد داریوش را مغلوب کرد.

۴۷ - شکست طایفه یزیدیان

چون نادر به آلتون کپری نزدیک شد اهالی آن از در اطاعت در آمدند و باستقبال وی شتافتند و آمادگی خود را برای تسلیم شدن اعلام داشتند و در عین حال بوی اطلاع دادند که دسته‌های از شیطان پرستان (یزیدیان) هستند که سر مقاومت دارند. نادر در حدود دوازده هزار تن از قوای خود را بفرماندهی **علی قلی خان** پسر برادرش مأمور جنگ با طایفه یزیدیان نمود و در جنگی که در گرفت یزیدیان مقاومت شدیدی ابراز داشتند، لکن سرانجام در مقابل حملات سلحشوران آزموده ایرانی از پای درآمدند و علی قلیخان پس از انهدام کلیه مواضع آنان بار دو گاه باز گشت.

۴۸ - جنگ با عثمانی و شکست آنان در مشرق و جاده

در این اثنا حسین پاشا والی موصل خود را برای دفاع ممتد آماده میساخت و چون فرماندار حلب نیز با قوای خود باو پیوست عده پادگان موصل بسی هزار رسید. حسین پاشا بر اثر ورود قوای دملکی در مقاومت دلیر تر شد و درخواست نادر را برای قبول تسلیم رد کرد و برادرش **عبدالفتاح بیگ** را مأمور جنگ با قوای ایران نمود. سپاهیان ایران و عثمانی در خاور دجله روبرو شدند و نیروی ایران بفرماندهی **علی قلی خان** چنان ضربتی بعثمانیان وارد ساخت که دشمن ناچار به فرار و سرآسیمه به موصل فرار کرد.

۴۹ - محاصره کامل موصل

در بیست و پنجم رجب ۱۱۵۶ نادر و قوایش در یریمجا واقع در نزدیکی مرقد حضرت یونس نبی **علیه السلام** اردو زد و بنا بر دستور نادر در بالا و پائین موصل

بر روی رود دجله پلپهایی بسته شد و قوای زیادی بکرانه باختری رود انتقال یافت تا محاصره موصل را تکمیل نماید.

اخبار مربوط بلشکر کشی نادر به بین النهرین و تهدید بغداد و تصرف کرکوک در قسطنطنیه تولید نگرانی شدید نمود. قزلباشها از بیم طغیان مردم عثمانی علی پاشا را از کار برکنار ساخت و حسن پاشا را بجای وی گماشت. علت انتخاب حسن پاشا بصدارت عظمی بیشتر آن بود که وی در ارتش محبوبیت خاصی داشت. هنگامیکه خبر محاصره موصل بپایتخت عثمانی رسید بر شدت وحشت عثمانیان افزوده شد و از راه اضطرار به کنت بنوال متوسل گردیدند و او متعهد شد که با يك جنك ماهرانه ایرانیان را کاملاً مغلوب سازد. لکن نقشه اش مورد موافقت دولت عثمانی قرار نگرفت.

اما راجع بمحاصره موصل پس از آنکه ایرانیان شهر را کاملاً محاصره نمودند دست بایجاد سنگرهای نیرومند زدند و چهارده آتشبار و ۱۶۰ توپ و ۲۳۰ خمپاره انداز در پیرامون شهر برقرار ساختند و توپها روز هشتم شعبان ۱۱۵۶ شلیک را آغاز کردند و مدت هشت روز و هشت شب لاینقطع بر شهر باران آتش و گلوله باریدند و دیوارهای شهر در چند نقطه سوراخ گردید. لکن مدافعین با نهایت سرسختی ایستادگی میکردند و شکافها را مسدود میساختند و از پیشرفت قوای ایران جلوگیری مینمودند. جنگهای سختی روی داد و سپاهیان ایران دست کم هفت بار بحمله عمومی و پنج بار بحملات فرعی پرداختند. یکبار شکاف بزرگ در دیوارهای شهر پیدا شد و ایرانیان با شتاب جلو راندند، لکن عثمانیان سخت بدفاع پرداخته و قوای ایران را عقب راندند.

در این هنگام محمد آقا افندی فرستاده احمد پاشا فرماندار بغداد که از اسلامبول برگشته بود با نامه از جانب سلطان عثمانی باره و گاه نادر رسید. پادشاه عثمانی در این نامه متذکر شده بود که تا قوای ایران خاک عثمانی را ترک نکند حاضر بمذاکره نخواهد شد و نادر باین تقاضای سلطان محمود تن داده و روز دوم رمضان ۱۱۵۶ (۲۰ اکتبر ۱۷۴۳ میلادی) از پیشروی بخاک عثمانی خودداری نموده

و با قوای خود از موصل بطرف کرکوک و قره تپه عقب نشینی کرد و برای زیارت عتبات بجنوب سرا زیر شد. در آنجا بتشکیل مجلس مذهبی بشرحیکه در فصل جدا گانه مندرج است اقدام و محمد آقا افندی را با پیام صلح بعثماني فرستاد. سپاهیان ایران نادر را بر آن داشتند که حاضر بمذاکره با حسین پاشا در باره متارکه جنگ گردد. فرمانده قوای عثمانی از مذاکرات استقبال نموده و تحفه و هدایای گرانبھائی بین **احمد پاشا و نادر شاه** مبادله و نادر حاضر شد دست از محاصره موصل بردارد بشرط آنکه پیشنهاد های صلحی از طرف حسین پاشا به قسطنطنیه ارسال گردد.

آنگاه نادر عمده قوا و بنه خود را در قره تپه گذاشته و بدین طریق يك مرحله مناسبات عجیبی بین ایران و عثمانی آغاز گردید و عجب آنکه در تمام این مدت محاصره بصره ادامه داشت.

۵۰- طغیان **سام میرزا و شورش شیروان و سرگوبی آنان**

در ۲۲ شعبان ۱۱۵۶ نادر خبر یافت که **سام میرزا** نامی ادعای شاهزادگی و پسر شاه سلطان حسین را در اردبیل نموده و با تفاق **محمد ولد سرخای** و عده ای از لزگیها فرماندار شیروان را دستگیر ساخته و سپس او را بین **شماخی و شابران** بهلاکت رسانیده اند.

اندکی بعد گزارش رسید که مدعی دیگری بنام **صفی میرزا** (الیاس محمد علی رفسنجانی) که هوا خواه عثمانیان است از ارز روم بطرف مرز ایران روان میباشد.

در همین اوان پیدھائی از ترکستان بارید و گاه ایرانیان رسیدند و جدت کردند که بازرگانانیکه از **تاشکند و چین** به شرحی آمده اند نقل میکنند که چون **مانکو خاقان** پادشاه چین از لشکر دشمنان نادر خبر یافته است مشغول تمرکز قوا و تدارکات جنگی برای سرکده بی قوای ایران میباشد و بعد از آن ختن و ختای پیغام داده است که خود را برای دفاع در مقابل قوای ایران آماده سازند. بنا باظهار **محمد کاظم** چون نادر عزم داشت پس از تصرف خاک عثمانی خاک

ختای را اشغال نماید دستور داده بود مواد جنگی فراوانی جمع آوری گردد و در شهر مرو تمر کزیابد تا درموقع لشکر کشی به ختای حاضر باشد •

ابراهیم خان افشار که فرزند دوم **ابراهیم خان ظهیرالدوله** برادر مقتول نادرشاه بود و پس از کشته شدن پدرش نادرشاه او را با اسم پدر نامید و استاندار آذربایجان بود سام میرزا را دستگیر و بینی او را بریده و سپس آزادش نمود و او بداغستان رفته و با **محمد فرزند سرخای لزگی** پیوست و گروهی از ماجراجویان لزگی **طبرسران** و **در بند** را بدور خود گرد آورده و مردم شیروان را بشورش وادار کردند. **محمد علی خان قرخلو افشار** فرماندار در بند مراتب را به نادر گزارش داد و کمک طلبید و نادر شاه **حیدر خان** را بیاری او فرستاد ولی در راه **شماخی** به **شابران** بدست شورشیان کشته شد •

سام میرزا و **محمد لزگی** پس از کشتن **حیدر خان بدژ آق سو** و **شیروان** تاخته بکمک مردم **طبرسران** و **شابران** نیروئی فراهم آوردند و کارشان اندکی بالا گرفت. در این هنگام **مغانیهائیکه در دژ قبری** (از دژهای پیرامون در بند) بودند بر سر بازان افشار که پادگان دژ بودند شوریده آنها را کشتند و بشورشیان پیوستند. **محمد علی خان افشار** چون کار را بدینگونه دید گروهی از سران لزگی و مغانیهها را که درباره آنها بدگمان بود از دم تیغ گذرانیده سپس باستحکام شهر پرداخت و مراتب را دوباره گزارش داد. **عاشور خان** پاپالو که به ایروان آمده بود برای سر کوبی شورشیان به همراهی **حاجی خان بیک** بیگلربیگی شهر گنجه بکمک **محمد علی خان شتافته** و در کنار رود خانه **کودا** بساختن استحکامات جنگی پرداخت •

همچنین **کریم خان** افشار از ارومیه با نیروی پادگان آنجا بسوی **دشت مغان** روی آورد و گروهی از سپاهیان را بکمک **عاشور خان** فرستاد • پس از اینکه گزارش فرماندار در بند بنادرشاه رسید شاهزاده **نصر الله میرزا** را که در همدان بود نزد خود احضار نموده شاهزاده بسوی کرکوک رهسپار و روز هیجدهم رمضان ۱۱۵۷ در آبادی **ایلان** بموکب همایونی برخورد نمود و از آنجا به همراهی

سردار فتحعلی خان افشار و پانزده هزار سپاهی بسوی آذر بایجان رهسپار گردید .

شاهزاده پس از اینکه به تبریز رسید فتحعلی خان افشار را با چند دسته از سپاهیان بكمك عاشورخان فرستاد و خود از پس او روان شد و روز چهارشنبه چهارم ذیقعده ۱۱۵۷ شورشیان با همه نیروی خود در شمال آبادی باغشاه آماده نبرد شدند .
فتحعلی خان افشار و عاشورخان پاپالو بادلاوران افشار پس از آغاز جنگ بر سر شورشیان تاخته و در یک نبرد خونین پرچم آنها را بچنگ آورده و بیش از یک هزار تن را کشتند و **محمد لزگی** فرمانده شورشیان در گیر و دار جنگ زخمدار شده با گروهی از همراهانش فرار نمود و **سام میرزا** بسوی گرجستان گریخت ، سپس دلاوران ایران در **آق سو** را که مرکز شورشیان بود محاصره و سر بازان لزگی پادگان آنجا را زنده دستگیر نمودند .

۵۱ - جنگ بصره

هنگامیکه نادر پیشرفت بطرف لر لوك و موصل را آغاز کرده **قجه خان شیخلوانلو** را بفرماندهی قوای مأمور پیشرفت بطرف **بصره** انتخاب نمود . قجه خان با اتفاق فرماندار **حویزه** و سلیمان رئیس معروف اعراب لعاب ده بخاک ایران مهاجرت نموده و تابعیت ایران را قبول کرده بودند خود را برای لشکر دشی مشترك بطرف بصره از راه حویزه آماده ساختند .

چون قوای ایران نزدیک مرز رسیدند از طرف فرماندار **حویزه** دو پیک وارد بصره شدند و درخواست کردند که شهر بیبدونک تسلیم گردد و در غیر اینصورت سپاهیان ایران مبادرت بقتل عام اهالی خواهند کرد .

رستم آقا معاون فرمانداری بصره پس از آنکه چند روز با ایرانیان خود صحبت نمود این درخواست را رد کرد و در نتیجه قوای ایران پیشرفت بطرف مرز را آغاز نمودند . نزدیک شدن قوای ایران بمرز عثمانی اعراب منتفق و بنی لم با **بطنیان علیه عثمانی و الحاق بدشمن تشویق کرد** ، **رستم آقا** برای جلوگیری از

انتقال قوای ایران و متفقین آنان بکرانه باختری شطالعرب چند ناو مأمور ساخت ، لکن با اینهمه ایرانیان با کشتیهائیکه در حویزه ساخته بودند از شطالعرب عبور نموده و محاصره شهر را آغاز کردند .

پس از آنکه تماس دریل کمیسر کمپانی هند خاوری در بصره از خبر حمله قوای ایران آگاه گردید بیک کشتی کوچک متعلق بکمپانی که در نزدیکی بصره لنگر انداخته بود دستورداد که شب هنگام از کرانه بصره خارج شود، زیرا بیم آن داشت که هر گاه کشتی در بصره بماند عثمانیان آنرا ضبط نموده و علیه ایرانیان بکار میبرند. چنانکه در سال ۱۱۴۸ (۱۷۳۵ میلادی) بادو کشتی دیگر کمپانی همین رفتار را کردند. هنگامیکه فرماندار بصره اطلاع یافت که کشتی از آبهای بصره خارج شده است دریل را متهم بهمکاری با ایرانیان نمود، اتفاقاً ملوانان کشتی که اکثر آنان اهل بصره بودند قبل از آنکه کشتی زیاد از بصره دور شود علم طغیان برافراشتند و کشتی را بساحل باز گرداندند. فرماندار بصره از این پیش آمد بسیار خرسند شد و از دریل درخواست کرد که کشتی را با و تحویل دهد. چون دریل از اجابت این درخواست سر باز زد، رنستم آقا او را دستگیر ساخت و مدت چهل و هشت ساعت وی را در میان چادری محبوس کرد و چنین انتشار داد که او از طرفداران جدی ایرانیان است. بطوریکه زندگی دریل و دانورس گریوس معاونش بمخاطره افتاد زیرا در میان سربازان خشم شدیدی علیه او ایجاد شده بود دریل چون احساس کرد زندگی در مخاطره است ناگزیر بتحویل کشتی تن در داد، لکن در خفا بناخدای آن پیغام داد که بمحض بدست آوردن فرصت مناسبی کشتی را منهدم سازد. ناخدا نیز سوراخی در عقب کشتی ایجاد کرد و چنین ادعا نمود که تصادفی این حادثه را بوجود آورده است و در نتیجه عثمانیان موافقت کردند کشتی بساحل باز گردد، در عین حال دریل آزاد شد لکن مواجه بمصائب و مشکلات شدیدی تری گردید زیرا وی وسایر اروپائیان مقیم بصره ناگزیر بودند برای سربازان عثمانی اسلحه و مهمات واسب و احتیاجات دیگر تهیه نمایند .

سپاهیان ایران که متجاوز از دوازده تا پانزده هزار تن بودند در پیرامون

شهر آتشبارهای متعددی برقرار ساختند، لکن در آغاز مواجهه با اشکال گردیدند، زیرا دارای آتشبار سنگین نبودند و از نادر در خواست کردند چند توپ بزرگ برای آنها تهیه کند ولی این توپها بموقع نرسید • بهمین جهت قسمت اعظم حملات ایرانیان دفع گردید، گویانکه آتش توپخانه ایرانیان بشهر بصره خسارت فراوان وارد کرد و کنسولگری فرانسه و بسیاری از ساختمانهای شهر را ویران ساخت •

طی یازده روز آخر محاصره که بایرانیان توپ سنگین رسید شهر بصره شب و روز مورد بمباران قرار گرفت ولی سر انجام حملات شدید ایرانیان بنتیجه نرسید زیرا بین ناوگان و نیروی زمینی ایران همکاری مؤثری برقرار نبود •

در این هنگام بود که نادر پس از آنکه بطور موقت با احمد پاشا سازش حاصل کرد رسولانی بمیدان جنگ آمدند و از طرف نادر اعلام داشتند که مخاصمات متار که گردد و بهمین جهت دروازه های بصره باز شد و تحفه و هدایای زیادی بین فرماندهان عثمانی و اولیای امور بصره از یکطرف و سردار قجه خان و فرماندار حویزه از طرف دیگر مبادله گردید . فرماندار حویزه پیام محبت آمیزی به دریل فرستاد و از زحماتی که برای وی تولید کرده بود پوزش خواست و از او و کریوس درخواست کرد که اردوگاه ایرانیان را دیدن کنند . دریل نیز سپاسگزاری کرد و هدایایی برای فرماندار حویزه فرستاد .

در حدود یک هفته بعد سپاهیان ایران بطرف حویزه عقب نشستند و فرماندهان آنان نیز برای تقدیم گزارش بنادر راه نجف را پیش گرفتند •

پس از آنکه بدین طریق نادر با احمد پاشا عهد نامه منعقد کرد و بشهر شایران رفت و در آنجا منتظر شد تا نظر امپراطور عثمانی درباره عهد نامه برهوش شود نادر از اکتاف ایران اطلاعات اضطراب آمیزی درباره وقوع شورشهای متعدد در نقاط مختلف دریافت داشت و بهمین جهت بدون تأمل از مرز عثمانی عبور کرد و شهر شایران را بقصد ماهی دشت و کرمانشاه ترک گفت •

۵۲- سرکشی مجدد سام میرزا و طغیان محمد خان سرخای

در تابستان ۱۱۵۶ چون مأمورین جمع آوری خراج در شمال باختری ایران خشونت فراوان بکار میبردند و نارضایتی کامل ایجاد نمودند، سام میرزا مجدداً موقع را برای فعالیت خویش مقتضی دانسته و از طرف دیگر بتصور اینکه انتساب وی بخاندان صفوی مردم را بمتابعت وی راغب خواهد ساخت قیام نمود و اهالی در بند و طبر سران را بشورش اغوا نمود. در عین حال ب عناصر شورش طلب شیروان نامه نوشت و آنان را بیرونی تشویق نمود. محمد علی خان حاکم در بند اقدامات سام میرزا را بنادر گزارش داد و او نیز به حیدر خان حاکم شیروان دستور داد که بطرف شمال بکمک محمد علی خان پیش راند. در عین حال محمد خان پسر سرخای نیز که در آوار پنهان بود بسام میرزا پیوست و دو فرمانده سرکش بطرف قوای حیدر خان تاختند، قبل از آنکه این قوا بتوانند بنیروی محمد علی خان ملحق شوند در نزدیکی شیروان جنگ را آغاز کردند و پراثر کثرت قوا پیروز گردیدند و توانستند حیدر خان را دستگیر کرده و بقتل رسانند. سپس آقسو مرکز اداری شیروان را نیز اشغال کردند. پیروزی طغیان شعله های شورش را فروزانتر ساخت و مردم را بگردنکشی تشویق کرد تا بحدی که در اندک مدتی سام میرزا و محمد خان خویشتن را در رأس بیست هزارتن نیروی شورشی یافتند.

۵۳- شکست قوای سرخای

چون نادر شاه از این اخبار وحشت انگیز آگاه شد فوراً فرمان داد که آشورخان افشار فرمانده قوای آذربایجان با حکام ارومیه و گنجه در دفع شورش همکاری نمایند و پسرش نصرالله میرزا و برادرزانش فتحعلی خان نیز دستور داد که بسرکوبی طغیان اقدام نمایند. قوای عظیمی که تحت فرماندهی این سرداران نامی گرد آمدند روز چهارم ذی حجه ۱۱۵۶ (۲۰ دسامبر ۱۷۴۳ میلادی) در باغشاه نزدیک شماخی با گردنکشان مصادف شدند و تلفات سنگین و شکست فاحشی بر آنان وارد

ساختند و متجاوز از یک هزار تن سربازان دشمن را دستگیر کردند و همه توپهای آنان را تصرف نمودند، لکن **محمد خان** با وجود اینکه زخم خطرناکی برداشته بود به **داغستان** گریخت و **سام میرزا** نیز توانست به **گرجستان** فرار نماید.

۵۴ - قلع و قمع پادگان کوبه

در این اثنا **محمد علی خان** برای گوشمال دادن پادگان **کوبه** اقدامات شدیدی نمود و بسیاری از سربازان این پادگان را کشت و بقیه را کور کرد و برای عبرت سایر گردنکشان آنان را نابینا بخانه های خود بازگردانید.

نصرالله میرزا بدین طریق پس از استقرار نظم و آرامش در نواحی **شیروان** و **دربند** برای پیوستن پیدرش آماده گردید و هنگامیکه از منطقه قره باغ عبور میکرد یکی از پیروان پسر سرخای (**محمد خان**) نسبت باو سوء قصد نمود لکن نتیجه نگرفت.

۵۵ - شورش در گرجستان و قفقاز و دستگیری **سام میرزا**

در همان اثنائیکه شورش در نواحی شمال باختری ایران ادامه داشت در **گرجستان** نیز مانند **شیروان** آتش شورش مشتعل گردید و **گیوا** **میلکخور** توانست باسانی جمع کثیری از عناصر ناراضی را در پیرامون خود گرد آورد سرانجام چاکس و سایر طوایف قفقاز نیز باو پیوستند و مدتی **گیوا** و یارانش تفلیس را تحت تهدید میکردند، لکن خوشبختانه **تیمور** و پسرش **ایرا کلی** نسبت به تدبیر و فداکاری ماندند و برای سر دویی گردنشان دامن هم پدید آمدند **سام میرزا** هم چنین بود پس از شکست فاحشی که در **باغشاه** خورد بطانیان کرجی پیوست ولی بخت بد همچنان در تعقیب او بود زیرا روز چهاردهم ذی حجه ۱۱۵۶ **تیمور گیوا** پیروانش را در بالای **کارتیل** سخت شکست داد و **سام میرزا** را هنگامیکه میخواست بخاک عثمانی فرار کند دستگیر کرد.

۵۶- شورش اگراد

چنانکه قبلاً گفته شد نادر پس از چند هفته توقف در شهر وان در اوائل زمستان سال ۱۱۵۷ بر اثر اطلاع از شورش و اغتشاشهاییکه در نقاط مختلف ایران رخ داده بود راه ایران را پیش گرفت و از طریق ماهی دشت و کرمانشاه و کنگاور جلو راند و مدت چند روز در شمال همدان توقف نمود. در این اثنا قوای کرد بجلو داران نادر حملاتی نمودند ولی مختصر بود.

۵۷- دستگیری سام میرزا

چون نادر اطمینان حاصل کرد که پادشاه عثمانی قصد تصویب عهد نامه را ندارد پیشرفت بطرف مرز عثمانی را آغاز کرد و در عرض راه بود که از خبر مسرت بخش گرفتار شدن سام میرزا بدست تیمور و ایراکلی آگاه گردید و دستورات چشم دیگر او را کور کنند و وی را باتفاق عدّه دیگر از اسیران عثمانی نزد احمد پاشا به قارص اعزام دارند تا با صافی میرزا برادر دروغی خود دیدار نماید. نادر چون به گری رسید خبر مسرت بخشتر دیگری باو رسید مبنی بر اینکه تیمور و ایراکلی باتفاق عدّه دیگر از قوای ایران بفرماندهی علیخان حاکم قفلیس بنیروی عثمانی بفرماندهی یوسف پاشا شکست سختی وارد ساختند. گذشته از این مبلغ معتنا بهی پول که همراه عثمانیان بود بدست گرجیان افتاد و نادر از این پیش آمد بسیار خرسند شد و کار قتل را به تیمور و کاخ را به ایراکلی میرزا پسرش سپرد و سپس بطرف قارص رهسپار گردید.

۵۸- محاصره قارص

نادر شاه عید نوروز ۱۱۵۷ هجری (۱۷۴۴ میلادی) را در کنگاور نزدیک همدان گذرانی و چون آگاه شد که دربار عثمانی یکی از افسران خود را بنام احمد پاشا جمال اوغلو که فرماندهی نیروی پادگان قارص را داشت محمد علی رفسنجانی کرمانی را که

معروف به صفی میرزا مدعی تاج و تخت ایران بوده است دست آویز قرارداد آغاز دسیسه نمود. هنگامیکه نادرشاه بنابهر رسیده بود در بار عثمانی احمد پاشا را معزول و بجای وی سر لشکر احمد پاشا جمال اوغلو وزیر پیشین عثمانی را بر گزیده به قارص گسیل داشت.

نادر در جنوب شهر قارص اردو زد و نصر الله میرزا که احضار شده بود پس از گذشتن از نخجوان و گوججه و آرپاجای روز پنجشنبه ۱۹ جمادی الثانی ۱۱۵۷ باردوی نادر پیوست. پادگان قارص که متشکل از سربازان آزموده بود سپاهیان ایران را عقب زد، لیکن ایرانیان بشهر نزدیک تر شدند و در پیرامون آن بساختن استحکامات مبادرت نمودند و متجاوز از چهار هزار تن کارگری که نادر از قفلیس آورده بود مدت یک ماه سعی کردند رودخانه ایرا که از قارص میگذشت منحرف سازند، لیکن عثمانیان که در این موقع احمد جیغتائی بفرمان پادشاه عثمانی با سپاهیان لژی بکمک احمد پاشا آمده بود از این اقدام جلو گیری نمودند، جنگهای غیر منظم مدتی دوام یافت تا اینکه سرانجام نبرد قطعی آغاز گردید.

نادر بنابر عادت خود نخست بسر عسکر عثمانی پیشنهاد صلح ارد، لیکن وی تا قبل از شروع نبرد قطعی از دادن پاسخ خودداری نمود. بالاخره عبد الرحمن پاشا از افسران ارشد عثمانی با احمد افندی که از دانشمندان نامی بود با پیششاهی نزد نادر آمد و تارسیدن دستور از نادر مهلت خواستند. نمایندگان سر عسکر قارص نادر را متقاعد نمودند که مستقیماً با سلطان عثمانی وارد مذاکره گردد و باتفاق چند تن دیگر از نمایندگان عثمانی پیشنهاد صلح نادر را بقسطنطنیه بردند، با همه این احوال نادر بمحاصره قارص با شدت هر چه تمامتر ادامه داد تا اینکه نزدیک شدن زمستان او را بر آن داشت که از محاصره آن شهر منصرف گردد.

۵۹- جنگ بالزگها در دافستان و تسلیم آنان

نادر پس از ترك قارص بطرف آرپاجای و نه اچ دیگری در آن حدود روان گردید و در عین حال مرگنستان وارد و گاه وی در بردع برقرار شد. با توجه این

نادر بعوض آنکه هنگام زمستان در بردع بماند سه هفته پس از ورود با نجا بمنظور تنبیه لزگیها بطرف **داغستان** روی آورد، در بیست و دوم ذی قعدة ۱۱۵۷ هجری (۲۷ دسامبر ۱۷۴۵ میلادی) پس از عبور از رود **کر و پل جوادی** قوای خود را در ششم ذیحجه در **دربند** بچهار دسته تقسیم کرد و با وجود شدت زمستان آنان را بطرف شمال جلو راند، لزگیها که سخت غافلگیر شدند و قسمت اعظم اغنام و احشام خویش را از کف دادند هیچ راه دیگری جز تسلیم نیافتند و همگی سران و بزرگان داغستان از شاهنشاه ایران امان خواستند و نادر همه را مورد نوازش قرار داده و روز پنجم ماه محرم ۱۱۵۸ (۷ ژانویه) دوباره به بردع باز گشت.

۶۰- جنگ قوای ایران با سپهبد یگنی محمد پاشا

چون نادر شاه در شمال رود کرخوار بار و آب بیشتر یافت سه هفته بعد راه **شکی** را پیش گرفت و مدت سه ماه در **شکی** ماند، سپس بطرف **گو گجه** بیلاق ایروان رهسپار شد و روز دوازده جمادی الثانی ۱۱۵۸ بدانجا رسید. در این اثنا بیماری سختی بشاهنشاه روی داد که چند منزل راه را در تخت روان حرکت میکرد. پیربازن مرض او را مقدمه استسقاء تشخیص داد. **یکن پاشا** صدر اعظم سابق عثمانی سر عسکر جدید جبهه شمال عثمانی و **علی بیک پاشا** در راه ارزنة الروم در تابستان سال ۱۱۵۸ وارد **قارص** گردیدند. او دستور داشت که روش تدافعی پیش گیرد. با اینهمه خطر قحط و بیم بروز شورش در میان سربازان، وی را بر آن داشت که **قارص** را ترک گوید و از مرز ایران عبور کند. قوای وی شامل یکصد هزار سوار و چهل هزار تن پیاده بود و از جمله قوای **عبدالله پاشا جبجی** و **احمد** فرزند سلطانورد یخان بیگلربیگی پیشین اردلان که از ارتش ایران روی بر تافته و بعثمانی پیوسته بود در آغاز اوضاع بکام یکن پاشا بود و سپاهیان وی در جنگ با قوای ایران بموفقیتهای محدودی نائل آمدند و در ادامه نبرد بیش از پیش تشویق گردیدند.

۶۱- حمله نادر شاه بقارص و جنگ با عثمانی

پس از اینکه نادر شاه در **گو گجه** نصر الله میرزا را با یالت خراسان و ابراهیم

خان برادرزاده اشرا بحکومت عراق عجم منصوب نمود. در ۵ رجب ۱۱۵۸ تصمیم بحمله بر قارص گرفت و از گو گجه بطرف این دژ نیر و مند پیش راند، لیکن در عرض راه چون از پیشرفت قوای عثمانی آگاه گردید در تاریخ نهم رجب ۱۱۵۸ از ایروان بسوی مراد تپه جلوراند. درست در همان نقطه ای اردو زد که ده سال پیش در آنجا بقوای **عبدالله پاشا کپرلو** شکست فاحش وارد ساخته بود. فردای آن روز مقارن ظهر ارتش عثمانی بایکصد و پنجاه هزار سوار و چهل هزار تفنگدار پیاده از سمت مقابل پیش میآمد. در چند کیلومتری قوای ایران متوقف گردید و بقیه روز را صرف تقویت اردو گاه خود نمود.

روز سیزدهم رجب سال ۱۱۵۸ نبرد خونین آغاز شد و هر دو طرف مبادرت بحملات متقابل شدید کردند. بنا باظهار **محمد کاظم** قوای عثمانی بسبک اروپائی جنگیده و در آغاز موفقیتهایی کسب کردند، لیکن چون **نادر** با چهل هزار قوای ذخیره خود ضربت مهلکی بجناح دشمن وارد ساخت ورق بر گشت و نیروی **یکن پاشا** چنان آسیب دید که ناگزیر بار دو گاه خویش و بسوی **قارص** عقب نشست. **نادر** برای اخراج عثمانیان از اردو گاه مستحکم خود اقدامی نکرد لیکن چند روز بعد چون خبر یافت که **نصرالله** میرزا در نزدیکی موصل پیروزی درخشانی در جنک با عثمانیان بفرماندهی **عبدالله پاشا** بدست آورده است، پیکی نزد **یکن محمد پاشا** اعزام داشت و او را از مراتب آگاه ساخت. در این موقع فرمان داد جشن با شکوهی برای عروسی شاهزاده **امامقلی میرزا** سومین فرزند خود و **ابراهیم خان** فرزند **ابراهیم خان ظهیرالدوله** برپا ساختند.

چون این پیک بار دو گاه عثمانی نزدیک شد خبر یافت که در اردو گاه دشمن اغتشاش بزرگی حمله فرما است. بدین معنی ده سپاهیان عثمانی دست بطغیان زده و **یکن محمد پاشا** نیز نابود شده است، لیکن مسلم نبود آیا او بدست مدعی از شورشیان بقتل رسیده یا اینکه از غم شکست خود مرده است. پس از این حادثه نیروی عثمانی چنان متزلزل گردید که با این نظامی هر چه تمام تر فرار اختیار نموده رهند بند و توپخانه خود را بجای گذاشته اند و تلفات نیروی عثمانی در این نبرد ده

بیست و هشت هزار تن بالغ گردید که دوازده هزار تن از آنان بهلاکت رسیدند و سه تن پاشا و چندین تن افسر ارشد از جمله کشتگان بودند . بعلاوه تمام توپخانه آنها نصیب سپاه نادر شد . نادرشاه با اسیران عثمانی بمهربانی رفتار کرده و سربازان و افسران زخم‌دار را بسرپرستی **چاموش حسن آقا** که از سران ارتش دشمن بود به **قارص** فرستاد و چهارهزار تن از اسیران را به **تهران** و گروه بیشمار را به **تبریز** روانه کرد . بدینگونه آخرین نیروی عثمانی که در جهان آنروز از نیرومندترین ارتشها بود شکست یافت و افتخار این فتح شایان نصیب **نادرشاه** و سربازان جنگجویش گردید . پس از شکست نیروی عثمانی نادرشاه باز هم با آن کشور از روی مردانگی رفتار کرده و نامه دوستانه‌ای بسلطان محمود نوشت و در آن یادآودی نمود که چون پیشنهادیکه راجع بمذهب شده است تولید کینه و خونریزی میان دو ملت اسلامی نموده چشم پوشی میشود . از این پس دوستی دو ملت همسایه پایدار خواهد ماند . روز پنجشنبه ۲۷ ماه رجب سال ۱۱۵۸ نادر شاه از راه **مراد تپه** و **چورس** (نزدیک خوی) و **محمودی** بسوی پایتخت ایران رهسپار گردید . در آبادی محمودی سه تن از فرستادگان فرمانفرمایان شرقی **ترکستان** و ختن با پیشکشهایی شایسته نزد نادر آمدند و برای تعیین مرزهای شرقی بخارا و سمرقند و اختلافات با **شاه ابوالفیض** را وعده داد پس از ورود بمشهد خاتمه دهد .

پس از اینکه نادر به **ساوچپلاغ** رسید **علی قلی خان** برادرزاده خود را برای سرکوبی تیره یموت و ترکمنهاییکه در پیرامون **کوه بلخان** پراکنده و نافرمانی آغاز کرده بودند فرستاد و برای سر دسته آنان پیغام داد که اگر تسلیم نشوند نابود خواهند شد و در پیر و این پیام سخت **شاهزاده نصرالله میرزا** را بایک لشکر از سپاهیان برای بستن راه آن خیره سران از راه مازندران بگرگان و مشهد فرستاد . پس از ورود **علی قلی خان** ترکمنها همگی تسلیم شده و یکهزار تن از جوانان جنگجوی خود را بخدمت ارتش فرستادند . نادر روز دهم محرم ۱۱۵۹ از اصفهان از راه طبس بسوی خراسان رهسپار و روز بیست و سوم ماه صفر بمشهد وارد گردید .

فصل هفتم

دو مجلس ملی و مذهبی

نادرشاه در دوره زمامداری خود بتشکیل دو مجلس بسیار مهم ملی در دشت مغان و مذهبی در نجف اشرف قیام و اقدام نمود :

مجلس ملی یا مجلس مؤسسان در دشت مغان

میتوان گفت نادر اولین مردی است که در ایران مجلس مؤسسان که سرنوشت ملت را تعیین میکند تشکیل داد . نادر پس از آنکه افغانه و عثمانیان را شکست داد و لنگرها و سایر گردنکشان را باطاعت خود در آورد و کلیه اراضی از دست رفته ایران را مسترد داشت، در زمستان سال ۱۱۴۸ (روز هشتم رمضان) نامه‌هایی بحکام و ولات و رجال و اعیان و عده‌ای از علمای کشور نوشت، مبنی بر اینکه تا کنون مساعیش برای استرداد اراضی و شهرهای از دست رفته مانع از آن بوده که حکومت منظمی در کشور برقرار نماید. در یکی از نامه‌ها تأیید کرده بود که پس از تصرف ایران به تبریز و یاقزوین آمده و حکمرانان و لائقران و ادخدایان و سایر مصادر امور را احضار خواهد نمود و حکومتی که قوانینش در سرتاسر کشور مطاع باشد اعلام خواهد داشت. سپس شخصاً رحل اقامت در خراسان افکنده و گوشه انزوا را اختیار خواهد نمود.

زمانی که نادر پس از بتخت نشانییدن شاه طهماسب از اصفهان بخراسان آمد در آنجا مطلع شد که شاه طهماسب در جنگیده بدون اطلاع او با عثمانی نموده شکست خورده و بادولت عثمانی عهد نامه‌ای منعقد کرده است، باصفهان آمد و او را از تخت سلطنت برکنار نموده پسر خرد سالش عباس میرزا را بظاهر پادشاه خوانده و خود با عنوان **نایب السلطنه** فرمانروای ایران گردید و با نادر کرد و مغرب.

ایران بر متصرفات دولت عثمانی تاخت و قسمتی از کردستان و عراق عرب را بخاک ایران افزود. در آغاز سال ۱۱۴۷ بعزم تسخیر قفقازیه از رود ارس گذشت و تا اوایل ماه رمضان (اسفند) ۱۱۴۸ سراسر آن سرزمین را از تصرف روسیه و عثمانی و امرای محلی خارج و ضمیمه ایران نمود و چون بکمال قدرت رسید موقع را برای احراز مقام سلطنت مناسب دید.

گزارش اجتماع دشت مغان را خلیفه کاتولیکس ارمنی کلیسای معروف اچمیادزین (اوج کلیسا) بنام **آبراهام کرتی** (اهل جزیره کریت یا کریتی) **Abraham de Crète** که

از سال ۱۷۰۸ میلادی (۱۱۱۹ هجری قمری) رئیس روحانیون کلیسای شهر رود و **Rhodorto** کرسی ایالت ترکیه در کنار دریای سیاه بود. در سال ۱۷۳۴

به اچمیادزین یا اوج کلیسا آمد و پس از سه ماه در آنجا بجای **ابراهیم خوشابی** که در گذشته بود بفرمان **حسین پاشا** حاکم ایروان ماند و بدعوت نادر در دشت مغان

حضور داشت. در کتابی بعنوان **تاریخ هن و نادرشاه ایران** بتفصیل بیان کرده است. **آبراهام کرتی** می نویسد در آغاز محرم ۱۱۴۸ (اواخر ماه مه ۱۷۳۵ میلادی)

نادر پس از در هم شکستن قوای **عبدالله پاشا کوپراوغلی** سر عسکر عثمانی در نزدیکی قلعه **قارص** بقلعه **ایروان** میرفت، در کنار کلیسای اچمیادزین اردو زد

و **آبراهام** با پنج نفر کشیش و هدایای مناسب در قلعه شیر که محل اردوی نادر بود بیدار اورفت و چون به نادر اطلاع دادند دستور داد **عبدالحسین بیک نسچی باشی**

از آنان پذیرائی نمود و صبح پنجشنبه ۱۶ محرم ۱۱۴۸ بخدمت نادر رسیدند و بآنان خوش آمد گفت و فرمان خلیفه بودن **آبراهام** و خلعت نیمه تنه زربفتی که

یقه‌ای از پوست سمور داشت بوی داد و بکلیسای اورفت و از او پذیرائی شایانی بعمل آمد، پس از اینکه نادر بروی صندلی در مقابل محراب نشست دستور داد آرامنه

در حضور او مراسم مذهبی را بجای آورند و در حدود ۴۵۰ روبل (پول نقره روسی) بآنان انعام داد، با زروز بعد با سرداران خود بکلیسارفت، بآنان فرمان داد که دارائی هر کس را که تبعیت دولت عثمانی دارد ضبط کنند.

چند روز بعد نادر خبر شد که **عبدالله پاشا** از رودخانه **آخوریان** (آرپه‌چای

گذشته با سپاه گران پیش میآید . نادر محبوبسین و اسرا را بتبریز فرستاده و خود با هیجده هزار (بقولی با هفتاد و یک هزار سپاه) در محل **آق تپه** اردو میزند، عبدالله پاشا روز ۲۵ محرم ۱۱۴۸ در **اغورد** از محال ایروان شش کیلو متری اردوی نادر فرود میآید . در این جنگ نادر پیروز میشود و عبدالله پاشا کشته میگردد و ابراهام مینویسد که: از سپاهیان عثمانی چهل هزار نفر و از سپاه نادر فقط ۱۵ یا ۲۰ نفر کشته میشوند . پس از آن نادر نام **آق تپه** یا **مراوه تپه** را به **مبارک تپه** مبدل میکند و در آنجا دستور بنائی بشکل خر گاه خود بیاد گار فتح میدهد و سرپرستی ساختمان آنجا را به **ملیک مکر توم** واگذار مینماید که با نظارت خلیفه و دو نفر معتمد دیگر انجام دهند . در مدت چهل روز ساختمان خر گاه با گنبدی پایان میرسد . پس از آن نادر بجانب **قارص و ارض روم** میتازد و در این پیشروی شش هزار تن زن و مرد ارمنی را بخراسان کوچ میدهد . **احمد پاشا** سرعسکر روم و اعیان قارص و ارض روم از در صلحجویی درآمده و متعهد میشوند که **قلعه ایروان** را تسلیم کنند .

بعد از آنکه **حسین پاشا** قلعه ایروان را در ۱۵ جمادی الاول ۱۱۴۸ هجری (۱۳ اکتبر ۱۷۳۵ میلادی) تخلیه میکند نادر متوجه **تفلیس** میشود و آن شهر را بتصرف در میآورد و بخلیفه و **کلاتر** و **ملیک** ها ده لقب نجبای آرامند هر یک از محلات شهر ایروان بود و کدخدایان فرمان میدهد که در **آخوریان** باره ملحق شوند . آنها در **تفلیس** بخدمت نادر میرسند و در آنجا نادر بسرداران دستور میدهد که از آرامند اوچ کلیسا مراقبت شود و سیمد خانواده از مردم تفلیس ، ا بخراسان اوچ میدهد ولی بوساطت خلیفه از اوچ دادن آنان منصرف میشود . چندی بعد **محمد قلخان** حاکم ایروان میرسد که باتفاق خلیفه **ابراهام ارمنی** و **کلاتران** و کدخدایان به **دشت مغان** عزیمت نمایند . آنان در ۲۵ نفر بودند بدشت مغان که در ملتقای رود **خانده** (سرو آس است) (سرزمینی است که از شمال بروود کر و از جنوب بروود ارس محدود میگردد) در روز ۲۹ شعبان ۱۱۴۸ هجری (۱۴ ژانویه ۱۷۳۶ میلادی) میرسند .

عبدالاحسین بیک نسقچی باشی که مأمور انتظامات مجلس مغان و پذیرائی مدعوین بود محل چادر آنان را در کنار رود ارس و کمی دورتر از پانصد کلبه ای که ازنی و چوب برای سرداران برپا کرده بود تعیین میکند، در نهم رمضان ۱۱۴۸ هجری وارد جایگاه میشوند (البته این دستور نادر بوده که امرداد دوازده هزار چادر و منزل از چوب و نی برای خاصان و سر لشکرها بانضمام مساجد و حمامهای وسیع و بازار و لوازم دیگر ساختند و نیز عمارت باشکوهی مشتمل بر حرمسرا و بیوتات زیبا برای خود و همراهانش بنا کردند و لباسهای فاخر برای خود و ملتزمین رکابش تهیه شد) نادر در شب دوشنبه ۲۹ رمضان ۱۱۴۸ (۲۵ ژانویه ۱۷۳۶ میلادی) وارد دشت مغان میشود . بنوشته **لکهارت نادر** در شب نهم رمضان با شتاب هر چه تمامتر از طریق **حسن قلعه سی و شماخی** جدید (افسو) وارد دشت مغان شد . روز بعد ابراهام وارد گردید . در همان اوان **گنجعلی پاشا** سفیر عثمانی که فرماندار موصل بود از طرف دولت عثمانی برای انعقاد عهد نامه صلح با میهمانش **عبدالباقی زنگنه** فرماندار کرمانشاه وارد شد . پس از آن بعد از دو روز **ابراهیم خان** برادر نادر که مردی بلند قامت و درشت اندام بود از مشهد وارد میشود . در همانوقت **طهماسب خان جلایر و پیره محمد حاکم هرات و شاهقلی خان قاجار** و سایر رجال نامی نیز وارد شدند . در همان روز نادر برای **خلیفه ابراهام خلعت** گرانبھائی مرکب از دوشنل که مخصوص اسقفها بود و بر یکی از آندو که بیش از پنجاه تومان بیول آنزمان ارزش داشت دوازده مجلس از زندگانی حضرت عیسی زر دوزی کرده بودند میفرستد ، خلیفه بزحمت انعامی بحاملین خلعت میدهد ، زیر امینوینسد : عادت نادر این است که اگر چیزی برای کسی بفرستد و فراشها انعامی بگیرند بی ترحم حکم بکشتن آنان میداد . در اینموقع بخلیفه دستور میرسد که همه روزه هنگام طلوع آفتاب بسلام نادر برود .

نزدیک منزلگاه نادرایوانبھائی بطول ده تا پانزده ویابیست و بعرض دومتر از نی ساخته شده بود ، مدعوین از هر شهر و ناحیه ای در سه ساعت از روز گذشته بانتظار نادر در این ایوانها مینشستند . وقتی نادر از دیوانخانه بیرون میآمد نخست چاووشان

دعا میکردند ، سپس مدعوین بنوبت پیش میرفتند و بی آنکه لب بسخن بگشایند تعظیم کنان میگذاشتند . جایگاه نادر از چوب ساخته شده و سقف و ایوان آن نیز همه از چوب بود ولی دیواری از نی آنرا احاطه میکرد و در درون و بیرون این ایوان نیز چادر های فراوان برپا شده بود و آنرا متجاوز از شصت کشیکچی حراست میکردند ، نقاط دیگر را نیز نسقچی ها (پاسبانان) نظم و آرامش را عهده دار بودند در آن ایام دعوت شدگان پیاپی بدشت مغان وارد میشدند ، حتی از ممالک هندوستان و نواحی بلاد دور افتاده نیز هر چه خان و سلطان و میرزا و مستوفی و وکیل و وزیر و شیخ الاسلام و شیخ و ملاباشی و ملا و کلاتر و ملیک (ملیک لقب نجبای ارمنی بود که بر هر یک از محلات شهر حکومت میکردند و مطیع کلاتر شهر بودند ، مثلاً شهر ایروان هفت محله و هفت ملیک داشت) و اعیان و کدخدا و سرحد دار و حاکم بود دسته دسته در دشت مغان فرود آمدند و همه روزه بترتیب و بنوبت در دیوانخانه بسلام نادر میرفتند . روز بیستم رمضان همه رجال که عده شان از بیست هزار نفر متجاوز بود وارد دشت مغان شده بودند . ارقام رسمی حاکیست که عده واردین بیکصد هزار تن رسیده بود ، لیکن این رقم اغراق آمیز بنظر میرسد مگر آنکه بگوئیم عده واردین مشتمل بر قوای نظامی و خدمتگزاران نیز بوده است . دسته های سپاه در دشت مغان که از اطراف کشور میآمدند . هر دسته هنگام ناله خورشید در چادرها و ایوانهای آنجا از نی در اطراف جایگاه نادر ساخته شده بود جمع میشدند . نادر دو یا سه ساعت از روز گذشته در دیوانخانه مینشست و بتقاضاها رسیدگی مینمود و بدعاوی رأی میداد و مسائل معمولی کشوری را حل و فصل میکرد ، پس از پایان جلسات دیوان سه متجاوز از چهار ساعت بطول می انجامید و حدود یکساعت از وقت خود را صرف تفریح و رفع خستگی با دوستان صمیمی خورشید از قبیل میرزا زکی و حسنعلی خان و طهماسب خان جلایر و مظفرعلیخان مینمود . سی تن قراولان مخصوص او همه روزه یک یا بسای بلندی در حضور او اذان گفته و نماز میخواندند . پس از آن قراولان تفنگدار (جزایر چبان) که عده آنان بیست هزار تن میرسید با رئیس خود به محوطه دیواریکه از نی و دور از جایگاه نادر ساخته شده

بود داخل میشدند و بدویا سه ردیف می ایستادند. افراد این دسته بتفنگهای بلند مسلح بودند و چون صف میبستند قنداق تفنگ را بزمین نهاده لوله آنرا راست رو باسمان نگه میداشتند و بر آن مانند عصا تکیه میکردند و باروتدان آنان از نقره و باروتدان نصف دیگر طلائین بود. کلاه نمیدین (قالپاق) بر سر داشتند که از دو جانب آن قسمتی دراز آویخته بود و بر آن کلمه الله بسه شکل مختلف خوانده میشد. ازدیدن صفهای این سربازان لرزه بر اندام آدمی میافتاد.

نزدیک نادر ابراهیم خان برادرش و رضا قلی خان پسر بزرگش و علی قلی خان پسر بزرگ برادرش و نصرالله خان پسر میانه و امامقلی خان پسر خردسال او قرار میگرفتند و بعد از ایشان نیز سایر خانها بنسبت مقام خویش میایستادند. در ردیف تفنگداران سربازان دیگر بیهم یکی بنام چند اول و دیگری بنام نسقچی دیده میشدند. چند اولان پری از دم خروس بر کلاه خود زده و رئیس نسقچیان نیز سه پراز دم خروس بر کلاه خود نصب کرده بودند.

بسیاری از سربازان یکنوع چماق مسین مطلا یا زرانندود و قسمتی دیگر بشکل تبرزین که بطول بیش از یک متر بود در دست داشتند. دسته دیگر از سربازان مأمور حفاظت راهها و گردنه ها و دره ها هستند که هنگام شب اردوی نادر را پاسبانی و مراقبت میکنند و اگر کسی محکوم بمرک گردد بوسیله ایشان اجرا میشود.

دسته دیگر جارچیان بودند که حتی در میدان نبرد نیز احکام نادر را با صدای بلند بگوش سربازان و سرداران میرساندند. حفظ و دفاع ساقه سپاه و کشتن سربازانی که پشت بدشمن کنند از وظایف نسقچیان است، یگدسته شش هزار نفری نیز بنام کشیکچی وجود دارد که سر خود را در دستمال سفیدی می پیچند بطوری که از موی سرشان چیزی دیده نمیشود. این دسته مسلح به تفنگ معمولی هستند و بنوبت در اطراف جایگاه نادر کشیک میدهند. بدین ترتیب که دو هزار تن از ایشان مدت یک شبانه روز بخدمت مشغولند و بعد از آن دسته دو هزار نفری دیگر بجای آنان بکشیک میپردازند.

عده چنداولان و نسقچیان هر يك سيصد نفر است • پسران و نزدیکان نادر همیشه بانادر هستند و هر گاه که نادر بر کسی خشم گیرد و حکم کند که او را چوب بزنند ، این حکم بوسیله این دسته سیصد نفری انجام میپذیرد و محکوم را بیدرنگ رو بطرف زمین میخوابانند و پنجشش نفر باهم او را بسختی میزنند تا وقتی که نادر بگوید : «بس است ولش کنید» •

چون روز عید رمضان فرارسید چادر بزرگ را که دارای دوازده ستون با قیده‌های ابریشمین هفت رنک بود و زمین آن با فرشهای گرانبها مفروش شده و تخت سلطنت که از طلا ساخته و مزین بجواهرات نفیس بود در وسط آن قرار داشت ، بحکم نادر غرفه‌ای در سمت شرقی جایگاه او برپا کردند . در این روز نادر با هوش و عقل فوق العاده‌ای نیم ساعت از روز گذشته از چادر خود بیرون آمده و روبشمال ایستاده برادرش و پسرانش و پسر برادرش که جوانتر از پسر بزرگش میباشد با او بودند . سایر خانها نیز بترتیب رتبه و مقام خویش قرار گرفته بودند • سه هزار تفنگچی با تفنگهای بزرگ دایره وار در یکطرف و کشیکچیان با تفنگهای معمولی در مقابل ایشان و چاووشان در جلو و نسقچیان از پس آنان و چنداولان از دنبال این دسته بترتیب ایستاده بودند ، فرمان نادر چند شتر آوردند و با یکدیگر در برابر او بجزاک انداختند . سپس پهلوانان آمدند و کشتی گرفتند . بعد بعموم حضار دستور داده شد که مانند روزهای پیش از جلو نادر بگذرند و نمایندگان شهرها دسته دسته بدون آنکه لب از لب برداشته سیر تعظیم فرود آورده بجایگاه خویش باز گشتند .

فردای آن روز ده سه شنبه عید رمضان ۱۱۴۸ هجری (۱۵ فوریه ۱۷۳۶ میلادی) بود ابراهام میگوید: صبح زود بجایگاه نادر رفتیم • سفیر روسیه تمام مدعوین از هر طبقه و صنفی بمحل استراحتگاه هیله تعیین شده بود نشسته و نسقچیان پذیرائی میکردند ، عالی پاشا و کاتولیدوس ابراهام از جمله رجال بودند که همان روز بحضور نادر پذیرفته شدند • جمعیت بعدی رسید که جایگاه تذك شد و **کاتولیدوس** مزبور اگر چه باعتراف خود جرأت نکرد عده مهمانان

را درست در آنروز بشمارد با اینهمه تأیید میکند که در حدود یکهزار تن از اعظام رجال در روز اول در تالار پذیرائی حضور یافته بودند و سه هزار تفنگچی بدو صف از دیوار جنبین اطراف جایگاه نادر تاید تیر رس ایستادند که همه تفنگ بردوش داشتند •

گنجعلی پاشا سفیر عثمانی از میان صفوف گذشته و پیش از همه بدرون چادر بزرگ رفت • پس از او سفیر روسیه را نیز بچادر بردند و اسامی مدعوین را که بروی ورقه کاغذ بزرگی بترتیبی که نادر دستور داده بود نوشته بودند میخواندند و برای هر یک از ایشان درون چادر محل خاص با بالش مخصوص تعیین شده بود که بایستی روی آن بنشینند • هر کس که بدرون چادر وارد میشد تعظیمی میکرد و با آهستگی و متانت بجایگاه خود میرفت و بی تندی و شتاب در نهایت آرامی و تواضع روی بالش مخصوص خویش مینشست •

چون خواندن اسامی مدعوین پایان رسید و هر کس در جای خود نشست قریب نیم ساعت در انتظار فرمان نادر بسکوت گذشت • نادر در بالای چادر در جایگاه مخصوص بر مسند خود نشسته بود • در آنجا سه محل خاص مانند سه چادر کوچک شاه نشین مانند که هر یک پرده ای داشت دیده میشد • نادر در شاه نشین وسط که پرده آنرا بالا زده بودند قرار گرفته بحاضران مینگریست، در طرف راست او بیرون از شاه نشینها سفیر عثمانی وزیر دست او هفت یا هشت خان نشسته بودند • والی تفلیس (**علی میرزا** پسر امامقلی خان گرجی که مسلمان شده بود و از طرف نادر در جدادی الاول سال ۱۱۴۸ بحکومت **کاخت** (کاختی) و **کار تیل** (کارتیلی) منصوب شده و بخطاب خانی سر افراز گردیده بود) تنها کسی بود که مانند نادر میتوانست جیقه ای بر سر بزند، زیرا بعد از نادر شخص اول محسوب میشد و بر تمام خانها و ولات تفلیس و کاخت ریاست داشت، بعد از او **من (ابراهام کورتی)** و چهل و پنج خان دیگر نشسته بودند •

در سمت چپ مجلس نخست **ابراهیم خان** برادر نادر و بعد از او **رضا قلی میرزا** پسر نادر و بعد **علیقلیخان** برادرزاده نادر و بعد **رضی قلی** (نصرالله)

میرزا نشسته وزیر دست اوسفیر روسیه و خان‌های دیگر قرار گرفته بودند، علاوه بر خانها جمعی از سفیران و منشیان و مأمورین دیگری که بضابطین خانها معروفند و گروهی از حکام در این مجلس بزرگ نشسته بودند. هیبت مجلس چنان در حاضرین که در حدود هزار تن از بزرگان و رجال کشور بودند تأثیر کرده بود که همه متحیر بودند. در کنار چادر از چهار سو فضای آزادی ترتیب داده و آنرا بوسیله تجیری که ارتفاعش در حدود دو متر بود از جائیکه حاضرین نشسته بودند جدا ساخته و این قسمت که بصورت کوچه ای در آمده و با قالی فرش شده بود بایستادگان مجلس اختصاص داشت.

در فاصله پایه های چادر از هر سو دو سفره زیبای بلند گسترده و روی آنها از طرف راست سه ظرف (بادیه) بزرگ شربت خوری طلا و سه تنگ بزرگ پر از شربت گذاشته بودند، پهلوی آن نیز سه سینی طلا که طول هر یک بیش از یک متر و نیم بود در هر سینی هفت جام زرین دیده میشد.

شربت خوریهای بزرگ پر از شربت و روی شربت تخم ریحان پاشیده بودند. چهار سینی بزرگ نقره در جانب راست سفره و چهار سینی بزرگ دیگر نیز در جانب چپ آن هر یک بطول بیش از یک متر و نیم پر از نان شیرینی گذارده شده بود.

بدستور نادر فراشان بپذیرائی دعوت شدگان پرداختند. نخست بترتیب از دو سوی چادر با کلابدانهای طلا و نقره بتقسیم کلاب مشغول شدند. سپس بوسیله بخوردانهای طلا و نقره که در آن عطریات دلپذیر میسوخند فضای چادر را معطر ساختند. در همانحال ده دسته ای بگردانیدن عطر سوزها مشغول به دندن دسته ای دیگر در جامهای طلا بمیهمانانیکه بربالش نشسته بودند شربت میدادند. همینکه شربت خوریها خالی میشد تنگهای بزرگ را در آنها فرو میریختند. پس از آنکه بتمام بالش نشینها و سایر نشستهگان شربت داده شد نوبت بایستادگان، رجال و حکام و سرداران و منشیان که در انتهای چادر و حتی در خارج بودند رسید. و بجمگی در جامهای نقره شربت دادند.

سپس مطربان وارد شدند که مرکب از بیست و دو جوان رقص بودند و آواز دلنشین داشتند و هر يك از ایشان پارچه لطیفی بر گردن افکنده بودند که دنباله آن از دو طرف بدوبازوی او پیچیده و دوسرش از دو دست او مانند برك خرمائی آویخته بود، بساق پای خود نیز زنگهای کوچکی بسته بودند و بدین صورت پیش روی نادر و حاضران برقص پرداختند، دسته‌ای نیز کمی دورتر از جایگاه نادر نشسته سنتور و طنبور و کمانچه و قانون و سازهای دیگر میزدند و هر کس بکار خود مشغول بود و رقصان یکنواخت میرقصیدند و رقص و آواز یکساعت دوام داشت. در این مدت کار عطر سوزی نیز همچنان ادامه داشت، پس از آن مدعوین مرخص شدند و هر کس بسوی چادر اقامتگاه خود رفت و در همان نزدیکی بندبازی هم روی طناب میرقصید.

روز بعد از عید فطر که دوم شوال ۱۱۴۸ بود دعوت شدگان را در يك میدان اسب دور تر از جایگاه نادر گرد آوردند و از طرف او بکلیه آنان ابلاغ شد که اعیان و رجال ولایت خود را در یکجا جمع کنند و منتظر دستور باشند. بنا بر این جمعیت بدسته‌های مختلف از هفت تا صد نفر تقسیم شد. دیری نگذشت که هفت نفر از طرف نادر بنام میرزا محمد و میرزا کی و طهماسب قلیخان جلایر و کیل و حسنعلی بیگ معیر الممالک و عبدالقدیر میرزا کاشانی و علی اکبر میرزای خراسانی و صندوقدار نادر بمیان جمعیت آمده و در میان دشت ایستادند و بجارچیان و نسقچیان دستور دادند که نمایندگان هر ولایت را نزد ایشان ببرند. سپس هر دسته را بمحوطه‌ای که گروهی از جارچیان و فراشان و نسقچیان دور آن صف بسته بودند داخل کردند و از طرف آن هفت نفر بایشان گفته میشد که: «خان اعظم حکم میکند که شما بنشینید و باهم مشورت کنید و هر کس را که برای سلطنت ایران و حفظ صلح و تأمین آسایش مردم شایسته تر میدانید انتخاب نمائید. اکنون که او بیاری خداوند ایران را از تسلط دشمنان آزاد کرده و بیگانگان را از مرزهای کشور خارج ساخته است چون بعلت پیری و خستگی

از جنگهای پیاپی محتاج بااستراحت است میل دارد که بخراسان رود و در قلعه خود کلات برای خویشتن و شما دعا کند.» بنا باظهار محمد کاظم پایان پیام نادر چنین حاکی بود: « چون من از قیل و قال جنگ و فرماندهی قوا دوری جسته‌ام و عزم دارم بقیه عمر را بدعا در درگاه احدیت بگذرانم، طهماسب میرزا را بسلطنت ایران انتخاب کنید و هر گاه ویرا نمیخواهید دیگریر از خاندان صفوی بسلطنت برگزینید. زود تر بمشورت مشغول شوید و تانه ساعت از روز گذشته بهمینجا بیائید و تصمیم و اراده خود را در جواب وی اظهار کنید.»

مدعوین دسته دسته بمشورت پرداختند و آن هفت نفر در یکجا نشسته و منتظر جواب دستجات بودند. جواب همگی این بود که: « ما هیچکس رانیافته و نمیشناسیم که از خان اعظم بهتر و لایقتر و بختیارتر باشد. اگر او دست مرحمت از سر ما کوتاه کند ما سر از اطاعت او بر نمی‌تابیم، او ما را از بند تسلط دشمنانمان عثمانیها و افغانها و روسها و لزگیها آزاد کرده و دشور ما را از وجود کسانی که مایه بدبختی و زوال آن بوده‌اند پاک ساخته و ما و لسان ما را از دست دزدان و غارتگران نجات داده است. چگونه میتوان تصور کرد که ما دست از دامان او باز داریم و دیگریرا بر او اختیار کنیم. اگر او از ما و از دشور ما بیزار شده است خوبست که ما را هم با خود بخراسان ببرد و در آنجا هلاک سازد.»

فردای آنروز باز همه دعوت شدگان در یکجا جمع شدند و سه ساعت از روز گذشته جملگی را بمیان دشت بردند و دستور دادند که نمایندگانش هر شهر و ولایت در یکجا جمع شوند. بدینترتیب هر دسته جدا جدا به زمینهای گریخته و هر يك اشخاصیرا برای جواب گفتن بسئالات فرستادگان هفتادانه نادر بمیان خود برگزیدند. نادر در ابتدای امر چنانچه معلوم شد از قبول سلطنت امر نماند میوزید و چنین وانمود کرد که میل و هوس سلطنت ندارد و مایل به گوشه نشینی است. در حدود سه چهار روز اصرار و الحاح نمایندگانش ملب ادامه یافت. برانجام

نادر راضی شده و دستور داد چادر بزرگش را که شرح آن داده شد برافراشته و خود بتخت نشسته امرا را بار داد و پس از انجام مراسم مبارکباد و تهنیت همه حضار تأیید کردند که : « پادشاه ما توئی و زندگی و دارائی خود را صرف خدمت بسلطنت تو خواهیم کرد . » سپس نادر بنمایند گانیکه از جمیع بلاد در آن مجلس شرکت کرده بودند گفت : « از زمان حضرت پیغمبر ﷺ چهار خلیفه بعد از یکدیگر متکفل امر خلافت شده اند و هند و روم و ترکستان همگی بخلافت ایشان قائلند ، در ایران هم سابقاً همین مذهب رایج و متداول بود . شاه اسماعیل صفوی این مذهب را متروک و مذهب تشیع را رواج داد ، بعلاوه سب و رفض را درالسته و افواه عوام و اوباش دائر کرد و هیجانی بر انگیخت و خاک ایران را بخون فتنه و فساد آمیخت ، مادام که این فعل مذموم انتشار داشته باشد این مفسده از میان اسلام رفع نخواهد شد . هر گاه اهالی ایران بسلطنت ماراغب و آسایش را طالب باشند این مذهب را که مخالف اسلاف گرام و خاندان ماست تارک و بمذهب اهل سنت و جماعت سالک شوند ، لیکن چون حضرت امام جعفر صادق علیه السلام ذریه رسول الله و طریقه ایران بمذهب آن حضرت آشنا است او را سر مذهب خود شناخته در فروعات مقلد طریقه و اجتهاد آن حضرت باشند . » بعد مجدداً آن هفت نفر بمیان جمعیت آمدند و طهماسب خان و کیل جلایر آغاز سخن کرد و گفت : « خوانین ، سلطانها ، بیگها ، آقایان ، خلیفه بزرگ ارامنه ، کدخدایان ، اعیان . شما ای کسانیکه از اقصی بلاد ایران باینجا آمده اید گوش فرا دارید و حکم خان اعظم نادر را بشنوید ، خان میفرمایند . اکنون که رأی شما بر این قرار گرفته است که نگذارید من باستراحت مشغول شوم و همگی دست بسوی پرجم من دراز کرده اید من هم بسه شرط بارأی شما موافقت می کنم . »

اول اینکه از این پس از شاه طهماسب و پسران او هوا خواهی نکنید و اگر از خاندان صفوی کسی پیدا شد او را با خود نگاه ندارید و بزرندان افکنید و کتباً تعهد کنید که اگر بر خلاف این رفتار کردید مجازات شما اعدام باشد

و همه کسان و بستگان شما کشته شوند و تمام دارائی شما ضبط گردد.

دوم اینکه مذهب سنت بجای شیعه بر قرار گردد و از این پس از سب و لعن عمر و عثمان خودداری کنید و در این باره چیزی نگویید و ننویسید. زیرا اینکار نا پسند مایه دشمنی دو ملت ایران و عثمانی و جنگ و خونریزی بسیار گردیده است. در صورتیکه نه در قرآن مادر این خصوص چیزی نوشته شده و نه پیغمبر اسلام بدان اشاره فرموده است. این عمل را مردمانی جاهل بنیان نهادند و موجب خونریزی و اسارت مسلمانان و ویرانی بلاد شدند. بعد از این میان ما و ملت عثمانی اختلاف و جنگی نخواهد بود زیرا هر دو از پیغمبر و قرآن و آداب دینی واحدی پیروی میکنیم. اگر اهل تسنن در ادای نماز دست بر سینه مینهند و ما فرو میآویزیم این امر نباید مایه دشمنی دولت مسلمان گردد. هر ملتی میتواند مطابق عقاید دینی خود رفتار کند. همچنین وقتی که اهل تسنن بزیارت کعبه میروند نباید مزاحم ایشان باشیم و از آنان برخلاف حق و عدالت توقعاتی نداریم. باید با ایشان نیز مانند زوار خودمان و مثل برادر رفتار کرد. اگر آنان در کعبه از چهار جهت نماز میگذارند شما نیز میتوانید در آنجا بهمان ترتیب بدون تعیین جهت خاصی بادی نماز بپردازید. (در این شرط چنانچه مذکور شد از پیروی امام صادق علیه السلام و تقلید از فروع آنجناب نیز نام برده است).

سوم اینکه چون مرا بسلطنت انتخاب میکنید باید سوگند بخورید که پس از من نسبت به پسر و خاندان من نیز وفادار و مطیع خواهید بود. تعهد بسیارید که اگر از این سوگند باز گشتید خون شما مباح باشد.

پس از اعلام شرایط نادر، طهماسب خان و دیل خطاب بحدسار گفتند: چه میگوئید؟ قبول میکنید یا نه؟ حاضران یکتربان فریاد بر آوردند: بله. قبول داریم و اطاعت میکنیم. سپس صورت مجلس در دو نسخه نوشتند تا به نادر برسد و حاضران مرخص و متفرق شدند.

روز جمعه ۲ شوال ۱۱۵۸ هـ مطابق ۱۷ فوریه ۱۷۳۶ میلادی پنج ساعت از روز گذشته

باز تمام مدعوین دشت مغان بحضور نادر بار یافتند و همانروز نادر جمعی ازخانها و حکام ولایات را بناهار بر سر سفره خود دعوت کرد و بازهم دررد مقام سلطنت اصرار ورزید و گفت: «دیگری را انتخاب کنید . کسی را که برای حکومت بر شما و مملکت لیاقت داشته باشد . مرا آزاد بگذارید که بخراسان روم و در قلعه خود گوشه گیری اختیار کنم . زیرا پس از این توانائی لشکر کشی و جنگ ندارم .» چون بزرگان ایران اصرار فراوان کردند بالاخره راضی شد که ملت و مملکت ایران را تنها نگذارد ، اما نادر که مردی بسیار با هوش بود گفت : « حال که اصرار میکنید باید متوجه این نکته نیز باشید که بسیاری از مردم از من متنفرند و شاید حق هم داشته باشند . زیرا که من خانه های بسیار ویران کرده . مردم بسیار کشته و اموال فراوان ضبط کرده و بسیاری از اشخاص توانگر را بروز سیاه نشانده ام ، بگذارید که ایران پس از این مصیبت ها يك چند نفسی براحث بر آورد .»

سران قوم گفتند : « آنچه ولینعمت میفرماید راست است ولی این کارها لازمه کسب قدرت و افتخار نظامی است . اگر ولینعمت در برابر مخالفان ایران اراده و قدرت نشان نمیداد چگونه میتوانست بچنین کارهای بزرگ نائل گردد ؟ از خدا میخواهیم که آنچه کرده از نو آغاز کنی و اکنون که خداوند زمام حکومت ایران را در کف با کفایت تو نهاده و وظیفه ما نیز اینست که فرمان تو را گردن نهیم . کسی که امر تو را اطاعت نکند سزاوار محکومیت و مجازات است و آنکه مطیع فرمان تو باشد شایسته پاداش و افتخار و اگر جز این باشد کار حکومت دشوار خواهد گشت .» پس از این بیانات نادر تسلیم شد و بسلطنت رضا داد .

سپس شرایط نادر را بصورت وثیقه نامه ای بر طوماری دراز در دو نسخه نوشتند و بمهر و امضای نمایندگان هر شهر از خان و سلطان و میرزا و مستوفی و کلاتر و آقا و اعیان و شیخ الاسلام و قاضی و غیره رسانیدند .

نخست نمایندگان خراسان و هرات و مشهد و مازندران طومار را مهر

وامضاء کردند. بعد نوبت بنمایندگان آذربایجان و آراارات و غیره رسید و اینکار در مدت سه روز انجام گرفت. و بر رویهم ۳۵ دسته آنرا مهر و امضاء کردند.

پس از آن بفرمان نادر هر کسی را بفرما خور حال خلعتی دادند. نخست برادر خود ابراهیم خان را بلقب **ظهیرالدوله** سرافراز و رضا قلی میرزا را بفرماندهی نیروی شرق بمشهد فرستاد و سردار طهماسبقلی خان جلایر را پیشکار او نمود و **میرزا محمد تقی شیرازی** باستانداری فارس منصوب گردید.

خانهای دیگر هر يك نیز بفرما خور مقام و منصب خلعتی گرفتند. خلعت خانها در حضور خود او داده میشد. و مرکب بود از يك نیم تنه زربفت با یقه ای از پوست سمور و جامه دیگری از همان پارچه با يك کمر بند گرانبهای چرخسی که از سه تا پنج تومان ارزش داشت، باضافه يك قطعه پارچه زربفت که همه بشکل خاصی که خود نادر در آن ایام معین کرده بود دور کلاه چهار گوش که آنرا طهماسبی میگفتند می پیچیدند. این کلاههای متحدالشکل از طرف نادر بهمه اعیان و رجال بتناسب رتبه و مقام ایشان داده شد، بود. خلعتها را **حاج حسین** که صندوقدار نادر بود از طرف او تقسیم میکرد. سایر خلعتها و مقدار وجه نقدی که بهر کس باید داده شود قبلا بدستور نادر تهیه شده بود.

وثیقه نامه (محضر نامه)

متن اصلی عهد نامه دشت مغان ده بوئیقه نامه معروفست. این سند اصل صورت مجلس مذاکرات دشت مغان است که بخط **میرزا مهدیخان استرابادی** منشی نادر برشته تحریر درآمده و از طرف حضار باامضاء رسیده است.

اینک رونوشت متن عهد نامه (قسمت های نقطه چین در اثر مرور زمان از بین رفته است).

... از تصرف سلاطین تر دمانیه و افشار ده ازا اهل سنت بوده اند گرفته رسید فیما بین امم بنای سب و رفس گذاشته بدستیاری این تدبیر آتش افروزند تا اینکه مسلمین دست از مقاتله دفره برداشته مشغول اسیر و قتل نمودند.

نهب اموال . . . رسید که طایفه لز گیه بر شیروان و افغانه بر عراق و فارس و اصفهان
 و ملک محمود سیستانی بر خراسان و رومیه بر آذربایجان و کرمانشاهان و همدان
 و روسیه . . . این دیار و بلدان جمیعاً پامال جنود حوادث و فتن و اسیر سر پنجه فتور و محن
 گشتند بعد از آنکه دست امید مابی کسان از . . . گسیخته و . . . بعد عسیر یسرا
 عنایت یزدانی و مرحمت صمدانی کو کب وجود مسعود همایون و نیر تابناک ذات
 فرخنده صفات میمنت . . . رکاب بر گزیده حضرت خالق زحمت کش راه خلائق
 آفتاب اوج سلطنت و جهان بینی و . . . برج بسالت و گیتی ستانی مظهر قدرت الهی طلای
 دست افشار معدن پادشاهی را از افق خراسان تا بان و مشتعل دولت فیروزش را برای ظلمت
 زدائی شب تیره روزی ماسیه بختان روشن و فروزان ساخت اولاً به نیروی تأیید الهی
 دارالملك خراسان را از وجود متغلبه پرداخته بعد از آن رایت فراز عزیمت بجانب
 اصفهان گشته و اصفهان و ممالکی را که در تصرف افغان بود مسخر ساخت و همچنین
 ولایت گیلان از تصرف اروس و ممالک آذربایجان و . . . از تصرف روسیه انتزاع
 و مسخر کرده آثار جور و عدوان را بر انداخت در این اوان سعادت نشان که بعون
 عنایت باری و چیره دستی بخت فیروز بر همگی دشمنان و سرکشان ایران و اطراف
 ممالک محروسه غالب و مظفر و رعایا و ضعفای این بلاد که چندین سال بود اسیر
 انواع مصائب و گرفتار سجن نوائب بودند هر یک در مکان و مقر خود آسوده حال
 و رفاهیت پرور شدند و کار . . . تمام و امور ممالک نظام یافت تمامی اهل ممالک
 ایران را از سیه و فاضل و عالم و جاهل و خورد و بزرگ و تاجیک و ترک و صغیر و کبیر
 و بر ناوپیر را در صحرای مغان در اردوی ظفر نمودن احضار فرموده خواهشمند اذن کلات
 و ابیورد گشته مقرر فرمودند که از برای خود از سلسله صفویه یا سایر طبقات امم
 هر کس را که خواهیم بسلطنت و ریاست قبول کنیم . چون اهالی ایران آنچه در
 این مدت بروز گار خود دیده از گیل خیر بوستان دولت صفویه بود که در عهد ایشان
 آتش فتنه و نقاضت افروخته گشته همگی اطراف را بدشمن و مارا بدست انواع بلایا
 و محن داده . . . از عهده ضبط و محافظت ما بر نیامدند و در معنی همگی آزاد کرده
 بندگان اقدس بودیم که ما را از چنگ اعدا نجات و قالب افسرده ما را دوباره

حیات دادند لهذا همگی در مقام ... ی در آمده و دست بردامن مرحمتش زده مستدعی فسخ این عزیمت گشتیم ، بندگان اقدس از راه مرحمت استدعای کمترینان را پذیرفته ترك عزیمت مذکور فرمودند و کمترینان ... قلباً و لساناً و متفق اللفظ و الکلمه بندگان اقدس را بسلطنت و ریاست اختیار و ترك تولای سلسله صفویه کرده عهده و شرط و اقرار و اعتراف کردیم که نسل بعد نسل شیوه ... مبدعه دولت صفویه را که ... عظیم بوده بالکلیه ... ملت حنیف جعفری که همیشه ... و متبوع امت احمدی بوده ... و مسلوک ... از سلسله صفویه ذکوراً و انثاء احدی را تابع و مطیع نشویم و در هر ملک و شهر که باشند ایشان را اعانت و متابعت نکنیم و از هر يك از کمترینان که نسل بعد نسل ... خلاف عهد و قول ظاهر شود مردود در گاه الهی و مستحق سخط و غضب حضرت رسالت پناهی بوده خون ما هدر و عرض و نفس ما مستوجب عقوبت و خطر باشد تحریراً فی ۴ شهر شول المکرم سنه ۱۱۵۸ هـ آنچه در ذیل عهدنامه از امهاری باقی مانده چهل و دو مهر بیضی و مربع و مستطیلی است و امهاری و اسامی ده خروانا بود این است : (قلی خان قرقلوی افشار - لطف علی بیک دوسه احمد لوی افشار - بابا خان چاپشلو - ارس سلطان قراباشلو - شیخ عبدالله درجزی - میرزا جعفر دلاتر درون - ابراهیم بیک استاجلو - محمد قلی خان قاجار بیکلر بیدی استرآباد - محمد علی بیک شامبیاتی - ابراهیم بیک ایروانی - جان محمد خان قاجار میرآخورباشی صحرا - مرشد علی بیک و ایل گرایلی - محمد رضا زنگنه و ...) سپس **عبدالباقی خان زنگنه** را بنمایند در دربار عثمانی برگزید ، با **میرزا ابوالقاسم کاشی** و **ملا علی اکبر ملا باشی خراسانی** و **یک زنجیر فیل بنام پیشکشی** برای سلطان محمود نخستین پادشاه عثمانی باسلامبول فرستاد و **عبدالباقی خان** دستور داد که در ساریه پیشنهادهای پنجگانه با دربار عثمانی گفتگو نماید آنگاه نماینده دیگری هم بدربار رسیده فرستاد که پیام تاجگذاری او را باطلاع برساند .

این طومار بصورت وثیقه نامه ده طاهل آن دو متر بود در دو نسخه نوشته شده

و بمهر و امضاء نمایندگان هر شهر از سلطان، خان، میرزا، مستوفی، کلاثر، آقا، اعیان، شیخ الاسلام و قاضی رسانیدند. نخست نمایندگان خراسان و هرات و مشهد و مازندران و بعد نمایندگان آذربایجان و آرات و غیره بودند و اینکار مدت سه روز انجام گرفت و بر روی هم سی و پنج دسته آنرا مهر و امضاء کردند. چنانکه قبلاً گفتیم پس از اعطاء خلعت و کمر بند و پارچه های زربفت بمیرزایان و سرداران و مأمورین عالی مقام. برادر خود ابراهیم خان را بحکمرانی و سپهسالاری کل آذربایجان منصوب کرد و حکومت نخجوان و ایروان و تمام نواحی آرات و گرجستان را نیز بوی سپرد و او را لقب بیگلربیگی عطا کرد. باباخان چاپشلوراهم خلعت داد و بیالت هرات بجای پیرمحمدخان فرستاد و پیرمحمد خان را بحکومت ایروان گماشت. خانهای دیگر نیز هر یک بفرخور مقام و منصب خلعتی گرفتند. بهر یک از کسانی هم که از نواحی دور دست مشرق آمده بودند یک غلام یا کنیز گرجی یا ارمنی میبخشید. نادر در دشت مغان هزارها اسیر گرجی و ارمنی از زن و مرد در اختیار داشت.

روز یکشنبه ششم شوال ۱۱۴۸ هجری کسانی که خلعت گرفته بودند همه خلعت پوشیده در کشیکخانه یا اطاق قراولان شاهی گرد آمدند و پس از آنکه در آنجا ساعتی بغلیان کشیدن و سخن گفتن گذشت، بحضور نادر بار یافتند. در این مجلس وزیر آذربایجان که از اعقاب میرزا جهان شاه قراقویونلو بود و در شعر و موسیقی دستی داشت در حضور نادر اشعاری خواند، چون اشعار پایان رسید بصدای بلند گفت فاتحه. بلافاصله حضار دستها را بر آسمان بلند کردند و لبها را بحرکت در آوردند. آخر کار همگی دست بصورت خود کشیده و متفرق شدند. روز تاجگذاری نادر بواسطه اینکه مهر سلطنت و پولهای تازه ای که بنام وی بایستی سکه زنند مهیا نشده بود و هنوز معین نکرده بودند و بعلاوه منجمین روز پنجشنبه ۲۴ شوال ۱۱۴۸ را که دوازده روز بعید نوروز ماند، بود برای جلوس نادر مناسب دانسته بودند.

یکی از کشیشان ارمنی موسوم به ترتوما که در چادر میرزا مهدیخان

و میرزا مؤتمن منشیان نادر که پهلوی بارگاہ وی بوده اقامت داشت و جزئیات مراسم تاجگذاری را دیده است نقل میکند: در روز مذکور پنج ساعت از روز گذشته که منجمین برای تاجگذاری معین کرده بودند، خانہائیکہ هنوز از مغان بایالات و ولایات خود بازنگشته بودند در بارگاہ نادر حاضر شدند و مراسم تاجگذاری انجام گرفت.

تاج نادر بصورت کلاه خودی بود کہ بر آن جواهر گوناگون و مرواریدهای گرانبها میدرخشید و میرزا زکی تاج را در دست گرفت و بر سر نادر گذاشت و میرزا عسکر مالاباشی قزوینی بر پا ایستاده خطبه میخواند.

در تمام مدتیکہ قرائت خطبه دوام داشت، خانہا و سایر رجال و اعیان مجلس بزانو نشسته دست بدعا برداشته بودند. چون خطبه پیاپیان آمد و نوبت بفاتحه رسید جملگی پیش ولینعمت بخاک افتادند. سپس از جای برخاستند و هر کس بتناسب رتبه و مقام در محل مخصوص خود قرار گرفتند و پس از اینکہ شمشیر سلطنت را بکمر نادر بستند و بخوردانہای طلا و نقره بمجلس آمد، باز فراشان بتقسیم شربت و شیرینی مشغول شدند. ظروف شربت را در این مجلس بر میز طلای بزرگی نهاده بودند کہ ساخت حلب و بیش از یک متر و نیم طول آن بود. در میان آنها شربت خوری بزرگ تنگ لمالای جواهر نشان بسیار گرانبها نهاده بودند کہ میگفتند پانصد تومان (بپول آن زمان) ارزش دارد.

پس از تقسیم گلاب و صرف شربت و شیرینی نادر بسیاری از حاضران را مرخص و مجلس عیشی خصوصی ترتیب داد. در این مجلس فقط برادرش ابراهیم خان و پسر برادرش علی قلی بیگ و پسر جوان نادر مرتضی قلی میرزا و میرزا علی و طهماسب خان جالیر و امیر و معیر باشی و برخی دیگر از نزدیکان شاه حضور داشتند و همگی در اطراف تخت او ایستاده بودند.

مطربان و رقاصان جوانی از زن و مرد بمجلس در آمدند و مدت نیم ساعت حضور شاه زدند و خواندند و رقصیدند. پس از آن شاه تاج از سر بر گرفت و از مدیل طهماسبی بر سر نهاد.

در مجلس تاجگذاری معیر باشی دو کیسه پرازپول طلا پیش شاه گذاشت
و بفرمان او میان حاضران تقسیم شد • پس از انجام مراسم تاجگذاری نیز
نقاره خانه بصدا در آمد و سه روز و سه شب غریو کرنا و طبل و شیپور بر آسمان
میرفت و **میرزا قوام الدین محمد قزوینی** بمناسبت تاجگذاری نادر شعری
ساخته و در تاریخ جلوس او گفته بود (ذوالقرنین است تاج اقبال بس).

برسکه های نادر این شعر نوشته شده بود :

سکه بر زر گرد نام سلطنت را در جهان شاه دین نادر قلی اسکندر صاحبقران
بر مهر او نیز این شعر :

نگین دولت و دین رفته بود چون ازجا بنام نادر ایران قرار داد خدا

و بر طاق نصرت وی این عبارت را نوشته بودند:

پادشاه ممالک ایران • ظل سبحان نادر دوران • فاتح

از روز تاجگذاری دیگر القاب قبلی، **وکیل الدوله** و **یا نایب السلطنه** و **یا
ولینعمت منسوخ** گردید • بلکه در سر تا سر ایران و جهان **نادر شاه** خوانده شد •
قوام الدین شاعر معاصر نادر باین مناسبت ماده تاریخی بمضمون **(الخير فی ما وقع)**
ساخت و از آن پس این ماده تاریخ در مسکو کها ضرب و حک گردید.
در همان روز پس از پایان مراسم تاجگذاری نادر **میرزا مؤتمن** را بجای
میرزا مهدی مقام منشی باشی بخشید و بمنظور استمالت از میرزا مهدی وی را نیز مورخ
رسمی خود خواند •

روز تاجگذاری با مسرت و شادی پایان یافت و پس از آن سه روز و سه شب عیش
و طرب ادامه داشت. پس از تاجگذاری نادر، شاه عباس صفوی جوان را بخراسان
نزد پدرش طهماسب میرزا فرستاد و تا سال ۱۱۵۲ در آنجا بود، در آن تاریخ او
و پدر و برادر کوچکترش اسماعیل میرزا بهلاکت رسیدند •

چون نادر شاه ابراهیم خان برادرش را بفرماندهی کل قوای آذربایجان
منصوب ساخته بود بکلیه حکام از مرزهای **قافلانکوه** تا **آرپاچای** و حدود

داغستان و گرجستان دستور داد که از وی فرمانبرداری نمایند •
 نادر شاه پس از پایان جشن های عید نوروز برای لشکر کشی بقندهار
 با فرماندهانش بمذاکره و مشاوره پرداخت و از افغانه که در خدمتش بودند راجع
 باوضاع افغانستان اطلاعاتی بدست آورد • آنگاه چند روز دیگر صرف جشن
 وشادمانی شد و در اواخر فروردین دشت مغان را بقصد قزوین ترك گفت و قبل
 از حرکت نمایندگان **کار تلی** را مرخص کرد و آنان را مأمور کرد که سه هزار
 و سیصد تومان مالیات جمع آوری کنند و يك پادگان مرکب از پانصد سر باز
 در تفلیس برقرار سازند • این دستور شورش را در کارتلی علیا برپا ساخت که
 بعداً بدست **صفي خان بوجاری** حاکم گرجستان خاموش شد •

مجلس مذهبی یا اتحاد اهل ازمی در نجف اشرف

هنگامیکه نادر از محاصره بصره منصرف و عمده قوا و بندگان خود را در قره تپه
 گذاشته و بیغداد آمد • در بغداد از جانب محمد آقا سفیر عثمانی و احمد پاشا
 وسایر رجال عثمانی مورد استقبال قرار گرفتند و بطرف کاظمین رهسپار شد در آنجا
 مشاهد متبرکه **امام موسی الکاظم و امام محمد تقی علیهما السلام** را زیارت کرد •
 سپس بکشتیهائی که احمد پاشا والی بغداد در امدال زینت و زیبائی در کنار دجله
 ترتیب داده بود سوار شده و از آب عبور کرده و مزار **ابوحنیفه** را در بغداد زیارت
 نمود، در تاریخ اول شوال ۱۱۵۶ (۱۹ نوامبر ۱۷۴۳ میلادی) بطرف کر بلا عزیمت کرد
 و پس از زیارت اماکن مقدسه آن شهر را ترك گفت و همسرش **رضیه بیگم** که
 یکی از دخترهای شاه سلطان حسین صفوی بود مبلغ بیست هزار نادر و هفتاد
 تعمیر و مرمت اماکن متبرکه نمود •

اندکی بعد نادر از راه حله عازم نجف اشرف گردید • چون بمکه
 علمای ایران و افغان و بلخ و بخارا و سایر بلاد ایران در کابل او بودند از مناسبت
 مرکب از آنان و علمای اماکن مقدسه بین الفهرین ترتیب داد تا در حل مسائل
 مورد اختلاف مذهبی همت گمارند و برای آنکه عقیده خویش را بآنها بیان

کند دستور داد که مرقد شریف علی بن ابی طالب علیه السلام در نجف تذهیب گردد •
 کاملترین شرحی که در باره مذاکرات مذهبی اینمجلس موجود است شرحی
 است که یکی از علمای بزرگ عرب نژاد عثمانی بنام عبدالله بن حسین سویدی
 بغدادی در رساله خود بنام حجج قطعیہ ذکر کرده که در کتاب اعیان الشیعہ
 از آن نقل شده است میباشد.

احمد پاشا عبدالله بن حسین را نزد نادر اعزام داشته بود تا وی را در ایجاد
 سازش بین دسته‌های مختلف مذهبی ایران کمک کند. عبدالله پس از آنکه از
 طرف نادر باز یافت، با وی بزبان ترکی مدتی بمذاکره پرداخت، نادر از او تقاضا
 نمود که بعنوان یک مصلح بیطرف اختلاف مذهبی را از میان بردارد و جریان را
 با احمد پاشا گزارش دهد •

عبدالله پس از پایان ملاقات با نادر از ملا علی اکبر شیرازی ملا باشی
 ایران دیدن کرد و راجع بمتن قرآن با وی بمذاکره پرداخت و از آنجا که سنی
 متعصبی بود حلّ بعضی اختلافات را غیرممکن میدانست •

گفته‌اند که نادر پس از آنکه عده‌ای از سپاهیان را بتصرف نجف و کربلا
 و حله فرستاد و آن نقاط را بسهولت بتصرف در آورد خود نیز کرکوک و موصل
 را مسخر ساخت و دولت عثمانی بناچار از در صلح درآمد و قرار شد که در باب
 مسائل مذهبی و رفع اختلافات سابقه مجدداً طرفین گفتگو نمایند.

وقتی که نادر شاه بعثتات عالیات رسیده و بزیارت اماکن متبرکه که در
 کربلا و نجف و کاظمین رفت و سلیمانیه را نیز بتصرف در آورد، هشت ماه بغداد
 را در محاصره داشت و قبر ابوحنیفه را در بغداد زیارت نمود • احمد پاشا والی بغداد
 که مردی با تدبیر و محیل بود همینکه از حمله نادر مطلع شد، برای مذاکرات
 و مباحثات مذهبی عبدالله بن حسین سویدی را نزد نادر فرستاد، سپس نادر علمای
 شیعی و سنی کربلا و نجف و حله و بغداد و کاظمین را بنجف خواست تا با علمای
 ایران و بلخ و بخارا و توران و افغانستان که بهمراه آورده بود بنشینند و بگفتگو
 پردازند و موارد اختلاف بین دو مذهب را بر طرف و حل نمایند •

مذاکرات بر حسب امر نادر شاه در اردوی اودر نجف با شرکت هفتاد نفر مفتی بوسیله شیخ علی اکبر ملاحباشی نادر شاه در جلساتی برای بحث تشکیل شد، پس از پایان مذاکرات صورت مجلس بنام **وثیقه نامه** بانشاء میرزا مهدیخان منشی نادر (مؤلف تاریخ جهانگشا) نوشته شد و علمای فریقین آنرا مهر کردند، بقول میرزا مهدی خان اصل آن در خزانه آستان مقدس **علی بن ابی طالب علیه السلام** ضبط گردید و رونوشت آن انتشار یافت .

طریقه تصدیق و امضاء وثیقه نامه باین شکل بود که اول علمای ایران مهر نمایند، سپس علمای عتبات چه شیعی و چه سنی وثیقه نامه را بامضاء برسانند و بعد علمای ماوراءالنهر بلخ و بخارا و بعد علمای افغانستان و در آخر مفتی بغداد بحقانیت اسلام مردم ایران تصدیق نمایند .

ابوالبرکات عبداللہ بن حسین سویدی بغدادی از علمای بغداد که خود در مناظرات بین علمای شیعه و سنی شرکت داشته و نادر شاه از او احترام و ادب بسیار مینمود از امضاء کنندگان آن وثیقه نامه است .

شرح جریان را در دو کتاب از تألیفات خود نوشته و همچنین میرزا مهدی خان متن آنرا در جهانگشای نادری آورده ولی این نسخه ها از حیث متن و امضاء علماء اختلافاتی دارد و **آقای نخجوانی** نسخه آن را از مجموعہ ای تهیه و در مجلہ یادگار درج نموده اند .

در کتاب اعیان الشیعه مذکور است که سویدی بطور اختصار اسامی علماء را ذکر کرده آنگاه شیخ علی اکبر ملاحباشی بملاحمزه گفت ما ہمگی مسلمانیم نزد ابی حنیفه و مدار اسلام بر پنج مذهب بوده و پنجمی آنها مذهب امامیه است پس از آن ہمگی برخاسته و مصافحه نمودند و هر یک بدیگری برادر خطاب میکردند . مجلس قبل از غروب آفتاب روز چهارشنبه چهارم شوال ۱۱۵۷ پایان یافت . سویدی میگوید : اعتماد الدوله از طرف نادر شہی نزد من آمد و پس از ابرار التفتات شاه گفت که بفرمان شاهنشاه فرما باید دلایه علماء در موضعه مطہرہ جمع کردند . تا آنچه که مورد صلاح و اتفاق است نوشته شود . روز بعد من تمام

علما بروضة مطهره رفتيم . گروه ايرانيان در حدود شصت هزار نفر بودند که از بيرون و داخل روضه مطهره پشت در پشت ايستاده بودند . در اينهنگام طوماری آوردند (البته اين جلسه پس از پايان جلسات مباحثه بوده است) که هفت وجب طول آن بود و بفارسی نوشته شده بود که خلاصه آن اين است :

(خلفای راشدين هر يك پاس احترام ديگری ميداشت . از اينرو بايد احترام و مقام آنها بحسب ترتيب مراعات شود . ايرانيان بدانند که هر که متخلف شود جان و مال و خاندانش در مخاطره خواهد بود . علماء ايران آن طومار را امضاء نمودند . در آن طومار هم نوشته شده بود : از زبان مردم نجف و کربلا و علمای آن دو شهرستان ذيل آنرا امضاء و مهر کردند . مردم افغان و علمای ماوراء النهر نيز گواهی خود را نگاشتند و من (سویدی) بفرمان نادرشاه گواهی خودم را در صدر طومار نوشتم . پس از آنکه کار صلح بميان طوائف اسلامی باينترتيب پايان يافت ، شاه شيرینی و بخور و عنبر در سینی های سيمين و بخوردانهای زرین مرصع فرستاد و سپس مرا پيش خود خواند و گرامی داشت و خدمتگذاری احمدپاشا والی عثمانی در عراق را در امر صلح بستود و گفت که فرمان داده ام فردا در مسجد کوفه اقامه نماز جمعه شود و خلفاء راشدين را در خطبه نماز بترتيب ياد کنند و ثنا گویند و برادر بزرگم سلطان آل عثمانی و پس از آن برادر کوچک (مقصود شخص نادر شاه است) را دعا کنند . روز آدینه در مسجد کوفه که فاصله آن تانجف شش کیلو متر است حاضر شدیم . مسجد پراز جمعیت بود ، در آنجا در حدود پنجهزار از دانایان و خاندان ايران بودند و خطبه بحسب دستور خوانده شد و نادر شاه بوسیله سویدی نسخه ای از طومار مذکور را نزد احمدپاشا فرستاد .

در جلد چهل و یکم کتاب اعيان الشيعه مأخوذ از کتاب رساله حجج قطعيه سویدی جلسات مباحثات و مذاکرات علمای شيعه و سنی را ذکر میکند که ذيل ترجمه شد : (بايد دانست که راوی جلسات مباحثه از علمای بزرگ و متعصب اهل تسنن است)

پس از آنکه نادر از ورود سویدی که طبق انتخاب و معرفی احمد پاشا

والی بغداد برای مباحثه فرستاده شده و نخست بی اندازه خائف و هراسان بود •
اعتمادالدوله که از طرف نادرشاه مأمور پذیرائی او بود اطلاع پیدا کرد، مجلس
 مناظره را تشکیل داد، ضمناً نادر شاه برای استحکام منظور خود یکی از معتمدین
 را ناظر مجلس و حتی ناظر دیگری بر ناظر قرارداد • بطوریکه هیچ ناظری از
 منظور علیه خود اطلاع نداشت و مالباشی را برای انعقاد مجلس مناظره آماده
 ساخته بود • مالباشی پیاده با استقبال سویدی شتافته و بالاخره او را در صدر مجلس
 نشاند و خود بعبادت پارسیان دوزانو و بقول سویدی چون شاگردی در برابر استاد
 قرار گرفت •

سویدی میگوید: مالباشی در خصوص حدیث منزلت (وَ اِنَّ مِیْنَتِیْ بِمِیْنَتِیْ لَہٗ
 ہَارُوْنَ مِیْنِ مَوْسٰی اِلَّا اَنَّهُ لَآنَبِیِّۙ بَعْدَیْ) بمعنی اینکه پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فرمود
 تو یا علی پس از من بجای هارون از موسی هستی جز اینکه پیغمبری پس از من نیست. سؤال
 کرد: گفتم این حدیث مشهوریست که فریقین روایت کرده اند •

مالباشی گفت: مفہوم این حدیث دلالت میکند کہ خلیفہ پس از پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم
 علی رضی اللہ عنہ است زیرا ذات اقدس نبوی ہمہ مراتب ہارون را با استثنای نبوت برای علی رضی اللہ عنہ
 اثبات کرده است • این خلافت را دہیگی از مناسب ہارون بودہ اگر زائد بہ مالد ہجرت
 موسی بر قرار شود بجهت علی رضی اللہ عنہ ثابت کردہ و دلیل عموم منزلت لکلمۃ منزلت
 بہارون است کہ دلیل بر عموم و استثناء خود گواہ بر این موضوہ نمیباشد • من (سویدی)
 در پاسخ وی گفتم: حدیث منزلت از جملہ احادیثی است کہ محدثین در خصوص
 آن اختلاف کرده اند چنانچہ برخی آنرا حدیث صحیح و بعضی حسن و دستہای
 ضعیف پنداشتہ و این جوئی سخن را بعد مبالغہ رساندہ و آنرا مجہول میدانند •
 اکنون با حدیثی کہ بدین بابہ از اختلاف رسویدہ چگونہ می توان اختلافی را
 نیازمند بنام جلی است اثبات کرد •

مالباشی گفت: ما ہم در این حصہ با شما عمراہ میباشیم لیکن دلیل ما
 منحصر بحدیث مزبور نبودہ بلکہ دلیل ما فرمودہ رسول خداست کہ (سَلَّمَ عَلٰی
 عَلٰی عِیْلِیْ بِاَمْرَةِ الْمُؤْمِنِیْنَ) یعنی علی رضی اللہ عنہ را باسم امیر المؤمنین خوانند •

و باو بدین عنوان سلام کنید ، دلیل دیگر ما حدیث طائراست که شما هر دو آنها را مجعول میدانید و سخن من اکنون در حدیث منزلت است که شما چگونه بادر دست داشتن حدیث نامبرده خلافت علی علیه السلام را ثابت نمی کنید سویدی گفت: عمومی که در حدیث مزبور ادعا میکنید مقبول نیست چه آنکه هارون همان هنگام که بمعیت موسی بود پیغمبر بود. با آنکه علی علیه السلام باتفاق فریقین در عصر پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم و بمعیت آنحضرت پیغمبر نبوده و رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم نبوت آنجناب را بمعیت خود استثناء نکرده لیکن پیغمبری او را پس از خود استثناء نموده و از جمله منازل خاصه هارون آن بوده که وی برادر تنی موسی بوده و علی علیه السلام چنین نبوده و عام هم هر گاه بمخصر غیر استثنائی تخصیص پیدا کند دلالتش بر معنی عموم ظنی بوده، اینک بایستی بمنزلت واحده حمل کرد، چنانکه تاء وحدت منزلت حاکی از آنست و اضافه هم بطوریکه اصل در آنست برای عهد بوده و الا بمعنی لکن است مانند فلان جواد الا آنه جبان یعنی فلان مرد بخشنده است لیکن او آدمی ترسو است • *مُجْمَلًا قَضِيَّةٌ مَزْبُورَةٌ مَهْمَلَةٌ* و منظور از آن بعض غیر معین است که بایستی از خارج آنرا تعیین کرد و مراد بآن منزلت معهودیست که استخلاف هارون بر بنی اسرائیل باشد که *(أَخْلَفْنِي فِي قَوْمِي)* و منزلت علی علیه السلام استخلاف آنحضرتست بر شهر مدینه هنگامیکه پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم بغزوة تبوك تشریف برده بودند نه خلافت پس از پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم .

ملاباشی گفت: همین استخلاف حاکی است که آنحضرت پس از پیغمبر افضل دیگران و جانشین پس از اوست • ملاباشی برای اثبات مطلب خود بآیه مباهله استدلال کرده و اضافه نمود، مسلماً تا شخص برتری بر دیگران نداشته باشد او را بجهت اقد برای دعا و مباهله علیه خصم نمیخوانند و منحصرأ شخص با فضیلتی را برای همقدم خویش دعوت میکنند • سویدی گفت: اینک در باره علی علیه السلام ادعا میکنید منقبتی بی برای آنجناب نبوده و در ردیف فضایل بشمار نمی آید و میدانیم هر يك از یاران پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم دارای منقبت خاصی بوده که دیگری از آن بهره نداشته و هر گاه کتب اطلاعی از کتب سیر و تاریخ داشته باشد بدین پاسخ ما اعتراف خواهد کرد و قرآن کریم موافق اسلوب کلام عرب و محاورات ایشان نازل شده و هر گاه جناب

میان دو نفر بزرگی از دو قبیله عرب اتفاق می افتاد و یکی بدیگری پیشنهاد میکرد تو و مخصوصیت و من با خاصانم بجزنک یگدیگر می پردازیم و شخص بیگانها را در این موضوع مداخلت نمیدهیم ، مسلماً چنین پیشنهادی حاکی از آن نیست که در میان این دو قبیله دلاور تر از خاصان آنان پیدا نمیشود و نیز دعائیکه با حضور اقارب و خویشاوندان از شخص دعا کننده ظهور پیدا کند بخشوع و خشوع که **أَعْتَبْتُمْ شَرَّ اِطِّ دَعَا** است نزدیکتر و با جابت مقرر و نتر خواهد بود .

ملاباشی گفت: راست است که دعا با حضور اقارب بخشوع نزدیکتر است لیکن باید بدانیم که منشأ خشوع مزبور منحصر بمحبت بوده و بس .

سویدی پاسخ داد: این محبتی که مورد توجه شما قرار گرفته همانا موضوعی است جبلّی و طبیعی و منشائی جز طبیعت آدمی ندارد مانند اینکه می بینیم آدمی خود و فرزندان را از دیگری که بدرجات از خود و فرزندانش برتر و بالاتر است دوستتر میدارد و مسلماً چنین محبتی نه موجب گناه و نه باعث حسنه و ثواب خواهد بود و بدیهی است که علت هر دو امر اختیار است .

ملاباشی گفت: از این آیه وجه دیگری ده موجب **افضلیت علی** است استفاده میشود و آنوجه همانست که پیغمبر **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** نفس خود را **نَفْسِ عَلِيٍّ** دانسته که میگوید: **(أَنْفُسَنَا وَ أَنْفُسَكُمْ)**

سویدی پاسخ داد: خدای تعالی داننا تر است که تو بطور دلی از اصول دلام و عربیت اطلاعی نداری زیرا چنانچه میدانیم **انفس جمع قلت و مناف به فاء متلاّم** ده مفید جمع است بوده و مقابلۀ جمع با جمع مشعر بدسته بندی آحاد آنست نهایت حرفیکه بتوان بمیان آورد آنست **ده اصطلاحاً جمع را بر دو فرد هم استعمال میکنند و منطقیها چنین معنائیرا در تعریفات خود بکار برده، اینک الملاق اینان حسنیه و نساء بر فاطمه **عَلِيٍّ** بطور مجاز بوده ، آری هر گاه بجای **انفسنا نفسی** استعمال شده بود میتوانستیم وجهی برای آن فرض کنیم **ه ای متأسفانه چنین کاری صورت نگرفته است .** علاوه بر این هر گاه آیه **مساءله لال** برخلاف **علی** نماید همان آیه نیز بعینهاد لالت برخلاف حسنیه و فاطمه **عَلِيٍّ** میباشد .**

ملاباشی پس از این برای حقانیت مطلب خود باین آیه دیگر استدلال میکند:

(إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ) همانا دوست شما خدا و رسول و مؤمنانند که نماز میخوانند و زکوة میدهند و رکوع میکنند • این آیه مبارکه که باتفاق همه مفسران در باره علی عليه السلام نازل شده در هنگامیکه آن جناب بحال نماز ایستاده و انگشتی خود را در راه خدا بینوائی بذل کرد و کلمه انما مطابق با قانون عربیت برای حصر بوده و ولی اصطلاحاً بکسی گفته میشود که اولای بتصرف از دیگران باشد •

سویدی گفت: برای عدم دلالت باین آیه شریفه پاسخهای بسیاری دارم • هنوز شروع بیاسخ ننموده بود که یکی از حاضران شیعی مذهب بطرف ملاباشی متوجه شده و بزبان پارسی گفت: دست از مباحثه باین مرد را بردار چه آنکه هر چه بیشتر دلیل آوری در خنثی نمودن آنها جدیت فراوانتر میکند و در نتیجه از منزلت تو کاسته میشود • ملاباشی این وقت بطرف سویدی توجه کرده لبخندی زد و گفت آری تو مرد با فضیلتی هستی که از این آیه و امثال آن پاسخ میدهی •

سویدی در اینجا متوجه بملاباشی شده گفت: دو مسئله از تومی پرسم که شیعه از پاسخ آنها عاجزند. ملاباشی پرسید آن دو مسئله چیست؟ سویدی گفت: سؤال اول آنست که عقیده شما در باره یاران پیغمبر صلی الله علیه و آله چیست و چه حکمی در باره آنان میکنید؟

ملاباشی گفت: پس از پیغمبر صلی الله علیه و آله بجز پنج نفر از یاران آن جناب که بعلی عليه السلام ایمان آوردند بقیه از دین اسلام بر گشته و مرتد شده اند.

سویدی پرسید چگونه علی عليه السلام دخترش ام کلثوم را بهمسری عمر بن خطاب در آورد؟ ملاباشی گفت: علی عليه السلام در این کار مجبور و مکره بود.

سویدی گفت: تعجب است شما شیعیان در باره علی عليه السلام منقستی را قائل هستید که پستترین مردم عرب بدانکار توجهی ندارد تا چه رسد ببنی هاشم که از بزرگان عرب

و در بزرگواری و اهمیت حسب و نسب مشهور آفاق و در جوانمردی و غیرت عربی بیمانند هستند. گذشته از این پستترین انسان عربی حاضر است جان خود را تسلیم کند ولی حاضر نیست ناموس خویش را بباد دهد. اینک چگونه معتقدید که علی عليه السلام با آنکه دلاوری پردل و شیر طایفه بنی غالب و اسد الله فی المشارق و المغرب است دخترش ام کلثوم را با اکرابه همسری عمر بن خطاب در آورد و حال آنکه چنین منقصتی را نمیتوان بفرومایه ترین مرد عربی منسوب ساخت ؟

تصویر شماره بیست و هشت

ملاباشی پاسخ داد: ممکن است زن حنیفیه ای بصورت ام کلثوم درآمده و بهمسری عمر نامزد گردیده باشد. سویدی گفت: این فکر از نسبت اکراه بدتر است و هر گاه چنین موضوعی را تجویز کنیم و فتح چنین بابی نمائیم بایستی همه درهای شریعت را مسدود سازیم.

سویدی پرسید عقیده شما درباره مادر محمد حنیفیه چیست؟ ملاباشی پاسخ داد مادر وی زنی بوده از مردم بنی حنیفه. سویدی پرسید آیا نامبرده از اسیران آنطایفه بوده یا غیر آن؟ ملاباشی پاسخ داد از این موضوع اطلاعی ندارم. سویدی در اینجا اضافه میکند که ملاباشی بدروغ اظهار بی اطلاعی کرد و در همان مجلس یکی از علمای آن پاسخ داد آری محمد حنیفیه از اسیران قبیله حنیفه بوده است.

سویدی گفت: چگونه علی علیه السلام میتواند زن کنیز اسیری را بعنوان همسری خود برگزیند و هر گاه چنان باشد که اعتراف کردید علی علیه السلام امامی جابر بوده و فرمان امام جابر نافذ نخواهد بود.

ملاباشی پاسخ داد: میتوان گفت علی علیه السلام جویری روانداشته بلکه کسان او وی را بهمسری او در آورده اند.

سویدی گفت: این پاسخ بی دلیل پذیرفته نیست. مباحثه را بدینجا خاتمه دادند.

پس از مباحثه در نتیجه بین علمای ایران و بخارا و افغان سازش کامل حاصل شد و با حضور علمای نجف قرار دادی امضاء گردید که برطبق آن از سیاست مذهبی شاه اسمعیل صفوی و جانشینانش اظهار تأسف گردید و حقانیت سه خلیفه اول تصدیق شد و عقیده علمای نجف دایر باینکه امام جعفر صادق علیه السلام ذریه رسول اکرم صلی الله علیه و آله است از طرف علمای اهل سنت تأیید شد.

پس از پایان مذاکرات علما و امضاء قرار داد، گوهر شاد مادر شاهزاد نصرالله میرزا و امامقلی میرزا مبلغ یکصد هزار نادی برای مرمت دیوارها و کاشی کاری و تذهیب ایوان و دو مناره صحن مقدس نجف تقدیم نمود و مجمر

مرصع بجواهر و طلای گرانبها وقف آستان مقدس علی عليه السلام کرد .
 اینک متن وثیقه نامه یا عهدنامه یا قرار داد که از مجله یادگار و تاریخ
 جهانگشا و اعیان الشیعه مأخوذ شده نیلانگاشته میشود:

(غرض از تحریر این نمیه و تذییل این وثیقه آنستکه چون بعد از بعثت
حضرت خاتم النبیین صلی الله علیه و آله و سلم و اصحابه اجمعین هر یک از صحابه راشدین در ترویج
 دین مبین ببدل نفوس و اموال اشاعه مساعی مشکوره و مجاهدات مبروره کرده
 پیرایه پوش تشریف نزول آیه وافی هدایه (**وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ
 وَالْأَنْصَارِ**) گردیدند و بعد از رحلت جناب سیدالابرار بنای خلافت با جماع صحابه
 کبار که اهل حل و عقد کار بوده اند بر خلیفه اول ثانی **ابن اثین** (**إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ**)
 صدر نشین مسند خلافت احمد مختار ابوبکر صدیق رضی الله عنه و بعد از او بنص
 و نصب اصحاب بر فاروق اعظم مزین المنبر و المحراب **عمر بن خطاب** و بعده بشوری
 و اتفاق بجناب ذوالنورین **عثمان بن عفان** و بعد از او بحضرت اسدالله الغالب **مظهر
 العجائب و مظهر الغرائب و الیهزبر السائب علی بن ابی طالب عليه السلام** قرار یافته و هر
 یک از خلفای اربعه در مدت خلافت خود با هم ناهج مناهج التیام و ائتلاف و معرّی از
 شوائب اختلاف بوده رسم مصادقت ملحوظ و حوزه ملت محمدیه را از تطرق شرک
 و کین کفر مصون و محفوظ میداشته اند و بعد از انقضای آن مدت که خلافت بنی
 امیه و بعد از آن بنی عباس انتقال یافت ایشان نیز بهمین نیت و عقیده باقی و برخلاف خلفای
 اربعه قائل بوده اند تا اینکه در سال نهم و شش هجری که خاقان کبک در سنان
ماه اسماعیل صفوی خروج و بر معارج سلطنت عروج کرد بتعلیم علمای آن دیار
وارد بیل و کیلان و ترنیف نقد حقیقت خانای ذیشان و اهاله قلوب عوام آن دیار
 و متابعت ایشان نموده و بعلاوه آن سب و رفس را که خنامه اسد اللسان از هجرت
 مکر آن زبان صریح در هام خاموشی میداشد شایع و در منابر و مساجد از این گونه
 مال اعلان و انواع فضایح و فضایع کردند و بعد از شیوع این معنی اهل
 سعادت نیز در اطراف آغاز معادات و ترک مصافحت کرده اند و همین باعث قتل و

واسر این فرقه را مباح میدانستند بحدیکه اسرای امت خیر الوری در فرنگ و باقی ولایات عرضه بیع و شری گشتند و این حادثه شنعاء تا ایام خاقان مغفور و پادشاه مبرور شاه سلطان حسین متداول و معمول میبود تا اینکه رفته رفته تر کمانیه دشت و بعد از آن افغانه، زندهارو همچنین رومیه و روسیه از اطراف رخنه در بنیان ممالک ایران انداخته و اساس سلطنت و مملکت را ویران کرده، قلع و استیصال ایرانیان را بر خود لازم دانستند .

چون مشیت مالک الملک ازل و پادشاه لم یزل بامری تعلق گیرد و اسباب آن از پرده کمون بساحت ظهور و شهود و بروز میآید . لهذا کوکب ذات بیهمال و تیر وجود سعادت اشتغال اعلی حضرت قدر قدرت کیوان مهابت مرین صلابت ملجاء السلاطین و مرجع الخواقین چراغ افروز دودمان رفیع الشان تر کمانیه، کشور آرای عرصه جهان بتأییدات سبجانیه تاجبخش ملوک ممالک هند و توران ظل سبحان نادر دوران خلد الله ملکه و سلطانه بنحویکه در تاریخ نادری و تواریخ هند و ترک تفصیل حال خجسته مالش مذکور و مسطور است از مطلع ملک ابیورده آغاز طلوع و بنیالی سطوع نموده ظلمت زدای ساحت ایران گشته و ممالکی را که باقتضای انقلاب دهر بتصرف غیر درآمده بود بزور بازوی تأیید الهی و قوت سر پنجه ظل الهی انتزاع و کسر بنیان شوکت ارباب نزاع و عناد نمود. تا اینکه در سال هزار و صد و چهل و هشت در شورای کبرای صحرای مغان که عموم وضع و شریف ایران را احضار و مجلس مشورت انعقاد دادند که آن جماعت هر کس را که خواهند بسلطنت اختیار نموده بنائی در کار خود بگذارند. اهالی ایران دست در دامن ابرام و الحاح زده عرض کردند که پادشاهی و سلطنت را خداوند عالم بآنحضرت و آنحضرت را بما کرامت کرده و ما را اختیار در تغییر حکم الهی نیست و آئین سلطنت حق آنجنابست بنجوی که از روی اول صیانت حال ایشان را از چنگ دشمنان قوی رهائی داده اند باز در مقام محارست ایشان باشند و ستمدیدگان ایران را با امید دیگری نگذارند.

اعلی حضرت شاهنشاهی نیز بالهام الهی فرمودند که هر گاه اهالی ایران بسلطنت ما راغب و آسایش خود را طالب باشند در صورتی این مسئول متلقى بقبول و مقبول

بحصول خواهد بود که این آثار مبتدعه سب و رفس را که مخالف مذهب اسلاف گرام و آباء عظام نواب همایون ماست تارك و بر منهج حقیقت خلافت خلفای را شدین و امام بحق ناطق **جعفر صادق** علیه السلام قائل و سالک شوند ایشان نیز از راه حقانیت بدون شایبه و ریب متفق الاراء این حکم قدسی را بسمع اذعان اصغاء نموده و ثیقہ برای تو کید و استقرار این مطلب مرفوم و بمهر پاك اعتقادی مختوم ساخته بخزانة عامره سپردند . اعلی حضرت شاهنشاهی نیز در ازاء این معنی ایلچی روانة دولت عثمانیہ کرده از اعلی حضرت سلیمان حشمت باسط بساط امن و امان ناشر آیات (**اِنَّ اللّٰهَ یَاْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ**) سلطان البرین و خاقان البحرین خادم الحرمین الشریفین ثانی اسکندر ذوالقرنین داور دار ایت کیخسر و غلام و خدیو گردون شکوه انجم احتشام پادشاه اسلام پناه روم ابداً بقائه طالب پنج مطلب شدند :

اول - اینکه اهل ایران چون از عقاید سابقه و سب و رفس نکول و مذهب جعفری را که از مذاهب حق است اختیار و قبول کرده اند قضاة و علماء و افندیان گرام روم اذعان کرده آنرا خامس مذاهب شمارند .

دوم - اینکه چون در **کعبه** معظمه از کان اربعه مسجد الحرام بائمه مذاهب اربعه تعلق دارد ائمه این مذهب نیز در **کن شافعی** با ایشان شریک بوده بعد از ایشان علیحدہ با امام خود بآئین جعفری نماز بگذارند .

سوم - آنکه هر سالی از طرف ایران امیر حاج تعیین شود . بطریق امیر حاج مصر و شام که در کمال اعزاز و احترام **حجاج** ایران را بلعبه مقصود رسانیده در دولت علیہ عثمانیہ امیر حاج ایران تالی امیر حاج مصر و شام باشد .

چهارم - اینکه اسرای دو مملکت نژد هر دس بوده باشد مطلق العنان و آزاد بوده بیع و شری برایشان روان باشد .

پنجم - آنکه و کیلی از دولتین در پایتخت ید دیگر بوده و امور مملکتین را بروفق مصلحت فیصل میداده باشند . که باین وسیله رفع اختلاف صورتی و معنوی از میانہ امت محمدیہ کشته بعد بمقتضای **اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ** رسم مؤلف و برادری بیامین اهالی روم و ایران مسلوک باشد .

امنای دولت ابدپیوند عثمانی چند مطلب را که عبارت از تعیین امیر حاج و اطلاق اسرای جانبان و بودن و کیل در مقرّ دولتین بوده باشد قبول مذهب جعفری را تصدیق کرده باقی مواد را به حاذیر شرعی و معاذیر ملکیه موقوف ساخته بودند. ایلچیان ایشان بخصوص این مطلب از طرفین آمد و شد کرده از آن طرف مقدمات عذرو از این جانب بپراهین ساطعه و حجج قاطعه القاء و افهام جواب میشد.

چون در عرض هفت هشت سال این مقدمات بآمد و شد سفر صورت انجام نیافت در این سال خجسته فال تنگوزئیل که مطابق سنه یکهزار و صد و پنجاه و شش هجری بوده باشد موکب همایون قاآنی واردوی ظفر مقرون خاقانی باغازیان کاصحاب دین بعزم اینکه در خاک روم با آب گفتگوی محلی از هوای نفسانیت آتش فتنه را منطقی و مایه فساد و نزاع را از میان اهل اسلام منقضی گردانند حرکت و از تمامی ممالک ایران و بلخ و بخارا شیوخ اسلام و قضاة گرام و علمای اعلام را برای مذاکره و مقاوله این امور بموکب منصور احضار و برسم مهمانی متوجه آن سرزمین گردیدند که مطالب معهود را بامقدمه ملک موروثی طی نمایند و در اینوقت که در نجف اشرف بقبه بوسی و تقبیل تراب روضه علیه غرویه فایز و مشرف گردیدند و جمعی از علمای نجف اشرف و کربلای معلی و حیدره و محال توابع بغداد را در حوزه گفتگو حاضر ساخته مجدداً امر همایون بعز نفاذ پیوست که لله الحمد در مذاهب اسلام هیچگونه قصوری و فتوری واقع نیست الا فسادیکه از بدو دولت صفویّه در میان امت نبویّه شیوع یافته.

علمای گرام که دعایم کاخ اسلامند با یکدیگر مجلس محاوره و مذاکره آراسته شرب عذب ملت نبوی را که از هجوم اختلاف اُمم آمیخته از گل و لای شکوک و شبهات تصفیه کرده آنچه زلال حق در منشاء ماء معین صفوت نمای صواب و سداد است اختیار نمایند. لهذا مأمورین بنهج مقرر در درگاه عرش اشتباه حضرت یعسوب الدین و امام المتّقین علی بن ابیطالب علیه السلام بطی مقاولات و اظهار عقاید پرداخته حقیقت ماجری بنهجی است که در مشهد شریف بشهادت آن حضرت نگارش مییابد.

عقیده اسلامیة داعیان دوام دولت قاهره نادره علمای ممالک ایران آنکه بعد از رحلت حضرت سید المرسلین خلافت با جماع امت بر جناب خلیفه اول ابابکر صدیق رضی الله عنه و بعد از او بنص آنجناب و اتفاق بر فاروق اعظم عمر بن خطاب رضی الله عنه و بعد بشوری و اتفاق بذوالنورین عثمان بن عفان و بعد بر امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام قرار یافت و بفحواى آیه وافی هدیة (وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمُ وَالرَّضُوا عَنْهُ) و بفحواى آیه شریفه (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ) و حدیث شریف (اصحابی کالنجوم بایسهم اقتدیتم اهتدیتم) خلیفه برحق و ربط و مواصلت فیما بین ایشان اتحاد محقق بوده ، همه بایکدیگر رسم موافقت بی شایبه مغایرت و منافرت مسلوك میداشته اند و بحدی رسم مواخات فیما بین ایشان مرعی بوده که بعد از رحلت خلیفه اول و ثانی از دار دنیا از جناب مرتضوی سؤال حال ایشان کردند آنحضرت فرمودند : (امامان قاسطان عادلان کانا علی الحق و ما تا علی الحق) و خلیفه اول نیز در شان خلیفه رابع جناب مرتضوی میفرمود : (لست بخیرکم و علی فیکم) و خلیفه ثانی در حق آنجناب میفرمود : (کولاً علی لهلك العمر) و نظائر اینکه دلالت بر کمال رضامندی ایشان از یکدیگر دارد بسیار است که مستغنی از بیان وقتدار است . در سال نهصد و شش هجری که شاه اسماعیل صفوی خروج و اشاعه سب و فتن نسبت بخلغاه ثلاث نموده اینمعنی منشاء ظهور فساد و نهب اموال و اسرعیان گردیده مورد مباحضات و معادات فیما بین اهل اسلام شد تا اینکه بمقتضای (قیل اللهم ممالک الملک تؤتی الملک من تشاء) شاهنشاه عالم پناه بر تبه سلطنت و جهاننداری فائز گشته بنحویکه در فوق مذکور شد در شورای سحرای مغان از این داعیان استکشاف نمود ما نیز عرش عقاید اسلامیة خود کرده بودیم و حال آنکه در روضه مقدسه علویة از داعیان مجدداً استفسار فرموده اند عقاید اسلامیة داعیان بنهج سلطه

است و خلفای راشدین رضوان الله علیہم اجمعین بترتیب مذکور خلیفہ علی التحقیق حضرت سید المرسلین ﷺ میدانیم و شک و شبہہ نداریم و از رفض و تبرّات برامی جوئیم بنحویکہ جناب قدوة العلماء الاعلام شیخ الاسلام و افتدیان عظام دولت علیہ عثمانیہ تصدیق مذهب جعفری کرده اند مقلد طریقه آنحضرت و بر این عقیدہ راسخ و ثابت قدم میباشیم و آنچه سمیت تحریر یافته محض از خلوص فؤاد و صمیم قلب است، هر گاہ خلاف این عقیدہ از ما بظہور رسد از دین بیگانه و مورد غضب خداوندیگانه و سخط شاهنشاه زمانہ و خدیو فرزانہ باشیم.»

طلبہ رکاب : محل مهر ملا باشی علی اکبر - محل مهر میرزا محمد علی بن ملا شفیع نایب الصدارة العلیة العالیہ - محل مهر میرزا محمد حسین بن میرزا عبدالکریم قاضی عسکر - محل مهر آقای حسین بن آقا ابراهیم شیخ الاسلام اردوی معلی - سیدبہاء الدین شیخ الاسلام کرمان - شیخ الاسلام دامغان - قاضی ہرات - ملا محمد حسین شیخ الاسلام سبزوار - شیخ الاسلام استرآباد - میرزا برہان شیخ الاسلام قاضی شیروان - شیخ الاسلام تہران - شیخ محمد ثمامی شیخ الاسلام شیراز - حاج صادق قاضی جام - شیخ الاسلام نیشابور - پیش نماز قم - میرزا ابو الفضل شیخ الاسلام قم - پیش نماز کاشان - شیخ الاسلام نائین - شیخ الاسلام یزد - ملا نصیر مازندرانی - مہدی لاریجانی - شیخ الاسلام گیلان - مسیح دہدشتی - ملا محمد صادق شیخ الاسلام خلخال - شیخ الاسلام مراغہ - شیخ الاسلام ایروان - ملا محمد امام لاهیجانی •

طلبہ ولایات : محل مهر حاجی ملا محمد مہدی نایب الصدارة ارض اقدس - میرزا محمد رحیم شیخ الاسلام اصفہان - خطیب ارض اقدس - شیخ الاسلام سمنان - شیخ الاسلام حسین مفتی ارومیہ - قاضی اردبیل - میرزا مقیم خادم رضوی - محمد علی خادم رضوی - شیخ الاسلام شوشتر - آقا شریف شیخ الاسلام ارض اقدس - میرزا اسدالله شیخ الاسلام تبریز - ملا طالب شیخ الاسلام مازندران - سید محمد تقی شیخ الاسلام قزوین - حاجی محمد زکی شیخ الاسلام کرمانشاہان - شیخ الاسلام

کازرون - سید محمد مهدی پیشنماز اصفهان - سید احمد شافعی مقتی اردلان - ملا محمد مؤمن - قاضی استرآباد .

عقیده اقل داعیان دولتین علیتین علمای نجف اشرف و کربلای معلی و حله و توابع بغداد آنکه امام جعفر صادق رضی الله عنه ذریه رسول اکرم و ممدوح کَلِّ اُمم و طریقه آنحضرت مرضی و مقبول و مسلم است و از قراریکه علمای ایران عرض و تحریر کرده اند نزد داعیان تحقق یافته عقاید اسلامیة اهل ایران صحیح و فرقه مزبور قائل بحقیقت خلفای گرام و از اهل اسلام و امت حضرت سید الانام علیه الصلوة والسلام میباشند و هر کس که باینفرقه اظهار عداوت دینی کند او از دین خدا و رسول بیرون و اکابر دین از او بیزار بوده و در داری دنیا محاکمه او با سلطان عصر و در عقبی با خداوند جبار شدید البطش و القهر خواهد بود . محل مهر دخیل علی قاضی کربلا - سید نصر الله مدرس کربلا - مهدی الغنوی - علی بن حمزه شیخ الاسلام کرکوت - محمد بن احمد الجزایری - احمد درویش - ملا محمد خطیب النجف - عبدالله بن حسین السویدی .

عقیده اقل الدعاة علمای قبه الاسلام بخارا و بلخ اینکه عقاید صحیحاً اسلامیة اهالی ایران بنحوی است که علمای فوق بیان نموده اند و این فرقه داخل اهل اسلامند و امت حضرت خیر الانام میباشند و هر کس که با این جماعت در دنیا اظهار عداوت نماید خارج از دین و محروم از شفاعت حضرت سید المرسلین صلی الله علیه و آله و سلم بوده در دنیا بازخواست با پادشاه عصر و در آخرت با شهنشاہ علی الاطلاق خواهد بود و اختلافی که معتقدین عقاید مسطورہ رادر فروعاً با ائمه مذاهب اربعه میباشد منافی و مغایر اسلام نیست و اصحاب این اعتقاد از اهل اسلام و دین و نهب و اسیر فریقین صلی الله علیه و آله و سلم و صلی الله علیه و آله و سلم و برادر دینیہ اند بریکدیگر حرام است . محل مهر محمد باقر عالم بخارا - عبدالله صدور بخارا - قلندر خواجه بخارا - شاه خواجه بخارا - ملا محمد هادی بحر العلوم قاضی بخارا - ملا امید صدور - میر عبدالله صدور - ملا ابراهیم - میرزا خواجه . (همگی علمای بخارا که امضاء کرده اند معتقد بمذهب حنفیه بوده اند)

داعیان علمای افغانه ابدالی و غلجائی سکنه قندهار و غیره بر این وجه کشف حجاب از چهره مطلب مینماید که عقاید صحیحه اسلامیة بنحوی است که علمای مشهدین و حله و غیره و افاضل بلخ و بخارا و توران بیان نموده اند و هر کس با این فرقه در مبغضت دینی باشد از دین عاری و مستحق غضب و سخط حضرت باری و مؤاخذه در این نشأه حواله بمحاکمه سلطان عصر خواهد بود. محل مهر ملاحمزه غلجائی حنفی شیخ الاسلام افغان - جمشید پیشنماز افغان - علی مدرس افغان - محمد امین غلجائی قاضی افغان - ملادنیا خلفی حنفی - ملاطه افغانی - حنفی مدرس نادر آباد - ملا نور محمد غلجائی حنفی - ملا عبد الرزاق غلجائی حنفی - ملا ادریس ابدالی حنفی .

الحمد لله حضرت مجلس محاوره علمای ایران مع امراء ماوراء النهر و الافغان بامر الشهنشاه الاعظم لوالی بغداد احمد پاشا المکرم بالحضور و النظر بین الفريقین فیعد المذاکره و المحاوره اتفق رأی الجميع علی ما فی هذه الوثیقه فشهدت علی الجميع بما قرروه و التزموه فاقول ان الفرقه الايرانیه علی ما قرروا و سمعته منهم مسلمون حقاً لهم ما للمسلمین و علیهم ما علی المسلمین - محل مهر افندی یاسین مفتی بغداد .

سویدی میگوید: قبل از اقامه نماز در مسجد جمعه ابتداء مؤذنین اذان گفتند و من باعتماد الدوله گفتم نماز جمعه در مسجد کوفه نزد اهل سنت صحیح نیست چه آنکه ابوحنیفه نماز جمعه را در شهر تجویز کرده و اینجا خارج شهر است و شافعی نیز نماز خواندن در این مسجد را تجویز نمیکند . ملاباشی گفت: منظور آنست که شمادر اینجا حضور پیدا کنید و خطبه ای که بعنوان جمعه خوانده میشود استماع نمائید و اگر خواستید نماز بخوانید و الا فلا . سویدی گفت: من باتفاق ملاباشی بمسجد جامع رفتیم و جمعیت مردم نزدیک بیست هزار نفر باتفاق علماء و خوانین حضور یافته بودند .

امام جمعه بنام علی مدد بمنبر صعود کرده بود، ملاباشی باجمعی از علماء کربلا با یکدیگر بمشورت پرداخته و بالاخره رأی ملاباشی بر این قرار گرفت که علی مدد را از منبر بزیر آورد و کربلائی سید نصرالله حائری مدرس کربلا را

بصعود بر منبر دستور داد • وی بمنبر رفت و حمد و ثنای خدا و درود بر پیغمبر ﷺ را بجا آورد سپس گفت : (درود بر خلیفه اول ، که محققاً پس از پیغمبر ﷺ خلیفه است و نامش ابو بکر صدیق میباشد و بر خلیفه دوم عمر و بر سوم عثمان و بر خلیفه علی رضی الله عنه و فرزندان او حسن و حسین و دیگر از اصحاب و نزدیکان آنحضرت که خوشنودی خدا بر آنان باد •) سپس دعا کرد و گفت :

پرورد گارا دولت سایه خداوند پادشاه پادشاهان فرزندان آدم سلطان البرین و خاقان البحرین خادم دو حرم شریف سلطان محمود خان فرزند سلطان مصطفی خان را پایدار بدار و خلافت او را محکم کن و پادشاهی او را جاویدان ساز و لشکریان او را یاری فرما • پس از آن در حق نادر دعا کرد و گفت :

(پرورد گارا پایدار دار سلطنت کسی که تیره تر کمانیه بچراغ پر نور او روشن میشود و تکیه گاه پادشاهان و پناه شهریارانست یعنی سایه خدا بر سر عالمیان نادر دوران پایدار بدار •)

چون از دعا فارغ شد از منبر بزیر آمد و باقامه نماز جمعه پرداخت • دو دست بطرف آسمان بلند کرد و همه مردم از علماء و خوانین که باو اقتداء کرده بودند دست راست خود را بر روی دست چپ گذارده و سوره فاتحه و جمعه را قرائت کرد و پیش از آنکه بر کوع برود با صدای بلند قنوت خواند و بر کوع آمده و تسبیحات رکوع را نیز با صدای بلند ادا کرده **الله اکبر** گفت و سر از رکوع برداشت بدون آنکه **سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمَدَهُ وَرَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ بَلَّغُوا** (چون اهل تسنن در هنگام سر برداشتن از رکوع این عبارت را میخوانند) دو باره با صدای بلند قنوت خوانده بسجده رفت • سجده اول را بجا آورد و اندکی جلوس کرد و بسجده دوم رفت و در هر دو سجده تسبیحاتش را با صدای بلند میلافت • سپس برای دعوت دوم برخاسته سوره حمد و سوره منافقین را خوانده و مانند دعوت اول رکوع وسجود کرده و در تشهد دعاهائی خواند که در نزد اهل تسنن بغیر از السلام علیک ایها النبی ورحمة الله و برکاته مرسوم نیست . همه این افعال را با صدای بلند بجا

آورده و هنگام سلام بطرف راست توجه کرده و چون از نماز فارغ شد دست بر روی سر گذارد و بدین ترتیب نماز را پایان آورد. سپس نادر دستور داد شیرینی فراوانی در آن مجلس تقسیم نمودند.

در هنگامیکه خطیب در منبر بخطبه خواندن مشغول بود **سویدی** از خطبه انتقاد ادبی بنظرش آمد که خطیب را **عمر** را **بکسر** گفت (**عُمیر**) با آنکه خطیب در قانون عربیت ید طولائی داشته **عمر** را که غیر منصرف است و بایستی در حال جری بنصب (**عُمیر**) بخواند مکسور قرائت کرد و همین موضوع باعث شد که سویدی شدیداً از او مذمت کرد زیرا که احتمال داد شاید تعمدی در اینکار داشته (**سید محسن جبل عاهلی** صاحب اعیان الشیعه که خبر را در کتاب خود نقل کرده مینویسد: میتوان گفت خطیب نامبرده در این مورد اعمال غرض نکرده و جز سبق لسان و اشتباه بیش نبوده چه آنکه آدمی هر چند ید طولائی هم در عربیت داشته باشد باز هم خالی از سهو و اشتباه نخواهد بود خصوصاً در یکچنین مجلس بزرگ با ابتهتی گذشته از این میتوان گفت در هنگام قرائت نحوه یا طوری زیر را ادا کرده باشد که مشتبه بزر شده است؟)

سویدی گوید: پس از آنکه نماز جمعه بپایان رسید **اعتماد الدوله** از من پرسید خطبه و نماز جمعه را چگونه یافتی پاسخ دادم در خصوص خطبه جمعه حرفی نیست اما نماز جمعه از طریقه و مذاهب چهار گانه اهل سنت خارج و مخالف با شرط معهود فیما بین ما و اهل تسنن و شما و اهل تشیع بوده زیرا با امریکه خارج از مذاهب چهار گانه باشد نباید مداخله نمود.

چوی این خبر بنادر رسید بر آشفت و سویدی را احضار کرد و گفت **احمد پاشا** گفته است که من تمام اختلافات میان شیعه و سنی را برداشتم حتی سجده کردن بر خاک را • بنا بر این جای آن نیست که نسبت بنماز جمعه چنین ایرادی وارد بیاورید.

پس از آنکه **نادر شاه** طومار معهود را بوسیله سویدی برای **احمد پاشا** فرستاد و **نصر الله حائری** را (که از علمای بزرگ و صاحب دیوان شعر بود و **عباس کرمانی**

در نجف بسال ۱۳۷۳ هجری مطابق ۱۹۵۴ میلادی بچاپ رسانیده) نیز بمکه فرستاد •

پس از ورود وی بمکه چون از تشیع وی اطلاع پیدا کردند در صدد قتل او برآمدند • وی ناگزیر بِسِمَتِ سفارت میان نادر و سلطان عثمانی باسلامبول رفت و در آنجا بعنوان اینککه اهل تشیع بود در سال ۱۱۵۶ در سنین قریب ۶۰ سال کشته و در همانجا دفن شد .

تصویر شماره بیست و نه

فصل هشتم

دوران حکومت و نیابت سلطنت رضاقلی میرزا

و فرمانروائی ابراهیم خان

رضاقلی میرزا فرزند ارشد نادر از دختر بزرگ بابا علی بیگ در روز بیست و پنجم جمادی الاول ۱۱۳۱ هجری (پنجم آوریل ۱۷۱۹ میلادی) پا بعرضه وجود گذاشت و پس از مدت کمی مادرش زندگی را بدرود گفت. رضاقلی میرزا در دامان پدرش تربیت شده و بفنون جنگی آشنائی کامل پیدا کرد.

در سال ۱۱۴۳ هجری ابراهیم خان برادر نادر حکومت خراسان را داشت و رضاقلی میرزا نزد وی بود. در این هنگام ابدالیان شورش نموده و پس از تصرف هرات قصد حمله بمشهد را داشتند. رضاقلی میرزا مراتب را پیدرپیش گزارش داد، نادر باشتاب از تبریز بمشهد آمد.

پس از تاجگذاری دشت مغان در سال ۱۱۴۸ رضاقلی میرزا بحکومت خراسان منصوب گردید و در بیست و سوم شوال ۱۱۴۸ از دشت مغان از پدرش دستور یافت که تحت نظر و مشورت طهماسب خان جلایر که همراه وی بود علیمردان افشار حاکم اند خود را مطیع نموده و سپس ابوالحسن خان حاکم بلخ را که از حضور در مراسم تاجگذاری سر باز زده بود گوشمالی دهد. رضاقلی میرزا در بهار این سال بمشهد عزیمت نمود ولی یک سال بعزت آماده نبودن سپاه حمله را بتأخیر انداخت، در این هنگام از نادر دستوری دریافت کرد باینکه از اند خود ببلخ روی آورد که حاکم طاعنی آنجا را منکوب سازد. در این موقع رضاقلی میرزا جوانی هفده ساله بود.

وقتی که نادر در مشهد بود عروسی رضاقلی میرزا را با فاطمه سلطان بیگم یکی از دختران شاه سلطان حسین صفوی که در جمادی الثانی ۱۱۴۲ نامزد شده بود (ظاهراً قرار نامزدی را در مشهد با شاه طهماسب داده بودند) براه انداخت و تا یک هفته جشن های باشکوهی در مشهد برپا بود و در هفدهم رجب ۱۱۴۹ مراسم ازدواج بعمل آمد. آنگاه نادر در حوالی کلات و ایبورد مراسم شکار مجملی برپا ساخت و هزار دست خلعت بسران سپاه داد.

در جنگهای متوالی در ترکستان بالاخره رضاقلی میرزا با طهماسب خان جلایر در ربیع الاول ۱۱۵۰ هجری (اول ژوئیه ۱۷۳۷ میلادی) ببلخ بازگشت نمود و چون در آنجا از خبر حمله ایلبرس خان بمشهد بایکصد هزار تن سپاهی اطلاع یافت مراتب را بپدرش گزارش داد.

نادر بمحض اطلاع بر رضاقلی میرزا و طهماسب خان دستور داد که بیدرنک در بهار سفلی بوی پیوندند تا ترتیب دفاع از خراسان داده شود و خود تصمیم گرفت در بازگشت از هندوستان ایلبرس را چنانکه باید گوشمالی دهد.

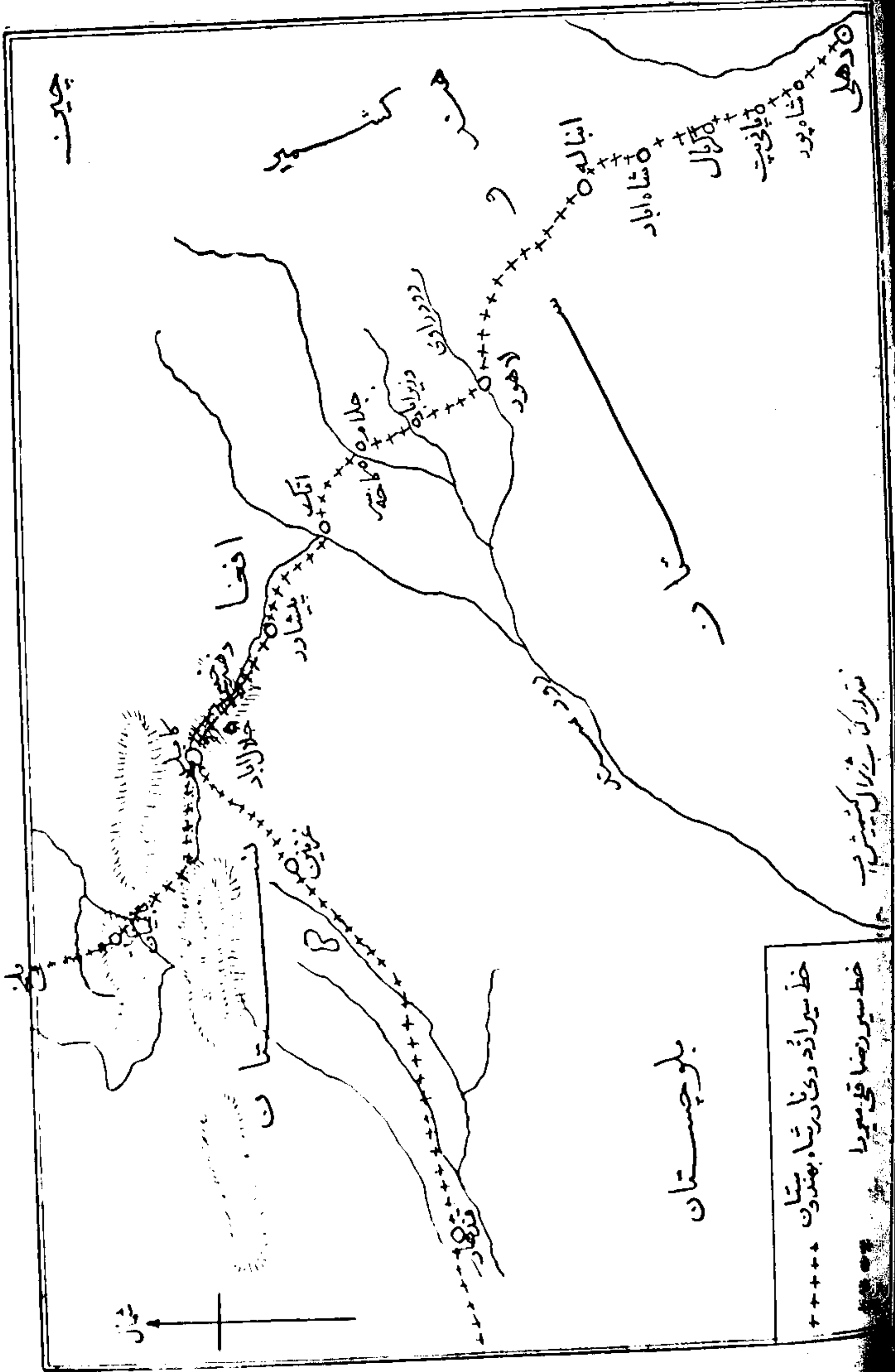
رضاقلی میرزا و طهماسب خان ایالت بلخ را به حسن خان بیات سپرده و متفقاً از طریق قندوز و بدخشان و ضحاک و بامیان و کابل حرکت کرده و در بیست و چهارم رجب ۱۱۵۱ در بهار سفلی بنادر ملحق شدند.

شاهنشاه ایران پسرش را با نهایت مهر و محبت پذیرفت لکن بطهماسب خان کدر جنک با ایلبرس بر خلاف دستور نادر اقدام کرده و بسوی رود آمویه (جیحون) حمله کرده بود زیاداعتنا نکرد. آن فرمانده دلیر هر دم بیم آن را داشت که سرش از تن جدا شود. نادر بعد ها او را نزد خود خوانده و بطرز رفتارش سخت اعتراض کرد، لکن چون مشاهده کرد که طهماسب خان روحاً نادم و متأثر است او را بخشود.

نادر قوای رضاقلی میرزا را سان دید و چون اسبهای آنها در جنک بلخ فرسوده شده بود همگی را اسبان تازی نژاد و تن پوش و اسلحه کافی بخشود و ویرا بیابان سلطنت و سپهسالاری ایران برگزید و فرماندهی قوای او را به حسینقلی خان

سرتیب داد و اختیار عزل و نصب فرمانداران و فرماندهان را در اول شعبان ۱۱۵۱ بوی تفویض نمود و چند روز بعد به سراو و بسرپسر دیگرش مرتضی قلی (نصرالله میرزا) تاج الماس شاهی نهاد و بآنها تأکید کرد که باید مانند شاهان لباس بپوشند و مقرر داشت که در عهد شاهزادگی جقه را بسمت چپ و بعد از پادشاهی آنرا که بهریک تعلق گرفت بطرف راست بزنند. نادر بافتخار این حادثه مهم ضیافت بزرگی ترتیب داد و طی آن برجال و درباریان خلعت و نشان بخشید. پس از پایان ضیافت رضا قلی میرزا را بستاد خود خواند و محرمانه بوی چنین اندرز داد. « اکنون که بسطنت ایران رسیده‌ای باید نگهبانان شاه طهماسب را که در شهر سبزوار محبوس است از میان کسانی که بتو ایمان دارند انتخاب کنی و سایر مردم را از دسترسی باو ممنوع داری. در سرتاسر کشور هر جا که فرماندار و شهرداری تعیین کرده‌ایم باید نسبت بآنان توجه و عطوفت نمائی و از هر گونه تغییر و انفصالی احتراز جوئی و نسبت بصحرا نشینان نیز باید همواره مراقبت کامل نمائی، هر گاه خدای نکرده قوای ترکستان و عثمانی و اروپا بسوی ایران روی آوردند باید با پیران و ریش سفیدان سران طوایف و قبایل مختلف در باره طرز جنگ با آنها مشورت کنی ولی مواظب باش مرتکب این ابله‌ی نگردی که تاحل موضوع و اختلافی بوسیله صلح و سازش میسر باشد دست باسلحه بری. دزدان و غارتگران و شیادان را نابود کنی. نسبت ببازرگانان و کاروانهای بیگانه منتهای رأفت و مهر بانیر معمول داری تا آوازه عدالت و جوانمردی و سخاوت تو در سرتاسر جهان بپیچد. از اسراف و تبذیر بپرهیز باش لکن هر گاه حادثه‌ای برای کشور روی داد بمنظور دفع آن در استفاد از خزانه و تشویق سر بازان تردیدی بخود راه مده. »

پس از آنکه نادر رفتار پسرش را بدین طریق تعیین کرد یاد آور شد که ممکن است برای مدت ششماه کمترین اثر و نشانه‌ای از وی بدست نیاید. آننگاه برضا قلی میرزا دستور داد که بعوض حمله بایلبرس حاکم خوارزم بدفاع بپردازد و گزارش عملیات خود را مشروحاً بوی بدهد تا آنمرد گردنکش برای سایر یاغیان و راهزنان بتواند درس عبرتی باشد.

تصویر شماره سی

چون رضا قلی میرزا در یکشنبه سوم شعبان ۱۱۵۱ از پدر خود اجازه مرخصی گرفت از طریق هرات و ابیورد بمشهد آمده شخصاً بر تق و فتق امور پرداخت و اکثر دستورها و اندرزهای پدرش را نشنیده گرفت. برای شناختن دوران نیابت سلطنت رضا قلی میرزا باید نکات زیر را در نظر بیاوریم. نخست اینکه او جز در مقابل پدرش که در آنسوی جبال هندو کش بسر میبرد در برابر کسی مسئول نبود. نادر هنگامیکه رضا قلی میرزا را بنیابت سلطنت برگزید ترتیبی داد که ابراهیم خان برادرش تا اندازه‌ای کارهای نایب السلطنه را تحت مراقبت قرار دهد. لکن در همین اوان ابراهیم خان زندگی را بدرود گفت. دوم آنکه رضا قلی میرزا تا حدی خود سر و جاه طلب بود. سوم آنکه مدتهای مدیده هیچگونه خبر موثقی از پدرش باو نمیرسید.

باری رضا قلی میرزا در سه ماه اول اقامت خود در مشهد گارد مخصوصی مرکب از سیزده هزار تن از سربازان خراسانی تشکیل داد و آنان را با لباس مليله دوزی و شمشیرهای مرصع آراست و بنگهبانی در بار خود گماشت. در این حال بساط تجمل گسترده و برای خود دستگاه سلطنتی باشکوهی فراهم ساخت. بدیهی است که در باریان و چاپلوسان نیز برای رسیدن بمقاصد سوء خویش در پیرامون وی حلقه زدند و از ناآزمودگی او استفاده بسیار بردند، چنانکه باو الغاء کرده حکامیکه قدرت انتخاب کرده است چون مدت مدیدیست از او خبری ندارند. طغیان بر خواهند افراشت و بهتر است آنانرا از کار برکنار کنی و کسان دیگر مورد اعتماد باشند بجای آنان بگماری. رضا قلی میرزا نیز فریب سخنان غرور آلود آنان را خورده و عده کثیری از حکام شایسته و آزموده را از مقامهای خود منفصل کرد و اشخاص دیگری را بدون تأمل و دقت بجانشینی آنان برگزید. گذشته از این بیش از پیش بر روش استبداد و خودسری خود افزود و برای گنجان نا چیز عده کثیری را بهلاکت رسانید.

هانوی راجع بخوی و رفتار نایب السلطنه در آن زمان چنین مینگارد:

«بر اثر ارتکاب این اقدامات ظالمانه در اندک مدتی توده مردم را وحشتناک ساخت»

گذشته از این با تحصیل انحصار تجارت دست بازرگانان را از داد و ستد کوتاه کرد. «
هانوی جزئیات بدست آوردن انحصار تجارت ابریشم را از طرف رضا قلی میرزا
 حکایت کرده و از قول آلتن و گرایم که در سال ۱۱۵۲ هجری (۱۷۳۹ میلادی)
 با مقدار زیادی کالا متعلق بیک کمپانی روسی بمشهد آمده بودند چنین نقل میکند:
 «بازرگانان وابسته بنایب السلطنه انحصار تجارت ابریشم را کاملاً بدست داشتند
 و هیچکس جز آنان حق خرید کالاهای وارداتی را نداشت. در باره ابریشم نیز
 نه تنها محصول ابریشم خام گیلان بلکه ابریشم کلیه ایالات بدست نایب السلطنه
 احتکار میشد، بطوریکه کالاهای خود را جز با کالای عمال او نمیتوانستیم مبادله
 نمائیم.» اما آلتن و گرایم بعداً تصدیق میکنند که محتکر حقیقی رضا قلی
 میرزا نبود بلکه یکی از بازرگانان اصفهان بود که سمت خزانهداری نایب السلطنه
 را داشت و همه کالاهای اروپائی را بنفع خود انبار میکرد. با اینهمه نایب السلطنه
 بنا بتقاضای آلتن و گرایم در سال ۱۱۵۲ (۱۷۳۹ میلادی) بآنها امتیازات مهمی
 بخشید و از اختیارات بازرگانان وابسته بخود کاست.

باید دانست که این امتیازات که محدود بمرکز و جنوب ایران بود مانع
 کار و تجارت کمپانی هند خاوری نمیشد. رضا قلی میرزا با آنکه گاهی ظالم و زورگو
 بود در موارد بیشماری اثبات کرد که بفکر منافع و راحت رعایای خود نیز
 میباشد. در سال ۱۱۵۲ **محمد تقی خان بیگلربیگی** فارس بدلاتتر درمان دستور
 داد که یک هزار و پانصد تومان مالیات برای او جمع آوری کند و تحویل او بدهد.
 کلاتر کرمان بر رضا قلی میرزا مراتب را گزارش داد و او مقرر داشت ده دستور
 بیگلربیگی فارس ملغی گردد.

با اینهمه تقی خان دلاتتر را مجبور بجمع آوری پول نمود و او چون نتوانست
 بیش از مبلغی جمع آوری نماید بقیه آنرا از کمپانیهای انگلیس و هلند در کرمان
 قرض گرفت، سپس باردیگر دلاتتر درمان موضوع را بر رضا قلی میرزا گزارش
 داد و او نیز بتقی خان دستور فوری و اذیتداد ده تا دینار آخر پوایها میدهد از کمپانیها
 گرفته بودند پس دهند.

تنها در این مورد نبود که رضاقلی میرزا جداً برای جلوگیری از خود سربهای
تقی خان مداخله نمود ، بلکه در پائیز ۱۱۵۱ نیز بیگلربیگی اقدامی
بزیان کمپانی هند خاوری نمود و نماینده کمپانی موضوع را با دارة مرکزی در
بمبئی گزارش داد و او نیز مراتب را با اطلاع نادرشاه رسانید و نادر نامه‌ای بر رضاقلی
میرزا نوشت و از رفتار بیگلربیگی اظهار عدم رضایت کرد . رضاقلی میرزا سخت
بر آشفت و بتقی خان دستور داد خسارت وارده بکمپانی را جبران کند.

در سال ۱۱۵۲ پسر تقی خان از اصفهان بطرف دربار رضاقلی میرزا رهسپار
شد، رضاقلی میرزا بتحریر مخالفان تقی خان پسر او را خلع سلاح کرد و نسبت
باو منتهای بد رفتاری را نمود . بطور کلی رضاقلی میرزا و تقی خان نسبت بیگدیگر
خصومت شدیدی داشتند و بدون شبهه بیگلربیگی فارس که بعداً نفوذ زیادی نزد نادر
پیدا کرد بزبان رضاقلی میرزا استفاده بسیار نمود .

یکی از مهمترین حوادث دوران نیابت سلطنت رضاقلی میرزا اعدام
شاه طهماسب تیره بخت و اعضاء خانواده او میباشد و این اقدام ظالمانه که رضاقلی
میرزا مسئول آنست یکی از کارهای بسیار ناپسند ولیعهد نادر بشمار میرود .

در بهار ۱۱۵۲ در ایران شهرت یافت که بیماری خطرناکی دامنگیر ارتش
ایران در هندوستان گردیده و خود نادر نیز بهلاکت رسیده است . بعداً نیز از این
قبیل شایعات که ظاهراً از طرف هندیهای مقیم ایران بمنظور تولید تشویش در
اذهان و تهیه وسایل باو گشت نادر منتشر میشد زیاد شیوع یافت . مخصوصاً در

اواخر سال مذکور شایعه مرگ نادر قوت بیشتری در ایران گرفت و **محمد حسین خان**
که از قاجارهای استرآباد بود و از ندیمان رضاقلی میرزا بشمار میرفت بوی اندر

داد که از راه احتیاط **شاه طهماسب** و دوپسرش را بهلاکت رساند ، زیرا هرگاه
شایعه مرگ نادر تأیید گردد، در سبزوار بمنفع زندانیان صفوی آتش طغیان

افروخته خواهد شد و شعله آن بسرعت فراوان نواحی اطراف را فرا خواهد گرفت
و عواقب وخیمی برای نایب السلطنه خواهد داشت . برخی دیگر از سران ایران

نیز مانند **رحیم سلطان** و اظهارات محمد حسین خان را تأیید کردند ، رضاقلی

میرزا هم پس از دو روز تفکر تصمیم بنا بود کردن شاه طهماسب و پسرانش گرفت
 و محمد حسین خان برای اجرای این تصمیم بسبزوار گسیل گردید • هنگامیکه
 محمد حسین خان بساختمانیکه شاه سابق صفوی و خانواده اش در آنجا محبوس
 بودند وارد شد. ظاهراً شاه طهماسب بمقاصد سوء وی پی برد و باهل حرم ملتجی
 گردید و موضوع را افشاء نمود • آنگاه شیون و فغان از حرم سرا برخاست، محمد
 حسین خان با نهایت قساوت قلب داخل حرم شد و با طنابی که همراه آورده بود
 پادشاه تیره روز صفوی را خفه کرد • پسر شاه طهماسب **عباس میرزا** که بیش از
 هشت سال نداشت دهشت زده بجزاژه پدرش چسبید و شروع بگریه و زاری نمود
 لکن محمد حسین خان او را نیز با بیرحمی هر چه تمامتر بهلاکت رسانید
 و **اسماعیل میرزا** پسر کوچکتر پادشاه نگو نبخت صفوی را بچاه انداخت. مرد
 نیکو کاری او را از چاه در آورد لیکن آن کودک سیه روز بعوض آنکه
 در صده فرار بر آید بطرف جزاژه پدرش و برادرش عباس میرزا شتافت و زار زار
 گریست • آنگاه محمد حسین خان با قساوت بی نظیری سر آن کودک را از
 تن جدا کرد •

این حادثه تأثر انگیز در سبزوار تولید انزجار و غوغائی نمود و مدت چند
 روز در شهر سوگواری برقرار گردید، مخصوصاً مردم بر قتل اسماعیل میرزا زار
 زار میگریستند زیرا کودک بی محبوب بود. مردم سبزوار بعد از انجام مراسم عزاداری
 جزاژه او و دوپسرش را بمشهد برده و در آنجا دفن نمودند.

پس از آنکه رضا قلی میرزا از نابود شدن شاه طهماسب و پسرانش اطمینان
 حاصل کرد بر اثر تحریک و تشویق چاپلوسان و در باریان سود طلب بفکر احراز
 مقام سلطنت بر آمد. لکن بزودی ناگزیر شد این فکر را از سر برداشته زیرا
 ناکهان اخبار مهیج پیروزیهای بزرگ نادر و تصرف پایتخت هندوستان
 بمشهد رسید •

محمد کاظم نقل میکنند که **رضا قلی میرزا** بمحض اینکه از اخبار
 پیروزیهای پدرش آگاه شد انکشت ندامت از رفتن نا بخردانند خواهش بدندان

گزید و بشکرانه پیروزیهای پدرش و از راه تظاهر دستور داد که مدت چند روز کوچه‌ها و خیابان‌ها و بازار مشهد چراغانی شود و در تمام آن مدت جشنهای باشکوه ترتیب داد و شادمانی کرد.

فاطمه سلطان بیگم زن رضا قلی میرزا که خواهر شاه طهماسب بود در آغاز از کشته شدن برادر و پسران برادرش اطلاع نداشت. تنها موقعی که دید دایه‌اش پیوسته میگرید. در اطراف علت بیتابی او بتحقیق پرداخته و از حقیقت تلخ آگاه گردید چنان در مقابل این پیش آمد غم زده و دژم شد که تصمیم بخودکشی گرفت و خود را از زندگی محروم ساخت. برخی میگویند که خود را بدار زد و بعضی دیگر عقیده دارند با زهری که در یکی از انگشتریهایش همیشه داشت بزنگی خویش خاتمه داد.

چون رضا قلی میرزا از مرگ همسرش اطلاع یافت سخت متأثر گردید و جنازه او را با احترام در کنار جنازه برادرش در حرم حضرت رضا علیه السلام بخاک سپرد. چند روز بعد برای تشکیل انجمن نوروژ راه تهران را پیش گرفت. ظاهراً قتل شاه طهماسب و دو پسرش در ماه اسفند ۱۱۵۳ هجری (۱۷۴۰ میلادی) صورت گرفت.

رضا قلی میرزا قبل از تشکیل انجمن نوروژ بنا بدستور پدرش فرمانی در سرتاسر ایران منتشر ساخت و بر طبق آن از مردم درخواست کرد که سکه‌های رایج را اعم از عباسی و محمودی و نادری با روپیه هم ارز آنها که نادر در هندوستان سکه زده بود تعویض نمایند. راجع بقصد رضا قلی میرزا از تشکیل انجمن نوروژ شایعات اغراق آمیزی در اصفهان و جاهای دیگر انتشار یافت. برخی این انجمن را بانجمن دشت مغان تشبیه نموده و میگفتند رضا قلی میرزا برای آن همه حکام ایران را بتهران خوانده است که قصد دارد بنا بمعمول هر ساله بحساب دخل و خرج مملکت و ایالات مختلف رسیدگی کند.

در بهار سال ۱۱۵۳ هجری در بصره شیوع یافت که احمد پاشا سردار عثمان تصمیم گرفته است در موردی که خبر در گذشت نادر تأیید کرده تاج و تخت این

را تصاحب نماید • معلوم نبود این شایعه تا چه حد صحت دارد • لیکن از آنجائی که احمد پاشا مردی طماع بود و در دوران آشفته‌ایکه متعاقب لشکر کشی های افغانه در ایران بر قرار گردید قسمت اعظم باخترا ایران را بتصرف در آورده بود، بعید نیست که بفکر تجدید نقشه قدیم خود افتاده و خواسته باشد که از مرک نادر استفاده و سلطنتی شامل ایالات کرمانشاهان و اردلان و همدان و دو ولایت بغداد و بصره تشکیل دهد .

با آنکه نادر برضا قلی میرزا دستور داده بود که برای ملاقات وی بهرات شتابد، نایب السلطنه بیپناهه اینکه گرفتار امور مملکتی است در رفتن اهمال میورزید . معلوم نیست آیا براستی امور کشور ویرا از اطاعت دستور پدر باز میداشت یا اینکه اصولا از ملاقات پدر خشنش بیمناک بود؛ هنگامیکه رضا قلی میرزا سر انجام تصمیم بترك تهران و ملاقات پدر خود گرفت باندازه کافی نفوذ و قدرت یافته بود که نگهبانان مخصوص خویش را نیز همراه بردارد و مانند پادشاهی با طمطراق و جلال مسافرت کند . چون رضا قلی میرزا بموقع تهران را ترك نکرده بود ملاقات در هرات صورت نگرفت بلکه این ملاقات در قره تپه در بادغیس روی داد •

محمد کاظم که از هرات همراه نادر بود میگوید : شاهنشاه ایران برفیلی سوار بود چون رضا قلی میرزا و افسرانش به ۶۰ متری وی رسیدند از اسبها پیاده شدند ، آنگاه نادر نگهبانان ویراسان دید و از مشاهده لباسهای فاخر آنان متعجب گردید . لکن شگفتی خویش را مستور داشت و با نهایت مهربانی پرسش و پاسخ آغوش کشید . با آنهمه دریافت اخباریکه راجع برفتار رضا قلی میرزا و داندان سلطنت طلبی وی باو رسیده بود تا اندازه ای حقیقت داشتند است ، بویژنک دستور داد که نگهبانان رضا قلی میرزا متفرق شوند و در ظرف نیم ساعت از دووازه هزار نفر گمارد مخصوص رضا قلی میرزا بیش از ۳۰ الی ۴۰ تن نگهبان مخصوص باقی نماند •

رضا قلی میرزا بر اثر از دست دادن نگهبانان خود (علاقه فراوان آنها

داشت سخت متأثر گردید • پاسی از شب گذشته نادر او را بچادر خویش خواند و در بارهٔ امور کشور از او پرسشهای زیاد نمود و سعی کرد تا اندازه‌ای دل او را بدست آورد ولی در عین حال مکنونات قلب خود را در جملات پر معنی زیر مکشوف ساخت :

« من از تشکیل این گارد مخصوص تو ناراحت شدم ، چون مردم ایران عادت ندارند که با دو دربار سرو کار داشته باشند ، ما فقط يك دربار خواهیم داشت . این بساط مجلل و این حکومت و این ارتش و این افراط کاریها در خور تو نیست . با وضع جدید زندگی خود خوی بگیر تا مردم این قدر عقب تو بد نگویند . »

نادر آنگاه از قتل شاه طهماسب سخت ابراز خشم نمود و اندکی بعد فرماندهان و سران قوایش را احضار کرد و بآنان چنین گفت : « قتل شاه طهماسب بدست پسر من روح مرا ناراحت کرده و بهمین جهت او را از ولایت عهد معزول کردم . »

نادر **نصر الله میرزا** را بجای رضا قلی بولایت عهد انتخاب کرد و او را باتفاق امامقلی میرزا و حرمش بمشهد فرستاد ، ولی رضاقلی میرزا رانزد خود نگاه داشت و باتفاق او بترکستان لشکر کشید •

باید گفت که در غیاب نادر وضع روستائیان و کارگران بس رقت انگیز شده بود ، در جنوب **تقی خان بیگلربیگی** اجحاف و تبعیض و زور گوئی را از حد گذرانده بود ، در مرکز و غرب ایران نیز بطوریکه از سفر نامهٔ اتر بر میآید اوضاع مردم از هر جهت ملالت بار بود ، بنابراین ملت ایران از پایان یافتن دوران نیابت سلطنت رضاقلی میرزا در دل شادمان بودند •

در جنگ ترکستان و فتح بخارا پس از آنکه تاج پادشاهی را بر فرق **ابوالفیض خان** گذارده و باو لقب شاهی عطا کرد ، در عین حال تمام منطقهٔ واقع در جنوب رود **آمویه** را ضمیمهٔ خاک ایران نمود . هنگامیکه به **حکیم اتالیق** اطلاع داد تا با **ابوالفیض خان** گوشزد نماید که یکی از دخترهایش را بعقد رضاقلی میرزا و دیگری را بعقد ازدواج **علی قلی خان** برادر زاده اش درآورد ، چون نادر عده‌ای از

بانوان حرم را برای خواستگاری فرستاد، باطالع نادر رسانیدند که دختر کوچکتر پادشاه توران از لحاظ زیبایی و عقل و کمال و سخنوری مانند ندارد. چون این خبر بگوش رضا قلی میرزا رسید دختر کوچک را درخواست نمود ولی نادر تغییر تصمیم را دور از نزاکت و ادب دانست و گفت رضا قلی باید دختر بزرگتر را ازدواج کند. رضا قلی میرزا سخت متأثر گردید. نقل میکنند که وی چنین گفت: «هر گاه حال بدینمنوالست که من هیچ چاره ندارم خدا را بمن رحم خواهد آمد و بزودی وسیله ازدواج با دختر پادشاه ختا را فراهم خواهم ساخت.»

هنگامیکه بانوان حرم این سخنان را بسمع نادر شاه رسانیدند، سخت بر آشفت و این فکر بیشتر در مغزش قوت یافت که رضا قلی میرزا فکر تصاحب تاج و تخت ایران را در ذهن می پروراند. صریحاً گفت هر گاه رضا قلی میرزا از ازدواج با دختر بزرگتر ابوالفیض خان امتناع جوید، خودش او را بهمسری اختیار خواهد کرد و بزودی با ظهارش لباس عمل پوشانید.

در شیر حاجی که نادر برای جنک با ایلبرس سردار خوارزم مهیا شده بود پسرش رضا قلی میرزا دستور داد که روانه مشهد گردد. در این هنگام **تقی خان شیرازی** که بمناسبت عدم لیاقت در اداره جنک مدبران مدتی منصوب بود توانست باردیگر اعتماد نادر را بخود جلب نماید و بیست و بیست و یک فارس مجدداً منصوب شود، در شیر حاجی بیشتر مورد توجه نادر قرار گرفت که بمشهد باز گردد. نظر باینکه تقی خان از رضا قلی میرزا در دوران نیابت سلطنت وی دل پر خونی داشت بعید نیست از نفوذ خود در نزد نادر برای برانگیختن وی بر رضا قلی میرزا استفاده کرده باشد.

پس از آمدن نادر بمشهد در پایان ماه شوال ۱۱۵۳ هجری (ژانویه ۱۷۷۱ میلادی) و تمشیت امور خراسان نصرالله میرزا را بحکومت خراسان منصوب کرده و خود با دو پسرش رضا قلی میرزا و امامقلی در بیست و ششم ذی حجه ۱۱۵۳ هجری باقوای کافی از راه خموشان و کرکان و مازندران بقصد عزیمت بدانشان و سر آمدن کبها حرکت کرد.

در تاریخ ۲۸ صفر ۱۱۵۴ هجری (۱۵ مه ۱۷۴۱ میلادی) هنگامیکه از جاده باریکی در کرانه **مردوک** باتفاق حرم و قرقچیهای خود از مناطق جنگلی بسوی سواد کوه رهسپار بود ، مانند معمول قوای او از فاصله تقریباً دوری عقب او روان بودند ، ناگهان تیر اندازی که خود را در بیست قدمی پشت درختی پنهان ساخته بود بطرف **نادرشاه** تیری شلیک کرد .

گلوله پس از آنکه دست نادر را خراش داد و شصت او را زخمی کرد در گردن اسبش فرو رفت ، اسب نقش زمین شد نادر هم در غلطید . لیکن بدون آنکه خونسردی و آرامش خود را از دست دهد خویشتن را بمردن زد بطوریکه مرتکب بتصور اینکه کارشاه را ساخته از خالی کردن گلوله دوم خود داری نموده و فرار کرد . چند لحظه آشوب و هرج و مرج عجیبی در میان قوای ایران و نگهبانان نادر حکمفرما گردید . لیکن چون بیدرنگ معلوم شد گزندی پیدایشاه ایران نرسیده است ، قرقچیهها بفرماندهی رضا قلی میرزا که بمحض وقوع از پیش آمد خویشتن را باشتاب پیدرش رسانیده بود ، تا مسافت زیادی در نواحی اطراف عقب مرد جنایتکار گشتند و کوچکترین اثری از او نیافتند . پس از مختصر توقفی بپیشرفت خود ادامه دادند . نادر در ورود بتهران رضا قلی میرزا را همانجا گذاشت و دستور داد که مالیات این شهر را بمخارج خود اختصاص دهد ولی در حقیقت این امر نشانه آن بود که رضا قلی میرزا مغضوب پدر واقع شده است .

معلوم نیست که آیا سوءظن نادر در آن هنگام نسبت برضا قلی میرزا در باره قصد کشتن پدر بوده یا اینکه نادر تنها قصد داشت رضا قلی میرزا را بمناسبت غفلت در انجام وظیفه و مسئولیت خویش در دوران نیابت سلطنت گوشمال دهد .

واقبت کار رضا قلی میرزا

نادرشاه برای دستگیر نمودن مرتکبین این گستاخی بهمه استانها و شهرستانهای کشور دستور داد در کشف خیانت و دستگیری تبهار از هیچ گونه کوششی خود داری ننمایند . این سوءظن نادر در طول زمان باسعایت مخالفین رضا قلی میرزا

تدریجاً بیشتر میشد تا بالاخره نادر هنگامیکه در صفحات شمالی و داغستان مشغول نبرد بود گروهی از تیره **تایمنی** را که در چندی پیش از تاریخ سوء قصد از اردوی شاهنشاهی گریخته بودند در نزدیکی هرات دستگیر و بداغستان گسیل داشتند و پس از بازجوئیها که از آنان بعمل آمد **نیکقدم** نام که غلام **آقامیرزا** فرزند **دلاورخان تایمنی** بود بگناه خود اعتراف کرد و نادرشاه دلاورخان و همدستان او را بمرک کیفر داد. لاجرم نادر در محلی که آنرا **ایران خراب** نامیده و مرکز ستاد خود قرار داده بود در پائیز سال ۱۱۵۴ هجری (۱۷۴۲ میلادی) حادثه تأثر انگیز کور کردن پسرش **رضاقلی میرزا** روی داد که در آخرین سالهای عمر نادر اثرات شومی ببار آورد.

عده‌ای از مورخان بر آنند که رضاقلی میرزا در پیش آمد شلیک تیر بجانب نادر در مازندران کاملاً بیگناه و معصوم بوده و کوچکترین دخالتی نداشته و دسته‌ای دیگر او را در سوء قصد بنادری تقصیر نمیدانند ولی آنچه بحقیقت نزدیکتر میباشد این است که:

تا مدتی پس از سوء قصد، نادر دلیله مساعی نه برای لاشف قضیه و پدید شدن مرتکب و علت ارتکاب بجنایت او بعمل آورد نتیجه تکلفی بدست نیامد. لیکن سر انجام مرد جنایتکار در نزدیکی **ابا** (اوبه و شاقلان) واقع در هرات دستگیر گردید. نام وی **نیکقدم** بود و مدتی در نزد **دلاورخان** تایمانی خده تم میبرد و **آقامیرزا** فرزند **دلاورخان** تایمانی ده در التزام بکتاب بود قصد داشت او را مجازات نماید. بالاخره **نیکقدم** بداغستان اعزام گردید و در تابستان ۱۱۵۵ بار دو گاه سلطنتی رسید. نادر مدتی با او بتنهائی صحبت کرده او را تحت نظر دقیق قرار داد. بنا باظهار **عبدالکریم بخارائی** **نیکقدم** در پاسخ سئوالات، کرد. نادر در باره **مجرک** او تأیید کرد که هیچ **مجرک** نداشته است. فقط برای نجات دنیا و روی مصلحت عامه مبادرت باین عمل کرده است. لکن بنا باظهار **محمد کاظم خان** نادر در آغاز مساحبه خود با **نیکقدم** روی قول داد که همه تیرهای نایق را بگوید جانش در امان خواهد بود آنکاه **نیکقدم** بجاقلی میرزا را از میان

محرک خویش معرفی کرد و گفت که یکی از نگهبانان شخصی رضا قلی میرزا بوده و مهارت او در تیر اندازی توجه شاهزاده را بخود جلب نمود تا اینکه یکروز که رضا قلی میرزا همراه **محمد حسین خان قاجار** (قاتل شاه طهماسب) و **رحیم سلطان** مرو بود، باو امر کرد که شاه را بهلاکت برساند و نیکقدم برای امتثال امر در تابستان سال ۱۱۵۳ هجری بهرات رفت لکن فرصتی برای اجرای نقشه خویش نیافت، پس از آنکه نادر در قره تپه برضا قلی میرزا دستور داد که گارد سلطنتی خصوصی خود را منحل کند او بار دیگر به **نیکقدم** تأکید کرد که شاه را بهلاکت رساند و او نیز پیوسته مترصد فرصت بود، لیکن وقت و موقع مناسبی دست نمیداد، تا اینکه شاه از **اشرف بطرف ساری** رهسپار گردید و نیکقدم فرصت را برای اجرای نقشه خودش مناسب یافت ولی تیرش بههدف اصابت نکرد. دشمنان رضا قلی میرزا نیز از فرصت استفاده نموده و پیوسته بشاه تلقین میکردند که رضا قلی میرزا محرک نیکقدم بوده است تا اینکه سر انجام نادر پسر خود را در داد گاهیکه در **باشای** با حضور سران لشکری و درباری تشکیل داد و شاهزاده با پدر خود بدرستی سخن میگفت محکوم تشخیص داد و در صدد انتقام گرفتن از او بر آمد. راجع بنیکقدم نیز نادر بقول خود وفا کرده و از کشتن او صرف نظر نمود و تنها بنا برینا کردن او اکتفا کرد.

نا گفته نماند که **محمد کاظم** مورخ و ناقل اینجریان در آن موقع در ترکستان بود بنا بر این اطلاعات او از مسموعات بوده و ناظر بر قضایا نبوده است، زیرا اظهار او که مینویسد سوء قصد بین ساری و اشرف رخ داده مقرون بصحت نیست و بعلاوه از کجا مصاحبه خصوصی نادر و نیکقدم را دریافته است و نیز اظهار وی دائر باینکه نیکقدم در خدمت رضا قلی میرزا بوده مقرون بحقیقت بنظر نمیرسد. این مطلب ممکن است که نیکقدم بواسطه نجات خود از مرگ که نادر باو وعده داده بود رضا قلی میرزا را متهم بطرح نقشه سوء قصد کرده باشد، لذا معلوم نیست راست گفته باشد، گذشته از این رضا قلی میرزا قدری در بیتقصیری وعدم مداخله

خود در سوء قصد ثابت بود که تمام مدت بهیچوجه شخصاً اقدامی برای رفع سوء تفاهم پدرش ننمود.

میرزا مهدیخان در جهانگشا ضمن شرح لشکر کشی بین سالهای ۱۱۵۳ تا ۱۱۵۵ هیچ اشاره‌ای بکور کردن رضا قلی میرزا نمیکند. لکن در پایان کتاب خود که پس از درگذشت نادر نوشته است و بیش از قسمتهای دیگر کتاب قابل تصدیق و توجه بنظر میرسد می نویسد: «سواس و توهمات اشخاص فتنه‌انگیز ذهن شاه را نسبت برضا قلی میرزا پسرش مسموم ساخته بود. «و نیز متذکر است: «**مجرک مرتکب سوء قصد آقا میرزا نام یکی از پسران دلاور خان تایمانی بوده است.**»

پر پازن Père Bazin و **دکتر اورش Dr. Lerch** که هر دو در باره دوران نادر اطلاعات گرانبھائی دارند تأیید میکنند که رضا قلی میرزا در سوء قصد پدرش کمترین دخالتی نداشته است.

پس از آنکه نادر پیش خود رضا قلی میرزا را محکوم کرد از تهران احضارش نمود و او را مجرم دانست.

شاهزاده نگو نبخت سو گند یاد کرد که هیچ گناهی ندارد، لکن شاه بعجز و لابه او توجهی نکرد و پس از مدتی تفکر و مشورت با رایزنانش تصمیم گرفت پسر خود را از هر دو چشم نابینا سازد. دستورش در حضور او و عده‌ای از رجال بمورد اجراء گذاشته شد. پس از آدو کردن رضا قلی میرزا بواسطه پشیمانی که نادر حاصل کرد عده زیادی از مردان بزرگی را که در مراسم نابینا کردن پسرش حضور داشتند بهلاکت رسانید. زیرا هنگام آدو کردن هیچکدام از آنان تقاب نکرده بودند بجای رضا قلی میرزا سیاست شوند. نادر پس از اینجارید شوم چنان غمگین و متاثر گردید که بچار خود پناه برد و مدت سه روز از چادر خارج نشد.

مالکولم تأیید میکند که نادر پس از آدو کردن رضا قلی میرزا باو گفت که خیانت وی موجب این تنبیه گردید و رضا قلی میرزا با نهایت اندوه بهی پاسخ

داد که : « این چشمان من نبود که شما از حدیته کندی، بلکه دیدگان ایران بود که کور کردی . » بطور کلی قرائن نشان میدهد که رضا قلی میرزا بیگناه بوده است . لکن رفتار غرور آمیز وی بر بدگمانی شاه نسبت با و افزود و از بخت بد او این بود که داد رسی وی هنگامی صورت گرفت که شاه بمناسبت شکستهاییکه از لزگیها خورده بود دل خوش نداشت . بعلاوه **علوی خان** پزشک مخصوصش که با و ایمان داشت نزد نادر نبود که او را از این تصمیم خطرناک بازدارد . این نظر هم هست که هر گاه نیکقدم پس از ارتکاب این سوء قصد بلافاصله دستگیر و سیاست شده بود احتمال قوی میرفت که رضایلی میرزا از اتهام و تنبیه کاملانجات یابد .

بالاخره پس از چندی رضا قلی میرزا از پدرش اجازه گرفت و بمشهد رفت و در سال ۱۱۶۰ که قتل نادر رخ داد، رضا قلی میرزای نابینا با سایر اولادان نادر که بکلات بودند پس از قتل نادر در کلات بدستور **علیقایی خان** پسر عمویش با سایر برادران بهلاکت رسید که شرح آن در فصل وقایع بعد از نادر مذکور است و بنا بمشهور جنازه او را بمشهد آورده و نزویک آرامگاه نادر بخاک سپردند .

فرمانروائی ابراهیم خان ظهیرالدوله برادر نادرشاه

ابراهیم خان برادر نادر در جنک با ملک محمود در نیشابور شرکت داشت و در جنک قدمگاه زخمی شد و در جنگهای دیگر در خبوشان و گرمه شکست خورد و مدتی محاصره شد تا اینکه نادر او را نجات داد .

ابراهیم خان که بلقب **ظهیرالدوله** ملقب بود در مواعی که نادر در آذربایجان و قفقاز سرگرم جنک بود باتفاق رضا قلی میرزا حکومت خراسان را عهده دار بودند و در سال ۱۱۴۳ رضا قلی میرزا پیامی مبنی بر شورش ابدالیان و تصرف هرات و قصد حمله بمشهد را برای پدر خود فرستاد . نادر برادرش دستور داد که از مشهد خارج نشده و از حمله بابدالیان خودداری نماید . لکن وی بتحریک و اغوای افسران در خارج از مشهد بحمله پرداخت و با تلفات سنگین اجباراً بمشهد بازگشت . رضا قلی میرزا مراتب را بپدرش گزارش داد و نادر از تبریز

پس از آنکه ابدالیان پس از یکماه توقف در حوالی مشهد بسوی هرات باز گشتند .
 نادر چون در بین راه پیام رضاقلی میرزا را دریافت داشت بمازندران و استرآباد رفته
 از آنجا بمشهد آمد .

نادر در نزدیکی مشهد بوساطت **الهیار خان** از تقصیر نافرمانی برادرش گذشته
 و فرمانی دایر بتوبیخ برای او صادر نمود .

ابراهیم خان بطوریکه **لکهارت** مینویسد اگر چه از شجاعت چندان بی
 بهره نبود باوجود این بهیچ روی نبوغ برادرش را نداشت و فرمانده خیلی لایقی
 نبود ، با توجه باوضاع زمان میتوان گفت که وی اگر چه مرد ستمگری نبود با
 اینهمه گاهی طریق بیعدالتی میپیمود ولی نسبت بزیر دستان خود مهربانی میکرد .
 در سال ۱۱۴۸ پس از انجام مراسم تاجگذاری دشت مغان ابراهیم خان را که بمغان
 احضار شده بود بفرماندهی کل قوای آذربایجان منصوب کرد و با کمال قدرت
 فرمانروائی مینمود . در زمستان سال ۱۱۴۹ یکی از زنان او ده دختر شاه سلطان
 حسین بود بدروود زندگی گفت و جنازه اش بوسیله پدر **محمد کاظم** ده از دوستان
 نزدیکش بود بمشهد حمل شد . در همان موقع علی قلی خان پسر ارشدش را بمشهد
 فرستاد و وی در غیاب رضاقلی میرزا که در جنگهای ترکستان و مسافرت بافغانستان
 بود حکومت مشهد را داشت . در این اثنا **کتوان** دختر تیمور بمشهد آمده
 و با **علی قلی خان** عروسی کرد و وی در مدت توقف در مشهد مشغول عیش
 و عشرت بود .

در سال ۱۱۵۰ هجری در نواحی آذربایجان و داغستان نزدیک کنجه
 مرض موخش طاعون بروز کرد . ابراهیم خان بتغلیس رفت و از آنجا بسایر نواحی
 و سپس بتبریز آمد و در آنجا پدر محمد کاظم در گذشت ، در تبریز هفتاد و چهار
 هزار نفر بر اثر طاعون بهلاکت رسیدند .

ابراهیم خان پس از مدتی که در اردبیل بسر برد در سال ۱۱۵۱ بتبریز باز
 گشت نمود . در اوایل تابستان این سال چون از هنر نمایه های رضاقلی میرزا

درتر کستان آگاه شد قصد حمله بداغستان را نمود ، بنا بشر حیکه در فصل جنگها نگاشته شده بالاخره در جاده کوهستانی آق برج در جنک با لز گیهای جار وتله بسر کرد گی ابراهیم دیوانه و خلیل در سر گردنه ایکه رزم شدیدی روی داد با اینکه افسران او را از حمله بدشمن بازداشتند، دشمنان که در دوطرف گردنه کمین کرده بودند با ابراهیم خان وستاد نگهبانان او حمله برده و ابراهیم دیوانه که ابراهیم خان را شناخت بطرف او شلیک کرد و همچنین **اغور خان** فرماندار گنجه هم که ابراهیم خان را توصیه بفرار از دام می کرد نقش زمین شد . ابراهیم خان مجدداً مورد شلیک ابراهیم دیوانه قرار گرفته و آنرا بهلاکت رسید .

پس از مرگ ابراهیم خان فرماندهی کل قوای ایرانیان به **محمد خان افشار** یکی از خویشاوندان نادر وا گذار گردید و او با زحمت توانست خود را به **ارس** برساند .

با اینکه لز گیها نخست نسبت بجسد ابراهیم خان مراتب احترام را رعایت کردند لز گیهای جار آنرا از تابوت بدر آورده و بدرختی آویزان کرد و سوزانیدند .

نادر از خبر قتل برادرش بسیار متأثر گردید و بانتقام گرفتن از لز گیها کمر همت بست و این سانحه در سال ۱۱۵۱ هجری روی داد و نادر را سخت برآشفته و اسم پسر دیگر برادرش را **ابراهیم** نامید .

فصل نهم

سازمان نیروی دریائی نادرشاه

سرپرسی سایکس در تاریخ خود مینویسد: نادرشاه اولین پادشاه ایرانست که ارزش نیروی دریائی را درك نموده و از این حیث شایسته احترام است. دریا سالار سواحل (دریابگی) با آنکه وقتی باین شغل تعیین شد هیچ کشتی ندیده بود، معهداً از سیاست و رویه دریائی نادر شدیداً پشتیبانی میکرد. در ژانویه سال ۱۷۴۳ میلادی (۱۱۵۴ هجری) **جان التون انگلیسی** بریاست کل کشتی سازی تعیین و بلقب **جمال بیک** ملقب گردید. چون التون بساختن کشتی تنها قانع نشد. بنا بر این در تحت او امر ارباب خود ساحل شرقی دریای خزر را بسوی شمال مساحی نمود. نقشه نادر آن بود که ترامنهای غارتگر را متوقف ساخته و بوسیله تاسیس يك ایستگاه مستحکم ادعاهای ایران را بر این سواحل قویتر سازد. علاوه بر آن نادر خیال داشت بوسیله نیروی دریائی جناح چپ ارتش را در جناب بر علیه لژکیها پیش برده و بارتش خود بدانوسیله آذوقه و مهمات برساند. **هانوی** در این مورد میگوید: «محرک نادر در قسمت تاسیس نیروی دریائی عشق و علاقه او در دست گرفتن تجارت و سلطه دریائی خزر بوده است.»

التون يك داهیه ای بود. او مرا در وستاد خود در **لنگرود** و بندر **لاهیجان** تاسیس نمود و برای از بین بردن تمام مشکلات جدا مشغول گشت. اما بهار از جنک برید و بساحل رسانید، پارچه های بادبان را از پنجه یافته و لنابها را از لیف کتان درست کرده و چون در آن نواحی لنگری پیدا نمیشد بتفحص و جستجوی آن پرداخت. (در کتاب سایکس مندرج است که لنارهای اینهنه غرق شده با از ته با پیدا میکرد.) اهالی محل که بدون دریافت مزد کار میکردند نسبت باین

بیگاری و کار اجباری دشمن او بودند. **التون** که فقط يك نجار انگلیسی و چند روسی و چند هندی در اختیار داشت يك کشتی بیست و سه پوندی . (که ترجمه از عبارت **Pounder** است یعنی دارای توپهای بیست و سه پوند گلوله میباشد) بآب انداخت حکومت روسیه فعالیت های دریائی ایران را با نظر خصمانه مینگریست. اما التون پس از قتل ارباب خود در آنجا باقی ماند تا اینکه در شورش سال ۱۷۵۱ میلادی کشته شد . پس از مرگ او تمامی نقشه ایجاد نیروی دریائی از بین رفت .

نادر در **خلیج فارس** نیز برای تشکیل نیروی دریائی بذل مساعی نمود . در سال ۱۱۴۷ هجری پس از شکست قوای عثمانی و مراجعت نادر بصفحات جنوبی ایران بر آن شد که نیروی دریائی در خلیج فارس تشکیل دهد و در امر مأموری بنام **لطیف خان** به **گمبرون** (تحریف لفظ ترکی گمرک است واصل این لغت از زبان یونانی اقتباس شده و بمعنی تجارت است، انگلیسها بندر عباس را گمبرون میگفتند) اعزام داشت و با نامه هائی که از نادر مبنی بر انتصاب بمقام دریا سالاری در دست داشت مشغول خرید کشتی از اروپائیان مقیم گمبرون گردید . نادر که در شمال شرقی ایران قیام نموده . اهمیت تشکیل نیروی دریائی را دریافت و برای ایجاد يك ناوگان نیرومند نقشه هائی طرح کرد که در آن زمان حتی مایه حیرت اروپائیان گردید .

فرار **محمد خان بلوچ** بجزیره قیس وعده ای از غلجائیان افغانی بعمان این نکته را برای نادر مسلم ساخته بود که بدون ناوهای نیرومند محال است که از عهده مراقبت کلیه کرانه های ایران بر آید . گذشته از این از لحاظ کشتی همواره محتاج بکمک بیگانگان خواهد بود . باید دانست که انگلیسها و هلندیها از این حیث چندان با دولت ایران همکاری نمی کردند و عربها نیز که چندین کشتی کوچک داشتند معمولاً با شورشیان که بهتر از دولت ایران بآنها پول اجاره می پرداختند همراهی مینمودند . بهمین جهت نادر عزم جزم کرد که نقشه ایجاد ناوگان نیرومند را جداً اجراء نماید .

اگر چه انگلیسها و هلندیها و عربها حاضر بفروش کشتی بلطیف خان

دریا سالار فرستاده نادر نگردیدند با اینهمه هر کدام چند کشتی برای محاصره جزیره قیسی بدولت ایران عاریه دادند و جزیره محاصره شد.

در تابستان ۱۱۴۷ **لطیف خان** در حالیکه **طهماسبخان جلایر محمدخان بلوچ** را دستگیر و باصفهان فرستاد وعده ای از طاغیان اعراب بنادر را اعدام نمود و عدّه کثیری از آنانرا بخراسان و سیستان منتقل ساخت و **شیخ جبار** رانا گزیر بجمع آوری ده هزار تومان غرامت از شیوخ عرب که باشورشیان همکاری نموده بودند ساخت بدینطریق قدرت اعراب را کاملاً درهم شکست.

بنابدستور نادر لطیف خان مشغول تبدیل **بوشهر** بیک ایستگاه نیرومندی برای ناوگان نوزاد ایران بود و بمنظور تقویت کامل این بندریکی از دژهای را که در نزدیکی این بندر بود تعمیر کرد . اندکی بعد تمام بوشهر تبدیل ببندر **نادریه** گردید . کمی بعد **طهماسبخان جلایر** که باصفهان آمده بود برای کمپانیهای انگلیس و هلند نامه هائی از جانب نادر آورده بود که طی آن نادر از این کمپانیها درخواست کرده بود در هر موردیکه بخواهد باندازه کافی کشتی برای لشکر کشتی های او تحت اختیارش بگذارند . **طهماسبخان** باولیای امور کمپانیهای هلند و انگلیس گوشزد کرد که هر گاه درخواستهای نادر پذیرفته شود مورد توجه او قرار خواهند گرفت و در غیر اینصورت مغضوب واقع خواهند شد .

گیکی رئیس کمپانی انگلیسی تصمیم گرفت کمپانی را تعطیل کنده اصفهان را ترک گوید ، لیکن **طهماسب خان جلایر** مانع از حرکت وی گردید . در اوائل بهار سال ۱۱۴۸ هجری (۱۷۶۵ میلادی) **لطیف خان** با ناوگان چند کله (در فصل چندها نگارش شد) شامل سی کشتی بزرگ و پنجاه کشتی کوچک و چندین زورق بود ، بقصد تصرف **بصره** داخل **شط العرب** (اروندرود) گردید . ایرانیان بفرماندهی **لطیف خان** از اعراب شکست خوردند و این شکست موجب گردید که نادر درخشم شده و **لطیف خان** را از مقام خود منحل نماید ، زیرا با آنکه نادر دستور داده بود تا هرود هشت هزار تن نیروی زمینی که بکام او اعزام شده بود تأمل نماید ، در شروع بجناب عجله نموده بود . لذا ساختن مورد توجه نادر

قرار گرفت. از همین لحاظ نماینده کمپانی انگلیسی از خشم نادر هر اسناک شده و قصد برچیدن کمپانی را نمود. لکن نادر چون مشاهده کرد که بکشتی های انگلیسی نیاز دارد با کمپانی مزبور روش ملایمی پیش گرفت. سپس مقدمات تصرف بحرین را فراهم ساخت. دیری نپائید که لطیف خان بار دیگر از طرف نادر شاه بفرماندهی کل قوای دریائی ایران انتخاب شد و در بندر بوشهر مدت چند هفته خود را برای حمله ببحرین آماده نمود و کشتی نرتمبر لاند را از کمپانی هند هلند خریداری کرد. بطوریکه در فصل جنگها نگاشته شده بحرین در سال ۱۱۴۹ هجری بتصرف قوای ایران در آمد و قوای شیخ جبار هوله منکوب گردیدند. لطیف خان کلید های دژ بحرین را برای محمد تقی خان بیگلربیگی فارس بشیراز فرستاد. او نیز آنها را نزد نادر ارسال داشت، این امر موجب شد که نادر نقشه تصرف عمان واستقرار تسلط ایران را بر خلیج فارس طرح کند. لطیف خان که مردی جاه طلب بود میخواست نشان دهد که هر گاه فرصتی بیابد میتواند بخوبی اظهار وجود نماید، اتفاقاً پیش آمدن این فرصت فراهم شد. زیرا در سال ۱۱۴۹ امام سیف بن سلطان عمان چون بر اثر عروش ظالمانه خویش آتش عصیانی را در میان رعایایش بر افروخته بود برای خاموش کردن این آتش ناگزیر گردید که دست توسل بسوی نادر دراز کند.

لطیف خان چون از این موضوع آگاهی یافت نادر را متقاعد کرد که یک نیروی دریائی و نظامی برای تصرف سرزمین عمان اعزام دارد، زیرا با اضافه شدن مسقط و تمام کرانه عمان و بحرین استقرار تسلط دریائی ایران بر خلیج فارس و خلیج عمان امری مسلم بود.

در اواخر زمستان سال ۱۱۴۹ هجری (۱۴ مارس ۱۷۳۷ میلادی) ناوگان ایران مرکب از چهار کشتی بزرگ (دو تای آن از انگلیسها خریداری شده بودند) و دو کشتی متوسط و چندین کشتی کوچکتر بفرماندهی لطیف خان در حالی که پرچم ایران بازمینه سفید و یک شمشیر سرخ بر فراز آنها در اهتزاز بود از بندر بوشهر وارد گمبرون گردید و ناوها که حامل پنج هزار تن سرباز و پانزده هزار

اسب بودند پس از یکماه بطرف **خور فغان** (خلیج عمیقی که در کرانه دریای عمان واقع است) روی آوردند بطوریکه در فصل جنگها ذکر شد بندر **راس مسندم** یا **(موسا ندام)** و **راس الخیمه** و شهرهای **الجوف** و **عبرا** را متصرف شد.

تقی خان بیگلربیگی فارس از نادر دستور های مقدماتی برای ادامه جنگ دریائی را دریافت داشت. اندکی بعد بیگلربیگی و لطیف خان بفرماندهی شش هزار تن سپاهی بطرف **جلفا** روی آوردند و بطوریکه در فصل جنگها نگاشته شده پس از تصرف دو شهر مهم بطرف **مسقط** متوجه و آنجا را متصرف شده و به **برکه** حمله بردند ولی بواسطه اختلافی که بین او و تقی خان ایجاد شده بود تقی خان بوسیله زهر دریا سالار ایران را از پای در آورد و بدین طریق یکی از مستعدترین و امیدبخشترین فرماندهان دریائی ایران که خون ملوانان ایران باستان در عروقش جاری بود رخت از جهان بر بست.

پس از آن تقی خان و قوایش در بغازها سرگردان شده و کاری از پیش نبرده بجلفا آمدند. در سال ۱۱۵۰ در جنگ دریائی ده بین اعراب و ایرانیان در گرفت طی آن فرمانده طاغیان عرب بهلاکت رسید.

در اوائل بهار تقی خان برای تسلط کامل بمسقط وارد کمبرون شد و از آنجا پس از خاموش کردن شورش که کیلویه از نادر دستور گرفت ده بطرف سند پیش راند. عده ای از ناوگان ایران با چندین هزار تن سپاهی دریائی مقرر گردید به **گوادر** عزیمت نمایند. در سال ۱۱۵۲ کلیه ناوهای ایران باز دیگر در **کمبرون** متمرکز گردید ولی تقی خان بمحض ورود بنادر آباد از طرف نادر سخت مورد بازخواست قرار گرفت و مدتی از مقام خویش منفصل شد.

نادر در مراجعت از هندوستان ولشکر کشتی بمخارا ناوکانی برای عبور ارتش در بستر رود **آمویه** (جیحون) دایر آورد. هنگامی که در استان و منطقه **شمخال** بود بواسطه تأمین خواربار و احتیاجات ارتش مجبور بتهیه کشتی شد و همانطور که در خلیج فارس ناوکانی بوجود آورده بود تصمیم گرفت در بحر خزر ناوکانی بوجود آورد، لیکن کشتی کافی در اختیار نداشت. گذشته از این

ایرانیان در کشتیرانی زیاد مهارت نداشتند لذا تصمیم گرفت عده‌ای کشتی ساز برای رفع این نقص بایران احضار نماید و چون نمیتوانست بسرعت کشتی لازم تهیه کند ناگزیر بود که برای کشتیرانی بروسها توسل جوید.

هنگامیکه **کالوشکین** شاه را از استقرار **الیزابت پتر و نا** بر تخت سلطنت روسیه بعد از کودتای ششم دسامبر ۱۷۴۱ آگاه ساخت نادر تأیید کرد که از این خبر بسی خوشحال است و از او تقاضا نمود ترتیب قرض دادن ده کشتی روسی را بدولت ایران بدهد تا چند تا از این کشتی ها را برضد سرکشان داغستان بکار برد و چند تای دیگر را صرف حمل و نقل کالا از هشتر خان نماید. کالوشکین ضمن ابلاغ این درخواست بدولت متبوع خویش در عین حال این نکته را یادآور شد که هر گاه نادر کشتی دریافت دارد دیگر پس نخواهد داد زیرا مصمم است ناوگانی نیرومند برای ایران بوجود آورد. بر اثر این اخطار کالوشکین دولت روسیه درخواست نادر را انجام نداد. با اینهمه نادر بعداً توانست در بحر خزر هم ناوگانی بوجود آورد.

در تابستان همین سال بود که تماس بین **سروان آلتن** و دولت ایران تماسی که میبایستی برای کمپانی روسی عواقب وخیم در بر داشته باشد و منتهی بمرک التون گردید آغاز شد. توضیح آنکه: در تابستان آنسال کشتی که **التون** در **غازان** برای حمل و نقل کالاهای بازرگانی روسی بین **هشتر خان** و بنادر ایران در **بحر خزر** ساخته بود با عده‌ای از دریا نوردان روسی و انگلیسی بفرماندهی **سروان و دروف** وارد **انزلی** گردید و سروان التون نیز سوار کشتی بود.

هنگامیکه کشتی حامل کالاهای انگلیسی بار خود را خالی کرد تحت اختیار دولت ایران فرار گرفت و در دو مورد برای حمل و نقل برنج به **در بند بکار** رفت. نادر با استفاده از این کشتیها میتواندست تا اندازه‌ای انحصاریرا که بازرگانان روسی برای حمل و نقل خوارو بار از راه دریا بداغستان ایجاد کرده بودند از میان ببرد و همین موضوع موجب ایجاد بحرانی بین دولت روسیه و کمپانی روسیه در رشت و در بند نسبت به التون و و دروف رفتار بسیار خشنی پیش گرفتند.

از اینرو نادر مصمم شد از رود منجمد اترك عبور کند و بخاک روسیه حمله برد ولی لزوم تعیین تکلیف بادولت عثمانی نادر را از حمله بروسیه بازداشت.

در خلیج فارس در اوائل پائیز سال ۱۱۵۲ ملوانان عرب که در خدمت ناوگان ایران بودند بمناسبت عدم دریافت حقوق وجیره خود در نارضایتی شدیدی بسر میبردند تا اینکه تبدیل بیک شورش عمومی در لفت مرکز ناوگان ایران گردید و شورشیان پس از قتل دریاسالار میر علی خان سایر ایرانیانیکه ابراز مقاومت کردند باتمام کشتی‌ها بخورفغان و جزیره قیس گریختند.

نماینده کمپانی هند خاوری در باره این شورش بزمامداران ایران اینطور گزارش داد: «مادام که اعراب کاملاً مطیع نکردند نقشه اعلیحضرت برای ایجاد ناوگان نیرومند لباس عمل نخواهد پوشید زیرا تنها اعراب هستند که میتوانند در خدمات دریائی پیشرفت حاصل کنند. ایرانیان بطور کلی میل واطلاع کافی برای دریا داری ندارند و گذشته از این خصوصیات کشور آنها طوری است که علاقه بکشتیرانی را در آنها تقویت نکرده است. چند روز بعد دریا سالار جدید ایرانی محمود تقی خان وارد گمبرون گردید و پس از آنکه از نماینده کمپانی هند شرقی درخواست کرد که ترتیب خرید کشتیها را برای او بدهد نامه‌ای خطاب بمران شورشیان نگاشت و بانان دستور داد که تسلیم کمپانی هند خاوری گردند.

نماینده آن کمپانی نیز نامه دیگری بهمان مضمون بشورشیان نگاشت و بیان کشتی ده پرچم انگلیسی برفراز آن در اهتزاز بود با این نامه‌ها بطرف پاریس طاعیان روی آورد.

اما دریا سالار ایرانی بدون آنکه منتظر جواب گردد هلندیها را مجبور کرد که دو تا از کشتیهای خود را باو بعبارت دهند، آنکاه در یکی از این کشتیها سوار شده و با چندین کشتی بزرگ و دوچاک دیگر برای حمله با اعراب روان گردید.

پس از نبرد شدید بین کشتیهای ایران و عرب کشتیهای هلندیها ده عقده کشتی

کرده بودند بین دریا سالار محمود تقی خان و هلندیها اختلاف شدیدی روی داد و محمود تقی خان عده‌ای گارد مسلح در کشتیهای هلندی گماشت و در عین حال اعراب در نقاط مختلف خلیج فارس بحمله پرداخته و چند بار کوشیدند که بحرین را اشغال نمایند.

هنگامیکه نادر از شورش اعراب اطلاع یافت دستور داد شش هزار تن ملوان و پانزده هزار تومان جمع آوری شود و یازده کشتی خریداری گردد. در این اثنا اعراب مطیع شده و بدین طریق در اوضاع خلیج فارس بهبودی محسوسی حاصل گردید.

در تابستان ۱۱۵۳ هجری نادر باین فکر افتاد که نقشه جدید خود را دائر بر ساختن کشتیهای جنگی در بندر بوشهر بمورد اجراء گذارد. منظور نادر از اجراء این نقشه کاملاً هویداست. او میخواست که ایران از لحاظ کشتی سازی نیاز بیگانگان نداشته باشد و روح استقلال طلبی و میل سیادتخواهی وی چنان نیرومند بود که او را از توسل بکمپانی هند شرقی برای بدست آوردن کشتی باز میداشت و گذشته از این کمپانی هند شرقی در مقابل هر کشتی که بایران میان میداد نه تنها پول نقد میخواست بلکه امتیاز جدیدی را طلب میکرد.

در عین حال نادر یقین داشت که با کارگر و مواد ایرانی خواهد توانست کشتیها را بقیمت نازلتری تمام کند. متأسفانه این نکته را در نظر نگرفته بود که اجراء این نقشه تا چه اندازه دشوار است. یکی از مشکلات بزرگ نقصان چوب مناسب در کرانه خلیج بود. نادر که هرگز از هیچ اشکالی نمیهراسید بر آن شد که چوبهای لازم را در جنگلهای مازندران تهیه کرده و از راه خشکی که ۸۰۰ کیلومتر طول داشت ببوشهر ارسال دارد.

در اوائل پائیز ۱۱۵۳ هجری نادر دستور داد که عرابه‌های مخصوص برای حمل و نقل چوب آماده گردد لکن بمناسبت فقدان جاده‌های خوب بین مازندران و بوشهر و کوهستانی بودن قسمت زیادی از جاده‌ها کار گران ناگزیر بودند که الوارها را بدوش حمل کنند. بهمین جهت حمل و نقل چوب از مازندران ببوشهر

باین وضع دشوار برای ایرانیان کمتر از حمل و نقل تخته‌سنگهای بزرگ مرمر از مراغه بمشهد و کلات نبود.

نماینده گی گمبرون پس از آنکه از نادر درخواستی مبنی بر اعزام عده‌ای نجار و ارسال احتیاجات لازم ببوشهر دریافت داشت. در باره نقشه وسیع و پیردامنۀ نادر چنین نگاشت: « اما اشکال اجرای این نقشه شگرف نادریرا از اینجا میتوان قیاس کرد که چوب را باید در مدت شصت روز بدوش کارگران از مازندران ببوشهر حمل نمود و قطعی است برای تهیه لوازم دیگر نیز بهمین اشکالات بر خورد خواهند کرد. » مرور زمان حقیقت سخنان را بثبوت رسانید. در زمستان ۱۱۵۳ نادر دستور داد که ساختمان چندین کشتی در بوشهر آغاز گردد.

طول این کشتیها میبایستی در حدود یکصد (شاه غاز) یا سیصد پای انگلیسی باشد و مسلح بینجاه توپ گردد، کارگران و ملوانان آن نیز از اروپائیان انتخاب شوند. بمنظور تهیه تسلیحات یک کارخانه توپ ریزی در گمبرون ایجاد گردید تا سیصد توپ مورد احتیاج کشتیها را آماده کند و در اواخر سال ۱۱۵۳ دو توپ ۵ سی در این کارخانه آماده گردید.

اندکی بعد از اصفهان خبر رسید ده چوبهای مازندران وارد آنشهر شده است، در آغاز سال ۱۱۵۴ الوارها ببوشهر رسیده و عده دشیری از روستائیان تیره بخت که میبایستی چوبهای سنگین را بدوش حمل کنند در راه بهلاکت رسیدند. طرۀ استفاده از این چوبها بعدا نگاشته خواهد شد.

در اوائل تابستان ۱۱۵۳ امام وردیخان سردار گرمسیرات بر دریا سالار محمود اتقی خان از در نزاع درآمد، ولی دریا سالار اندکی بعد از نماینده کمپانی هند شرقی درخواست کرد ده برای سر دوی اعراب ده کشتی با اختیار او بگذارد. پس از امتناع آنها دو کشتی را بزور تصرف نمود و افسران آنها را از کشتی خارج کرده برای حمله بدشمن بجزیره قیس پیش راند. پس از آنکه بیش از پانصد تن از سپاهیان ایران از کشتیها بجزیره قیس پیساده شدند، کشتیهای اعراب شروع بتیر اندازی نمودند. سردار محمود اتقی خان پس از وارد

آوردن تلفات و خسارات بسیاری بر اعراب خود با ابراز شهامت فوق العاده با جمعی از ملوانان ایرانی بهلاکت رسیدند.

در آغاز زمستان ۱۱۵۴ دو کشتی جدید که هر کدام مسلح بچهار ده توپ بود وارد خلیج فارس و گمبرون گردید در حالیکه انگلیسها بیش از پیش از تقویت نیروی دریائی نادر نگران و متأسف میشدند، ایرانیان توانستند یک کشتی دیگر از شخصی بنام **ولیکو** خریداری نمایند. در این هنگام **باردیگر تقی خان شیرازی** با مقام **بیگلربیگی** پیشین خویش وارد گمبرون گردید، دو ماه بعد برای نخستین بار ایران دارای یک ناوگان متشکل شد که شامل پانزده ناو بود. حوادث عمان بار دیگر مداخله ایران را در امور آن سامان ایجاب نمود و ایرانیان چنانچه قبلاً گفته شد پس از آنکه در سال ۱۱۵۰ هجری ناگزیر گردیدند که از مسقط بجلفا عقب نشینی کنند تا چندی فرمانروائی قسمت اعظم منطقه خلیج با امام سیف بن سلطان بود، چندی نگذشت **کلبعلی خان** که بعد از مرگ امام وردیخان بمقام سرداری گرمسیرات رسیده بود در کرانه عربستان پیاده شد و سپس تقی خان نیز بوی ملحق گردید، در این اثنا با پیوستن چهار ناو دیگر بناوگان ایران نیروی دریائی ایران بذروه قدرت رسید!

تقی خان قبلاً ضمن ملاقات با سیف بن سلطان در جلفا عهدنامه ای با او منعقد ساخت و بر طبق آن متعهد گردید که باردیگر اورا با امامت مستقر دارد و در عوض سیف حاکمیت ایران را بر منطقه خلیج برسمیت بشناسد.

سپس نیروی ایران بطرف **سحر** بفرماندهی **کلبعلی خان** و بطرف **مسقط** بفرماندهی **تقی خان بیگلربیگی** و سیف بن سلطان حمله را آغاز نمود. در نتیجه با تصرف کامل مسقط و دژهای مستحکم آن و همچنین تسلیم **سحر** و **مرک** **سلطان بن مرشد**، **سیف بن سلطان** از رفتار خویش با ایرانیان (بطوریکه در فصل جنگها مذکور است) نادم گردید و دریافت که بر اثر سوء سیاست و نابخردیش منطقه خلیج را گرفتار چه حوادث شومی نموده است، چنان افسرده شد که ایرانیان را بحال خود گذاشت و به **رستاق** رفت در آنجا پس از چند روز از فرم

غم جان سپرد. در نتیجه دوران سلطنت سلسلهٔ یربیا در عمان پایان یافت. این نکته را باید خاطر نشان کرد که هر گاه سیف بن سلطان میتوانست بکمک ایرانیان امامت خود را بدست آورد و بر طبق عهدنامه حاکمیت ایران را بر قلمرو فرمانروائی خود قبول کند زنگبار و سایر ضمائم عمان در خاک آفریقا جزو امپراطوری نادر در میآمد.

احمد بن سعید مؤسس سلاطین **ابو سعید** در مسقط که مردی با هوش و کاردان بود طوری تقی خان را فریفت که نه تنها توانست مقام فرمانداری خود را در **سحر** تحکیم کند بلکه بر **کله** را نیز بقلمرو فرمانروائی خویش افزود.

در این اثنا آتش جنگ بین ایران و عثمانی که از مدت مدیدی قبل انتظار آن میرفت سرانجام مشتعل گردید. لکن نادر قوای دریائی خود را از **عمان** احضار نکرد و تنها چند کشتی خود را از **سحر** فراخواند زیرا قصد داشت عملیات دریائی و زمینی مشترکی علیه **بصره** آغاز نماید.

از مدتی پیش بین تقی خان و کلبعلی خان اختلافات شدیدی روی داد و هر یک از آنها علیه دیگری نزد نادر شکایت مینمودند. تا بحدی که بالاخره شاه سخت بر آشفت و هر دو را احضار کرد و **محمد حسین خان قرقلو** را ده تازه از مأموریت روسیه باز گشته بود بجای کلبعلی خان سردازی گرمسیرات منصوب کرد و بزودی سردار جدید از طریق گمبرون بطرف **سحر** رهسپار گردید.

تقی خان در اواخر پائیز با قسمتی از ناوگان ایران وارد **گمبرون** شد و چند روز بعد کلبعلی خان نیز بدانجا آمد و بطور محرمانه بکمپانی هند خاندان اطلاع داد که تقی خان مبادرت بشورش نموده است. چند روز بعد تقی خان کلبعلی خان سردار را خفه کرد و جنازهٔ او را بچاه افکند. سپس علناً **علیم** و **لقیان** بر افراشت و بطرف شیراز جلو راند.

اقداماتی که نادر برای اطفاء این شورش نمود (در فصل جدا گانه جنگها مذکور است). تنها باید یاد آور شد که نادر چنان سرگرم این شورش گردید که

نتوانست بطوریکه باید و شاید باوضع عمان توجه نماید، پس از آنهم که بر تقی خان فائق آمد گرفتار جنگ با عثمانی گردید. بنا بر این همچنان از بذل توجه بمسئله عمان بازماند و در نتیجه بیادگان ایران در آنجا نیروی کمکی کافی نرسید و احمد بن سعید که مردی شایسته بود از این اوضاع استفاده نمود. چنانچه یکی از شرایط عهد نامه وی با ایرانیان که در سحر منعقد گردید پرداخت منظم خراج بایران بود لیکن پس از حرکت تقی خان از پرداخت باج مقرر بعنوان اینکه وسیله ارسال پول بمسقط ندارد خودداری نمود. بالنتیجه فرماندهان نیروی ایران در این منطقه نتوانستند حقوق سربازان خود را بپردازند و بسیاری از آنان راه فرار اختیار کردند. احمد بن سعید بعنوان ترتیب دادن طرز پرداخت باج معوقه فرماندهان ایرانی را بپر که دعوت کرد و چون افسران ایرانی باتفاق عده ای از سربازان خود وارد بر که شدند احمد بن سعید همه آنها را دستگیر کرد. آنگاه بطرف مسقط پیش راند و بایرانیان اخطار کرد که هر گاه تسلیم گردند پول کافی دریافت خواهند داشت و در غیر اینصورت اسیر خواهند شد.

اکثر ایرانیان که افسران خود را از دست داده و فاقد پول و خوار بار بودند و هیچگونه امیدی هم بمقاومت نداشتند از راه اضطرار تسلیم شدند و احمد عده ای از سربازان ایرانی را بهلاکت رسانید و بقیه را اجازه داد که بایران باز گردند، بدین طریق تسلط خود را بر کرانه از مسقط تا سحر برقرار ساخت، سپس قسمت اعظم کرانه خلیج فارس را باستثنای جلفا و قسمتی از نواحی مجاور آن که مدت چند سال بعد در تصرف ایران بود بحوزه فرمانروائی خویش اضافه کرد.

پس از آنکه احمد ایرانیان را عقب زدن نظم و آرامش را در عمان برقرار ساخت بدون هیچ اشکالی قاضی آنجا را بر آن داشت که وسائل انتخاب وی را بامامت فراهم سازد. بدین طریق سلسله ابوسعید را که هنوز هم در مسقط حکومت میکنند تأسیس کرد. لشکر کشی بعمان برای ایران بسی گران تمام شد. متجاوز از بیست هزار تن از سربازان ایران بر اثر جنگها و بیماریهای گوناگون بهلاکت رسیدند و عملیات عمان مانند لشکر کشی بداغستان منتهی بطور محدود تری قوای ناد

را تحلیل برد و کوشش نادر برای تهیه سرباز و وسائل دیگر این عملیات طاقت فرسا بمحرورمیت‌های مردم جنوب ایران افزود. با وجود این هر گاه نادر بعوض آنکه فرماندهی قوای دریائی ایران را بمرد نالایق و فاسدی مانند تقی خان بیگلربیگی سپرد فرمانده شایسته و صدیقی مانند طهماسب خان جلایر را باین سمت میگماشت بدون شبهه بیروزی قطعی نائل میگشت. ولی برعکس عملیات عمان از هر حیث بِنفع اعراب تمام شد، زیرا اگر چه بر اثر حملات ایرانیان چندی گرفتار اوضاع دشواری شدند با اینهمه بتدریج اختلافات خود را کنار گذاشته و در نتیجه آن خاندان منحط **یریا** جای خود را بخاندان **ابو سعید** سپرد.

در تمام مدت لشکر کشی بعمان مساعی نادر برای تشکیل يك ناوگان نیرومند از راه خرید و یا ساختن کشتی‌های جدید ادامه یافت. مدتی شاهنشاه ایران با نهایت فعالیت در راه ساختن چند کشتی در **بوشهر** اهتمام نمود، لکن بدون کارشناسان شایسته نتوانست باین آرزو نائل گردد. نادر بتصور اینکه غالب اروپائیان از کشتی سازی اطلاع دارند چندی تصمیم گرفت نظارت عملیات کشتی سازی **بوشهر** را بیک اروپائی بنام **لاپر تری** که در آن هنگام مقیم اصفهان بود بسپرد. نتیجه این اشتباه را از مطالعه یادداشت‌های **مارتینو فرانسوی** که در بایگانی کمپانی فرانسوی هند در **پوندیشری** کشف گردید نیک میتوان دریافت. **مارتینو** چنین مینگارد: (نادر چنین میپنداشت که **لاپر تری** از همه چیز اطلاع دارد. بهمین جهت باو فرمانداد که ببوشهر بیاید و عملیات کشتی سازی را نظارت کند، **لاپر تری** که هیچگونه بصیرتی در کشتی سازی نداشت از شاه ایران عذرخواست و تأیید کرد که کمترین احاطه در این امر ندارد ولی نادر بمخانش توجه نکرد و او را اجباراً باین کار دشوار گذاشت. مرارتها و نحمات ملاقات فرسای **لاپر تری** برای انجام کاریکه در آن اطلاع نداشت طوری صحت مزاحش را سوزلزل کرد که باستانه **مرك** نزدیک شد و هنگامی باو اجازه بانگشت باصفهان دادند. کار از کار گذشته بود. زیرا **لاپر تری** در شیراز در سال ۱۱۵۴ بخت از جهان

پس از مرگ لاپرتری نادر در اوائل پائیز ۱۱۵۵ دستور داد که عملیات کشتی سازی موقوف گردد و کشتی‌های نیمه تمام تا چند سال در بوشهر همچنان باقی بود. هر گاه نادر کار را بکاردان میسپرد شاید موفق بساختن کشتیهای نیرومند برای ایران میشد. پس از آنکه بدین طریق مساعی نادر برای ساختن کشتی بجائی نرسید ناگزیر راه پرخرج خرید کشتی از خارجیان را پیش گرفت و با وجود پولهای هنگفتی که پرداخت نتوانست بیش از سی کشتی بزرگ و کوچک در منطقه خلیج فارس تهیه کند. قسمتی از این کشتیها در گمبرون لنگر انداخته و با قسمتی دیگر نیرو بجلفا حمل میگردید و بقیه در بوشهر متوقف بود.

نادر در بقیه مدت سلطنت خود چون گرفتار جنگ با عثمانی و شورشهای داخلی ایران بود دیگر فرصتی برای پرداختن بموضوع نیروی دریائی نداشت. قسمتی از کشتیها بر اثر بی توجهی از بین رفت و حس انضباط ملوانان بتدریج متزلزل گردید، بطوریکه یکسال پس از قتل نادر سازمان نیروی دریائی وجود نداشت. آرزوی نادر برای يك ناوگان عظیم مانند مساعیش برای تسخیر کامل عمان با شکست مواجه شد ولی فعالیت و پشتکار وی برای تجدید سیادت دریائی ایران گواه دیگری بتیزبینی و هوش سرشار و روح جهانگشائی او است. البته مسلم است که متمایل ساختن ملتی که هیچ علاقه بدریانوردی ندارد برای هر زمامداری حتی نادر کاری پس دشوار بود. از طرف دیگر نادر برای تشکیل يك ناوگان نیرومند نمیتوانست ببلوچها و یا هندیها که هیچکدام برای ایران دوستان وفاداری نبودند متکی گردد، بهمین جهت بود که تمام کوشش و جد و جهدش برای ایجاد ناوگان نیرومندی بهدر رفت. کشتیهای ایران را بیشتر بر تقالیهها و هلندیها و هندیها اداره مینمودند. بالاخره نادر شاه نفوذ نیروی ایران را در آن منطقه که شبحی بیش نبود بصورت حقیقت درآورد. علاوه بر آن نادریك اسکله هم ساخت ولی پس از قتل نادر شاه این نقشه در بوته فراموشی گذارده شد و نیروی دریائی ایران راه عدم پیش گرفت لکن آثار آن تاچندی قبل که معلوم دارد اینجا یکوقتی محل ساختن و تعمیر سفاین بوده باقی بوده است.

فصل دهم

روابط ایران با دول خارجی در زمان نادر

از اوایل دوره صفویه سیاحان خارجی برای تجارت با ایران میآمدند، منجمله ریچارد شانسلر و یکنفر انگلیسی حادثه جوی موسوم به **انتونی جنگین سون** در سال ۱۵۵۷ میلادی و مخصوصاً **هیئت شرلی** در زمان **شاه عباس کبیر** که بسیار مقرب سلطان بود. این سیاحان بعنوان شرکتهای تجارتی با نزدیکان بامراء و رجال و سلاطین عصر خود در امور سیاسی نیز دخالتهایی داشتند و **سررابرت شرلی** تا بفرماندهی کل قوای ایران هم رسید.

اغلب از اینخارجیان در جنوب ایران فعالیت داشتند، مخصوصاً پرتقالیها ده در زمان سلطنت **شاه اسمعیل صفوی** بجزایر جنوبی در خلیج فارس دست یافته و جزیره **هرمز** را که بقول **سرپرسی سایکس** ضربالمثل ایرانیان است ده: (اگر دنیا انگشتی بود هرگز نگین آن میشد) متصرف شدند.

باب مرآده انگلیسها با ایران از اولین مسافرت کمپانی بفرماندهی **جیمز لنکاستر James Lancaster** شروع گردید که پس از هندوستان در ایران بازاری تازه ای برای تجارت خود باز کردند. جزیره **هرمز** پس از مدتها ده در تصرف پرتقالیها بود، بالاخره نیروی ایران با کمک دشتیهای انگلیسی در سال ۱۶۲۲ میلادی بتصرف ایرانیان درآمد. انگلیسها باتشکیل شرکت هند شرقی، هلندیها نیز بر قابت با کمپانی مزبور تشکیل شرکتی داده و جانشین پرتقالیها شدند و قسمت عمده تجارت را مخصوصاً ابریشم ایران ده انحصار آن با پادشاه بوده و برای صدور بخارج کشور بسیار اهمیت داشت در دست گرفتند.

فرانسویان نیز بتدریج با ایران راه یافته و در عصر **شاه سلطان حسین صفوی**

نیز پیمانی با ایران بسته به تجارت مشغول شدند و جزیره **خارک** با آنان واگذار شد. انگلیسها بندر **عباس** را که آنرا **گمبرون** (تحریف لفظ ترکی گمرک است واصل این لغت از زبان یونانی اقتباس شده و بمعنی تجارت میباشد) مینامند مرکز تجارتی خود قرار دادند .

اولین سفیر دولت روسیه در سال ۱۶۶۴ میلادی در زمان امپراطوری **الکسیس** پدر **پتر** کبیر بدربار **شاه عباس صفوی** معرفی شد و پتر کبیر در عصر شاه سلطان حسین سفیر دیگری بنام **اسرائیل اوری Israel Orii** بدربار ایران در اصفهان فرستاد . سفرای مزبور اگر چه در تجارت پیشرفتی ننمودند لکن از ضعف دولت صفوی استفاده نموده بر بسیاری از ایالات شمالی و شمال غربی ایران دست یافتند. باز کر مقدمه فوق اینک رفتار و سلوک نادر را با خارجیان و روابط دولت ایران را با دول همسایه مخصوصاً دول عثمانی و روسیه و سایر نمایندگان خارجی یاد آور میشویم .

پس از قیام نادر و شکست افغانان و جلوس طهماسب میرزا در اصفهان بسلطنت نخستین بار بین نادر و اروپائیان تماس مستقیمی ایجاد گردید .

در آن زمان اروپائیان معروف مقیم اصفهان عبارت بوده اند از **شوالیه دو گاردان Ghevalier de Gardane** کنسول فرانسه که دو سال و نیم پیش جانشین برادرش **سینیوردو گاردان** بود . دیگری **ویلیام کوگل** کمیسر کمپانی انگلیسی هند شرقی و معاونش **جان گیکی** کمیسر و سایر نمایندگان هلندی هند شرقی و عده ای کشیش و مبلغین که اکثر آنان فرانسوی بودند .

طی شش هفته ای که نادر در اصفهان بسر برد چندین بار با **کوگل و گیکی** ملاقات نمود ، در اوایل امر با آنان از در دوستی و محبت درآمد ، پس از آنکه قول داد زیانهاییکه در دوره تسلط افغانان بکمپانی وارد آمده بود جبران کند ، با ایشان منتهای خوشرفتاری را نمود و آنان نیز تحف و هدایای گرانبهائی تقدیم نادر نمودند. اما دوران این دوستی دیری نپائید زیرا بزودی رقابتیکه از دیر باز بین کمپانیهای هلندی و انگلیسی وجود داشت رو بشدت نهاد و نمایندگان هر يك از

این کمپانیها کمپانی دیگری را متهم بدان میکردند که درخفا با افغانان کمک میکنند. نادر بزودی از این اختلاف استفاده نموده و مصمم شد که بیگانگان را از اصفهان براند. بدینجهت چنین وانمود کرد که اتهامات هر دو کمپانی بجا است و دو نفر مأمور وصول مالیات بکمپانی انگلیسها فرستاد و مبلغ سه هزار تومان (هفت هزار لیره انگلیسی) مطالبه مالیات کرد، مخصوصاً اصرار ورزید که یک هزار تومان از این مالیات یکباره پرداخت گردد. چون کوگل و گیگی از پرداخت این مبلغ سرباز زدند نادر بآنان اخطار کرد که هر گاه در پرداخت تعلل ورزند سخت مجازات خواهند شد. لکن آنان فقط حاضر پرداخت سیصد تومان گردیدند. نادر بمأمورین وصول مالیات دستور داد که این مبلغ را بگیرند و کلیه اسباب کمپانی را نیز تصرف نمایند. کوگل و گیگی که از این رفتار خشن سخت بر آشفته بودند تصمیم گرفتند اصفهان را ترک کنند و برای اعلام عزم خویش بنادر در صدد ملاقات وی بر آمدند، لکن نادر از پذیرفتن آنان سرباز زد و راه شیراز را پیش گرفت. آنان نیز ناگزیر بشاه طهماسب شکایت کردند و **شاه طهماسب** ایشان را اجازه ملاقات داد و تأیید کرد که نه تنها پول آنان را مسترد خواهد داشت بلکه خساراتی را که در دوره غارتگری افغانها بر آنها وارد آمده است جبران خواهد کرد. در نتیجه کوگل و گیگی از ترک کردن اصفهان منصرف شدند.

، **شاه طهماسب** از آن پس با کوگل و گیگی روابط بسیار مودت آمیزی برقرار ساخت، و حتی روزی باتفاق وزیرانش کمپانی را سر دشی کرد و انگلیسیها بافتخار شاه مراسم آتش بازی بر پا کردند و عکس اشرف افغان را بر رسم اروپائیان سوزانیدند و شاه از تماشای این مراسم بسیار خوشنود گردید.

شاه طهماسب بنا بتوصیه نادر نامه ای بسلطان عثمانی نوشت و ضمن آنکه ویرا از استخلاص اصفهان آگاه نمود استرداد ایالاتی را که عثمانیان غصب کرده بودند خواستار گردید. در تعقیب این نامه **رضاقلی خان شاملو** یکی از فرماندهان پیشین شاه سلطان حسین را بعنوان سفیر بمیر بقسطنطنیه گسیل داشت.

دولت عثمانی که مانند روسیه از اغتشاش و وضع آشفته داخلی ایران استاده

نمود، منطقه پهنای از خاک ایران را اشغال کرده و نیز بر اثر جنگهای با افغانان بر متصرفات خویش در ایران افزود. در آغاز سال ۱۱۴۲ امپراطوری عثمانی تمام گرجستان و ارمنستان و آذربایجان و قسمتی از داغستان و شیروان (که يك قسمت از این دو ایالت در تصرف روسها بود) و قسمت اعظم عراق عجم و تمام کردستان و همدان و کرمانشاهان را تحت تسلط داشت .

طهماسب میرزا بمنظور اخراج افغانان از ایران چند بار از روسیه و عثمانی تقاضای کمک کرد و در سال ۱۱۴۱ نماینده ای از جانب ایران وارد قسطنطنیه گردید. لکن عثمانیان از بیم آنکه مبادا اشرف را با خود دشمن کنند بنمایند ایران روی خوش نشان ندادند و يك سال بعد از آن شخصی بنام **محمد علی رفسنجانی** که مدعی بود **صفی میرزا** است. وارد پایتخت امپراطوری عثمانی گردید، اگر چه امپراطور ویرا با مهربانی پذیرفت با اینهمه دولت ایران او را بمنزله يك طغی معرفی نمود. در اوایل سال ۱۱۴۲ که خبر شکست افغانه و فرار اشرف بقسطنطنیه رسید. در همان موقع سلطان عثمانی نامه ای از طهماسب دریافت داشت که او را رسماً از تصرف اصفهان آگاه نموده و باز گشت ایالات ایرانی را که بتصرف عثمانی در آمده بود خواستار گردید، در تابستان همان سال رضاقلی خان شاملو بقسطنطنیه رسید و تقاضای طهماسب میرزا را تکرار و ابلاغ نمود که اگر ایالات ایران مسترد نگردد دولت ایران مبادرت بجنک خواهد نمود .

در نتیجه مذاکراتیکه در محیط دوستانه انجام شد قراردادی امضاء شد مبنی بر اینکه ایالات ایران مسترد گردد ولی تا چند سال دولت ایران مبلغی در مقابل مخارجیکه دولت عثمانی برای اداره این ایالات متحمل شده بود بآن دولت بپردازد، لکن نادر بقرارداد توجه ننموده و بتصرف شهرهای ایران که در تسلط عثمانی بود حمله نمود.

رضاقلی خان سفیر ایران در قسطنطنیه جواب پیشنهاد هائیرا که درباره امضاء عهدنامه صلح بایران فرستاده بود دریافت نداشت. سلطان عثمانی بفرماندهان خود در مرز ایران و عثمانی دستور داد که کاملاً مواظب اوضاع باشند. در عین حال

به احمد پاشا والی بغداد اختیار تام داد که هر گاه مقتضی بداند با ایران قرارداد صلح منعقد سازد و گرنه مبادرت بجنگ نماید.

رضا قلی خان در سال ۱۱۴۴ قسطنطنیه را بقصد بغداد ترك گفت، لیکن چون خبر پیشرفت شاه طهماسب بطرف ایروان بعثماني رسیده بود رضا قلی خان در هر دوین از طرف دولت عثمانی دستگیر و محبوس شد.

اما در جنگ با عثمانیان نخست فرشته اقبال بشاه طهماسب لبخند زد و بر اثر حملات شدید وی قوای دشمن **نخجوان** را ترك کرده و به **ایروان** گریختند. شاه طهماسب بدون آنکه به **ایروان** حمله برد پیشرفت خود را بسوی شمال خاوری ادامه داد و در آنجا بادسته‌ای دیگر از قوای عثمانی رو بر گردیده و شکست سختی بر آنان وارد ساخت. سپس حمله برای تصرف ایروان را آغاز کرد، چون قوای عثمانی حمله طهماسب را دفع کردند قوای ایران برای تصرف شهر بمحاصره آن پرداختند. پس از هجده روز محاصره ناگهان خبر رسید که قوای عثمانی خطوط مواصلات ایرانیان را از عقب قطع کرده‌اند. شاه طهماسب نیز ناگزیر از محاصره صرف نظر کرد و با شتاب به تبریز مراجعت نمود. اما نتوانست زیاد در این شهر بماند زیرا خبریافت که **علی پاشا** فرمانده کل قوای عثمانی در ایروان از این شهر خارج شده و بطرف داخل ایران پیش میراند. بعلاوه **احمد پاشا** نیز بسوی همدان و عراق عجم پیشروی میکند.

بنابر این شاه طهماسب تبریز را ترك گفته و به **ابهر** آمد و از طرفی احمد پاشا چون در برابر خود هیچگونه مقاومتی از ایران مشاهده ننمود بسرعت فرمانشاه را متصرف شده و سرتاسر ناحیه اردلان را بحیطه فرماندهی خویش در آورده بسوی همدان جلو راند.

شاه طهماسب با شتاب بطرف جنوب لشکر کشید تا از پیشرفت قوای عثمانی جلو گیری کند، در قصبه **کور یجان** واقع در بیست میل شمال خاوری همدان موضع گرفت و چون احمد پاشا بدو منزلی قوای ایران رسید نماینده‌ای شاه طهماسب فرستاد و بوی پیشنهاد صلح کرد. شاه طهماسب نیز بوی آورد

فرمانده قوای عثمانی گسیل داشت، هنگامیکه يك نماينده ديگر عثمانی بطرف
 قرار گاه شاه طهماسب میآمد قوای احمد پاشا بدون آنکه قصد حمله داشته باشند
 پیش میراندند، شاه طهماسب که پنداشت ترکان قصد حمله دارند بسپاهیان خود
 دستور شلیک داد و بدینطریق قبل از آنکه دومین پیک احمد پاشا پیام عثمانیان
 را بشاه طهماسب برساند نبرد شروع شد و سوار نظام ایران سه بار بر سوار نظام
 عثمانی حمله برد و چنین بنظر میرسید که پیروزی باشاه ایران خواهد بود. لکن
 پیاده نظام عثمانی که افراد آزموده متشکل بود سرانجام پیاده نظام ایران را
 از پای درآورده و سپس کازسوار نظام را نیز بساخت و شاه طهماسب را با سه هزار
 سپاهی محاصره کرد. شاه طهماسب بزحمت توانست خود را از محاصره رهائی
 دهد، لکن چند هزارتن از سربازانش بهلاکت رسیدند و آنهائیکه جان بسلامت
 بردند دستخوش نومیدی شده فرار نمودند، در نتیجه قوای عثمانی تمام توپخانه
 و سازبرك ایرانیان را بغنیمت بردند.

پس از این شکست شاه طهماسب باصفهان باز گشت و بقول محمد
 مورخ همچنان بعیش و باده گساری پرداخت بطوریکه اصولاً ادباری بوی روی نیاورده است
 در صورتیکه بر اثر این شکست قسمت اعظم خاکیرا که نادر از عثمانیها پس گرفت
 بود وی ازدست داد.

احمد پاشا پس از این پیروزی همدان را بتصرف درآورد و ابهر را نیز اشغال
 نمود. در این اثنا علی پاشا یکی دیگر از فرماندهان عثمانی که از طریق خود
 و سلماس و انتهای جنوبی در یاچه ارومیه پیش میراند مراغه و تبریز را بتصرف
 درآورد. در جنوب نیز دسته دیگری از قوای عثمانی خوزستان را مسخر ساخت
 و حویزه را هم متصرف شد.

در مقابل این شکستها مذاکرات صلح بین ایران و عثمانی آغاز گردید
 و در سال ۱۱۴۵ منتهی بامضای عهد نامه بین شاه طهماسب و عثمانی شد که بموجب
 آن شاه طهماسب کلیه ایالاتیرا که نادر در جنوب و شرق رود ارس بدست آورده
 بود بضمیمه تبریز بتصرف در میآورد ولی گنجه و تفلیس و ایروان و نخجوان

و قسمت اعظم **گرجستان و شیروان و داغستان** در تصرف عثمانی باقی میماند .
 باز گردانیدن تبریز بایرانیان در عثمانی مخالف فراوان داشت ، لکن دولت عثمانی بر آن بود که امضاء **معجلانه** عهد نامه صلح بقیمت تبریز بر تطویل مذاکرات رجحان دارد ، زیرا در صورت اخیر دولت عثمانی ممکن است بعوض شاه طهماسب ضعیف با **نادر** نیرومند روبرو گردد . صدر اعظم عثمانی که **عثمان پاشا** نام داشت و یکی از دلیر ترین و مدبر ترین فرماندهان جنگی عثمانی بود ، عقیده داشت که جنگ با ایران مخالف با منافع عثمانی است و تصور میکرد که سلطان عثمانی قرارداد ویرا که او منعقد ساخته است تصویب خواهد کرد .

با اینهمه سلطان عثمانی مانند عده زیادی از وزیران و اتباعش با مفاد عهد نامه ای که با ایرانیان منعقد شده بود موافقت نداشته و از بخت بد عثمان پاشا روز بروز بردشمنی و خصومت **حاجی بشیر آقا** معروف به قزلباش آقا ده یکی از درباریان بسیار متنفذ بود نسبت بوی افزوده میشد . این مرد دهنسال طومار قدرت و عظمت بسیاری از صدر اعظم های عثمانی را در نور دیده بود .

در آغاز بهار سال ۱۱۲۵ عثمان پاشا بهانه ایراد از مدتها پیش **حاج بشیر آقا** در انتظار آن بود بدست دشمن خونخوار خویش داد . بدین قرار که با **لرد کینول** سفیر کبیر انگلستان در عثمانی از در خصومت در آمد و رفتار بسیار شدیدی با وی پیش گرفت . این موضوع باعث شد که **قزلباش آقا** سلطان عثمانی را متقاعد بدستگاه کردن دست **عثمان پاشا** از مقام امور عثمانی بنماید . بنابراین عثمان پاشا بعنوان **حاکم** به **طرابوزان** تبعید گردید و از آنجا بدولت **ارزروم** و سپس بفرماندگی **ایروان** تغییر مأموریت یافت و **علی پاشا حکیم اغلو** بجای عثمان پاشا صدر اعظم عثمانی گردید .

سقوط عثمان پاشا از آشفتگی عمومی نسبت به عهدنامه ایران و عثمانی است ، لکن اقدام رسمی برای القای عهد نامه بعمل نیامد . زیرا **نادر** چنین اقدامی را غیر ضروری میدانست .

در همان اثنا یک عهد نامه عثمانی و ایران امضاء میگردید ، بین روسیه و ایران

نیز پیمانی در رشت امضاء شد. بدین شرح که در سال ۱۱۴۳ ملکه آنا ایوانوونا که از شیوع وبا در گیلان و تلفات سنگین سربازان روسیه متوحش گردیده بود نامه‌ای بشاه طهماسب فرستاد و شرایط تخلیه ایالت گیلان را از طرف روس‌های یاد آور گردید. اندکی بعد **بارون شافیروف** سفیر کبیر روسیه وارد رشت شد تا باتفاق ژنرال **لواشف** قرار دادی با ایرانیان بر طبق دستور ملکه روسیه منعقد سازد ولی نظر بلشکر کشی شاه طهماسب علیه عثمانیها مذاکرات مدتی قطع گردید تا در سال ۱۱۴۵ قرارداد ایران و روسیه در رشت امضاء شد.

بموجب این پیماننامه روسیه حاضر شد که در ظرف پنج ماه کلیه نواحی متصرفی خود را در ایران تخلیه کند باستثنای نواحی شمال رود گرگ که میبایستی پس از خروج عثمانیها از **ارمنستان** و **گرجستان** و سایر ایالات ایران تخلیه گردد. بر طبق این پیمان بازار گانان روسیه در ایران و تجار ایرانی در روسیه آزادی تجارت داده شد و هر یک از این دو کشور در کشور دیگر یک نمایندگی سیاسی ایجاد کردند.

پس از خلع شاه طهماسب و تاجگذاری شاه عباس سوم و انتصاب نادر بسمت **وکیل الدوله و نایب السلطنه** خبر مزبور در روسیه و **پترزبورگ** با خوشوقتی تلقی گردید و همه محافل روسیه یقین داشتند که بزودی آخرین پادشاه صفویه از سلطنت خلع خواهد شد، ولی با مخالفت‌های نادر با عثمانی نادر بیدرنک سفیرانی بعثمانی و هندوستان و روسیه فرستاد تا سران این کشورها را رسماً از مراتب آگاه سازد از طرفی **محمد علیخان** سفیر کبیر ایران در هندوستان مأموریت یافت که بار دیگر از دولت هند بخواهد که مرزهای هندوستان را بر روی مهاجرین افغانی ببندد. **قسطنطنیه** خلع شاه طهماسب تولید نگرانی فراوان نمود و سلطان عثمانی گذشته از اینکه برای لشکر کشی بباختر ایران آماده گردید، تصمیم گرفت پیش بر نفوذ خود در داغستان و شیروان بیفزاید و از آنجا نادر را تهدید کند و بخان کریمه دستور داد که عناصر طرفدار عثمانی را در آن ایالت تقویت نماید و نیز در سال ۱۱۴۶ در حدود بیست هزار تن سپاهی تاتار بسر کردگی **فتح جیر**

بداغستان روانه ساخت تا طوایف آنجا را بر ضد ایرانیان برانگیزد .
 چون **فتح جیرای** بمنظور اینکه از نزدیکترین راه خود را بداغستان برساند
 داخل خاک روسیه شد و در سن پترزبورگ نگرانی شدید حکمفرما گشت و وزیر
 مختار روسیه در قسطنطنیه باینعمل سخت اعتراض کرد و روابط بین عثمانی
 و روسیه داخل مرحله بسیار باریکی شد و چهارهزارتن از سپاهیان روسی بفرماندهی
 ژنرال **یروپکن** بجنک تاتار فرستاده شدند و طی نبرد شدیدی که رویداد سپاهیان روس
 گریختند و بدیگر سپاهیان عثمانی در آذربایجان و گرجستان پیوستند .

در سال ۱۱۴۶ پس از جنگ دوم با عثمانیان و شکست قوای عثمانی و کشته
 شدن توپال عثمان پاشا و تصرف شهرهای **سامره و حله و کربلا و نجف** و محاصره
بغداد سرانجام در زمستان همانسال **احمد پاشا** با ارائه اسناد قطعی مبنی بر آنکه
 از طرف دولت عثمانی اختیارات تامه برای انعقاد پیمان دارد بنادر پیشنهاد
 صلح نمود . بالاخره پیمانی بین دو طرف امضاء گردید که مواد اساسی آن بدین
 قرار است :

۱- دولت عثمانی متعهد میشود کلیه اراضی ایران را در ده سال اخیر
 بتصرف در آورده است مسترد دارد و مرز بین دو کشور را بر طبق عهد نامه ایران
 و عثمانی مورخ ۱۰۴۹ هجری برقرار سازد .

۲- کلیه اسیرانیکه از دو طرف گرفته شده اند مستخلص خواهند شد و همچنین
 توپهای هر دو طرف مسترد خواهد گردید .

۳- زائرین ایرانی که بخواهند اما دن مقدسه خاک عثمانی را زیارت کنند
 از تسهیلات لازم برخوردار خواهند شد .

شک نیست هر گاه موضوع طغیان **محمد خان بلوچ** و جمعه نداشتن
 مرکز بهیچ قرار دادی ده مقدمه تسلیم بغداد نمودن در نمیدان بر طبق این
 قرارداد **احمد پاشا** پشاهای **گنجه و شیروان و ایروان و قفقاز** مسترد دادند و
 ایران را کاملاً تخلیه نمایند و اسیران ایرانی را مستخلص سازند .
 اسیران عثمانی را که بدست ایرانیان افتاده بودند آزاد کرد .

بین نادر و احمد پاشا تحف و هدایای گرانبھائی مبادله گردید و احمد پاشا برای زیارت نادر از اماکن مقدسه کازمین و نجف و کربلا برنامہ مجللی ترتیب داد. نادر قبل از حرکت از حوالی بغداد دو نامہ توسط **قاضی عبدالکریم افندی** کہ میبایست عہد نامہ را برای تصویب بقسطنطنیہ ببرد خطاب بصدر اعظم عثمانی نگاشت و طی آن توجہ اورا بلزوم استقرار صلح و آرامش بین ایران و عثمانی جلب کرد و **مارتن فرنج** از بصرہ بلندن گزارش داد کہ نادر برای دریافت اسناد مصوب پیمان نود روزہ ہلت دادہ بود. بنا بروایت **لرد لکینول** احمد پاشا انتظار نداشت کہ امپراطور پیمان صلح را تصویب کند و ظاہراً منظورش از پیشنہاد امضاء عہد نامہ نیز تنها بدست آوردن فرصت بودہ است، زیرا او نیک میدانست کہ نادر بیش از این قادر بمقاومت نیست.

قاضی عبدالکریم افندی در اواخر زمستان ۱۱۴۷ ہجری بقسطنطنیہ رسید و امپراطور پس از تشکیل چند جلسہ مشورتی عہد نامہ را برای دولت عثمانی ننگین دانستہ و آنرا رد کرد. اگر چہ سلطان عثمانی و وزیرانش روش احمد پاشا را تصدیق کردند با اینہمہ ویرا از مقام فرمانداری بغداد منفصل نمودند و بدون شبہہ خصومت **علی پاشا** صدراعظم عثمانی کہ از دشمنان دیرین وی بشمار میرفت در این انفصال بی تأثیر نبود و بنا بر تصمیم ہائیکہ از طرف سلطان عثمانی و ہیئت دولت اتخاذ گردید دستور ہائیکہ از طرف احمد پاشا بیشاہای گنجہ و ایروان و تفلیس صادر شدہ بود کان لم یکن تلقی گردید و برای تقویت قوای سرعسکر **عبداللہ کپراو** کہ پس از قتل **توپال عثمان** باین مقام ارتقاء یافتہ بود نیروی کثیری بہ دیار بکر اعزام شد، اما با وجود این سلطان عثمانی بہ ردّ پیمان صلح پیام صریحی بنادر فرستاد، بلکہ برعکس مدتی بوی چنین وانمود کرد کہ موضوع تحت مطالعہ اسباب و بزودی تصمیم مقتضی گرفتہ خواہد شد.

در بار روسیہ جریان جنگہای ایران و عثمانی را تعقیب می کرد و خبر شکست نادر بدست **توپال عثمان** پاشا در بغداد، نگرانی شدید در **مسکو** ایجاد کردہ بود. زیرا بیم آن میرفت کہ ایران ناگزیر بسازش با عثمانی گردد، آنگاہ **مارکی دو ویل**

سفیر کبیر فرانسه در قسطنطنیه سلطان عثمانی را وادار بااعلان جنگ بروسیه نماید . در آن هنگام روسیه سخت گرفتار جنگهای مربوط بجانشین پادشاه لهستان بود و هر گاه عثمانی بتحریر فرانسه باو حمله میبرد گرفتار وضع بسیار دشواری میگردد و بعلاوه مسلم بود که تنها ادامه جنگ با ایران عثمانی را وادار بنگاهداری صلح باروسیه نموده بود، گذشته از این لشکر کشی **فتح جیرای** بداغستان و تسلیم عده کثیری از قبایل شمال قفقاز بعثمانی و بسیاری از حوادث دیگر روابط بین روسیه و عثمانی را داخل در مرحله بسیار خطرناکی ساخته بود . بنابراین در جنگ دوم شکست فاحش توپال عثمان بدست نادر و کشته شدن او برای روسیه پیش آمدی بس میمون بود . هنگامیکه خبر شکست قوای عثمانی بدست نادر بامپراطور عثمانی رسید بسیار نگران گردید و همه امید های **مارکی دو ویلنو** در باره استقرار صلح بین ایران و عثمانی مبدل بیأس شد . سفیر دبیر فرانسه امیدوار بود که بمحض استقرار صلح بین عثمانی و ایران توپال عثمان پاشا بمقام صدارت عظمی برسد و آتش جنگ بین عثمانی و روسیه مشتعل گردد و چون این خیالها نقش بر آب گردید در بار روسیه از پیروزیهای نادر بسیار شادمان شد .

در بهار سال ۱۱۴۷ هنگام اقامت نادر در اصفهان **قاضی عبدالکریم افندی** از قسطنطنیه وارد شد و نامه ای از جانب سلطان عثمانی برای نادر آورد مبنی بر این که عبدالله پاشا کپرلو فرمانده دل قوای عثمانی اختیار تام دارد که با ایران عهدنامه صلح امضاء نماید ، اما باوجود تمام اطمینان های فرستاده عثمانی درباره یتات صلح جویانده سلطان عثمانی نادر یقین داشت که پادشاه عثمانی قصد صلح ندارد بلکه تنها منظورش بدست آوردن فرصت است .

باوجود اینجهات نادر از رعایت احترام وادب در باره پیک عثمانی هیچ روی مضایقه نکرد و پیامی بعبدالله پاشا فرستاد ، مشعر بر اینکه هر گاه عثمانی تمام اراضی ایران را مسترد دارد صلح و آرامش بین دو دشمن برقرار خواهد شد در غیر اینصورت آتش جدال بار دیگر مشتعل خواهد گردید .

نادر اطمینان حاصل کرده بود که علمای عثمانی بدولت توصیه درددانند

که جنگ بر ضد ایران باید با شدت هر چه تمامتر ادامه یابد و تاموقعی که روسها متصرفات خود را در ایران پس نداده اند عثمانیان نباید وجبی از خاک ایران را مسترد دارند. چند روز پس از حرکت نماینده عثمانی يك هیئت نمایندگی روسیه تحت

ریاست شاهزاده **سرجی دیهیترو و ویچ گولیتزین Dimitrievitch Golitzin**

Sergei وارد اصفهان شد گولیتزین سیاستمداری کهنه کار بود که قبلاً سمت سفارت کبرای روسیه را در اسپانیا و پروس بعهدہ داشت. هدف اساسی مأموریتش آن بود که اوضاع ایران را دقیقاً بدربار روسیه گزارش دهد و نادر را وادار بپایان بخشیدن بمتار که جنگ با عثمانی نماید. گولیتزین پس از مذاکره با نادر گزارش داد که: فرمانده قوای ایران با اندازه ای غرور ملی و عزت نفس دارد که باشکال تن باجرای توصیه

دیگران میدهد. بنا بر این باید مدتی صبر و شکیبائی نمود. گولیتزین با ایران پیشنهاد

نمود که بین ایران و روسیه پیمان اتحادی بسته شود که هر گاه یکی از دو کشور مورد حمله

عثمانیان قرار گیرد کشور دیگر بعثمانی اعلان جنگ دهد و اطمینان داد که روسیه در

جنگ بین ایران و عثمانی بدولت ایران کمک مؤثر خواهد کرد. اما نادر در پاسخ پس از اظهار

تشکر از این پیشنهاد خاطر نشان ساخت که هر گاه جنگ بین ایران و عثمانی در گیرد بسیار

میل دارد که بدون کمک بیگانگان حریف را بزانو در آورد و هر گاه ایران توانست

بقسطنطنیه برسد آنگاه روسیه میتواند از جانب دیگر بعثمانی حمله برد. گولیتزین

بعدها به **سن بطرز بوک** گزارش داد که نادر از روسیه خشمناک است، زیرا در بند و باد کوبه

رامسترد نداشته است. گوا اینکه بر طبق عهدنامه ۱۷۳۲ روسیه میتواند این دو شهر را

تا موقعیکه آذربایجان و ارمنستان و گرجستان در تصرف عثمانی بود نگاهدارد.

چون نادر اطمینان حاصل کرد که عثمانی عزم تصویب پیمان صلح و استرداد

اراضی ایران را ندارد. روز دوازدهم محرم ۱۱۴۷ هجری (۱۴ ژوئن ۱۷۳۴ میلادی

لشکر کشی بطرف عثمانی را آغاز کرد و باتفاق شاهزاده گولیتزین و همراهان

قصد جنگ با آندولت را نمود ولی در همدان گزارشی از یکی از نمایندگان در روسیه

دریافت داشت مبنی بر اینکه دربار روسیه به **واکتانک** پادشاه سابق گرجستان

و پسرش **بک** دستور داده است بطرف دربند روانه شوند و **شماخی** و **کارتلی**

بتصرف روسیه در آورند . لذا نادر حمله را بآن ناحیه شروع نمود . پس از اینکه نادر بشماخی لشکر کشید و آنجا را تصرف کرده هنگام اقامت در آنجا توسط کولیتزین بروسیه اخطار کرد که هر گاه **باد کوبه** و **در بند** را بایران مسترد ندارد آماده جنگ باشد . دربار روسیه بنادر پاسخ داد که باوجود عهد نامه رشت قوای روسیه ایالات ایران را بکلی تخلیه خواهند کرد مشروط بر اینکه دولت ایران دشمنان روسیه را بمنزله دشمنان خود تلقی کند . چند روز بعد **ژنرال اواشف** که بجای **گنت فن هسل همبورگ** بفرماندهی قوای روسیه در داغستان منصوب شده بود ، دستور تخلیه تمام منطقه جنوب در بند من جمله شهر باد کوبه را دریافت کرد و مقدمات استرداد در بند را بایران فراهم ساخت .

هنگامیکه نادر **دژ گنجه** را در محاصره داشت کولیتزین ده همراه او بود بنا بدستوریکه از سن پترز بوزک دریافت داشته بود ، بنادر اطلاع داد که ملکه روسیه چون اطمینان دارد قوای ایران قادر باخراج عثمانیان از خاک خود میباشد حاضر شده است کلیه اراضی ایران را که هنوز در دست روسیه است مسترد دارد مشروط بر اینکه نادر متعهد گردد هرگز این اراضی را بدولت عثمانی نسپرد و دشمنان روسیه را نیز بمنزله دشمنان ایران تلقی نموده و دستاورد کولیتزین قول دهد تا سرحد امکان در مقابل عثمانی ایستادگی نماید . نادر از این پیام بسی خرسند گردید و قول داد که تقاضاهای ملکه روسیه را انجام دهد . بنا بر این روسیه پیشنهاد امضای عهد نامه صلح کرد و در آغاز سال ۱۱۵۸ عهد نامه **گنجه** بامضاء رسید .

بموجب این عهد نامه روسیه متعهد گردید ده از تاریخ امضاء عهد نامه **باد کوبه** را بفاصله پانزده روز و **در بند** را بفاصله دو ماه تخلیه نماید . ایران نیز در مقابل قول داد ده از متفقین دائمی روسیه باشد و هرگز باد کوبه و در بند را بکس دیگری واگذار ننماید و قلعه **سولاق** نیز بمنزله مرز بین ایران و روسیه اعلام شد . **هریک** از دو دولت متعهد گردیدند که بدون اطلاع دیگری در صلح انعقاد عهد نامه صلح دولت عثمانی بر نیایند .

روسیه شهرهای باد کوبه و در بند را در تاریخهای مقرر تخلیه کرد و بدین طریق دوره تسلط روسها بر شمال ایران که سیزده سال پیش از جانب پطر کبیر آغاز شده بود بسر آمد و تنها استفاده‌ای که روسیه از اشغال نواحی شمال ایران کرد آن بود که عثمانیها را از استقرار در کرانه‌های بحر خزر بازداشت، لکن این موفقیت برای وی بسی گران تمام شد. زیرا در مدت اشغال ایران دست کم یکصد و سی هزار تن از سر بازان روسی در شمال ایران و مخصوصاً در گیلان از ناخوشی جان سپردند.

نادر در سال ۱۱۴۸ پس از فتوحات پی‌در پی و استرداد شهرهای ایران از عثمانی هنگامیکه در قارص بود بدنباله دستور سلطان عثمانی مبنی بر اعزام کپلان‌گرای خان کریمه با قوای عظیمی بداغستان و نبرد با نادر و اصرار علی پاشا صدر اعظم عثمانی دایر باجرای امر سلطان با اعتراضی که از طرف سفیر روسیه در قسطنطنیه بعمل آمد، صدر اعظم در پاسخ اظهار داشت که بسیاری از رجال و علمای داغستان از سلطان در مقابل نادر که سرخای رامنکوب نمودند و حاکم جدید را برای داغستان برگزیده است استمداد نموده‌اند و سلطان موظف است که داغستان را تحت حمایت خویش در آورد.

نمایندگان انگلیس و اتریش و هلند در قسطنطنیه خطر جنگ با روسیه بصدر اعظم گوشزد کردند و تأیید نمودند که این لشکر کشی مانند لشکر کشی فتح‌گرای در دو سال پیش با شکست مواجه میشود ولی علی پاشا استدلال نمود بدون تصرف داغستان بدست خان کریمه جنگ با ایران پایان نخواهد یافت، لکن بخان کریمه دستور داده خواهد شد که داخل خاک روسیه نشود. نمایندگان سیاسی انگلیس و اتریش و سایر دول بیگانه (باستثنای سفیر کبیر فرانسه) بر جلوگیری از این جنگ مساعی زیادی بعمل آوردند ولی نتیجه حاصل نشد. بالاخره در واسط تابستان ۱۱۴۸ کپلای گرای با ۳۰۰۰ تن از قوای خود بدانصوب عزیمت نمود و ضمن این پیشرفت هیچگونه تصادمی بین خان کریمه و روسها روی نداد، لکن در بار روسیه ژنرال لئونوف Léontove را با بیست هزار تن قوای روس

نده‌ای از قزاقها مأمور کرد که کریمه را زیرو رونماید تا بدین طریق هم از فشار
ای عثمانی بر سپاهیان نادر بکاهد و هم تاتارهای کریمه را که پیوسته بخاک روسیه
دستبرد میزدند گوشمالی بسزادهد.

در نتیجه همین اقدام روسیه و خطر حمله نادر به **اناطونی** عثمانیان سخت
تنگران شدند و بایران پیشنهاد صلح نمودند. بدین طریق نادر نه تنها کلیه ایالات
و شهرهای از دست رفته ایران را مسترد داشت بلکه جنگ را بخاک عثمانی کشانید
و تنها شهری که هنوز مقاومت میکرد **ایروان** بود.

احمد پاشا که در آن هنگام در روم بسر میبرد و برای انعقاد عهد نامه صلح
اختیار تام داشت نماینده‌ای نزد نادر فرستاد و توسط وی پیشنهاد کرد که ایروان
را تسلیم ایران نماید و در مقابل بر اصل متصرفات موجود دو کشور در آن زمان
عهد نامه استقراری بین دو دولت منعقد گردد. اما نادر که در آن اثنا مشغول
محاصره قارص بود تسلیم این دژ را درخواست کرد و در عین حال غرامت کلیه
تلفاتی را که از آغاز اشغال خاک ایران بدست قوای عثمانی بایرانیان وارد آمده
بود مطالبه کرد و ضمناً اصرار ورزید که روسیه هم باین عهدنامه ملحق گردد.

سپس از درخواست قارص صرف نظر نمود بشرط آنکه ایروان بیدرتک تسلیم
گردد. در نتیجه بنا بامر **احمد پاشا** در اوایل پائیز ۱۱۴۸ دروازه‌های **ایروان**
بروی قوای ایران گشوده شد و پس از آنکه بدین طریق تسلیم شدن دژ بایان پذیرفت.
نادر تصمیم گرفت از محاصره قارص صرف نظر نماید و در عوض بحل مسئله درجستان
پردازد. در این اثنا نادر همچنان با دربار عثمانی مشغول مذاکره بود **کالوشکین**
جانشین کالیتزین شرح مصاحبه جالب توجهی را که در تفلیس با نادر کرده بود
به **گفت استرمان** گزارش داد و طی آن خاطر نشان کرد که نادر حاضر بانعقاد
عهدنامه صلح با عثمانی میباشد بشرط آنکه روسیه نیز باین عهدنامه ملحق گردد.
دولت عثمانی با الحاق روسیه بعهد نامه مخالف بود زیرا میگفت که روسیه با
حمله بلهستان خصومت خود را نسبت بعثمانی ابراز داشته است.

کالوشکین در گزارش خود اضافه نمود که برای نادر توضیح داده است که

چرا روسیه داخل در جنگ لهستان گردید و فرانسه نسبت بلهستان و روابط عثمانی و روسیه چه نقشی را بازی میکند. نادر پس از استماع اظهارات کالوشکین چنین گفته بود: « میبینم که حق بجانب شما است. اگر من بدون اطلاع روسیه عهد نامه صلحی با عثمانی منعقد کنم خدا مرا یاری نکند. » آنگاه از احساسات مودت آمیز ملکه آنها نسبت بایران سپاسگزاری کرده بود.

بالاخره در اواخر زمستان ۱۱۴۸ نادر شاه پس از انجام مراسم تاجگذاری در دشت مغان **عبد الباقیخان زنگنه** و **میرزا ابوالقاسم صدر کاشانی شیخ الاسلام ایران و ملاعلی اکبر ملا باشی و گنجعلی پاشا** باتفاق **علی پاشا** بسفارت ایران بطرف قسطنطنیه روی آوردند که اولاً خبر سلطنت نادر را با اطلاع امپراطور عثمانی برسانند و ثانیاً نکات مذهبی مربوط بمذهب جعفری و استقرار رکن پنجم را در کعبه با علمای عثمانی مذاکره نمایند. ثالثاً این هیئت حامل نامه‌ای از نادر بسلطان عثمانی بود که طی آن نادر بطور تفصیل راجع بگذشته ایران و روابط با عثمانی و علل انتخاب مذهب جعفری بحث کرده بود. نماینده مخصوص دیگری نیز به **سن بطرز بوزک** اعزام گردید تا بملکه روسیه جلوس نادر را بتخت سلطنت ایران ابلاغ نماید.

سفر ادر تا بستان سال ۱۱۴۹ (۱۷۳۶ میلادی) بمحل مأموریت خویش رسیدند. **سلطان عثمانی** از آنجا که از چگونگی پیشنهاد های صلح ایران آگاه نبود، **احمد پاشا** را با اختیارات تام برای امضاء عهد نامه و **مصطفی پاشا** والی موصل و **عبدالله افندی** صدر اناتولی و **خلیل افندی** قاضی ادرنه را بسفارت وایلچی گری بایران روانه نمود. وی با اصول پیشنهاد های ایران موافق بود لیکن با الحاق روسیه بعهدنامه مخالفت جدی داشت.

عبد الباقی خان و گنجعلی پاشا پس از پنج ماه طی راه در اواخر پائیز بقسطنطنیه رسیدند و هنگام ورود باین شهر چنان مورد استقبال و احترام قرار گرفتند که نظیر آن هرگز نسبت بنمایندگان سیاسی هیچ کشوری بعمل نیامده بود. در نخستین جلسه ملاقات بین نمایندگان ایران و عثمانی نامه پادشاه بسلطان

عثمانی و همچنین نامه های شاه ایران خطاب بصدر اعظم و مفتی عثمانی قرائت شد. در ملاقاتهای بعدی بدون اشکال زیاد در باره مبادله اسیران و انتخاب نمایندگان سیاسی و انتصاب یکتن امیر الحجاج سازش کامل حاصل گردید، لکن در باره مسائل مذهبی اختلافات بین دو کشور شدید بود و برای مذاکره در باره مسائل مذهبی نمایندگان ایران عبارت بودند از **صدر الصدور و میرزا ابوالقاسم و عبدالکاسم کاشانی و شیخ علی اکبر ملا باشی** و نمایندگان عثمانی عبارت بودند از **مصطفی پاشا** والی موصل که از وزراء معتبر آندولت بود و **خلیل احمد افندی** و **قاضی اناتولی و مسیح زاده و عبدالله افندی** صدر آناطولی و **احمد افندی** قاضی سابق قسطنطنیه. ملا باشی در این مذاکرات نقش بزرگی بازی کرد و با استادی و منطق نیرومند خود نمایندگان دولت عثمانی را متحیر ساخت. عثمانیان با ادب هرچه تمامتر پیشنهادهای مذهبی ایران را رد کردند. چون در این خصوص توافق نظر حاصل نگردید قرار بر این شد که در باره سه موضوع اول قراردادی منعقد گردد و نامه هم بشاه ارسال شود و طی آن مراتب با اطلاع او برسد. **عبدالباقی خان** حاضر شد که این عهدنامه را قبول کند بشرط آنکه پادشاه ایران آنرا تصدیق نماید. بدین طریق عهد نامه بین **عبدالباقی خان** بنمایندگی دولت ایران و نمایندگان دولت عثمانی امضاء گردید. چند روز بعد **عبدالباقی خان** و **عبدالکاسم کاشانی** و **شیخ علی اکبر ملا باشی** بشورائی دعوت گردیدند و طی آن متن عهدنامه رسماً با آنها داده شد. در دیباچه این عهد نامه نادر رسماً بعنوان شاه ایران تلقی شد و مرزهای دو کشور نیز بر طبق عهدنامه سال ۱۶۳۱ میلادی مشخص گردید. بدین طریق حال جدان بین ایران و عثمانی رسماً پایان یافت و تنها میبایستی مسائل مذهبی نیز حل و تمهید شود و نظر خود نادر هم نسبت به عهدنامه معلوم گردد.

پس از بازگشت **عبدالباقی خان** بایران پادشاه عثمانی **مصطفی پاشا** والی موصل و **مسیح زاده** و **عبدالله افندی** و **قاضی ادرنه** را نیز برای حل مسائل مذهبی بایران کسب داشت. این هیئت در نوامبر سال ۱۷۳۶ (۱۱۵۹ هجری) قسطنطنیه را بقصد ایران ترک گفتند.

مصطفی پاشا سفیر عثمانی و همراهانش که در تابستان ۱۱۵۰ هجری (۱۷۳۷ میلادی) از راه بغداد باصفهان آمده بودند بامر نادر شاه باتفاق عبدالباقی خان بقول میرزا مهدیخان در نوزدهم محرم ۱۱۵۱ که پنجاه روز از عید نوروز گذشته بود به نادر آباد (زیرا نادر پس از فتح قندهار دو ماه در آنجا توقف نمود) آمدند و مصطفی پاشا از طرف سلطان عثمانی نامه‌ای تقدیم نادر کرد که طی آن سلطان عثمانی از عدم امکان شناسائی مذهب جعفری و از اختصاص رکنی ازارکان اربعه مسجدالحرام بائمه این مذهب معذرت خواسته و اعلام نمود که تغییر رویه فعلی منجر بفساد خواهد شد. نیز یاد آور شده بود که اعزام حجاج ایرانی از راه شام بمکه تولید اشکال نموده و متضمن فتنه است. بنا بر این تمنی کرده بود که عذر این دو ماده را بپذیرد. راجع بنکته سوم نیز پیشنهاد کرده بود که حجاج ایرانی همه ساله از راه نجف بمکه اعزام گردند و در صورتیکه این راه از طرف زوار ایرانی اختیار گردد دولت عثمانی راه نجف و بغداد را تعمیر و مرمت خواهد نمود و در تأمین رفاهیت حجاج ایرانی کمال مراقبت را مبذول خواهد داشت. ضمناً اسبهای تازی نژاد بازین و برك نفیس و هدایای گرانبها از طرف امپراطور عثمانی برای تبریک و تهنیت جلوس پادشاهی بوسیله مصطفی پاشا تقدیم شاه ایران گردید.

نادر سفیر و افندیان همراه او را مورد اعزاز و اکرام قرار داده و عطایای زیادی بآنان بخشود، بعلاوه كرك سمور و اسب با زین و یراق طلا جهت امپراطور فرستاده و در جواب مصطفی پاشا و رایزنانش اطلاع داد که بنظر وی شناسائی رسمی مذهب جعفری و اختصاص یکی ازارکان مسجدالحرام باین مذهب مهمترین مواد عهدنامه ایران و عثمانی را تشکیل میدهد و موضوع درخور بحث و توجه کامل میباشد. بهمین جهت **علی مرادخان شاملو** بیگلر بیگی لرستان را بسفارت ایران در عثمانی منصوب و او را در اول ماه صفر ۱۱۵۱ مأمور نمود که باتفاق مصطفی پاشا و افندیان بقسطنطنیه باز گردد و راجع بهر دو ماده با شاه عثمانی مذاکره نماید او تر تأیید میکند که نادر شاه در آخرین جلسه مذاکرات خود بامصطفی پاشا از او خواسته که جریان وقایع را چنانکه هست بسلاطین عثمانی گزارش دهد.

و نیز خاطر نشان ساخت که در بازگشت از هندوستان برای او نامه خواهد نگاشت. سیاست نادر در این مورد از هر حیث در خور توجه است. زیرا او چون در آن موقع حساس عزم نداشت روابط ایران و عثمانی را تیره کند لذا نسبت بفرستاده سلطان عثمانی رفتار محبت آمیزی کرد، ولی در عین حال زیر بار توقعات عثمانی نرفت. بنا بر این صلاح ندید که آتش جنگ مذهبی را در آن هنگام دامن بزند.

نادرشاه در مراجعت از دهلی پس از گذشتن از رود جهناب هنگامیکه به **حسن آباد** رسید سفیرانی بدربار عثمانی و روسیه فرستاد تا آنها را از فتح هندوستان آگاه سازد لذا در تاریخ بیستم رجب ۱۱۵۲ هجری (نوامبر ۱۷۳۹ میلادی) **چمشگزک چرخچی باشی** سفیر کبیر ایران در دربار عثمانی و **سردار بیک** قرقلو توپچی باشی سفیر کبیر ایران در سن پترزبورگ با هدایای گرانبها و چندین فیل بطرف محل مأموریت خویش روان گشتند.

نادر شاه پس از فتح خیوه و آزادی زندانیان ایرانی آنجا. بقول سر پرسی سایکس در میان آنها دو نفر انگلیسی از اعضای **هیئت هانوی** که بنام **تامسون و هاک** بودند با آنها با نهایت ملاحظت و مهربانی رفتار کرد و گذرنامه بایشان داده و قول داد که اگر بآنها خسارتی وارد شود جبران گردد. هانوی شرح مسافرتها و حوادث و سوانح وارده بر آنها را ذکر نموده و میگوید: بدینوسیله ده تن از روسهای اسیر نیز از غلامی آزاد شدند و بهر کدام یک اسب و پنجاه روبل پول داده و همه آنها تحت نظر یک تن روسی بنام **زنایف** بکشور خود رسیدند.

در همان هنگامیکه مذاکرات صلح بین ایران و عثمانی پیشرفت میکرد، روابط بین روسیه و عثمانی وخیم میشد و پس از پیشرفت **کپلای جرای** (کرای) بداغستان و **حملة لنو نتوف** بکریمه جنگ بین دو کشور مسلم بنظر میرسید. در این اثنا سفیر کبیر فرانسه در عثمانی از هیچگونه مجاهدتی برای تحریک عثمانی بجنگ با روسیه خودداری نمیکرد. گذشته از این **فلیف و شیناکف**

پیوسته بدولت روسیه فشار وارد میاوردند که بعثمانیان که از طرف نادر بنانو در آمده بودند اعلان جنگ دهد.

موقعیکه دولت روسیه سر انجام تصمیم گرفت که با عثمانی داخل جنگ کرده نه تنهایی داشت که نادر با عثمانی بطور جدا گانه صلح نخواهد کرد بلکه بر روسیه در جنگ با عثمانی مساعدت کامل خواهد نمود. البته بطوریکه گفته شد نادر فوق العاده سعی کرد که روسیه را نیز بعهد نامه ایران و عثمانی ملحق سازد، لکن در اثر فشاری شدید عثمانی در این امر توفیق حاصل نکرد.

در ماه ۱۷۳۶ میلادی (۱۱۴۹ هجری) دولت روسیه بدولت عثمانی اعلان جنگ داد و چند روز بعد **کالوشکین** دستور یافت این موضوع وهمچنین محاصره آروف را بنادر اعلام نماید. روسیه در عین حال بایران خاطر نشان ساخت که موقع آن فرا رسیده است که علیه عثمانی داخل جنگ کرده، نادر در جواب تأکید کرد که با عثمانی داخل جنگ نخواهد شد. لکن با مذاکرات صلح مدتی عثمانیان را معطل خواهد ساخت و گذشته از این بدون شرکت روسیه بدولت عثمانی پیمان صلح امضاء نخواهد کرد. **کالوشکین** در جواب خاطر نشان ساخت که بسیار جای تعجب است که پادشاه ایران از طرفی روسیه را بجنگ با عثمانی تحریک میکند و از جانب دیگر میکوشد از دوست دیرین خود جدا شده و در تجسس دوست تازه بر آید که جز انهدام ایران قصد دیگری ندارد. نادر در پاسخ تأیید کرد که عملیات جنگی روسیه چندان در خور اهمیت نیست، گذشته از این مورد ندارد ایران برای بندر آروف بجنگد، چنانکه روسیه نیز برای تصرف بغداد داخل جنگ نخواهد شد. کالوشکین ضمن گزارش مراتب به **سن پترزبورگ** خاطر نشان ساخت که اشراف ایران در مورد حمله ایران بعثمانی سرد شده اند.

نماینده ایران که در آغاز تابستان سال ۱۱۴۹ هجری (۱۷۳۶ میلادی) وارد **سن پترزبورگ** گردید پس از آنکه رسماً استقرار نادر را بر مسند شهبازی ایران بملیکه روسیه اعلام نمود، بملیکه دولت روسیه اطمینان داد که بدون شرکت روسیه بدولت ایران با عثمانی عهد نامه صلحی امضاء نخواهد کرد.

بنا بر این خبر امضاء عهدنامه قسطنطنیه بین ایران و عثمانی در دربار روسیه بمنزله صاعقه ای تلقی گردید و حال آنکه نادر بهیچ روی از قول خود بروسیه عدول ننموده بود و عهد نامه قسطنطنیه بیش از يك قرارداد متارکه جنگ نبود که آنهم بتصویب نرسیده بود *

هنگامیکه نادر از اصفهان از راه کرمان بقصد جنگ با افغانان و تصرف قندهار نمایندگان چندی به هندوستان نزد محمد شاه فرستاد. از او خواست که از پناه دادن افغانان به هندوستان خود داری ننماید و حتی از قندهار نیز نماینده مخصوصی بدان کشور اعزام داشت. لیکن دربار هندوستان بواسطه اختلافاتیکه در باریان هند با یکدیگر داشتند جواب کافی ننمیدادند و بعلاوه **علیمردانخان** نماینده ایران را یکسال در دهلی نگاهداشت و هیچ اقدامی برای بستن مرزهای هندو جلوه گیری از فرار افغانان معمول نداشتند.

نادر از این اهمال سخت بر آشفت و چون پس از سقوط قندهار هنوز نادر جوابی از دهلی دریافت نکرده بود، بعلمردانخان دستور داد که بیدرنگ بایران باز گردد و پاسخ محمد شاه را اعم از مثبت یا منفی اعلام دارد. در عین حال بدون آنکه منتظر جواب دستور خود گردد در بهار سال ۱۱۵۱ هجری (۲۱ مه ۱۷۲۸ میلادی) از **نادر آباد** به غزنین حرکت کرد و چند روز بعد از مرز گذشته و داخل کشور هند شد در ضمن دوستی خود را با امپراطور هند محفوظ داشته و گفت تجاوز از مرز منظور دیگری جز گوشمال دادن با افغانان فراری نیست. چنانچه پس از ترک غزنین پیامی به **کوتوال کابل** فرستاد.

باینکه: « ماهیچ کاری با مملکت محمد شاه نداریم لیکن چون این حدود مامن افغانه گردیده و عده ای از مهاجرین نیز با آنها پیوسته اند قصد ما آن است که آنها را تار و مار کنیم. راجع بخودتان هیچگونه نگرانی بخود راه ندهید و رسم مهمان نوازی بجای آرید. »

در این اثنا باز نادر نماینده دیگری با پیام مرسوم نزد محمد شاه فرستاد از رفتار وی شکایت کرد و یاد آور شد که تنها بقصد تنبیه افغانه آمده است

و چون اهالی کابل بمقاومت پرداختند ناگزیر تنبیه شدند، نادر بار دیگر محمدشاه را بالطف خود مستظهر ساخت . چون نماینده نادر بجلال آباد رسید از طرف فرماندار آن شهر توقیف گردیده و کشته شد .

پس از تصرف لاهور بنادر خبر رسید که پادشاه هندوستان مشغول جمع آوری نیرو برای مقابله با قوای ایرانست . وی نامه ای پیدادشاه هند نگاشت و طی آن تأیید کرد که هیچ قصد سوئی نسبت به هندوستان ندارد و یاد آور شد که هندوستان بیش از ایران از دست افغانه رنج برده است و نیز متذکر گردید که پادشاه هندوستان با نماینده ایران بد رفتاری نموده ، در پایان اخطار کرد که هر گاه ارتش هندوستان در مقابل قوای ایران مقاومت ورزد چنانکه باید گوشمال داده خواهد شد و اگر تسلیم گردد از کیفر نجات خواهد یافت .

پس از نبرد کرنال که بیروزی نادر پایان پذیرفت **نظام الملك** با اختیارات تام از طرف امپراطور هند بار دو گاه نادر آمد و بدستور نادر با **عبدالباقی خان ننگه** در باره شرایط متارکه جنگ بمذاکره پرداخت و بین طرفین سازش حاصل شد که نادر بایران باز گردد و عهد نامه ای در این باره منعقد شد که دولت هندوستان معادل پنجاه لک روپیه بایران غرامت بپردازد .

میرزاهمدیخان نقل میکند که محمد شاه نزد نادر آمده و از خود خلع سلطنت نمود و افسر شاهی از سر بر گرفت و از سلطنت کناره گیری کرد و دیهیم شهر یاری هندوستان تا مدتی بر سر نادر قرار داشت .

در ملاقات محمد شاه با نادر مورد تلافی وی قرار گرفت و تا بیرون خیمه باستقبال او رفته و دست او را گرفته بر مسند بر کنار خویش نشانید و برای اینکه اثبات نماید که خوراک مسموم نیست قبل از تناول غذا بشقاب خود را با بشقاب محمد شاه عوض کرد .

نادر شاه روز اول ذیحجه از **کرنال** حرکت ورز و روز هفتم بیابان **شعله** ما وارد و پس از دو روز توقف در آنجا روز نهم ذیحجه ۱۱۵۱ هجری (۲۰ مارچ ۱۷۳۶ میلادی) دو پادشاه ایران و هندوستان بدلهلی پایتخت هندوستان داخل شدند

در روز سوم صفر ۱۱۵۲ (۱۷۳۹ میلادی) انجمنی بزرگ در دهلی فراهم آمد و نادر حضور آنجماعت بار دیگر تاج سلطنت هند را بر سر محمد شاه نهاد و شمشیر مرصعی بکمر او بست و او بنشانۀ سپاسگذاری از این عطا ی پاد شاهی ولایات مغرب و شمال غربی سند را از کشمیر تا ولایات سرهند بنادر تقدیم کرد . صوبۀ **تته** و بنادر آنهم جزو این ولایات بود .

محمد شاه از نادر شاه استدعا کرد که کلیۀ مناطق واقع در آنطرف آب اتک را از دریای سند از حد کشمیر و تبت تا جائیکه آب دریای نامبرده بدریای هند میریزد برسم پیشکش بپذیرد . چون اکثر نواحی سمت شمالی و غربی آب اتک مانند **غزنین و کابل** همیشه جزو **منطقۀ خراسان** بود ، نادر این تقاضا را پذیرفت و آن نواحی را ملحق بایران ساخت .

آنگاه نادر بمحمد شاه اندرز داد که دست کم شصت هزار سوار نظام همیشه در خدمت داشته باشد و املاک بزرگ اشرف را ضبط و آنانرا از نگاهداشتن قوای مستقل ممنوع دارد .

پس از عزیمت نادر از دهلی در نوزدهم ۱۱۵۲ (۱۷۴۰ میلادی) نادر ولایات جدیدالتصرف را سه قسمت کرده به **خدا یار خان عباسی** (که شاه قلی لقب یافت) و **محمد خان** والی بلوچستان و ولایت شکار پور در سند علیار ابخاندان **داود پوترا** تفویض نمود .

نادر شاه بعد از دو سال و هفت ماه فتح هند در هفتم ماه صفر ۱۱۵۳ در نادر آباد و از آنجا پس از فتح بخارا و خوارزم در شوال ۱۱۵۳ بمشهد آمد و در آنجا گرانبھائی بحرم مطهر امام رضا **علیه السلام** تقدیم کرد .

در این اوقات ایلچی از هندوستان رسیده و رسماً از جانب محمد شاه از نادر منضمات **پرکنه و کابل و تته** واقع در سیاحت سند را به نادر اعلام کرد . در وجه اینولایت بنا برقرار داد بمحمد شاه تعلق میآورد ولی ام محض سپاسگدائی نادر آنها را هم بایران وا گذاشته خراج سالانہ این ولایات در سال ۱۲۰ هجری قمری

بود . بنا بقول میرزا مهدیخان نادر با ارسال چندین اسب و مقداری خربزه از شاه هند اظهار تشکر نمود .

مدت دو ماه نادر در مشهد توقف داشت سپس برای انتقام و قصاص خون برادر خود از لزگیهای جار از طریق خبوشان و استرآباد و مازندران و تهران بدانصوب عزیمت نمود . در تهران کالوشکین نماینده روسیه را بار داد و کالوشکین بر طبق دستورهای که از سن پترز بورك دریافت داشته بود حسن نیت و مراتب دوستی ووداد روسیه را نسبت بایران اعلام داشت . این اقدام روسیه از هر حیث ضروری بود زیرا ظاهراً سفیر کبیر ایران در دربار سن پترز بورك گزارشهای افراط آمیزی در باره سوء نیت روسیه نسبت بایران برای نادر فرستاده بود . کالوشکین در عین حال مأمور بود که درباره مقاصد حقیقی نادر گزارشی بروسیه ارسال دارد . وی بسن پترز بورك گزارش داد که در رفتار نادر نسبت به پیش تغییرات بزرگ حاصل شده است و مانند گذشته نمیتوان با او آزادانه صحبت کرد او در این خصوص چنین نوشته بود : « بخت النصر جدید از باده پیر و زیبهای خود سرمست و میگوید که تسخیر هندوستان برای من کار دشواری نبود . من هر گاه بایک پا حرکت کنم هند را فتح میکنم و هر گاه باده و پا حرکت کنم دنیا را میگیرم . » اگر چه کالوشکین عقیده داشت نادر نسبت بدولت عثمانی روشی نا مساعد دارد ، با اینهمه تأیید کرد که نمی تواند بحسن نیت او در مورد روسیه اعتماد کامل داشته باشد .

دولت عثمانی مانند دولت روسیه در مدت غیبت نادر از ایران اطلاعات زیادی موثقی در باره وضع ایران نداشت و روابط بین ایران و عثمانی از سال ۱۷۴۹ هجری همچنان غیر عادی بود . از لحاظ حقوقی صلح بین دو کشور حکمفرما نبود بلکه مخاصمات برای مدت نا معلومی متار که شده بود زیرا عهد نامه صلح ۱۷۴۹ هجری (۲۸ دسامبر ۱۷۳۶ میلادی) بتصویب نرسید . بنا بر این طبیعی بود که سلطان و رایزنانش در این خصوص نگران باشند که نادر پس از فتح هندوستان ممکنست آتش نبرد را بار دیگر با عثمانی روشن کند و عدم حصول سازش بین دو کشور در باره مسائل مذهبی را بهانه برای تجدید مخاصمات قرار دهد . با

این احوال چون نادر مسافتها از خاک ایران دور بود و گذشته از این شهرت کامل داشت که شاهنشاه ایران مغلوب شده و یازندگی را بدرود گفته است، امپراطور عثمانی بر آن بود که اگر خطر بکلی مرتفع نشده باشد با اینهمه برای مدت نامعلومی بتأخیر افتاده است و این عقیده امپراطور عثمانی را با توجه بروابط وی با روسیه و اطریش نیک میتوان دریافت. توضیح آنکه: عهدنامه بلگراد در سال ۱۱۵۲ هجری (۱۷۳۹ میلادی) بامضا رسید و چون دولت عثمانی در اجرای آن مواجه با اشکال گردید روش خشنی نسبت بدولتین روسیه و اطریش پیش گرفت، لیکن بمحض اینکه سلطان عثمانی از بازگشت نادر از هندوستان آگاه گردید، در رفتار او نسبت بدولت مسیحی بهبودی کامل حاصل شد و اشکالاتیکه در راه تقویت مناسبات با این دو کشور وجود داشت مرتفع گشت.

در سال ۱۱۵۴ **حاجی خان** سفیر کبیر ایران با جلال و شکوه هرچه تمامتر وارد **حلب** گردید و سه ماه بعد بقسطنطنیه رسید و با صدر اعظم ملاقات نمود. لیکن حاجی خان از مذاکره در باب موضوع مأموریتش با صدر اعظم خود داری نموده و اعلام داشت که تنها با خود سلطان میتواند باب مذاکره را بشکشد. از اینرو عقدهای بزرگ در دل صدر اعظم عثمانی بوجود آورد. سلطان عثمانی پس از مذاکره با حاجی خان انجمنی از وزیران و علمای عثمانی تشکیل داد و در باره مسائل مذهبی با آنان بیبحث پرداخت. نظر امپراطور عثمانی پس از تشکیل این انجمن نسبت بپیش تغییر نکرد ولی رد در خواستههای نادر را دور از حرم و احتیاط دانست. بنابر این بدولت ایران پاسخ مبهمی داد مبنی بر اینکه بر همه مقررات و اصول اقدام شایسته خواهد شد.

چون پیک و سفیر دولت ایران اختیارات تام نداشت و از پیمانهای وی نیز کاملاً هویدا نبود ده آیا امپراطور ایران هما خواست چنان است یا صلح نمائند که از اتخاذ تصمیم قطعی در باره روابط دو کشور خود داری شود و دولت عثمانی نمایندگان برای اتمام مذاکرات بدر بار شاهنشاهی ایران گسیل داد. سفیرانی ده برای این منظور از طرف امپراطور عثمانی گسیل شدند.

بودند از منیف افندی یکی از کارشناسان مسائل مالی عثمانی و نظیف مصطفی افندی رئیس گمرکات قسطنطنیه . این دو فرستاده سلطان عثمانی در سال ۱۱۵۵ هجری (ژانویه ۱۷۴۲ میلادی) باره و گاه نادر در ۱۶ کیلومتری دربند رسیدند و پیامی از طرف دولت متبوع خود تقدیم شاهنشاه ایران نمودند که طی آن پادشاه عثمانی از قبول برخی از درخواستهای ایران پوزش میخواست . نادر در پاسخ گفت که میل دارد سلطان عثمانی مذهب جعفری را بمنزله مذهب پنجم برسمیت بشناسد . زیرا این اقدام منجر بتحکیم مبانی صلح و آرامش در کشور های مسلمان خواهد شد . از جانب دیگر سلطان عثمانی مقام خلافت مسلمین را عهده دار است . او خود بکشور عثمانی خواهد رفت و بمسائل مورد اختلاف کاملاً پایان خواهد بخشید . در خاتمه پیامش این جمله را نیز اضافه کرد : « امیدوارم بخواست خدای متعال در ورود من بعثمانی این مسائل فیصل یابد . » چون نادر احساس کرد که اتخان تصمیم در باره مسائل مهم مذهبی بطور خود سرانه دور از عقل و احتیاط است شورائی بنام شورای کبرای علماء از اعظام علماء ایران بریاست ملاباشی علی اکبر تشکیل داد . علماء فتوای سال ۱۱۴۹ را دایر بر استقرار مذهب جعفری در ایران و بنای رکن پنجم کعبه تأیید کردند .

با آنکه نادر اصرار داشت که کار خود را بادولت عثمانی یکسره کند . مدت سیزده ماه بر اثر گرفتاری جنگ با از گیها و همدستانشان در داغستان نتوانست جداً بمناسبات خود با عثمانی پردازد .

پادشاه عثمانی با وجود خبرهایی که از شکست های قوای ایران در داغستان بدست آورده بود هنگامیکه در سال ۱۱۵۵ منیف افندی و نظیف افندی با پاسخ نادر و پیامهای تهدید آمیزی بقسطنطنیه رسیدند سخت نگران شد ، بویژه برای آنکه اخبار واصل از طرف فرماندهان عثمانی در مرزهای ایران اطلاعات فرستادگان عثمانی را تأیید میکرد و جای شك باقی نمیگذاشت که ایران مقدمات جنگ را با شتاب فراهم میکند .

چون سال نزدیک پایان میرسد سلطان عثمانی راجع باشکالات جدید نادر

در داغستان اطلاعات تازه‌ای بدست آورد و بطور محسوس از نگرانش در باره ایران کاسته شد.

محمد کاظم نقل میکند . چون لز گیمها عده‌ای از سپاهیان ایرانی را در داغستان اسیر گرفتند و آنان را **بطر ابوزان و قسطنطنیه اعزام** داشتند. عثمانیان این حادثه را بمنزله ضعف نادر تلقی کردند . بنا بر این بنای بد رفتاری با بازرگانان و کاروانهای ایرانی را در سر زمین عثمانی گذاشتند و نمایندگان رسمی ایران را که برای نظارت در حج ایرانیان بمکه بخاک عثمانی اعزام شده بودند مورد شکنجه قرار دادند و آنان را از خاک عثمانی اخراج کردند .

سلطان عثمانی نسبت باحمد پاشا والی بغداد چندان اعتماد نداشت، مخصوصاً از آنجهت که علی پاشا دشمن احمد پاشا ذهن سلطان را در باره رقیب خود پیش از پیش مشوش میساخت . حقیقت مطلب این است که نادر برای احمد پاشا احترام خاصی قائل بود و او نیز شخصیت شاهنشاه ایران را بدیده ستایش مینگریست و عقیده داشت که نادر از مردان بزرگ جهان است . لکن هیچ دلیلی نیست که احمد پاشا بکشور خویش خیانت ورزیده و آلات دست ایران شده باشد . گذشته از این او بمقام پاشائی خود در بغداد که کمتر از مقام سلطنت نبود علاقه فراوان داشت و نمیکوشید که در مبانی قدرتش تزلزلی حاصل گردد .

در این اثناء عده کثیری از عثمانیان و اعراب بین النهرین از اندوختن پول بوسیله فروش اسب و قاطر و شتر و وسایل دیگر بنمایندگان ایران امتناع داشتند . گو اینکه میدانستند در مورد شروع بجنگ بین ایران و عثمانی این وسایل تا چندانی ببرد ایران خواهد خورد .

در آغاز سال ۱۱۵۶ قبل از حرکت نادر از داغستان نماینده در کربلا عثمانی بار دو گاه نادر آمده و از طرف سلطان عثمانی نامه‌ای تقدیم شهریار ایران نمود که طی آن امپراطور عثمانی بار دیگر از اینکه نامه‌ای نسبت به او بجهت اسیر کردن بمنزله مذهب رسمی بشناسد و بنای بر این پنجم را در آمد اجازت دهد بخواهد

خواسته بود • نادر در پاسخ اعلام داشت که : « ارتش جهانگشای وی بزودی
بطرف خاک عثمانی روی خواهد آورد »

نادرشاه هنگام لشکر کشی بمرز عثمانی پس از گذشتن از هشترو دو قره چمن
و عبور از تبریز نماینده‌ای از طرف محمد شاه بخدمت وی رسید و تحف و هدایای
بیشماری تقدیم شاهنشاه ایران نمود. نادر پس از چند روز در **مریوان** اجازه مرخصی
سفیر محمد شاه را صادر نمود و توسط او برای امپراطور هندوستان هدایای
گرانبھائی فرستاد و خود بسوی سنندج رهسپار گردید . تجدید خطر جنگ بین
ایران و عثمانی دولت عثمانی را نسبت بروسیه نرمتر کرد زیرا عثمانیها بیم آن
داشتند که قوای روس دوش بدوش سپاهیان ایران داخل جنگ علیه عثمانی شوند، ولی
معلوم شد که روسیه چنین قصدی ندارد •

نادر قبل از ترك داغستان نمایندگانی نزد احمد پاشا اعزام داشت و از او
درخواست کرده بود که بغداد را تحویل دهد و پاشای بغداد مهلت خواست و نماینده‌ای
بنام **محمد آقا** نزد نادر فرستاده . و باو پیغام داد که بسیار میل دارد با نادر روابط
دوستانه‌ای داشته باشد و درخواست او را اجابت کند ، لکن بدون مهلت نمی‌تواند
بغداد را تحویل دهد ، محمد آقا در سنندج پیام احمد پاشا را تقدیم نادر کرد
و نادر روی موافقت نشان داد ، لکن عده‌ای از قوای خود را مأمور اشغال **سامرا** و **حله**
و **نجف و کربلا** و سایر شهرهای مهم بین النهرین نمود و **قوجه خان شیخان** را
بفرماندهی قوای مأمور محاصره **بصره** گماشت . بالاخره قواییکه نادر برای حمله
بعثمانی آماده کرده ، بود بالغ بر سیصد و هفتاد و پنج هزار تن بود و بفرماندهان خود
دستور داد که برای جنگ سه ساله با عثمانی حاضر باشند .

نادر امیدوار بود که پیامهائیکه احمد پاشا جهت امپراطور عثمانی فرستاده
مورد موافقت قرار گیرد ، ولی هنگامیکه در **کرکوک** بود نامه ای از سلطان
عثمانی دریافت داشت مبنی بر اینکه شیخ الاسلام عثمانی فتواداده است که کشتن
یا دستگیر کردن ایرانیانیکه مذهبشان مخالف مذهب اسلام (تسنن) باشد

مباح است در عین حال پادشاه عثمانی به **حاجی حسین پاشا** والی موصل دستور داده بود که جداً برای دفاع آماده گردد.

نامه سلطان عثمانی نادر را بیش از پیش بر آشفته و او را بر آن داشت که در چهاردهم ماه رجب سال ۱۱۵۷ بطرف **موصل** پیش راند و شهر **کار ملیس** یعنی همانجائی که **اسکندر کبیر** در سال ۳۳۱ قبل از میلاد **داریوش** را مغلوب کرد متصرف شد و در **آلتون کپری** بنا و اطلاع دادند که دستهای از شیطان پرستان (نزیدیان) سر مقاومت دارند، نادر در حدود دوازده هزار تن از قوای خود را بفرماندهی **علی قلی خان** پسر برادرش مأمور جنگ بایزیدیان نمود و او پس از سرکوبی و انهدام آنان بار دو گاه نادر باز گشت.

در نزدیکی موصل بین قوای ایران و قوای عثمانی بفرماندهی **حسین پاشا** جنگ سختی در گرفت که منجر بفتح ایرانیان و فرار قوای عثمانی بموصل گردید و در بیست و پنج رجب ۱۱۵۷ قوای نادر در **یریمجا** نزدیکی مزار حضرت یونس اردو زد.

اخبار مربوط بملشکر کشی نادر بزمین النهرین و تهدید بغداد و تصرف **کرکوک** در قسطنطنیه تولید نگرانی نمود. **علی پاشا** صدر اعظم از کار بر کنار و بجای او حسن پاشا گماشته شد و **کنت بنوال** بفرماندهی قوا منصوب گردید لکن نقشه جنگی او مورد موافقت نزار نگرفت و شهر موصل بر اثر حملات متوالی قوای نادر در شرف سقوط بود که از طرفی **سام میرزا** در شیروان و صفی میرزا در ارزروم بادعای انتساب باشاه سلطان حسین شورش کرده و بطرف ایران روانه شدند، همچنین اغتشاشی در ترستان روی داد و از طرف دیگر خستگی قوای ایران نادر را بر آن داشت که با حسین پاشا در باره متارده جنگ حاضر بمذاکره شود. فرمانده قوای عثمانی از شروع مذاکرات استقبال نموده تحف و هدایای گرانبهایی بین طرفین مبادله گردید و نادر حاضر شد دست از محاصره موصل برهارد بشرط آنکه پیشنهادهای صلحش از طرف حسین پاشا بقبولند و ارسال گردید. در این هنگام **محمد آقاناتار** از جانب سلطان عثمانی بار دو گاه نادر را

پادشاه عثمانی در نامه تأیید کرده بود مادام که قوای ایران خاک عثمانی را ترک
نکنند حاضر بمذاکره نخواهد شد. نادر باین تقاضا تن داده و روز دوم رمضان
۱۱۵۷ با قوای خود از موصل بکرکوک و قره تپه عقب نشینی کرد و قوا و بنه
خود را در آنجا گذاشته و خود بزیارت اماکن مقدسه بین النهرین آمد ولی در
تمام مدت محاصره بصره ادامه داشت •

در بین النهرین نادر پس از تشریف بکازمین و کربلا و زیارت ابوحنیفه
از راه حله بنجف اشرف آمده و در آنجا جلسه مناظره مذهبی تشکیل داد که شرح آن
در فصل جداگانه مندرج است •

بالاخره نادر و احمد پاشا در باره قرار داد صلح مذاکره و در آغاز زمستان
۱۱۵۷ هجری (۱۷۴۴ میلادی) سازش حاصل کردند و متن کامل عهدنامه ظاهراً
ضبط نگردیده و موجود نیست و درخواستهای مذهبی ایران چنانکه باید در این
عهدنامه مورد توجه قرار نگرفته است. گذشته از این میرزا مهدیخان نقل میکند
که بر طبق این عهد نامه دولت ایران قبول کرد **کرکوک و آرپل و قرنه** و سایر
دژهاییکه بدست ایرانیان افتاده بود بدولت عثمانی مسترد دارد و هیچکس نمیداند
که منظور اساسی نادر از انعقاد این عهد نامه با احمد پاشا چه بوده ولی از ظاهر
امر چنین بر میآید که مقصود نادر سرگرم ساختن سلطان عثمانی و بدست آوردن
فرصت بمنظور خاموش کردن آتش طغیان در منطقه شمال ایران و سپس بک
انداختن تمام قوای خود علیه عثمانیان در مرز آناطولی بوده است •

نادر بر اثر اطلاعات عمیقی که در باره روش عثمانیان راجع بمسئله مذهب
جعفری داشت خوب میدانست که نمی تواند عهدنامه ای کاملاً مطابق با میل خود
منعقد سازد.

پس از انعقاد عهد نامه و سازش موقتی با احمد پاشا نادر دستور داد که
محاصره از بصره برداشته شود و احمد پاشا عهدنامه را بوسیله محمد آقا نزد سلطان
عثمانی فرستاد. نادر برای جلوگیری از اغتشاشات داخلی ایران مرز عثمانی

عبور کرده و شهر شابران (شایران) را بقصد ماهی دشت و کرمانشاهان ترك گفت
و چندی در شمال همدان توقف نمود .

محمد آقا که از طرف احمد پاشا در اسفند ماه ۱۱۵۷ عهدنامه را تقدیم
پادشاه عثمانی نمود اگر چه عثمانیان مایل بصلح بودند با اینهمه قبول پیشنهاد
های مذهبی نادر را مخالف باشئون دولت عثمانی میدانستند ، بهمین جهت از
تصویب عهدنامه خودداری کردند . لیکن در عین حال راجع بلزوم شروع جنگ
با ایران صریحاً اظهاری نمودند . پادشاه عثمانی چندروز پس از دریافت پیشنهادهای
نادر محمد آقا را بیغداد باز گردانید و باحمد پاشا پیغام داد که نمیتواند عهدنامه
را قبول کند و گذشته از این بصدافت نادر شك دارد .

بار دیگر نسبت بنیات احمد پاشا در قسطنطنیه ابراز سوء ظن شد ، با اینهمه
بفرماندهی کل قوای عثمانی در جنوب منصوب گردید . بعلاوه از طرف دولت
عثمانی پشای قارص دستور داده شد که حتی المقدور بصفی میرزا مدعی تاج و تخت
ایران کمک نماید .

نادر مراسم عید نوروز را در اردو گاه خود نزدیک همدان بر پا کرد . سپس
بطرف **ابهر** جلو راند و در آنجا بود که از اقدامات پشای قارص بفتح صفی میرزا
آگاه گردید و بهوی اعلام کرد در صورتیکه مذاکرات صلح ادامه دارد چرا او بتحریریت
علیه ایران اقدام نموده است ؟ پشای قارص پاسخ داد که از این مذاکرات اطلاع
ندارد و از دولت عثمانی دستور یافته است که بصفی میرزا کمک نماید . نادر پاسخ
تندی پشای قارص داد و تأیید کرد که بزودی برای ملاقات او بصفی میرزا
حرکت خواهد کرد .

چون نادر اطمینان یافت که پادشاه عثمانی قصد تصویب عهدنامه را ندارد
پیشرفت بطرف مرز عثمانی را آغاز کرد و در عرض راه بود که از خبر مسرت
بخش گرفتار شدن **سام میرزا** بدست **تیمور و ایراکلی** آگاه گردید و دستور
داد که یکی از چشمهای او را دور کنند و میرزا بانفاق عدده دیگ از اسرای
عثمانی نزد پشای قارص اعزام دارند . خود بعداً بطرف قارص راهساز کرد و در

جنوب شهر اردو زد. نادر بنا بر عادت خود نخست بسر عسکر عثمانی پیشنهاد صلح کرد ولی یکی از نمایندگان سر عسکر قارص نادر را امتناع نمود که مستقیماً با سلطان عثمانی وارد مذاکره شود و خود با اتفاق چند تن دیگر از نمایندگان عثمانی پیشنهادهای صلح نادر را بقسطنطنیه بردند. نادر بمحاصره قارص تازمستان ادامه داد ولی در همین هنگام نامه‌ای از محمد شاه پادشاه بقسطنطنیه رسید مشعر بر اینکه باید دو کشور علیه ایران متحد گردند. پادشاه عثمانی در پاسخ قول مبهمی دایر به همکاری داد هنگامی که نادر سر گرم جنگ در قارص و ایروان بود **کناس** ایلچی روسیه که در اصفهان نزد نادر آمده بود. قرار تحویل در بند و تفلیس و باکو و سایر شهرهای آن ناحیه را از طرف دولت روسیه بدولت ایران داد. در موقعی که نادر از بیلاقات ایروان عازم قارص بود **میرزا کافی نصیری خلفا** را بسفارت ایران در دربار روسیه تعیین و با یک زنجیر فیل و بعضی هدایای دیگر به همراه اوروانه دولت روسیه نمود.

نادر پس از ترك قارص بطرف **آر پا چای** و نواحی دیگر در آن حدود روان گردید و پس از سه هفته توقف در **بردع** بطرف **در بند و شکی** و نواحی کُر آمد. در این اثنا **یکن پاشا** سر عسکر جدید جبهه شمال عثمانی در راه ارز روم در تابستان ۱۱۵۸ هجری وارد قارص گردید و قوای او شامل یکصد هزار تن بود. نادر در تاریخ نهم رجب ۱۱۵۸ هجری در **مراد تپه** درست همان نقطه‌ای که ده سال پیش قوای عبدالله پاشای کیرلو را شکست فاحشی داده بود اردو زد. لشکر عثمانی و ایران در روز سیزدهم رجب ۱۱۵۸ مبادرت بحملات متقابل شدید نمودند و نیروی عثمانی آسیب فراوان دیده عقب نشینی کرد و از طرفی قوای نصر الله میرزا در جنگ با عثمانیان در موصل پیروزی درخشانی بدست آوردند و یکن پاشا بآبادن بیست و هشت هزار نفر تلفات خود نیز بهلاکت رسید و نادر پس از آزاد کردن اسیران عثمانی و اعزام آنان بقارص نمایندگان با پیشنهادهای صلح جدید نزد **حاجی احمد پاشا** سر عسکر عثمانی اعزام داشت و نادر برای نخستین بار اصرار در باره شناسائی مذهب جعفری و استقرار رکن پنجم در کعبه احتراز جست لیکن واگذاری **وان و کردستان** عثمانی و بغداد و کربلا و نجف و بصره را بایران جدا خواستار شد.

چون پادشاه عثمانی این پیشنهاد را غیر قابل قبول میدانست خود را برای لشکر کشی جدید آماده ساخت و علی پاشای حکیم اوغلو را بجای حاجی احمد پاشا بسر عسکری قارص منصوب نمود. در این هنگام نماینده ای از جانب دولت ایران بنام **فتحعلی خان ترکمن** از بغداد که مدتی در آنجا توقیف بود بطور غیر مترقب با پیشنهاد های جدید وارد قسطنطنیه گردید. سلطان عثمانی دستوراتی که پیشنهاد های فتحعلی خان در يك شورای عمومی مورد مطالعه قرار گیرد. شورا رأی داد که اگر چه نادر مانند پیش در باره مسائل مذهبی زیاد اصرار نمی ورزد با اینهمه دعاوی ارضی وی هنوز قابل تحمل نیست. لیکن چون دولت ایران از درخواستهای مذهبی چشم پوشیده است زمینه برای حل سایر مسائل مورد اختلاف فراهم است. پس از بحث مفصل مقرر گردید که **نظیف افندی** سفیر دبیر سابق دولت عثمانی در دربار ایران بایران گسیل گردد و در پیرامون انعقاد عهد نامه صلح بین دو کشور با نادر بمذاکره پردازد. بوی دستور داده شد که در باره خودداری ایران از هر گونه ادعائی راجع به مذهب جعفری و رکن پنجم در لعمبه و همچنین درخواست های ارضی اصرار ورزد. لیکن اجازه یافت که راجع باصلاح **عهدنامه ذهاب مورخ ۱۶۳۹ میلادی (۱۰۴۹ هجری)** با مقامات ایران مذاکره نماید.

در این اثنا نادر از آذربایجان از راه همدان و فراهان به اصفهان عزیمت نمود و در عرض راه حکام **ختای و ختن** هدایائی تقدیم نادر کردند. در سال ۱۱۵۸ بطوریکه در **تاریخ جابری** ذکر شده برادرزاده **محمد شاه** بعزم زیارت ملک اصفهان آمد و **میرزا حسین جابری** دلائل اصفهان بامر نادر از وی پذیرائی نمود.

در تاریخ دهم محرم ۱۱۵۹ هجری (دوم فوریه ۱۷۴۶ میلادی) نادر از اصفهان بخراسان آمد و از مشهد برای ملاقات سفیر دبیر عثمانی **بهرافق عجم** بسیار گردید. اندکی پس از ورود به کردان که نقطه ای است واقع در ساوجبلاغ در ۱۰۰ کیلومتری تهران **نظیف افندی** و همراهانش وارد کرده گاه سلطنتی گردیدند. جلال و شکوه هر چه تمامتر مورد پذیرائی قرار گرفتند. نادر هنگام بارش

نمایند گان عثمانی بر تخت طاوس جای گرفته و جواهرات گرانبهای خویشرا در بر کرده بود • آنگاه مذاکرات بین نظیف افندی و وزیران ایران آغاز گردید و در باره کلیه مسائل مورد بحث سازش حاصل شد . در تاریخ ۱۷ شعبان ۱۱۵۹ هجری (۴ دسامبر ۱۷۴۶ میلادی) عهدنامه قطعی بین دو کشور رسماً در ۱۵ ربیع الثانی امضاء رسید و بدوران اختلاف بین ایران و عثمانی خاتمه داده شد •

چون نظیف افندی بقسطنطنیه باز گشت با خود نامه ای از طرف نادر برای سلطان عثمانی آورد • نادر در این نامه از روش شاه اسماعیل صفوی که منجر بتولید اختلافات شدید بین ایران و عثمانی گردیده بود سخت انتقاد نموده و اعلام داشت که از هر گونه ادعائی در باره مناطقی که در دوره سلطنت شاه اسماعیل بسططان عثمانی واگذار گردیده منصرف شده است •

هنگامیکه سلطان عثمانی اطلاع حاصل کرد که عهدنامه رضایت بخش با امضاء رسیده است **احمد پاشای قزوینی** را بسفارت کبرای عثمانی در دربار ایران منصوب و احمد پاشا با هزار تن از همراهان خود و تحف و هدایائی که تا آن هنگام نظیر آن برای هیچ پادشاهی ارسال نشده بود . بطرف ایران روی آورد . متأسفانه این هیئت نتوانست بوظیفه خویش عمل کند زیرا قبل از آنکه بدربار نادر برسد پادشاه نیر و مندا ایران بهلاکت رسیده بود •

نادر نیز بنوبه خود **مصطفی خان** دوست صمیمی و رایزن خود را باتفاق میرزا مهدیخان منشی و مورخ خود با یک تخت طلای مرصع بمروارید های عمان و در زنجیر فیل بدربار عثمانی گسیل داشت • لکن در بغداد پس از اطلاع از قتل نادر موفق بانجام مأموریت خود نشدند •

تذکر: چرن قسمتی از تاریخ روابط ایران با دولت همسایه در فصلهای دیگر مخصوصاً در دو فصل جنگها از لحاظ ارتباط مطالب ذکر شده بنا بر این تکرار آن در این فصل خود داری گردید •

فصل یازدهم

پایان کار نادر شاه و وقایع بعد آن

سده دوازدهم هجری از سده هفتمی است که کشور ایران شاهد تحولات انقلابات عظیمی بود، آتش فتنه در سراسر ایران شعله ور و در هر روز قسمتی از خاک کشور از آن آتش خاندان سوز خراب و ویران گردیده، مردم آن به حوادث اتفاقات گوناگون دست به گریبان و عذاب بیشتری نیست و نابود می‌شوند و فتنه روس سرکشی و هجوم آن قوم به اخته کشور و انقراض دولت صفویه و حکومت محمود اشرف افغان و تجاوزات سپه‌های روس و ترکان عثمانی به خاک ایران و تصرف ایالات عالی و غربی از طرف لشکریان آن دو دولت و حکومت مدتها محمود سیه‌ساز و قسمتی از خراسان و ظهور فاعله بزرگ شرق نادر شاه افشار و لشکرانش پای وی و تجزیه مملکت پس از او و پیدایشن مدعیان بسیاری برای تاج و تخت سلطنت ایران و طغیان عده‌ای از سرداران ایرانی و روسی بر آهس چندین سده و انقراض آنها • حوادثی است که در این فصول برای کشور ایران باقی می‌ماند.

پانزده سال از این سده (از سال ۱۱۵۵ تا ۱۱۵۹) در ایران می‌گذشت. در این دوران ایران بود، زیرا قیام نادر شاه و تجاوزات بی‌درمانان از افغان و مردم ایران و توانندگان خارجی خاتمه داده شد و حریت و استقلال و خفت ایران برپا گردانده شده و علاوه بر آن فتوحات نمایان سپاهیان ایران در شرق و غرب و شمال و جنوب ایران کشورهای افغان و ایران و قسمتی از روسیه را در بر داشت و در این دوران را ضمیمه کشور ایران گردید و حتی مناطقی که در این سده از دست ایران خارج یافتند.

ولی سالهای ۱۱۵۹ و ۱۱۶۰ و بعد آن کشور ایران گرفتار حوادث طاق
 فرسائی گردید • میرزا مهدی مینویسد: « هنگامیکه نادر از سفر فاتحانه خوارزم
 عازم داغستان شد تا آنموقع در امر سلطنت و جهاننداری و راه و رسم معدلت و عاجز
 نوازی مردانه بود و اهالی ایران در راه او جان میسپردند ولی بعد از مراجعت از
 داغستان بر اثر عدم موفقیت کامل در جنگهای آن سامان بنا بر استیلا و ساوس
 و توهّمات چند چشمان جهانندازی و جهان بین رضا قلی میرزا را که مهین فرزند
 و ولیعهد و ارشد اولاد او بود نا بینا کرد، از شدت غصه تغییر در احوال او راه یافت
 و آشفته مزاج گردید، در خلال این حال اوضاع آشفته ایران بیشتر سبب تغییر
 حال او شد، هنگامیکه از داغستان و در بند قصد تصرف اسلامبول و قسطنطنیه
 داشت طغیان تقی خان در فارس و همراهی مردم با او و کشته شدن **کلبعلی خان کوس**
احمد لو فرمانده قوای فارس که خالوی پسرانش بود و همچنین سرکشی اهالی
 شیروان و کشته شدن **حیدر خان افشار** و حاکم آنجا بدست **محمد خان**
سرخای لزی و خود مختاری او و خود سری طوایف قاجار و تر کمن در استرالیان
 ظهور این حوادث بیشتر سبب شدت عصبانیت مزاج او گردید و موجبات نفرت
 و انزجار اهالی فراهم شد، تا بجائی رسید که افعال و حرکاتش از نظم طبیعی افتاد
 مأمورین مالیات را مجازات سخت میکرد و تغییر حالت وی بجائی رسیده بود که
 میدان نقش جهان اصفهان چند نفر هندو و ارمنی و مسلمان را در آتش انداختند
 در سال ۱۱۵۹ اغتشاش دیگری در کرمان پدید آمد و اخبار مر بوط بشور
 سیستان و سایر نقاط مختلف ایران زیان جبران نا پذیری بدولت و ملت و
 ساخت، در عین حال روش بسیار شدید و سختگیرانهائی که نادر برای جلو گیری
 شورش در پیش گرفت و مظالمی که مأمورین جمع آوری مالیات مرتکب میشدند
 بیش از پیش بر نارضایتی و طغیان مردم افزود •

در اوائل زمستان سال ۱۱۵۹ نادر باصفهان وارد شد و چند هفته در آن
 ماند و در این شهر نادر دچار کسالت مزاج گردید و کثرت کار و جنگهای متوالی
 و خستگی روحی و کسالت مزاجی يك تنه و بد خلقی در نادر ایجاد کرده بود

مخصوصاً حق ناشناسی مردم و دروغگوئی اطرافیان بیشتر در نادر مؤثر شده بود، از طرفی پسر برادر خود **علیقلی خان** را که برای خاموش نمودن شورش سیستان فرستاده بود او خود یاغی شد.

در گرجستان بر اثر وضع مالیاتهای طاقت فرسا **تیمور** و پسرش **ارا کلی** طغیان نموده بودند ولی تیمور تصمیم گرفت که شخصاً بنادر شاه مراجعه و تخفیفی در میزان مالیات بگیرد. در اواسط بهار سال ۱۱۶۰ تیمور متوجه دربار شد لیکن در جریان مسافرت خبر قتل نادر باور رسید. در **آذربایجان** نیز مردم عاصی شده و **سام میرزا** را در تبریز بمنزله وارث تاج و تخت ایران اعلام داشتند.

روز دهم محرم ۱۱۶۰ نادر از اصفهان بطرف یزد و کرمان عزیمت نمود و در هر جا که توقف میکرد با خشم شدیدی طانیان را قلع و قمع مینمود، در **کرمان** با سابقه‌ای که شورش کرده بودند دست با اقدامات شدیدی زد و از خارجین مقیم ایران مالیات سنگینی مطالبه میکرد پس از چندی توقف در حومه کرمان از دشت بی آب و علف لوت راه مشهد را پیش گرفت و بسیاری از سر بازان او در صحرای **لوت** از گرسنگی و تشنگی از پای درآمدند.

پس از عبور از **اردکان** به **طبرس** که نخستین شهر جنوبی خراسان است وارد شد، در آنجا پسران و نواده‌های خود را که قبلاً احضار کرده بودند بیرون آورد و حضوراً بقیافت آنان دقیقاً نگاه میکرد. آنگاه تاج و تخت سلطنت را بپسر ارشد خود پیشنهاد کرد. لیکن همه بیم داشتند که میدان از جانب پدر بماند در مقابل پای آنان کسرتده باشد لذا پنهانانه جوانی و بی تجربه‌ای از قشور سلطنت عذر خواستند.

بازن مینویسد: پس از اینکه نادر بمشهد رسید، به میان دو بیگانه **دکن** و **حکام** و سرداران حتی سر بازان همگی از خشم نادر آتششاک بودند. نادر از هر طرف آنان را سزای از هر طرف آناز شده و حتی خوریشاوندانش شاکس بودند. از این رو نادر بتردید نسبت بنزدیکان خود پیدا کرد. مخصوصاً بر کشتن عدای او بسیار حساس بود.

او چنان بنظرش دشوار آمد که غیر قابل تحمل بود. در مشهد حکام هرات و تون (فردوس) و طبس و قائن را بحضور پذیرفت، همه را سخت مجازات کرد و دستور داد که در ظرف یکسال يك کرور تومان جمع آوری نمایند. نادر عید نو روز ۱۱۶۰ هجری قمری را در مشهد باشکوه فوق العاده بر گزار نمود و متجاوز از دوازده هزار دست لباس فاخر بمران ارتش و رجال اعطاء نمود.

نادر شاه سفری به کلات نمود و در آنجا مدت چند روز بساختمانهاییکه کارگران هندی وی برای جای دادن گنجینه ها ساخته بودند سرکشی کرد. برای بر پا کردن این ساختمانها سنگهای بزرگی از مراغه بکارمیرفت که برخی از اینها در حدود ۱۶ تا ۲۰ تن وزن داشت.

در حدود نه کرور روپیه یا چهار ملیون و پانصد هزار تومان سکه طلا و نقره در این خزانه های معظم قرار گرفت. جواهرات و فرشها و سایر اشیاء گرانبها دسته بندی گردید. نادر برای تقویت خزانه و استحکام محل گنجینه ها دستور لازم صادر نمود. آنگاه از ایبورد و منطقه درگز دیدن کرد و هنگام اقامت در دستگرد ساختمان مسجد و بنائیکه برای مولود خانه (زاد گاه) خود قبلا دستور داده بود سرکشی کرد.

بنا باطلاعیکه **عبدالکریم** میدهد: « نادر در آنجا مسجدی که بنا کرده بود بوسیله سه گلدان زرین بزرگ که روی هم قرار داشتند اهمیت و برجستگی یافتند بود، بر فراز آنها مخصوصاً يك شمشیر از طلا قرار داشت که اشاره بود که شمشیر از همین نقطه بخارج انتشار یافته است.»

سایکس مینویسد. وقتی من در سال ۱۹۱۳ (۴۷ سال قبل) خرابه های آنجا را دیدن مینمودم بمن اطلاع دادند که مؤسس سلسله **قاجار** دستور داده بود که مسجد و سایر ابنیه را با خاک یکسان کنند و بمن اوراقی چند ارائه داده شد حاوی عایدات مالیاتی ناحیه **درگز** در سال ۱۱۵۹ هجری (۱۷۴۶ میلادی) میباشد و در بین آنها یک فقره حاوی مخارج مولود گاه و مقبره امامقلی بود است. این اسناد را من بانجمن همایونی آسیائی اهدا کردم.»

نگارنده در مسافرت‌های مکرر بدر گز چندین بار محل مولودخانه را مشاهده کردم، آثار خرابی و آجر و کاشی‌های رنگارنگ بسیاری در آنجا ریخته شده و پس از مختصر خاکبرداری کف اطافی که بسیار صاف و گویا از ساروج ساخته شده است دیدم که هنوز باقی است.

نادر پس از بازدید مولود خانه بیدرنک بتهران رفته و سفیر کبیر عثمانی را ملاقات نموده بمشهد بازگشت و از شورش **علی قلی خان** همان مردیکه الطاف و مساعدت‌های او را اینسان جبران نموده و ناسپاسی کرده بود بسیار آشفته حال گردید، در این میان کرده‌های **خوشان** نیز از **علی قلی خان** پیروی کرده علم طغیان برافراشتند.

از اینرو نادر امور مشهد را به **میرزا سید محمد متولی** واگذار نموده و شخصا با شانزده هزار تن از سربازان خود برای سرکوبی و گوشمال دادن کرده‌ها از مشهد عازم **قوجان** شد.

نادر شاه گویا از خطریکه او و اعضای خانواده اش را تهدید میکرد آگاه شده بود زیرا قبل از ترك مشهد از راه احتیاط پسران و **شاهرخ** نواده اش را بکلات اعزام داشت.

بر اثر نزدیک شدن شاه بقوجان عده‌ای از ادراد بدرخوشان پناه برده و برای محاصره آماده شدند و عده دیگر بدوهای **آلداغ** گریختند و نادر شاه در فتح آباد دوازده کیلومتری خوشان اردو زد. **پیر با زن** که در التزام رهاک نادر شاه بود در اقامت فتح آباد مینویسد: گفتمی نادر از سرنوشت شومی که در این نقطه برای او مقدر بود آگاهی داشت و مدت چند روز یک اسب زین شده را در حرم خود آماده داشت و چند بار تصمیم گرفت بکلات فرار نماید لیکن کپاناش مانع فرار او شدند و عواقب شوم فرار را خاطر نشان وی ساختند و تأیید کردند که تا آخرین قطره خون خود برای حفظ جان او خواهند جنگید. در این خصه من آنقدر اطمینان دادم که نادر از فرار منصرف شد.

از مدتی پیش نادر شاه با هوش سرشار خود احساس کرده بود که نادر کمین

در خطر است و توطئه هائی در پشت پرده برای سوء قصد نسبت باو جریان دارد و از میان کلیه درباریان نادر **محمد قلی خان افشار** ارومی خویشاوند نزدیکش و **صالح خان قرخلوی افشار** بیش از همه بر ضد او تحریک میکردند **محمد قلی خان** فرماندهی نگهبانان شخصی نادر و **صالح خان** اداره امور دربار را بعهده داشت، نادر مخصوصاً از صالح خان هراسناک بود و میکوشید خود را از شر او برهانند.

نادر در اردو گاه خود چهار هزار تن نگهبانان افغانی داشت که همه نسبت باو وفادار بودند و باطناً با ایرانیان خصومت داشتند. نادر سران سر بازان افغانی را احضار کرد و بآنان چنین گفت: «من از نگهبانان خود راضی نیستم شجاعت و صداقت شما بر من مسلم است من بشما فرمان میدهم که روز بعد کلیه افسران نگهبانان را دستگیر و زنجیر کنید و نسبت به هر کس که در صدد مقاومت بر آید از کشتن او دریغ ننمائید و مراقب جان من باشید. این موضوع برای حفظ جان من اهمیت حیاتی دارد و من برای نگاهداری جان خود تنها بشما تکیه میکنم.

فرمانده نگهبانان افغانی **احمد خان ابدالی** پسر دوم محمد خان سدوزی که سنش بین ۲۳ تا ۲۵ سال بود، با اجراز شایستگی و فعالیت خاصی که داشت توانسته بود اعتماد نادر را کاملاً جلب نماید. احمد خان و افسرانش پس از آنکه قول دادند او امر نادر را اجرا نمایند از اردو گاه خارج شدند و برای کار آماده گردیدند. نادر در همانروز در کمال اضطراب بخلاف عادت مقرر چندین بار بحرم داخل شده و بیرون میآمد و در یکجا قرار و آرام نمیگرفت و مردمان حضور همگی در حیرت و تعجب بوده و احدی را یارای تحقیق این مراتب نبود.

حسنعلی بیک معیر الممالک که از جمله دولتخواهان و از ابتدای ظهور دولت نادری آنموقع بخیر خواهی معروف و معتمد وی بود و امورات مخفیانه را نظر با اعتماد و اعتباریکه نادر باو داشت باو میگفت چون حالت او را تباه و مضطرب دید جرأت نموده سبب وحشت و اضطراب را پرسید. نادر او را نزدیک طلبیده گفت که: خوابی دیدهام بتو میگویم. این را مخفی دار و بکسی اظهار مکن «پیش از ظهور این دولت خداداد در اوائل حال بابا علی بیک کوسه احمد لو

حاکم ابیورد که ما را برای امری باصفهان فرستاده بود با چند نفر که همراه بودند بهمین منزل (فتح آباد) وارد شدیم و بهمین مکان که حالا سرا پرده سلطانی بر پا است خیمه کوچکی که همراه بود بر پا کردیم. شب آنروز در عالم رؤیا شخصی مرا بنزد خود خواند و گفت همراه من بیا که حضرت ترامی طلبد. من بموجب گفته او همراه رفتم، در صحرا مکان مرتفعی بنظر آمد که دوازده شخص عظیم الشان نوررویشان صحرا را روشن کرده بود در آن بالا نشسته‌اند. آن شخص مرا پیش برده عرض کرد که حاضر است از آن دوازده بزرگ یکی که از همه بزرگتر بود خطاب بیکی از آن بزرگان کرده فرمود که آن شمشیر را بیاور و آن بزرگ بموجب فرموده شمشیر را حاضر کرد و مرا پیش طلبید و شمشیر را بکمر من بست و فرمود که ریاست ایران را بتو دادیم، با عبادالله رویه سلوک را مسلوک دار و مرا مرخص فرمود. من از خواب بیدار شدم و این خواب را برای احدی نقل نکردم تا اینکه باصفهان رفته و نزد بابا علی بیگ باز گشت نمودم. روز بروز پیش آمد احوال خود را دیده و کارها بر وفق مدعا شد تا اینکه باین دولت خداداد رسیدم.

شب گذشته در خواب دیدم همان شخصی که در آن ایام مرا بخدمت آن دوازده بزرگ برده بود حاضر شد و مرا عنفا در احوال شدت دشمنان کشان بخدمت آن بزرگان برده و روبروی آنان مرا نگاهداشت، آن بزرگی که شمشیر بکمر من بسته بود از دیدن من روی خود را درهم کشیده فرمود که شمشیر را از کمر این نا قابل بگشا که لایق این کار نیست. هر چند من خواستم که شمشیر را از کمر مفید نیفتاد و جبراً از کمر من باز کرده مرا از نزد خود بیرون کردند.

از وقتی که از خواب بیدار شده‌ام قرار و آرامی از من سلب شده و نمیدانم چه خواهد شد. اگر تا دو سه روز خود را بقلمه دلالت برسانم که در این بین امری واقع نشود، این همه ادورات بفرح و سرور مبدل خواهد شد. معیر الممالک عرض کرد که از این خواب متوحش نباید شد و الحمدلله دشمنان را حالت مقابله و مجادله نیست و خود آنها در بستر خود آرام ندارند و قلمه دلالت هم نزدیک است

از هیچ رهگذر مخاطره و تشویش نمیباشد • شاه در جواب گفت: « آنچه من میدانم تو و دیگری نمیدانید • » سپس بحرم خانه داخل شد و بر بالین خواب استراحت افتاد • آنشب **جوکی دختر محمد حسین خان** که یکی از ازواج او بود در جایگاه خواب مقرر بود • شاه را خواب آنقدر بی حواس کرده بود که لباس از تن بر نیاورده و کلاه نادری که چهار جیقه بر او نصب بود از سر بر داشته بر زمین گذاشت و بجوکی خطاب کرده گفت که خواب چندان بر من غلبه کرده است که عنان اختیار هوش را از کف رفته ، لکن خوابیدن را بر خود خوب نمیدانم • آنقدر که چشم من گرم شود زود مرا بیدار کن • بعد از این مکالمه چشم جهان بین را برهم گذاشته بحصار امن بیهوشی متحصن گردید •

چو شه خوابید درّی این چنین سفت قضا هم خنده زد هم آفرین گفت

احمد خان ابدالی فرمانده نگهبانان افغانی برای اجرای دستور نادر منتظر

فردا بود ، لکن جاسوسی از جریان مذاکرات محرمانه نادر با سردار افغانی آگاه گردید و موضوع را به **محمد قلی خان** اطلاع داد و او نیز **صالح خان** را از قصد نادر آگاه ساخت و هر دو نفر با سند کتبی هم سو گند شدند که شبانه کار دشمن مشترک را بسازند و یکدیگر را ترک نکنند . محمد قلی خان که گویا پسر **سام بیک** و برادر زن نادر و سردار نگهبانان او بود و صالح خان که مباشر و ناظر خرج اردوی وی بود بدوستان مورد اعتماد خود تکیه کرده و پس از مذاکرات کافی **محمد قلی خان** و **صالح خان** و **محمد خان قاجار** و **موسی بیک امیر لو افشار طارمی** و **قوجه بیک گوندوز لوی افشار قرقلو رومی** سند را بشصت تن دیگر از در باریان نشان دادند و همه امضاء نمودند و برای قتل نادر مهیا شدند ، قرار شد دو ساعت بعد از نیمه شب قبل از اجرای فرمانیکه نادر داده بود اقدام نمایند •

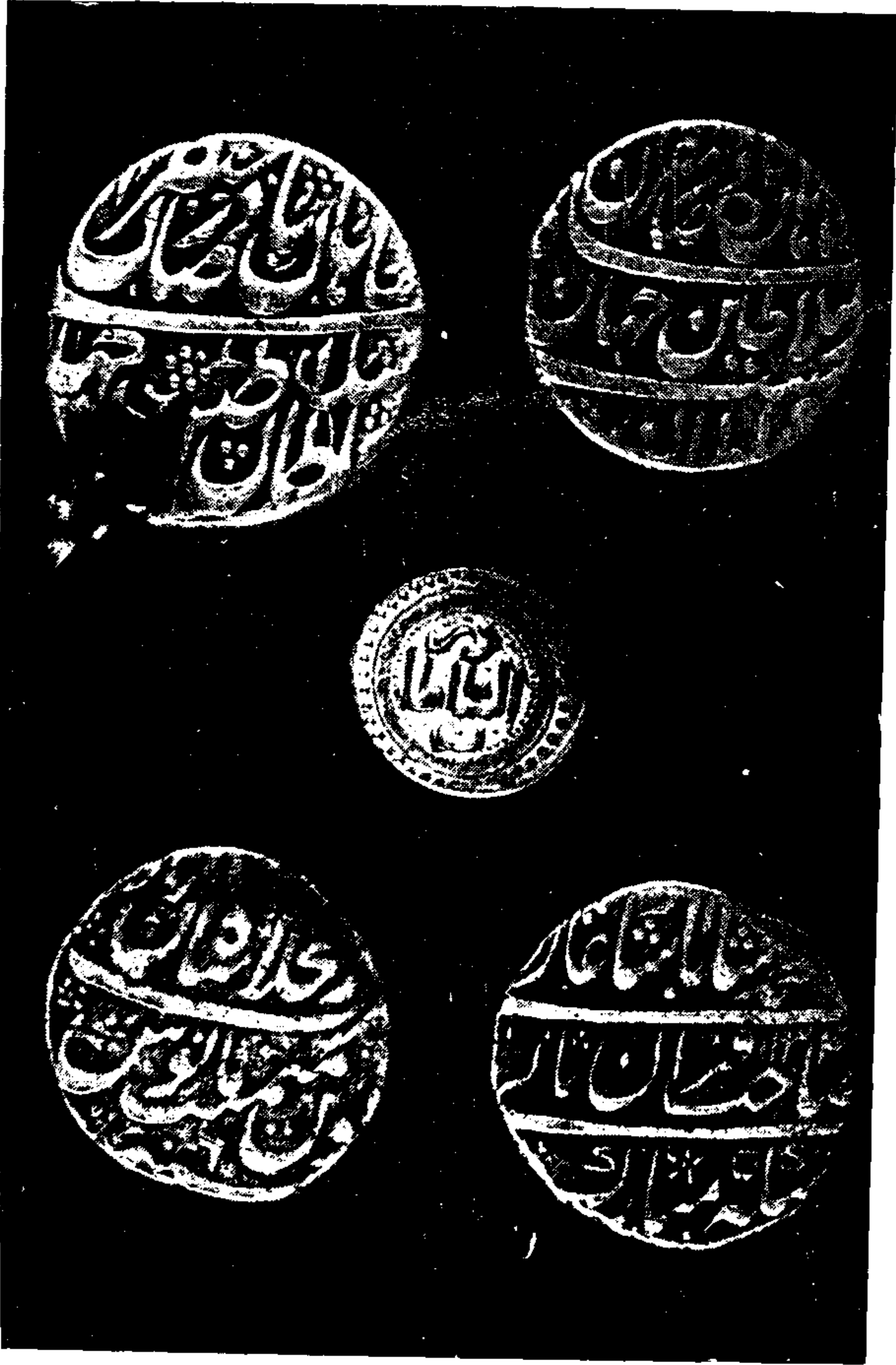
توطئه کنندگان در شب یکشنبه یازدهم جمادی الثانیه سال ۱۱۶۰ هجری

قمری بعد از نیمه شب با احتیاط هر چه تمامتر در ابتداء صالح خان افشار ابیوردی **بیک** نفر نگهبان برخوردار نموده و فوراً دهان او را گرفته و گفت اگر گفتی

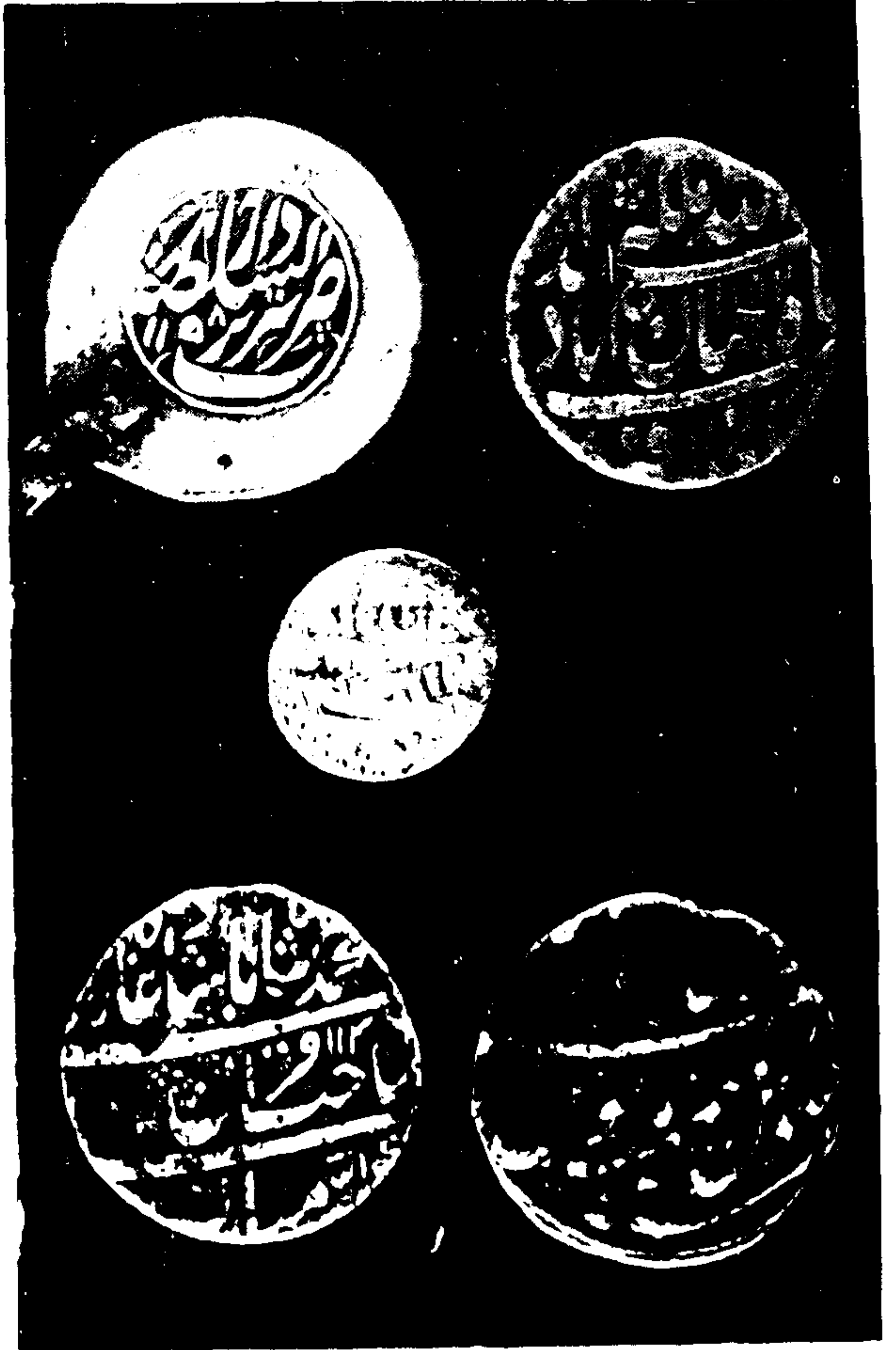
نادر در کدام چادر استراحت کرده نجات خواهی یافت والاخفه خواهی شد. نگهبان با اشاره چشم چادر جوکی را نشان داده و سپس نگهبان را خفه نمودند، آنگاه بطرف چادر جوکی (شوقی) دختر محمد حسن خان قاجار رفتند ولی از مشاهده چهره نادر چنان دچار وحشت شدند که خود را باخته و یارای دخول در چادر رادرخویش نیافتند. با اینهمه محمد خان و صالح خان بخود جرأت داده باخنجر چادر را دریده و باچند نفر دیگر بسراپرده داخل شدند. جوکی چون سیاهی او را دید مرتعش شده ودستی بیای نادر شاه رسانید. شاه سرآسیمه از جا جسته و چون چشم او بر صالح خان افتاد زبان بدشنام گشود وشمشیر را از غلاف کشید و از جا برخواسته بسوی او دوید و دوتن از آنان را کشت، لیکن چون بخت از او برگشته بود پایش بیکی از طنابهای خیمه بند شد و برو درافتاد و قبل از آنکه بتواند از جای برخیزد صالح خان پیش آمده شمشیری بکتف او نواخته که یک دست او از بدن جدا شد.

صالح خان پس از وارد ساختن این ضربت از سطوت شاهی چنان دهشت زده شد بطوری که بر جای خود میخکوب گردید و شاه نیز از افتادن دست درازان وجودش شکست بهم رسید که ناگاه محمد خان قاجار خونسردی خود را حفظ نموده سری که از بزرگی وعظمت ورفعت هم شأن آسمان بوده ودر محوطه امکان نمیگنجید بریده و دردآمان خود پنهان و ازسراپرده بیرون آمد و بمحمدقلی خان گفت بجهت اخفای امر بتفنگچیان تا لید شود که کسیرا از محل اشیاك اجازه بیرون رفتن وداخل شدن ندهند، اگر کسی حرقتی بلند بضرر کلوله از پای در آورند که تا طلوع صبح این خبرانتشار نیابد. جنایتکاران هرچه را در دسترس یافتند برودند و بعد وارد حرم مسرا شده و آنچه جواهرات یافتند برداشتند و از حرم پادشاه بچادر های سه وزیر مورد توجه شتافتند و دوتن از آنان را بهلاکت رسانیده اند. ازعهده قتل سومی بر نیامدند. همان شب خبرمنتشر شد لندن باور کردنی نبود.

پس از قتل نادر هرج و مرج ووحشت عجیبی در اردو گاه حاکم فرما کردید در همان روز (صبح یکشنبه ۱۱ جمادی الثانی ۱۱۶۰ هجری قمری) عده ای باهالی

تصویر شماره سی و یک

تصویر شماره سی و دو

اسباب و اشیاء مرغوب را حمل بر شتران کرده متفرق شدند • یکی از قضایای پس از مرگ نادر بطوریکه **معصومه** همیشه در جلد سوم **طرائق الحقائق** مینویسد: **بیرامعلی خان** که در اردوی نادری بعنوان گروی بود در شب قتل نادر که هر کس بفکری افتاد او از فرصت استفاده کرده فرمانی بنام خود و عزل پسر عمش که حکومت بخارا را داشت صادر و مهر نادر بر آن زد و همانشب فرار کرده خود را ببخارا رسانید و فرمان جعلی را بهوا خواهانش نشان داده بدینوسیله پسر عمش را مقید و خود بجای او مستقر و بالاخره پسر عمش را در خفا بکشت و چون بعداً خبر قتل نادر ببخارا رسید مردم خواه نا خواه بحیطة اختیار او در آمده و او باداشتن چهل هزار سوار بر اریکه امارت مستقر شد •

احمد خان ابدالی و چهار هزار تن نگهبانان افغانی در آغاز باور نمیکردند که نادر بقتل رسیده باشد و چون بطور منظم بطرف اردو گاه سلطنتی رهسپار شدند مشاهده کردند که شش هزار سرباز قزلباش راه را بر آنها مسدود کرده اند، بیدرنك چهار هزار سرباز دیگر بقزلباشها پیوستند • اما افغانان با وجود قلت عدم راه عبوری برای داخل شدن بچادر نادر یافته و هنگامیکه جنازه شاهنشاه نیرومند ایران را غرق در خون یافتند سخت مغموم گردیده و سپس با اینکه عدد قلیلی بودند خودشانرا پس از جنگ و خونریزی زیاد از چنگ سربازان قزلباش رهائی داده و سالمأ بسرداری احمد خان ابدالی که یساول حضور نادر و از بزرگترین ارکان افغانان بود بجانب قندهار رهسپار شدند .

لشکر قزلباش نیز پس از غارت اسباب پادشاهی بطوریکه جمعی یکدیگر را برهنه میکردند هر فرقه دسته دسته با و طان خود عزیزت مینمودند و تا نزدیک ظهر اثری از خیمه و خر گاه و اثاثیه پادشاهی بر جای نمانده بود •

سحر گاه نه تن سر نه سرتاج داشت

سرشب بتن سر بسر تاج داشت

نه نادر بجا ماند و نه نادری

بیک گردش چرخ نیلو فری

این بود عاقبت یکی از بزرگترین مردان تاریخ ایران که بقول **سرجان مالک**

هیچیک از سلاطین آسیا بفتوحاتی بدین عظیمی نائل نشده اند و دولتی که از هندوستان بدست آورد باعث این شد که تجمل و احتشام قدیم ایران را تازه و مردم آنرا بلند آوازه کرده و با فتوحات بلاد بخارا بر قوت و شهرت ملک و ملت افزود و از جوانمردی تاج بخشی که نسبت پیدایش بخارا و سلطان هندوستان کرد معلوم میشود که استحکام بنیان اقتدار خود را در شهرت شمشیر و قوه تدبیر میدانست نه در فسحت مملکت و بسطت سلطنت.

بنا بر این با ملاحظه کارهایی که در اوائل امر برای ایران کرد و شجاعت و شهامت و کردانی که در ایام حیات از وی ظاهر شد با مروت و جوانمردیهای که در هر یک از فتوحات از او آشکار گردید و یادگارهای بزرگی که از وی باقی ماند از هر جهت و بهر ملاحظه این پادشاه مستحق و سزاوار کمال ستایش و تحسین و شایسته نهایت تکریم و تمجید است.

وقایع بعد از قتل نادر شاه

پس از قتل نادر شاه صبح آنروز اغتشاش عظیمی در اردو روی داد ، **احمد خان ابدالی** با قوای افغانی و از یک بر قوای ایرانی و قزلباش حمله بردند و ایرانیان پای ثبات فشرده حمله ایشان را رد کردند. بالاخره احمد خان بتعمیل بجانب قندهار شتافت و آن شهر را بتصرف در آورد و بر خزانهای نادر را بدست و بسند بطرف ایران میرفت حمله برده و آنرا متصرف شد و باین وسائط بتدریج اقتدار یافت و بزودی بنیاد حکومتی افکند و قدرتی بدست آورد.

علی قلی خان که در سیستان بود بمحض اطلاع از قتل نادر پادشاه خود را اعلام کرده و بجانب مشهد شتافت و **افشاریه** و قوای **قزلباش** خود را بپروا بست. **علی قلی خان** پس از ورود بمشهد در بیست و هفتم جمادی الثانی ۱۱۶۰ یعنی شانزده روز پس از قتل نادر بتخت سلطنت نشست و مدتی سلطنت او اینست :

سلطنت بنام علی

کشت رایج بحکم لم یزلی

و میرسید محمد ابن میرزا داود را که از طرف نادرشاه متولی آستان قدس رضوی بود بصدارت کل ایران منصوب نمود .

علی قلی خان عده ایرا بسر کردگی **سهراب خان** که لله و غلام او بود با جمعی از بختیاریها بکلات فرستاد و مدتی آنجا را در محاصره داشتند، تاروزی که مستحفظین برج در بندارغوانشاه غفلت کرده و نردبانی را که در کنار برج قرار داشت بجای گذاشته بودند، عده ای از بختیاریها متوجه نردبان شده و از آن بالا رفته و خود را ببرج رسانیده و بر آنجا مسلط شدند ، بالاخره حصار کلات را بتصرف در آوردند . **نصرالله میرزا** و **امامقلی** پسران نادر باتفاق **شاهرخ** برادر زاده خود هر يك بر اسبی سوار شده بطرف هرو فرار کردند و **کازم بيك افشار** برادر علی قلی خان که آن وقت در کلات بود از آنان تعاقب نمود و چون بدانها نرسید مراجعت کرد . همچنین **دوست محمد چهچه ای** که قوشچی نصرالله میرزا بود حق نمک نشناخته نیز بتعقیب آنان پرداخت و امامقلی و شاهرزاده شاهرخ را در هیچدس کیلو متری کلات دستگیر و بکلات برگردانید و **قربانعلی** نام منسوب خور را بتعقیب نصرالله میرزا فرستاد ، در موضع موسوم به **حوض سنک** بنصرالله میرزا رسید و نصرالله میرزا در زد و خورد بضر شمشیری او را هلاک نمود ولی جمعی از قراولان مرو نصرالله میرزا را دستگیر و بکلات فرستادند .

رضاقلی میرزا را که بیست و نه ساله بود با هیجده نفر از اولاد واحفاد خرد و بزرك که در کلات بودند بدستور علی قلی خان در همانجا کشتند ولی نصرالله میرزا که بیست و سه ساله و هشت پسر او و **امامقلی** که هیجده ساله و **چنگیز خان** که سه ساله و **جهت الله خان** که شیر خواره بود و شاهرخ میرزا را بمشهد آوردند علی قلی خان پاس حق نمک و خویشی را منظور نداشته آندو برادر را با برادران شاهرخ بنام **محبعلی میرزا** دوازده ساله و **احمدقلی میرزا** یازده ساله و **هارون خان** پنجساله و **بیستون خان** هفتساله و **محمود خان** چهار ساله بقتل رسانید. لکن **شاهرخ میرزا** را که در آن اوان چهارده ساله بود مخفیانه در **ارک** مشهد محبوب

ساخت ولی در خارج خبر قتل او را منتشر نمود بمنظور اینکه هر وقت ملت ایران پادشاهی او را قبول نمودند شاهرخ را معدوم سازد و اگر قبول نشد شاهرخ را که از دودمان نادر و صفویه است برای سلطنت در دست داشته باشد و سپس خود زمام امور را در دست گیرد.

در کتاب **میزان المعرفه** و برهان الحقیقه تالیف صفی علی شاه چاپ تهران سال ۱۳۰۶ مینویسد: نصرالله میرزا فرزند نادر متخلص به **جدائی** پس از قتل پدر تاجدارش که در کلات بود، چند روزی که در مشهد بدستور علی قلی خان پسر عمه و پیش زندانی بوده، این رباعی را در زندان گفته است:

مستوفی دیوان قضا روز نخست
مجموعه شادی و آسودگی در دست
شادی بتمام مردمان قسمت کرد
غم باقی ماند گفت این قسمت تست
علی قلی خان پس از کشتن شاهزادگان که فراغتی حاصل کرد در مشهد
تاجگذاری نمود و خود را **علیشاه** و عادل شاه نامید و سکه و خطبه بنام خود کرد.
در آن تاریخ پانزده کرور پول نقد مسدود داد هر درویشی پانصد هزار تومان
باشد از خزائن کلات بدست آورد. سوای جواهرات و باقی تحف و نفایس بسیاری
که از کلات بمشهد آوردند، علی شاه همه آنها را بدون سببی با شخص میبخشید.
بقول **میرزا مهدیخان** (نقره خام را بیهای شلغم پخته و گوهر شامه را در جای
سفال و سنک صرف و خرج کرد) **حسن علی خان** میر **الممالک** را به **سهراب بیگ گرجی**
شلام بر تق و فتق امور سلطنت کماشت و خود را بنام **عادل شاه** نامید و بیست
و عشرت پرداخت. **ابراهیم خان** برادرش که از او دو چاکر و انصار بر او بود
دیگر بزرگتر بود سردار و صاحب اختیار آذربایجان و عراق و انصاری و
ایلات افشاریه و آذربایجان و عراق و فارس و جماعت بسیاری را که در آن
کوچ داده بود همه را علی شاه با وطان خود روانه نمود. **محمد قلی خان** که
اصلی قتل نادر بود با مهربانیهایش در راه اهل امر از وی میگذشت از دیوان
و اورادستگیر و باهل حرم نادری سپرد و خواتین حرم او را بچرم قتل نادر
بزر ساختند.

در این موقع اکراد خبوشان بنای مخالفت با علی شاه را گذارده از اوسر بر تافتند و علیشاه بدانصوب عزیمت و آنها را شکست داده و مطیع نمود. چون در خراسان قحط و غلا بروز کرد علی شاه بطرف مازندران رفت و هفت ماه در آنجا توقف داشت.

الله یار خان ترخی سر کرده افغانه و **عطا خان** سر کرده ازبکیه که با قوای خود در نواحی آذربایجان و شهر زور در حوالی ممالک روم بودند باصفهان آمده و سپاه خود را نزد **ابراهیم خان** گذارده و خود بمشهد نزد علی شاه آمدند. علیشاه بصلاحدید حسنعلی بیک معیر الممالک از لحاظ اینکه وجود آنانرا مخل در امور سلطنت دید تمهیدی کرد و باتفاق **سهراب خان غلام** که نیز در کارهای حسنعلی خان اخلاص میکرد باصفهان مراجعت دادند تا مراقب رفتار ابراهیم خان باشند و اهتمام کنند که او را بمشهد بیاورند. لکن ابراهیم خان در اصفهان پی بنیت و افکار آنان برده و دستور داد سهراب خان را در حمام کشتند.

سپس ابراهیم خان قوای افغانه و ازبک و سرداران نشان را از راه احسان والفت با خود مهربان ساخت و کم کم بفکر کشور ستانی افتاد و امور اصفهان را به **سلیم خان قرقلوی افشار** که یک چشم بود سپرده و او را عمو اوغلی خطاب نمود.

در اصفهان مردی بنام **شفیعی ابرو** ادعای کشف و کرامت مینمود. ابراهیم خان در رسیدن بمقام سلطنت باومتوسل شد و او چهل سال سلطنت برایش پیش بینی کرد، ابراهیم خان ازجان و دل مرید او شد. هنگامیکه **امیر اصلانخان قرقلوی افشار** که فرمانروائی آذربایجان را داشت چون از علی شاه مظنون و بدگمان بود، ابراهیم خان با او از در ملاطفت درآمد و باخود متفق ساخته علناً سرکشی آغاز کرد و عدهای از قوای افغانه و ازبک را بکرمانشاهان اعزام داشت. **امیر خان** فرزند **یاری بیک خان** میش مست عرب توپچی باشی که ایالت و فرماندهی قوای کرمانشاهان را عهده دار بود در جنگ باقشون ابراهیم خان مغلوب و دستگیر شد و لشکریان ابراهیم خان شهر را با تجار و زواریکه در آنجا بودند

غارت کرده و اسلحه و توپ و خمپاره و باروت و لوازم جنگی که بدستور نادرشاه در آنجا ذخیره شده بود بتصرف در آورده و بر آن تسلط کامل یافت .

ابراهیم خان که خود را **ابراهیم شاه** نامید قصد عزیمت باذربایجان را نمود و چون علی شاه از قصد وی آگاه شد از مازندران بعزم تنبیه برادر خود حرکت کرد ، ابراهیم خان **امیر اصلان خان افشار** را که عمه زاده نادر و حاکم آذربایجان بود احضار نمود و قوای خود را آماده کرد و **میرزا محمد تقی گلستانه** بنام **وکیل الدوله** که بدستور نادر حاکم کرمانشاه بود نیز با ابراهیم خان پیوسته و مابین **زنجان و سلطانیه** جنگ دو برادر آغاز شد ولی فوجی از لشکریان علیشاه که بیش از هفتاد و پنجهزار بودند چون از نظر پیش بینی **شفیعی ابرو** ده نوشته و بر سر علم کرده بودند مطلع شدند بقوای ابراهیم خان پیوستند ، بدین طریق یفافی در سپاه علی شاه ایجاد گردیده و در همان جنگ روی از او بر تافتند و عده ای از آنان متفرق شدند . علی شاه بناچار با سه هزار تن بتهران گریخت و ابراهیم خان پنجهزار سوار بتهران برای دستگیری علی شاه فرستاد و بادستیاری میرزا محسن خان که از جانب علی شاه حاکم تهران و پرونده احسان او بود با همراهی جمعی از رجاله و اوباش تهران علیشاه را ده جوانی بیست و پنجساله بود با سه برادر دیگرش دستگیر و تسلیم کسان ابراهیم خان نمود و آنان علی شاه را بخونخواهی عموزادگان و شاهزادگان افشار از دو چشم نابینا ساخته تل و زنجیر کرده و با حال تباه نزد ابراهیم خان برادرش بردند .

امیر اصلانخان در تبریز اقتدار کاملی بهم رسانید . ابراهیم خان مجبور بسر کوبی او شد لذا در جنگ بین آنان در مراغه ابراهیم خان همان تیرنگی را که در جنگ با برادرش بکار برده و موجب فتح او شد در این جنگ بکار برد ، بدین معنی که دستور داد نظریه و پیش بینی شفیعای ابرو را بر سر علم کرده سپاهیان دشمن را اعلام داشت و همین عمل موجب گردید که قوای امیر اصلان خان شکست خورده و متفرق شدند و امیر اصلانخان مجبور شد براهنمائی **کاظمخان قراچه داغی** که اودوستی و اعتماد داشت بدو هستان قراچه داغ پناه برد و ای کاظمخان پنهان ای

اورا دستگیر کرده و بفرمان ابراهیم خان با **سار و خان** برادرش در تبریز کشته شدند .

ابراهیم خان اقتدار کلی بدست آورد و سپاهیان نادری که در نواحی آذربایجان و لرستان و کردستان و اهواز و هویزه و فارس و بنادر و کرمان با طوایف افغان و ازبک متفرق بودند بدو پیوستند تا جائیکه عدّه قوایش بیکصد و پنجاه هزار تن میرسید و مدت شش ماه در تبریز توقف داشت .

بدین طریق چون دولت عادلشاهی که فقط یازده ماه ادامه داشت زوال یافت. ابراهیم خان **حسینعلی بیگ** (حسین بیگ) برادر خود را صاحب اختیار خراسان کرد و باتفاق **محمد رضا خان قراچورلو** و عدّه دیگر بخراسان فرستاد و اعلام داشت که اگر پادشاهی بارث و استحقاق بحضرت شاهرخ شاه مقرر است همگی مطیع و منقاد هستیم، بنا بر این برای جلوس بمسند سلطنت بعراق و اصفهان عطف عنان نمایند و تاج پادشاهی را زینت بخشند . ولی مقصود ابراهیم خان از این پیغام این بود که در لباس تلبیس خزائن مشهد را بعراق منتقل نموده و ضمناً قلوب اهالی خراسان را بطرف خود متمایل نماید و بدین وسیله شاهرخ را نیز نابود ساختن بمقصود نهائی خود برسد .

بعد از ورود **حسین بیگ** بخراسان رجال و اهالی و اکراد خراسان جوان دادند که عزیمت **شاهرخ** بعراق نزد ابراهیم خان لزوم ندارد و جلوس وی در خراسان بعمل آید، اگر ابراهیم خان بر گفته خود صادق است موافقت نماید که شاهرخ در مشهد بسریر سلطنت جلوس نماید .

بنا بر این همگی اهالی مشهد و سرداران او یماقات خراسان متفق شدند و شهزاده شاهرخ را از ارك بیرون آورده و چون شاهزاده از قبول سلطنت تخاص و امتناع نمود . خوانین و رجال در صحن حضرت رضا علیه السلام اجتماع کرده و باتشکل مجلس مشاوره همگی با سوگند عهد و پیمان بستند و با شاهزاده دست بپیچ دادند و شاهزاده ناچار امر پادشاهی را قبول کرد ، در نهم شوال ۱۱۶۱ هجری در مشهد بتخت سلطنت موروثی جلوس نمود (سلطان اعظم) تاریخ جلوس او

ابراهیم خان بعد از شنیدن خبر سلطنت شاهرخ در هفدهم ذی حجه ۱۱۶۱ در تبریز بمخالفت با شاهرخ برخاسته و بر تخت سلطنت نشست و سکه شاهی بنام خود زد و چون مانند برادرش در بذل و بخشش بهر کس افراط نمود و هر بی سر و پائیرا تطمیع میکرد بدین وسیله عده‌ای را با خود همراه ساخته از آذربایجان با قوای کافی بسی و پنجهزار سوار از راه قم عازم خراسان شد و **مهدی خان افشار** را بسر داری و حکومت آذربایجان منصوب نموده و با سی هزار قوا در تبریز گذاشت.

ابراهیم خان بنه و خوار بار را با علی شاه برادر نابینایش که مقید و همراه او بود در قم متوقف ساخته و خود با قوای کافی راه خراسان را پیش گرفت، لکن پس از ورود بمنزل **سرخه نزدیک سمنان** لشکریانش ده طماع بودند متفرق شدند و جمعی از آنان نزد شاهرخ و بقیه باوطن خود شتافتند. ابراهیم خان با عده‌ای از قوای افغانی بقم مراجعت کرد و در آنجا **میر سید محمد متولی مشهد** که مأمور تعمیر و حفاظت شهر قم بود با کمک اهالی قم دروازه‌های شهر را بروی ابراهیم شاه بستند و با فاغنه که بسر کرد **کی الله یار خان و شاهین خان** بودند پیغام دادند که شاه را بدست ما بدهید و خودتان هر جا که خواهید بروید، لکن آنها متقاعد نشده بچپاول و غارت شهر پرداخته باغنائمی که در قم و بین راه بدست آوردند از راه **ساوه عازم قندهار** شدند. در عرض راه بهر جا میرسیدان بقتال و غارت و تخریب میپرداختند. **میر سید محمد متولی** جریان امر و فرار ابراهیم شاه را بشاهرخ شاه نوشت و اضافه نمود که غنائم و اسباب پادشاهی که بدست آمده تعلق بشما دارد و بهر اسب فرمائید حواله نمایم شاهرخ شاه در جواب او نوشت که من شما را بجای عم و بازوی خود میدانم، بزودی اسباب پادشاهی را برداشته و بمشهد بیائید.

ابراهیم خان یا ابراهیم شاه بر اهنمائی عم و او غلی بناچار بقلعده **قلاپور** (قلعه‌ای است ما بین ساوه و قزوین) متحصن شد و اهل قلعه به سیله پناه خان **اپوری** او را دستگیر و چگونگی را بشاهرخ شاه معروض داشتند و شاهرخ

فرمانداد او را با برادرش علی شاه که نابینا بود بجانب خراسان گسیل دازند و در بین راه او را کور نموده و بدستور شاهرخ شاه هلاکش ساخته و جنازه اش را با علی شاه نابینا بمشهد آوردند. علی شاه را نیز در روز اول ورود بمشهد بقصاص خون شاهزادگان نادری و بخو نخواهی برادران و بنی اعمام خویش در سال ۱۱۶۱ بوسیله زنان حرم نادری قطعه قطعه گردیده بدیار عدم فرستادند. قبر عادل شاه در مشهد زیر گنبدی نزدیک غسالخانه قبرستان قتلگاه میباشد ولی قبر ابراهیم خان معلوم نیست :

دیدنی که خون ناحق پروانه شمع را چندان امان نداد که شب را سحر کند پس از چندی عده ای از امرای خراسان باتفاق گروهی از اوباشان شاهرخ را از سلطنت عزل کرده و او را کور و مجبوس ساختند و میر سید محمد متولی پسر میرزا داود را که دختر زاده شاه سلیمان صفوی و در عصر نادر شاه متولی آستان رضوی بود در پنجم صفر ۱۱۶۲ بمقام سلطنت رسانیدند و پس از تاج گذاری بزیارت حضرت رضا علیه السلام از دروازه دارالاحفاظ مشرف شده و ضریح مرصعی که نادر شاه برای مقبره خود در ایام سلطنت ساخته بود نیاز قبر مطهر حضرت رضا علیه السلام نمود و خود را شاه سلیمان نامید و سلطان داود میرزا پسر بزرگ خود را بنیابت تولیت آستان رضوی منصوب کرد و صدارت را به میرزا مقیم و امیر علم خان خزیمه را بوکالت مطلق تعیین و باقی مناصب را بسایر رجال داد ولی این دولت مستعجل دیرنی نیائید که یکی از سرداران شاهرخ شاه بنام یوسف علی بر شاه سلیمان تاخته و پس از چهل روز او را از سلطنت خلع کرده و کشتند. دوباره شاهرخ را با چشم نابینا بسلطنت مستقر نمودند.

از زمان پادشاهی علی شاه تا سلطنت مجدد شاهرخ شاه نابینا جنگهای مکرری در قم و عراق (اراک) و در مشهد (چهار باغ) بین سرداران قزلباش و افغانه و ایلات از قبیل آزاد خان افغان و سلیم خان و کیل الدوله و ابراهیم خان و برزو بیک مین باشی شاهرخ شاه و سعادت قلیخان و محمد حسین خان قرائی و بهبود خان اتکی و میر علم خان خزیمه و احمد خان بیات و جعفر خان کرد و امیر خان

توپچی باشی عرب میش مست و خوانین ترك و اكراد افشار و خبوشان برای سلطنت شاهرخ و میر سید محمد متولی و باز شاهرخ زوی داد که تفصیل آن در **مجله التواریخ تألیف ابوالحسن بن محمد امین گلستانه** مذکور است .

از جمله اینکه بدستور شاهرخ شاه پنج نفر از برادر و پسر و برادرزاده های علی شاه برای اینکه بعداً مدعی سلطنت نشوند و در حر مسرای او بودند طناب بگلوی آنان انداختند که بوسیله **سعادت قلیخان** کشیکچی باشی قرقلو و **قربا نعلی خان** جزایر چی باشی وصفی قلی خان قرقلو که از خویشاوندان شاهرخ بودند جلو گیری شد ولی سه نفر از آنها خفه شده بودند و دو نفر دیگر بنام **حسن میرزا** و **حسین میرزا** که نیمه رمقی داشتند جان سلامت بدر بردند . در سلطنت میر سید محمد جنگی در هرات در گرفت و بنفع افغانان پایان پذیرفت .

هنگامیکه میر سید محمد (سلیمان شاه) برای تفریح و گردش برادگان رفته بود

امیر علی خان بدستاری حسین خان قرائی دامیر مهر ابخان و جمد رضا بیک اشیک آقاسی

سابق که رئیس نگهبانان شاهرخ شاه بود بایکدیگر تباہی کرده و شاهرخ شاه مخلوع را نابینا کردند . چون میر سید محمد از این ماجرا آگاه شد سخت بر آشفت و قصد ترك سلطنت کرده از درباریان تقاضا نمود که موافقت نمایند تا بعبتبات عالیات برود ولی همگی متفقاً مخالفت کرده و اطاعت کامل خود را اعلام داشتند . سپس میر سید محمد مناصب بعضی از امرا را تغییر داد و پس از هفت روز **امیر علم خان خزیمه** را مجدداً برتبه وکالت عالیة سلطنت سرافراز نمود .

جریان تجدید سلطنت شاهرخ شاه نابینا این بود . هنگامی که امیر

محراب خان ناظر پادشاهی فوت نمود **امیر علی خان** مأمور شد تا **امیر** را از جنازه سردار متوفی تشییع نمایند، در این اثنا دو هزار سوار در جلوه از سلطنتی بسر

کردگی **یوسفعلیخان جلایر** خادم مشهد **بازالخان** برادرش ایستاده بودند و اعزاز

کردند که حسب الامر شاهی آماده سان هستند . **امیر علم خان** بعرض شاه

(میر سید محمد) رسانید که از اظهارات **یوسفعلیخان** آثار خیانت ظاهر است

و نظر یوسفعلی خان این بود که چون دختر میرزاخان سلطان جلایر که زوجه شاهرخ شاه بود نامه‌هایی بامرائی که شاهرخ شاه را خلع کرده بودند نوشته و از نابینا شدن او اطلاع داده بود که دروغ است، بالاخره سران ایلات اویماق و جلایر را تحریک بقیام علیه سید محمد کرده بود ولی در آنموقع که امر بتشییع جنازه محرابخان رفته بودند دو هزار سوار جلایر بتدریج از دروازه‌های چهار باغ وارد شده و سید محمد معروف بشاه سلیمان را از خلوتخانه بیرون کشیده و چشم او را کور کردند و شاهرخ شاه را که خیال میکردند چشمدار است چون دیدند کور است از کرده خود پشیمان شدند و بزوجه شاهرخ لعن فرستادند ولی شاهرخ را به بینائی شهرت دادند و بر تخت سلطنت نشاندند. در یازدهم شهر ربیع الثانی ۱۱۶۳ هجری چون امر بعد از تشییع جنازه از این واقعه آگاهی یافتند جنگی در گرفت و پس از کشتار زیادی در چهار باغ عاقبت الامر همگی نسبت بشاهرخ شاه اظهار اطاعت و انقیاد نمودند و شب هنگام یوسف علیخان سید محمد و خانواده‌اش را از چهار باغ بیرون آورده باریک برده و پس از چندی زبان او را که فصاحت بسیار داشت نیز قطع نمودند، چون **بهبود خاں** بیگلر بیگی هرات و **امیر خان توپچی باشی** که در هرات منتظر شاه سلیمان (سید محمد) بودند وضع را بدین منوال دیدند **بنزد احمد شاه ابدالی** رفته و بوی اظهار اطاعت نمودند.

یوسفعلی خان سرداران خود را بانقام کشیدن از امیر علم خان تشییع مینمود ولی در آن موقع پولی در خزانه نبود و خزانه نادری تماماً بتاراج رفته بود لذا شاهرخ عاجز ماند و بناچار دستور داد بجواهر خانه نادری بروند، بنابراین همگی بجواهر خانه ریخته و آنچه جواهر بود بتاراج بردند و حتی بعضی از آن جواهرات را بتوبره‌های اسب خود ریخته و میبردند. پس از چند روز که آنچه باقی بود بردند ببهانه جمع آوری قوا و افواج سرانجام روانه قلعه کلات شده و از آنجا دیگر بمشهد مراجعت نکرده رحل اقامت افکندند.

احمد خان فرزند زمانخان ابدالی سدوزه ای قبل از سلطنت نادرشاه هرات سکنی داشت و در ایام سلطنت محمود و اشرف در اصفهان در انقلابی که در هرات

روی داد و ذوالفقار خان ابدالی زمان پدر او را کشته و علم ریاست برافراشته بود. احمد خان فرزند او از خوف ذوالفقار خان بقندهار گریخت و در میان فرقه غلزائی بسر میبرد. هنگامیکه نادر بقندهار آمد چون عبدالغنی خان و رحیم خان افغانی ابدالی با لشکر خود در رکاب نادر بودند ابدالیها که با احمد خان بد گمان شده بودند او را محبوس ساختند ولی پس از اینکه نادر شاه قندهار را فتح نمود احمد خان را از زندان آزادی بخشید و مقرب در گاه نادر شد. هنگامیکه احمد خان در فتح آباد شب قتل نادر حضور داشت، درویشی باو رسیده گفت که در جبهه تو آثار پادشاهی میبینم و یک توپ کرباس بده تا برای تو خیمه و سرا پرده دوخته و بدان وردی بخوانم که بهمین زودی سلطان میشوی. احمد خان کرباس را بدو داد و درویش همانجا خیمه بسیار کوچکی مانند سرا پرده شاهان بریده و دوخت و این خیمه همیشه نزد احمد خان بود. اتفاقاً پس از سه روز که قتل نادر شاه بوقوع پیوست و احمد خان با لشکریان خود بطرف هرات میآمد تا سه منزل که از محل قتل دور بودند درویش همراه بود و لشکریان باتفاق سپهسالاری احمد خان را قبول کردند و درویش دسته علفی چیده و بجای جیقه بر سر احمد خان نصب کرده و همگی او را احمد شاه نام نهادند.

پس از ورود بقندهار محمد تقی خان شیرازی ده بچکم نادر با توکلی خان حاکم کابل مأمور گرفتن خزانه کابل و لاهور و پنجاب بودند، با خزانه و پیشکش های حکام بطرف مشهد و دیدار نادر و تحویل خزائن میآمدند، چون از قتل نادر (الملاعی) نداشتند یکروز قبل از ورود احمد شاه و قوای افغان در چمن قندهار منزل کرده بودند. احمد شاه بر سر آنها تاخت آورده و خزائن نادری و فیلها و سایر غنائم را منصرف شد و محمد تقی خان را نزد خود نگاهداشت.

احمد شاه بر قندهار تسلط کامل یافت و محمد تقی خان با عده قزلباش نو کبری او را قبول نمودند، کم کم کار احمد شاه بالا گرفت و سده بنام خود زده و ایالات یوسف زائی و عمرزیه و سدوزیه و سایر ده این از فرقه غلزیه و ابدالی عده بسیاری را هم آورده و با فرقه قزلباش که قلیل بودند تعداد لشکریانش بچهار هزار تن

رسید و عزم تسخیر ولایات هندوستان را نمود . بعضی از محال عزنین را متصرف شد ولی در این اثناء نامه **بهبود خان و امیر خان** از هرات بوی رسید و حقیقت حال شاهرخ و خلع شاه سلیمان (سید محمد) و نفاق قزلباش را دریافت . لذا از تصرف بلاد هندوستان منصرف و مصمم سفر خراسان گردید .

پس از ورود احمد شاه بهرات چون قزلباش باوی مخالفت کردند ، بهبود خان و امیر خان پس از نه ماه جنگ و خونریزی با الاخره قوای قزلباش شکست خورده و سرداران شان زندانی شدند ، سپس حمله بمشهد را آغاز نموده تا به **جام و ننگر** رسیدند .

امیر علم خان فرزند اسمعیل خان خزیمه که بعد از فوت پدر همیشه ملتزم رکاب نادر شاه و تربیت یافته او و بعقل و کیاست و تدبیر و تهور مشهور تر از تمام امرای خراسان بود، چون در غیبت او که بتشیع محراب خان رفته بود یوسف علیخان جلایر و برادرش زالخان باتفاق سرداران دیگر ، شاه سلیمان را از سلطنت خلع و او را نا بینا کرده و شاهرخ، نابینا را بسلطنت گماشته بودند ، **امیر علم خان** را خوش نیامد و در مقام انتقام بر آمد و بکلات بتعقیب دو برادر رفت . پس از جنگی که در آنجا بوقوع پیوست بالاخره دو برادر را دستگیر و بمشهد آورده بقتل رسانید و کم کم بفکر خود سری افتاده با جمعی از سران ایلات و اکراه از ضعف سلطنت شاهرخ شاه که بعلت بی چشمی و نفاق امرای درباری و مخصوصاً اختلاف دو پسرش نصرالله میرزا و نادر میرزا قدرتی نداشته استفاده کرده علم طغیان بر افراشت و خواهر **دولبخان** را بحباله نکاح در آورد و بتدریج در خراسان صاحب اختیار و اقتدار شد و بقصد تسخیر نیشابور و مطیع ساختن ایل بیات نیشابور بدانصوب عزیمت نمود ولی در اثناء محاصره خبر ورود **احمد شاه درانی** را بجام شنید لذا از محاصره دست برداشته و بجانب جام برای مقابله با احمد شاه رهسپار گردید ولی در سپاه وی نفاق و اختلاف رخداد و هر دسته بطرف اوطان خود روان شدند . امیر علمخان بناچار بقلعۀ **تون** (فردوس) فرار نمود و بنه و حرم خود را نزد **امیر معصوم خان** برادرش در آنجا گذارده و خود اونزد **دولبخان** گردشاملو

که پدرزنش بود رفت ولی در بین راه افراد ایلات او را دستگیر و بمشهد نزد شاهرخ شاه آورده و اورا پس از کور کردن کشتند •

چون احمد شاه اوضاع ایران را مختل و امرا را در مقام نفاق دید باهفتاد هزار سوار از جام ولنگر وارد تون شد و آنجا را محاصره کرد، امیر معصوم خان با جمعیت قلیلی با کمال رشادت مقاومت نمودند. لکن در این میان از خبر قتل برادرش در مشهد مطلع شد، گریبان چاک کرد و بناچار با احمد شاه تسلیم گردید و قلعه را به تصرف وی داد.

احمد شاه در سال ۱۱۶۴ برای بار دوم بجانب خراسان متوجه گردید • نیشابور را محاصره نمود و عباسقلی خان بیات که از طرف شاهرخ شاه حکومت نیشابور را داشت با دو هزار نفر بمدافعه پرداخت • پس از چندین جنگ متوالی افغانان ابدالی با دادن دوازده هزار تن کشته بهرات باز گشت نمودند و در آنجا احمد شاه قوائی بدست آورده و در همانسال بسند و بلوچستان حمله و آنجاها را متصرف شد و قدرتش افزون گردید • مجددا عزم تسخیر خراسان کرد و از جام ولنگر گذشته مشهد را محاصره نمود. چون دانست ده با جنک تصرف مشهد میسر نیست از در حیلہ در آمد و از شاهرخ شاه تقاضای ملاقات او و زیارت حضرت رضا علیه السلام را کرد و شاهرخ شاه روز بعد با چند نفر از غلامان بعزم دیدار احمد شاه از مشهد خارج و بشاه درانی رسید و روز دیگر متفقاً بمشهد آمدند و پس از زیارت امام علیه السلام به اربک پادشاهی رفتند و احمد شاه از شاهرخ شاه تقاضا کرد ده برای سرکوبی دشمنان سلطنت مقتضی است نور محمد خان افغان برای تنبیه سر دشمنان خراسان بنیابت سلطنت گماشته شود و شاهرخ شاه قبول نموده و وی را بنیابت سلطنت بر گماشت و با شاهرخ شرط کرد ده سله بنام احمد شاه بدهد و خطه نیز بنام او خوانده شود و مهر و فرامین بنام شاهرخ باشد، بعد از عقد قرارداد شاهرخ مهر خود را بدین بیت مسجع ساخت :

یافت از الطاف احمد پادشاه شاهرخ بر تختشاهی، تکیه گاه

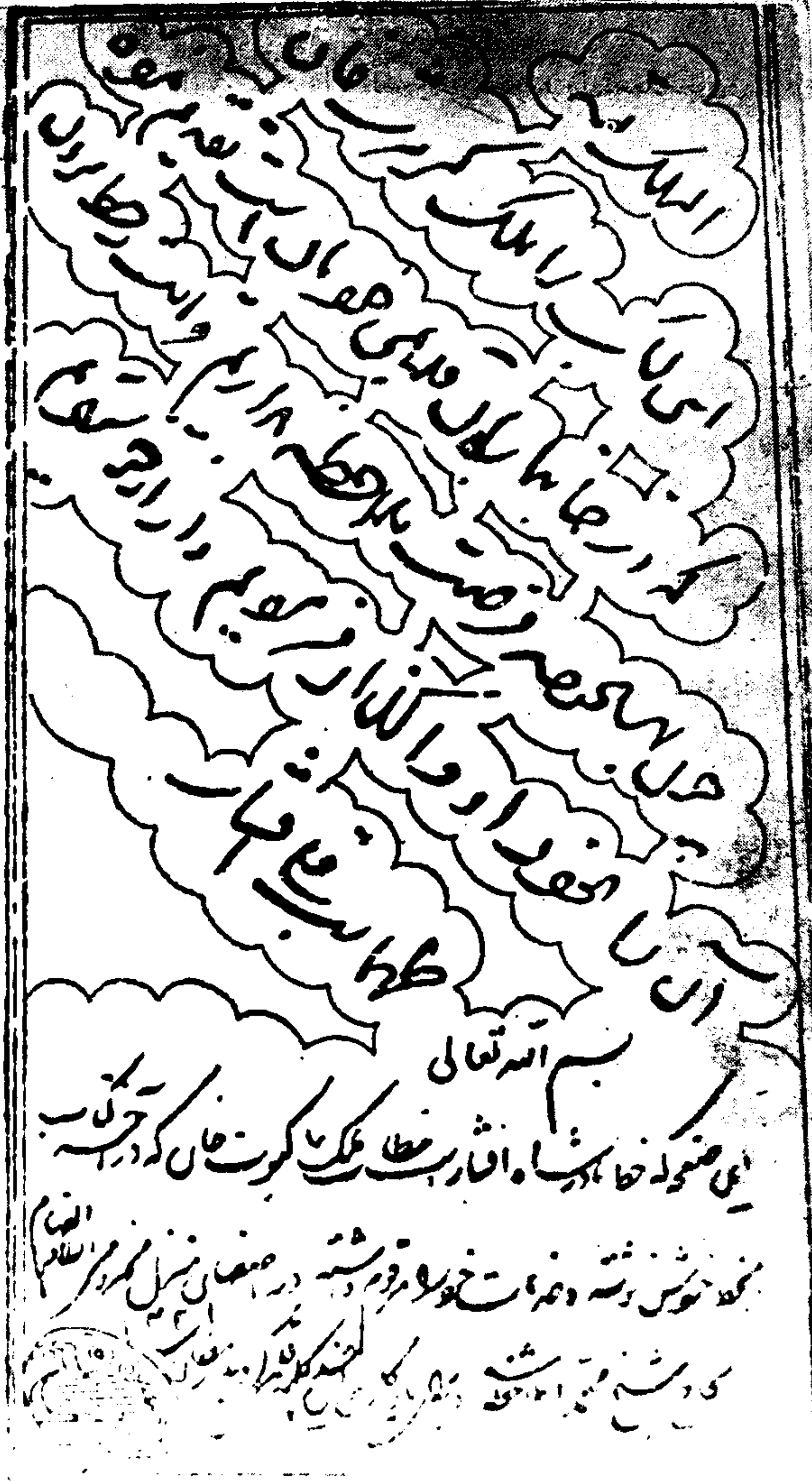
سپس احمد شاه درانی بعزم دیند جوئی و تسخیر نیشابور بدان ناحیه

رهسپار شد و هنوز نیشابور و مزارع آنحدود از جنگهای سال گذشته ترمیم نشده بود. چون عباسقلی خان بیات صاحب اختیار آنجا شهر را در حال محاصره قوای احمد شاه دید مصلحت در آن دید که بوساطت شاه قلیخان وزیر تسلیم گردد مشروط بر اینکه قوای افغان بابتتقام جنگ سال گذشته نباشند و بجان و مال مردم گزندى نرسانند.

در ابتدا احمد شاه شرط مزبور را قبول نموده و شهر را متصرف شد ولی چنان آتش ظلم را بر افروخت که بنیاد شهر را درهم ریخت و بجان و مال مردم شهر ابقا نمود و سوای مسجد جامع آبادی نگذاشت و لشکریان او آنچه بود و نبود بیغما بردند و در مدت هیجده روز از اقربا و ضعفا و عجزه هر چه بود کشتند. احمد شاه پس از تصرف نیشابور در سال ۱۱۶۵ قصد تسخیر سبزوار را نمود و چون در آنجا مقاومتی ندیدند از اهل شهر عدهای از سادات و علما و صلحا و اتقیا را شربت شهادت چشانیدند و از نهب و غارت فرو گذار نکردند. از آنجا بفرستاد تسخیر مازندران و گرگان افتاد و شاه پسند خان افغان را با سی هزار سوار بدانصوب اعزام داشت. در این اثنا محمد حسن خان قاجار پسر فتحعلی خان که در استر آباد حاکم بود عیسی خان کرد و حسن خان ننگ قاجار را با دو هزار سوار بجلو لشکر افغان فرستاد و در دشت مزینان با قوای افغانی مقابل شده و بجنگ پرداختند و قتل و جدال در گرفت، نیروی قاجار با عده بسیار قلیل بر لشکر افغان ظفر یافته و ابدالیان را مجبور بفرار کرده، و بسبزوار مراجعت نموده با احمد شاه پیوستند. احمد شاه بناچار بطرف هرات رهسپار گردید و در آنجا تصمیم گرفت عباسقلی خان بیات حاکم نیشابور را که اسیر او بود بقتل برساند ولی خدا نخواست و با رخصت از احمد شاه بمشهد آمده و خود را بنیشابور رسانیده بجمع آوری قوا پرداخت و در مدت کمی علم شوکت و اقتدار برافراشت.

احمد شاه از هرات بقندهار رفت و باتفاق محمد تقی خان شیرازی پس از حمله مجدد ببلوچستان و سند با قوای کافی به ملتان و عزنین و کابل و جلال آباد و پیشاور و اٹک و لاهور و دهلی عزیمت کرد. محمد شاه که مریض بود بامشورت

تصویر شماره سی و نهم

تصویر شماره سی و نهم

نواب وزیر الممالک و قمرالدین خان و ابومنصور خان خواهرزاده سعادتخان و برهان الملک قوای کافی در حدود دویست هزار تن جمع آوری و با مقابله با قوای افغان آنان را شکست دادند لکن قمرالدین خان کشته شد و احمد شاه ناچار به هراند فرار نموده و از شالامار گذشته بقندهار وارد شد.

هنگامیکه لشکر احمد شاه از طایفه قاجار بسرداری محمدحسن خان قاجار شکست خورده و بهرات رفت نور محمدخان افغان که نیابت سلطنت شاهرا در مشهد عهده دار بود از طرف احمد شاه بقندهار احضار شد. در بین راه در دولت آباد تربت حیدریه امیر خان قرائی را نظر بخدماتی که بشاه درانی نموده بود بسرداری محولات و مشهد منسوب نموده و خود با لشکر افغان بقندهار رفت.

شاهرخ شاه پس از عزیمت نورمحمدخان افغان فریدون خان قالاہی غلامخود را به نیابت و نظام امور سلطنت تعیین نمود و امیر خان قرائی که از نفاق سرداران خراسان و دربار شاهرخ شاه آگاه شد بطمع تسخیر مشهد با جمعی از همراهان و فرقه افغانان درانی بعنوان زیارت مرقد امام علیه السلام داخل شهر مشهد شده و سر بازان دروازه ها را متصرف گردیده بنای دست اندازی بمردم مشهد را گذارد. شاهرخ شاه بواسطه دفع شروی میر حسین خان افشار و احدالعین و فریدون خان نایب السلطنه را به اخراج امیرخان مزبور مأمور نمود و از دروازه چهار باغ در میان خیابان افغانان را بقتل رسانیده و فرقه قرائی را دستگیر و اسب و سلاح آنان را گرفته با کمک مردم شهر امیر خان را از شهر بیرون کردند و بدولت آباد رفت.

چون فریدون خان بامور سلطنتی شاهرخ شاه تسلط کامل یافت فرزندان شاهرخ شاه بنام نصرالله و نادر که خود را جانشین پدر میدانستند با هم تبانی کرده و نصرالله میرزا باعده ای از غلامان خود فریدون خان قالاہی را کشتند. شاهرخ شاه پس از اطلاع از قتل فریدون خان سخت بر آشفته و نصرالله میرزا را تنبیه سختی نموده و غلامان قاتل فریدون خان را کشت.

نصرالله میرزا پسر شاهرخ شاه که جوانی پر آشوب و متهور بود، شاهرخ

بناچار ویرا بنیابت سلطنت برگزید ولی پسر دیگرش نادر میرزا محبت بیشتر داشت و قصد داشت ویرا بنیابت سلطنت انتخاب کند لذا تمهیدی برانگیخت و بنصرالله میرزا گفت که برای سرکوبی سرداران خراسان اعانت و کمک کریم خان زند که در عراق و فارس حکومت میکند ضرورت دارد بنا برین اورا بعراق فرستاد ولی غرضش اینبود که وی را باین بهانه بعراق فرستاده و نادر میرزا را بنیابت سلطنت بگمارد •

نصرالله میرزا قبول مأموریت نمود و صندوقچه مملو از جواهرات قیمتی که باقی مانده بود همراه برداشته با صد نفر غلامان بعراق رهسپار گردید، در نیشابور قوای عباسقلی خان بیات حاکم آنجا شبانه بر سر او ریخته و صندوقچه را با بعضی اشیاء دیگر از وی ربودند • نصرالله میرزا بمسافرت خود ادامه داد و حکام عراق بدستور کریم خان زند پیاس حقوق نادرشاه ولینعمت خود او را در همه جا اعزاز و اکرام کردند و از وی استقبال نمودند و چون بشیراز نزد کریم خان زند رسید مورد پذیرائی شایانی قرار گرفت، پس از ابلاغ پیام شاهرخ شاه قبول فرستادن قوای بخراسان نموده و در صدد تهیه و تدارک قوا بود که در این بین نامه ای از جانب شاهرخ شاه بکریمخان زند رسید دائر باینکه نصرالله سفیه و جاهل است و از راه مکر و خدعه فریدون خان غلام ولله خود را بی تقصیر بقتل رسانیده و اینک ده برای استمداد بدانجا آمده قصد دارد ما بین خراسان و عراق مفسده برپا کند، لذا تقاضای او را مبنی بر درخواست قوا نپذیرند، زیرا در خراسان احدی ادعای سرانندی ندارد. کریم خان پس از اظهار مجدد نصرالله میرزا نامه پدرش را باو نشان داد و چون از مضمون نامه مطلع شد بی نیل بمقصود با صد نفر غلامان خود بجانب خراسان رهسپار گردید •

شاهرخ شاه که پس از اعزام نصرالله میرزا بعراق نادر میرزا را بنیابت سلطنت منصوب کرد چون نصرالله میرزا خود را با عجله بمشهد رسانید موجب توحش نادر میرزا گردید و ناچار بسمت چناران فرار کرد و نصرالله میرزا در مسند فرمانروائی متمسک شده و جمعیتی فراهم آورده و با اجازه پدر عازم تسخیر نیشابور

گردید. عباسقلی خان فرزند حسنخان بیات حاکم نیشابور جنک را صلاح ندیده و در شهر تحصن اختیار کرد. در این میان شاهرخشاه از فرصت استفاده کرده مجدداً نادر میرزا را مأمور رتق وفتق امورات سلطنتی گردانید و قدغن کرد که هر گاه نصرالله میرزا بمشهد مراجعت نماید از دخول او بشهر جلو گیری نمایند. نصرالله میرزا از این واقعه مستحضر شده دست از محاصره نیشابور برداشته با عجله بمشهد برگشت و چون دروازه ها را بروی خود بسته دید یکشب در خارج شهر بحال سرگردانی بود ولی مردم شهر بعلمت ظلم و تعدی که از نادر میرزا دیده و ناراضی بودند نصرالله میرزا را بشهر وارد کردند. شاهرخشاه اضطراراً بحرم مطهر حضرت رضا علیه السلام پناه برده و نادر میرزا بنیشابور فرار کرد. نصرالله میرزا پس از ورود بشهر باستان قدس مشرف و بحضور پدر رسیده و متفقاً بچهارباغ بعمارت سلطنتی وارد شدند و پس از چند روز تدارکاتی دیده و قوائی بدست آورده و بگردنهای خبوشان حمله کرد. احمد شاه درانی پس از شکست در جنک هندوستان و فرار و برگشت بقندهار **لقمان خان** برادر زاده اش را که حکومت قندهار را داشت و بواسطه سرکشی که کرده بود بقتل رسانیده، همفکر تهیه قوا و تجهیزات جنگی برآمد. در این میان از فوت **محمد شاه** و برگزیدن **احمد شاه** بسطنت هندوستان و فوت سردار بزرگ هندی **نواب ابومنصور خان** مشهور به **صفر جنک ایرانی** همشیره زاده **سعاد تخان برهان الملک** و نفاق بین سرداران هندی آگاهی یافت و مصمم رفتن بهند گردیده و تا نزدیک دهلی رسید. **عماد الملک** سردار هندی چون با احمد شاه مخالف بود یکنفر از شاهزادگان تیموری را بسطنت گماشته و ویرا بنام **عالمگیر** خطاب نمود. بالاخره احمد شاه درانی را بدهلی آورد و دختر محمدشاه متوفی را بنام **بیگم** بعقد ازدواج او در آورد و دختر عالمگیر را با تیمور شاه فرزند وی ازدواج نمود، سپس احمد شاه درانی روانه قندهار شد. چون امر سلطنت ایران را درهم دید و نفاق سرداران خراسان را مطلع شد فرصت غنیمت شمرده مصمم عزیمت بخراسان گردید در این میان نامه عالمگیر بوی رسید بمضمون اینکه چون **عماد الملک** خیال سرکشی دارد احمد شاه برای سرکوبی او بهندوستان عزیمت

نماید . احمد شاه از مسافرت بخراسان منصرف شده بجانب هندوستان شتافت ، چون عماد الملك از نامه‌ای که عالمگیر با احمد شاه نوشته بود مطلع شد ویرا با چند نفر از یارانش بقتل رسانید و قوای کافی برای جلو گیری از شاه درانی آماده ساخت ، بالاخره قوای هند در جنگ بزرگ با احمد شاه شکست فاحش خورده و احمد شاه پس از یکماه از هندوستان بقندهار آمد .

احمد شاه که همیشه طایر خیالش در فضای تسخیر ممالک ایران در پرواز بود این اوقات که با نیل بمقصود از هندوستان بقندهار آمد از نفاق بین سرداران خراسان و عراق و آذربایجان که پس از قتل نادر شاه ایجاد شده و بخوبی اطلاع یافته بود موقع را مغتنم شمرده در سال ۱۱۸۳ برای با رسوم مصمم بتسخیر ایران شد و بایکصد هزار نفر از قندهار کوچ نموده و وارد هرات گردید . در **مجموع التواریخ** از قول **ابوالحسن غفاری در گلشن مراد** ذکر شده است که چون نصرالله میرزا بفرمان شاهرخ شاه برای استمداد بدر بار کریمخان زند رفت ، احمد شاه قبل از رسیدن کمک کریمخان با سیصد هزار نفر از افغانه و ایل هزاره و بلوچ و هندی و ششصد زنجیر فیل و هفتصد عراده توپ از قندهار عازم خراسان و مشهد شد ، شاهرخ پس از اطلاع از حمله احمد شاه از ایلات نواحی مشهد و اکراد و افشار و بیات استمداد کرده . آذوقه یکساله آنانرا فراهم و برج و باره شهر مشهد را مستحکم نمود . پس از ورود احمد شاه بحوالی مشهد دو روز در طرق اردو زد و بیروز سوم بقریه کل شورش لیلو متری مشهد آمد و در محلی که سابقا هنگام تسخیر مشهد اقامت نموده بود سنگربندی کرد . لیکن عده‌ای از سردگان و خدایان ایران **محمد حسین خان** درد قراچورلو و **جعفر خان زعفرانلو** ، خدا بخش کیلوانلو و دیگران که در دربار شاهرخی بودند وی را ترک نموده باوطلبان خود رفتند . **نصرالله میرزا** پس از رفتن سرداران باده بیست نفر از غلامان در مشهد راه ای مراد از کل فراشت و هر روز با فوجی از غلامان بیخاطر اردوی افغان تاختمند و بدامت و دستار بسیاری بآنان میرسانید و بشهر بر می‌داشت ، منالایک شب که بحکم احمد شاه **میرخان بلوچ** با دوازده هزار پیاده بشهر حمله نمود ، هنگامیکه نزدیک باره

شهر شد نصرالله میرزا با دویست نفر از دروازه بیرون شده و صد نفر از افراد خود را تحت فرمان خود و صد نفر دیگر را بسر کردگی محمد سیاه منصور که جوانی دلاور بود قرار داد و از دو طرف حمله کردند و شبانه این عده قلیل داد مردانگی دادند و صبح آنشب معلوم شد که شش هزار نفر بلوچ و هزاره کشته شدند و نصرالله میرزا با محمد سیاه منصور سرهای بسیاری از دشمن را بشهر آورده و در دروازه معروف کلات در یکجا ریخته و کوهی پدید آمد. این تهور موجب جرئت اهالی شده بطوریکه مردم بازاری و مخصوصاً اوباش شهر بشوق جنگ و مجادله افتاده و از شهر بیرون آمده بسنگر های دشمن یورش نموده و کشتار بسیاری کرده و مقداری غنائم بشهر آوردند •

روز دیگر نصرالله میرزا با ده سوار بعنوان تماشا و خبر گیری با رشادت فوق العاده از شهر بیرون شده و باردوی احمد شاه آمده در نیمه راه چهار نفر از آن ده تن را در سر راه گذارده و باشش نفر دیگر از محاذی سنگر های دشمن گذشته و همینکه بانتهای اردو رسید از آنجا داخل اردو گردید و خود را کنار خیمه احمد شاه رسانید و لمحہ ای در آنجا ایستاد و مجلس احمد شاه را تماشا میکرد ، از آنجا بمرکز اردو آمد . اتفاقاً سربازی که اهل شهر و جزو لشکریان دشمن بود شاهزاده را شناخت و با فریاد شاهزاده را معرفی کرد و چون با اطلاع احمد شاه رسید غوغائی برپا شد و موجب وحشت اردو گردید . تمام قوای دشمن بحکم احمد شاه بدستگیر نمودند نصرالله میرزا شتافتند ولی شاهزاده با همان شش نفر خود را از اردو بیرون آورده و تا نزدیک دروازه شهر بسنگر نگهبانان دشمن رسیدند . پانزده هزار سوار افغان او را تعقیب مینمودند و چون در نزدیکی شهر رسیدند جنگ و گریز شروع شد و یک میدان اسب بشهر مانده در مشهد (که شاید محل قبر میر فعلی باشد) عده ای از سپاهیان مشهد که در گوشه و کنار آنجا منتظر بر گشت سردار خود نصرالله میرزا بودند بکمک وی شتافته بقلب سپاه دشمن تاختند و هزارتن از قوای افغانی را بخراب هلاک افکندند و بقیه باردوی احمد شاه فرار کردند •

پس از ورود نصرالله میرزا بمشهد هر یک از غلامان شاهزاده سه چهار

سر از سرهای کشتگان افغانی را باسبهای خود بسته بودند احمد شاه در حین این جنگ در بالای کوشک خود در وسط اردو بادوربین کوششهای مردانه شاهزاده را میدید و بزبان افغانی میگفت (روی دغسی وای روان دغسی) یعنی پسر مثل این باید و فرزند چنین شاید. زبان باستهزای و سرزنش تیمور فرزند خود میگشود. نصرالله میرزا بر اثر ابراز اینگونه دلاوریها و شجاعتها ممدوح اکثری از شعرای عصر خود گشته مخصوصاً **آذریگدلی شاملو** قصیده ای در مدح شاهزاده ساخته که مطلع آن این است و تتمه آن با اسم ممدوح است، بدیوان اشعار وی رجوع شود.

قصیده:

نقل جهان گذارمت هان بخلاف نشمری راز مهان شمارمت هان بگراف نشمری
رشادتهای نصرالله میرزا موجب شد که احمد شاه دست از تسخیر و تصرف مشهد بردارد. بنابراین بصوابدید جمعی از امراء خود از قزلباش مانند **شکرخان قورت و محمد تقی خان شیرازی** که از عهد نادر شاه تا آن هنگام در رکاب احمد شاه بود و **میرعلی (علم) خان** عرب خزیمه و عده دیگر بنا را بمصالحه گذاشته و **شاه ولیخان** را که وزیر اعظم او بود برای مذاکره صلح نزد شاهرخ فرستاد و شروط مصالحه این بود که یک رأس اسب سواری نصرالله میرزا که مبلغ سه هزار تومان بها داشت برسم تحفه با احمد شاه داده شود و یکی از دختران شاهرخ بعقد ازدواج **سلیمان شاه** پسر میانه احمد شاه درآید و یکنفر از پسران شاهرخ باتفاق احمد شاه بقندهار برود تا یکی از دختران خود را بحاله نکاح شاهزاده درآورد.

شاهرخ شاه شروط را قبول نمود، لیکن در عوض دختر خود دختر فریدونخان **گرچی** را که مورد نظر شاهرخ بود باتدارکات فراوان و چند نفر کنیزان و خواجده سرایان باردوی احمد شاه فرستاد و یکی از پسران شاهرخ نیز بهمراهی احمد شاه هروزهشتم صفر ۱۱۸۴ از خارج مشهد بقندهار عزیمت نمود.

پس از ورود احمد شاه بقندهار معلوم گردید که دختر پسر احمد شاه **نمزد** پسر شاهرخ نموده در گذشته است و پسر شاهرخ مدتی در قندهار نزد احمد شاه بسر برد تا در سال ۱۱۹۸ که احمد شاه بمرض جذام بدو رسید حیات کف،

تیمور شاه پسر ارشدش بسلطنت رسیده آنگاه پسر شاهرخ با اجازه او بمشهد
مراجعت نمود •

نصرالله میرزا پس از ابراز شجاعتها در جنگ با احمد شاه مست غرور و جوانی
گرفته خيال جهانگیری در سر میپرورانید و چون گنجینه پدرش خالی بود
بتحریرك برخی تنك مایگان او را اغوا نمودند که جدّ اعلاى شاهزاده که نادر
شاه باشد مبلغ خطیری از طلا و نقره و جواهرات قیمتی صرف تعمیر و تزئین رواق
حضرت امام هشتم علیه السلام نموده هر گاه شاهزاده مبلغی از طلا آلات و جواهرات آن
آستانه قدس را برسم فرض بجهت تهیه سپاه بردارند بعد از آنکه بسلطنت رسیدند
دو برابر آنها را اهداء خواهند نمود. شاهزاده بعضی از قنادیل طلا و نقره و ظروف
و شمعدان زرین که بجواهر مرصع بود بنا بمصلحت متولی و ناظر آستانه برداشته
بپول تبدیل کرده مبلغی را موجب اطرافیان خود پرداخت. شاهرخشاه که مردی
معقول و بعلمت نابینائی گوشه نشین بود اینعمل پسرش باو گران آمد و هرچه او را
نصیحت میکرد شاهزاده متقاعد نشد، علاوه بر آن دست باموال پدر دراز کرد
لذا شاهرخ از سر محبت پدر فرزندی گذشته و نادر میرزا را که بعد از نصرالله میرزا
اکبر اولاد او بود وصی و ولیعهد خویش ساخت. بدین جهت بین دو برادر نفاق
و کدورت ایجاد و بعد از منازعات زیاد نادر میرزا مغلوب گردیده و از مشهد بادویست
سیصد نفر از موافقان خود بطبس فرار کرده در آنجا به میرمحمد خان پسر علی
مردان خان عرب زنگوئی که بعد از فوت پدر خرد سال بود اذیت و آزار رسانید
و یکنفر از خواهران او را بدون رضای برادر بعقد و نکاح خود در آورد •

نصرالله میرزا بعد از فرار برادر نخست از مشهد آهنگ خبوشان کرد و جمعی
از اکراد و سکنه آننواحی را بقید اطاعت در آورد و شش هزار کس بسر کردگی
جعفر خان کرد زعفرانلو و محمد حسین خان قراچورلو در التزام رکاب او آماده
شدند. حسن خان برادر امیرخان قرائی از امرای خراسان عریضهای باو نوشت و
را بدولت آباد که محل تمکن او بود دعوت نمود. نصرالله میرزا با جمعی
نزدیکانش بمحل اورفته و حسن خان کمال پذیرائی را از او نموده و پس از چند

یکی از دختران او را بحباله نکاح خود در آورد ولی نصرالله میرزا در ازاء آن همه محبت و مردانگی با غوای عده‌ای که با حسن خان عداوت داشتند نامهٔ مجعولی از طرف حسن خان باحمدشاه دائر بر اینکه نصرالله میرزا را من در خانهٔ خود نگاهداشته و تا وقتی که مأموری از آن دولت وارد شود او را گرفته بدست او خواهم سپرد، بنصرالله میرزا ارائه دادند، از این روفسادی بین شاهزاده و حسن خان تولید شد. تادریکی از روزها که حسن خان نزد شاهزاده آمد شاهزاده او را مقتول و اموال و املاکش را ضبط نمود.

پس از قتل حسن خان نصرالله میرزا هر روز بعیش و عشرت و در صحرای دولت آباد بشکار مشغول بود و چندی بعد محمد سیاه منصور که همه کارهٔ شاهزاده بود از او رنجیده تا بالاخره یازانی بدست آورد و با بعضی از خویشان حسن خان و مردم دولت آباد روزی که شاهزاده بشکار رفته بود در مراجعت او بقریه او راه نداده ناچار عازم مراجعت بمشهد شد و در عرض راه نیز عده‌ای از همراهانش بواسطهٔ نقض عهدی که با حسن خان کرده بود دسته دسته او را رها کرده و بمراکز خود رفتند و از طرفی چون شاهرخ از قتل حسن خان و سست عهدی نصرالله میرزا خبر شد دستور داد او را بمشهد راه ندهند و نادر میرزا را از طبس بمشهد احضار کرد. نادر میرزا خود را بشتاب از طبس بمشهد رسانید و نصرالله میرزا سرگردان بود و اطرافیان او بجز چهل نفر بقیه او را رها کردند و ناچار متوجه نیشابور گردید و عباسقلی خان بیات که حاکم نیشابور و قوای عظیمی بدست آورده بود نظر بر رعایت و دودمان نادری ویرا پذیرفت ولی آوازهٔ بد عهدی او و قتل حسنخان مه‌جیب شد که دقیقاً مراقب احوال و رفتار او باشد.

شاهزاده شش ماه در نیشابور مایوسانه بسر برد تا اینکه از معاهدات عباسقلی خان سیر شده و چون در شهرهای خراسان امرا و سرداران هیچیک با او موافقت نداشتند، در سال ۱۱۸۸ هجری برای استمداد بجاجرم نزد **حسنعلی خان ملقب جهاننور** رفت ولی توجهی با او نشده اضطراباً ترک مشهد و خراسان را کرده از راه مغان و سمنان بجانب عراق و فارس بدر بار دریم خان زند رسید. دریم خان از آمدن او

پذیرائی کرد ولی پس از فوت وکیل الدوله (کریم خان زند) در سلطنت **ابوالفتح خان** و وکالت زکی خان و در عهد دولت **صادق خان** بدستور عهد و زمان کریم خان در میانہ امرا و اعیان محترم بود تا موقعی کہ **علی مراد خان** زند شیراز را محاصره نمود و شاهزاده دوروز قبل از آنکہ شهر بتصرف علی مراد خان در آید از شهر خارج و بعلی مراد خان پیوست و در دستگاہ او بود تا پس از قتل اکبر خان و کور شدن ابوالفتح خان، نصرالله میرزا از خود هر اسناک شدہ شبانہ با سه چہار نفر از غلامان خود فرار نمودہ و طریق خراسان را پیش گرفت .

نادر میرزا کہ در غیاب برادر صاحب اختیار خراسان گردیدہ و در مشہد قدرتی بدست آورد. بتحریک عده ای از مفسدان بضبط اموال و اثاثیہ آستان قدس دست درازی نمود و بسیاری از قنادیل طلا و نقرہ و جواهر آلات دیگر را ربود و بآنها اکتفا نکرده قصد داشت چند دانہ خشت طلائی کہ بر روی مرقد حضرت رضا علیہ السلام نصب بود نیز بر باید، ولی چون **میرزا مهدی** مجتہد مشہد کہ نایب التولیہ آستان قدس بود از اقدام نادر میرزا جلو گیری نمود، شاهزادہ مقداری از اشیاء و اسباب نفیس از آن جملہ سرطوق مکمل کہ بر بالای گنبد مطہر نصب بود برداشت و قالی سیم تاب زر دوز کہ ہفت ہزار تومان قیمت داشت و از ہنر ہا و فنون غریبہ بود و نقش سورہ مبارکہ یسن در حواشی آن منقوش و در ہر سال یک مرتبہ گسترده میشد، نیز بآتش انداختہ و از سیم وزر گداختہ آن ہفتصد تومان بیشر عاید اونشد و در رواق را کہ آن نیز ہفت ہزار تومان قیمت داشت و جواهراتی بر روی آن نصب بود از جای کند و خلاصہ تمام سیم وزر آنرا سکہ زدہ و بیپول تبدیل نمود، پس از آنکہ مبلغ خطیری جمع آوری کرد مانند برادر خود خیال جہانگیری در سر پرورانید و در مدت شش سال کہ نصرالله میرزا در خراسان نبود نادر میرزا در مشہد با جمعی از امرای خراسان منجملہ **میش خان** کرد **خوشانی** و **حسن خان** فرزند عباسقلی خان حاکم نیشابور طرح دوستی ریختہ و آنان را با عطاء مال و الفت زبانی فریفت و **میر محمد خان** عرب زنگوئی فرزند علی مردانخان کہ بزرگ شدہ بود و نادر میرزا اورا در طبس هنگامیکہ کودک بود اذیت و آزار رسانیدہ بود، بقصد زیارت

آستان قدس وملاقات نادر میرزا بمشهد آمد، نادر میرزا غافل از کینه دیرینه میر محمد خان بوده و او را با ششصد نفر از همراهانش که عرب بودند بشهر داخل نموده و از او پذیرائی کامل بعمل آورد. میر محمد خان نظر بعداوت سابقه که با نادر میرزا داشت در یکی از روزها با جمعی از غلامان مسلح شده بخانه نادر میرزا حمله برد و پس از زد و خورد بسیار **میرزا مهدی مجتهد** برای دفع فساد بمحل زد و خورد آمده ولی چون دوست و دشمن شناخته نمیشد از ضرب گلوله یکی از اعراب شانه او مجروح گردید. خلاصه در پایان زد و خورد محمد خان نادر میرزا را دستگیر و زندانی نموده بضبط اموالش پرداخت. سپس او و دو برادر و دو خواهرش را برداشته و همیشه خان کرد را بحکومت مشهد گذاشته بجانب طیس رهسپار شد.

تیمور شاه فرزند احمد شاه افغانی نظر باتحاد و اتفافی که بین او و شاهرخ بود نامه اعتراض آمیزی بمیر محمد خان نوشته و او را با آزاد کردن نادر میرزا و برادران او امر نمود ولی میر محمد خان از اجرای این دستور عذر خواست، تیمور شاه بر آشفته و **مدد خان** افغان را با شصت هزار نفر از افغانه بلوچ و هزاره بتنبیه محمد خان و تسخیر طیس مأمور نمود ولی میر محمد خان با مدد خان سازش نمود و بدادن مال و پیشکش مدد خان را فریفت و او را با سپاهیانش مراجعت داد. ولی تیمور شاه او را مجازات نموده و **علی قلی خان** پیشخدمت خود را که در میان افغانها مردی شجاع بود بچاپاری بطیس مأمور ساخت تا میر محمد خان را دستگیر و بقندهار بیاورد، لیکن مدد خان برای تلافی و جبران تقصیر خود مجدداً روانه خراسان شد و عزم تسخیر مشهد را نمود. **میر محمد خان** از طرف میر محمد خان حاکم مشهد بود میر محمد خان را ده در طیس بود آگاه کرد و او با شتاب باتفاق دو بیست سیمصد نفر آهنگ مشهد نمود در این موقع ده مدد خان شهر را محاصره کرده بود میر محمد خان با قوای قلیل خود شجاعت بروز داده و از وسط سپاه افغان گذشته و خود را بشهر رسانیده بلامک همیشه خان رسد که مشهد را محافظت نمود تا آخر الامر بسلامت رسید بدین نحو ده نادر میرزا که در طیس زندانی میر محمد خان بود آزاد کرده تسلیم پادشاه افغان نمایند.

لذا او را از طبس آورده و بمدد خان سپردند، مدد خان او را بهرات برده و تیمورشاه او را نگاهداری کرده و مدت‌ها با شاهزاده محمود فرزند تیمورشاه که از زمان جدش احمد شاه ابدالی حاکم هرات بود مصاحب و همنشین بود .

نصرالله میرزا که از علی مراد خان زند دوری جسته و عازم خراسان شده با اجازه میرمحمد خان وارد مشهد گردید و چون نادر میرزا از آمدن برادرش بمشهد آگاهی یافت از اولیای افغان با عده بسیاری از افغانه بجانب مشهد رهسپار شد . نصرالله میرزا با کمک و موافقت ممیش خان بجنک با برادر پرداخت و بروی فاتح گردید . نادر میرزا بشهر طوس (۲۴ کیلومتری مشهد) فرار کرد .

از سال ۱۱۶۲ تا ۱۱۷۹ امرای قزلباش هر یک از سران سپاه نادر شاه در گوشه‌ای از مملکت سر بشورش و اغتشاش برداشتند . قسمت شمالی ایران از حدود کردستان تا سرحد افغانستان میدان تاخت و تاز عادل شاه و ابراهیم خان افشار برادرزاده‌های نادر بود . محمد حسن خان قاجار در استرآباد و فرماندهی آذربایجان با آزاد خان افغانی بود و صالح خان بیات در استان فارس حکمفرمائی داشت و بالاخره زندیه نیز دم از استقلال میزدند .

هنگامیکه شاهرخ در خراسان بسال ۱۱۶۱ بسلطنت رسید ولایات فارس در دست فتحعلی خان افشار و حکومت اصفهان با ابوالفتح خان بختیاری و حکومت همدان با محمد علی خان تکلو بود که همگی علی‌الظاهر مطیع سلطنت شاهرخ بودند ولی در همین اوقات محمد حسن خان قاجار در گرگان سپاهی از ایلات یموت و ترکمن دور خود جمع کرد و آزاد خان افغان که از جانب ابراهیم خان افشار بر کردستان و همدان حکومت میکرد پس از شکست ابراهیم خان و سلطنت شاهرخ سر بطغیان برداشت و کرمانشاهان را تصرف در آورد و در سال ۱۱۶۲ بر آذربایجان استیلا یافت و شهر ارومیه را پایتخت قرار داده و خود را سلطان نامید .

حکومت فارس در زمان سلطنت کوتاه سید محمد دست بشورش زد و در اوایل سال ۱۱۶۳ بتصرف صالح خان بیات افتاد و بالاخره از قلمرو سلطنت شاهرخ

خارج گردید و اصفهان بدست سرداران بختیاری وزند درآمد، بالاخره مردم شهر ابو تراب طفل هشت ساله **میرزا مرتضی صدرالملک** دخترزاده شاه سلطان حسین را بسلطنت برداشتند و بعنوان **شاه اسماعیل ثالث** پیداشاهی انتخاب شد. **ابوالفتح خان بختیاری** حکومت **علی مردان خان** نیابت سلطنت و **کریمخان** زند فرماندهی سپاه را بعهده گرفتند، ولی بعداً اختلافاتی بین سه سردار ایجاد و بالاخره **ابوالفتح خان** را بقتل رسانیده و عم وی **حاجی باباخان** بختیاری جانشین او گردید و کریم خان زند بهمدان حمله نموده و **محمد خان تکلو** را شکست داده و شهر را متصرف شد و حکومت آنجا را برادر خود **صادقخان** سپرد و از آنجا بسنندج رفته و **حسینعلی خان اردلان** والی کردستان را مطیع نموده و باصفهان آمد و برای نبرد با علی مردانخان که باتفاق **شاه اسماعیل** بشیراز رفته بود بدانصوب عزیمت نموده، در چهار محال اصفهان قوای او را شکست داده و شاه اسماعیل بدو پیوسته و کریم خان زند خود را و کیل شاه اسماعیل نامید و از سال ۱۱۶۵ به **وکیل الدوله** مشهور گردید.

نادرشاه پس از لشکر کشی بولایات غربی ایران ایلات زند واک را ده از طوایف لر و درقریه پری از قراء **ملایر** سکونت داشتند چون عده ای قلیل بودند جمعی از آنان را با عیال واطفال بدر کز خراسان دوج داد و دمی بعد عده ای از سران آنان را بخدمات لشکری گماشت، منجمله کریمخان زند بود که در لشکر کشی بهندوستان و جنگهای اخیر نادر شرت داشت و بواسطه رشادت و شجاعت و هنر زیادی که در فن تیراندازی و سواربی داشت مورد توجه نادر قراء در فتنه و زمانیکه عادلشاه در مشهد بسلطنت رسید از او اجازه گرفت که به وطن اصلی خود مراجعت نماید. لکن عادلشاه با مراجعت او موافقت نکرد لکن بناچار با برادرش و عده ای از اتباع خود با جنگ و گریز خود را بمالایر رسانید و آنجا بعد بقوای **ابراهیم خان افشار** برادر علی شاه پیوست ولی پس از آنکه قوای **ابراهیم خان** در حوالی کاشان پراکنده شدند او نیز بمالایر آمد و با **علی مردانخان** دست اتحاد داده پس از تسلط کریم خان زند باصفهان و شیراز و همدان چون شهبان محمد

حسنخان قاجار در گرگان سر با استقلال برداشته و بعد از غلبه بر احمد شاه ابدالی بر مازندران دست یافت و در سال ۱۱۶۵ بقصد تسخیر گیلان حرکت کرده است لذا اردوی زند با عجله بسوی گرگان شتافت و قزوین ورشت و لاهیجان را اشغال کرد ولی در جنگ با محمد حسن خان شکست خورده و شاه اسمعیل که به همراه کریم خان بود باردوی قاجار پیوست . چون کریمخان تاب مقاومت نیاورد گرگان و تهران را رها کرده در سال ۱۱۶۶ با صفهان برگشت و علی مردانخان در کرمانشاه قوایی بدست آورده بود، و کیل زند بجانب او حرکت و در **هارون آباد** (شاه آباد کنونی) او را شکست داد لکن در قزوین از قوای آزاد خان افغانی شکست خورده و پس از مراجعت با صفهان و تکمیل قوا مجدداً در **قمشه** (شهرضا) با آزاد خان روبرو شده و این بار افغانان دچار شکست فاحش شدند . آنگاه بآذربایجان حمله برد و در همدان با عبدالله خان افغان برادر آزاد خان نیز جنگ نموده و قوای افغان شکست خوردند . بالاخره در سال ۱۱۶۷ در محل **خشت** بازحمت زیاد قوای آزاد خان افغان منهزم شدند . عبدالله خان باردوی و کیل پناهنده شده و کریم خان او را بخشیده و نزد خود نگاهداشت . کریم خان در سال ۱۱۶۸ بشیراز آمد و با **میرزا محمد کلانتر** شیراز سازش نموده و بر صالح خان بیات دست یافت و بدرخان زند را بحکومت آنجا تعیین نمود و پس از مدتی با صفهان آمد و چون محمد حسن خان قاجار با بیست هزار سپاهی عازم فتح اصفهان بود ، **شیخ علی خان** از طرف کریم خان مأمور دفع او شده در کزار (از بلوک عراق) از سردار قاجار شکست خورد ، کریم خان از اصفهان خارج و در **گلناباد** سی کیلو متری اصفهان از لشکر قاجار نیز شکست خورده و اصفهان بتصرف سپاه قاجار در آمد و کیل بشیراز برگشت . محمد حسن خان آنجا را نیز محاصره نمود ولی کاری از پیش نبرده بشمال مراجعت کرد .

در سال ۱۱۷۱ کریم خان شیخعلیخان را بتعاقب محمد حسن خان قاجار روانه کرد و خود در محرم ۱۱۷۲ صادق خان را بحکومت شیراز گماشته و بجانب شمال ایران روان شد . شیخعلیخان در اشرف محمد حسن خان را شکست سخت

داد و سردار قاجار از میدان جنگ گریخت و در بین راه **محمد علی خان دولوی قاجار** بضر بشمیر او را از پای در آورده و سراو را برای شیخ علی خان آورد و او نیز سر این سردار شجاع را بتهران نزد کریم خان فرستاد ، بدستور خان زند با احترام تمام در زاویه حضرت عبدالعظیم بخاک سپردند . بالاخره پس از تسلط کامل کریم خان زند بولایات شمالی و آذربایجان و ارومیه و قفقاز و ولایات غربی ایران و اعراب بنی **کعب** خوزستان و اصفهان و شیراز و کرمان در ماه صفر سال ۱۱۷۸ بشیراز آمد و طی چهارده سال جنگ بر کلیه نواحی ایران بجز خراسان دست یافت . ایالت خراسان را بیاس حقوق ولینعمت خود همچنان در اختیار شاهزاده شاهرخ افشار نادری باقی گذاشت و شهر شیراز را پایتخت خود قرار داد و چون عنوان سلطنت را برای شاه اسماعیل لازم نمیدید او را از آن مقام خلع کرد ولی خود نام پادشاهی بر خود نگذاشت و بهمان عنوان **وکالت** اتفا کرده و تا سال ۱۱۹۳ در شیراز اقامت نمود .

در سال ۱۱۷۲ فرزندان محمد حسنخان قاجار که بدشت کرکان گریختند و بایلات ترکمانیه پناهنده شدند پس از چهارسال سرگردانی عاقبت بحضور کریم خان زند و کیل آمدند و در پناه او آرمیدند . **آغا محمد خان قاجار** پسر بزرگ محمد حسنخان که در پنجسالگی بدست عادلشاه افشار مقطوع النسل شده بود طبعی سرکش داشت و برادرش **حسینقلی خان** مردی رشید و دلاور بود و هر دو در خدمت و کیل در شیراز بسر میبردند .

پس از چندی حسینقلی خان از وکیل در خواست حکومت دامغان را نمود و همینکه بمقر حکومت رسید سر بطفغیان برداشت و پس از جنگها و کشتنهای پی در پی بگرکان گریخت و در آنجا بدست دو نفر از غلامان خود کشته شد .

از مقررات عهد نامه نادرشاه با دولت عثمانی یکی این بود که بزوار ایران آزار و اذیت نرسانند ولی بعد از فوت نادرشاه مأمورین عثمانی بنای نادرشاه را با ایرانیان گذاشتند ، تا زمانیکه ظلم و بیداد **عمر پاشا** بزوار ایران شدت گرفت

و کریم خان در سال ۱۱۸۷ نامهای به سلطان مصطفی خان ثالث امپراطور عثمانی نوشت و سر عمر پاشا را از او خواست ولی دربار عثمانی باین امر توجهی ننمود .
کریم خان امر بتجهیز سپاه و فتح بصره نمود ولی در همین سال سلطان مصطفی خان فوت نمود و برادرش سلطان عبدالحمید اول بسطنت رسید و وی عمر پاشا را بقتل رسانیده و سر او را بشیراز نزد وکیل فرستاد و از او تقاضا کرد که سپاه خود را از بصره احضار کند زیرا بصره ملک شخصی مادر اوست و در عوض آن ولایت هر ناحیه دیگری را که پادشاه ایران بخواهد باو بدهد . چون این امر ضعف شدید دولت عثمانی را ظاهر میساخت ، کریم خان در انجام فتح بصره مصمم شد و دولت عثمانی ناچار بمدافعه پرداخت . کریم خان سپاهی بعدی سی و پنج هزار نفر بسرداری صادق خان مأمور فتح بصره نمود . سپاه ایران در اواخر سال ۱۱۸۸ بکنار شط العرب رسید و در جنگ با عثمانی بالاخره بصره در اوایل ربیع الثانی ۱۱۸۹ بمحاصره سپاه ایران درآمد ، پس از سیزده ماه محاصره سلیمان حاکم بصره تسلیم گردیده و شهر بصره بتصرف سپاه ایران درآمد ، صادق خان پس از چهار ماه توقف در بصره علی محمد خان زند را بحکومت آن شهر گماشت و خود با سلیمان در اواخر سال ۱۱۹۰ بشیراز برگشت ، پس از چندی مردم بصره شورش کرده و علی محمد خان را کشتند . در سال ۱۱۹۲ صادق خان مجدداً بحکومت بصره مأمور شد و تا زمان وفات کریم خان یعنی تا سال ۱۱۹۳ بحکومت بصره باقی مانده کریم خان زند در سیزدهم صفر ۱۱۹۳ هجری بسن هفتاد و چهار سالگی بدرود حیات گفت ، جسد او را در مقبره ای که خود در شیراز ساخته بود بخاک سپردند . سالها بین اولاد و سرداران او جنگ و نزاع بود تا بالاخره آغا محمد خان قاجار بوسیله خواهرش که زوجه وکیل بود و هنگام فوت وکیل در خارج شیراز بشکار رفته بود از فوت وکیل مطلع شده و از همانجا بگرگان فرار کرده و پس از چند سال جنگ و نبرد در نوروز سال ۱۲۱۰ در تهران بسطنت رسیده تاجگذاری کرد و سکه بنام خود زد . پس از تسلط بفارس و اصفهان و کرمان و آذربایجان

باسپاهی فراوان برای قلع و قمع شاهرخشاه افشار و فرزندش نادر میرزا بخراسان لشکر کشی نمود.

حکام خراسان که فقط اطاعت ظاهری از شاهرخ و پسرش داشتند از ترس مجازاتهای شدید آغا محمد خان سردار قاجار با اتباع خود يك يك بار دوی او ملحق شدند. نادر میرزا چون تاب مقاومت در خود ندید مشهد را رها کرد و بافغانستان رفت و شاهرخشاه نا بینا را همچنان در مشهد باقی گذاشت. او برای آنکه اطاعت خود را نسبت بسردار قاجار ثابت کند با جمعی از خواص باستقبال او شتافت و آغا محمد خان بدون زحمت وارد مشهد گردید و در صدد جمع آوری خزائن نادرشاه بر آمد و بهر کس گمان برد تحت شکنجه و آزار قرار داد، آخر الامر شاهرخشاه پیر را که در آن موقع شصت و سه سال داشت برای بر وز دادن محل فینه های نادری مجازات کرد و حتی سرب گداخته بسراو ریخت و شاهرخ هر چه داشت عرضه نمود. سپس امر داد شاهرخ را باعیال و اولادش روانه مازندران و تهران نمودند. در سال ۱۲۱۰ شاهرخ در بین راه وفات یافت و آغا محمد خان امور خراسان را منظم و **محمدولی خان قاجار** را با ده هزار سوار بسر داری دل خراسان منصوب نمود و خود با عجله تمام عازم تهران شد.

نادر میرزا در افغانستان به **زمانشاه درانی** پادشاه افغانستان پناهنده شد و پادشاه درانی برای اینکه در برابر نفوذ و قدرت سلطنت قاجار در ایران موفق خود را در هرات مستحکم سازد و در صورت لزوم بهانهای برای حمله بخراسان داشته باشد، نادر میرزا را پناه داد. چون خبر قتل آغامحمدخان منتشر شد حاکم خراسان ویدیه استقلال طلبی را آغاز کرد، پادشاه درانی نادر میرزا را در سال ۱۲۱۳ هجری با فوجی عظیم روانه مشهد کرد، نادر میرزا بر مشهد دست یافت و بتخت سلطنت نشست و حاکم از حکام خراسان را با خود موافق ساخت.

فتحعلی شاه پس از رسیدن بسلطنت بخراسان لشکر کشید و سپاهی ایران بسه دسته تقسیم شدند. فرماندهی آنان را خود **فتحعلی شاه** و **صادق خان افغانی** و **محمدولی خان قاجار** داشتند. این سپاهیان از اطراف بمشهد حمله کردند.

نادر میرزا تاب مقاومت نیاورده و تسلیم شد، حکام محلی خراسان نیز چون غلبه را با سپاه قاجار دیدند در ربیع الاول سال ۱۲۱۴ سر بفرمان شاه قاجار نهادند .

نادر میرزا عاقبت در اواخر ذیقعدہ سال ۱۲۱۸ بدست محمدولی میرزای قاجار فرمانروای خراسان دستگیر و بتهران روانه شد و بدستور فتحعلی شاه زبانش را که بامر ضبط اموال آستان قدس سخن سرائیده بود قطع کردند و دیده اش را که چشم داشت بطلا آلات حضرت رضا علیه السلام داشت کور کرده و دو دستش که بقتل میرزامهدی عالم و مجتهد مشهد و ذریه رسول خدا مبادرت کرده بود از مرفق بریدند و در آخر ازرنج و عذاب بدرود حیات گفت و دوپسرش عباس میرزا و ابراهیم میرزا نیز کشته شدند. انقراض و اضمحلال دودمان سلسله نادری با فوت نادر میرزا یعنی پس از ۵۷ سال از قتل نادرشاه اعلام گردید .

بقول یکی از مورخین نصرالله میرزا پس از مدتہا انزوا و گوشه نشینی و ابتلای بافیون در مشهد بدرود زندگی گفت .

فصل دوازدهم

آرامگاه نادرشاه

در سال ۱۱۴۵ هجری (۳۲-۱۷۳۳ میلادی) پس از اخراج افغانه از اصفهان و شیراز هنگامیکه نادر شاه مقام سپهسالاری ایران را داشته و والی خراسان بود برای سرکوبی افغانه و تصرف هرات بمشهد آمد و بفرایجاد آرامگاه ابدی خود افتاد. در مشهد بنای مجللی در بالا خیابان آده اینک موسوم بخیابان نادر شاه است ساختمان نمود.

آرامگاه اولاد نادرشاه

اگرچه عکس و نقشه‌ای از وضع بنای اولاد در دست نیست ولی آنچه مسلم است مطابق وقفنامه‌ای که برای آرامگاه نوشته و اصل آن در کتابخانه آستان قدس رضوی موجود است چنین معلوم میشود که اولاد باغ مشجری بوده و کلداری داشته زیرا در وقفنامه دو نفر باغبان موظف برای آنجا تعیین شده. دو نفر خادم و دو نفر مؤذن و دو نفر حافظ (قرآن خوان) حقوق بگیر مقرر گردیده. مال طایف و وقفنامه دارای مناره و کلدسته بوده. رابعاً در جلو آرامگاه سقاخانه‌ای بنا شده و دو کلدسته داشته. خامساً در اصل بنای آرامگاه دو راهروی بزرگ بوده. این راهروها اطاق که متصل بمحل مقبره بوده و همچنین دارای دو در بزرگ بوده. ثانیاً در سادساً مصارفی برای روشنایی و عطر پاشی و غیر معین شده و جهت سقاخانه آنرا محل مخموس میاورد و در پنج ماه فصال گیرهای هر سال پنج مصرف میشود و در هر شانزده قندیل و کلدسته‌ها و سقاخانه در شب مقبره و در ریاس آرامگاه به وسیله چراغچی مخموس باید روشن میگردد. در هر شب جمعه و آخر هر سال امام و ائمه‌ای

بمستحقین عیثده، در هر پنج سال فرشهای مقبره از قالی و زمد تجدید میگردد و دو
 عدد پرده زر بفت نفیس نیز تعویض میشده، در هر سال در عید نوروز فرشهای دو
 راهره و دوایوان و چهار اطاق متصل بمقبره تبدیل میگردد و هر دو سال باید يك جفت
 پرده مخمل نو حاشیه دار در دو درب آرامگاه آویخته و قیمت فرشها و پرده های
 کهنه بمرده مستحق انفاق گردد. بر روی قبر ضریح درصع بجواهر فولادی
 پیوده است.

علی قلی خان (غلیتاء) برادر زاده نادر شاه آرامگاه و امنهدم ساخت ولی
 بعد صریح عزیزی بدین سینه سید محمد متولی و **شاهرخ شاه** فرزند رضاقلی میرزا که
 چندی سلطنت داشته اند و وقت و در حرم حضرت رضا علیه السلام نصب کرده اند آنچه از بنا باقی
 مانده بقول لرد جورج گرون هنگامیکه آغاز محمدخان قاجار بمشهد آمده آنرا خراب
 و درین آن نموده است اماک و استغلات موقوفه آرامگاه بمرور زمان از تصرف
 وقت خارج و حتی نشان آن هم کم شده است و فعلا آنچه باقی مانده فقط از قریه
 دهشت واقع در کنار شهر طوس نزدیک آرامگاه فردوسی میباشد.
 در وقت شریفی بیکی از دیوارهای آرامگاه این بیت نوشته بود.

در هیچ نعم نیست که نبود توانی تو عالم پر است از تو و خالی است جای تو

چون بیت عزیزی را برای نادر خواندند خندان شده و دستور محو
 آنرا داد.

میرزا عبدالرزاق جهانشاهی متخلص به **نشه** (نشاء) بقول لطفعلی بیک آذر
 بیکدلی صاحب آشناده آذر در تبریز نشو و نما یافته و در اصفهان تحصیل کمال
 نموده در آن شهر غنیمت علمی مخصوصا ریاضی مهارت داشته و در تبریز وفات یافته
 و بسلیقه صاحب آشنا بوده و دیوانی دارای دو هزار بیت دارد. قصیده زیر را برای
 آمده در شاه ساخته و آن اینست:

شاه شهبان غمگین برتبه نادر دوران کیم اولدی امر نه تابع جهانده هر کیم
 وجودی فطرت جهان ذاتی آسمان شکوه بنمای دولتی ثابت عدالتی سینه

مخا وجودنی وصف ایلماک د گل ممکن
 شانہ اجل خصم نیزه سینه علم
 و گون که مملکت بی نظیر ایراندن
 سلط ایدی ملک ملت خراسانه
 گوشت تک ایدی وجودی ظهور مشرقدن
 راز ایتمه نیلر عساکر ظلمت
 پیاده رزمه کاصحاب دین خطاب ایتمه
 حیض اولدی چو پرگار کیمین ایرانه
 هی عنایت بی منتها که فولادی
 سمیری صیقل مرآت هنده ایلدی میل
 پرو تمدن او نون رای هندی رای الدی
 بهاندا اولمازیدی شاه هند آزاده
 ولطف از د گل الله دن شهنشاهه
 عون ایدی عطف عنان ملک هنددن اولدی
 میان هند او نون صوبه داری شیمدی ایبر
 مذاق بلخ اولوب تلخ زهر تیغندن
 ولوب نهیدن اور کنج کنجی ویرانه
 فنا النده سلاطین ترکی قیلدی اسیر
 اولی بودولته دستور دور ده عنوه قرون
 رحم ایلدی بو الفینش خاند فیض رسان
 هزار شکر که وار شاهان دولتمین
 اروس که اولموشدی گرم پیله کیلاندا
 توجه ایله سه عزمین مهالک بود
 پادشاه ملک رقیه شو ایتنه دایم
 سال دولتمنه روم انقطاع چکر

کیم ایتدی تاج و نگین بخششین شعار و دثار
 لقب خدنگنه شهباز مرغ روح شکر
 عراقی زمره افغان الندی ایتدی دچر
 اسیر روم ایدی تبریز و سایر انصار
 سپاه شاه تک اعدا فراره ویردی قرار
 سپاه انجم اوله آفتاب اوله سالار
 لطیفه دور آله اولوب شیبین اوله اشعار
 زمانه سوریه دی حق مر شزاده و اتدی قرار
 الله ایتدی یدالله طایلی دست افتار
 جبهه دور آینه آینه ایستمز ایستار
 حم یقی آینه ویردی خانه زاپار
 کرا ایتدی بودر کهه بملق طیار
 دیم اولدی بنده در کهه بنده حر
 زمین سقا اگس کس ایتدی حر
 خطاب شاعقد خدایه ایله مطاب
 تو تو ایتدی ملک بعد ایر اولدی ایتدی
 تمام اشکر خواجه روم ایتدی حر
 قدر هم ایلدی ایتدی ایتدی حر
 اولور دامانده هر ایتدی ایتدی حر
 ایتدی ایتدی ایتدی ایتدی ایتدی حر
 اسیر ایتدی ایتدی ایتدی ایتدی حر
 ایتدی ایتدی ایتدی ایتدی ایتدی حر
 کلاه ایتدی ایتدی ایتدی ایتدی حر
 ایتدی ایتدی ایتدی ایتدی ایتدی حر
 ایتدی ایتدی ایتدی ایتدی ایتدی حر

امور دهر ایله منظوری جمله عقبی دور
 بو پادشاه فلك جاه و نيك كردارين
 او جمله دن بو بنای رفیع عالی دور
 بونون قرینه سی ممکنه گول بو دنیاده
 مهندس ازلی سالدی طرح و دست قضا
 گورهن بوروضه نی بیشك یقین بیلور که گول
 بو یرده کیم که مکان ایله ریسه دیناده
 اونون صفاسنه گر حیرت اوزره ایتسه نظر
 فراز قبّه ده سر طوقنی خیال ایتدوم
 گورهن بو قبّه نورانی ایله سایه سینی
 بوقصره چون یتیشور روضه رضادن فیض
 رضا ایده ر اونا امداد ایکی دنیاده
 ریاض خلدین اولور حوضی چشمه کوثر
 شهنشها سنه بو دهر ایچره شاملدور
 محال دور اگر ایتسن خیال عقبی ده
 که ممتنع گور ونور ارتکاب ایده خالق
 ایده ر ظهور بو دیناده رفعت عقبی
 همیشه عاقبت کار خیر اولور بی شک
 بوبقعہ صورت اتمامه چون قرین اولدی
 بهشتدن بر اثر دور بو نشئه دیناده

نه غم که گوزیا تا اما گو گل گرک بیدار
 نشان خیرینه یو خودور حساب و حدوشما
 کیم اولدی رفعتی همدوش گنبد دونا
 قضا مگر اونا سر کار اوله قدر معما
 محیط فیض دیوب دوره سنده چکدی حضا
 وجود جنت جسمانی قابل انکا
 بهشت ایچره اگر ایسته سین مکان یری و
 هر آینه اولور آئینه صورت دیو
 که دوتدی چرخ چهارمده مهر استقر
 دی ر که معجزه دور اجتماع لیل ونه
 عجب گول ایده خلد اوز تصورینه افر
 وسیله دور کومک و چاره حق قرب جور
 عجب گول که گتورسون نهالی رحمت
 همیشه مرحمت و لطف داور
 بو فیضدن اولان ادم قسیم جنت و
 بو نوع امره که مخلوقی اوندن ایله ر
 تمام سال اولور یاخشی یاخشی اولسه
 اومشگل ایشده که دوشسون کریم ایله سر
 ندای هاتف غیب ایله دی منه اش
 گرک که یاز یله تاریخی (جنت آثار) ده

اینک ترجمه آن : شاهنشاه فلك جاه نادر دوران که جهانیان تابع اوین
 وجودش قطب جهان و ذاتش شکوه آسمان و بنای دولتش ثابت و عدالتش در همه
 سیار است ، سخا و جودش زاید الوصف است زیرا تاج و نگین بخشی را شع
 خود قرار داده است . نشانهٔ مرک دشمن در سر نیزهٔ او است . در آنروز که مملکت
 ایران در دست افغانه و عراق دوچار بود . زمانیکه ملک بر خراسان مسلط و تبر

وسایر شهرها اسیررومیان بود، وجود او چون آفتاب از شرق طلوع کرد، تمام دشمنان ایران فراری شدند. هنگامیکه آفتاب فرمانده وستارگان فرمانبر باشد لشکر جهل و تاریکی چاره جز فرار ندارد. از اینکه لشکریان جنگی او را **کاصحاب دین** گفته اند از لطایف غیبی است. دنیا مانند پر گاری شد که ایران در مرکز او مستقر گردید، زهی عنایت بی منتهای خداوند گاری که فولاد را در دست یداللهی او طلای دست افشار نمود. درون او چون آئینه صیقلی است که دنیا او را زنگ نمیزند. از جوانمردی او است که چون پادشاه هند از او پناه خواست حمایتش کرده و تاج پادشاهی بوی بخشود و پادشاه هند آزادی نداشت تا زمانیکه در پناه او اظهار بندگی نمود و این لطف خداوندی بر شاهنشاه است که بنده دلاور در گاهش گردید و زمین سند لگد کوب لشکریان و صوبه دار بخطاب **شاهقلی** سرافراز شد. ذائقه بلخ از زهر شمشیرش تلخ و بخارا یکپارچه بخارشد. از نهیب هیبت او همه پریشان و پادشاهان ترک همه اسیر او گردیدند. لشکر خوارزم در جنگ با او خوار شد، اگر میخواست همه را فنا میکرد، شعار این دولت بود که هر که بگناهان خود اعتراف میکرد مورد عفو قرار میگرفت، با بوالفیض خان تلافی نموده و از فیض او برجای خود مستقر شد. شکر خدا را که از دست و پنجه او افغان و ازبک و تاتار اسیر گردیدند، دولت روس در کیلان پاتیغ جوهر دارش مغلوب شد، اگر عزم تسخیر ممالک روس را می نمود پطرز بوبک و بلغار بتصرف او در می آمد. دلیل بزرگی و شوکت او بود که اسرای ایران بوطین خود سلامت باز آمدند، دولت روم انتظار مو لب او را داشت و بهرین جهت شهر حلب آئین بندی شد. با دنیا کاری نداشت و هدفش آخرت بود، از غم و غمزه دور و دائماً هشیار کار خود بود، کارهای خیر و خوب این پادشاه و الاجاد حد و شمار نداشت، این بنای بزرگ از آنجهت عالی است که هم دوش کشید دیوار است و مثل و نظیر آن در دنیا وجود ندارد مگر آنکه قضا سر کار دار و قدر معماران باشد. **سندس** ازلی نقشه او را طرح کرده و از محیط فیض حصار گردیده است. این بنا را ببیند بدون شك بوجود بهشت پی خواهد برد و هر کس در آنجا

مکان کند بی تردید در جنت خواهد بود و اگر کسی بصفا و زیبایی او نظر کند مانند آئینه ایست که همه چیز در آن پیدا است . بر سر قبه او خیال کردم که در چرخ چهارم مهر استقرار پیدا کرده است و هر کس که سایه این قبه نورانی را ببیند خواهد گفت که از اجتماع شب و روز معجزه پدید آمده است ، باین بنا چون فیض ربّانی میرسد تعجب ندارد که بهشت در مقابل او بنقصانش اعتراف کند . حضرت رضا علیه السلام در دو دنیا باو کمک میکند زیرا در جوار آنحضرت جایگاه دارد . چون از چشمه حوض کوثر در بهشت شادابست عجب نیست که نهال رحمت بشمر آورد ، پادشاهها! همیشه در این دنیا لطف و مرحمت حق شامل حال تست و غیر ممکن است که پروردگار کاری کند که مخلوق از او عار داشته باشد ، در این دنیا جاه و مقام آخرت ظهور پیدا میکند در صورتیکه بهار خوب و خوش داشته باشد ، بیشک عاقبت کار همیشه بخیر است بشرط آنکه سروکار با خدای کریم باشد .

چون اینبقعه بپایان رسید از ندای هاتف غیبی این اشعار را شنیدم که از بهشت يك نشانه ایست ای نشئه که تاریخش چنین نوشته شود. (جنت آثار) ۱۱۵۵ هجری قمری .

عمارت خورشید در کلات

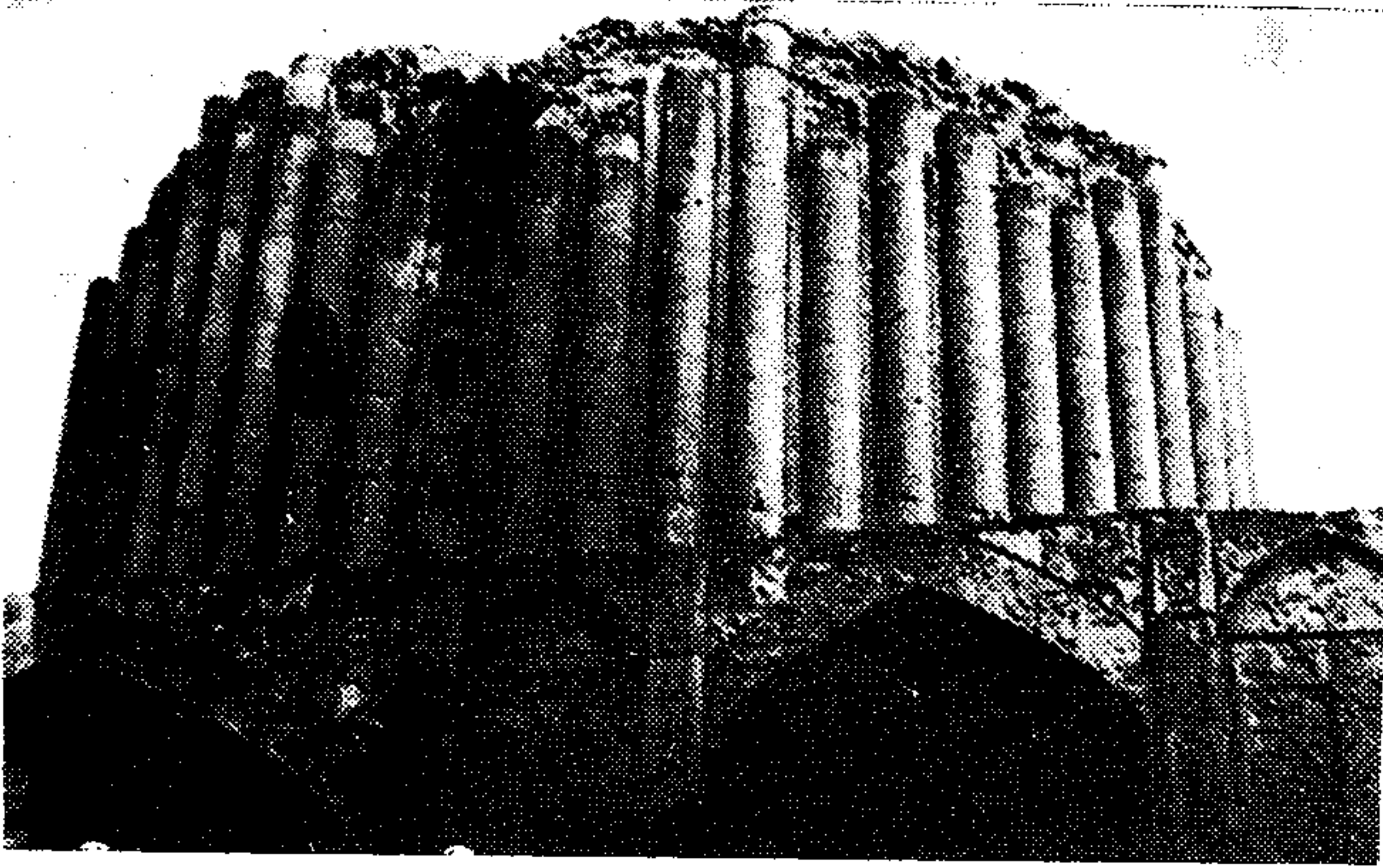
نادرشاه برای خود در کلات در سالهای ۱۱۵۵ و بعد آن نیز آرامگاه عظیمی گویا بمباشرت کریم خان زند و بوسیله معماران و حجاران اوستاد ساختمان نموده است . این بنا که اکنون در نهایت استحکام و تقریباً ۱۵ متر ارتفاع آنست ، نمای خارجی آن تماماً از سنگ های بزرگ که معروفست بدستور نادر از مراغه بدانجا حمل گردیده پوشیده شده واصل بنا عبارتست از : محلّ مقبره که تقریباً پنج در پنج متر و دارای چهار ستون سنگی است با ارتفاع شش متر و در وسط آن جای قبر ساخته شده و چهار ایوان در چهار طرف که داخل آن گچ بری و نقاشی های تصویری رنگی داشته و فعلاً آثاری از آن باقی است ، بقیه بنا و اطراف آن اطاقهائی دارد که متصل بمقبره است . در روی بنا برجی قرار گرفته بقطر سه ال

چهارمتر و ارتفاع پنج متر که نمای آن از سنگهای تراشیده نیم گرد است و معلوم میشود که در صد انهدام آن بوده اند زیرا مقداری از سر برج را خراب کرده اند ولی بواسطه استحکام بنا نتوانسته اند بهدم بنیان آن موفق شوند. در اطراف بنا فضای بسیار بزرگی است که ابنیه فرعی دور آن قرار گرفته ولی در شرف انهدام

تصویر شماره سی و چهار

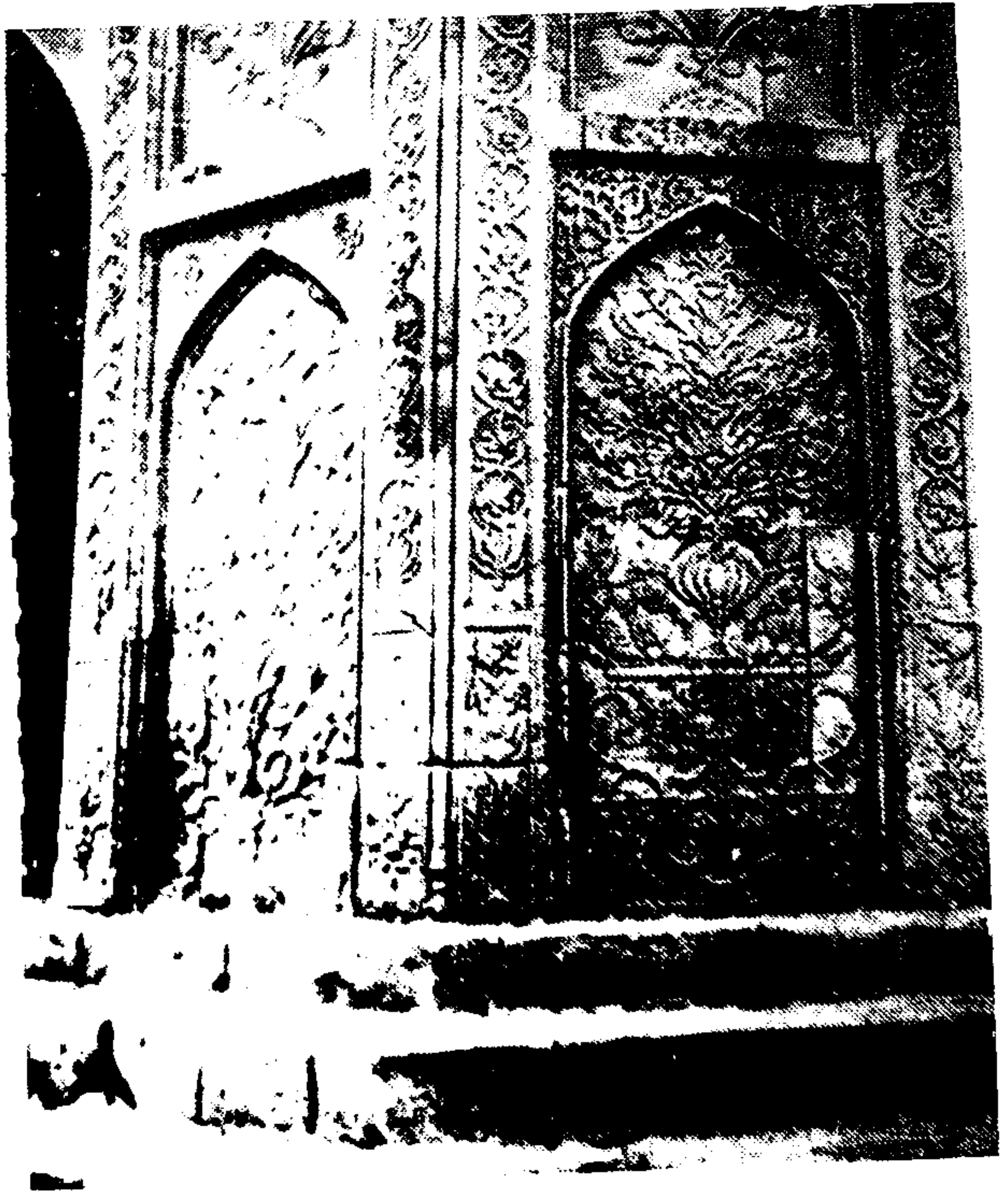
است ، در شمال محوطه فضای دیگری برای سر بازخانه و اصطبل و پاسدار خانه بوده و در طرف دیگر ساختمانی بنام ضرابخانه است . در روی سنگهای اطراف بنا نقش هایی از گل و بوته و موز هندی در نهایت زیبایی حجاری شده و نمایان است •

تصویر شماره سی و پنج

اخیراً انجمن آثار ملی و اداره کل باستان شناسی در صدد تعمیر آن برآمده و در بدنه پائین اطراف عمارت تعمیراتی نموده و خاکبرداریهای زیادی شده و مصمم است در تعمیر کامل بنا اقدام نمایند . بعضی تردید دارند که نادر عمارت خورشید کلات (۱۲۰ کیلو متری مشهد) را برای آرامگاه خود ساخته باشد . نگارنده با بررسیهایی که در اینخصوص بعمل آورده محقق میدانم که بنای مذکور را نادر منحصراً برای آرامگاه خود ساخته است ، زیرا اولاً کلیه کتب تواریخ نادری بر این قول متفقند ، ثانیاً اساساً وضع بنا روشن است که برای آرامگاه ساخته شده . ثالثاً اخیراً پس از خاکبرداری داخل مقبره محل قبری بطول دو متر و عرض هشتاد سانتیمتر و عمق قریب بیك متر ساخته و پرداخته شده موجود است

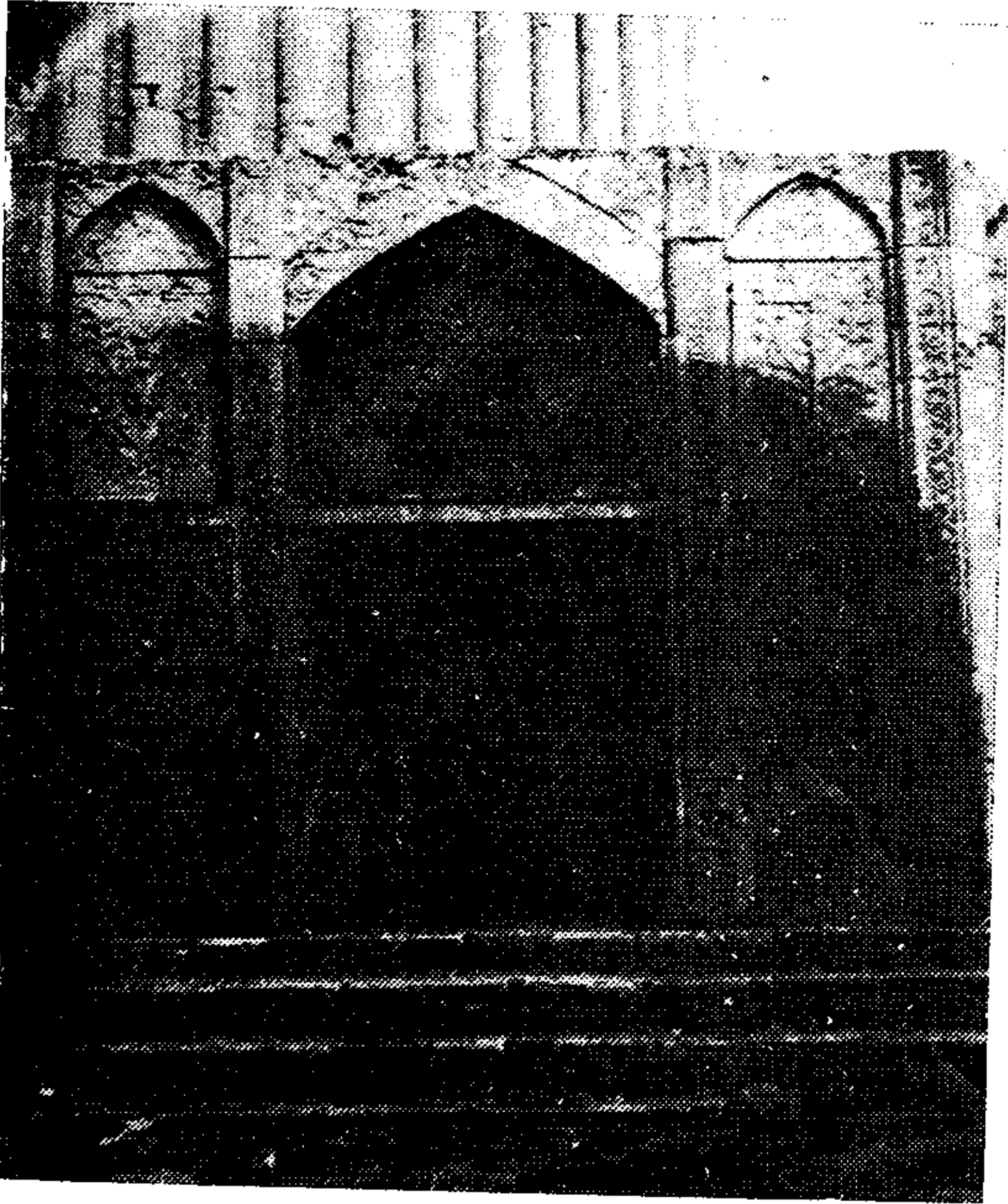
رابعاً سند معامله منزلی بتاريخ ۱۲ رمضان سال پیچ نیل حوت تحویل ۱۲۷۴ هجری قمری بمهر هفده نفر از علما و معاریف محل در کلات بدست آورده و نزد نگارنده موجود است و مینویسد: فروخت ولدان حضرت قلی بیک بعلی رضا بیک و کیل باشی فوج یکباب حوالی واقع در دارالثبات کلات جنب مقبره نادرى . بنا بر این جای هیچگونه شك و تردید نیست که عمارت معروف بخورشید واقع در وسط آبادی قریه کبود گنبد کلات را نادرشاه برای آرامگاه ابدی خود ساخته است.

تصویر شماره سی و شش

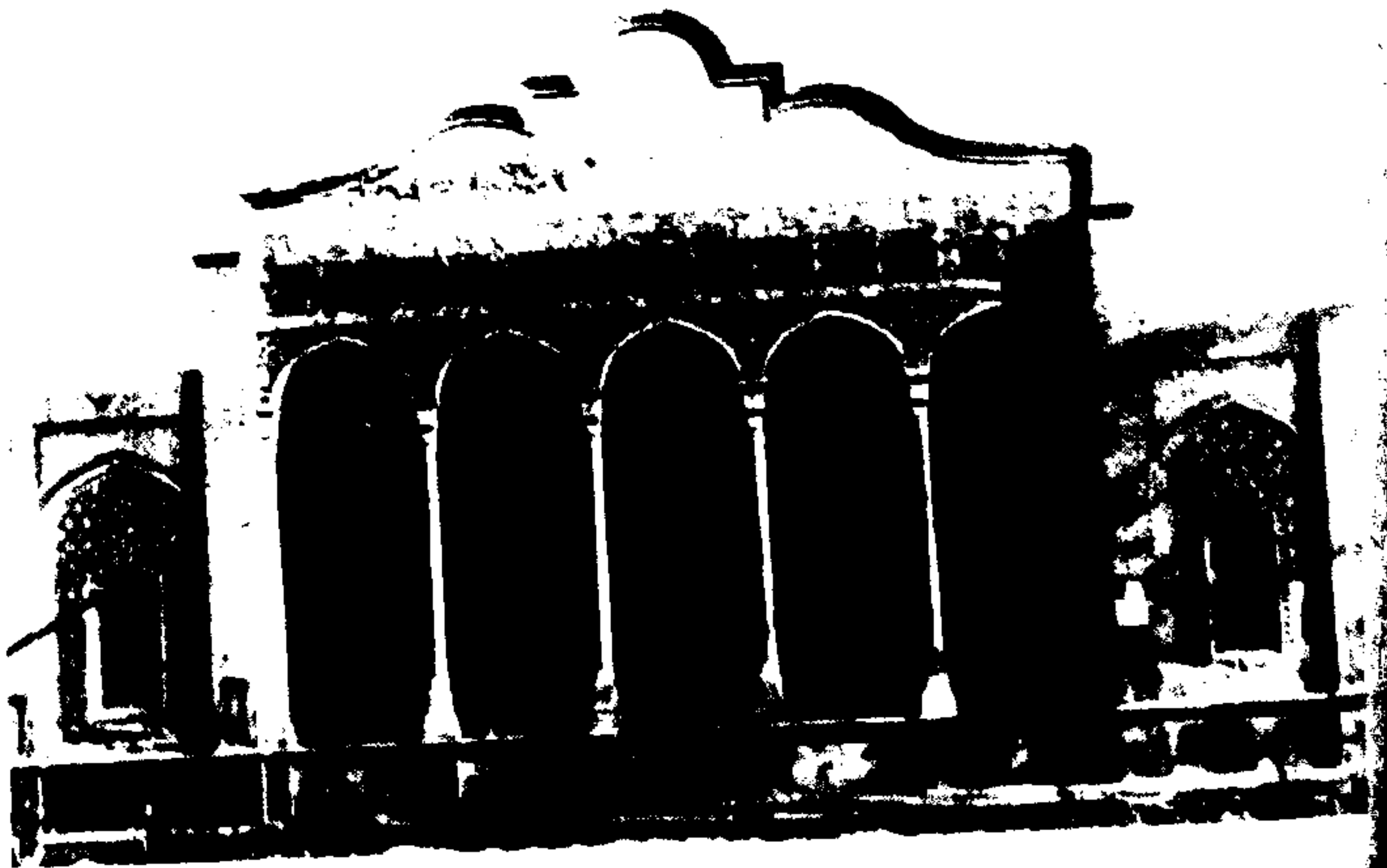
آثار آرامگاه نادر در مشهد

پس از انهدام آرامگاه نادر در مشهد بوسیلهٔ علی قلی خان (عادلشاه) و آغا محمد شاه و فتحعلی شاه و از بین رفتن موقوفات آن، معصوم علیشاه در مجلد سوم طرائق الحقائق که در اواخر قرن گذشته بمشهد آمده مینویسد: در بالای خیابان کوچه اینست بنام کوچهٔ مقبره، چون قبر نادرشاه آنجا واقع شده و بعنوان مقبرهٔ نادر بدان نام مشهور گردیده تا آنکه مینویسد: سبحان الله آثاری از باغ و مقبره جز خرابه‌ای پر از زبیل چیزی باقی نمانده و نادرشاهی که ایران را از

تصویر شماره سی و هفت

چنگ بیگانگان خلاص نمود سزاوار است که همه نحو آثاری از وی باقی بگذارند. یکی از صاحب‌منصبان وزارت فرهنگ که فعلاً حیات دارد و در سال ۱۲۹۶ شمسی در دستگاه ایالتی خدمت مینموده برای نگارنده حکایت می‌کرد که در این سال در یکی از مجالس جشنهای رسمی مشهد با حضور مرحوم احمد قوام (قوام‌السلطنه) والی خراسان مرحوم محمد حسین امیر الشعراء نادر در ضمن خواندن اشعار قصیده جشن رسمی عید نوروز سال ۱۳۳۶ هجری قمری اشاره بوضعیت اسف‌آور قبر نادر نموده و تقاضای توجه لازم را کرد. مرحوم قوام‌السلطنه بایشان که از نزدیکان وی بوده و در همان موقع در فرهنگ هم تدریس ریاضی داشت دستور میدهد فوراً محل مقبره را مشاهده کرده و گزارش دهد. نامبرده میگفت پس از رفتن بمحل کاروانسرای بزرگی را دیدم اسبهای زیاد و گاریهای بزرگ چهار چرخه که برای حمل مال التجاره بوده در آنجا وجود داشت و در مجلسی تقریباً وسط کاروانسرا چهار دیوار خرابه کوچکی بود که میگفتند قبر نادر است. مراتب

تصویر شماره سی و هشت

را بمرحوم احمد قوام گزارش دادم، وی دستور داد کاروانسرا وعده‌ای از منازل اطراف آنرا بوسیله رئیس شهر بانی وقت (ماژور شو برك سوئدی) با اشکالات فراوانی که داشت شبانه خراب کردند.

آرامگاه نادر شاه در زمان اولی حضرت فقید رضا شاه گبیر

بطوریکه ذکر شد بدستور مرحوم احمد قوام و اهتمام عده‌ای از وطن پرستان و شاهدوستان خراسانی منجمله مرحوم حاج مرتضی میرزا قهرمان متخلص به شکسته که در آنموقع شهردار مشهد (رئیس بلدیّه) و مدیر روزنامه خورشید بود مباشرت ساختمان را بعهده گرفت. ساختمان برای آرامگاه نادر شاه از درآمد نواقل دروازه‌های مشهد وعوائد متفرقه ساخته شد و قیمت منازل پرداخت گردید. در مورد آرامگاه مزبور قانونی در تاریخ نهم میزان ۱۲۹۳ هجری شمسی مطابق ۲۱ ذی‌قعدة ۱۳۳۳ قمری بتصویب مجلس شورای ملی رسید. این بنا بطول ۲۶ در ۲۲ متر و ارتفاع ۶ متر که هشتاد سانتیمتر از سطح زمین بی‌الاضافه و باصطلاح پا بکرسی بود، در وسط باغی که بمساحت تقریبی پانزده هزار متر مربع محصور بچهار دیوار با تفنک‌های قدیمی باروتی نرده کشی شده قرار گرفته بود. در جلو بنا ایوانی بود بعرض سه متر با پنج ستون سنگی با ارتفاع تقریبی شش متر و طرفین آن دو اطاق کوچک و دو راهرو که داخل ایوان میشد. در ب ورودی مقبره در وسط ایوان بوده که بمقبره داخل میشد، سقف مقبره با آجر ضربی و دارای سرسرا و پنجره و تقریباً طول و عرض آن ۶ در ۶ متر و در شمال آن سکوئی که باصطلاح شاه نشینی را تشکیل میداد مدفن نادر بود، در طرفین شرقی و غربی مقبره هرطرف دو اطاق بزرگ و کوچک داشته که مدتی محل کتابخانه فرهنگ بوده و در پشت مقبره طرف شمال آرامگاه سالون و يك طرف آن انبار و طرف دیگر راهرو بوده است. در کتیبه سردر جلو عمارت و بالای ایوان با کاشی اشعاری که مرحوم محمد حسین میرزا امیر الشعراء نادری در تاریخ بنای آرامگاه سروده نوشته شده که پس از انهدام عمارت و ساختمان عمارت فعلی کاشی‌های کتیبه

اشعار مزبور عیناً در اداره اوقاف خراسان ضبط گردیده و آن اشعار این است:

ملک را با آبرو از تیغ آتشبار کرد
از وطن بیرون بعون داور داد کرد
آنکه در هر کار زاری کار دشمن زار کرد
باد پیمای خصم را از تیغ آتشبار کرد
شاهرادر حمله مات از رخ بیک دیدار کرد
دره التاج شهان خود را از این کردار کرد
دانه های قیمتی چون دانه در انبار کرد
اوزهند آورد آنکه نصب در دربار کرد
آینه اسلام را پا کیزه از زنگار کرد
ملک ایران را از قرش مطلع الانوار کرد
خوبش دلب آستان حیدر دربار کرد
چون لب جان بخش را با زاپی گفتار کرد
گفت در سر طوق کعبه مرتسم معمار کرد
نام خود را نویسی در همه ادوار کرد
جای بر آوردن شاه دوبره قاجار کرد
جور استبداد با خاک زمین هموار کرد
آنکه عدل دسروی را دهند از رفتار کرد
شهریار عادل در بسا دل دین دار کرد
فخر بر خاقان نمود و ناز بر خه زار کرد
غیرت جنات تجری تحنها الانهار کرد
چون زهر شامی فرو نرسد بهر ایران کرد
اوزوان از دست که هر پاش کوه بار کرد
آنکه او را شد وزیر خاس در دربار کرد
این بنارا همچو حاکم نادری ستوار کرد

سکه بر زر نام شاهان نادر افشار کرد
این همان نادر بود کافغان و روم و روس را
خسرو ایران و توران شهریار هند و سند
تا که آب رفته از این خاک باز آید بجوی
چون بر اسب پیلتن در روز هیجاشد سوار
تاج بخشی چون سکندر کرد بادارای هند
این همان نادر که از هندوستان نهصد کرور
تخت طاووسی که رشک تخت کیکاووس بود
اختلاف مسلمین از زای او شد بر طرف
رایت آئین پاک جعفری بر مه کشید
کرد تذهیب روانی و گنبد شاه نجف
بود امی لیک ملهم بود از روح القدس
او یدالله فوق ایدیهم ز الهام سروش
هم بعجن کهندز ایوان طلا در ملک طوس
چون سرو افسرز کف داد این خدیو تاج بخش
مدفن او را که رشک گلشن فردوس بود
اعدل از نو شیروان شاه زمانه پهلوی
حکم بر تعمیر این عالی بنای بی نظیر
آن رضاشاهی که از در بانای شاه رضا
ملک ایران را ز بس رونق فرود از عدل و داد
شهریار پهلوی از هر شهری باشد فزون
خط آهن بر زمین المیاره بر روی هوا
نده در بار شاه پهلوی تیمور تاش
این کس اوست کاندیر مجلس شوروی زرای

نام نیکوئی بجای گذاشت زین کار بزرگ
 ساحت ملک خراسان غیرت باغ بهشت
 از ادیبان سخنگو مصرع تاریخ را
 والی والای روشن فکر استفسار کرد
 (همچو نام شاه نادر جاودان است این بنا)
 گفت هاتف نادری در جش در این اشعار کرد

ماده تاریخ مصرع اول بیت آخر است که ۱۳۴۶ هجری قمری میباشد ولی
 در ذیل مصرع دوم در کتیبه کاشی رقم ۱۳۴۹ نوشته شده و ممکن است رقم ۱۳۴۹
 پس از ختم بنا و تهیه کتیبه بوده باشد .

تجدید بنای آرامگاه نادرشاه

از سال ۱۳۲۰ هجری شمسی وضعیت بنای قبلی که با عجله ساخته و اصول
 اساسی در آن رعایت نشده بود رو بانهدام میرفت زیرا تفنگهای نرده باغ مندرس
 و ریخته شد و اجباراً دیوار آجری بجای آن ساخته بودند، اصل بنا بواسطه نفوذ رطوبت
 زمین که تا سقف بنا کشیده مشرف بانهدام بود (زیرا مصالح ساختمان آن از مصالح
 کهنه منازل قدیمی بود) بواسطه فقدان بودجه و در آمد کافی تعمیراتی نمیشد و در آمد
 موقوفه در دسترس نبود و بمصرف نمیرسید . از سال ۱۳۰۰ هجری شمسی کتابخانه
 فرهنگ در آنجا بوده و مدتی برای نگاهداری بنامحلّ یکی از دبستانهای دختران
 بود . در مواقع باز دید بعضی سیاحان و مستشرقین خارجی که نگارنده حضور
 داشت مشاهده وضعیت اسف آور آن موجب شرمساری میگردید . از سال ۱۳۳۱
 که نگارنده مسئولیت اوقاف خراسان را عهده دار بود اقدام باستنقاذ موقوفه
 دهشک نادری از غاصبین با کمک محاکم داد گستری و انجمن آثار ملی خراسان
 اعتباری در حدود یک میلیون ریال از در آمد موقوفه دهشک تأمین نمود ، چندین
 مرتبه بانجمن آثار ملی خراسان و بعد از آن در تهران بانجمن آثار ملی ایران
 پیشنهاد شد که نقشه‌ای برای بنای جدید در حدود اعتبار تأمین شده بدهند
 تا تحت نظر انجمن و اداره اوقاف خراسان ساختمان شود .

در تعقیب اوامر مؤکد **اعلیحضرت همایون شاهنشاه**

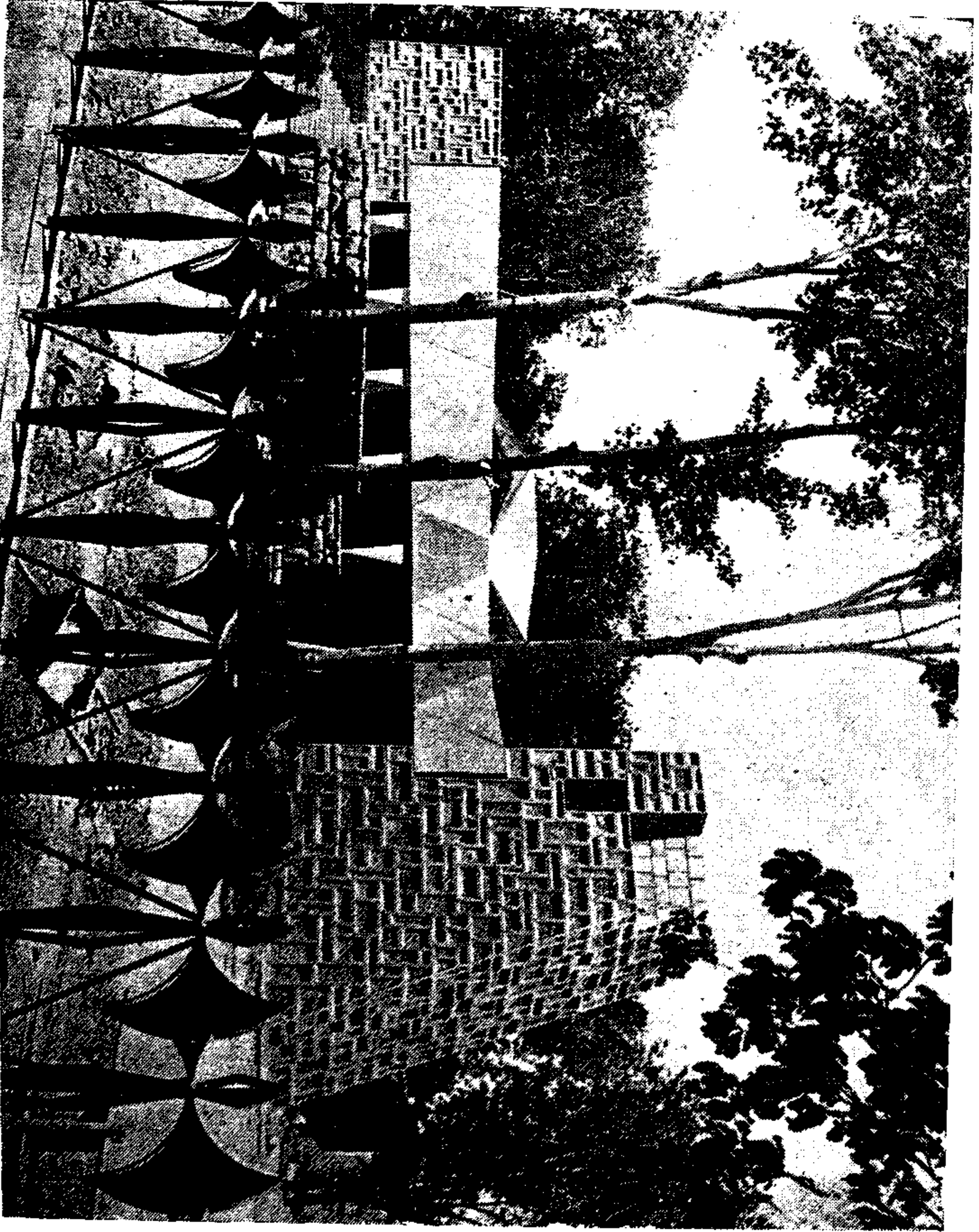
محمد رضا پهلوی پس از طرح موضوع در جلسات انجمن مرکزی و خراسان بالاخره نقشه فعلی بوسیله مهندسین و بنگاه های فنی تهیه و اعتبار آن در حدود بیست و سه میلیون ریال بوسیله وزارتخانه ها و ارتش و بنگاه های عمومی و تهیه کارتهای یاد بود تجدید بنا بقیمتهای مختلفه از یکهزار تا ده ریال و تقسیم آن در تمام کشور بمنظور شرکت عموم افراد ملت در اقدام باین امر ملی و دریافت مبلغی از مسافرین راه آهن تهران - مشهد و بالعکس تأمین گردید.

بنای قبلی از تاریخ ۳۰ ابان ۱۳۳۵ تحویل مقاطعه کار گردیده و با نظارت نگارنده بخرابی آن وساختمان بنای فعلی آغاز شد.

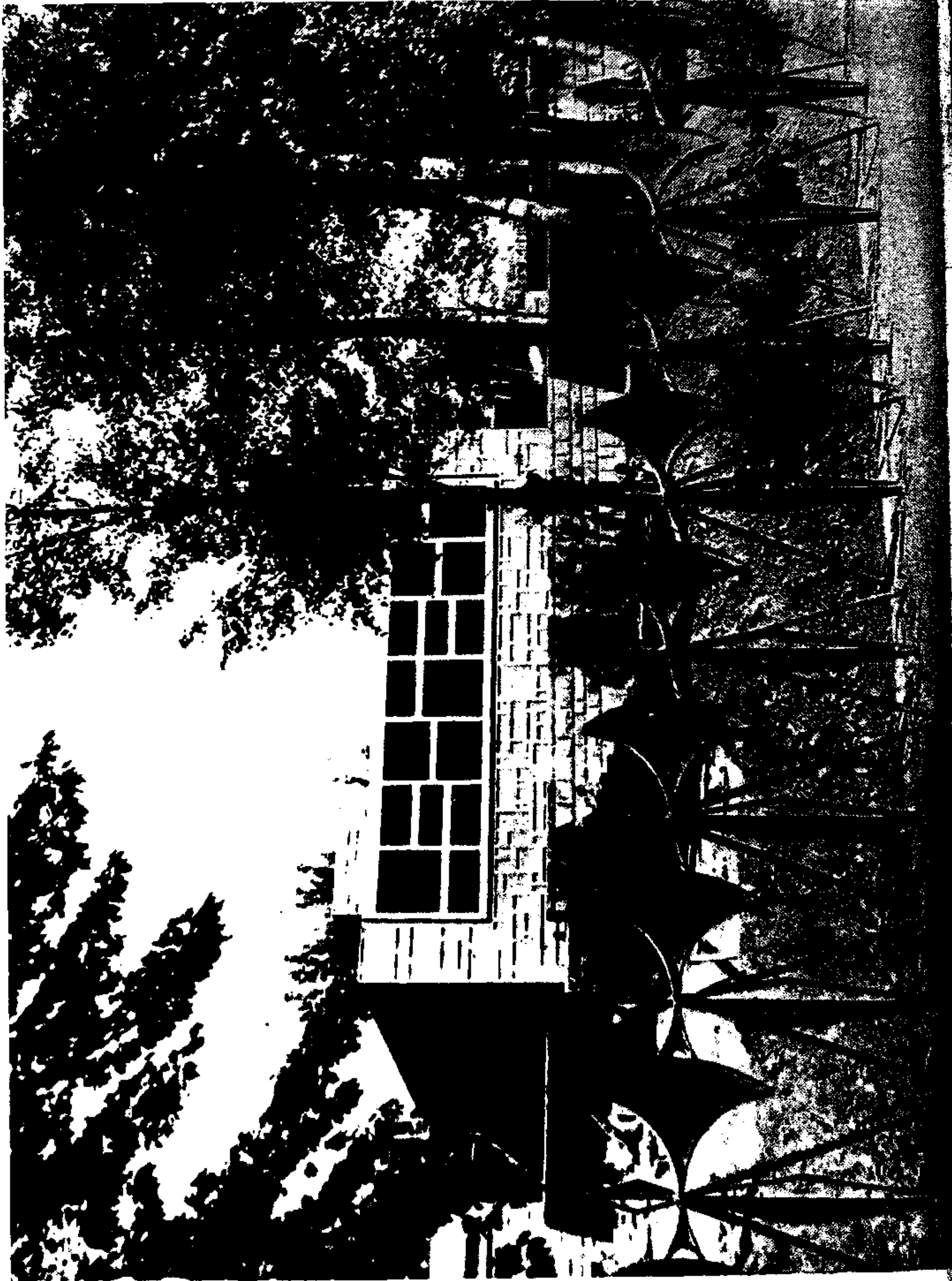
وضعیت بنای فعلی : فضای آرامگاه که باغ و دارای درختهای نسبتاً کهنی است بعرض و طول ۱۴۰ در ۱۰۳ متر و مساحت آن بیش از چهارده هزار متر است . باغ مزبور از چهار طرف که خیابان نادرشاه ، خیابان شاهرضا نو و دو خیابان ۶ متری است ، معبر عمومی میباشد و دیوار آن از سنگهای گرانیت بعرض ۷۰ و ارتفاع ۵۰ سانتیمتر و در روی آن نرده های آهنی بنقش تبرزین قرار گرفته و یک درب ورودی در خیابان شاهرضا نو مقابل بنای اصلی آرامگاه و دو درب در چهار راه تقاطع خیابان نادر شاه و شاهرضا نو و یکدرب در خیابان نادرشاه مقابل بنای آرامگاه دارد .

در فضای باغ چهار حوض آب در سه زاویه بنای اصلی ، یعنی بعرض و طول ۱۲٫۵ متر و دیگری بشکل مثلث بقاعده و ارتفاع ۶ متر و یکی مقابل عمارت فرعی بطول و عرض ۸ در ۴ متر و چهارمی حوضی کوچک در پشت بنای فرعی قرار دارد . سه حوض اولی بوسیله جویهای سر با آب بیندیکر مربوط بوده و تمام حوضها در حدود یکمتر عمق دارد ، جویها با سنگ و سیمان ساخته شده است . بقیه فضا خیابان کشی و باغچه بندی چمن با جدولهای سنگی است .

ساختمان فرعی ده تقریباً ۲۰۰ متر مربع است . در آب از سه اطلاق ۵۱

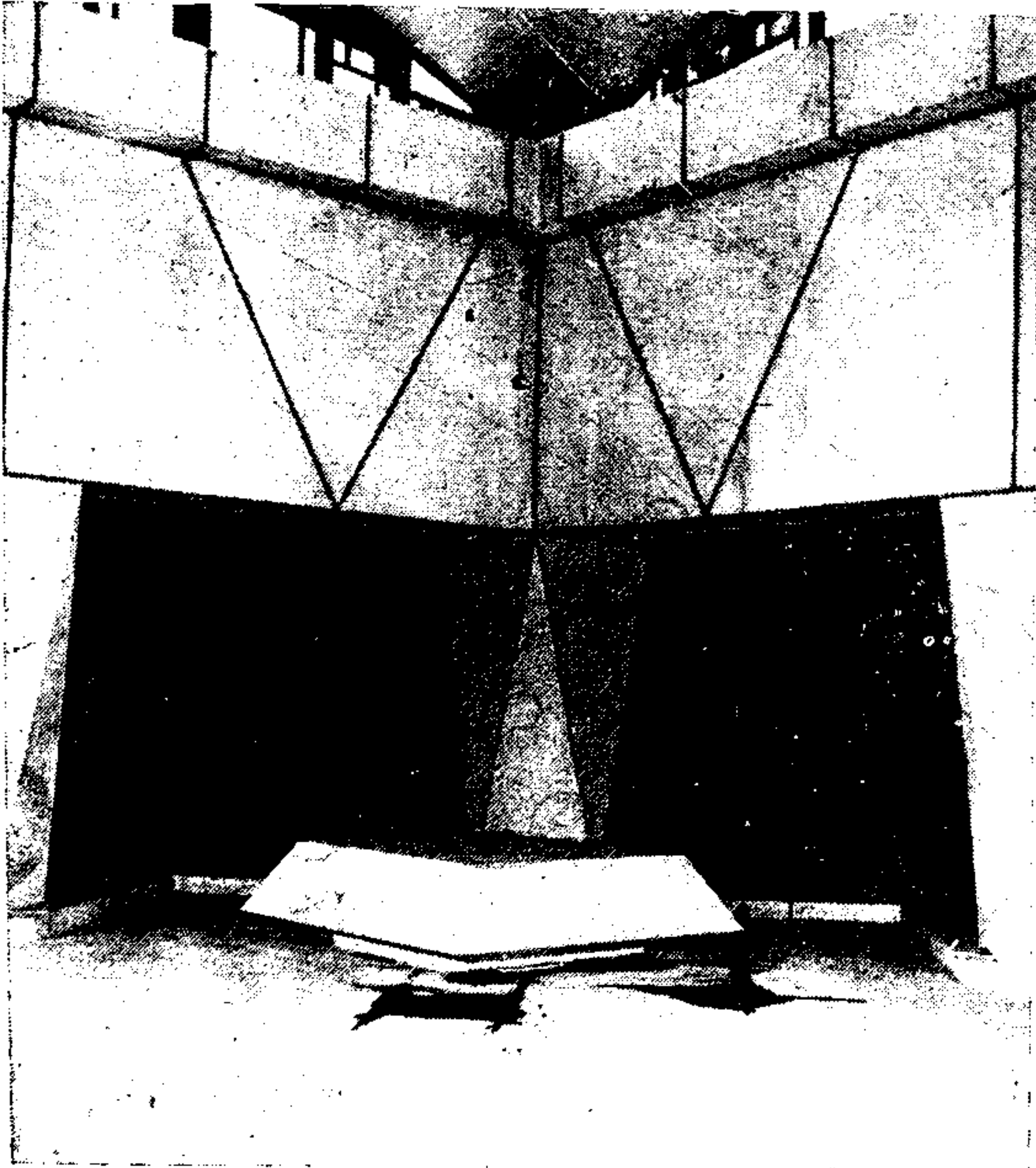

تصویر شماره سی و نه

تصویر شماره چهل

دو اطاق آن بعرض و طول ۴۵ متر و سومی بعرض و طول ۶۵ در ۱۰ متر بوده و بعلاوه دارای مستراح و دوراھرو و دوش و آبدار خانہ است، در نزدیکی آن محل موتور خانہ است کہ در زیر زمین بعرض و طول ۸ متر است • در نزدیکی آن گلخانہ قرار دارد. و نیز چاه نیمہ عمیقی برای تأمین آب آرامگاہ در طرف دیگر بنا میباشد • بنای اصلی آرامگاہ کہ بمساحت ۱۲۰۰ متر مربع است دارای سه ایوان شرقی و جنوبی و غربی متصل بیکدیگر و سه راھرو و پلہ . یکی بطرف خیابان شاهرضا نو و دیگری بطرف خیابان نادرشاھ و دیگری مقابل برج مجسمہ است. ایوانها بعرض ۳۵ الی ۶ متر و ارتفاع ایوانها از کف باغ ۱۸۳ متر است •

تصویر شماره چهل و یک

اصل بنادارای چهار قسمت است، یکی سالون بعرض و طول ۱۵ ر ۵ در ۸ ر ۴ متر و مقابل خیابان نادری است و دارای هفت پنجره بزرگ بطرف جنوب میباشد دیگری اصل مقبره است بعرض و طول ۱۵ در ۱۵ متر که دو طرف آن بعرض

تصویر شماره چهل و دو

تقریبی چهار متر و ارتفاع ۲۵ متر و با شانزده ستون یکپارچه سنگی با ارتفاع ۲۶ ر ۲۶ متر در اطراف مقبره میباشد سقف مقبره بیش از شش متر ارتفاع دارد که قبر نادر در گوشه آن قرار گرفته و دیوار اطراف مقبره از مرمر قرمز رنگ ساخته شده است و قسمت سوم برجی است که در زاویه شمال شرقی بنای اصلی قرار گرفته و با دو ستون سنگی یکپارچه با ارتفاع ۴۰۹ متر بنای اصلی اتصال دارد ارتفاع برج ۱۲۵ متر و عرض و طول پائین آن ۹۵ در ۵۰ متر و بالای آن بعرض و طول متوسط ۴۸۰ متر است • مجسمه نادر شاه سوار بر اسب در حال حمله در بالای برج و سه سرباز عصر نادری در يك قسمت از بدنه برج که از بالای برج دو متر پائین تر است قرار داده شده است • داخل برج در قسمت فوقانی آن منبع آب است که بتمام آرامگاه لوله کشی شده و قسمت پائین برج خالی است قسمت چهارم در طرف شمال غربی مقبره ساختمان موزه است بعرض و طول ۷ در ۷ متر که بدنه داخلی سالون بزرگ و موزه از سنگ ترود تان سفید میباشد و در زیر ایوان غربی متصل بآرامگاه دو دسته گاه دست شوئی ساخته شده است.

بطور کلی تمام ساختمانهای آرامگاه از دیوار و نرده ساختمان اصلی و فرعی و حتی از شش متر پی کنی بنای اصلی منحصرأ از سنگهای گرانیت مجاور کوه سنگی (۶ کیلو متری مشهد) و آهن و سیمان ساخته شده است •

فصل سیزدهم

خانواده نادر شاه

نسب نادر

نادر قلی یا نادر قلی جد نادر از طایفه قرقلو (قرخلو) اویمافی از ایل افشار بوده که شغل و حرفه او معلوم نیست ، اودو پسر داشت .

۱ - امامقلی بیک پدر نادر شاه است که حرفه او بقول بعضی پوستین دوزی و بعضی دیگر چوپانی و ساکن قریه کبکان بوده و مختصر اغنام واحشام داشته ، اغلب مورد دستبرد ازبکان قرار میگرفته . در چهاریاشش سالگی نادر بدرود زندگانی گفته است .

۲ - بیگتاش بیک قرقلو برادر امامقلی و عموی نادر است که مدتی مقیم ابیورد بوده و با خطاب خانی سرداری مرز و ایالت استرآباد را داشته و مدتی فرمانده قوای خراسان بوده و نسبت بنادرشاه خدمات گرانبھائی در جنگها مخصوصاً در شمال غربی ایران نموده است .

امامقلی بیک دارای دو پسر بوده یکی بنام نادرشاه متولد ۲۲ نوامبر ۱۶۸۸ میلادی (محرم ۱۱۰۰ هجری) است که در سال ۱۷۲۶ میلادی (۱۱۳۸ هجری) بسن ۳۸ سالگی از طرف شاه طهماسب بلفب طهماسب قلی خان . و از سال ۱۷۳۲ تا ۱۷۳۶ میلادی (۱۱۲۸ هجری) یعنی چهار سال وکیل الدوله و نایب السلطنه ایران شد و در ۸ مارس ۱۷۳۶ بنام نادرشاه شاهنشاه ایران بود . تا در ۲۰ ژوئن ۱۷۴۷ میلادی (۱۱۶۰ هجری) یعنی پس از ۱۱ سال سلطنت بقتل رسید .

پسر دیگرش بنام محمد ابراهیم خان برادر بزرگتر نادرشاه میباشد که لقب ظهیر الدوله داشته و فرماندهی و سرداری سپاه در جنگهای نادر خدمات بسیاری نموده و مدتی فرمانروا و سردار سپاه ایران در آذربایجان و گرجستان و داغستان

بوده و بالاخره در شکی در جنک با لز گیهای جاروتله بواسطه بی احتیاطی
کشته شد •

خاندان اصلی نادر

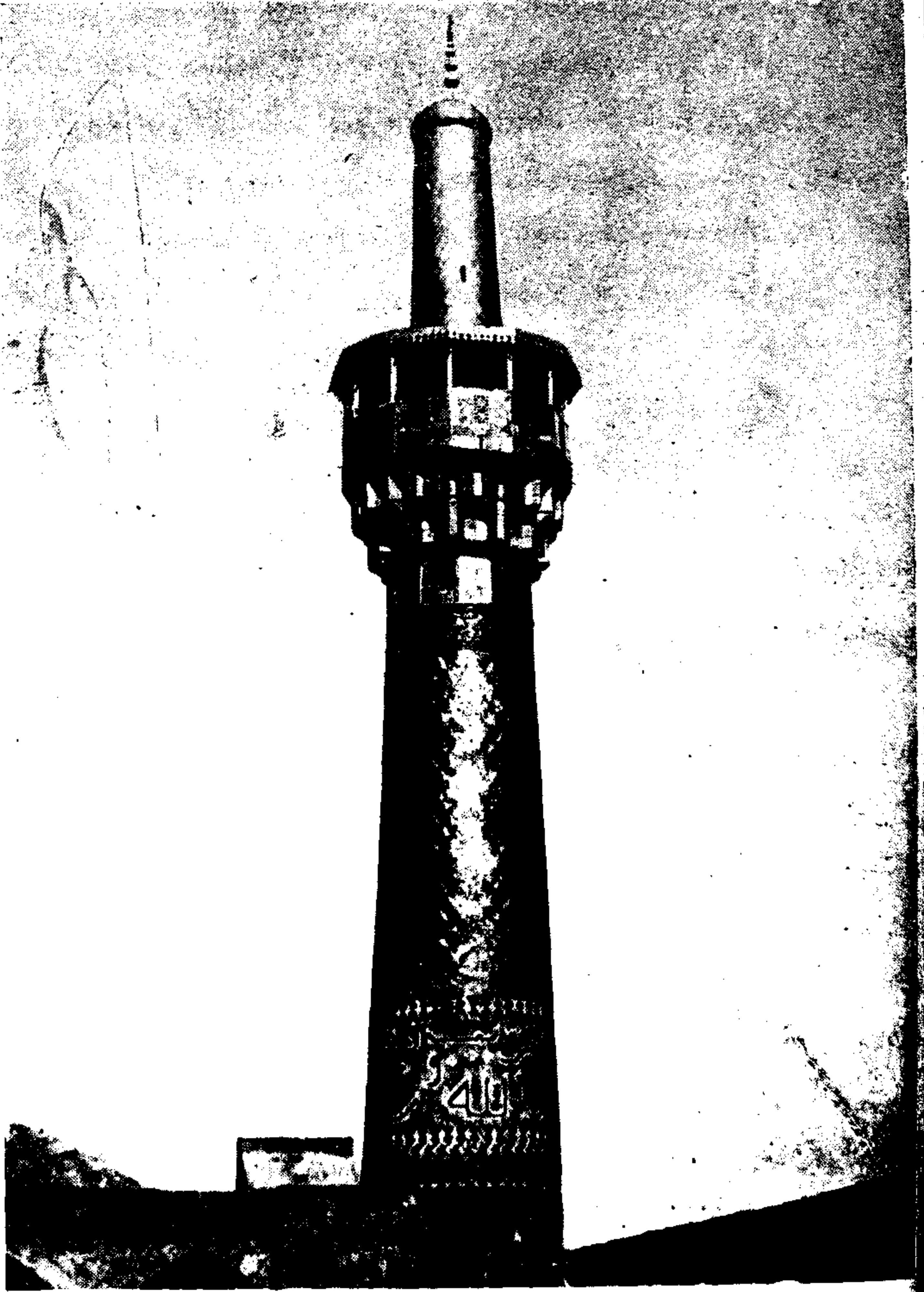
نادر شاه دارای چهار زن معقوده اصلی بوده و زنهای دیگری هم داشته که
مورخین متفق القول نیستند •

۱- دختر بزرگ **بابا علی بیک کوسه احمد لوی افشار ابیوردی** که مدتی
حکومت آن ناحیه را داشته و نام وی معلوم نیست، از او یک پسر بنام رضاقلی
بوجود آمده و در طفولیت و هشت سالگی او مادرش بدرود زندگی گفت و در سال
۴۰ - ۱۷۳۸ **نایب السلطنه** ایران بوده و در پائیز سال ۱۱۵۴ (۱۷۴۲ میلادی) نابینا
گردید و در سال ۱۷۴۸ میلادی (۱۱۶۰ هجری) کشته شد.

۲- دختر کوچکتر **بابا علی بیک بنام گوهر شاد** است، از او دو پسر یکی
بنام **مرتضی قلی** که بعداً بنام **نصرالله** موسوم و پسر دیگرش امامقلی بوده که هر دو
در سال ۱۷۴۸ میلادی (۱۱۶۰ هجری) مقتول گردیدند •

۳- **راضیه بیگم** دختر شاه سلطان حسین صفوی است که از او معلوم
نیست اولادی بوجود آمده باشد و ظاهراً قرار نامزدی او در مشهد با شاه طهماسب
داده شده و باو قول داده بود که پس از رسیدن بمقام سلطنت ایالت خراسان و کرمان
و مازندران نیز بوی تفویض و مراسم ازدواج بعمل آید •

۴- دختر **ابوالفیض خان پادشاه بخارا** که از او دو پسر بنام **چنگیز خان**
متولد سال ۱۷۴۴ میلادی و مقتول سال ۱۷۴۷ میلادی (۱۱۶۰ هجری) و پسر دیگر
بنام **محمداله خان** متولد سال ۱۷۴۶ میلادی و متوفی یا مقتول سال ۱۷۴۷ میباشد.
پسران **بابا علی بیک** دو تن بودند بنام **محمد بیک و لطف علی بیک** که برادر
زن نادر بودند • اولی فرمانده دسته‌ای از سربازان و دوم فرمانده سوار گارد نادر
بوده و هر دو نسبت بنادر شاه بسیار وفادار بوده اند • برادر زن دیگری بنام
کلبعلی بیک داشت که در اردوی او زمانی رئیس نگهبانان و زمانی سردار

تصویر شماره چهل و سه

و فرمانده بوده است • فتحعلی خان نیز یکی دیگر از برادر زنهای نادر است که در جنگ با سام میرزا و محمدخان سرخای در شمال باختری ایران با نصرالله میرزا همکاری نموده ، و در سال ۱۱۵۳ هجری بدستور نادر با عده ای از سپاهیان خراسانی همراه عبدالغنی خان والی آذربایجان برای جنگ با لزگیها بشیروان رفت و با اولیای امور نظامی و غیر نظامی آذربایجان و گرجستان در جنگ همکاری نموده ، محمدقلی خان هم یکی دیگر از برادر زن های نادر است که در اردوگاه نادر رئیس نگهبانان در فتح آباد قوچان بوده و پسر سام بیگ قوچانی و یکی از قاتلین نادر میباشد •

خاندان ابراهیم خان برادر نادر

ابراهیم خان ملقب بظہیرالدوله با یکی از دختران شاه سلطان حسین صفوی ازدواج نمود که پس از پنج سال در پائیز ۱۱۴۹ هجری فوت کرده و جنازه او را پدر محمد کاظم که از دوستانش بوده از تبریز بمشهد آورده و دفن نمود است. ابراهیم خان دو پسر داشته است

۱ - علیقلی خان که در سال ۱۷۱۹ میلادی متولد و تقریباً همسن رضاقلی میرزا پسر نادر بوده و در دامان نادر تربیت شده ولی در آخر سر کشی کرده و پس از نادر یازده ماه در مشهد سلطنت داشته و بسیاری از خویشاوندان خود را بقتل رسانیده و آنچه از جواهرات و وجوه نقدی نادر را که بدست آورد اسراف و تبذیر نمود. علی قلی خان بعداً بنام علیشاه و پس از آن بنام عادل شاه معروف شد. نادر شاه پس از فتح بخارا و تفویض سلطنت آنجا با ابوالفیض خان پادشاه سابق بخارا بوسیله حکیم آتالیق که مشاور و ندیم ابوالفیض خان بود دو دختر او را برای پسرش رضاقلی میرزا و پسر برادرش علی قلی خان خواستار نمود ، چون این پیشنهاد را ابوالفیض خان مایه مباهات دانست نادر عده ای از بانوان حرم را رسماً بکاخ بخارا برای خواستگاری فرستاد تا دختر بزرگتر را برای رضاقلی میرزا و دختر کوچکتر را برای علی قلی خان خواستگاری کنند و چون بانوان

حرم از کاخ ابوالفیض خان باز گشتند با اطلاع نادر رسانیدند که دختر کوچک پادشاه توران از لحاظ زیبایی و عقل و کمال و سخنوری مانند ندارد. چون این توصیف ها بگوش رضا قلی میرزا رسید از بانوان حرم درخواست کرد شاه را متقاعد نمایند که موافقت کند بعوض آنکه با دختر بزرگتر ابوالفیض خان ازدواج نماید دختر کوچکتر را بهم سری اختیار کند. چون نادر از این موضوع آگاه گردید خاطر نشان ساخت که اجابت چنین درخواستی نسبت بعلی قلی خان دور از نزاکت و ادب است و رضا قلی باید با دختر بزرگتر ازدواج نماید. رضا قلی میرزا هنگامیکه از مخالفت پدرش اطلاع یافت سخت متأثر گردید زیرا از طرفی با پسر عمویش رقابت شدیدی داشت و از طرف دیگر سخت فریفتند دختر کوچکتر ابوالفیض خان شده بود. نقل میکنند که او ضمن اظهار تأسف چنین گفته بود: (هر گاه حال بدین منوالست که من هیچ چاره ندارم خدا بمن رحم خواهد کرد و بزودی وسیله ازدواج با دختر پادشاه ختارا فراهم خواهم ساخت.) هنگامیکه بانوان حرم این سخنان را بسمع شاه رسانیدند سخت بر آشفت و این فکر بیشتر در مغزش قوت یافت که رضا قلی میرزا فکر تعاحب تاج و تخت ایران را در مغزش میپروراند و صریحاً گفت هر گاه رضا قلی میرزا از ازدواج با دختر بزرگتر ابوالفیض خان امتناع جوید خود او را بهم سری اختیار خواهد کرد و بزودی همین کار را هم کرده و خود دختر بزرگتر را ازدواج نمود. علی قلی خان در سال ۱۷۵۵ میلادی (۱۱۶۱ هجری) بقتل رسید.

۲- فرزند دیگر ابراهیم خان برادر نادر نام اولی او محمد علی بیگ بوده ولی نادر شاه پس از قتل برادرش او را بنام پدر یعنی ابراهیم خان نامید و بختیار را بر سر افراز شد و در کوچه بدستور نادر تاهل اختیار نمود و ابراهیم خان در جنگ با سام میرزا که مدعی سلطنت بود در شمال باختری ایران غالب شده و سام مرزا را دستگیر و نابینا و بینی او را قطع نمود. هنگامیکه نادر از مرزا عثمانی (آخرین سفر) بدرمانشاه آمد او را بسپه سالاری نواحی اردستان و ارسجان

فیلی و عراق منصوب نموده و دستور داد افواج مجهز آماده و با پاشای بغداد
 قرب جوار داشته باشند . پس از قتل نادر با برادر خود علی قلی میرزا مخالفت
 نموده و او را دستگیر و از سلطنت خلع کرد . ابراهیم خان در سال ۱۷۴۹ میلادی
 (۱۱۶۱ هجری قمری) بقتل رسید .

۳ - **کاظم بیگ** یکی دیگر از پسران ابراهیم خان بوده که در آخرین
 سفر نادرشاه بمشهد بهمراه سایر شاهزادگان بکلات رفت و در آنجا پس از اینکه
 علی قلی خان قوائی برای دستگیری فرزندان نادر بکلات اعزام داشت او نیز بکمک
 برادر خود از نصرالله میرزا و سایر شاهزادگان تعاقب نمود .

۴ - پسر دیگر ابراهیم خان بنام **حسین بیگ** بود که از تاریخ وی اطلاع
 صحیحی در دست نیست .

خاندان رضا قلی میرزا پسر نادر

رضا قلی میرزا دخترشاه سلطان حسین را بنام **فاطمه سلطان بیگم** بدستور نادر
 در اصفهان بعقد ازدواج در آورد و ظاهراً طبق قراری بود که در مشهد نادر
 شاه طهماسب صفوی داده بود و شش پسر از او پا بعرضه ظهور گذاشتند
 بشرح زیر :

۱ - **شاهرخ میرزا** متولد ۱۷۳۴ میلادی (۱۱۴۶ شوال) و متوفی بسال ۱۷۹۶ (۱۲۱۰
 هجری) که چندی پس از علی قلی خان پسر عمویش در مشهد سلطنت کرد و در
 کوی چای واقع در آذربایجان باتفاق نصرالله میرزا و امام قلی میرزا پسران نادر بدستور
 وی عروسی کرد و رضا قلی میرزا پدرش در این عروسی حضور نداشت . پس از
 اینکه او را نابینا کردند باز هم مدتی در مشهد سلطنت داشته است .

از شاهرخ میرزا چهار پسر بوجود آمده : ۱ - **نصرالله میرزا** که مدتی نایب
 السلطنه پدرش بوده و مردی بسیار شجاع بود و در جنگ با افغانان رشادتهائی
 نموده است . ۲ - **نادر میرزا** برادر کوچکتر نصرالله میرزا که او نیز مدتی
 نایب السلطنه پدرش بوده و چندی هم در مشهد سلطنت داشته و در سال ۱۸۰۲

میلادی) بقتل رسیده است و سلطنت در سلسله نادر باو ختم و منقرض شد •
 ۳ - دو پسر دیگرش بنام عباس میرزا و امامقلی میباشد که تاریخ زندگانی
 آنان معلوم نیست •

۲ - فتحعلی میرزا متولد ۱۷۳۵ میلادی و احمد قلی میرزا متولد سال
 ۱۷۳۶ و همایون میرزا متولد ۱۷۴۱ و بیستون میرزا متولد ۱۷۴۴ و محمود خان
 متولد ۱۷۴۴ میلادی (۱۱۵۶ هجری) و پنج فرزند دیگر •

خاندان نصرالله میرزا پسر دیگر نادر

قبلا مرتضی قلی نام داشته و نادر بشکرانه تصرف دهلی ویرا نصرالله میرزا
 نامید. بدستور نادر در دهلی با یکی از دختران یزدان بخش گورگانی از خانواده
 محترم هند ازدواج نمود و در ۲۷ ذیحجه ۱۱۵۱ با تشکیل مجالس جشن و سرور
 مفصلی مراسم عروسی باشکوه و جلال بی نظیری بر پا گردید و بنا بتشریفات
 و سنن مغول در هندوستان خانواده عروس از نصرالله میرزا تقاضا کردند ده تا هفت
 پشت اجداد خود را معرفی کند، چون نصرالله میرزا نزد پدر آمد و جریان را حکایت
 کرد نادر باو گفت: «بآنها بگو که تو پسر شمشیر و نوۀ شمشیر و نتیجتاً شمشیر هستی
 و بدین طریق بعوض هفت پشت تا هفتاد پشت اجداد خود را شمشیر معرفی کن.»
 برای جشن عروسی، نادر فرمان داد ده تمام شهر دهلی چراغانی شود و در همه جا باسطعیش
 و طرب را بگسترانند.

نادر در روزهای عروسی در ایوان دیوان خاص ده در کنار رود جمول
 واقامتگاه شاه بود (نگارنده اقامتگاه نادر و ایوان خاص را در مسافرت هندوستان
 مشاهده نموده است •) یک هفته مجالس سرور و شادمانی داشت و روزها فیلهای
 و گاو میش ها و شیران و ببرها را بجزاک میانداختند و نصرالله میرزا به نایاب شنبه
 بیست و پنجم ذی حجه بدیدن پدر رفت و نادر بر رسم معمول افسارها خفتانی از
 مروارید و زمرد و چند قطعه الماس و سه زنجیر فیل و پنج رأس اسب با یراق مرصع

بوی اهداء نمود و شب دوشنبه عروسی انجام گرفت . بنا بر این نصرالله میرزا دارای دو معقوده بود و هفت پسر داشته بنامهای **یلدوز خان** متولد ۱۷۳۹ میلادی و **مصطفی خان** متولد ۱۷۴۲ و **تیمور خان** متولد ۱۷۴۳ و **سهراب سلطان** متولد ۱۷۴۳ و **مهرتضی قلی خان** متولد ۱۷۴۵ و **آغوز لو خان** متولد ۱۷۴۵ و **اسدالله** متولد ۱۷۴۷ میلادی (۱۱۵۹ هجری) . از خاندان **امامقلی میرزا** پسر سوم نادر اطلاعی در دست نیست .

توضیحات : **بازن** مینویسد : در سفر **نادرشاه** بمشهد در **طبس** تمام پسران خود را احضار نموده و من ایشان را سیزده تن شمردم که همه در برابر او صف کشیده بودند و بسه تن از فرزندان خود که مسن تر بودند روی نمود و بنوبت بهر يك از ایشان تاج پادشاهی را بخشیدن خواست ولی ایشان نپذیرفتند . **لکهارت** میگوید : پسران نادر و نواده های او شانزده نفر بودند که در **طبس** بحضور نادر شاه رسیدند . همچنین **هانوی** نقل میکند که نادر در آخرین روزهای زندگی سی و سه زن زیبا بااستثنای بانوان دیگر در حرم داشت .

علی مردانخان شاملو از خویشان نادر بوده که هنگام توقف نادر در شیراز او را به هندوستان نزد محمد شاه گورگانی پادشاه هند فرستاد که خبر تصرف اصفهان و بیرون نمودن افغانه از ایران و فرار آنها را بافغان و خاک هند و خود داری از پذیرفتن آن ها در هند و بالاخره قصد تصرف قندهار را با اطلاع او برساند . **محمدخان افشار** یکی دیگر از خویشاوندان نادر بود که در جنگ **ابراهیم خان ظهیر الدوله** با لنگرها در شمال باختری ایران شرکت داشته است . **محمدقلی خان** رئیس نگهبانان نادر که یکی از قاتلین وی بود گویا برادرزن او و پسر **سام بیگ قوچانی** میباشد .

بانوشوقی (جوکی) دختر **محمدحسین خان قاجار** یکی از زنان نامی بوده که شب قتل نادر در فتح آباد قوچان در خوابگاه وی بسر برده است ، بقول **تیمردیوراند انگلیسی** در هندوستان **بازن** دیگری بنام **میرابای** یا **ستاره** ازدواج نمود . داعی الاسلام در ترجمه کتاب **تیمردیوراند** مینویسد : (در چاپ این کتاب

شجره نامہ خانوادہ نادرشاہ افشار و فرزند ان او تاج

طایفہ قرقلو (قرخلو) او بیما

نادرقلی بیک

بلک تاش بیک

محمد ابراہیم خان - ظہیر الدولہ

۴ - دختر ابو الفیض

محمد الہ خان

علیقلی خان
ملقب
علیشاہ - عادلشاہ

محمد علی بیک
ابراہیم خان

حسین بیک

کاظم

مددطفی خان

تیمورخان

سہراب سلطان

مرتضی قلی خان

اکرولوفان

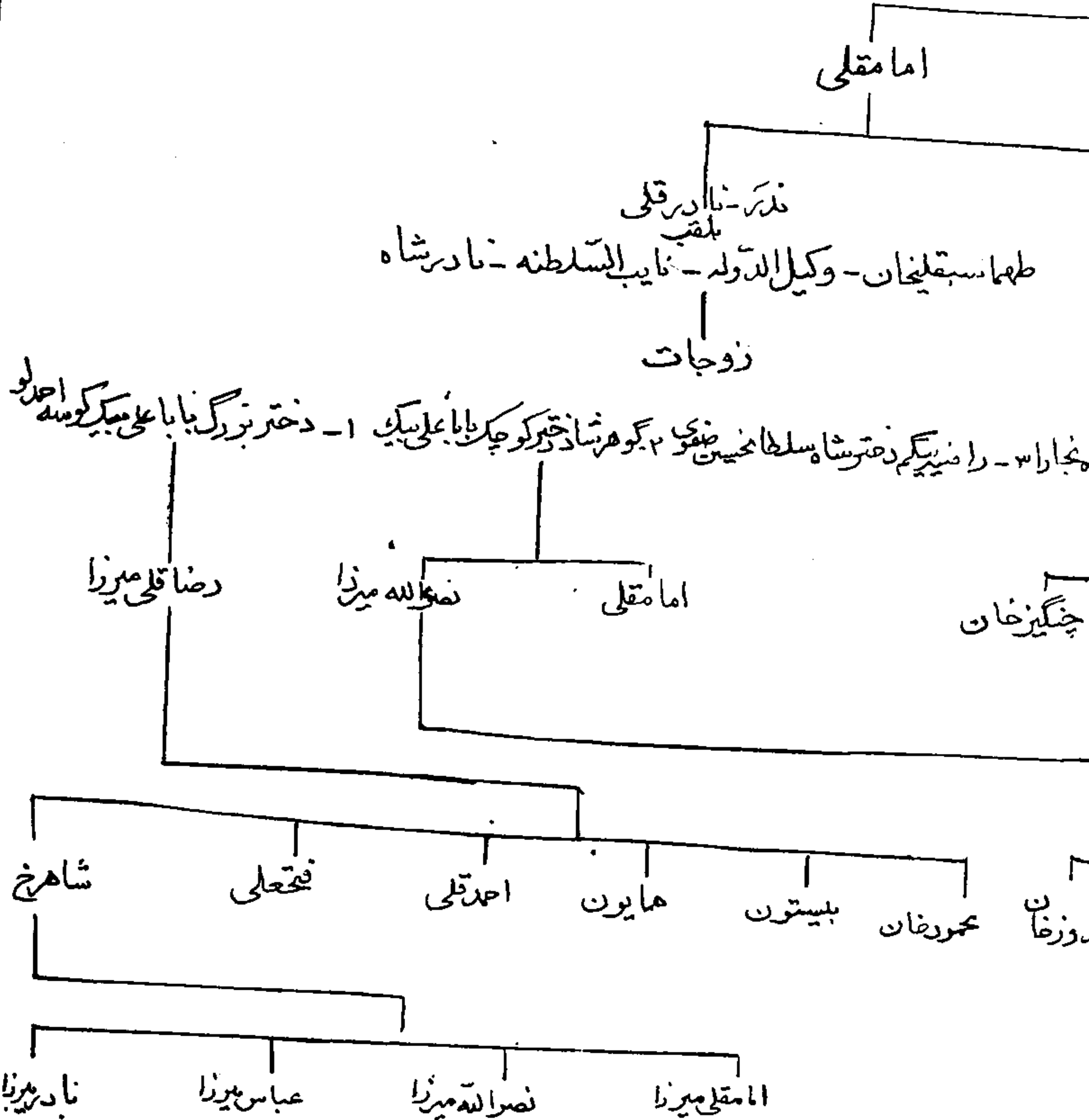
اسداللہ

۱ - نثر در کتاب نگہارت و شرحیدہ در نصیر فغان نادرشاہ نفاست شدہ بہت .

۲ - از خاندان نادرشاہ بیاری در شہدہ در گزراصفغان در سیر راجی ایران پراگندہ اند .

سلطنت سلسلہ قادری

فشار

تصویر شماره چهل و چهار

شاهزاده نادر بهبود علی میرزا ولد محمود میرزا ولد سلطان اسمعیل میرزا ابن نظر علی خان ابن شاهرخ بن رضا قلی میرزا بن نادر شاه افشار کماک کرده و از اسمعیل میرزا نقل میکند که در ایام کشمکش قاجار و افشار وقت حلی شاه اتفاق افتاده ، از مشهد با دو تن از بنی اعمام سلطان اسدالله میرزا و سلطان جعفر میرزا به هندوستان آمده و سلطان اسمعیل میرزا مهمان سفیر انگلیس که آن وقت سرجان مالکم مؤلف تاریخ ایران بوده گردید و اسدالله میرزا جد مادری نادر بهبود علی میرزا با یکی از خانمهای سلطنتی تزویج نموده و از آن وقت شاهزادگان نادری در دکن معزز و محترم میباشند و اکنون نادر بهبود علی میرزا بزرگ این خانواده است . وی نیز خانم شیرازی خواهر ملاعلی اکبر شیرازی را از زنان نادر میداند . و یکی دیگر از زنان نادر دختر سام بیگ قوچانی بوده است اکنون از اعقاب نادرشاه در گز و مشهد و اصفهان و سایر بلاد ایران زیادهستند .

فصل چهاردهم

آثار وابنيه

نادرشاه ابنیه و آثار زیادی از خود گذاشته که در فصول کتاب بتفاریق ذکر شده، اینک بطور فهرست ذکر میشود. اغلب از آنها موجود و یا آثارش باقی است.

۱- بنای آرامگاه و سقاخانه و آب انبار در شهر مشهد (بشرح مذکور در فصل شرح تصاویر و آرامگاه).

۲- مطالای نمودن ایوان طلای صحن عتیق حضرت رضا علیه السلام در مشهد (بشرح مذکور در فصل تصاویر).

۳- ساختمان مناره شمالی صحن عتیق حضرت رضا علیه السلام و مطالای نمودن آن (بشرح مذکور در فصل تصاویر).

۴- اهداء هفتصد جلد کتب گرانبهای خطی بکتابخانه آستان قدس رضوی که موجود است.

۵- ساختمان شهر جدیدی در نزدیکی قندهار بنام نادر آباد که قندهار فعلی گویا همان نادر آباد است و قندهار قدیم خراب و خالی از سکنه است.

۶- بنای شهر جدیدی در نزدیکی شماخی داغستان.

۷- بنای شهری جدید بنام **خیوه آباد** در نزدیک ابیورد در شمال خراسان.

۸- ساختمان محل تولد خود در دستگرد نزدیک درگز بنام مولودخانه و بنای مسجدی متصل بآن بشرح مذکور در فصل پایان کار نادر.

۹- ساختمان آرامگاه خود در کلات بنام عمارت خورشید بشرح مذکور در فصول تصاویر و پایان کار نادر.

۱۰- ساختمان ۱۶۶ آب انبار جهت ذخیره آب در حصار دامنه کوههای کلات

که در زمستان از برف و باران کوهستانها پر آب میشد. بحساب اینکه هر يك از آنها مصرف يكروزه ساکنین بوده و علاوه بر مصرف ۱۶۵ روزيك آب انبارهم برای احتیاط. زائد و ذخیره بوده است.

۱۱- ساختمان عمارت مسکونی جهت خود در قریه **خشت** واقع در ارتفاعات کلات که آثار آن باقی است.

۱۲- اهداء قندیلهای گرانبها و تعمیرات دیگری در آستان قدس رضوی.

۱۳- تعمیرات مهم در بنای شاه چراغ و همچنین تعمیراتی در آرامگاه حافظ در شیراز.

۱۴- ساختمان تالاری بصورت ایوان در یکی از باغهای قزوین که به نادر منسوبست.

۱۵- ساختمان برج و باروها و سر بازخانههای زیادی در حصار کلات.

۱۶- ساختمانهای مجرای لوله کشی آب از خارج بداخل حصار کلات برای شرب اهالی.

۱۷- ساختمان میل و منارهائی در راه کرمان و سیستان در دویر برای راهنمایی مسافران.

۱۸- ایجاد سه چاه در حوالی وان خواه **Wan Khah** در راه وزیرستان جنوب غزنین.

۱۹- ایجاد جاده موسوم به پلکان نادری در گردنه **دوه الله اکبر** بین استان دستگرد بشرح فصل تصاویر.

۲۰- مطاللا نمودن ایوان مرقد علی بن ابیطالب **علیه السلام** در نجف و اهداء تعمیرات بسیار و تعمیرات حرم و صحن آن.

میرزا عبدالرزاق نشاء (نشئه) تبریزی که در عمر نادر شاه میزیسته قول صاحب کتاب ریاض الجند در سال ۱۱۸۸ هجری قمری (۲۸ سال پس از قتل نادر) در گذشته است قصیده‌ای بزبان ترکی سروده و در بالای ایوان نجف اشرف با

طلا و شنگرف بخط نستعلیق بسیار زیبا نوشته شده است که عیناً اصل شعر با ترجمه فارسی آن زیلا نگاشته میشود:

شہ جم حشمت دارا درایت نادر دوران

کہ تخت دولت جمشیدہ وارثدور جهان اوزر

بدخشان لعل و عمامان اینچوسین ویرمیش خراجندہ

گونش تک حکمی نافذ متصل دریا و کان اوزر

چکنمز کہ کشانین پای تک نقاش اگر چکسون

مثال قوت بازوی اقبالین کمان اوزر

بلند اقبال اولان اعدالین ہم سر بلند ایلر

مکرر ایلمیش دشمن لرون باشین سنان اوزر

عیار خالص اخلاصین ایتدی گون کیمی روشن

قضا فرمان ایدوب فرمان کمال عزو شان اوزر

کہ لازم دور علینین روضه پاکین طلا ایتمک

منور دور مقام مهر دایم آسمان اوزر

زهی نام همایون کیم یازاندا کاتب قدرت

گرک طغرای بسم الله چکسونلر نشان اوزر

او کو کب کیم کہ افلا کین خلافت ایچره انوارین

صالوب چرخ چهارمدن زمین اوزره زمان اوزر

اولور مرآت دینین صیقلی دولت بویوردندور

قضا تخت خلافت رسمی ایتمشدور جهان اوزر

وجود تخت ایچون علت گرک ناچار چار اولسون

مؤخر علت غائی الور ظاہر عیان اوزر

سن اول کامل بها در گرامی سن کہ حقننده

دیمیش هر جوهری بیر قیمت ناقص گمان اوزر

شہابی اختیارم مدح شاہنشاہ دورانہ
 بویوز دندور مکرر ایلرم جاری زبان اوزرہ
 دلیل شوکتی بسدور ہمین نام ہمایونی
 معانی لفظدن ظاہر اولور لوح بیان اوزرہ
 دگلدور کہکشان تسخیر ایچون عزم ایلوب گویا
 کمند ہمت و الاسین آتمیش آسمان اوزرہ
 ایدوب ایجاد چون صانع بوشاہنشاہ دورانین
 حصول مقصدن فرماننہ توأم جہان اوزرہ
 رضا ویردی اونا سلطان روم اسکندر ثانی
 کہ واجبدور دعای دولتی اسلامیان اوزرہ
 زہی شوکت کہ گر کفار ایلن عزم ایلسون رزمہ
 چکرلر منت شمشیرنی باش اوستہ جان اوزرہ
 صلاح دولتینی ایستہیین بغداد والی سی
 چالوب اتمام چون سعی ایلہ دامانین میان اوزرہ
 اوصاحب جاہ کیم ذکراتسہ لونام گرامی سین
 ایدرلر احمد اسما ایلن جاری لسان اوزرہ
 بوخیر امرین مہتیا اولدی چون اسباب اتمامی
 رضای پادشاہ تاج بخش کامران اوزرہ
 زرنابین عیارین ایتدی اوز اخلاصی تاک شاہہ
 میسر نقد جان ایلن معادل امتحان اوزرہ
 ملایک اولدیلار ہمدست استادان چابک دست
 ملادن آسمان ایجاد اولندی آسمان اوزرہ
 ضریح اوزرہ منور کنبد خورشید خاصیت
 نورس قیہ یاقوت احمر دور جنان اوزرہ

گویول پرواز ایدوب سرطوق زرینین خیال ایلر

که آچمیش بال طاوس بهشتی آشیان اوزره

مؤذن بلبل تسبیح خوان و صحن گلشن دور

قزل گل دسته سی گلدسته لرباغ جنان اوزره

تمنای سلاطین دوریوزون سورتمک بو در گاهه

زهی رفعت که ایستر صدر دوشسون آستان اوزره

دییر کن عقل ظاهر بین منه سول قبه دور گویا

که اولمش دور طلای نابله زرین جهان اوزره

جواییم نشاء اولدی مصرع تاریخ اتمامه

(ادب بیل مہر ساکن دور مظاف انس و جان اوزره) ۱۱۵۵ هجری

اینک ترجمه : شاه جم حشمت دارا درایت ، نادر دور ، که در جهان وارث

تخت و دولت جمشید میباشد . لعل و مروارید بدخشان و عمان بعنوان خراج بیایش

نثار شده و حکمش همچو آفتاب در دریا و معدن حاکم است . نقاش اگر کمان

کپکشان را تصویر کند قوت بازوی او را هنگام کمان کشیدن نمیتواند مصور سازد .

کسی که بلند اقبالست دشمنانش را هم سر بلند خواهد کرد و از این جهت است که

مکرر سرهای دشمنان را بر بالای نیزه نصب کرده است ، اخلاص خالص عیار خود

را مانند آفتاب روشن ساخت و قضا فرمان باعزت و شأن صادر نموده که حوضه پاک

علی علیه السلام در آسمان منور گردد ، زهی نام همایونش که کاتب قدرت آنرا بر فراز

حکم طغرا کند . ستاره ای که همچون خورشید از فلک چهارم خلافت بر روی زمین نور

پاشی کرده است . تخت را ناچار چهار پایه است و پایه چهارمی علت اساسی

قیام تخت است تو آن در گرامی کاملی هستی که جوهر ناشناسان بی انصاف از روی

گمان ناقص خود بر توقیمت نهاده اند . پادشاهها در مدح شاهنشاه دوران بی اختیار

هستم از این رونام تو را مکرر بر زبان میآورم . برای بلندی مقام و جاه تو همین

بس که نامت همایون است زیرا از معنی ظاهر الفاظ حقیقت باطن آشکار است

کپکشان قابل تسخیرش نیست . کمند همت والای او بر قبه شهر افکنده شد

وصانع جهان چون این شاهنشاه را ایجاد کرده جهان را برای حصول مقصود او بفرمانش گذاشته است چون اسکندر ثانی پادشاه روم تسلیم او گردید از این رود عای دولت او بر اسلامیان واجب است، زهی شوکت که اگر کفار عزم رزم او کنند منت شمشیرش را باسروجان قبول مینمایند. والی بغداد صلاح دولت را خواست و برای اتمام این کار دامن همت بر میان زد. آن صاحب جاه که اگر نام گرامی او را ذکر کنند پسندیده ترین اسمها را بر زبان جاری میسازند.

چون اسباب اتمام این کار خیر مهیا شد بفرمان پادشاه تاج بخش کامران عیار زرناب را مانند اخلاصش بشاه نمودار ساخت که بمحك امتحان در آورد. ملايك آسمان با استادان چابک دست همکاری کردند تا از زرناب آسمانی بر فراز آسمان نمودار گردد. گنبد چون خورشیدش بر فراز ضریح منورش تو گوئی قبه یاقوت سرخی است بر بالای باغ جنت خیال بلند پرواز سر طوق زرین قبه اش را چون طاوس بهشتی میداند که بر آشیان خود چتر زده است. مؤذن مانند بلبل تسبیح خوان و صحن چون فضای گلشن و گلدسته های طلا همچون دسته گل هائی بر باغ جنان است. چهره سائیدن بر این درگاه آرزوی سلاطین است.

زهی رفعت که صدر نشین ها بر آستانش میافتند. عقل ظاهر بین میگوید که آخرین قبه ایست که در روی زمین بطلا گرفته میشود. جواب من نشئه مصرع تاریخ اتمامش میباشد (ادب بیل مهر ساکن دور مطاف انس و جان اوزره) - ۱۱۵۵ هجری قمری) از ادب بدان که خورشید بر مطاف جن و بشر ساکن است.

۲۱- اهداء هدایا و نذوراتی جهت تعمیرات بقعه امام حسین علیه السلام در اربلا.

۲۲- ساختمای در اربلا که آثار آن باقی است.

۲۳- ایجاد سقاخانه طالواقع در وسط صحن عتیق حضرت رضا علیه السلام در مشهد.

۲۴- آثار ساختمانی از نادر شاه در قفقاز و داغستان.

سلطان احمد شاه افغان

امير احمد شاه

امير احمد شاه

محمد صادق الوهابي
عليه الصلوات
والبركات
والرحمة
الغنية

علي شرف المخلوقات
والله المعصوم

و...

...

...

...

...

...

تصوير شماره چهل و پنج

فصل پانزدهم

احوال و خصوصیات نادرشاه

مورخین ایرانی و غیر ایرانی چه آنهاییکه از معاصرین و هم زمان نادر بوده‌اند و یا آنهاییکه بعداً تاریخ نادر نوشته‌اند گفته‌ها و نظریات مختلفی در بارهٔ حالات نادر داده‌اند. اینک با مطالعات دقیقی که بگفته‌ها و نظریات آنان بعمل آمده آنچه متفق علیه همه است با رعایت بی طرفی کامل در هفت قسمت کلی بشرح زیر نگاشته میشود:

۱ - اخلاق و صفات

تجزیه و تحلیل اخلاق و صفات نادر شاه بسیار روشن است. نادر بسیار ضریح اللهجه و رک گو بوده، قوه حافظه او بسیار شکفت انگیز و دماک گرانبھائی باو کرده است.

نادر طبعی دریم و بخشنده داشت. از خطایای زیر دستان حاضر بود چشم پوشی کند ولی پس از بدست آوردن غنائیم دهلی در اواخر عمر بسیار خشن و دم گذشت و غضبناک بود، این تغییر رویه چند علت داشت یکی دور کردن پسرش و دیگری عدم موفقیت کامل وی در جنگ بالز کپها. چنانچه میرزا مهدیخان مینویسد او را در يك افراط هولناکی انداخت. زیرا مردم حق ناشناس آنزمان و نزدیکان منفعت طلب و خود خواه او، جب تغییر احوال او شدند، او از نا سپاسی مردم بینهایت عصبانی بود. باید متذکر شد که نادر هنگام قیام نمودند استقلال کشه، از دست رفته بود. و آرامش و امنیت وجود نداشت آن زمان پایتخت مملکت بدست افغانها افتاده و آذربایجان و کردستان و کرمانشاهان و همدان در تصرف عثمانیها

و گیلان و صفحات شمالی در دست روسها بود، در هر گوشه از مملکت مانند خراسان و گرگان و نواحی جنوبی هر سرکشی کوس استقلال طلبی کوفته و خطبه بنام او خوانده میشد و سکه میزد. **شاه طهماسب صفوی** در بدر و سرگردان بیابانها بود، نادر که با فداکاری و از خود گذشتگی ایران را از بزرگترین و نیرومندترین کشورهای جهان نمود، علاوه بر تصرف نقاط از دست رفته تمام بین النهرین و نواحی شمال غربی ایران تا ایروان و در بند و تفلیس و دریای خزر و در شمال خاوری ترکستان و بخارا و بلخ و در مشرق ایران خراسان و افغانستان و بلوچستان و هندوستان را تا دهلی و در جنوب عمان و خلیج فارس را تا مسقط و بحرین تحت تسلط خود و ایران در آورد. معینا مردم نافع با استقلال کشور و فتوحات شایان او اهمیتی نداده و برای او ارزشی قائل نشدند و بخدا ماتش بها نمیدادند و باز پادشاه صفوی که جز لا اله الا الله و عیش و نوش کار دیگری نداشت اظهار علاقه مینمودند و با کمال ناسپاسی میگفتند. حالا که کارها درست شده پس چرا تاج و تخت را بدست بازماندگان صفویه نمی سپارد یا میگفتند: (نادر شاه لابد آن خدمت را میکرد که خودش پادشاه شود.) اگر بآنها کسی میگفت خاندان صفوی در آن موقع لیاقت پادشاهی را ندارند میگفتند: در این صورت نادر پیشکاری آنان را عهده دار شود.

نادر دارای اراده آهنین بود و با وجود خوی تندش دارای قلبی رئوف و مهربان بود چنانکه بمادر و فرزندانش مهر و عاطفه فوق العاده میورزید. شوالیه دو گاردار که ناظر اوضاع و شخصیت او بوده میگوید:

نادر در لیاقت و کاردانی کم نظیر است و گذشته از این مردی خوش مشرب و درستکار است و زحمتکشانش را پاداش میدهد و سست عنصران و کاهلان را که بهنگام ادای وظیفه از زیر بار مسئولیت شانه خالی میکنند سخت تنبیه مینماید و خوب در هر مقامی که بود شایستگی و درست کرداری خویش را چنانکه باید بشبوت رساند چون مقرب و قرین در گاه شاه شد بوی نشان داد که چگونه چاپلوسان و جنایتکاران

را باید تشخیص داد و از چه راه باید اینان را بکیفر رسانید و آنان را از درباریان دور کرد.

کوکل Cockell مینویسد: (استعداد نظامی عجیب این فرمانده با همراهی بخت و اقبال اعتماد کسانی که باو اردات میورزیدند و آنها که از او بیم داشتند دست بدست هم داده و دشمنان را از او هراسان و شاه را از او مرعوب ساخته است)

راجع بقتل عام **شاه جهان آباد** (دهلی) و غنائمی که نادر از هند بایران آورد حکایتها کرده اند ولی مورخین با انصاف نادر را در آن قضیه بی گناه میدانند چه او تا آخر دقیقه امکان از دادن فرمان قتل عام خود داری داشت • **سرجان ملکم** سفیر انگلیس در دربار فتحعلی شاه در کتاب تاریخ ایران تألیف خود مینویسد: (پس از آنکه بدروغ خبر فوت نادر را منتشر کردند، هندیهای شکست خورده از جای بر آمده و دست بقتل ایرانیان گشودند و حتی امرای دهلی چون این خبر شنیدند سپاهیان ایرانی را که نادر برای حفظ و حمایتشان گماشته بود ببلوا کنندگان تسلیم نمودند. نادر خود بمیان شورشیان آمد تا فتنه را بخواباند • فریزر که خود در واقع حضور داشت مینکارد تیری بجانب نادر انداختند ولی خطا کرده یکی از امرا که همراه بود اصابت کرد. سپس شاه بی اندازه خشمناک شده حکم بقتل عام داد.

در جای دیگر از کتاب فریزر در مکتوبی از منشی یکی از سرداران هند نقل میکند که در پایان آن چنین مسطور است: «هشتاد نفر قزلباش از عسا در ایران را نادر شاه در کابل ششم پاره کرد و گناه آنها فقط همین بود که حضور داشته اند که یکی از آنها بزنی دست درازی کرده است. هشتاد نفر را ششم پاره کردن ادعای دشمنان او است و قابل تردید و تاذیب است ولی مقید بودن باینکه ساکراو بناموس دشمنان هم دست درازی نکنند به اقرار خود آنها قابل ستایش است. نیز در جای دیگر کتاب مینویسد: (نادر فرمان داد لشکریان او احدی مرد و زن هندی را اسیر نکنند و همراه خود نبرند مگر غلامان را که بی پول

نقد خریده و از فروشنده سندی در دست داشته باشند که گواه بر میل و رضای او بوده، یا زنی را که موافق شرع عقد کرده باشند • با وجود این غلام یازن عقد شده را نمیبایست بر خلاف رضای خود آنها با خود ببرند و هر کس تخلف نماید جان و مالش بهدر است • پس از حرکت از دهلی زنانیرا که صاحب منصبان ایرانی عقد کرده و با خود داشتند چون نادر شنید ناراضی هستند امر کرد آنها را بوطنشان پس فرستادند •)

از طرف دیگر نادر اخلاق و آداب زنانه مردان هندی را که سبب شکست آنها بود مسخره میکرد، چنانکه ملکم مینویسد: روزی از قمر الدین خان وزیر هندی که در آن اوقات وزیر بود پرسید چند زن در سرای داری؟ گفت هشتصد و پنجاه. نادر روی بخدام کرده گفت یکصد و پنجاه زن دیگر بخانه وزیر بفرستید تا منصب مین باشی گری داشته باشد •

از تمایلات نادر بقول میرزا مهدیخان دو چیز بیشتر از سایر حظوظ مرغوب طبع نادر بوده و آن از نوع میوجات خرپزه است که از اوایل عمر بآن رغبت تمام داشته بطوریکه در ایام توقف در بغداد از کارین عباس آباد هرات که خرپزه آن بر سایر بلاد مزیت داشته بغداد میآمد و زمانیکه در هندوستان بود از بلخ و هرات و مرو خرپزه های نفیس برای او میآوردند • دیگر اسبهای خوب بود و بدین جهت بهترین هدایا برای او اسبهای تازی نژاد بود که اشخاص و سلاطین میفرستادند •

تغییر حالت و انقلابات نادر از سال ۱۱۵۶ (چهار سال آخر عمر) موجب گردید که مرتکب اشتباهات و خطاهای باور نکردنی بشود. یکی اینکه پس از صدور فرمان بخشش سه ساله مالیات دیری نپائید که لغو آنرا اعلام داشت **هانوی** میگوید: که چاپار و قاصد های او برای وصول مالیات در نظر مینمانند مأمورین عذاب و لعنت بودند و بعلاوه نادر بملیونها پولی که در کلات ذخیره کرده بود مرتباً مبالغ دیگری بر آن میافزود و نیز جواهراتی که در کشور موجود بود بر آن اضافه میکرد و بییقین اگر قفل های خزائن خود را در کلات باز نموده

و ملیونها پولی که از هندوستان بدست آورده بود از ارتش خود پشتیبانی مینمود و موجبات عدم رضایت فراهم نمیشد کشور ایران با کامیابی و خوشبختی کامل دوران افتخار بدست آورده خود را در سلسله طولانی او ادامه میداد .

نادر اساساً سرباز بود و بیشتر در فرماندهی قوای نظامی هنر نمائی کرده است و از لحاظ سیاستمداری و اداره امور کشور مدیری با تدبیر و سلطنتی شایسته و با کفایت بوده است ، نگاه نافذ او کمترین نقطه قلمرو وسیع سلطنتش را نادیده نمیگذاشت و هیچ امری بروی مکتوم نبود و هیچ چیز را هرگز بیوته فراموشی نمیسپرد . از کثرت کار فرار نمیکرد و از خطر نمیهراسید بلکه اصولاً از برخورد بمشکلات و تلاش در راه حل آنها لذت میبرد همچنانکه نادر حس ستایش ملت خود را کاملاً بخویش جلب میکرد هر گاه میخواست میتوانست دل آنرا نیز بدست آورد لیکن ذهن او بجای اینکه متوجه زمامداری باشد، بیشتر گرفتار رؤیاهای کشور گشائی بود ، در نتیجه با آنکه با هنر نمائیهای نظامی خویش ایران را بذروه عظمت رسانید بزودی با رفتار خود سرانه و وضع مالیاتهای سنگین مخصوصاً در اواخر عمر خود و همچنین از میان رفتن دودمان صفوی حس عداوت رعایایش را برانگیخت .

نادر در اواخر عمر خود بجز چند مورد استثنائی مانند تأمین احتیاجات ایرانیان خوارزم چندان توجهی بر فاه حال رعایای خود نداشت و همچنین بفکر توسعه منابع مادی امپراطوری خود نبود و افراد کشور را از لحاظ تهیه پول و تأمین احتیاجات قوای عظیمش مورد توجه قرار میداد . هنگامیکه او بر مسند سلطنت ایران تکیه زد نبردهای طولانی با ابدالیان و عثمانیان پس از تسلط افغانند کشور را سخت فرسوده و فقیر کرده بود . با آنکه نادر با ملیونها تومان پول از فتح هندوستان بازگشت میتوانست سالهای متمادی مردم ایران را از پرداخت مالیات معاف کند پولهای هنگفت خود را بهر داد و با خشونت بیشتری بوضع مالیاتهای سنگین پرداخت .

بازرگانان و روستائیان از پرداخت مالیاتهای امر شدن و تأمین نیروی

جنگی برای نادر بستوه آمده بودند و بسیار جای تعجب است که چگونه مرد تیز هوش پی نبرده بود که با این اقدامات خویش مرغیرا که تخم طلائی میگذاشت نابود میکند .

باحتمال نزدیک بیقین اختلال قوای فکری که در آخرین سالهای سلطنت او بمنصه ظهور رسید موجب این خبط بزرگ شد. با تمام این احوال یکی از بزرگترین افتخارات نادر آنست که در قلمرو فرمانروائی خویش نظم و آرامش برقرار ساخت و مرزهای شمال خاوری ایران را در مقابل حملات خانه بر انداز ترکمنها و ازبکها و قبایل افشار و کُرد و سایر قبایل پر خاشاکران مستحکم کرده و بدین طریق آنطوایف موزی را بتدریج ضعیف ساخت و سیل جمعیت و نفوس را بطرف خراسان سوق داد. نادر حتی المقدور میکوشید راه و رسم صفویان را بر اندازد. او اتخاذ تصمیمهای انقلابی نوین را برای خود فخر میدانست چنانکه رفع اختلاف شیعه و شیعه را برقرار ساخت و پایتخت را از مشهد باصفهان انتقال داد و از همه مهمتر اینکه اصل خانه نشینی و استراحت دائمی شاهزادگان صفوی را در حرم تادوران زمامداران آنان بر انداخت. بطوریکه قبلاز کرشدا این اصل دارای عواقب وخیمی بود و نتیجه شر آن هنگام استقرار شاه سلطان حسین و پسرش شاه طهماسب دوم براریکه سلطنت ایران بخوبی مشهود گردید .

در پائیز سال ۱۱۵۳ هجری (۱۷۴۰ میلادی) که نادر در ترکست بود در اصفهان اعلام گردید که نادر عزم دارد بکلی لباس ایرانیان را تغییر دهد و کلیه رعایای خود را مجبور کند که صورت خویش را اصلاح نموده بتراش و بلباس عثمانیان در آیند و نیز قصد دارد کلیه اماکنی را که بنام شاه عباس ساخته شده است خراب کند و بنام خود بجای آنها ابنیه نو برپا نماید و نیز تصمیم گرفته است برای مشروب کردن اصفهان رود بزرگی را که از اصفهان فاصله زیادی در طرف شهر سرازیر کند . البته این تصمیمها بمورد اجرا در نیامد ، با اینهمه کلاه ایرانیان را تغییر داد ، بطوریکه از یادداشتهای اثر بر میآید همه اتباع خراب

ناگزیر ساخت کلاه چهار گوشه که يك شال پشمین دور آن پیچیده بود بر سر گذارند .

اگرچه نادر نتوانست يك سلسله پایداری بوجود آورد با اینهمه مانند پادشاه **هانری هشتم** انگلیس بر اثر تصرف اراضی پهناور و بدست آوردن اموال فراوان فوق العاده بر قدرت ایران افزود . نادر قلمرو فرمانروائی خویش را بوسیله بیگلربیگی ها یا آستانداران اداره میکرد و در دوران سلطنت او بیگلربیگی ها از سه تن تجاوز نمیکرد و آنان بکمک فرمانداران و کارمندان کوچکتر کشور را اداره میکردند . کلیه آستانداران و سایر مأمورین عالی رتبه از طرف خود نادر انتخاب میشدند و او بوسیله کارآگاهان زبردست از جزئیات کار مأمورین خود با خبر میشد و گذشته از این بر مالیه آستانها مراقبت دائمی و دقیق داشت و بمحض سرکشی بشهری بحساب مستوفی یا خزانه داری رسمی رسیدگی میکرد و هر گاه اشتباه میدید بیدرنک ویرا سخت مجازات مینمود .

۲- نبوغ نظامی

نادرشاه فرماندهی مادرزاد بوده و بابتبر جنگی خود بطرف شهرت و نام پیشروی میکرد بطوریکه بعضی او را **تبرخان** مینامیدند . در امور نظامی مردانگی و افری داشته و نام کلیه افسران مهم ارتش خود را میدانست و اطرافیان را خوب میشناخت و همیشه بخاطر داشت که کدام يك را گوشمالی داده و بکدام يك پاداش بخشیده است .

نادر در دبستان محنت و مشقت تربیت و تحصیل کرده بود . دلگیری و شجاعت نادر در جنگها و مروت و مردانگیش بادشمنان و بسیاری کارهای بزرگ دیگر او سر او را بسی ستایش و قدردانی است و تا آن موقع تاریخ نشان نداده بود که سیم ساله او فرمانده کل اردو دوش بدوش افراد در میدان کارزار حاضر شود و در جنگ و نبرد بر سر بازان بی جوید . نادر یکی از بزرگترین نوابع نظامی جهان میباشد . از شجاعت شاه همین بس که در یکی از جنگهای با عثمانی با پانزده هزار سوار نظام

یکصد و بیست هزار سواره و پیاده نظام عثمانی را با نقشه جنگی مخصوص ابتکاری خود شکست داده است .

از حیث تاکتیک جنگی بدون اغراق میتوان گفت (بطوریکه لکهارت میگوید) نادر بمراتب از ناپلئون و اسکندر و امیر تیمور و فردریک برتر است . سربازان زبده او بمراتب آزموده تر و دلیرتر از سربازان معروف ناپلیون بوده اند . یکی از بزرگترین و برجسته ترین اقدامات نادر این بود که آرامش و آسایش بی سابقه ای در قلمرو فرمانروائی خویش بوجود آورد ، مهاجمان وحشی و غارتگران را از مرزهای خاوری ایران راند . چنان امنیتی پدید آورد که خراسان بار دیگر مورد توجه مردم سوداگرو صلح جو قرار گرفت .

در اواخر عمر در لشکر کشی ها رویه معتدل خود را از دست داد و شدیداً غضبناک میگردد ، ناپلئون بناپارت در نامه خود به فتحعلی شاه قاجار نوشته بود (نادر شاه جنگجوی بزرگی بود و توانست قدرتی بسیار بدست آورد . برای فتنه جویان وحشت انگیز و برای همسایگان بدانند دهشت آورده او بر دشمنان وطن چیره شد و با افتخار پادشاهی کرد .)

پیر لوئیز بازن (Père Louis Bazin) طبیب نادر شاه میگوید . باینکه نادر از خانواده های پائین اجتماع بوجود آمده گوئی برای فرمانروائی ساخته و پرداخته شده بود . طبیعت کلیه صفات و خصوصیاتیرا که در خور یک فرمان و سردار بزرگ میباشد و چه بسیار پادشاهان فاقد آن بوده اند در نادر جمع کرده است . در تاریخ بندرت میتوان کسی را یافت که نبوغ نظامی و فکری و روحی ویرا داشته باشد . برای پیروزی در مقاصد سیاسی خود با دقت نقشه طرح کند و وسائل کار را از هر جهت فراهم سازد .

لکهارت میگوید : از آنجا که نادر یک سرباز بی نظیر و یک فرمانده نظامی بود یکی از بزرگترین نوابغ نظامی جهانست و چون خانواده ای گمنام داشت ، بعلاوه در طفولیت و جوانی تحت تعلیم و تربیت صحیح کسی قرار نگرفته ، بدون شك نبوغ نظامی و روح سلحشوری او خدادادی بوده است .

در جوانی در حدود مرزهای پراگتاشش ایبورد و در گز که مرکز جنگهای دائمی ایلیاتی بود نادر از کودکی بفنون جنگی آشنا شد و کم کم در پرتو روح سربازی قدمهای سریعی در راه ترقی و تعالی برداشت ، پس از آنکه فرماندهی کل قوای ایران را عهده دار شد با استادی و مهارت بی نظیری بزرگترین نبردهای تاریخ ایران را اداره کرد و تغییراتی که در ظرف چند سال در اوضاع ایران بوجود آورد بدون اغراق اعجاز آمیز است .

گرزن دربارۀ نادر مینویسد . (تنها بیست سال پس از سقوط خاندان صفوی اینک ما در مقابل يك کشور گشای مقتدر ایرانی قرار گرفته ایم که آسیای مر دزی را صحنۀ تاخت و تاز خویش قرار داده و سلطنتها و امپراطورها را واژگون میسازد .)

نادر شاه و ناپلئون دو فرمانده بزرگ وجه شبیه فراوانی با یکدیگر دارند و همچنین تشبیه نادر به **اسکندر کبیر** از هر حیث بمرورد است و نیز برابر نمودن نادر با **تیمور گورگانی و فردریک کبیر** از لحاظ نبوغ نظامی و فرماندهی و تسخیر کشورهای پهناور و مهارت در تجهیز قوا و عقیدۀ با اهمیت سرعت حرکات و حملۀ ارتش کاملاً بجا و بمرورد است .

از حیث تاکتیک جنگی بدون اغراق میتوان گفت که نادر بمراتب از کلیۀ لشکر کشان جهان برتر است و نقشه های جنگی را قبل از مبادرت بهر جنگی شخصاً با نهایت دقت و استادی و مهارت طرح میکرده و تاکتیک هائی که نادر در آن اعجاز میکرد حملات برق آسای سواره نظامی بود که همواره توأم با غافلگیری میشد چنانکه شکست دادن قوای عظیم هندوستان در معبر خیبر هنر نمائی بی نظیری است و در عین اینکه نادر بیشتر فرمانده سوار نظام بود همواره ارزش و نقش پیاده نظام را در نظر خود داشت و از نیروی پیاده نظام در جنگها منتفاهای استفاده را میکرد .

در تسلط بر اوضاع جنگی **ویلیام کوکل** میگوید : نادر در دنیای نیست که نادر شاه با چه مهارت و سرعتی نقاط ضعیف دشمن را تشخیص میدهد و چنانکه در نجات سربازان خویش هنر نمائی میکند هر گاه یکی از فرماندهان او بدون احتیاط

عقب نشینی اختیار کند با عصائیکه در دست دارد آنقدر بمغز او میکوبید که نقش زمین میشد و آن وقت فرماندهی را بمعاون وزیر دست اومیسپرد . در جنگهای بزرگ مخصوصاً در استفاده از نیروهای کمکی فوق العاده ماهر بود و همواره قوای کمکی را بمورد و در ضعیف ترین نقاط جبهه دشمن بکار میبرد .

نادر در محاصره دشمن چندان موفقیت حاصل نمینمود بطوریکه در محاصره و تصرف بغداد و قارص و بصره کاری از پیش نمیبرد ولی در محاصره گنجه و قندهار و دژهای محکم دیگر مانند ایروان و کرکوک نتیجه گرفت ، علت عدم موفقیت در این مورد این بود که اولاً توپخانه سنگین نادر چه از لحاظ مقدار و چه از جهت تأثیر کافی نبود و علت عمده آن بود که طی مسافتات بعیده در هنگام لشکرکشی و فقدان جاده های مناسب و هموار حمل و نقل توپخانه سنگین را بسیار دشوار میسازد ثانیاً مهندسین ارتش ایران کافی و آزموده نبودند و اطلاعاتشان از مهندسین عثمانی کمتر بود . ثالثاً هنگام محاصره ها نادر از استعداد سربازها در شکستن محاصره استفاده کامل نمیکرد و مهارت خود را بیشتر در حملات شدید با غافلگیری و بوسیله سواره نظام بکار میبرد و ناه گفته نماید که استحکامات عجیب دژهای آن را در مقابل حملات نادری پیش بینی میکردند با این همه اگر چه توپهای سربازان نادر چندان نیرومند نبود باید اذعان کرد که توپهای متوسط و سبکش بیشتر از توپهاییکه سابقاً در ایران بکار میرفت و مخصوصاً نسبت بتوپهای معاصران شرقی فوق العاده بهتر بود و بعلاوه نادر از کمک و تعلیمات افسران فرانسوی که در خدمت او بودند برای تقویت توپخانه حد اکثر استفاده را مینمود و باید دانست که نادر در ایران در حقیقت دارای توپخانه نبود .

نادر نه تنها فرماندهی بی نظیر بود بلکه از لحاظ تشکیلات دادن و پروراندن نبوغی مسلم داشت و بانروی شخصیت خویش میتوانست اراده خود را بر سربازانش تحمیل کند و از سربازان کم ارزش که در آغاز امر داشت قوای جنگی بوجود آورد .

این نابغه بزرگ بتدریج روح نوینی در کالبد سربازان ایران دمید

باردیگر روحیه آنان را که بر اثر نا آزمودگی و ناشایستگی فرماندهان پیشین از دست رفته بود کاملاً تقویت کرد بلکه اعتماد آنان را نیز سخت بلیاقت و قدرت فرماندهی خودش جلب کرد. بر اثر داخل کردن عدهٔ بیشماری از افغانان و ازبکها در صفوف ارتش خود با استقرار انضباط آهنینی در میان کلیهٔ واحدهای نظامی ماشینی جنگی بوجود آورد که در آن زمان بی نظیر بود. درجهٔ تسلط وی را بر ارتش میتوان از فرمانبرداری فوری سربازان وی در اجرای دستور خود داری از قتل و غارت مردم دهلی قیاس کرد.

ژنرال کیشمش اف میگوید. علت اساسی پیروزی و پیشرفت نادر تهور و درایت شخصی وی بوده است، شك نیست که نادر میهنش را از زیر یوغ و بندگی اجانب رهائی بخشید و لشکر کشی های بزرگ علیه عثمانیه - فوق العاده آنان را ناتوان نمود و در حوادث اروپا تحولات بزرگی حاصل کرد، در مشرق اشغال هندوستان پایه های امپراطوری مغول را متزلزل ساخت، انحطاط آنرا مسلم نمود و بالاخره ایران را از حضيض ذلت باوج رفعت و عظمت رسانید و آنرا تبدیل نیرومندترین کشورها نمود چون نادر بیشتر و بلکه تمام اوقات خود را در فرماندهی قوای نظامی معارف و هنر نمائی میکرد امور ادارهٔ کشور را بدست زبردستان میسپرد و هر بار که صلح و آرامش حکم فرما بود چنان سرگرم تهیهٔ مقدمات جنگهای دیگر میشد که امور کشور را فراموش میکرد بنابراین باوجود عشق سرشار بجنک با امور سلطنت نمیپرداخت ولی در عین حال بازن میگوید: با آنکه نادر از خانوادهٔ بی نام و نشان است گفتی برای احراز مقام سلطنت بوجود آمده است و در تاریخ بسختی میتوان یافت نابغهای نیرومندتر و مغزی نافذتر و شجاعتر و حیرت انگیزتر از نادر داشته باشد. نقشه های وی همه وسیع بود و در مسائل بسیار بمقصد را بازبردستی کامل اختیار میکرد و قبل از شروع بکار مقدمات احکام آنرا فراهم میساخت.

لکهارت مینویسد: نبوغ نادر در نبرد مهمان دوست با افغانها که تنها از اجناد فرماندهی و رشادت بلکه مخصوصاً از حیث مراقبت در تربیت نظامیان و استقرار آنها

انضباط بی نظیر در میان سربازان قابل تحسین است ، برآستی میتوان گفت که
 آزمود گیهای قوای نادر و مخصوصاً انضباط آنها اثرات معجز آسائی بخشید و در
 پرتو روح دلاوری و شجاعتی که این نابغه بزرگ بکالبد سربازان دمیده بود ایرانیان
 که تا آنروز رعب عجیبی از قساوت قلب و بی باکی افغانها در دل داشتند بانهایت
 مردانگی ایستادگی کردند بلکه ثابت نمودند که جنگجویانی بس خطر ناک
 و شایسته اند . نادر نیز مانند فرماندهی بزرگ علاوه بر ایمان عجیبی که بخود داشت
 دارای این قدرت شگرف بود که ایمان سربازان را بکار دانی و شایستگی خود
 جلب نماید .

یکی از صفات برجسته نادر صلح و سازش بود و در هر جنگ مخصوصاً در
 جنگهای هرات که دو ماه بطول انجامید و سایر نقاط تاریخ نشان میدهد که هر
 موقع از طرف دشمن پیشنهاد صلح و تسلیم میشود بدون اندک تأمل نادر قبول
 میکند و اگر تخلف نمایند و باز تقاضای صلح و سازش میشد باز نادر
 میپذیرفت .

از مشخصات مهم حادثه هرات روح جوانمردی و گذشت مفرط نادر بود که
 با وجود عهد شکنی های پی در پی ابدالیان آنان را مورد عفو و بخشش قرار میداد
 نادر معمولاً سعی داشت که نفوذ تفوق خود را بیشتر از جنبه معنوی بر دشمنانش
 تحمیل کند .

تجربه ثابت نموده که نادر از تیمور زیاد تقلید کرده و شاید علت امر بیشتر
 آن باشد که هر دو دارای برخی خصایص متشابه بوده و با مقتضیات یکسان
 مواجه بوده اند . با اینهمه نباید در تشبیه این دو قهرمان بزرگ راه افراط و مبالغه
 را پیمود ، زیرا اگر چه هر دو از لحاظ اینکه پیشرفت خارق العاده خود را بنوع
 فرماندهی خدا دادی خویش مدیونند بلکه در جهاتی با یکدیگر فرق و تفاوت
 دارند ، چنانکه مثلاً تیمور بترویج بازرگانی و صنایع عشق داشت و حال آنکه
 نادر بیش از تیمور بلشکر کشی و توسعه کشور و فتح و ظفر در جنگ
 عاشق بود .

۶۹.

یکی از تقلیدهای نادر از تیمور این بود که نام نوۀ خود را که پسر رضا قلی میرزا بود شاهرخ نامید و اگر چه نمیتوان گفت فکر تقلید از تیمور چگونه در مخیلۀ نادر راه یافت لکن تجربه ثابت میکند که نادر بعد از زیاد از تیمور تقلید کرده است.

یکی دیگر از مشخصات مهم خوی نادر اصرار عجیب و سماجت او در نگاهداری نفوذ و قدرت خویش و توجه کاملش بکیفر دادن طاعیان و کسانی بود که کوچکترین تصور ضعف و قصوری در بارۀ او مینمودند.

یکی از اشتباهات نادر در جنگها راجع بنبرد با لگزیهای داغستان بود و با آنکه بخوبی میدانست قبل از تصرف آواربا هر گز نخواهد توانست داغستان را بتصرف در آورد، آنقدر در اجرای این نقشه تعلل ورزید که زمستان فرارسید و عبور از آن سد بزرگ کوهستانی امری بس خطرناک شد. همچنین در نبرد با توپال عثمان پاشا که منتهی بشکست فاحش در بغداد گردید علتش این بود ده بادقت کامل پیش بینی نشده و نادر در این نبرد مخصوصاً بر اثر غرور و اعتماد بنفس زیاد شکست خورد.

عدهای از معاصران نادر شرح مبسوطی در بارۀ صدای رعد آسای او داده و روایت میکنند که در میدان جنگ صدای رسایش چنان طنین میافکند و طوری سربازان را از زمین میکند که ایجاد دهشت و ترس عجیبی در صفوف دشمن مینمورد. سرجان مالکم در این خصوص حکایت شیرینی نقل میکند و میگوید: از آنجا که سلطان محمود امپراطور عثمانی میدانست نادر بصدای رسای خویش فوق العاده مغرور است سفیر کبیری بدرباروی اعزام داشت که بمناسبت صدای رعد آسای خود در عثمانی مشهور بود و روزی ده بدربار نادر پذیرفته شد بین او و پادشاه ایران يك مسابقه ای صورت گرفت که نماینده عثمانی برنده شناخته شد. نادر تصدیق کرد که صدای حریف از صدای او نیردمندتر است و پس از آنکه وی را تقصیر کرد هنگام خدا حافظی باو گفت: «سلطان محمود از قول من بگفت که ما از این راه دریافتیم در قلمرو فرمانروائی شما فقط یک مرد وجود دارد و آن مرد ما نیز

برای اعزام بدر بار مابر گزیده‌اید بسی خوشنود و مسروریم.»

نادر پسران خود را از آغاز کودکی بفنون نظامی و اصول مملکت داری آشنا میساخت چنانکه نماینده گهبرون در این باره مینویسد: یکی از با ارزش ترین نشانه‌های وسعت فکر و قضاوت صحیح نادر آنست که بکلی از راه و رسم دیرین پیشینیان خود و سایر شاهزادگان خاور زمین که فرزندان خویش را با زنان و خواجه‌ها در چهار دیواری حرمسرا تاموقع مریک پدر و رسیدن دوران زمامداری محبوس میساختند منحرف گردید.

هنر نادر در وقت جنگ بسیار عجیب است باور نمیتوان کرد که بچه‌زودی طرف غالب و مغلوب را تشخیص میدهد و بچه اهتمام بقشون خود مدد میرساند. اگر یکی از صاحب منصبان بزرگ او قبل از غلبه دشمن از میدان بدر رود نادر شاه بشخصه روباو میرود و او را با تبرزینی که همیشه در دست دارد بقتل میرساند و فرمان را بصاحب منصب بعد از او میدهد. در تمام جنگها وزد و خوردهای متفرق و محاصرات اگر چه همیشه در جلو قشون است زخمی و جراحتی باو نرسیده و حال آنکه چندین اسب بزیر او کشته شده و گلوله‌ها بخفتان او خورده است.

سرمار تیمور دیوراند انگلیسی از قول **هانوی** مینویسد: شاه چهار دست کامل زین و یراق اسب داشت یکی مروارید نشان و یکی یاقوت نشان و سومی زمرد نشان و چهارم الماس نشان. اغلب آن جواهرات بقدری بزرگ بودند که درست نمیشود باور کرد، چون بسیاری بزرگی تخم کبوتر بنظر میامدند. سراپرده و چادری داشت که صدها از بهترین صنعتگران هندی برای او در آن کار کرده بودند و از پارچه لطیف قرمز و آستر اطلس بنفش تهیه شده بود و در آن تخت طاوس و تختهای دیگری که با طلا و جواهرات و عاج و خاتم کاری ساخته شده بودند با بسیاری از نمونه های جواهر سازی هند و دستهای زین و یراق و شمشیر و غلاف و نیزه و گرز و ترکش و سپر در چادر قرار داده بودند. دیوارهای چادر بنقش تمام پرندهگان و جانورانست که در روی زمین وجود دارند. و نیز درختها و گلپای مزین بود که همه این نقوش و تصاویر بقول عبدالکریم از مروارید و الماس و یا

یاقوت قرمز و یاقوت کبود و جواهرات ساخته شده • روی تمام دیر کهای این پوش جواهر نشانده بودند و حتی میخهای چادرهم ازطلای خالص بود .

رسم نادر در اردوها و جنگها این بود که دستة نسقچیان مأمور رساندن احکام فرماندهان بدستههای مختلف سربازان خود و حفظ و دفاع ساقه سپاه و کشتن سربازانیکه پشت بدشمن کنند بعهدۀ آنان بود و نادر اشخاصرا بوسیله این دسته احضار میکرد و احکام فوری خود را بتوسط آنان بنواحی کشور میفرستاد و پاسبانی اردو نیز شب و روز بعهدۀ آنان بود و اگر در اردو چیزی از کسی دزدیده میشد این دسته مسئول پیدا کردن و باز پس دادن آن بود و در مجازات دزدان اختیار تام داشتند •

دردهم ربیع الاول ۱۱۵۳ هنگامیکه نادر در مراجعت از هندوستان بهرات وارد شد تمام فرمانداران و شهرداران و بزرگان و رجال خراسان را منجمله کلبلعلی خان والی مرو که بوی دلبستگی بسیار داشت دعوت نمود که در هرات حضور یابند و محمد کاظم حکایت میکند که نادر دستور داد چادر بزرگ او در هرات برافراشته شود .

در روز اول چنان باد تنیدی وزیدن گرفت که باوجود مساعی چندین هزار تن بر افراشتن چادر شاهنشاه ایران میسر نگردید و روز بعد باد نیز مانع نصب سرا پرده سلطنتی شد ولی سر انجام چادر نادر بطرز باشکوهی برافراشته شد و تخت طاوس و سایر غنایم و گنجینه های گرانبهائی که نادر همراه خود از هندوستان آورده بود در داخل خیمه و چادر قرار گرفت . (نادر از دهلی استادان جواهر سازان و پیشهوران ماهری همراه آورده بود و در بین راه دستۀ دادتخت طاوس را تزیین بیشتر نموده و در مدت یکسال که در راه بود تخت مزبور با چادری که مناسب آن بود از لالی غلطان و گوهرهای درخشان پرداخته و مهیا ساختند) و بسربازان و مسافران که از شهر عبور میکردند اجازه داده شد که داخل خیمه شوند که هرهای شاهوار و تخت نادری و سایر غنایمیکه شاه از هندوستان آورده بود تماشا کنند و در همانجا بشاهزادگان حمایل و باز و بندهای مرصع دادند .

ژنرال کشمیش اف در صفحه ۳۸ کتاب اردو کشی نادرشاه بهندوستان مینویسد:
 «تا آنموقع تاریخ نشان نداده بود که سپهسالار و فرمانده کل اردو دوش بدوش
 افراد در میدان کارزار حاضر شود و در جنگ و نبرد بر سر بازان پیشی جوید.»
 مالکم میگوید: هیچیک از جهانگشایان خاور زمین با کمترین سپاه باینهمه
 فتوحات نادر نائل نیامده‌اند، او با گشودن هندوستان بار دیگر خاطره عظمت
 و بزرگیهای باستانی ملت خود را در گیتی تجدید کرد. ایرانیان را سرافراز
 و بلند آواز ساخت.

۳. عقاید و اقدامات مذهبی نادرشاه

هنوز مورخان بدرستی معلوم نکرده‌اند که آیا نادرشیه بوده است یا سنی،
 ولی این نکته مسلم است که نادر برای الحاق دو مذهب سنت و تشیع اصرار فوق
 العاده و کوشش فراوان بکار برده است. نادر با سیاست و روش شاه اسمعیل صفوی
 و جانشینان او که عقیده داشتند مذهب شیعه در ایجاد اتحاد و اتفاق بین قبایل مختلف
 ایران نقش بزرگی بازی کرده است کاملاً مخالفت داشت و بیشتر دارای تمایلات
 بین‌المللی بود و پیوسته آرزو داشت که خاک ایران را حتی المقدور توسعه دهد
 و از حدود امپراطوری صفوی تجاوز کند و در جهان اسلام اتحاد مطلق را لباس
 حقیقت پوشانیده و خود فرمانروا باشد. انتخاب نامهایی که مخصوص شیعیانست
 از قبیل رضا قلی و امام قلی و مرتضی قلی و نصرالله میرزا برای پسران خود و هم
 چنین اظهار عقیده کامل نسبت بعلی بن ابی طالب و امام رضا علیهما السلام و ابراز
 علاقه بتعمیر و تذهیب بقاع متبرکه آنان و تقدیم هدایای گرانبها دلیل بارزی
 است که نادرشیه بوده، بنا براین اظهار بعضی از مورخان بسنی بودن نادر مقرون
 بحقیقت بنظر نمیرسد. نادر افکار ضد مذهبی نداشته ولی میدید که سالها بر اثر
 تحریکات صفویه بعنوان سنی و شیعه چه نفوسی کشته و ملل مسلمان بچنگ و خون
 ریزی یکدیگر میپرداختند. پروفیسور ادوارد برون **Edvard Brovn** مینویسد:
 اگر منازعات ایران و عثمانی در زمان صفویه نبود مالقمه تر کهپاشده بودیم. دیگری

میگوید اگر این منازعات خونین نبود میرویس نمیتوانست فتوای جهاد را از علمای حجاز و ماوراءالنهر بدست آورد. این بود که در تمام جنگهای با عثمانی عمده شرط را همین رفع اختلاف مذهبی قرار میداد.

نادر میخواست از نظر هدفهای سیاسی خود که از جمله ایجاد اتحاد اسلام بود با عثمانیان سازش نماید و حتی هدفی بمراتب بزرگتر داشته و اهتمام مینمود بدینوسیله در جهان اسلام اتحادی تزلزل ناپذیر برقرار سازد و خود رهبری این اتحاد بزرگ را بدست آورد و چون نقشه لشکر کشی بقسطنطنیه را کاملاً آماده نمود باین اندیشه نیز افتاده بود که قدمی فراتر نهاده و خلافت را از سلطان عثمانی که تحویل گرفتن آن چندان کار دشواری نیست بدست آورد. نویسنده تاریخ عراق میگوید اگر روزگار مدد میکرد و آرزوی نادر تحقق مییافت، بطور قطع ایران و سایر ملل اسلامی وضع نامطلوب فعلی را نداشتند و تاریخ شرق در مسیر دیگری در حرکت بود.

علت دیگری که برای اتحاد مذهب میتوان ذکر کرد آنست که مذهب شیعه همواره مذهب رسمی خاندان صفوی بوده و قدرت و عظمت خود را مدیون این سیاست میدانستند بنا بر این هیچ بعید بنظر نمیرسد که نادر باین فکر افتاده باشد که هر گاه بارکان قدرت علماء زمان لطمه وارد نسازد ممکن است در فرصت مناسب از نفوذ خودشان استفاده نموده و در راه استقرار طهماسب میرزا یا پسرش عباس میرزا بر تخت سلطنت ایران بار دیگر اقدام نمایند و البته اقدام نادر بدون تردید بر شدت دل بستگی سر بازان سنتی ارتش ایران بوی بطور محسوس افزود و هر گاه با اندازه کافی سر بازان سنتی در نیروی ایران وجود نداشت نادر هرگز جرأت بمبادرت چنین اقدام خطیری نمیکرد.

سرجان مالک مینویسد: نادر میدانست که دل مردم باو از جهت اینکه سب و رفق خلفای راشدین را ممنوع کرده بود مایل نیست، از این جهت که علمای شیعه را منشاء این نارضایتی مردم میدانست بیشتر آزار می رسانید و لذا یکسانیکه متعصب در مذهب شیعه بودند اعتماد نداشت.

اوتر Otter نویسنده فرانسوی و عبد الکریم کشمیری علت اسرار نادر

را بتوحید و اتفاق مذهب اسلام این میدانند که این پادشاه بارفیع موجبات خصوصیات مذهبی میخواست راه حملهٔ بعثمانی را باز کند .

در عهد صفویان علمای ملت کمال اقتدار را داشتند و رئیس آنان صدر الصدور بود و این جماعت همیشه متمول و محترم بودند و در عهد شاه سلطان حسین تصرف کلی در امور سلطنت و حکومت میکردند و از مالیات ممالک بهره ور بودند و چون روزگار شاه سلطان حسین تباه گشت مردم از این طایفه رو گردان شدند، نادر چون بر تخت بر آمد بدون ملاحظه همت بر تضعیف آنان گماشت. منقولست که بعد از تاجگذاری با حضار اعظم ملاها فرمانداد و پرسید بچه قسم این همه مال را صرف میکنند . گفتند بمدد معاش علمای ملت و عوائد اوقاف برای طلاب مدارس، و در مساجد دعا بدولت پادشاه میکنیم . نادر گفت ظاهر است که دعای شما در گاه خداوند مستجاب نیست بعلمت اینکه هر چه شما ها ترقی کردید مملکت تنزل کرد و احتشام شما سبب افتقار و فلاکت ملک و ملت شد ، چون مملکت بشمشیر جنگجویان و بهادران لشکر من خلاصی یافته، معلوم است که ایشان آلات دست الهی هستند . بنا بر این دولت شما بعد از این باید بمدد معاش ایشان صرف شود . پس حکم کرد تا جمیع اموال و اوقاف را ضبط کنند و گفت عمل صدر الصدور را بعمله دیوان دهند و فقط نام و قلیل وظیفه بجهت آنان مقرر گردد. این حرکت یکی از بی تدبیریهای بزرگ نادر است که در عمر خود کرد. زیرا این سلسله کینه در دل گرفتند و قلوب مردم را از وی منزجر ساختند . میگویند که وقتی نادر یکی از امرا را که بحکومت بعضی از بلاد میفرستاد پس از دستور العمل هائی که باو داد گفت که : با ملاهای آن ملک مراودت مکن و من میدانم که در شب با آنها ملاقات خواهی کرد و صحبت از من خواهی داشت، او خواهد گفت که من از بزرگترین سلاطین روی زمینم لکن رحم و مروت در جبلت من نیست .

نادر بالنسبه بدر اویش اعتقادی داشت ولی از مخالفت با عقاید مردم پروائی نداشت ، میگویند : روزی یکی از مردم بر درِ صحن امام رضا علیه السلام نشسته بود که کو کبهٔ نادر پیدا شد. چون نادر را چشم بر او افتاد پرسید چند وقت است تو کوری؟

گفت دو سال ، نادر گفت پس معلوم میشود که تو اعتقاد نداری والا باید مدتی قبل از این امام بتو شفا داده باشد ، لکن اگر تا بر گشتن من از صحن چشم تو روشن و بینا نشود گردن تو را خواهم زد . چون نادر مراجعت کرد ، مردك از ترس همچو وانمود کرد که باخلاص دعا میکند و آندم چشمش بینا گشت ، مردم فریاد کردند معجزه معجزه و رخت او را پاره پاره کردند . نادر تبسم کرده گفت اصل هر چیز اعتقاد است .

در باب اصل عقیده نادر منقول است که سبب هر چیز را سابقه حکم ازل میدانست و جمعی بر آنند که در همان اوقاتی که نادر بقتل عام میپرداخت خود را آلت دست جبار منتقم مینداشت و بر طریق این مدعا حکایتی است که: روزی تیری در منزل او انداختند که بر آن کاغذی چسبیده و بر آن کاغذ نوشته بود که اگر پادشاهی مهربانی و شفقت بر عیت کن و اگر پیغمبری راه نجات را بما بنما و اگر خدائی رحم بمخلوق خود کن . نادر بعد از آنکه تفحص بلیغ بجهت آنکس ده مرتکب این امر شده بود نمود و پیدا نشد ، گفت از آن سؤال نسخه‌هایی ترتیب داده و در جمیع اردو منتشر کردند و این جوابرا نیز بان منضم ساختند ده: (من نه پادشاهم تا حمایت رعیت کنم و نه پیغمبرم تا طریق نجات بنمایانم و نه خدا تا بر بندگان رحم کنم ، بلکه آلت دست قهار علی الاطلاقم ده بجهت عقوبت گناهکاران آمده‌ام .

نادر نسبت باقلیت‌های مذهبی نیز پیوسته روش مودت آمیز پیش گرفته و بین آنها و مسلمانان فرقی قائل نمیشد . **کاتولیکوس ابراهام ارمنی** از احترامیله نادر برای وی قائل میشد ستایش نموده و حتی خاطر نشان میکردند که نادر روزی در مراسم نماز آرامنه در کلیسای او **چمیاد زین** حضور یافت ، در عین حال هنگام تاجگذاری نادر ، کاتولیکوس بدشت مغان دعوت شد و مورد پذیرائی بسیار گرمی قرار گرفت و بدریافت پادشاه و نشان مفتخر گردید ، نادر حتی با انتقال عده بیشماری آرامنه نخبوان بمشهد و آزاد گذاشتن آنان از پیروی مذهب خویش و دایر آوردن مغازه های مشروب فروشی ، مؤمنین مسلمان را سخت بر آشفت . نادر با حضور

نمایند گیهای خارجی در اصفهان بهیچ روی ابراز مخالفت نمیکرد چنانچه در دوران سلطنت وی عده کثیری از یسوعیها و کارملیت ها در اصفهان و بسیاری از مسیحیان در گیلان اقامت داشتند و نادر حتی اطبای خود را از مسیحیان انتخاب میکرد.

پره دوین در سال ۱۱۵۷ هجری (۱۷۴۴ میلادی) نگاشته است که در جلفا بیست و دو کلیسای ارتودکس و چهار کلیسای کاتولیک وجود دارد و آرامنه آنجا در آن زمان در حدود ده هزار تن بوده است.

ظاهر آهنگام لشکر کشی به هندوستان بود که توجه وی بآیه بیست و نه از سوره چهل و هشتم الفتح در قرآن مجید که در آن بتورات و انجیل که کتب دینی یهود و نصارا میباشد اشاره شده است معطوف گردید و میرزا مهدیخان را مأمور ساخت که وسیله ترجمه هر دو کتاب را فراهم سازد، ظاهر آ قدمهای اولیه در این راه در هندوستان برداشته شد، زیرا نمایندگان گمبرون در تابستان ۱۱۵۳ هجری (۱۷۴۰ میلادی) از زبان دانان اصفهان نامه ای دریافت داشته بلین مضمون: (شاه نادر قلاها را مأمور کرده است که تورات و انجیل را ترجمه کنند.)

پره دوین خاطر نشان میکند که نادر قلائی باصفهان اعزام داشت و او را مأمور کرد که عده ای از یهودیان و آرامنه و فرنگیها را برای ترجمه تورات و انجیل انتخاب نماید. کار ترجمه در سال ۱۱۵۳ در مدت شش ماه بطول انجامید و مبلّغ کاتولیک و دو کاتولیک ارمنی و دو ارتودکس ارمنی و دو کشیش مأمور ترجمه انجیل و چند خاخام یهودی مأمور ترجمه تورات شدند. قرآن نیز بزبان فرانسه ترجمه شد.

پس از آنکه کار ترجمه با تمام رسید. مترجمین بحضور شاه در قزوین فراخوانده شدند، اسقف کاتولیکهای اصفهان و دو مبلّغ ارمنی بطرف قزوین روی آوردند. نادر از آنان پذیرائی گرمی کرد و هزینه سفر آنان را نیز پرداخت ولی بانان خاطر نشان ساخت که وقت مطالعه و ترجمه ها را ندارد و از آنجا که یک خدا بیش نیست یک پیغمبر بیشتر وجود ندارد. این سخنان فوق العاده مترجمین مسیحی را که تصور

میکردند ترجمه انجیل رونقی بمذهب مسیح در ایران خواهد بخشید. مایوس ساخت. در باب نسخ ترجمه ها رجوع شود بفهرستی که **بلوشه** تحت عنوان نسخ خطی کتابخانه ملی نوشته است. جلد اول صفحه ۶ نمره ۷ نماینده روس در ایران **کالوچ کین Kalouchkin** گوید که در ۲۸ مه ۱۷۴۱ نادر نمایندگان مذاهب مختلفه را دعوت وبآنها اخطار نمود که اگر خدا یکی است ادیان هم باید یکی باشد.

۴- افکار و شخصیت نادر

چون نادر اهل شمشیر بود علاقه فراوانی بادییات ابراز نمیکرد و اصولا وقت آنرا نداشت که در شهرها توقف بیشتری نماید تا بحال دانشمندان و ادبا برسند و با آنان حشر و نشر داشته باشد، لکن از اینکه نویسندگان فاضل مانند میرزا مهدیخان و عبدالباقی خان برای مکاتبات انتخاب مینماید چنین بنظر میرسد که علاوه بر اینکه سواد خواندن و نوشتن داشته از فهم مطالب و نوشتجات ادبی و فصیح و بلیغ بهره داشته است و بدستور او تاریخ نادری نوشته شده و کتابهای خطی نفیس از اصفهان بکتابخانه آستان قدس اهدا نموده ده فهرست آن ضمن کتاب فهرست کتابهای کتابخانه آستان قدس رضوی ده چاپ شده مذکور است. بفرمان او محمد علی بیگ شاعر هندی شاهنامدای سروده و شاعریکه بسیار مورد توجه نادرشاه بود **حافظ شیرازی** است و علاقه او باشعار حافظ بیشتر از این جهت بود که تقال از این غزلها را دوست میداشت.

در بلندی افکار نادر همین بس که در دهلی برای ازدواج نصرالله میرزا بنا بتشریفات و سنن مغول خانواده عروس از نصرالله میرزا تقاضا کرد که ده برای نوشتن قباله تاهفت پشت اجداد خود را معرفی کند و چون نصرالله میرزا نزد پدر آمد و جریان را حکایت کرد نادر با او گفت: (بآنها بگو که پسر شمشیر و نوه شمشیر و نتیجه شمشیر هستی و بدین طریق بعد از هفت پشت تا هفتاد پشت اجداد خود را شمشیر معرفی کن.) **لکه هارت** از قول اردگرزن میگوید که: (تنها بیست سال

پس از سقوط خاندان صفوی اینک ما در مقابل يك کشور گشای مقتدر ایرانی قرار گرفته‌ایم که آسیای مرکزی را صحنهٔ تاخت و تاز خویش قرار داده و سلطنت‌ها و امپراطور‌ها را واژگون می‌سازد و در قرن هیجدهم همان انقلابی را که در آسیا صورت می‌دهد ناپلیون کبیر در قرن نوزدهم در اروپا انجام داد •

سایکس از قول هانوی دربارهٔ نادرشاه مینویسد: (ما شخصی را می‌بینیم که اصل و نسب و آغاز حیاتش بطوری تاریک است که باشکال میتوان آنرا تشریح کرد او جریبانیر ابا عزم و ثبات رهبری کرده و شالودهٔ زندگی پر ماجرای خود را بر اساس پیش بینی و دور اندیشی واقع بینانه پی نهاد و در طی فرصتهائی که بدست آورد و نقشه‌هائی که برای ساختمان بخت و اقبال آینده‌اش با تأمل و پیش بینی کشیده و بایک پشتکار خستگی ناپذیری نقشه‌های خود را اجرا نمود، بهمین سبب او مانند دیگر فاتحین قبلی خود برای آسیا و حشتناک شده . بدون شك فرمانروای مشرق گردید و سرنوشت مردم خاور زمین را بکف خود گرفت .

حاج میرزا زین العابدین شیروانی در کتاب **ریاض السیاحه** خود بعد از

آنکه بخشی از تاریخ زندگانی نادر را مینویسد بدین عبارت از اوستایش میکند: (فی الواقع آن پادشاه ذیجاء در امور رزم آزمائی و کشور گشائی بغایت دانا و در قواعد لشکر کشی و دشمن کشی بی نهایت توانا بود، روز مضاف باشب زفاف در نظر همتش یکسان و برابر مینمود . اما باعمال چند و افعال ناپسندی قیام و اقدام مینمود که باعث زوال دولت او شد .) آنگاه مؤلف پنج امر را موجب انحطاط دولت نادر دانسته است . اول برانداختن خاندان صفویه ، دوم کور کردن رضا قلی میرزا ، سوم چیره کردن گروه مخالفان ، چهارم اینکه فرمانداد در تمامی مملکت بروش اهل سنت رفتار شود و در رؤس منابر بنام خلفا خطبه بخوانند ، پنجم اینکه در اواخر سلطنت دست بستم گشاد • **جیمس فریزر** می‌نویسد: اعمال خارق العاده که از نادر سرزده است نشانهٔ این است که نظیر وی در ادوار گذشته کمتر دیده شده است . عجب است که با نداشتن پول و نفر از مردی چنین عملیات غریب بوقوع پیوندد •

سرجی دیه‌یتر وویچ کولیتزین سیاستمدار معروف و سفیر روسیه در دربار نادر ضمن گزارش بدولت خود مینویسد : فرمانده قوای ایران باندازه ای غرور و عزت نفس دارد که باشکال تن باجرای توصیه دیگران میدهد .

سرهنگ جان سرجان مالکم میگوید : دلاوری و شجاعت نادر در جنگها و مروت و مردانگیش بادشمنان و بسیاری کارهای بزرگ دیگر او سزاوار ستایش و قدردانی است .

نادر در همه استانها و شهرستانها يك افسر گماشته دارد که همکلام نامیده می شود کار این افسر اینست که در رفتار و اندیشه و برداشت کار حکام و بخشداران بررسی نموده آنچه می بیند گزارش میدهد . هیچ کار بزرگ و یا کوچک در نبودن این افسر نمیگذرد و بجز روزنامه و گزارشی که استانداران و یا بخشداران و فرمانداران میدهند همکلام نیز روزنامه جدا گانه و پنهانی میفرستد اینکارمزد ماهانه ندارد و پاداش این افسر با خود شاه است این شیوه بی مانند بسیاری از فرمانروایانرا ازجوروستم و اندیشه سرکشی و شورش باز میدارد .

۵- قیافه و اندام

بطوریکه **ویلیام کوکل** توضیح میدهد . در سن پنجاه سالگی طول قامتش متجاوز از شش پا (تقریباً معادل ۱۸۰ سانتیمتر) است ، اندامی متناسب و بنیه نیرومند دارد . مزاجش برای چاقی مستعد است ولی کار و فعالیت مانع آنستکه زیاده از حد فربه شود . چشمانی مشکلی و ابروانی بزرگ دارد . بطورکلی از جذاب ترین و خوش اندام ترین مردانی است که من تا اکنون دیده ام منتهی اثر آفتاب و هوای زیاد بر چهره او جنبه مردانه تری بخشیده است . در سال اول نیروی بدن و قدرت مقاومت نادر از اندازه خارج بود و در لشکر کشی ها مانند سرباز ساده هر گانه دشواری و محرومیتی را بخوبی تحمل میکرد .

محمد محسن در اواسط بهار سال ۱۱۵۲ چنین خالص نشان میکند : (نادر شروع برنگ کردن ریش و سبیل خود برنگ سیاه کرده بدن چهره جوان قامت

مستقیم خود راهمچنان حفظ نموده است، سنش از پنجاه سال تجاوز میکند.) پنجسال بعد **عبدالله بن حسین سویدی** که در نجف بحضور نادر پذیرفته شد، حکایت میکند که : در چهره پادشاه ایران آثار پیری وضعف هوید است . چند دندان ریخته و رنگ دید گانش بزردی گرائیده و بمردی هشتادساله میماند ، لکن هنوز جذابیت خود را حفظ کرده است .

عبدالله بن حسین که با نادر نظر خوبی نداشت قطعاً در تشبیه نادر بیک مرد هشتاد ساله راه افراط را پیموده . لکن **بازن** که در سال ۱۱۶۰ (در ماههای آخر عمر نادر) با وی تماس نزدیک داشته شاهنشاه ایران را با نظر بیطرفانه اینطور توصیف میکند: (محاسنش که برنگ مشکى رنگ شده در مقابل موهای سرش که یکدست سفید است از هر حیث جلب توجه میکند . بنیه اش قوی و قامتش بلند و اندامش موزون است . صورتش بیشتر بیضی است لکن چهره اش زنده و روشن نیست . بینیش بزرگ و نوک دارد ، دهانش گشاد است ، لب زیرینش از لب زبرینش برآمده تر است چشمانی کوچک و براق و نگاهی نافذ و صدائی محکم و بلند دارد که میتواند بموارد یا بر اثر اقتضای موقع و یا از راه تدبیر طنین آنرا کم یا زیاد یا نرم یا خشن کند .

جمس فریزر مینویسد : نادر شاه قبل از وقایع قشون کشی بهندوستان پنجاه و پنجسال دارد و قد او قریب شش پامیشود . متناسب الخلقه و کمی تنومند و قوی البنیه است ، رخسار او سرخ و دموی است . مزاج او مایل بچاقی است ولی زحماتیکه متحمل است مانع از بروز آنست ، چشم و ابروی درشت و سیاه و سیمائی بر ازنده دارد که مانند آن کمتر دیده ام ، تابش آفتاب و تصرف هوا که برخساره او رسیده منظره مردانه ای باوداده است . صدای او بطوری بلند و قوی است که اغلب از بیش از یکصد متر فاصله فرمان میدهد . برای پی بردن باندازه نیرومندیش همین بس که بسیار دیده شده در هوای سرد و یخبندان زمستان در بیابان روی زمین زین اسب را زیر سر خود گذارده و خوابیده است . **ویلیام کوکل** که شخصاً نادر را دیده مینویسد : یکی از جذابترین و خوش اندامترین مردانیست که من تا کنون دیده ام **انتوان کلود بریانسون** مینویسد : نادر شخصی متکبر و بی باکست و سیمای

اوبسیمای يك امپراطور میماند ، مثل اینکه طبیعت او را برای فرمانروائی خلق کرده است . زندگی سختی که در اوان حیات خود داشته جسم و عضلات او را قوت زیادی بخشیده بطوریکه سختترین مشقات را قادر بتحمل بود و بهمین علت در جنگها فاتح و پیروز میشد . غذای او معمولی و بسیار ساده و مخصوصاً در موقع جنگها خیلی کم خوراک و قانع بود ، بتشریفات و تدارکات زیاد قائل نیست ، غالباً این سلطان بزرگ از همان غذای سربازان میخورد و آشپزخانه او با آشپزخانه سربازان تفاوت و تمایزی نداشت . شراب را دوست میداشت اما هیچوقت دیده نشده است که در این قسمت افراط کند و عقل و هوش خود را مانند اسکندر و فلیپ که از فاتحین بزرگ بوده و در این قسمت افراط میکرده اند زایل سازد .

۶ - تمایزات و حالات طبیعی

جسم فریزر میگوید : نادرشاه بسیار بخشنده و دست و دل باز بوده است گو اینکه در جوانی گاهی بقدری بیچیز و فقیر میشد که مجبور بقرض کردن از اشخاص میگردد . کمتر دیده شده که نادر پیش از نیمه شب باندرون برود ، خوراکش ساده و بسیار دم و اگر کارهای روزانه اش زیاد باشد از غذا هم چشم میپوشد و با کمی نخود برشته که همیشه در جیب دارد و کمی آب میگذرانند . شام و نهار او بیش از نیم ساعت طول نمیکشد و پس از غذا بیدارتک بکار میپردازد .

نادر شاه همتی بلند و عالی داشت مثلاً در جنگ قرهستان دستور داد سنک روی قبر تیمور و دروازه مدرسه سمرقند را که بسیار عالی بود بمشهد حمل نمودند ، در مشهد پس از آنکه سنک آرامگاه تیمور را شخصاً ملاحظه کرد قدم داشت باستان قدس رضوی اهدا کنند ، لکن پس از ملاحظه آنها بفکر عمیقی فرو بردند و از اقدام خود پشیمان شد و دستور داد آنها را بسمرقند برگردانند و در جاهای اصلی خود نصب نمایند .

نادرشاه در مواقع حساس خونسردی عجیبی از خود نشان میداد مثلاً هنگامی

که برای عزیمت بداغستان از راه گرگان در کنار رود گرگان اردو زده بود سیل و طغیان رود بجائی رسید که چندین هزار سرباز و صدها راس قاطر را آب برد، حتی چادرهای نگهبانان اطراف چادر نادر را آب برد ولی نادر خونسردی خود را از دست نداده همچنان در چادر خود بر تخت تکیه زده بود و سیل تهدید آمیز را با نهایت خونسردی تماشا میکرد. هنگامیکه در راه جنگل سوادکوه شخصی از بیست قدمی تیری بطرف شاه شلیک کرد و دست او زخمی و بگردن اسبش اصابت کرد و از پا افتاد، نادر بدون اینکه خونسردی و آرامش خود را از دست بدهد خویشتن را بمردن زد بطوریکه مرتکب بتصور اینکه کارشاه را ساخته از خالی کردن گلوله دوم خود داری نمود.

بسیاری از مورخین بر آنند که نفع ایران و خود نادر در آن بود که گلوله به هدف اصابت نماید و او را در ذروه کمال قدرت و عظمت از این جهان برهاند، زیرا در آن زمان نادر بمنتهی درجه محبوبیت و معروفیت رسیده بود. گذشته از اینکه کشور خویش را از زیر یوغ افغانه رهائی بخشیده بود، عثمانیان را بزانو در آورده و روسها را وادار باسترداد کلیه اراضی ایران نموده و بختیاریها و ابدالیان و غلجائییان را مجبور بتسلیم کرده و هندوستان را فتح نموده و ترکستان را مسخر ساخته بود. قسمتی از عربستان و بین النهرین را نیز بحیطه تصرف خویش در آورده و ناو گانش هم در خلیج فارس و بحر عمان تسلط کامل داشت. از همه مهمتر پسر ارشدش رضا قلی میرزا از حیث کفایت، شایستگی جانشینی او را داشت با اینهمه حرص و شهوت کشور گشائی وی اندازه و نهایت نداشت و هر پیروزی نوین آتش اشتهای او را تیز تر می ساخت و همین ولع زیاد موجب آن گردید که نجات دهنده ایران را بر آن دارد که در باقی مدت سلطنت خویش برای ملت ایران خویشتن را دوچار عصبانیت های روحی نماید.

جمس فر یزر که بدیدار نادر نائل گردیده میگوید: (کمتر دیده شده نادر پیش از نیمه شب باندرون برود و در هر شب بیش از پنج ساعت در اندرون نیوده قبل از آفتاب درس کار بود)

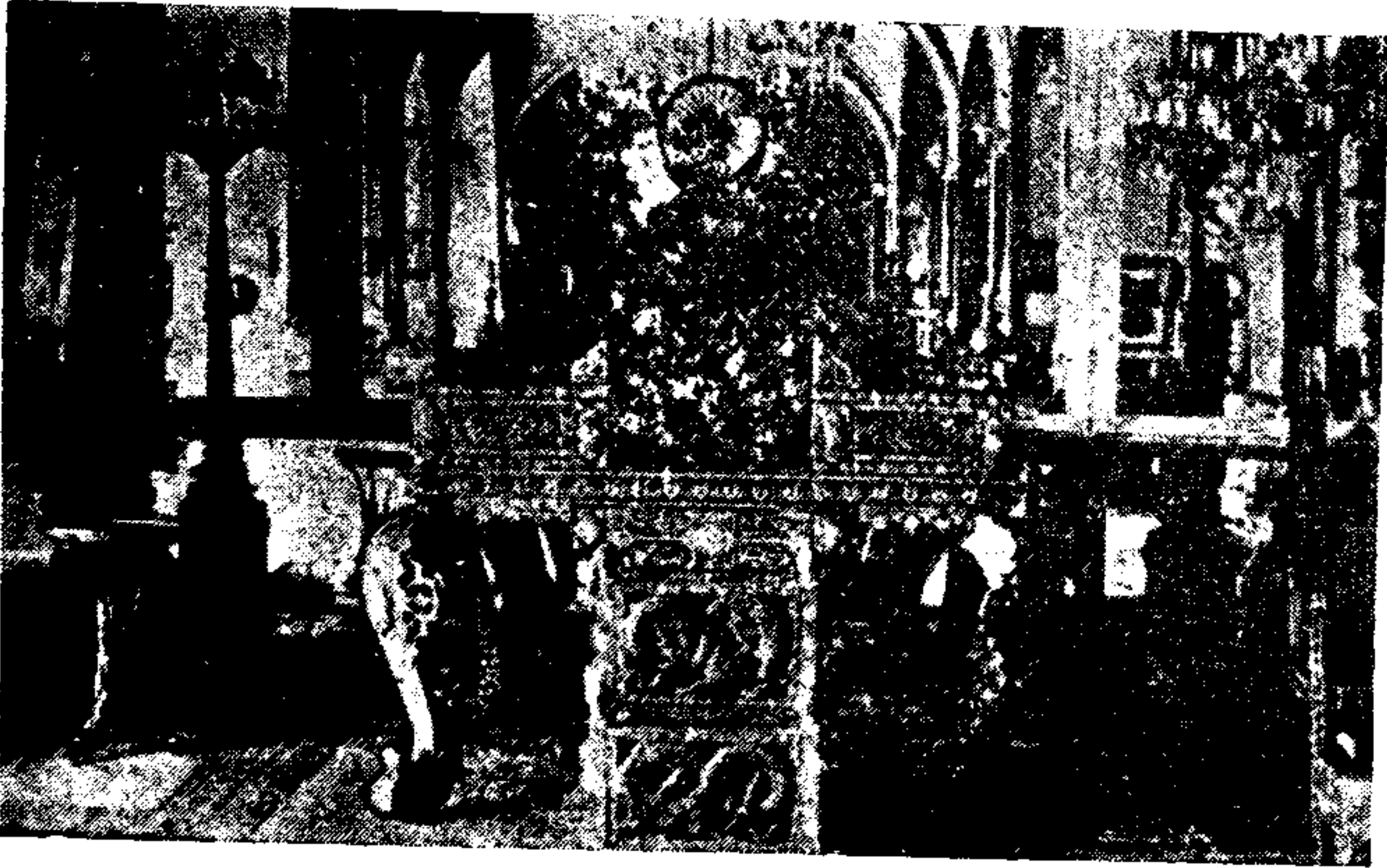
۷ - حالات مزاجی

نادرشاه در دوران جوانی و آغاز کهولت سلامت مزاج بی نظیری داشته ، لکن از سن پنجاه سالگی گرفتار ناراحتی های جسمانی گردید که در روحیه وی اثرات بسیار نا مطلوبی بخشید و قبل از لشکر کشی به هندوستان بمرض معدی مبتلا شد که او را بزندگی بدبین ساخت . چون از پزشکان ایرانی نتیجه ای نگرفت با طبای خارجی مراجعه نمود . در هندوستان بیکی از پزشکان حاذق هندی بنام **علوی خان** رجوع کرد و او میکوشید نادر را از عصبانیت بازدارد . حالش رو به بهبودی میرفت ، نادر او را بسمت حکیم باشی و طبیب مخصوص به همراه خود نادر بایران آورد در هرات و مشهد و ترکستان و گرگان و تهران تا قزوین با نادر بود . در قزوین بر حسب وعده ای که نادر باو داده بود اجازه مرخصی گرفت و با اتفاق **عبدالکریم کشمیری** که نادر نیز او را به همراه خود از هندوستان آورده بود در تابستان ۱۱۵۴ خدمت نادر را ترک گفته بزیارت مکه رفتند چون نادر از مراقبتها و توجه های دائمی علوی خان محروم گردید حال مزاجی و روحیش بطور محسوسی رو بوخامت نهاد و عصبانیت های شدیدی در وی پدید آمد که بتدریج تبدیل بیکنوع خشم دائمی گردید . بطوریکه در پائیز آنسال اقدامات دهشت انگیزی از او سرزد و یکسال بعد داستان نابینا کردن رضا قلی میرزا روی داد و این حادثه اثر بسیار خطرناکی در وضع مزاجی نادر بخشید .

مدتی **وامین فرانسوی** طبیب معالج مرض لیدی نادر شد . در دهم ذیحجه ۱۱۵۷ که در جنک لژکی ها در بردع و در بند از رود کمر گذشت و سه هفته در شکی توقف نمود و از آنجا به دو کجه و ایروان رهسپار شد ، در عرض راه بکسالت شدید مبتلا گردید بطوریکه چند منزل راه را با تخت روان طی کرد تا بالاخره بر اثر مراقبت دامل پزشکانش بهبودی یافت .

بار دیگر حال نادر خطرناک شد و پیرسن نماینده شراب تجارتی از گلستان

پیربازن کشیش فرانسوی را که پزشک بود معرفی نمود و نامبرده امراض نادرشاه را سوء هاضمه و استفراغ و یبوست مزاج و ناراحتی کبد و خشکی دهن و گاهی بواسیر تشخیص داد و او تا آخر عمر طبیب معالج نادرشاه بود و حال نادر بامعالجۀ طبیب مزبور بهتر میشد ولی در سال آخر عمر چنان روح او پژمرده و افسرده شد که بتدریج و مخصوصاً در یکی دو ماه آخر کاملاً حال عادی خود را از دست داده بود .

تصویر شماره چهل و هفت

فصل شانزدهم

علماء و حکماء و دانشمندان و شعراء عصر نادر شاه

از دوره تسلط افغانها بر صفویه تا دوره قاجار علم و حکمت و ادب در ایران رونق نداشته و مردم گرفتار هرج و مرج و طغیان سرکشهای مختلف بودند و آتش جدال و زد و خورد ها در هر ناحیه شعله ور بود. بهمین جهت در ادبیات این دوره بسیار کم در مدح کسی شعر دیده میشود و مردم دلخوشی از اوضاع نداشتهند و شعرا اغلب غزلسرائی میکردند و بیان سوزناک غزل آنان خود بهترین ترجمان این دوره است. بقول استاد سعید نفیسی عاشق اصفهانی، مشتاق اصفهانی، هاتف اصفهانی، صهبای قمی، آذربیکدلی، طوفان هزار جریبی، طبیب اصفهانی و نصیر اصفهانی که شاهکارهای کمی از غزل دارند همه از این گروه دلسوز ختکانند که غزل را مایه دلداری خود دانستند و گنجینه سرشاری از خود گذاشتند. اینک بذکر عدهای از آنان که در زمان نادر میزیستند میپردازیم:

علماء و عکماء

شیخ محمدعلی حزین: پسر شیخ ابوطالب است. شیخ ابوطالب از علمای استادان بود که بعداً بلاهیجان و از آنجا باصفهان آمد و پسرش در این شهر در ۲۷ ربیع الثانی ۱۱۰۳ هجری قمری متولد شد. شیخ محمدعلی تحصیلات خود را در اصفهان و تبریز رسانیده و بتمام شهرهای ایران مسافرت کرد. حزین از علمای فقه و جاه و علمای قدیمه و ادیب و شاعر زبیر دستی است. در دوره تسلط افغانها در اصفهان و در چندین بار نادر با عثمانی نیز حاضر و ناظر بوده. بقول او هنگامیکه در مشهد نادر قلی

و شاه طهماسب بر ملك محمود سيستانی غلبه کردند او حضور داشت و می نویسد که ندرقلی بلقب قورچی باشیگری و طهماسبقلی ملقب شد. در مشهد مصاحب میرزا محمد تقی رضوی خراسانی که از علماء مشهد است بوده در صفر ۱۱۴۳ در جنک نادر با افغانه در مهماندوست او نیز حضور داشت.

تالیفات حزین بسیار است از جمله: رساله توفیق که در توافق حکمت و شریعت است. حواشی بر شرح حکمت اشراق. رساله ابطال تناسخ. فرسنامه. تذکره الشائقیین که دیوانیست دارای ده هزار بیت. حزین دارای چهار دیوانست که در هند بچاپ رسیده. حزین بهندوستان رفته و در ورود نادرشاه بدلهلی آنجا بوده است، از اشعار او است:

ایوای بر اسیری کز یاد رفته باشد	در دام مانده باشد صیاد رفته باشد
شادم که از رقیبان دامن کشان گذشتی	گومشت خاک ماهم بر باد رفته باشد
آواز تیشه امشب از بیستون نیامد	گویا بخواب شیرین، فرهاد رفته باشد

* * *

تو خود بپرسش من لعل جانفزا بگشا ، که قفل خامشی عشق بر زبان منست

* * *

مژه برهم نردم آینه سان در همه عمر بسکه در دیده من ذوق تماشای تو بوه

میرزا قوام الدین از سادات سیفی حسینی قزوینی است که از مشاهیر افاضل

زمان بوده و در علوم عربیت و فقه و حدیث مقام ارجمنندی داشته. کتاب لُمعه

را که در فقه مشهور است بنظم در آورده. چندی حزین در اصفهان و قزوین صحبت او را

دریافته. در ماده تاریخ گفتن مهارتی داشته و در تاجگذاری دشت مغان حاضر

بوده و ماده تاریخ معروف (الخیر فی ما وقع) را او یافته است. وفاتش در ۱۴ جماد الاولی

۱۱۴۹ اتفاق افتاد. از اوست:

دیگر زبان بطعن کسم و نمیشود يك لحظه عیب خویش اگر جستجو کنم

* * *

تا چند بسیلی بتوان روی خود فروخت شمعی که فروغی ندهد چند توان سوخت

سید مرتضیٰ عاملی : فرزند سید محمد صاحب کتاب مدارک در شرح شرایع است . در اصفهان متولد شده و در فقه و حدیث استاد بوده این اشعار از اوست:

گم گشتگان بمنزل مقصود میرسند از خویش تا برون نروى جستجو مکن

* * *

بخیه‌ای بر خرقة صد چاک هستی میزدم گر دماغ بستن بند قبا میداشتم

حاج میرزا زکی فرزند ابراهیم کرمانشاهی بود . زادمردی عالم و واعظ و امام جمعه و شیخ الاسلام و قاضی عسکر و ندیم نادر شاه و در همه جا با او بود . در آذربایجان در اردوی نادر بسعایت ملا علی مدد در سال ۱۱۵۹ مقتول گردید .

سید نصرالله حسینی موسوی حایری معروف بسید شهید . بعلم و تقوی مشهور بود . فقیه و محدث و ادیب و شاعر و صاحب دیوانی بعربی است . مردی فصیح و سخندان و صاحب تألیفاتی است . مدتی در قم تدریس میکرد . ناشر کتابش در دیوان وی نوشته: نادرشاه در سال ۱۱۵۶ در نجف مجلسی از علمای شیعه و سنی تشکیل داد و پس از قبول علماء سنی بحقانیت مذهب شیعه نماز جمعه خوانده شد و سید نصرالله خطبه خواند . سپس نادرشاه او را با تحائف و هدایا بمکه و مدینه فرستاد و بعداً بعنوان سفارت مأمور قسطنطنیه شد تا نتیجه مجلس نجف را باطلاع سلطان محمود خلیفه عثمانی برساند اما بر اثر تبلیغات مدهبی او را بسال ۱۱۵۶ شهید کردند .

هنگامیکه نادرشاه در سال ۱۱۵۱ مناره و قبه و ایوان حضرت علی ابن ابیطالب علیه السلام را تعمیر و تذهیب نمود، سید نصرالله حایری ماده تاریخی بعربی ساخته است : مطلع و مقطع شعر این است :

امطلع الشمس قد راق النواظرام نار الکلیم بدت من جانب الطوار
یا طالب علم ابداء البناء لها اربخ (تجلی لکم نور علی نور) ۱۱۵۵

ملا محمد هومن حسینی استرآبادی ده بسال ۱۱۸۸ در مله فوت کرده صاحب تألیفاتی است از جمله رساله‌ای در اثبات رجعت و رساله‌ای در علم عروض .

علاءه میرزا محمد حسین فرزند میرزا عبدالکریم مشهور به پیر از دانشمندان زمان نادر و قاضی عسکر بود . مردی فهیم و باجلالت ، چون از فضاوت منفصل شد

باصفهان رفت و در آنجا (سال ۱۱۵۹) مقتول گردید بطوریکه در تذکره نتایج الافکار و شمع انجمن مندرج است طبع شعر داشته و شمیم تخلص میکرده این بیت بنام او ضبط شده است:

ز سوز عشق تو آنرا که نیمه جانی هست چو شمع تا نفس واپسین زبانی هست

مولانا سید عبدالله بن سید نورالدین بن سید نعمت الله جزایری. از فضلالی

جامع عصر خود بود. بسال ۱۱۱۴ متولد و در سال ۱۱۷۳ از دنیا رفته است. در شیراز و اصفهان و خراسان تحصیل کرد. در فنون ریاضی متبحر بود طبع شعر نیز داشت و فقیر تخلص میکرد. پس از فوت پدرش بفرمان نادرشاه مناصب شرعیه باو مرجوع گشت.

در شورای صحرای مغان از مدعوین بود و خطبه تهنیت جلوس نادر را انشاء کرد و خواند. وی صاحب کتابی است بنام (ذخیر الرافع فی شرح مفاتیح الشرایع) مقبره مولانا در کنار مرقد پدرش در جوار مسجد جامع شوشتر واقعست.

میرزا ابراهیم بن میرزا عیث الدین. از فقهای زمان نادر و قاضی اصفهان و قاضی عسکر اردوی نادر بود. صاحب رسالاتی نیز هست.

ملا علی اکبر شیرازی (طالقانی) از علمای زمان نادر و همیشه در سفر و حضر ملازم او بوده و در مجلس مباحثه نجف ملاباشی ایران و از علمای شاخص شیعه بوده. چون بعزت تقرب زیاد بنادر محسود دیگران بود پس از قتل نادر او را کشتند. **آقا حسین** پسر آقا ابراهیم خاتون آبادی از علمای صاحب اجازه بود. دارای رسالاتی است، شیخ الاسلام لشکر نادر بود. بقول سید جزایری چون در ظرف طلا غذا نمیخورد و همه را از این عمل منع میکرد مغضوب نادر بود، بسال ۱۱۵۹ شهید شد.

اسمهیل بن محمد حسین معروف بخواجوی از حکمای عصر نادر است و رساله‌ای دارد بنام مرآت الزمان در رد اشکالاتیکه آقا جمال خوانساری بر ادله میرداماد در موضوع ابطال زمان موهوم نگاشته است. وفاتش بین سالهای ۱۱۷۳ تا ۱۱۷۷ اتفاق افتاده و مدفنش در تخت فولاد اصفهان است.

دانشمندان و شعرا

میرزا مهدیخان منشی الممالک پسر محمد نصیر استرآبادی • پدرش ویرا برای تحصیل علوم باصفهان آورد و بعلمت هوش و استعدادی که در او میدید آینه درخشانی را برایش پیش بینی میکرد •

میرزا مهدی در مدت کمی در تحصیل مقدمات علوم ازافران سبقت جست در جوانی بر ادبیات و انشاء و خط تسلط پیدا کرد و گاهگاهی شعر میگفت و **کوکب** تخلص میکرد •

پس ازچند سال. تقدیر. میرزا مهدی را بدر بار راهنمایی کرد. چون جوانی پرشور و لایق و ازهرجهت شایسته مقام بود بمنشی گری دیوان اعلی دهمجررومنشی فراوان داشت رسید. اما او که این قلیل مشاغل را برای خود کوچک میدانست آنی آرام نمی گرفت و در کسب کمالات میکوشید و ذوق و قریحه ذاتیش وی را بمقامات بالا رسانید •

در اواخر سلطنت شاه سلطان حسین صفوی بمنصب باغبانباشیدگری و پیا باصطلاح امروز ریاست بیوتات سلطنتی مفتخر شد. اما چندی نگذشت که اصفهان بدست افغانه افتاد و محمود افغان در سال ۱۱۳۵ سلطنت رسید و مدتی بعد اکثر شاهزادگان و اعیان و همچنین شاه سلطان حسین بقتل رسیدند (ماده تاریخ قتل شاه سلطان حسین را «تجدید لقتل الحسین ۱۱۴۰ یافته اند» ازفارسنامه ناصری) میرزا مهدیخان که از اینمهلکه جانبدارمت بدر برده بود مانند بیشتر ارباب قلم گوشه نشین شد •

پس ازشکست افغانه درمهماندوست و مورچه خوریت و اخراج آنان ازاصفهان هنگامیکه نادر و شاه طهماسب بسال ۱۱۴۲ باصفهان وارد شدند، صاحب اختیار سابق بیوتات سلطنتی ده مدتها منزوی بود برای عرش تبریک بخدمت نادر رسید و عریضه ای بنمایندگی از طرف مردم استرآباد ساکن اصفهان بنادر بدیم داشت •

تصویر شماره چهل و هشت

نادر دانست که این مرد باتجربه و دانشمند است اورا مشمول تفقد ولطف قرار داده منشی مخصوص خود گردانید .

میرزا مهدی در خدمت نادر از اصفهان بمشهد آمد . و از آن پس همه جا درسفر و حضر با او همراه بودو بعد از چندی رسماً منشی الممالک لقب یافت . نادر شاه هیچوقت در باره امور و مشکلات با کسی مشورت نمیکرد و هرگز کسی را در کارهای خود مداخله نمیداد . میرزا مهدیخان و میرزا علی اکبر ملاباشی و میرزا ابوالقاسم کاشی چون مطیع و معتمدوی بودند نزد او قرب و منزلتی داشتند . نادر چهار مستوفی در رکاب خود قرار داده بود : میرزا محمد شفیع تبریزی مستوفی آذربایجان . میرزا باقر مستوفی خراسان . میرزا حسن اصفهانی مستوفی عراق و تقی خان شیرازی مستوفی فارس ، اما بیشتر کارهای او توسط ملاعلی اکبر ملا باشی و میرزا ابوالقاسم و میرزا مهدیخان منشی الممالک و حسینعلی خان معیر الممالک انجام میگرفت و این چند نفر بیش از همه مورد اعتماد نادر بودند .

در تشکیلات سلاطین صفوی منصب ملا باشی گری و منشی الممالک از مناصب عالی و بزرگ بود و برای این دو منصب وظائف خاص و مهمی تعیین کرده بودند . اما در زمان نادر وظائف این دو منصب انجام نمیشد و ملا باشی و منشی الممالک هیچوقت از خود اختیاری نداشتند و جرأت نمیکردند جز آنچه نادر میخواست انجام دهند . بنابراین میرزا علی اکبر و میرزا مهدیخان و دیگر معتمدین فقط مأمور اجرای اوامر پادشاه بودند و چون از بیم هیبت و سطوت نادر تخطی نمیکردند از تنبیه و عتاب او مصون مانده بودند .

میرزا مهدیخان در دشت مغان از منصب منشی الممالکی معزول و شغل و قاری نگاری با او محول شد . شغل وی را بمیرزا مؤمن دادند . (میرزا مؤمن سابقاً وزیر شاه طهماسب بود و پس از عزل او از سلطنت بخدمت نادر در آمد و در سال ۱۱۴۸ ملقب بمنشی الممالک شد . دلیل عزل میرزا مهدیخان و علت تنزل رتبه او معلوم نیست .) میرزا مهدیخان که سر گذشت او با حوادث زندگانی نادر شاه توأم است و سته در لشکر دشمنان و جنگهای هرات و بغداد و کرجستان و هندوستان و ترکستان

وداغستان و آذربایجان و کرمان بانادر همراه بود . باوجود این گرفتاریها هر گاه فرصتی می یافت بجانب کتاب میشتافت و لحظه ای از کسب علم و دانش غافل نبوده چنانچه در کلیه علوم مردی متبحر و دانشمند بود .

پس از دوشکستی که نادر در قره تپه بسپاه عثمانی وارد آورد و اختلافات دولتین تا اندازه ای تخفیف یافته و دولت عثمانی بهمه جهت از نادر شاه حساب میبرد . در سال ۱۱۵۹ نظیف افندی از طرف سلطان محمود خان اول برای نوشتن صلحنامه بایران آمد و پس از گفتگو و امضاء صلحنامه مقرر شد از طرف دولتین در دربار یکدیگر فرستاده ای مقیم باشد و هر سه سال یکبار این فرستاده گان عوض بشوند . پس از بازگشت نظیف افندی بعثمانی دولت ایران و عثمانی مشغول تدارک سفارت بزرگی شدند .

از طرف عثمانی **احمد افندی** حاکم سیواس بمعیت **عثمان نعمان افندی** از فضلاء مشهور و **رحمی** شاعر معروف بعنوان وقایع نگاری تعیین شدند که با هدایا و نفایس بسیار بایران بیایند . از طرف نادرشاه نیز **مصطفی خان شاملو** که از سرداران نامی بود لقب **خليفة الخلفائي** یافته با **میرزا مهدیخان** سفارت تعیین شدند .

مصطفی خان و **میرزا مهدیخان** روز دهم محرم سال ۱۱۶۰ زمانیکه نادرشاه از یزد و کرمان عازم خراسان بود از اصفهان ببغداد رفتند که از آنجا باسلامبول عزیمت نمایند . با این سفارت ، نادرشاه بغیر از تحف و هدایای دیگر تختی زراندوز و مرصع و خیمه ای زربفت و دوزنجیر فیل رقاص که از هندوستان برایش آورده بودند جهت سلطان محمود خان فرستاد . هنگامیکه **مصطفی خان** و **میرزا مهدیخان** ببغداد بودند و **احمد پاشا** حاکم بغداد میخواست سفر را مبادله کند ناگاه خبر قتل نادرشاه شهرت یافت .

نادر شاه نیمه شب یکشنبه یازدهم جمادی الاخر ۱۱۶۰ در فتح آباد قوچاق کشته شد و پس از چند روز این خبر وسایر اخبار مربوط باختلال اوضاع ایران ببغداد رسید . سلطان محمود خان دستور داده بود **احمد افندی** و سایر اعضاء سفارت

بغداد باشند تا معلوم شود پادشاه حقیقی در ایران بعد از نادر چه کسی خواهد بود که بعداً حرکت کند.

مقارن این احوال که چند نفر در ایران داعیۀ سلطنت داشتند، حسین میرزا نامی نیز در بغداد ظهور کرده و ادعا داشت که پسر شاه طهماسب است و میگفت در زمانیکه افغانه بقتل شاهزادگان صفوی مبادرت ورزیدند او بروسیه فرار کرده و از آنجا بمشهد رفته سپس ببغداد آمده است.

چنانچه بعضی از مورخین نوشته‌اند مصطفی خان و میرزا مهدیخان در بغداد شاهزاده بودن او را تصدیق نموده‌اند. مصطفی خان نامه‌ای بسلاطین عثمانی نوشت و از او کمک خواست تا حسین میرزا را بسلاطنت برساند. لکن چون شرایط مصالحه نامه اجازه نمیداد که دولت عثمانی در کار ایران دخالت کند. آن دولت دستور داد تا حسین میرزا را از سر حد عثمانی دور کنند. بنا برین حسین میرزا بکرمانشاهان آمد.

مصطفی خان برای رفتن باسلامبول اصرار میورزید بالاخره باو اجازه دادند ولی هنگامیکه میخواست باسلامبول برود باو خبر رسید که دو پسر او را بحکم کریم خان حبس کرده‌اند و چند نفر از خوانین لرستان باتفاق بیست و پنج نفر از بزرگان قوم او در کرمانشاه نزد حسین میرزا رفته و منتظر او میباشند، مصطفی خان هم تغییر رأی داده بکرمانشاهان عزیمت نمود.

در ترجمۀ تاریخ هانری ماتیو نوشته شده که میرزا مهدیخان شاهزاده به‌دین حسین میرزا را تصدیق کرده ولی این مطلب صحیح بنظر نمی‌رسد زیرا اگر چنین بود پس از بازگشت بایران مدعیان سلطنت او را باقی نمی‌گذاشتند چنانکه مصطفی خان عاقبت خوشی نیافت.

ظاهراً میرزا مهدیخان چندی پس از قتل نادرشاه در بغداد بود سپس بایران بازگشت و بعد از مدتی توقف در کرمانشاهان بمشهد رهسپار شد. تقدیر چنین بود که هنگام قتل نادر وی بمأموریت دوری رفته و از خدمت مهجور باشد و کرانه‌های

بود او نیز بسر نوشت دیگر نزدیکان نادر شاه که همان شب بقتل رسیدند
دچار شود •

زندگی پر هیاهوی میرزا مهدیخان که بعضی او را صاحب بن عبّاد ثانی
نوشته‌اند، درحقیقت بعد از قتل نادرشاه پایان یافت. چه برای سلطنت ایران هشت
نفر مدعی پیدا شد و او بقیه عمر را در گوشه عزلت بی جار و جنجال بمطالعه کتب
اشتغال جست تا اینکه بین سنوات ۱۱۷۵ و ۱۱۸۰ از این جهان فانی در گذشت.
علی قلی خان و اله صاحب ریاض الشعراء نوشته است: چند سال قبل از این (سال
اتمام ریاض الشعراء ۱۱۶۲ است) از فرط میحَن که لازمه اینزمان افتاده از رنج
زندگی آسود. ولی این قول صحیح نیست چه تألیف کتاب سنگلاخ میرزا مهدیخان
در سال ۱۱۸۳ اتمام پذیرفته است •

از میرزا مهدیخان و نادرشاه داستانهای بسیار بر زبانها بوده لیکن از میان
رفته است. گویند روزی نادرشاه بزمی آراست که میرزا مهدیخان هم حضور داشت
پادشاه در آن مجلس امری صادر کرد. میرزا مهدیخان بعجله برخاست که بر
اجرای آن رود، ناگاه پایش بقدح چینی گرانبھائی خورد و شکست. نادرشاه
این غفلت وی درهم شد. میرزا مهدیخان که این معنی را دریافت عذر تقصیر خویش
را باین بیت بدیهه خواست:

کاسه چینی بچشمم کله فغفور بود
چون سك این آستانم پانهادم بر سر

میرزا مهدیخان بجمع آوری کتاب علاقه زیاد داشت و پس از مدتی دار
کتابخانه بزرگی شد که شامل هزاران جلد کتاب نفیس خطی فارسی و عربی
و ترکی بود. او این کتابخانه را در حدود سال ۱۱۴۰ وقف ارشد اولاد خود کرد
تا بدینوسیله از فنای آن جلوگیری کند. لکن پس از مرگ او این کتابخانه از
رفت و اکنون بیشتر کتب او در کتابخانه سلطنتی و ملی و کتابخانه ملک در تهران
و سایر جاها حتی در ترکیه دیده میشود •

میرزا مهدیخان در کتابخانه خود مجموعه ای از خطوط اساتید معرب
مخصوصاً میرعماد داشت که اکثر آنها باهتمام محمدهادی مذهب تذهیب شده اند.

چنانکه در این عهد هر جا نوشته‌ای بخط میر عماد پیدا میشود مهر میرزا مهدیخان در پشت صفحه اول آن جلب نظر میکند، خلاصه نفاث کتابخانه وی بیحد و حصر بوده است •

میرزا مهدیخان دارای تألیفات زیادی بوده از آنجمله :

۱- **تاریخ نادرشاه** که خود نامی برای آن انتخاب نکرده و بعد از او به **جهانگشای نادری** معروف شده و بعضی نام آنرا نادر نامه نوشته اند. این تاریخ شامل حوادث و وقایع آغاز ظهور نادر تاجلوس ابراهیم خان است. در این تاریخ میرزا مهدیخان (مانند اکثر مورخین) از بیم پادشاه از شرح حقایق خودداری کرده و اکثر وقایع را بطور اختصار نوشته است. فقط وقایع سال آخر سلطنت نادر که بعد از قتل او نگارش یافته بی پرده و روشن نوشته شده است •

۲- **دره نادره** که دره نادری نیز میگویند خلاصه‌ای از جهانگشای نادری است بشری مغلق و پیداست که مصنف جز اظهار فضل نظر دیگری از تألیف آن نداشته است •

۳- **لغت سنگلاخ** که فرهنگی است در معانی لغات مشکل اشعار امیر علی شیرنوائی و تألیف آن از عهد نادرشاه شروع شده و بسال ۱۱۷۳ بیابان رسیده است و بهترین لغت ترکی (ختائی) جغتائی میباشد. میرزا مهدیخان در دیباچه این کتاب چنین نوشته است : « با وصف مداومت خدمت سلطانی و اشتغال بمشاغل دیوانی که در سفر و حضر ملازم حضور و بامر و وقایع نگاری و ضبط صادرات مأمور و عرض مطالب جمهور و تحریر فرامین و انجام مهام نزدیک و دور مأمور بودم بجمع و تألیف این نسخه پرداخت . »

با اینکه این کتاب سیزده سال پس از نادرشاه تمام شده چون آغاز تألیف آن در زمان سلطنت او بوده بنابراین کتاب بنام اوست •

۴- **منشآت** که شامل احکام و فرامین رسمی و عهدنامه‌ها و مکاتیب دوستانه میباشد و ظاهراً بعد از مرگ او جمع و تدوین شده است •

۵- چنانکه علی قلی خان واله نوشته میرزا مهدیخان دارای اشعار آبداری

از قصیده و غزل و قطعه و مثنوی است ولی تا کنون دیوان او دیده نشده و اشعاری بنام وی در بعضی از کتب ثبت گردیده است . صاحب کتاب قاموس الاعلام می نویسد: میرزا مهدیخان کاتب و معتمد نادرشاه بوده و از جمله اشعار او اینست :

چون حاصل عمر تو فریبی و دمی است بیدلدا (روداد) مکن گرت بهر دم ستمی است
مغرور مشو بخود که اصل من و تو گردی و شراری و نسیمی و دمی است

میرزا مهز فطرت . شاعری خوش فکر و لطیف بود. از سادات رضوی است. ابتدا فطرت تخلص میکرد . بسال ۱۰۸۲ بهندوستان رفت و بعد از مدتی تخلص خود را موسوی قرار داد . از عالمگیر پادشاه هند لقب موسوی خان گرفت و بمقامات عالی رسید و فاتش بسال ۱۱۰۱ در هند اتفاق افتاد . این اشعار از اوست :

پیرد گردیده از شادی، نگرده مانع آشکم نسازد جنبش گهواره ساکن طفل بدخورا

* * *

بیتا بی دلم قفس سینه را شکست از بس طپید عکس من آئینه را شکست

* * *

هیچکس آگه ز شرح اشتیاق ما نشد نامه ما چون زبان لال هرگز و نشد

* * *

طایر ما را چه داری در قفس کاین ناتوان هر پیری کاورده بود از آشیان در دام ریخت

آقا صادق تفرشی . بطوریکه صاحب ریاض الشعرا می نویسد : در فنون

حکمیته ربط زیادی داشته و در شعر صاحب ذوق بوده و با شعار مولوی بسیار مانوس

است و خود مثنویها گفته بیشتر بطور مثنوی مرحوم شیخ بهائی و اقسام دیگر شعر

کتر میگفته ، تاریخ ملوک عجم را بنظم در آورده و بسال ۱۱۶۰ وفات نموده و در

ری در جوار حضرت عبدالعظیم مدفونست . بقول صاحب آتشکنده عالمی پاک اعتقاد

و از طبقه سادات بوده مولد او تفرش است و در جوانی باصفهان در خدمت مولانا

محمدصادق اردستانی که فیلسوف عهد بود بتحصیل علم و اکتساب اخلاق کوشید .

و مدتی در مشهد میزیسته . در مراتب نظم و نثر کمال مهارت را داشته و گاهی اشعار

عاشقانه میگفته و باسم تخلص میکرده. غزل و رباعی نیز میگفت، نمونه ای از اشعار اوست •

تا بهر خود نداشته باشم ذخیره ای امروز میخورم غم فردای خویشتم
* * *

گر چه زبون فلك قو سیم من نه ابوالقاسم فرد و سیم
شاعری و شعر نه کار منست شعر فروشی نه شعار منست
این دوسه بیتی که تقاضای حال پرده بر افکنده ز روی مقال
شعر نه، شعرای یمانی است این ثانی ترکیب مثنایی است این
* * *

چند روزی ترك آن نامهربان خواهیم کرد طاقت خود را و اورا امتحان خواهیم کرد
یابدل کندن ز دستش جان برون خواهیم برد یابجان کندن دلش را مهربان خواهیم کرد
میرزا عبدالرزاق متخلص به نشاء بطوریکه آذدر آتشکده مینویسد سلسله
نسبش به جهان شاه تر کمان میرسد وی در دارالسلطنه تبریز نشو و نما یافته و در
اصفهان تحصیل کمالات کرده. در اکثر فنون علمی مخصوصاً ریاضی کمال مهارت را داشته
وفات او بسال ۱۱۸۰ در تبریز بوده است. میرزا عبد الرزاق بسلیقه صائب
آشنا میباشد. دیوانی شامل دو هزار بیت بترکی و فارسی دارد. اشعاری بترکی
برای ایوان طلای نجف و برای آرامگاهی که نادر جهت خود ساخته بود سروده
است. این ابیات از اوست :

نه همین روز بود حال من آشفته چوزلف شب هم از بخت سید خواب پریشانی هست
* * *

ترا شیرین مرا فرهاد گفتند مرا رسوا ترا بد نام کردند
میرزا ابوالمعالی مهدی فرزند میرزا ابومحمد و از رؤسای خدام روضه
رضویه و سیدی عالم و عابد بود. حوزین سه سال در مشهد معاصر او بوده. طبعش
بسخت راغب و اشعار دلپذیر دارد. از اشعار اوست :
بس یاد تو در دل نقش باشد چون زکین ما را نمیگردد بجز نام تو حرفی دلنشین ما را

ز دولت نیست جز تشویش خاطر حاصلی دیگر بزرگی مایه طوفان بود پیوسته دریا را

* * *

سفر کردن ما صدائی ندارد ز خود رفتن آواز پائی ندارد
علیقلی خان والہ داغستانی . در سال ۱۱۲۴ در اصفهان بدنیا آمد . در زمان
شاه طهماسب از مقربان در گاه بود و پس از خلع شاه طهماسب مدتی در اصفهان
منزوی بود .

والہ دلباخته دختر عموی خود بنام خدیجه سلطان بود اما نادر خدیجه
سلطان را بعد از دواج خود در آورد . بعد از قتل نادر بتزویج محمد صالح خان (یکی از
قاتلین نادر شاه) درآمد و پس از وی زوجه میرزا احمد وزیر ابراهیم شاه شد . بر
اثر این پیش آمد ها علیقلی خان بدربار هندوستان سفر کرد و با اینکه در آنجا
بمقامات مهمی سرافراز شد اما پیوسته از مفارقت خدیجه سلطان غمگین بود .
وفاتش بسال ۱۱۷۰ در شاهجهان آباد اتفاق افتاد . والہ صاحب دیوان است . تذکرہ
معروفی بنام ریاض الشعراء از او بیاد گارمانده است . از اوست .

چو شمع قصه شوقم با نتهای نرسید دمید صبح و مرا باتو گفتگو باقیست

* * *

حسن بهر کجا کشد دامن ناز بر زمین عشق نهد براه او روی نیاز بر زمین
خدیجه سلطان که گویا بسیار وجیہه بوده نیز طبع شعر داشته و این ابیات
نمودار ذوق اوست :

آ بست شراب پیش لعلم هان لعل من و شراب حاضر
با حسن من آفتاب هیچست اینک من و آفتاب حاضر

* * *

من سستی عهد یار میدانستم بیمهری آن نگار میدانستم
آخر بخزان هجر خویشم بنشانند من عادت نو بهار میدانستم

حاجی لطفعلی بیگ آذر بیگدلی بسال ۱۱۳۶ در زمان سلطنت شاه سلطان
حسین متولد شد . مردی سخنور و شوخ بود . تخلص او در ابتدا والہ و پس از آن نکبت

بود و در آخر آذر اختیار کرد. هنگامیکه نادر و شاه طهماسب در خراسان بر
ملک محمود سیستانی غلبه کردند محمد خان عم آذر را بدر بار عثمانی نزد سلطان
احمد خان مأمور نمودند. پدر آذر پس از تاجگذاری نادر از طرف وی بحکومت
لارو بندر عباس منصوب شد، آذر نیز به همراه پدر خود بدانصوب رفت. مصطفی خان
عم دیگر آذر در سال ۱۱۵۷ با امر نادر بسفارت عثمانی مأمور شد.

بقعه کربلا بوسیله مهدیقلیخان بیگدلی خالوزاده آذر و بدستور نادر تذهیب
گردیده است. آذر بسال ۱۱۹۵ بدرود زندگی گفت. وی صاحب تذکره شعرائی
است بنام **آتشکده** که از تذکره های خوب شعر فارسی است. این اشعار از اوست.

مرا عجز و ترا بیداد دادند
بهر کس آنچه باید داد دادند
گران کردند گوش گل پس آنگاه
بیلبل رخصت فریاد دادند

* * *

مطرب امشب ناله سر کرد است و نائی میزند
در میان ناله حرف آشنائی میزند
خدمت دیرین ما بین وزنه در آغاز عشق
هر کرا بینی دم از مهر و وفائی میزند

میر سید محمد شعله اصفهانی از سادات عظام و فنای ذوی الاحترام
بود. در فن طب نیز مهارت داشت. بسال ۱۱۵۰ دارفانی را وداع گفت. این رباعی
از اوست.

زاهد دهم توبه که مستی نکنم
حقا که بزیر تیغ اگر بنشینم
با دختر رز دراز دستی نکنم
چون چشم تو ترک می پرستی نکنم

میرزا جعفر طباطبائی اصفهانی متخلص به **راهب** از طرف پدر اولاد
سید المتکلمین میرزا رفیع نائینی است. با شش کمالات موصوف و بحسن اخلاق
معروف بود. وفاتش بسال ۱۱۶۶ اتفاق افتاده، از اوست.

خوشا فراغت مرغی که آشیان دارد
بکشتنی که نه گلچین نه باغبان دارد

* * *

آسوده خاطران چمن را چو آکهی
از ناله ای که در گریه می کند

راهب. خُم باده پیردیری بوده است
پیمانہ حریف گرم سیری بوده است
این مشت گلی کہ گشته خشت سِر خُم
میخواره عاقبت بخیری بوده است

میرزا محمد صادق شاملو متخلص به شهیر فرزند محمد رضا بیگ منشی
نادرشاه و در لشکر کشی ها و جنگهای نادر در اردو بوده وی از اجداد مرحوم
صدرالاطباء شاملو میباشد که از اطباء حاذق مشہد بود. شهیر در سال ۱۱۸۱ در مشہد در گذشت
از جُنک کوچکی کہ بخط اوست چند بیت از غزلی را کہ در اردو بتاریخ شب
شنبه ربیع الاول سال ۱۱۵۵ در داغستان سروده نقل میشود :

شمع من انجمن افروز کہ باشد امشب کیست پروانه و جانسوز کہ باشد امشب
ما کہ از خویش رمیدیم بصرای دگر تاجنون مصلحت آموز کہ باشد امشب
هیچکس نیست کہ پرسد خبر از حال شهیر یارب آن خسته غم اندوز کہ باشد امشب

میرزا سید علی مشتاق اصفهانی از سادات حسینی عباس آباد است •
بموافقت آذر وهاتف و عدهای دیگر از معاصرین در مقام اقتفا بطریقه متقدمین
بر آمد. در سنه ۱۱۷۱ فوت کرده و دیوانش بچاپ رسید، از او است •

مکن ای گل جفا با بلبل خود اینقدر ترسم رود از باغ و نتوانی تہی دید آشیانش را

* * *

کاش بیرون رود از سینه دل زار مرا کُشت نالیدن این مرغ گرفتار مرا

* * *

کیس راه چمن نبسته اما بیرون ز قفس نمی توان رفت

سید احمد هاتف اصفهانی از سادات حسینی است. در نظم و نثر فارسی

و عربی قدرت وافی و از علم طب نیز بهره کافی داشته • با آذر و صباحی معاصر

ورفیق بوده. در سال ۱۱۹۸ وفات یافت، دیوان او بچاپ رسیده، ترجیع بند او

معروفست •

ای فدای تو هم دل و هم جان وی نثار رخت همین و همان

دل فدای تو چون توئی دلبر جان نثار تو چون توئی جانان

جان فشاندن پیمای تو آسان

دل برهاندن ز دست تو مشکل

تا آخر که میگوید :

وحده لا اله الا هو

که یکی هست و هیچ نیست جز او

* * *

آنچه نا دیدنی است آن بینی

چشم دل باز کن که جان بینی

همه آفاق گلستان بینی

گر باقلیم عشق روی آری

گردش دور آسمان بینی

بر همه اهل آن زمین بمراد

سلیمان صباحی بیدگلی از قریهٔ بیدگل از توابع کاشان است. تخلص از آذر

بیگدلی دارد. وفاتش بسال ۱۲۰۶ بوده. از اشعار اوست •

از طعنهٔ مرغان گرفتار بمیرم

میرم بقفس بهتر از آنست که در باغ

قربان سرت، بگذرو بگذار بمیرم

گفتی گذرم گر بتو از شوق بمیری

* * *

تهی است دامن گلچین و باغبان هر دو

بباغ حسن تو آن گلبنی که از گل تو

* * *

بدست شاخهٔ گل یا بفرق سایهٔ بیدم

وطن ببید گل، اما کسی ندید « صباحی »

میرزا طیب طوفان مازندرانی - اصلش از هزار جریب مازندرانیست

در آخر عمر در نجف اشرف مجاور بود و در همانجا بسال ۱۱۹۰ وفات یافت •

از اوست •

تا دم خون نشود حل نشود مشکل من

عقدهٔ مشکل من نیست بغیر از دل من

* * *

در دانه با اختیار من نیست

گفتی مکن اختیار در دم

آقا محمد عاشق اصفهانی، اهل اصفهانست و از خیاطی امرای معاش میگذرد

عاشق. ابیات لطیف و عاشقانه زیاد دارد و او را بهترین شاعر غزل سرای این دوره میتوان

دانست. وفاتش در سنه ۱۱۸۱ در اصفهان بوده. از اشعار اوست •

بال و پر شلستهٔ ما کشت دام ما

سپاد کو بقوت بازوی خود مناز

بغلط ز دست دادم سر زانی یار خود را که نیازموده بودم دل بیقرار خود را

* * *

نمیگویم فراموشش مکن ، گاهی بیاد آور

اسیری را که میدانی نخواهی رفت از یادش

* * *

شب از خیالت در فغان روز از غمت در زاریم

دارم عجب روز و شبی این خواب و آن بیداریم

طیب اصفهانی . از سادات موسوی و فرزند میرزا محمد رحیم حکیم باشی

شاه سلطان حسین است . وی مدتی طبیب نادرشاه بوده . از اوست .

خوش نغمه بلبلان چمن را چه شد که زاغ بر شاخ گل نشسته و فریاد میکند

* * *

در آن گلشن که گلچین در بروی باغبان بنده

نمیدانم بامید چه بلبل آشیان بنده

* * *

نه چنان بی تو باین سوخته جان میگردد

که توان گفت چنین یا که چنان میگردد

صهبای قمی - نام او آقا محمد تقی و پدرش ملاید الله بوده . اجداد او از

ولایت دماوند آمده و در قم ساکن شده بودند . وی در قم متولد شده و در سن سی

سالگی باصفهان آمد . تخلص از مشتاق اصفهانی دارد . وفاتش بسال ۱۱۹۱ در شیراز

اتفاق افتاده . این اشعار از اوست .

آگه از رنج اسیری نه ای مرغ چمن سخن دامی و حرف قفسی می شنوی

* * *

باز آمد ولیم بشکایت گشود و رفت زین آتشی نهفته بر آورد دود و رفت

بین محرومی عاشق که گل بر شاخ در گلشن

نمیماند بقدر آنکه بلبل آشیان بنده

* * *

شادم باسیری که بجز کنج قفس نیست جائیکه توان برد سری زیر پر آنجا

رفیق اصفهانی . اسمش ملا حسین و از اصفهانست . از اوست .

تا کی خبر ز روز سفر میدهی مرا از روز مرگ من چه خبر میدهی مرا

* * *

گرفتم ز نالیدنت خون نگریم چو با دیگری بینمت چون نگریم ؟

* * *

مرا روزی گریبان چاک کردند که آن چاک گریبان آفریدند .

مولی . اسمش آقا عبدالمولی در زمان شاه سلطان حسین پا بدایره نظم

گذارده . این ابیات از اوست .

ز حسن عشق بهر شهر داستانی هست حدیث لیلی و مجنون بهر زبانی هست

با احتیاط نظر سوی زیرستان کن ده از برای مکافات امتحانی هست

* * *

شبهها در آب و آتشم از اشک و آه خویش

در ماندهام چو شمع بر روز سیاه خویش

هجری . اسمش میرزا ابوالقاسم فرزند آقا محمد صادق تفرشی در آغاز عمر

باصفهان آمد . مشغول تحصیل گردید و در جوانی در خطه رشت بسر ای جباه دانی

شتافته است . این رباعی از اوست .

از هجری و از درد نهانیش میرس ز آزرده دلی و خسته جانیش میرس

پرسی اگر از زند کیش دور از تو زنده است ولی ز زند کانیش میرس

فصل هفدهم

فرامین واحکام و مکاتیب و معاهدات

از مطالعه فرامین واحکام و معاهدات و مکاتیب نادر شاه عظمت فکر و بلندی مقام این شاهنشاه جهانگشا کاملاً مشهود میگردد. بعلاوه مضامین و عبارات آن صرف نظر از آنکه از لحاظ انشاء ادبی و قواعد علمی زبان فارسی نهایت اهمیت را دارد، کمال قدرت در برابر ایران و تسلط بر دُول همجوار را نشان میدهد، از اینرو بعضی از آنها انتخاب و بدرج آن مبادرت میشود.

نامه عتاب آمیز نادر شاه به اکرم دارالسلطنه هرات

آنکه امیر مهرباب بیک وزیر هرات بداند. که در این وقت بعرض همایون رسید که آنوزارت پناه در قلعه هرات طرح عمارات عالیه و خلوت و قهوه خانه و حرم سرا بنیاد نمود، است و املاک و مستغلات بنانهاده همچنانکه تدبیر او عرصه را بدشمن تنک کرده بود وسعت دستگاه او عرصه را بر اهل قلعه تنک کرده.

نواب همایون ما که در رعایت سرای دهر بر اهل هر مملکت و شهر رتبه سروری داریم همیشه خانه بدوش و از ساغر زحمت و خونابه رنج جرعه نوشیم. آن وزارت پناه که ادنی چاکران این خاندان است با وصف اینکه او را بهیچ قسم در تسخیر آب و گل آن دیار حقی نیست بچه جبهه ریشه تصرف در خاک آن سر زمین فرو برده و راه و رسم خدمت را فراموش کرده؛ اینکه ادعای خدمت میکند او را چه خدمتی باین دولت میباشد؟ حکم خیر حمالة الحطب دارد که مصرفش حمل هیمه و آب است. اگر متحمل این بار و بمهمیز ضرب و شتم فرمان بردار شد مشت جوی در آخور او ریخته میشود و الا گردن او عرضه شمشیر آبدار خواهد بود.

در این مدت بغیر از اینکه مشغول خود سازی بوده و گاهی برسم تفنّن مشغول راه و رسم لهو و لعب و گاهی دو برهم زنی را پیشه اندیشه خود نمود دیگر چه کرده؟ بهر حال مقرر فرمودیم که عالیجاهان مشارالیهما عمارات جدیده و حمام و املاکی را که در دارالسلطنه هرات تحصیل کرده بجهت دیوان ضبط نموده و خانه ای که سکناى او را کفاف دهد بتصرف او بدهند. می باید بهمان خانه محقر و سامان مختصر اکتفا نموده بساط بزرگیرا که چیده اند برچینند و اوقاتی را که صرف رنگینی اوضاع و تحصیل عقار و ضیاع مینمایند صرف معاش این دولت نمایند. که بحول و قوه یزدانی مادام که تنور این دولت افروخته است نان چنان دشان این شاهراه پختد است احتیاجی بخریدن بستان و باغ ندارند. والسلام

اِعلامیه ای که بعد از تاجگذاری صادر شد

بیگلر بیگیان عظام و حکام گرام و سادات عالی مقام و علماء و فضلاء و رؤسای
احتشام و اهالی شرع مبین و واقفان مسالک حق و یقین و دلائل شران و ادخدایان
ورؤساء و سرکردگان و قاطبه قاطبین و جمهور سلطنه و متوطنین ممالک محروسه
شاهنشاهی و مستظانان سایه قصر بیقیمور دولت ابد مدت ظل اللّٰهی بماندم بیدریغ
خاقانی و عنایات از حد افزون فا آنی امیدوار بوده بدانند که چون شاه اسماعیل
صفوی که در سال نهصد و شش خروج کرد جمعی از عوام اعلانام با او خود متفق
ساخته باعتبار اغراض نفسانی و دنیای دنی در میان اهل اسلام فرج سانی و در برهم
زنی نموده بنای سب و رخص گذاشت و باین وسیله احداث معوضه عظیم بین مسلمانان
کرده لوای نفاق و نزاع برافراشت بحدی که اگر در عهد امان از دست کسی
فروج و دماء مسلمین بمعرض تلف در آمد.

لهذا در شورای کبرای صحرای موغان (مغان) بفرجه که در تاریخ یادری
مذکور است درحینى که جمهور آنان بر کافه خانی و عام ایران از اهل همایون ما
استدعای قبول امر پادشاهی میکردند بایشان تکلیف فرمودیم که در صورتی که
ایشان مقبول بقبول خواهد شد که ایشان نیز از عقاید فاسده و افکار استبداد

بد و ظهور شاه اسماعیل در میان اهل ایران شیوع یافته نگول و حقیقت خلافت خلفای راشدین را که مذهب آباء همایونی و عروغ میمون مابوده بالجنان واللسان اذعان و قبول کرده از رفض و تبرّا تبرّا و بولای ایشان تولاّ نمایند و برای تأیید این معنی از علمای اخبار و فضلالی دیندار که ملتزم رکاب ظفرشعار و پرتو اندوز انوار حضورمهر آثار بودند تحقیق و استفسار فرمودیم همگی بعرض اقدس رسانیدند که بعد از بعثت حضرت خیر المرسلین صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ واصحابه اجمعین هر يك از صحابه راشدین رضی الله عن اخیارهم در ترویج دین مبین بذل نفوس و اموال و هجرت از اهل و عیال و اعمام و احوال اختیار و لوم اقوام لام و طعن و تعییر خاص و عام را بر خود قرار داده باین جهت بشرف صحبت خاص جناب رسالت مآب اختصاص یافته پیرایه پوش تشریف نزول آیه وافی هدایه و السابقون الاولون من المهاجرین و الانصار والذین اتبعوهم باحسان گردیدند و بعد از رحلت حضرت سید الابرار بنای خلافت باجماع صحابه کبار که اهل حل و عقد کار امت بوده اند بر خلیفه اول ثانی اثنین ازهما فی الغار صدر نشین مسند خلافت احمد مختار ابی بکر صدیق و بعد از او بنص و نصب اصحاب بر فاروق اعظم مزین المنبر و المحراب عمر بن الخطاب و بعده بشوری و مصلحت و اتفاق بر جناب ذوالنورین عثمان بن عفان و بعد از او بحضرت اسدالله الغالب مظهر العجائب علی بن ابی طالب عَلَيْهِ السَّلَام قرار یافت. و هر يك از خلفای اربعه در مدت خلافت خود باهم سالک طریق وفاق و معرّا از شوائب خلاف و نفاق بوده رسم اخوت و ایتلاف مرعی و ملحوظ و حوزه دین مبین را از تطرّق شرك و کین مشرکین مصون و محفوظ میداشته اند. و بعد از خلافت خلفای اربعه باز اهل اسلام در اصول عقاید متفق بوده اند اگر چه بمرور دهور و تصاریف اعوام و شهرور باعتبار اختلاف علمای اسلام در بعضی از فروع از قبیل ادای صوم و صلوة و حج و عمره اختلاف راه یافت لیکن در اصول مذهب و محبت و اخلاص بحضرت رسالت پناهی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و اولاد و اصحاب او نقص و قصوری و خلل و فتوری راه نیافته تا زمان ظهور شاه اسماعیل بهمین دستور مستمر بوده. ایشان نیز برهنه مونی حکم اقدس و ارشاد امر مقدس ترك آثار مبتدعه و سب و رفض نموده بذیل محبت و ولای آن چهاررکن ایوان دین مبین متشبث گردیدند

در ازای این معنی ما نیز مسند سروری را بجلوس میمنت مانوس اقدس تزیین داده تعهد فرمودیم که عهد خمسه مزبور را باعلی حضرت فلك رفعت خاقان البرین و سلطان البحرین خادم الحرمین الشریفین ثانی اسکندر ذو القرنین پادشاه اسلام پناه برادر دارا در گاه سلطان ممالک روم اعلام و آن مطلب را بر وفق مأمول پذیرای اختتام سازیم که مقدمات مزبوره بتأیید الهی قریب الحصول و در شرف انجاح وصول است. و در این وقت که ساحت در بند مطلع ما، هیجئه لوای رایات فیروزمند و مقرّ کو کبه موکب آسمان پیوند بود بتجدید مزید اللّٰتأکید از برای استحکام آن کار و توطین خاطر حقانیت مدار از علامه العلمائی مجتهد الزمانی ملا علی اکبر ملاباشی و باقی علمای گرام که در رکاب نصرت انتساب حاضر و مقتبس انوار خدمت فیض مظاهر بودند در مجالس و خلوات استعمال فرمودیم همان مراتب سابق را بموجب تذکره مبجله مسجله معروض داشته و بهمه جهت حجاب شبهه و ابهام از پیشگاه ضمیر اقدس مرتفع و ماده تشکیک و تردید مندفع گردیده بحدّ یقین پیوست و همگی رفض و بدع و اختلاف ناشی از فتنه انگیزی شاه اسماعیل بوده والاّ از صدر اول الی بدو طلوع او همگی اهل اسلام بر مناهج اصول بربیک طریقه ثابت و راسخ بوده اند. بناء علی هذا المقال بتأیید ربّانی و الهام سبحانی حکیم اشرف اقدس اعلی از موافق عزّ علا شرف صدور یافت که بنحویکه از مبادی اسلام تا هنگام ظهور شاه اسماعیل همگی ایشان خلفای را شدین را خلیفه علی التحقیق میدانستند بهمان دستور هر یک را خلیفه بحق دانسته از سبب و رفض محترز باشند و خطبای گرام و نقبای عظام در رؤس منابر اسامی سامی و مناقب و مجامد خلفای گرام را مذکور و جاری ساخته در تحریر و تقریر نام ایشان را بترخیص بیان نمایند و علامی فهّامی خلاصه الفضائل الکرام میرزا محمد علی نایب الصدّارة ممالک محروسه را باقطار ممالک روانه فرمودیم و منامین حکم همایون را بهمگی نور و نزدیک القا و ایشان نیز بسمع قبول ازغان و اصغاء نموده تخلف از مدلول آنرا موجب عذاب الهی و مورد سخط و غضب شاهنشاهی دانسته در عهد شناسند.

نامه تہدید آمیز نادر بسلاطین عثمانی

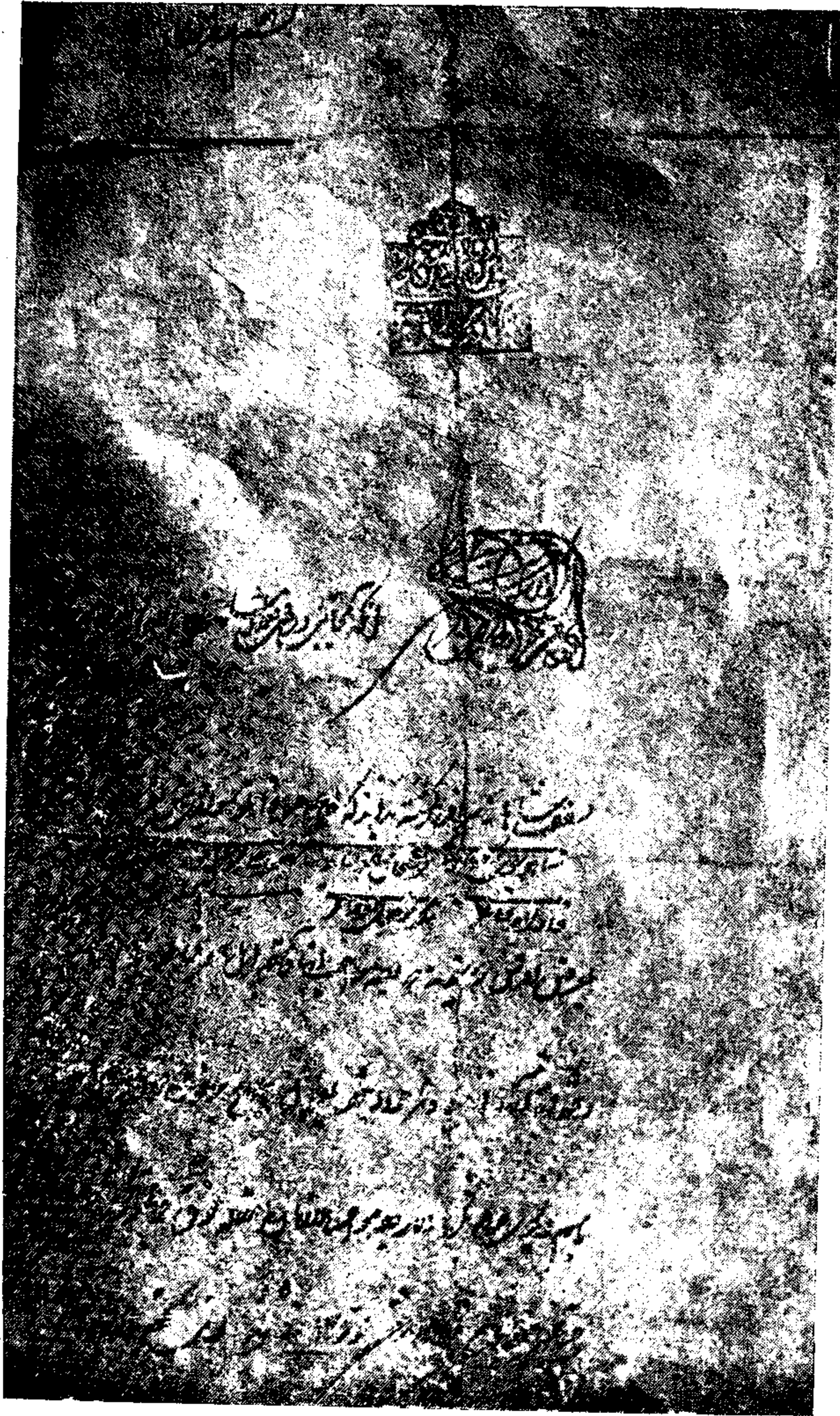
بر رأی جهان آرای مقدس مخفی نخواهد بود که چهار مملکت معلومۃ الحدود بسلاطین اسلام اختصاص دارد که عبارت از روم و ایران و هند و ترکستان باشد، از آن جمله ایران در تصرف سلاطین ترکمان بوده که در تواریخ مسطور است و حدود و سنونی که فیما بین خاقان مغفور امیر تیمور و اجداد ملکین آن پادشاه اسلام پناه قرار یافت و در عهد آن سلسله بلخ با توابع بتصرف سلاطین هند و عراق عرب و دیار بکرو بعضی از آذربایجان و غیره بتصرف دولت عثمانیه درآمد چنانکه بطول سیر بآن مشحون است و اصل ایران بتصرف چند سلسلہ صفویہ میبوده در موغان (مغان) که به تأیید الهی جلوس این صداقت نشان بر او رنک سلطنت ایران واقع شد، منوی معهود ضمیر گشت و انشاء الله تعالی ممالک موروثی که در تصرف سلاطین اطراف است انتزاع و استرداد شود سوای ممالک فیما بین جدائی نخواهد داشت در عالم اتحاد مذهب باظهار آن امر پردازیم و چنانچه مقرون بقبول نگردد مکنون مآل را نگاشته لوحه اعلان سازیم و در عالم دوستی و برادری توقع داشتیم که امور خمسه چون متضمن اصلاح حال مسلمین بوده آنحضرت نیز خلیفہ اسلام بودند بروجه اتم و اکمل فیصل یابد آن خود در عقدہ امتناع ماند چون میانه دور و نزدیک حرفی گفته ایم و او سہمی نیز پسر خود را با دو نفر دختر خود برسم پیشکش بدر گاہ معلی فرستاد امر دافغانستان چنان کاری نیست که مانع نہضت مو کبہ نمایون باشد انشاء الله تعالی بطلب حرف خود عازم روم و متوجه آن مرز و بوم میباشیم و امور خمسه را بعلاوہ ولایات مذکورہ از خداوند عالم میخواستیم امیدوار هستیم کہ انشاء الله تعالی بعد از ورود بآن سرزمین در عالم میہمان نوازی از طرف قرین الشرف آن دولت علیہ نیز امور معهود دریغ نگردد و از این دولت خداداد ہم نسبت بآن شوکت قوی بنیاد آنچه مراسم اعانت و امداد و شرایط اقلافی و اتحاد باشد بتقدیم رسد •

هر چند کہ بر این نیازمند تحقق دارد کہ انجام این امور خیر فرجام مرضی

طبع مقدس میباشد و خاطر کروی مآثر و الایمخزن وحی و الهام و سرانگشت ضمیر مهر تنویر همایون از چهره جراید عقل و نقل پرده بر انداز حجب شبهه و ابهام است، لیکن بعضی که متکفل امور خلافت میباشدند زحمت نکشیده قدر عافیت و دولت را نمیدانند و چون آباء گرام آن حضرت مدتها متحمل متاعب و مشاق گشته اساس آندولت ابدپیوند را استحکام داده اند، توقع آنست که آن حضرت بمقتضای کیاست ذاتی تفریق نیک خواه از بد خواه کرده خود بسعادت متوجه بتتمیم و خاتمه این مطلب شوند و البته این چند قطعه در جنب وسعت همت و نهمت مملکت آن حضرت که حکم قطره در جنب دریا و سها در برابر خورشید عالم آراء دارد هر گاه باقتضای مکارم پادشاهانه تمشیت این کار مقصود خاطر مقدس باشد احدی از طرف باهر الشرف قاآنی مأمور و وارد حضور گشته طی مقدمات نماید والا پس از آنکه در عالم دوستی پیش از وقت قضا رأی عزم آرا را بآن خدیو مشتری سعادت اعلام کردیم بعنایت الهی وارد آن حدود و برادرانه در آن سر زمین طی گفتگو خواهیم نمود.

مکتوب زیر بدستور نادر شاه از طرف گسیکه مأمور انجام اتحاد بوده و بدر بار عثمانی گسیل شده و مراجعت کرده است بشیخ الاسلام عثمانی با وزیر اعظم نگاشته شده است

مشهود ضمیر منیر میدارد • که قبل از اینکه مخلص با رفقا بموجب اشاره بندگان اقدس که جانهای جهانیان فدایش باد، مأمور بآندولت علیه گردید، لازمه سعی و اعانت و همراهی و شرایط صلاح اندیشی و خیرخواهی از جانب خدّام گرام بعمل آمد • که بعد از انصراف از آن در بار خلافت مدار مساعی جمیله آن عالی جناب بعرض اقدس نیز رسید، چون در زمان حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و اصحابه و سلم بنای اسلام بر یک طریقه بود و بعد از آن بمدتی امام اعظم کتابی در فروع احکام اسلام نوشت، اهل اسلام متقلد آن طریقه و بعد از آن بمدتی امام مالک بدستور کتابی در فروع نوشته که اختلافی در اکثر مسائل با طریقه امام اعظم دارد، جمعی از اهل

تصویر شماره چهل و نه

اسلام متقلد طریقه امام مالک بمدتی امام شافعی نیز کتابی در فروع احکام اسلام نوشته است که آن نیز اختلاف با طریقه امام مالک و امام اعظم دارد و جمعی از اهل اسلام مقلد این طریقه میباشند و بعد از آن در اواخر دولت بنی العباس امام احمد ابن الحنبل ظهور و او نیز کتابی در فروع اسلام که مخالفتی با طریق ثلاثه سابقه دارد نوشته، جمعی نیز مقلد این طریقه و باعتبار تعدد مجتهدین و اختلاف مقلدین بعضی از اهل اسلام که مقلد طریقه خاصی از طریقه اربعه بوده اند در مقام تخطئه و تکفیر بعضی دیگر بر آمده، فی الجمله نزاعی و فتنه‌ای در میان فرق اسلام باین جهت بهم رسیده بود، آخر الامر باعتبار رفع فساد و جدال خلیفه عصر بتصدیق علمای آن زمان بنا را بر این گذاشته بود که مقلدین اربعه تکفیر بعضی دیگر نکرده همگی را از جمله اهل اسلام شمرده هر يك را در طریقه خود مصاب فرمایند. چون از ایام ظهور سلسله صفویید الی زمان جلوس میمنت مانوس باعتبار اختلاف مذهب فتنه و فساد عظیمی در میان اهل اسلام بهم رسیده که هر يك یکدیگر را نهب و اسیر و اسرار را در میانه خود بی‌کفره بیع و شری می نمودند، بناء علیه بندگان اقدس بعد از التزام اهل ایران که تارك رفض بیدع میباشند از اعلیحضرت خداوند کار پنج مطالب خواهش نموده بودند که یکی از آن جمله این است که ملات جعفری را خامس ملل اربعه دانسته رفع غائله و فساد نمایند و در این باب رقم مبارک بسر افزای آن عالی جناب از موقف اعلی شرف صدور یافته بود که رقم مزبور را محبت در ورود خود بآن حدود بایشان رسانید، ایشان نیز عریضه‌ای بخدمت بندگان اقدس باین مضمون نوشته بودند که از هیچیک از سالطین سالنه چنین خواهش از ایشان اسلام نکرده این تکلیف موقوف شود، از این طرف از جانب نواب شاهران حضرت نصرالله میرزا در جواب عریضه مزبور نوشته شده بود که هر گاه در ایام حسرت رسالت پناه عَلَيْهِ السَّلَامُ بنای اسلام بر يك طریقه بود چه نحو شد که در ایام خلفای بنی العباس که مدت‌های مدید از هجرت گذشته بود بنای اسلام بر چهار مذهب استخلاف این مطلب ایشان شده بود، جوابی در این وقت از جانب آن عالیجناب رسیده بود که

فروع ملت جعفری در میان فروع ائمه حنفیه جرحاً و تعدیلاً مذکور نیست، جواب این مطلب نمیشود آن عالی جناب الله الحمد قائمه روی زمین و استوانه شرع مبین و خیر خواه کافه مسلمین میباشند، بر ذمت همت ایشان و این دوستی نشان لازم است که آنچه حق محض و محض حق است در دولتین علیین گفتگو و در اجرای امور جواب که منتج صلاح و متضمن فوز و فلاح باشد سعی بلیغ مبذول داریم، حرف اعلیحضرت شاهنشاهی این است که برای رفع فتنه بتصدیق علما بنای مذهب اسلام در فروع بموجب امر سلاطین سالفه بر چهار قرار یافته حال که در میان این فرق ماده خصومت اشد و اقوی و اسرای مسلمانان بکفار بیع و شری میشوند چه منقصت دارد که بنای تقلید در احکام فرعیه بر پنج قرار گیرد و کجارواست که اهل اسلام بیکدیگر در افتاده و کفار در میانه فرصت جسته به اسر و نهب بلاد مسلمین اطلاع نمایند و اسرای اهل اسلام در اسواق بیع و شری دست بدست و در کنایس خاج پرست گردند، البته این معنی موجب خشنودی خدا و مقرون برضای حضرت پیغمبر و خلفای راشدین رضوان الله علیهم اجمعین نخواهد بود کار بجائی رسیده که بسیاری از امت نبویه در میانه تلف و بر طرف شوند و تهاون در این امر مؤدی بفساد عظیمه گردد از آنجا که پیوسته بیداری بیضه اسلام و صیانت ناموس امت حضرت سیدالانام منظور نظر حقانیت منظر سامی میباشد اهم و اصبوب آنست که آن عالی جناب قدسی مآب در این باب خود را معاف ندارند و باقتضای محامد ذات ملکی صفات بذل جهد در این امر لازم شمارند و نوعی فرمایند که ببرکت اهتمام و یمن سعی آن کرّوبی احتشام امور معهوده بر وجه اجمل و اکمل فیصل یابد که امحای فساد و احیای مراسم و داد فیما بین عباد موجب فوز و رستگاری و باعث خشنودی حضرت باری خواهد بود •

مکتوب زیر از طرف نادر شاه بملا محسن مدرس هزار جریبی در جواب تقاضای حق التدریس نگاشته شده است

آنکه ملا محسن بالقابہ مدرس هزار جریبی از قبسات عنایات و جذوات

توجهات خاطر عالی اقتباس انوار امیدواری نموده بدانند که : عریضهٔ مجمل آن فضیلت پناه معانی اخلاص و تلخیص مطول حسن عقاید و اختصاص او نموده ذریعهٔ تمهید شرایط الطاف بروجه کافی و وسیلهٔ تکمیل اشفاق بر نهج وافی گردیده شغل تدریس را کماکان در بارهٔ او ممضی داشتیم اما استدعای حق التدریس گنجایش نداشت زیرا که وظیفهٔ ایشان دعا گوئی و نیکوسپاسی و ذخیرهٔ دنیا و زاد معاد ایشان کتاب تقدّم حاصل و جامع عباسی است که از امثال آن فضائل مآب که عارف بحقایق و واقف دقایق میباشد پسندیده آنست که خالصاً لوجه الله در حجرهٔ مدرسه افادت بنشروضاء مصابیح افضال قیام و از حدائق الحقائق معارف و ریاض الانس عوارف ترویج محافل قلوب و شبستان ضمائر خاص و عام نموده درازاء انتشار علوم دینیہ طالب حطام دنیویہ نباشند تا بمفاد من اسلم وجهه لله فهو محسن معنی بصورت تطابق و اسم بمسمی و باطن بظاهر توافق داشته باشد .

صورت صلحنامه بین ایران و عثمانی بمسودهٔ مرزا مهدی خان مستوفی

بسم الله الرحمن الرحيم . الحمد لله الذي انام عيون الفتن . بايقاظ قلوب السلاطين . واجرى عيون الامن بين الانام . بانظامس انهار المنافره . من بين الخواقين والاساطين . ونزع مافي صدورهم مفسد من امور المسلمين . وازهب غيظ قلوبهم ليشفى صدور قوم مؤمنين . واصلح بمصالحتهم . من حال عقودهم وامرهم بايقاء العهود كماورد في الكتاب المجيد . يا ايها الذين آمنوا بالعهود . وصلى الله على محمد صاحب المقام المحمود . وعلى آله واصحابه . ولاسيما خلفاء الراشدين . بذلوا في اصلاح الدين غاية المجهود . اما بعد چون در شوراي كبيراي صحراي مغان كه اهالي ايران از نواب همايون ما مستدعي قبول سلطنت شدند بنا بر اينكه از بدو خروج شاه اسماعيل صفوي سب ورفض در ايران علانيه شيعوع و معادات و مبغضت فيما بين روم و ايران تقريب ظهور و وقوع داشت نظر بمذهب حنيفهٔ اهل سنت و جماعت كه مختار آباء كرام و اسلاف عظام ما بوده از سلطنت ايشان تحاشي و بعد از آنكه المعاح مكرر از آن گروه ناشي شد امر فرموديم كه هر گاه آن بلايفه باللسان

والجنان تارك اقوال بلاطائل وبحقیقت خلفاء گرام قائل شوند بحصول مسئول نایل خواهند شد ایشان هم حکم اقدس را قبول و از حالات سالفه نکول کردند ، چون اعلی حضرت قدر قدرت اعظم سلاطین جهان وافخم خواقین دوران خدیو سلیمان چشم خسرو خورشید علم ناصر الاسلام والمسلمین قانع الکفار والمشرکین خاقان البرین و سلطان البحرین ثانی اسکندر ذوالقرنین خادم الحرمین الشریفین را در جهان داور گردون بار گاه پادشاه اسلام پناه ظل الله السلطان الغازی سلطان محمودخان مدالله ظللال خلافته علی رؤس العالمین خلیفه اهل اسلام و فروغ مشعل دودمان تر کمانیه بودند، برای مزید الفت بین الحضرتین و رفع غوائل شور و شین از میانه دولتین نواب همایون مامطالب خمسه را که در وثایق سالفه مسطور است از پادشاه سکندر دستگاه مأمول و بعد از تکرار آمد و شد سفرا آنحضرت نیز سه ماده را متلقى بقبول و دو ماده را بمعاذیر شرعیه و محاذیر ملکیه مأول ساخته بموجب نواحج نوافج حشام خواهشمند فسخ این مرام گردیدند اگر چه نواب همایون ما که بنسایم محبت غنچه گشای از هار اظهار این مطالب گشتیم، سوای رفع تناقض و اراحه عباد و از احه آثار عناد منظوری نداشتیم لیکن بنا بر خواهش آن پادشاه سلیمان مقام و حفظ ناموس اسلام تکالیف معهود را متروک و طریق مسالمت مسلوک داشته این نوید آرام بخش را بخدیو فلك رخشا اعلام نمودیم، اما چون بعضی از ممالک عراق و آذربایجان درازمنه سالفه بسلاطین تر کمان تعلق داشت که بسبب اختلاف انگیزی شاه اسماعیل بدولت علیه عثمانیه انتقال یافته، ضمناً اظهار شد که هر گاه بر طبع اقدس پادشاه اسلام پناه شاق و مخالف رسم وفاق نباشد یکی از آن مملکت بر رسم عطیه از آنحضرت بحوزه ممالک این طرف انضمام یابد آنحضرت را از راه برادری در رد و قبول آن مختار ساخته بودیم و در نامه همایون که از آن دولت والامصحوب افتخار الاماجد نظیف افندی عز و صول بخشید اندراج یافته بود که اگر چه نظر بمآثر مشکوره و مساعی تبروره که از دولت نادریه در امحاء و ازاله آثار بدع بظهور پیوسته دولتین علیتین را متحد میدانیم لیکن بنا بر بعضی جهات خاطر اقدس متعلق بر آنست که بنحویکه مواد سابقه منفسخ شد از آن مطلب نیز برای

مزید الفت و التیام اغماض و اغضاء و مصالحه ایام خدیو خلد مرابع سلطان مراد خان رابع ممدود و ممشی شد، تادوستی درمیانه دولت عظمی و اخلاف گرام و اعقاب عظام نسلا بعد نسل در عرصه روزگار تادمی پایدار بماند از آنجا که اعلیحضرت پادشاه اسلام پناه و عده اینگونه دوستی ممدود و حبل محبت را بعقود موثیق مسدود فرموده اند ما نیز مراعات سنن دوستی را برزومه خود واجب و رضا جوی خاطر آنحضرت و آرامش بلاد را اهم مطالب و اعظم مآرب شمرده بعد از وصول نامه سکینه الختام مأمول ثانی آن خدیو اسلام را نیز بحسن ارتضا مقرون و معتمدی بر بنای امر مصالحه مأمور ساختیم، فیما بین معتمدان دولتین امر مصالحه بیک اساس و شرط و سه ماده و تذیل بر این نهج قرار یافته است حکام پذیرفت .

اساس صلحیکه در زمان خاقان خلد مرابع سلطان مراد خان رابع واقع شده فیما بین دولتین مرعی و حدود و سنوریکه در میان مقرر بود بهمان دستور استقرار داشته تغییر و خلل در ارکان آن راه نیابد .

شرط : من بعد فتنه نائم و تیغ در نیام بود، آنچه لایق شان طرفین و مقرون بصلاح دولتین باشد معمول و از اموری که مهیج هتج کدورت و منافی مصالحه صالحه و مسالمة سالمه باشد از طرفین اجتناب ورزند انشاء الله تعالی این دوستی و محبت در میانه دو دولت عظمی و احفاد این دو خانواده کبری مادام الیالی و الایام الی یوم القیام قائم و دائم و برقرار باشد .

ماده اولی - حجاج ایران و توران که از راه بغداد و شام عازم بیت الحرام باشند ولایه و حکام سرداه ایشان رامحل بمحل سالمین و آهنین بیکدیگر رسانیده صیانت حال و مراعات احوال ایشان را لازم دانند .

ماده ثانیه - از برای تأکید مودت و وثوق محبت دو سال شخصی از آن دولت در ایران و از ایران در آن دولت بوده اخراجات ایشان از طرفین داده شود .

ماده ثالثه - اسرای طرفین مرخص شده بیع و شری برایشان روا نبوده هر یکی خواهند بوطن خود روند از طرفین ممانعت ایشان نشود .

تذییل : حکام سرحدات از حرکاتیکه منافی دوستی است احتراز کنند
 وسوای آن اهالی ایران از سب و رفض مقطوع اللسان بوده مرتکب نگردند و من بعد
 بکعبه معظمه و مدینه مشرفه و باقی ممالک آمد و شد کنند، از طرف روم بدستور
 حجاج آن مملکت سایر بلاد اسلامیة بایشان مسلوک شده از ایشان دورمه و سایر
 وجوه خلاف شرع حساب گرفته نشود . و همچنین در عتبات عالیات هم مادام که
 مال تجارت در دست آنجماعت نباشد حکام و مباشرین بغداد باج نخواهند و هریک
 مال تجارت داشته باشند مال حسابی از ایشان اخذ شده زیاده مطالبه نشود و از این
 طرف نیز با تجار و اهالی رومیة بهمین منوال بوده و عمل نموده و آنچه بعدالیوم
 از اهل ایران بروم و از روم بایران آیند که حمایت نشده بو کلاء دولتین تسلیم
 شود • مانیز مراتب مسطورہ را ممضی داشته عهد فرمودیم که مصالحه مزبورہ
 و عهود مشروطہ همیشه بین الدولتین و اعقاب و اخلاف حضرتین مؤید و برقرار
 و مخلص و پایدار بوده مادامیکه از جانب آن دولت عظمی امری مخالف عهد و میثاق
 و وفاق بظهور نرسد از این طرف نقص و خلل در قواعد آن راه نیابد . فمن نکث
 فانما ینمکث علی نفسه . و من اوفی بما جاء علیه الله فسیوتیه اجر اعظیما و جری ذالک فی
 شهر محرم الحرام من شهرورسنه هزار و صد و شصت من الهجرة النبویة علی هاجرها
 الف سلام و التحیة •

فرمان نادر شاه برای اتحاد ما بین شیعه و سنی

عالیجاهان صدر عالی قدر و حکام و مجتهدین و علمای دارالسلطنه اصفهان
 بالطاف ملوکانه مباهی بوده بدانند که اوقاتیکه رایت ظفر آیت در صحرای مغان
 برپا بود در مجالس متعدده قرار بر این شد که چون طریقه حنفی و جعفری موافق
 آنچه از اسلاف بما رسیده است متحد بوده خلفاء راشدین رضی الله عنهم را خلیفه
 سید المرسلین صلی الله علیه و آله و سلم میدانسته اند من بعد الایام اسامی هریک از خلفاء اربعه که ذکر
 کرده شود با تعظیم تمام ذکر کنند بعلاوه در بعضی از اضلاع ممالک ما برخلاف
 اهل سنت در اذان و اقامه لفظ علی ولی الله را بر طریقه شیعه ذکر می کنند و این

آنکه با شرف و کرامت در میان ما بودیم
و در میان ما بودیم

مشهور و پرکار از بدو شمامه همه این ملک است
پرتره قدیم سعادت

بشارت شرف و خیر و در هر باب است
در هر باب است

در باب شرف و کرامت
در هر باب است

در هر باب است
در هر باب است

تصویر شماره پنجاه

فقره مخالف اهل سنت است و منافی قراری است که معمول اسلاف بوده گذشته از این بر تمام اهل عالم هویدا است که امیر المؤمنین اسد الله الغالب رضی الله عنه بر گزیده و ممدوح و محبوب خداوند متعال است و بواسطه شهادت مخلوق بر جایگاه و رتبت او در درگاه احدیت نخواهد افزود و بحذف این الفاظ هم چیزی از فروغ بدرقدر او نخواهد کاست، ذکر این عبارت موجب اختلاف و بغض و عداوت مابین اهل تشیع و سنت است که هر دو در متابعت شریعت مطهره سید المرسلین صلی الله علیه و آله و سلم شریکند و خلاف رضای پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم و امیر المؤمنین علیه السلام بعمل خواهد آمد. لهذا بمجرد اطلاع از مدلول این فرمان عالی بتمام مسلمین از اعالی و ادانی بزرگ و کوچک و مؤذنین شهرها و توابع و اطراف و اکناف باید اعلام شود که از امروز ببعده این عبارت که خلاف طریقه اهل سنت است ذکر نشود و نیز در میان حکام معمول است که در مجالس بعد از فاتحه و تکبیر دعای دوام عمر پادشاه و ولینعمت را مینمایند. از آنجا که این نحو تعظیم بیهوده و بی معنی است خصوصاً امر و مقرر میفرمائیم که خوانین صاحب طبل و علم در این مواقع حمد نعمای پادشاه حقیقی را بزبان بیاورند. عموم رعایا و برایا اطاعت این احکام و اوامر ر بر عهده شناسند، هر کس از آن تخلف ورزد مورد غضب شاهنشاهی خواهد گردید. بتاریخ شهر صفر سنه ۱۱۴۹.

نامه نادر شاه بمحمد شاه هندی بتاریخ جمادی الاولی سنه ۱۵۱۱ قبل از

ورودی به هندوستان

بر رأی جهان آرای اعلیحضرت همایون پوشیده نماند که آمدن من بکابل و تسخیر آنجا محض غیرت اسلامی و دوستی نسبت بشما بوده هر گز تصور نمی کردم که اشقیای دکن یعنی طایفه ساتاها بتوانند از ممالک پادشاه اسلام خراج بگیرند.

توقف من در این طرف اتک باین ملاحظه است که اگر این کفار بسمت دهلی حرکت نمایند قشون ظفر نمون قزلباش را مأمور کنم آنها را بقعر جهنم بفرستند. صفحات تاریخ از دوستی مابین سلاطین ما و اجداد اعلیحضرت شما مشحون

است، بعلی مرتضیٰ رضی اللہ عنہ قسم که بغیر از دوستی و درد مذهب هیچ مقصودی نداشته و ندارم و اگر شما غیر این گمان میکنید مختارید. من همیشه دوست آن خانواده نامدار بوده و خواهم بود.

نامه نادر بعلی مرادخان شاملو در سفارت هندوستان

آنکه حجاب و ایالت و شوکت پناه سفارت و حشمت و جلالت دستگاه واقف رموز آداب دانی، ناظم امور بارگاه آسمان جاه سلطان عالیجاه مقرب الخاقان نظام الایالة والشوكة و الحشمة والجلالة و الاقبال علیمرادخان شاملو ایشیک آقاسی باشی دیوان اعلیٰ بتوفیقات الهی موفق و باشفاق سرشار خدیوانه مستوثق گشته بداند که چون بعد از رفتن آن عالیجاه از شیراز بسفارت هندوستان که رایت کشور گشائی بعزم تنبیه و تأدیب سرکشان روم و استرداد و انتزاع آن مرز و بوم در نهضت آمد بنیروی الطاف یزدانی سه دفعه مابین غازیان خون آشام و وزیر اعظم و پاشایان با احتشام مصر و شام و عساکری شمار در حدود آذربایجان پیکار و مہیای کارزار شده، بودند محاربه واقع شد و قریب پنجاه هزار دس از آن گروه فساد انگیز در عرصه ستیز و آویز عرضه شمشیر تیز زده هزار در قید اسارت گرفتار آمدند که از راه فتوت در باره ایشان بکلاک احسن العفو عند القدره رقم نگار فرمان آزادی گشته روانه دیار و امصار (شهرها) شان فرمودیم . اللهم الحمد تمامی ممالک وسیع المسالک ایران که باقتضاء گردش دوران بحیطه تصرف رومی و افغان و سایر مخالفان در آمده بود مسترد و باولیای دولت جاوید مدت بندگان نریامنان نواب کامیاب سپهر رکاب قاآن اعظم و خاقان معظم و ممالک رقاب الامم سیدالسلالین العالم مقرر گشته از انتظام مہام عراق و آذربایجان و فارس فراخ کمال حاصل کرده بودیم که مقارن آن خبر رسید ده افغانه ابدالی هرات ده در سال قبل از بیم شمشیر غازیان (جنگیان) شهر کیر و سطوت (قهر و غلبه) دایران هژبر نظیر قلاده اطاعت بگردن گرفته از جان امان یافته بودند شیوه اربع الملکات المجازات بالمساوات پیش آورده در مقام بغی و طغیان در آمدند لهذا بتنبیه سر دشمنان

آن دیار اہم و از سایر مہام الزم دانستہ بہم رکابی قائد (کشائندہ) تو کل از حدود روم عنان تاب توسن عزم و در ساحت ہرات هنگامہ آرای عرصہ رزم گردیدیم بمجرد وصول آوازہ توجہ موکب و کلاء عالی افاغنہ ابدالی بمضمون الغریق یتشبث بکل حشیش از حسین برادر محمود استمداد و او نیز از قندہار با طایفہ غلیجہ بمدد ہراتیان آمدہ و از آنجا کہ ہموارہ سپاہ و ایڈہ بجنود لم تر وہا مقدمہ لشکر غضنفر فرونویدانتم الاعلون والله معکم ولن یترکم اعمالکم بانہاء منہیان عالم غیب سامعہ افروز دل حقیقت پرور مہیباشد، آمدن حسین را دلیل آمدن کاروان صید بیای خود بدام و سرہای گروہرا آویزہ فترک غازیان شیر شکار دانستہ، اگر چہ از اشتداد سپاہ دی (ماہی از زمستان) سد طرق و معابر گردیدہ بود، اما چون جنود مسعود را از فرط سرگرمی شوق خصم افکنی حرّ و برد در نظر یکسان و طی بحر و بر مانند ریح صرصر (باد سخت وزندہ) برایشان سہل و آسان بود سہ روز بعد از نوروز فیروز کہ هنوز لشکر بہمن پادمان نکشیدہ بود بہ معنای وقوۃ تأییدات ایزد بی ہمتا و باذن سلطان اقلیم ولایت ارتضی حضرت علی ابن موسی الرضا علیہ التحیۃ و الثنا از ارض فیض تخمیر بعدت مور و صولت شیر با بخت جوان و تدبیر پر کوس قیامت غریورزم سازی بلند آوا (آواز) و لوای (علم) گیتی ستانی فلک فرسا ساختہ عازم مقصد گردیدیم طنطنہ (حملہای سخت) پردازی شیران بیشہ بسالت (دلیری) و لولہ افکن عرصہ غیر اگشتہ، حسین و اتباع او بمفاد وقذف فی قلوبہم الرعب گونه احوال متبدل و بفتحوای و زلزلا و زلا لاشدیداً ارکان صبر و قرار تزلزل یافتہ چون صرفہ درجنک و صلاح در مکث و درنک نیافتند از اسفزار (نام قلاع نزدیک ہرات است) عنان عزیمت بر تافتند و بجانب قندہار شتافتند و عرایض اخلاص آمیز کہ مشعر بر اظہار بندگی و چاکری و تعہد خدمت و فرمانبری بخدمت والا فرستادند، پیشتازان لشکر ظفر اثر و شجاعان سپاہ فیروز اختر کہ بضر بیکہ آویز جوزارا د و پیکر و ببرق شمشیر تیز خرمن ہستی اعبدا را تودہ خاکستر میساختند، تا حوالی ہرات آتش افروز نوایر کین و خانمان سوز

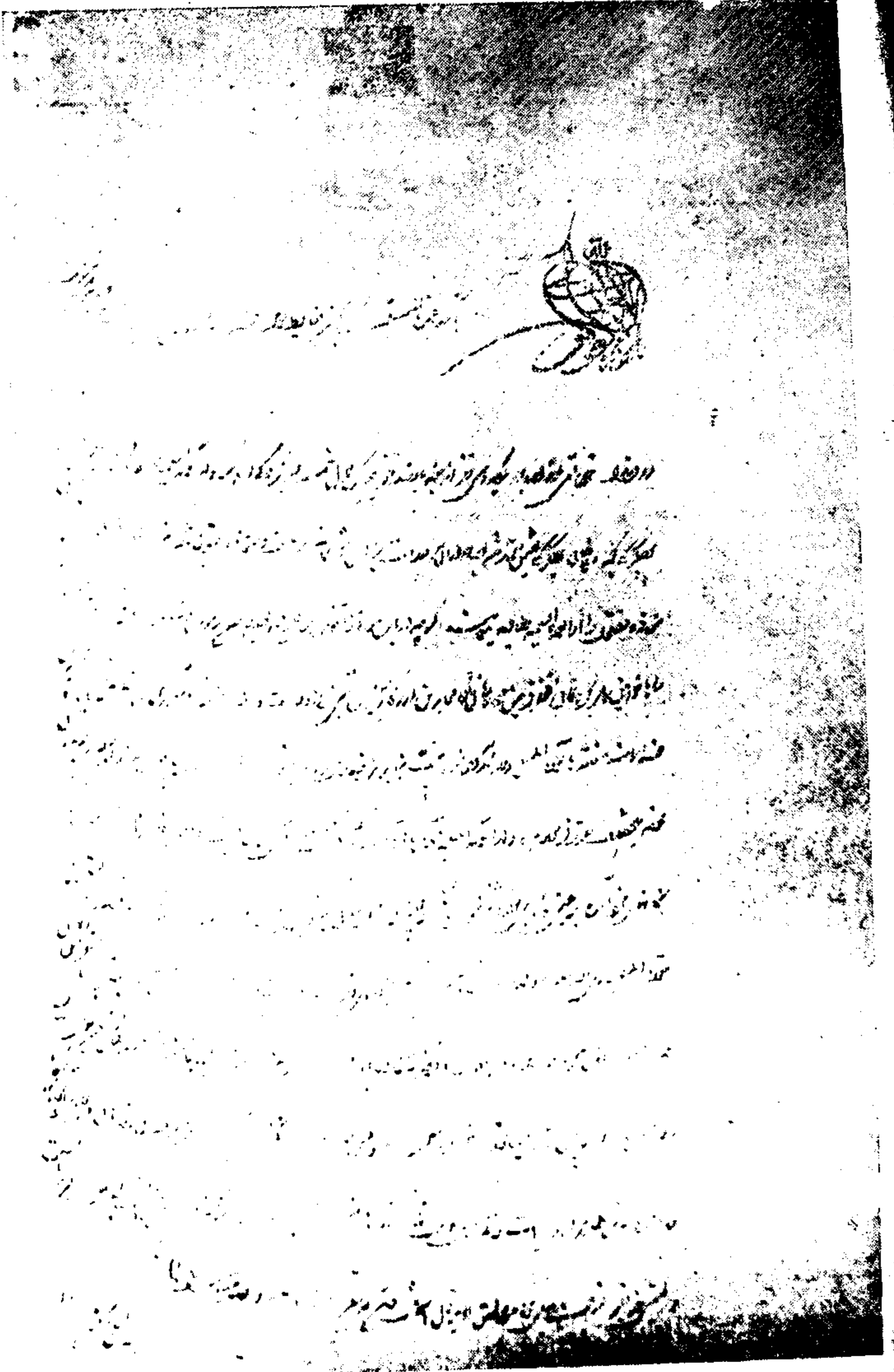
اعادی خذلان قرین و با آن فوج دغا (دغلی و مکر) هنگامه آرای معرکه و غا (جنک) گشتند، زیاده از ده هزار از آن گروه نا پا کرا بر خاک هلاک افکندند بقیه السیف آن طایفه کحمر مستنفره قرت من قسوره فراری و کمثل العنکبوت اتخذت بیتاً بمصداق وظنوا انهم مانعتهم حصونهم بامید نجات در قلعه هرات متواری شدند سرپل مالان یک فرسخی شهر مضرب خیام فلك احتشام بود که عریضه آن عالیجاه محتوی برورود ادیه پول پذیرای وصول و به پیشگاه حضور والاموصول گردید و لله الحمد بحسن تأییدات از ابتداء هرات الی یک منزلی قندهار تمامی قلعه جات که مساکن افغانه بود بتصرف غازیان درآمده سوای قلعه هرات و فراه و اسفزار که آنها نیز بعنایت الهی محصور سپاه انجم شمار و سکان هر یک از این سه قلعه از چار طرف درششدر حیرت گرفتارند و بحول و قوه الهی عنقریب کار آن طایفه ساخته و این ممالک از وجود ایشان پرداخته خواهد شد لیکن در این اوان که از کثرت جنود (لشکرها) قاهره و افزونی جیوش (لشکرها) رعد خروش باهره (غالبه) ساحت سپهر فسحت (وسعت) هرات بر گروه انجم حشم (سپاه) تنک و از این ناحیه تا حد قندهار هر سرزمینی پایکوب اشهب (اسب سرخنک) دلیران فیروز جنک میباشد چون آنطایفه را سوای سمت کابل مفری و بغیر آن مملکت مفری نیست ممکن است که بعضی از آن طایفه از دم شمشیر صمصام آتش فام و بلارک (شمشیر جوهر دار) خون آشام غازیان بهرام (ستاره مریشخ) انتقام بآن سمتها گریزند و شیران بیشه حرب و هژبران (شیران) عرصه طعن و ضرب که چنک و چنگالشان همیشه با قتراس (دریدن) آنطایفه روباہ خصلت تیز و سر پنجه بسالتشان در مغمار (میدان) جانستانی خون ریز است، بتعاقب آن گروه پیکران جلادت (دلیری) بآنحدود برانگیزند و از نابلدی دوست از دشمن شناخته بامریکه نامرضای طبع امنای دولت طرفین بوده باشد اقدام نمایند، چون همیشه فیما بین این دو دولت عظمی اساس دوستی و ولاء (دوستی) مستحکم بوده در این و لاله بیمن مرحمت خالق توانا و منطوقه و الله یؤید بنصره من یشاء این نیازمند در کسب اله

بفتح وظفر مخصوص و فرمانفرمای افواج چیره دست یقاتلون فی سبیلہ صفاً کانہم
بنیان مرصوص گشته پیوسته پیشنهاد والاواقطناء رای همت اعلی آذست که بیشتر
مراسم الفت ووداد فیما بین این دو دولت خداداد معمول و پیوسته از این دو دودمان
عظیم الشان رسم ایتلاف (الفت) و یاری بیکدیگر مرعی و مبذول گردو می باید
آن عالیجاه بخدمت عاکفان عتبه علیه خاقانی و سده سنیه گورگانی عرض نماید
که هر گاه احدی از درگاه عظمت مدار تعیین شود که با فوجی از جنود جلادت
نمود وارد کابل و آن عالیجاه نیز همراهی نماید اموری که از طرفین محتاج بابلاغ
و تبلیغ باشد بروجه بلیغ بیکدیگر اعلام و مقدماتی که موافق مرام و شیوه خیر
اندیشی و التیام (آمیزش) باشد بهر سمت سمیت (نشانه) حصول و انجام یافته
هم کشور دوستی از دست انداز سپاه فتور و فتن مصون و هم سد راه نجات و فراریان
آنطایفه خذلان نمون خواهد شد. تحریراً فی شهر فلان

نامه نادر به محمد علیخان بیکریگی فارس در باب فتح

هرات و افغانه

آنکه عالی جاه رفیع جایگاه عزت و سعادت همراه فخامت و مناعت (رفعت
وقوة) اکتناه جلالت و جلادت انتباه اخلاص و ارادت آگاه محمد علیخان بیکریگی
مملکت فارس بتوجهات بی قیاس خاطر خطیر حضرت شهریاری درجه مفاخرت
و اعتبار یافته بداند که از آنجائیکه ببرکت الطاف حضرت داور داد گسر بیمن
لوای ولای خاندان حیدر صفدر و ائمه اثنی عشر علیهم صلوات الله الامک الاکبر
تیغ هلال آسای و کلاه اخلاص (دوستان) عالی را در فتح شهرها خاصیت ماه نو
و موکب نصرت قرین معالی را همیشه قاهر (غالب) و اقبال ظفر پیشرو و انزل
جنوداً لم تروها جیوش اقبال نیوش را سر و ش غیبی راه بر و بازوی بخت فیروز را
از گشایش قلاع و بلاد دستی دیگر است در این اوان سعادت نشان بعنایت قاهر
منان جماعت افغانه ابدالی هرات را که از دم شمشیر غازیان غضنفر فرود لاوران
اژدر در کانهم حمر مستنفره • فرت من قسوره • و بمصداق وظنوا انهم ما نعتهم

تصویر شماره پنجاه و یک

حصونهم متحصن گشته کمثل العنكبوت اتخذت بيتاد رقلعة هرات محصور و متواری
 بوده بمفاد و قذف فی قلوبهم الرعب گونه احوال مبدل و بفحوای فزلزلوا زلزلا
 شدیداً ارکان صبر و قرارشان متزلزل از شدت جوع بجان رسیده و از خوردن سیف
 و سنان بامان آمده بودند امان خواستند، ما نیز بمضمون و ان احد من المشرکین استجارک
 فاجره و بمدلول احسن العفو عند القدرة آن طایفه را امان و بکوچانیدن از قلعه
 هرات فرمان دادیم و از شصت هزار خانوار ایشان آنچه تا حال در عرصه فلاکت
 و بورطه (موضع گرفتاری) هلاکت بودند از آنجا همگی را با خانه و کوچ کانه
 جراد منتشر متفرق ساخته بممالک خراسان الی خار و شهریار فرستادیم و بحمد
 الله بتأیید ایزدی فتح قلعه هرات میسر و تمامی ایل مزبوره باطوایف غلیجه قندهار
 که به آنطایفه نا بکار یارو مدد کار گشته بودند مطیع و مسخر گردیده طوق
 اطاعت و چاکری و قلاده خدمتگذاری و فرمانبرداری را بگردن جان انداخته
 در اینحال که از انجام مهام هرات فراغ حاصل و سرکشان حدود خراسان را تنبیه
 کامل فرموده بودیم نوشته‌ای از جانب عالیجاه رفیع جایگاه محمدرضا خان که قبل
 از این بسفارت روم تعیین گشته بود رسید مشعر بر آنکه میان او و اولیاء دولت
 عثمانی چنین قرار یافته که ممالک واقع در آن سمت رودارس برومی و اینطرف
 بقزلباش تعلق داشته باشد الحق این مصالحه در نظرها حکم نقش بر آب و موج
 سراب دارد زیرا که مقصد اصلی استخلاص اسرای ایران بود که مطلق بآن
 نپرداخته و آن امر را هم در ضمن صلح مندرج و مذکور نساخته اند، چون سنور
 (طریقه و سرحد) مزبور منافی رأی و رضای سبحانی و مخالف دولت قاهره حضرت
 خاقانی بود این صلح را مناط اعتبار ندانسته، در اینوقت که مناعت و معالی پناه
 مقصود علی بیک گرائیلی را باتفاق ایلچی روم روانه فرمودیم و عالیجاه مشارالیه
 را اعلام فرمودیم که چنین صلح را مناط اعتبار ندانسته منتظر ورود موکب مسعود
 سرکار عالی بوده باشد، برعالمیان ظاهر است که وجود امثال ما بندگان خاکسار
 که سایه حضرت آفریدگار مرتبه سروری و رتبه برتری یافته‌ایم از برای ما همی

است که یاری و غمخواری ضعیفان و فقیران وزیر دستان نمائیم بفرجای کلمکم
راع و کلمکم مسئول عن رعیتہ یاری ضعفاء نموده شر مخالفین را از سر مسلمین
رفع و ماده فساد را از مزاج ممالک دفع کنیم نه اینکه از حال ضعیفان تغافل
و در کار ایران تجاھل نمائیم تابع رای دشمن و رضا جوی خاطر خصم عهد شکن
باشیم، بحول وقوة خداوندی امروز روز اعادی (دشمنان) تیره و دست اقبال شیعیان
خواهان این دولت ابد مدت چیره و ضعف بدخواهان قوی و غلبه از دین مرتضوی
است اینصورت از این طایفه کم فرصت که کریمه فاذا جاء الخوف رأيتهم ينظرون
اليك تدور اعينهم كالذي يغشى عليه من الموت فاذا ذهب الخوف سلقوكم بالسنة حداد
اشجة على الخير مصداق حال ایشان است تحمل کردن از حمیت دور و منافی طبع
غیور ماست چرا باید این نوع تکلیف را بکنند و باین طرف رودراسا کتفانماید
چون حدود و سنور مزبور منافی رضای سبحانی و مخالف مصلحت دولت ابد مدت
خاقانی بوده بخدمت فلك رفعت بندگان ثریا مکان نواب همایون اعلی عرض شد
که این صلح را مناط اعتبار ندانسته و معلومست که روانه ساختن ایلچی از راه
اسفار بوده و الاطبع غیور نواب همایون ما البته باین معنی راضی نخواهد شد • بهر حال
چون سر پنجه شوق طواف روضه ملايك مطاف حضرت امیر مؤمنان و مولای متقیان
غالب کل غالب علی ابن ابیطالب عليه السلام گریبان گیر دل و توفیق استخلاص اسرای مسلمانان
را پیوسته از درگاه احدیت سئال میباشد انشاء الله بعد از عید سعید فطر بهم عنانی
جنود غیبی و هم رکابی تأییدات لاریبی از خدمت سلطان اقالیم ولایت و ارتضی علی
ابن موسی الرضا علیه التحية و الثناء مرخص گشته باجیوش بحر خروش قوی
چنگ و عسا کر هزبر خوی فیروز چنگ بدون تأمل و درنگ دوچ بر دوچ غایم
کعبه مقصود خواهیم شد تا یار در خواهد و میلش بده باشد، و لا تقوان الشیطان ان
فاعل ذلك غداً الا ان يشاء الله .

طغیان نمود شوق خیالم بسوی دوست
چون سیل میردم همه جاسینه بر زمین
حافظا کر قدم زهی در ره خاندان بسدق
بدرقه رخت شهد همت شحنة النجف
چون در این ولایت حضرت مناعت و معالی دستگاه معومعلی بیاک کر ایلی

باتفاق ایلچی روم بعنوان بدرقه روانه فرمودیم آنعالیجاه جلالت و جلالیت همراه
را از اراده و مقصود خاطر واقف ساختیم که از این معنی مستبشر و بالطاف الهی
مستظهر (پشتیبان) بوده مصالحه رومیه را مناط اعتبار ندانسته و منتظر موکب
مسعود عالی باشد که انشاء الله تعالی عما قریب افواج قاهره بعدت و صولت شیر
با بخت جوان و تدبیر پیر از رکاب ظفر انتصاب بندگان ثریا مکان جمشید نشان
ارفع همایون مرخص و با افغان آن سامان متوجه مرز و بوم ممالک روم
خواهیم شد •

دشمن آتش پرست باد پیما را بگو

خاک بر سر کن که آب رفته باز آمد بجو

وهر يك از شیعیان که باین امر راضی و از فساد این صلح غافل باشند
از حمیت دور و از طریقه دین داری عاری و مورد سخط (غضب) باری از حوزه
(حلقه و جماعت) تشیع خارج و در زمره (گروه) خوارج داخل، خون ایشان حلال
و زندگانی بر آنها حرام خواهد بود.

اسیری گرفتار شد از عجم
بنالید از ضعف و حال زبون
اسیرت بدست مخالف فتاد
بتو میرسد ننگ و ناموس ملک
ز روی غصب سیلش زد برو
ز ابلق سواران ملک عجم
بتازد چنانکت نماید قرار
رسانید پیکی بآن نامور
صلا زد بگردان ملک عجم
کند مرکب ابلقی زیر ران
بر آورد از دشمن خود دمار
در آمد زجالشکر بی نظیر

شنیدم که در دولت معتصم
روان کرد از دیده سیلاب خون
که ای معتصم غافل داد داد
توئی شمع روشن بفانوس ملک
مخالف بر آشفته زین گفتگو
که الحال شاه شما معتصم
فراهم کند لشکر بی شمار
قضا را باندک زمان این خبر
ز غیرت در آمد ز جا معتصم
که هر کس که دارد زمردی نشان
تدارک چنان دید آن شهریار
ز بهر خلاصی آن يك اسیر

در ایندم که از شیعیان عجم
یقین است بر زمره شیعیان
نبوده است از بهر اهل عجم
خصوصاً که از لطف و فضل اله
بفضل خداوند و لطف امام
باقبال شاه خراسان زمین
ز قتل اعدای زبس خورده خون
گرفتیم از دشمن نا بکار
اسیر ندد در دست اهل ستم
که شاه خراسان امام زمان
بناموس و غیرت کم از معتصم
ظفر هم عنانست با این سپاه
ز افغان کشیدیم بس انتقام
ز افغان تمامی گرفتیم کین
شده جوهر تیغ - الاله گون
هری را به شمشیر با قندهار

آن عالیجاه هر گاه در الگاہ فارس سر گردانی داشته باشد بطریق ایلغار
روانۀ دارالسلطنۀ اصفهان و بخدمت فلك رفعت بندگان اقدس ارفع نواب همایون
ما مشرف شده بنائی در این باب گذاشته که چنین صلحی بکار نمی آید و بهیچ
وجه من الوجوه مناسبت ندارد و کلائی عالی و عموم قزل باشهم البته باین معنی راضی
نخواهند شد چنانچه مقدمۀ اعراب فیصل نیافته باشد و حرکت متعذر فوراً اعلام
واگر خود تنبیه و تأدیب مینماید خوب و الا که امداد ضرور داشته باشد عرض
نماید که فوجی از غازیان نصرت نشان را بامداد و کمک عالیجاه اخلاص همراه
از رکاب ظفر انتصاب روانۀ آنسر زمین نمائیم و احوالات و اخبار آن سامان را
با مطالبی که بوده باشد بامیدواری بطلی اعلام آورده و در عهده شناسند. تحریراً
فی شهر فلان •

سواد فرمان وزارت معبد قلیخان بیگدای

چون وزیران قضا و دبیران کارخانۀ اعطی لاشئی حلقه تم هدی بر رقم طراز
(آرایش) کلاک (قلم) تقدیر و نشان ذی شان جهانیان و یرایغ (فرمان) بلایغ کیشی
ستانی را بنام نامی این خانوادۀ عزو شان نگاشته و بیمن تولای خاندان ملیبین
وطاهرین و برکت انتساب بدودمان آل مله و یسن سر رشتۀ قبض و بسط امور عالم
اسباب را بکف کفایت اختیار نواب همایون ما باز گذاشته مانیز برای مصلحت

سنجی نظام کل بردمت همت خسروانه لازم فرمودیم که هر يك از بندگان ارادت کیش که در گلزار همیشه بهار دولت جاوید را سروآزاد و ازمشیمهٔ عدم بقبول این تکلیف بندگی آستان امانت نشان مؤتمن‌راد دستگاه سلطنت سلیمانرا آصف و گشاده‌مهام دین و دولت را بحسن رأی و تدبیر متصف باشد . ایشانرا در محفل قرب و عزت بالانشین سازیم و بتشریف شریف واجعل لی وزیرا بزینت آرائی قامت قابلیتشان پردازیم و چون این وزیر سابق دیوان اعلی که بمقتضای انّ الانسان لیطغی ان رآه استغنی چشم از حقوق عنایات بیکران خاقانی پوشیده بود از عین کافر نعمتی جزای عمل را بچشم خود معاینه دیده و بتحریرك سرانگشت اشارهٔ اقدس که جهانیان را در اذعانش (قبول و اقرار) از مرگان انگشت قبول بر دیدگانست مردم دیده‌اش از آئینه خانهٔ زجاجی جلای (دوری) وطن و ترك جلا کرده در طرفه العین عبرة للمناظرین گردیده لهذا عالیجاه محمد قلیخان بیگدلی که امتیاز بدر منیر از فوج کوکب در تیرهٔ شاملوی ظلمت شب و شعشعهٔ انوار الذین سبقت لهم منا الحسنی از جبههٔ حالش تابان و پرتو آثار السابقون السابقون اولئک المقربون از وجنات احوالش عیان میباشد لهذا از ابتداء فلان برتبهٔ علیا و منصب وزارت دیوان اعلی سرفراز و از وقوع این امر شگرف در امید و بیم بر چهرهٔ عالمیان باز فرمودیم و در عهده‌شناسند.

فرمان نظارت کل باغات و عمارات به میرزا مهدیخان

آنکه از روزی که بانی این سرای جهان و معمار معمورهٔ این بلند ایوان قبهٔ چرخ مقرنس (مدور) رابی آلت خشت و گل برافراشته و طاق رواق آن را بشعشعهٔ زرین خورشید و صور سیمین ماه نگاشته و آئینه خانهٔ زجاج (آئینه) را بنقوش قبهٔ اختران آراسته و نشیمن خاک را که عمارت پائین افلاک است بحدائق (بوستان) ذات بهجت پیراسته بهار آرای قدرتش که گل‌های چهار باغ عناصر را بصبغ کامل رنگ آمیزی نموده و مهندس حکمتش بمفاد و الارض فرشناها بسط بساط زمین را بمصداق بنینا فوقکم سبعاً شداداً احداث مشاطهٔ دلگشای چرخ برین فرموده

الذی علیہ
السلام

اللہ اعلم بحقیقته
وہو اعلم

چون چند خانہ عجمت ہزارا لہ تازہ وارد شدہ ہرگز شاہ تازہ
نہیں دیکھی تھی

بجھول اٹلک برضمنی افسر افابہ و خوفہ لدرید خانہ الہیہ ہوا
وہیں عجمت کو

سکندر دلتہ اندر تھی اپنی و پتہ آفاب انہ از بران تھی
و مدار لہ از ہنم کور ضرورت لہ آفاب

و بابت آب و زمین و زمین دیکھ لہ رہنم عجمت ہوا
جدیدہ و زمین نامہ و زمین

ورق لہ بدین آوردہ از جنوہ و از ان عجمت ہوا
بہ عجمت لہ

تصویر شماره پنجاہ و دو

و پایه قصر بی مقصور را که از این دولت خداداد است سر کوب قصر سپهر و شبستان ایوان سلطنت کبری را رفیع تراز طارم (سپهر) ماه و مهر ساخته نواب مستطاب همایون مانیز در ازاء این عارفه عظمی و شکرانه این موهبت کبری بر ذمت همت علیا لازم فرمودیم که هر يك از راست کیشان صداقت اندیش و ارادتمندان عقیدت کیش که در شاه راه بندگی مانند سرو آزاد ثابت قدم باشند ایشانرا بین الاماثل والاقران سر سبز و شاداب فرمائیم و از انواع عواطف خدیوانه بهر مند حصول امانی و آمال سازیم و از آنجائیکه مصداق این مقال شاهد احوال نیکو مال عالیجاه رفیع جایگاه عزت و سعادت همراه میرزا مهدیخان متخلص بکو کب گشته که بیت ضمیر را بخامه اخلاص نبشته و بنیاد عمارات وجودش به آب و گل نیک اعتقادی سرشته است لهذا از ابتداء هذه السنه قوی ٹیل خیریت دلیل و ما بعدها نظارت کل باغات و عمارات دارالسلطنه اصفهانرا بعالی جاه مشارالیه مفوض و مرجوع فرمودیم که دقیقه ای از دقایق از مراسم نظارت و خدمات غافل نگردیده مشرف و سرکار ان صاحب اہتمام و سرایداران کیوانمقام و مهندس طرازان نیکو فن و سنک تراشان فرهاد کیش خارا شکن و نقاشان مانی هزار رنگ و باغبانان صنایع و عالی جاه مشار الیه را صاحب اختیار کل باغات و عمارات دانسته از سخن و صلاح او تجاوز و انحراف نورزیده کوتاهی جایز ندارند . او امر و نواهی اورا مطیع و منقاد باشند و در عہدہ شناسند . تحریر آفی شہر فلان .

فرمان حکومت استرآباد بہ محمد زمان خان

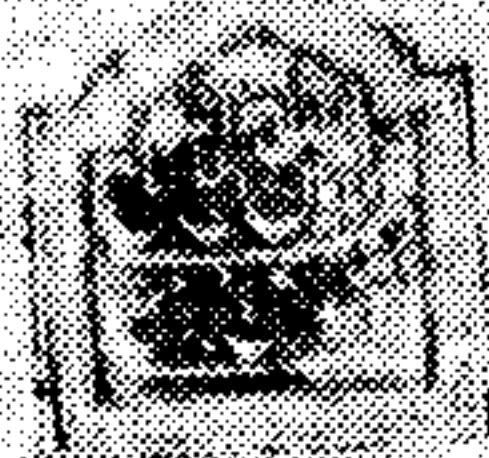
آنکہ چون پیشنہاد خاطر آفتاب اثر خسروی آنست کہ ہر يك از چاکران آستان ملایک پاسبان کہ در سلوک میثاق ارادت بہدایت صدق و کذب خلوص بہ ہمگنان سابق آیند و بحقیقت در طریق بندگی و رسم عبودیت راستی نمایند ایشانرا از موهبتی خاص بعز اختصاص سر افراز فرمائیم لهذا نظر بقابلیت و استعداد عالی جاہ رفیع جایگاه اخلاص و ارادت ہمراہ مجدت و نجدت انتبہا شوکت و جلال دستگاہ امیر الامراء العظام محمد زمان خان و مراحم بیکران حضرت شہریاری

بارۀ مشارالیه از ابتداءِ هذه السنۀ فلان منصب حکومت استرآباد و ایلخانی گری طوایف یموت و کوکلان را بر او مرجوع و مقال قابلیت و استعداد طویش را بسمع اصغاء مسموع داشتیم رسمی که باید و قسمیکه شاید چنانکه شایسته کاردانیهای اوست با دقتی کامل و عزمی شامل و اهتمامی وافی و جهدی کافی مهمات و امورات آن سامان را قرین انتظام تمام سازد .

فخنامهٔ هندوستان که نادر شاه برضا قلی میرزا نوشته است

آنکه فرزند اعز کامگار وار شد ارجمند عالی مقدار رضا قلی میرزا نایب السلطنۀ ایران بشفقت بینهایت پادشاهی عزامتیاز و الطاف عنایت خدیوانه درجۀ اختصاص یافته بداند که بنحویکه آن فرزند اطلاع دارد بعد از مقدمۀ شکست اشرف افغان عالی جاه شہامت و بسالت (بزرگی) پناه جلالت (دلاوری) و جلالت انتباه فدوی آستان بارگاہ قرب یافته بساط لازم انبساط ظل الله امیر الامراء العظام مخلص عقیدت فرجام علیمرادخان شاملوایشک آقاسی باشی دیوان اعلیٰ را بایلچی گری هندوستان مأمور و اعلام شد که چون افغانہ اشرار قندهار و کابل و غیره که از هر طرف منشاء فساد و اخلال گردیده اند جمعی از این دولت تعیین کرده که هر گاہ از آنجماعت احدی فرار نمایند سر راه برایشان مسدود شود و محمد شاه پادشاه هندوستان در جواب نامہ تعہد این مطلب نموده بعد از معاودت عالیجہ رفیع جایگاہ دولت و شوکت و اقبال پناه قدیمی آستان ملائک پاسبان جلالت ہمراہ ارادت آئین بلاشتباه مقرب الحضرت العلیة العالیہ محمد علیخان قاجار قوریساو باشی دیوان اعلیٰ را برای تجدید این مطلب روانہ فرمودیم پادشاه سابق الالقاب بہمان دستور متعہد مدعا کشته بعد از ورود رایات نصرت آیات بقندهار جمعی از غازیان شیر شکار کہ از برای تنبیه افغانہ کلات و غزنین و دوهستان مأمور شدہ بودند بعرض باریافتگان ارم مشاکل و الارسانیدند کہ بہیچوجه من الوجوه اثری از پادشاه مذکور و قشون هندوستان در این صوب ظاہر نیست نواب ہمایون ماہجداً از برای یادآوری این مطلب عالیجہ رفیع جایگاہ مخلص عقیدت فرجام

مقرب الخاقان محمد خان تر کمان را بسفارت تعیین فرمودیم عالی جاه مشارالیه نیز عرضه داشت سده سنیة والانمود که پادشاه مذکور بنارا بر تجاهل و تغافل گذاشته جواب نداده رخصت ایلچی را نیز موقوف نموده لهذا لوای جهانگشا بعزم تنبیه افغانه کوهستان حرکت بعد از تنبیه اشرار افغانه چون تغافل و تجاهل پادشاه سابق الذکر و نفرستادن جواب و مرخص نمودن ایلچی از حدود دوستی گذشته نواب همایون ما متوجه شاه جهان آباد گردیده بجهة تسخیر فتح الگاہ پیشاور و دارالسلطنه لاهور که تخته گاہ سلاطین باعزو تمکین سابقه برده قبل از این بان فرزند رقم زد کلاک گهرساک گردیده اطلاع کامل حاصل نموده است نواب همایون مادر او آخر شهر شوال همگی از دارالسلطنه لاهور حرکت و در پنجشنبه دهم شهر ذی قعدة الحرام بقصبة انباله چهل فرسخی شاه جهان آباد روانه گردید و در آنجا خبر رسید که پادشاه سابق الذکر نیز قشون و سپاه خود را در تمامی ممالک هندوستان و سر کردگان و سیصد هزار قشون و دوهزار عراده توپ و چهار صد زنجیر فیل و اسباب جنگ در کمال آراستگی و استعداد حرکت کرده به بانی پت بیست فرسخی انباله وارد گردیده نواب همایون ما نیز بنه و آغروق (آذوفه) را در انباله گذاشته با فوجی از دلاوران صف شکن بعزم مقاتله بطریق ایلغار روانه و محمد شاه از بانی پت حرکت و در منزل موسوم به کرنال که با شاه جهان آباد بیست فرسخ مسافت دارد نزول چون در حین حرکت را یات جهانگشا از انباله پنجهزار نفر از غازیان فیروزی نشان بعزم قراولی تعیین فرمودیم که رفته جا و مکان وعدت و کثرت و استعداد محمد شاه را ملاحظه نمایند قراولان تا ده فرسخی کرنال رفته بقدرده هزار قشون محمد شاه که مقدمه الجیش بوده بر خوردند شکست فاحش بایشان داده سر کردگان ایشانرا دستگیر و با جمعی ابل و استر بحضور اقدس آورده بعد از وقوع آن شکست محمد شاه در همان کرنال لشکر عظیم و حصن حصین مرتب نموده و توپخانه را محیط لشکر ساخته و بنارا بر جنگ سنگر و توپخانه گذاشته و چون جمعی را نیز مأمور فرموده بودیم که از کرنال گذشتند

تصویر شماره پنجاه و نہ

پیشتر ایک شہر میں ایک مسجد تھی جس کی تعمیر ہوئی تھی اور اس کی تعمیر میں ایک شخص نے ایک رقم خرچ کی تھی

پھر اس رقم سے ایک مسجد بنائی گئی اور اس مسجد کی تعمیر میں ایک شخص نے ایک رقم خرچ کی تھی

اس مسجد کی تعمیر میں ایک شخص نے ایک رقم خرچ کی تھی اور اس رقم سے ایک مسجد بنائی گئی

اس مسجد کی تعمیر میں ایک شخص نے ایک رقم خرچ کی تھی اور اس رقم سے ایک مسجد بنائی گئی

اس مسجد کی تعمیر میں ایک شخص نے ایک رقم خرچ کی تھی اور اس رقم سے ایک مسجد بنائی گئی

اس مسجد کی تعمیر میں ایک شخص نے ایک رقم خرچ کی تھی اور اس رقم سے ایک مسجد بنائی گئی

اس مسجد کی تعمیر میں ایک شخص نے ایک رقم خرچ کی تھی اور اس رقم سے ایک مسجد بنائی گئی

اس مسجد کی تعمیر میں ایک شخص نے ایک رقم خرچ کی تھی اور اس رقم سے ایک مسجد بنائی گئی

اس مسجد کی تعمیر میں ایک شخص نے ایک رقم خرچ کی تھی اور اس رقم سے ایک مسجد بنائی گئی

تصویر شماره پنجاه و نہ

بسمت شرقی اردوی محمد شاه در سر راه شاه جهان آباد مشغول فراولی باشند
 فراولان مذکورہ در شب سه شنبه پانزدهم خبر رسانیدند کہ سعادتخان با
 سی هزار نفر جمعیت و توپخانه و فیلان کوه توان وارد پانی پت گردیده عازم
 اردوی محمد شاه میباشند و ما نیز آیات نصرت آیات را دو ساعت بصبح مانده بعزم
 سر راه گرفتن حرکت فرموده بسمت شرقی میانه کرنال و پانی پت متوجه گردیدیم
 کہ شاید بان تقریب از سنگر بر آید یکساعت و نیم از روز سه شنبه گذشته کہ
 کوبه همایون ما از حد کرنال گذشته و جمعی از قشون سعادت خان کہ از
 عون (نام محلی است) میامده گرفته بحضور آورده از قرار تقریر ایشان معلوم
 گردیده کہ سعادتخان در همان شب سه شنبه یک ساعت از شب گذشته با قشون
 خود وارد سنگر محمد شاه گردیده چون از آن مکان تا اردوی محمد شاه یک فرسخ
 و نیم فاصله بود در آنجا ضرب خیم اقامت گردید . و در مقابل اردوی محمد
 شاه نزول اجلال فرمودیم بعد از ورود عالی جاه سعادت خان بهمہ جهت رفع انتظار
 مشارالیه شدہ و استعداد خود را درست نموده در کمال آراستگی دیدہ بود در وقت
 ظہور دو حصہ توب خانہ خود را برای محافظت اردوی خود گذاشته و یک حصہ
 دیگر را بیرون آورده در کمال استعداد و جمعیت مالا کلام با فیلان جنگی و اسباب
 و آلات توپخانه از سنگر برآمده تا نیم فرسخی اردوی همایون وارد و صف قتال
 آراستہ پادشاہ مذکور خود در میان صفوف پیش جنگ ، اردوی خود را پشت سر
 قرار دادہ و ایستادہ بودند و طول سپاہ آن گروه تہ روز گار نیز نیم فرسخ بنظر می
 آمد ہمہ جهت سپاہی لشکر ایشان حسب التخمین ده دوازده مقابل لشکر عبد اللہ
 پاشا بود نواب همایون ما کہ آرزو مند چنین روزی بودیم در خفیہ جمعیت را تعیین نموده
 متوکل علی اللہ بعزم محاربه ما مور شد دو ساعت بخوبی با توپ و تفنگ و شمشیر هنگامہ جنگ
 گرم بود تا آنکہ بمدلول و ما النصر الامن عند اللہ شفقت الہی یار و تأیید ایزدی مدد کار
 غازیان شیر شکار بمضمون صداقت مشحون کر ما د اشتدت بہ الریح فی یوم عاصف
 شکستی بر لشکر مخالفین افتادہ ہمگی بیک بار روی از معرکہ کارزار بر تافته
 منہزم گردیدہ و سعادت خان کہ رکن رکن سر کردگان بود بہمان نحو

سواره و تمام اقوام مشارالیه دستگیر گشته صمصام الدوله دوران امیرالامراء العظام بهادرخان که صاحب اختیار کل هندوستان بود زخمدار گشته مظفرخان برادرش مقتول و میا عاشور برادر دیگرش و ولد ارشد آن نیز بدست آمده خودش نیز روز دیگر از علت زخم وفات یافته، و اصلخان چرخچی باشی قشون خاص پادشاهی با ترابخان و اعتبار خان و علی احمد خان افغان و خوانین ازبک زرین رای خان امین توپخانه و سرکردگان باقرب بسیصد نفر از امراء و خوانین و سرکردگان سپاه از آنجمله ده دوازده هزار نفر بودند که بقتل رسیدند محمد شاه با نظام الملک که وکیل السلطنه مشارالیه بود و قمرالدین خان وزیر اعظم و جمعی از خوانین چون بردمت سنگر صف بسته بودند خود را بسنگر رسانیده از صدمه شمشیر غازیان بیست هزار نفر متجاوز از ایشان بقتل رسیده جمعی که دستگیر شده بودند بعد از وقوع این فتح نمایان از چهار طرف بمحاصره عسکر ایشان مأمور فرمودیم که سیر راه فراریان را مسدود و مقرر فرمودیم که توپخانه و خمپاره ها را بخارج سنگر ایشان بردند و سنگر را محاذی ساخته هموار نمودند چون کار آن جماعت باضطرار انجامید سر رشته کار را گسیخته دیدند لابد و ناچار بفاصله یکروز روز پنجشنبه هفدهم نظام الملک مشارالیه از جانب محمدشاه وارد اردوی کیهان پوی و در خدمت بندگان ثریا مکان اقدس و الاعذر خواه مقدمه این جنایت گشته و محمدشاه نیز با خوانین و امیران در یوم دیگر از روی انفعال وارد درگاه فلک تمثال گردیده و در حین آمدن مشارالیه چون پادشاه مذکور از ترکمانیه و سلسله کورگانی بود فرزند ارجمند کامگار و ارشد سعادت مند عالی مقدر نصرالله میرزا را تا خارج اردوی معلی باستقبال روانه فرمودیم پادشاه مذکور را داخل ساخته و مهر سلطنت را بمو کب همایون ما سپرده آنروز در خیمه مبارکه میهمان نواب همایون ما بود بنارابر رعایت جنس ترکمانیه لازمه تلافی و مهربانی ولایقه اعزاز شاهان و خاقان با عزو تمکین سابقه بوده درباره آنحضرت مبذول داشته خیمه نشیمن آنحضرت و سرپرده حرم محترم او را بملاحظه پاس ایندولت و الادب حرم سرادقات

عزوشان معلی بر قرار فرمودیم و بالفعل پادشاه مشارالیه با کوچ و بنه و تمامی امیران و خوانین و سرکردگان هندوستان در اردوی همایون در مقام اطاعت میباشند • و مقدمه الجیش لوای گیتی ستان وارد شاه جهان آباد و نهضت فرمودیم مطمح انور اقدس آنست که پادشاه و الاجاه مشارالیه را که زینت خانواده گورگانی و دوده سلسله جلیله صاحبقرانی است باز در امر پادشاهی کل پادشاه هندوستان تمکن و استقرار داده تاج و نگین سلطنت را بمشارالیه تفویض فرمودیم فحمد الله ثم حمداً لله علی ما هدانا لشکر النعم فشکراله ثم شکراله علی ما کسانا لباس الکرم خداوندیکه هفت دربار در زیر قدم اشهب گیتی نورد اقدس ارفع والا ولوای سرکشان را در نظر همت بر سازد و عزم بحر نمای خاقانی را که آب حیات است البته این نوع عنایات و فیوضات تازه را از لطف و مرحمت بی اندازه بعرضه ظهور میآورد چون توپخانه بسیار بدست غازیان شیرشکار آمده بود قریب بیست هزار نفر از ایران و توران و جمعی کاصحاب دین و بعضی از توپخانه و فیلان کوه توان از اردوی همایون روانه حدود کابل فرمودیم البته آن فرزند ارجمند احوالات آنسمت را مفصلاً مشروحاً عرضه داشت سده سنیه والا خواهد نمود که بعد از وصول عریضه آن فرزند آنجماعت از کابل عازم بلخ و از آنجا متوجه دارالسلطنه هرات گردند و عالی جاه عاشور خان را که مقرر فرمودیم ، بعد از نوروز روانه بلخ نماید البته بنحویکه مقرر شده معمول داشته و این فتح نمایان را که اعظم عطایای الهی و از خزائن عنایات نامتناهی است سواد فرمان همایون را بتمامی ممالک محروسه (محفوظه) ارسال داشته که دولت خواهانرا باعث نشاط و سرور و بدخواهانرا موجب خذلان و ثبور (هلاک) کرده و در انتظام و انتساق امور ممالک ساعی بوده بعنایات سبحانی مستظهر و باشفاق سرشار خدیوانه مفتخر و امیدوار بوده که انشاء الله تعالی هر یک از دور و نزدیک که در این دولت در مقام مخالفت و ناسازگاری باشند بجزای عمل خود گرفتار و هر یک که مستظهر اخلاص و خدمتگذاری بوده کامیاب آمال از این دولت نادره خواهند گردید •

Handwritten signature or title in Persian script, possibly starting with 'عبدالله'.

Handwritten text in Persian script, likely a letter or a record. The text is dense and covers most of the page. It appears to be a formal document or a detailed account.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a date or a reference number.

تصویر شماره پنجاه و چهار

رقم عتاب آمیز بافاغنه هرات

آنکه ریش سفیدان و سرخیلان افاغنه سکنه هرات و اسفزار بدانند که در این چند وقت بسبب انقلابیکه در اوضاع بهم رسید اکثر ایالات پا ازجاده اطاعت بیرون گذاشته سر بسر کشی در آوردند یکی از آنجمله ایل افغان بود که در مقام بغی (تجاوز از حد) و طغیان بر آمده اند در این اوقات بحمدالله تعالی ممالک ایران صاحبی بهم رسانیده و همگی از سر کشان از ضرب غازیان نصرت بنیان بدستور قدیم بلکه بهتر از اول طوق اطاعت بگردن گرفتند سوای افاغنه عهد شکن هرات که ایشان نیز در سال قبل باو کلای عالی عهد اطاعت بستند اما زود مفاد اوفوا بالعهدان العهد کان مسئولاً رافر اموش و مصدوقه و من نکث فانما ینکث علی نفسه را خاطر ضلالت نیوش کردند. زود پیمانۀ پیمان را بسنک بد عهدی شکسته باوصف این معنی بازو کلای عالی از راه مروت بمفاد ادع الی سبیل ربک بالحکمة و الموعظة الحسنه آن گروه را بر اطاعت دعوت و بمضمون عفی الله عما سلف از سوابق اعمال ایشان اغماض و اتمام محبت برایشان کردیم چون بفحوای اذا اراد الله بقوم سوء فلا مرد له و بمضمون اذا حان الحین حارث العین آنطایفه دور از خرد اجل نزدیک و در ورطه حیرت دیده بصیرت تاریک گشته تمیز خیر از شر و نفع از ضرر نمی نمایند و بمضمون وظنوا انهم ما نعتم حصونهم قلعه نشین و تحصن را باعث نجات خود می شمارند چون جالت افاغنه آن حدود معلوم و کلاء عالی نبود بهمین جهت در این چند وقت جیوش بحر خروش را مأمور بمکث در پنج فرسخی آن نواحی ساخته رخصت یورش و قلعه گیری ندادیم که مبادا درعین تسلط افواج قاهره بنا بر اطاعت امر و جاد لهم بالتی هی احسن و بمصداق و قولوا قولنا لعلہ یتذکر او یخشی باعلام این مراتب بپردازیم که حرکات خیانت پیشگان هرات را که بمفاد ان الله لایهدی کیدا لخیائنین از سر منزل هدایت دورند پروا نکرده و حرف علی مردان یادگیری از بی عاقبتانرا یوحی بعضهم الی بعض زخرف القول غروراً عبارت از آنست بسمع قبول نشنیده جمعی از روساء و سرکردگان بمدلول

ان الحسنات يذهبن السيئات بتدارك مافات پرداخته از راه يك جهتي روانه خدمت عالي شوند معلوم است که بمفاد لا تضر بعلينكم از کردهای افغانه هرات برایشان ملامتی وارد نگشته و نفوس و عرض جان ایشان در معرض صیانت و امان خواهد بود چنانچه در آمدن خائف باشند از آن سرزمین کوچیده با مال و حال روانه مسکن قدیم خود شده و لایا ترا بدستور ازمنه سابقه بتصرف جنود مسعود دهند و اگر اختیار احد الامرین نکند انما بغیکم علی انفسکم و اینما تکونوا یدرکم الموت ولو کنتم فی بروج مشیده بعنایت بلا نهایت الهی سپاه منصور را بتخریب بنیاد هستی ایشان مأمور و قلاع ایشانرا محصور و همت ساخته در اندک زمانی به آتش انگیزی نوایر کهن دود از دودمان ایشان خواهیم بر آورد و لباس وجود ایشان را با خاک تیره یکسان خواهیم کرد اگر بظلمت سرای هند رفته اند که برق شمشیر غازیان چراغی در پیش راهشان خواهد افروخت و اگر بروم گریخته اند که بارقه شمشیر مصری خانمان ایشانرا خواهد سوخت آن وقت بمفاد فلم یکن ینفعهم، ایمانهم لما رأوا بأسنا ندامت سودی ندارد واحدی از ایشان را روی بهبودی نخواهد بود آن هده تذکره لمن شاء اتخذ الی ربّه سبیلاً در عهده شناسند. تحریر بر آفی شهر فلان

**نامه ایست که نادر شاه به محمد شاه گورگانی نوشته و در آن خبر بهاء بتوقیف
مفسر اشارت و اتمام حجت کرده است**

طرایف ظرایف دعوات و اقیات و تحایف لطایف تسلیمات ذالیات ، که از دارالملک دل بسوی شهرستان زبان کسبیل ، و از معموره جنان بسوی کشور بیان ترسیل شود ، هدیه بزم اعلا ی شریف و تحفه موقوف منیف . حضرت فلك رفعت لیه ان ایوان ، قبا آن مشتری سعادت و زحل دربان ، فروزنده مشعل دودمان خانمان پادشاهی ، فرازنده رایت کیتی پناهی . بهین آثار رحمت حضرت سبحانی ، مهین گوهر صدف دودمان رفیع الشان کورگانی . شاه جهانپور همایونفر ، خسرو خرمدل و فرخ سیرسلطانی داراشکوه و فیروزبخت خدیو و دامران فرخنده اختر و خجسته تخت ، المخصوص بعواطف الملائک الممنان ، المؤید بتأییدات قادر سبحان ،

محمد شاه خلد الله ملکه و مملکتہ . ساختہ مشہود رای شریف میدارد کہ :

قبل از این در مبادی حال کہ دارالسلطنۃ اصفہان بتصرف امنای این دولت ابد بنیان در آید، در خصوص تنبیه افاغنه قندهار و باقی اشرار کہ نسبت بہند، زیادہ بر این مصدر ایذاء واضرار شدہ اند، مصحوب علیہم دانخان شاملو، بعد از آن بتوسط محمد علیخان، بآن پادشاہ ذیجاء اعلام شدہ بود کہ کس تعیین نماید کہ بعد از ورود رایات منصورہ بآن حدود راہ فرار بر ایشان مسدود دارند، در مکاتب شریفہ کہ از حضور پرنور مصحوب ایلچیان مشار الیہما شدہ بود، مندرج ساختہ بودند، کہ بصوبہ داران کابل در آن باب تأکید اکید و امر شدید بعمل آمد. بنا بر آن : این نیازمند در گاہ الہ نیز بسلسلہ جنبانی تعہدات آن حضرت، عازم قندهار، و برای تجدید مذاکرہ آن مواد، ایلچی دیگر بسفارت مأمور و بعضی سفارشات در عالم موالات، لساناً و شفہاً بایلچی مزبور شد، کہ در حین ادراک سعادت تسلیم عتبہ علیہ قاآنیہ، بعرض اقدس برساند و حال چہار ماہست کہ ایلچی رفتہ و کار قندهار طی شدہ، اثری از تعہدات مزبورہ بظہور نرسیدہ و قطع نظر از آن، ایلچی را در آن صوب متوقف، و بر خلاف مدلول فاذا حییتہم بتحیۃ فحیوا با حسن منہا آوردہا، در ارسال جواب مکتوب کہ از گلزار دوستی گلی و از بہارستان مودت سنبلی بود تہاون و تردیف بعمل آوردہ اند خلاصہ مطلب اینکہ این نیازمند در گاہ الہ را بنا برد و جہت، سوای رعایت راہ و رسم مودت و پاسداری نوامیس محبت، امری دیگر مطمح نظر نبود، و توقعی در ملک و مملکت آن حضرت کہ الہی تا بابد بر آن دودمان پایندہ و مخلص باد نداشتیم و دولت روز افزون او را در عالم یگانگی از خود می انگاشتیم. یکی از راہ جنسیت و رابطہ تر کمانی و ثانی باعتبار مراعات قرب جوار و محبت پاسبانی کہ فیما بین ہند و ایران استقرار داشت. در این صورت مقتضای مقام این بود کہ از طرف آن قرین الشرف نیز این رویہ مرعی و مستمر باشد، معہذا خلاف مأمول بوجوہ متنوعہ از جانب شریف بظہور پیوست. ہر گاہ واقعاً آن پادشاہ جمشید جاہ باقتضای ذکا

جہانپرو و فطنت حقانیت گستر ، این طریقہ را محفوظ میدارند فہو المقصود
وہر گاہ چنانکہ : نظر بسلیقہ بعضی از کار گزاران آندولت والا کہ در مزاج
دولت دخلی کلی یافتہ اند ، گرمی کار خود را در ایفاد نایرہ فساد و برہم زدن ہنگامہ
وداد دانند • این دوستی نژاد را در ہیچ باب مضایقہ نخواہد بود ، ایلچی را بزودی
رخصت انصراف ارزانی و باعلام چگونگی مراتب . خاطر دوستی ذخائر را قرین
بہجت و شادمانی فرمایند تا آنچه نگاشتنہ کلاک در رسلاک شدہ باشد بعرضہ
وقوع در آید •

مراسلہ ای کہ در خصوص فتح ہندوستان بہ خواندگار روم نوشتنہ شدہ است

واللہ یؤتی ملکہ من یشاء واللہ سمیع علیم:

جواہر زواہرائنیہ طیبہ و لئالی متلالی ادعیۃ قدسیہ را کہ در تالائو و بہاء
با در یکتای آفتاب و گوہر شبچراغ ماہ جہانتاب برابری و درضوء و صفا باجوہر
چرخ فیروزہ گون ہمسری نماید . از مخزن درون و گنجینہ دل صداقت مقرون
ہدیہ بزم مینو مثال و تحفہ مجلس حضور سپہر تہثال ، اعلیٰ حضرت فلاک رفعت ثریا
رتبت کیوان مہابت . مشتری سعادت . دہ پابر جای جہان عزو تملمین ، و در بای محیط
عالم ، و بسیط زمین ، مہر سپہر جہاننداری و جہانبانی ، خوردشید عالم افروزاوج
خلافت و کامرانی ، خسرو ملک پرور عزت توأم ، خدیو فلاک قدر ازجم چشم ،
سرور کردن فراز و مہر افسر ، داور دارای سکندر در ، شہریار کشور حزم
ووقار ، شہسوار منامیر کیر و دار ، پادشاہ ظل اللہ اسلام پناہ ، داور داد آور عدل آگاہ
اعظم سلاطین جہان ، افخم خواقین دوران ، ناصر الاسلام والمسلمین ، قانع الامار
والمشرکین ، قآن البحرین ، خادم الحرمین الشریفین ، دانی اسلاند ذوالقرنین
السلطان والغازی محمود خان ابن سلطان مصطفی خان ، زین سریر خلافتہ العظمی
بمیامن ذاتہ و نورعیون السلطنۃ الکبری بلوامع انوار صفاتہ ساختہ بر لوح محبت
مینکارد کہ :

قبل از این کیفیت تعهدات حضرت محمد شاه پادشاه و الاجاه هندوستان در باب افغانه و اشرار قندهار، و بعد از آن خلیف و عده ظاهر ساختن و بعلاوه آن ایلچی اخیر را که از قندهار بود بر خلاف اداب و قانون نگهداشتن و بجواب نامه نپرداختن از خارج بعرض ایستادگان پیشگاه عز و جاه خاقانی رسیده خواهد بود، در این اوان که مقدمات مزبوره باعث توجه این صدق دوستان بجانب هندوستان گردید. پادشاه و الاجاه سابق الذکر تمامی سپاه خود را از اقصای بلاد هند و کن جمع آورده باستعداد تمام و کو کبه مالا کلام، از شاه جهان آباد حرکت و در چهار فرسخی شاه جهان آباد موسوم به کرنال راحصن حصین و حصار متین ترتیب داده، بعزم جنگ توقف و این نیازمند در گاه اله نیز بعد از ورود بمنزل انباله پانزده فرسخی کرنال که این معنی گوشزد مقیمان عقبه اقبال گردید، متو کلا علی الله تعالی ایلغار و در پانزدهم شهر ذی القعدة الحرام تلاقی فریقین واقع گشته، بعد از اشتعال نائره گیر و دار بعنایت ایزد کرد گارشکست بر آن گروه افتاده، جمعی از خوانین و امرای او باچهل هزار نفر از سپاه هندوستان، عرضه شمشیر، و فوجی زنده دستگیر گشته، تمامی خزاین و اسباب و توپخانه پادشاهی و امرا بتصرف در آمد، محمد شاه منهزم و در حصن خود متحصن گشته بعد از سه روز که خود را مغلوب و چاره را مصلوب یافته. بابقیه امرا و سپاه وارد اردوی همایون گشته، این نیازمند در گاه اله را ملاقات و تاج و نگین سلطنت سپرده، مانیز از منزل مزبور بجانب شاه جهان آباد نهضت فرمودیم.

نامه نادر شاه به سلطان هند و اعزام میرزا محمد محسن

جواهر نفیسه ادعیه طیبه دوستی قرین و لئالی زاهره تسلیمات زاکیات مودت آئین از مخزن و داد گنجینه اتحاد حضرت فلك رفعت دره التاج اکلید سلطنت و کامکاری، فروزان گهر درج دولت و اقبال، درخشان اختر برج سعادت و ابهت و اجلال، سرافرازی ده افسر سروری و جهان بینی، نقاوه خاندان رفیع الشان گور گانی، برادر والا گهر و حبیب نیکو سیر مبلغ و متحف داشته بر لوح مصادقت مینگرد که

چون پیوسته غواص ضمیر خلّت تخمیر، در بحر اشتیاق مستغرق این معنی است که بوسایل شایسته گوهر گرانبهای مقصود که عبارت از مکاتیب دالّه بر حقایق حالات خیریت نمود است از غوصگاه محبت بکنار آمده در و دیوار نهانخانه خاطر بان مرصّع کاری و جیب دامان جان و عنان مشحون بفرائد بهجت و کامگاری کرده لهذا در این اوان خجسته نشان که شہامت و بسالت پناه میرزا محمد محسن بجهت تجدید عهد و تمہید رسوم مواخات از این طرف قرین الشرف مأمور آندربار فلک ظهور گشته قلیلی از مرصّع آلات مساوی چهار دانگ و کسری چون در آن سر کار عظمت مدار بجهت خلعت و انعامی که از موقوف احسان واقع میشود مصروف داشت و بین الدولتین مغایرت وجدائی منظور نبود برسم یادبود مصحوب سیادت پناه بنحو یادآوری کریم بیک و نویسندگی میرزا رحیم مشرف جواهرخانه همایون بموجب فرد مہرور علیحدہ با یکصد زنجیر فیل بحضور گسیل و از ارمغان ممالک فرنک ساعت بزرگ مجلسی بحمل فیلان بعلاوہ ہدایای مرسلہ گردید تا ساعت زرین و سیمین ماہ و مہر زینت افزای بزم سپہر است دقائق لیالی و ایام مقرون بخیر بودہ اساس سلطنت و جہاننداری تا قیام ساعت قیام و مستدام باد .

رقم اضافہ مواجب میرزا محمد

چون از روزیکہ گنجور دنوز آفرینش کہ بفحوای ولد مقالید السموات و الارض کلید قبض و بسط امور جمہور در کف لفایت و قدرت اوست ابواب خزائن دولت را از ہر جہت بر روی نواب همایون ما کشادہ و از ہنگامی کہ خازن گنجینہ اتحاد کہ بمدلول آید دریمہ و عندہ مفاتح الغیب لایعلمہا الاہواست و کشادگار نزدیک و دور درید ارادہ و مشیت اوست مفاتح مخازن سلطنت روی زمین را بدست کئی کشای مادادہ و بر ذمت ہمت و الا لازم فرمودیم دہریک از چا دران عقیدہ مند کہ دہر گرانبہای اخلاص را در صندوق استخوان بندی سینہ مخزون و اولوای لالی حسرت اعقاد را در تلوؤ بحار رشک فزای در مکنون ساختہ باشند ایشان را بمرایای خاص ممتاز و بعواطف کونان سرافراز فرمائیم از آنجائیکہ مصداق این مثال صورت حال عالیجا، میرزا محمد صاحب جمع خزائن عامرہ است کہ ہمیشہ از کمال محمدی حالش

استشمام رایحه دوستی و اخلاص شده از ابتدای هذه السنه فلان بر موجب او افزودیم که از روی امیدواری بمراسم خدمتگذاری قیام نموده نقش درست اعتقادی را بر نقد بندگی سکه بزرسازد. مقرر آنکه مستوفیان دیوان اعلی شرح فرمان مبارک را ثبت و ضبط نموده در عهده شناسند *

فرمان نظارت بیوتات خاصه بمحمد علیخان شاه اصلانی

از آنجا که ناظم کارخانه قضا و قدر و ناظر بینظیر این هفت منظر و رتق (بستن) و فتق (گشودن) امور جهانبانی و ضبط و ربط مهم کشور گیری و کیتی ستانی را برای جهان آرای نواب همایون ما وا گذاشته و نظام کارخانه عالم امکان و رونق افزای بیوتات معموره دین و دولت ابد اقرار آنرا بذات کامل الصفات اقدس ما حواله داشته تخت فیروز بخت سلطنت و دارائی ایران را بجلوس میمنت مانوس اشرف ارجمندی و دیهیم فرماندهی و فرمان روائی عرصه جهان را از تارک مبارک اقدس ما سر بلندی کرامت فرموده و از فیض بهار پیرائی مراحم بیدریغ شاهی آثار طراوت و خرمی در حدائق قلوب عالمیان پدیدار و از چشمه سار عواطف از حد افزون ظل الهی آبی تازه روی کار آورده ما نیز بشکرانه این موهبت عظمی و سپاسداری این عطیه کبری بر ذمت همت فلك فرسا لازم فرموده ایم. که هر يك از بندگان عقیدت کیش این دودمان خلافت نشان و غلامان خاص خاندان يك رنگی ستوده و آثار صوفیگری و اخلاص خود را باین آستان سدره بنیان بارقه بدر منیر و شعشعه مهر عالم گیر بر عالمیان ظاهر نموده بمصدق صدق اتصاق وجوه یومئذ ناضره الی ربها ناظره از آن سرخ روی در گاه جناب رب العالمین و سر بلند آستان آل طه و یس باشند ایشان را بمنطوقه و رفعناه مکانا علیا رفعت گزین مدارج علیای قرب سلطانی و مورد عنایات بیش از پیش خاقانی فرمائیم ما صدق اینحال نیکو مال عالیجاه محمد علیخان ملقب بشاه اصلانی خادم آستانه مقدسه متبر که است که مدتی از صهبای فرح بخش ایالت استرآباد جرعه نوش و چندی باشاهد دلارای منصب ارجمند فلان هم آغوش بوده از اوان صبی الی یومنا که آغاز طلوع

نیر جهانتاب بدو ظهور سلطنت و کشور ستانی نواب همایون ماست در مراسم بندگی و عقیدت قوی دست و از نشاء باده خوشگوار این آستان سرمست بوده لهذا از ابتداء هذه السنه فلان مومی الیه را که منظور الطاف خاص و باریافته خلوت سرای قرب اختصاص میبود به رتبه منصب جلیل القدر نظارت بیوتات سرکار خاصه شریفه سر افراز فرمودیم که مانند مردم بصر از روی امعان نظر بشغل نظارت اقدام نموده طرفه العین خود را معاف ندارد مشرف و سرکاران او امر و نواهی او را مطیع و منقاد باشند و در عهده شناسند. تحریراً فی فلان.

فرمان اعطای خلعت به پیر محمدخان بیگلربیگی

آنکه ایالت و شوکت پناه حشمت و جلالت دستگاه عالیجاه امیرالامراء العظام نظاماً للایالة والشوكة والحشمة والجلالة والاقبال پیر محمدخان بیگلربیگی بجلائل توجهات خاطر اقدس عز امتیاز و درجه اختصاص یافته بداند که چون در این عهد خجسته و زمان فرخنده که مقارن وصول خسرو انجم بنقطه حمل و هنگام بزم آرائی اصحاب شغل و عمل هر يك از دست پروردگان قوه نامیه پیرایه های الوان از نهانخانه کمون بعرضه ظهور می آیند و هر يك از اغصان و اشجار در ساحت گلزار با ثوب مشجر و بوته زر قد می آرایند از قبچاقخانه صنع الهی دوه را خلعت سنگین خارا بردوش و دست از جوشن زر گس و سنبل قصب پوش می باشد اندام آمال هر يك از تربیت یافتگان بهار الطاف همایون در بزم ارم نظم و الابهره یسار يك قسم پیرایه ایست و قامت احوالشان آراسته يك نوع تشریف گرانمایه آنعالی جاه که چمن بندگی را سر و آزاد و قامت اخلاص را بلباس يك رزك یکرنگی در مجالس و محافل جلوه داده است چون در ساعت تحویل از محفل اقدس مهجور و از انجمن حضور محروم بوده لهذا بمفاد اینک:

چو خورشید تابان دهد فیض نور
نه نزدیک محروم ماندند دور
يك دست خلعت مهر طلعت بعلاوه يك توب کردی زربفت بجهت آن عالی
جاه ارسال فرمودیم که در روز عید نوروز سلطانی آنرا پیرایه بردوش کمرانی

ساخته می باید درازاء این عنایات خاص که در باره آن عالی جاه روز افزونست پیوسته از مراسم جان نثاری چشم نپوشیده و از روی امیدواری در نظم و نسق مملکت کوشد و در عهده شناسند .

رقم چرخچی باشی و پیش جنگی یکی از سران لشکر

چون شهنشاه کشور وجود و سلطان نافذالفرمان ممالک شهود که در معسکر نجوم فلکی خورشید جهانگشارا به چرخچی گری و ماه فلک نورد را بطلایه داری مأمور ساخته بیمن عنایت شامله شقه علم ظفر پرچم خاقانی را در بسیط زمین بسان ماهیجه (سر علم) لوای بدر منیر بر آسمان افراخته و به دبدبه (آوازدهل) پنجنوبت دولت سلطانی از شش جهت ولوله در هفت اقلیم انداخته ما نیز به شکرانه این موهبت عظمی و عطیة کبری بر ذمت همت فلک فرسا لازم فرموده ایم که هر یک از دلاوران صف شکن و دلیران خصم افکن که در معارک شجاعت پیش تازودر مغامیر دلیری مانند نیزه سر بلند و گردن فراز باشند ایشان را مقدمه الجیش و پیش جنگ جنود پرطیش (قوت) سازیم لهذا از ابتداء هذه السنة فلان فلانرا بمنصب چرخچی باشی گری سر افراز فرمودیم تا از روی امیدواری به مراسم خدمت گذاری اقدام نماید . مقرر آنکه مستوفیان عظام شرح فرمان مبارک را ثبت و ضبط نمایند .

رقم صدور مباشری بروات آذر بایجان و فرمان آن بجهت

میرزا شفیع مستوفی

آنکه چون منظور نظر آفتاب اثر این و مکنون خاطر معدلت پرور چنین که صدور بروات وظایف و مستمریات اهل آذربایجان بعهدہ اشخاص امین و کاردان محوّل فرمائیم که هنگام صدور آن بدون کسر و نقصان بروات ایشان را از دفتر خانه مبارک صادر نموده بصاحبانش برساند تا ارباب وظایف از این رهگذر آسوده خاطر و فارغ بال از روی حصول امیدواری بدعای بقای دولت قاهره اشتغال نمایند

لهذا عالیجاه مجدت و نجات همراه فخامت و مناعت و صداقت واردات آگاه مقرب
 الحضرة العلیة میرزا شفیع مستوفی که مراسم صداقتش کرات و مرات در پیشگاه حضور
 مهر ظهور جلوۀ بروز یافته و طرز امانت و کفایتش بارها بر رأی انور ظاهر
 و هویدا گشته بمباشری امور ارباب مستمری آذربایجان سرافراز و برقرار فرمودیم
 که در مقام صداقت و در انجام امور مرجوعه پردازد و حسن کردانی و اهتمام خود
 را در پیشگاه ضمیر منیر مهر مآثر ظاهر و لایح سازد و خاطر مبارک را در انجام
 این خدمت خشنود دارد و نوعی سلوک نماید که عموماً از رفتار مشارالیه خوشوقت
 و بدعا گوئی دولت قاهره مشغول باشند مستوفیان عظام حسب المقرر صدور بروات
 و ظایف و مستمری فلانرا مختص مشارالیه دانسته احدی مداخله نمایند و شرح رقم
 مبارک راضط نموده و در عهده شناسند .

پاسخ نامه و وصول هدایا از جانب سلطان هند بشیخ حسنعلیخان

رایحه ریحان خلّت و وداد شمیم سنلبستان محبت و اتحاد اعنی نامه عنبرین
 شمامه والای حضرت عالی منزلت مطرح اشعه فیوضات الهی و مهبط انوار عنایات
 نامتناهی مهر جهانتاب اوج سلطنت و شهر یاری و بدر عالم افروز سپهر عظمت و ابهت
 و جهانداری نقاوه خاندان رفیع الشان کور کانی خلاصه دودمان منیع الارکان صاحب
 قرانی برادر و الا کهر خدیو دارا شکوه نیک اختر ده از شمایم گلزار صفحه اش
 روایح صحت مزاج قدسی امتزاج شریف بمشام ادراک میرسد و از عطر سائی بهارستان
 عباراتش نفحات مسکه الفتوحات استقامت وجود سعادت آمود کرامی ندرت
 بخش دماغ هوس میگردید در هنگام ابواب ظفر بر روی شاهد اقبال باز و نسر المایر
 عقاب پیکر بجناح استعجال بجانب روم و بغداد در پرواز بود مصحوب شهامت و معلی
 نشان حسنعلیخان سمت ورود یافت و پرتو انواع بهجت و سرور از اضائده خورشید
 مضامین مهر انگیزش بر سراچه دل الفت منزل تافت و هدایای دوستانه و تحایف
 یکجهتانه بموجب تفصیل عطر بیز محفل مودت و زینت برودش شاهد محبت گردیده
 در این وقت که حسنعلیخان از درگاه خلافت بنیان بر خست انصراف می یافد جناب

تصویر شماره پنجاه و پنج

شوق عالی و دوستیهای از زیبا و قصور خالی بتقریر اوست که بعرض عالی برساند همواره با اعلام اخبار مسرت آثار سلامتی ذات مقدس صفات و انهاء مهمات بهجت افزای خاطر و محرك سلسله موالات باشند . باقی آفتاب بیزوال دولت و جهاننداری مصون از زوال باد .

فرمان بخشودگی مالیات

آنکه فرزند ارجمند و نور دیده دلبندرضا قلی میرزا بشفقت شاهنشاهی سرافراز گشته بداند که چون عنقای بلندپرواز و شاهین شکاراند از وهمای زرین بال فرخنده فال نیت علیا همت والا بعزم تسخیر هندوستان بال افشان گشت همه جا قاید والذین جاهدوا فینا لنهدینهم سبلنا وان الله لمع المحسنین راهنمای جاده مطالب شاهراه مآرب بود تا اینکه خاک دیار آن کشور از تأثیر ستم گردونسای سمند عالم پیمای همایون رشک فرمای اکسیر و غیرت افزای گیمیا گردیده بهر دیار و بلاد که اتفاق نزول موکب جاه و جلال افتاد از مبشران غیبی و منہیان لاریبی ندای فرح فزای جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل کان زهوقا بمسامع ساکنان اهل زمین میرسد و خورشید جهان تاب فیروزی از مطلع توفیقات ربانی پرتو افکن ساحت احوال فرخنده مال میگردد صرصر قیامت اثر وصول رایات جهانگشای شاهنشاهی بساط عیش و عشرت متوطنین آنممالک را بمثابه نطوی السماء کطی السجل در می نوردید و زهره شیران هزبر صولات از نمایش آفتاب جلالت و عظمت غازیان (جنکیان) جهانتاز عالم سوز مانند سیماب منظر ویی تاب و جگر نهنکان دریای شجاعت از التهاب نایره صدمت و هیبت جنک آوران جان ستان پیوسته در تنور سینه ایاب میشد بعد از انقضاء مدت قلیلی اکثر آن ولایت در تحت تصرف در آمده جمعی کثیر و جمعی غفیر از آن طایفه خذلان (خواری) مآب از شعاع تیغ آبدار چون خفاش در زاویه عدم و فنا مختفی و پنهان گردیدند و از حملات دلیرانه جیوش دریا خروش رخت هستی بعالم نیستی کشیدند :

روان گشت چون سوی هندوستان

ز کابل زمین لشکر بیکران

ز گردش بیفتاد چرخ برین
 قیامت در آندشت بر پای کرد
 در آن سر زمین محشری ساختند
 فکندند تنهای خسرو نشان
 ز غریدن رعد توپ و تفنگ
 چو افغان و هند و بچرخ برین
 که گردید دریک یورش تار و مار

ز هیبت بجنبش در آمد زمین
 غریو (فریاد) ستوران (اسبان) عالم نورد
 بهر سو که رایت بر افراختند
 بریدند سرهای گردن کشان
 ز تاپیدن تیغ از بهر جنک
 روان جوی خون شد بروی زمین
 بسی قلعه چرخ نیلی حصار

دریای احسان و نوازش و نایره غازیان که چندین سال در جانفشانی مشغول
 و متحمل مشقت اسفار و سباح (شناور) بحار گیر و دار بودند بجوش در آورده از وضع
 و شریف و صغیر و کبیر جملگی غرق دریای زر و در بحر در و گوهر غوطه ور گردیدند
 و بحصول مدعیات و مأمولات کلیه و جزئیة خود بهر مند شدند و نواب همایون مانیز
 سجدات شکر یزدانی بتقدیم رسانیده مالیات و متوجهات و سایر وجوهات را بهر اسم
 و رسم که بوده باشد از ابتدای هذه السنه قوئی ٹیل که عبارت از سنه عام کامل بوده
 باشد بشرحیکه در رقم قدر توأم شرف نفاذ (صدور) یافته بقاطبه (همگی) اهل ایران
 که در شاهراه دولت ابد مدت در هر باب بمال و جان کوشیده اند بخشیدیم ایشان نیز
 بمجرد استماع این خبر بهجت (خرمی) اثر باید در عیش و شادکامی بر رخسار احوال
 خود باز نموده تقاره های شادمانی بنوازش در آورده و بتوجهات بیش از پیش
 مستظهر (قوی دل) و مستوثق (مطمئن) بوده نواب همایون مارا از دعا فراموش
 نمایند و در عهده شناسند. تحریر آفی شهر فلان

فصل هجدهم

افسانه های ملی منسوب بنادر شاه

اهمیت و لزوم حفظ و نگاهداری داستانهای ملی ایجاب مینماید که مقدمه بطور خلاصه در باره نفوذ ادبیات و علم فولکلر توضیحی داده و سپس بذکر افسانه های ملی منسوب بنادر شاه مبادرت نماید .

فولکلر

در رشته های مختلف علوم هیچ رشته ای بوسعت علم ادبیات وجود ندارد و ادبیات ملی هر کشوری از مطالعات راجع بسنن و روایات بدست آمده و آنرا فولکلر یعنی ادبیات عامیانه مینامند. نظیر قصه ها و ترانه ها و مثل و افسانه ها که بین عوام ساری و جاری است. فولکلر مرکب از دو کلمه است یکی فُلک بمعنی عوام و عامه و دیگری لُتر بمعنی دانش و معرفت و مجموعاً بمعنی دانش عوام است و در مطالعه زندگي عوام در کشورهای متمدن بحث میکنند. این علم در مقابل فرهنگ رسمی بوجود آمده و در ممالکی یافت میشود که دارای دو پرورش باشند. یکی مربوط بطبقه تحصیل کرده و دیگری مربوط بطبقه عوام . بنا بر این در نقاطی که فرهنگ علمی و کتاب و تمدن نداشته باشند مانند قبائل بدوی و وحشی و همچنین ملت‌های تازه دارای پرورش عالی و معنوی بوده و از اعتقاد باوهم و خرافات برکنار باشند مطلقاً فولکلر ندارند .

برای شناسائی افراد ملتی باید بادبیات عامیانه آنان رجوع نمود زیرا تهیه کننده آنها مردمانی بسیار ساده اند که فکر طبیعی را بنکار برده اند. از دو قرن پیش ادبای اروپا بتحقیق در این علم پرداخته و آنرا اساس ادبیات عالی قرار

داده‌اند. مثلاً از سرودویا ضرب المثل و یا افسانه قدیمی، شاعر زبر دست میتواند آثار جاویدان بوجود آورد.

افکار عامیانه که نسلهای پیاپی تمام اندیشه‌ها و عواطف و نتایج فکر و ذوق و آزمایش خود را در آن ریخته‌اند گنجینه زوال ناپذیری است که شالوده آثار معنوی بشریت را تشکیل میدهد و خلاصه ما در ادبیات و هنرهای زیبا محسوب میشود. اصولاً افسانه و رمان که موجب غلبه احساسات بر ادبیات است در مشرق زمین از قدیم‌الایام مورد توجه نویسندگان و ادبا قرار گرفته و ملل اروپا بدان اهمیت فراوانی داده و دانشگاهها و استادان، کتابها در این مورد نوشته و بعنوان علم خاصی تدریس مینمایند.

اکنون بنگاهی برای ادبیات تطبیقی در پاریس و انگلستان و آلمان تشکیل شده و مجله‌هایی انتشار میدهند. در انگلستان اداره‌ای است بنام فولکلر که در سال ۱۸۷۸ یعنی قریب ۹۰ سال پیش بمنظور جمع آوری و تحقیق در روایات و افسانه‌ها و آداب ملی تأسیس شده و این انجمن دارای کتابخانه عظیم و مجله است و اسنادی که در این خصوص بآن انجمن میرسد و مسائلی که در این موضوعها تنها راجع بانگلستان بلکه از همه ممالک دنیا بدست میآید در آن طرح میشود.

این جنبش در ایران در عصر شاهنشاه فقید و وزارت فرهنگ جناب آقای علی اصغر حکمت آغاز شد و موزه‌ای بنام موزه مردم شناسی دائر گردید و مقداری البسه و اشیاء قدیمه و افسانه‌ها و ترانه‌ها جمع آوری شد ولی بحال وقفه ماند. نگارنده این کتاب ضمن علاقه مفراطی که بتجدید بنای آرامگاه نادر شاه داشت مدتها در صدد جمع آوری افسانه‌های ملی و همچنین اسناد و فرامین و سکه‌ها و البسه سربازان و افسران و عکسهای از آثار و ابنیه و حتی اسلحه و آلات جنگی آن عصر برآمده و نیز از کتب تاریخی که تاکنون تدوین و تألیف شده مقداری تهیه نموده‌ام تا در موزه و کتابخانه آرامگاه جدید بنای آن پادشاه بزرگ ضبط شود. اینک وظیفه ملی و میهنی تمام افراد وطن پرست ایران میدانند که در این

راه اهتمام نمایند تا لااقل در این مورد قدمی مفید برداشته شده و موزه و کتابخانه آرامگاه صورت آبرومندی بخود گرفته و بدینوسیله قسمتی از آثار ملی ایران ضبط و نگاهداری شود.

افسانه ها

۱ - علت سجع مهر (کلب آستان علی ندر قلی) : هنگامیکه شیعیان ایران از ظلم و ستمگری افغانه مخصوصاً در اصفهان بفرغان آمده بودند نامه های شکایت آمیز بعلمای نجف نوشته واستمداد میکردند. یکی از علمای سادات بزرگ نجف با نهایت پریشانی فکر و انقلاب احوال شبی در عالم خواب بحضور پیغمبر صلی الله علیه و آله و علی علیه السلام رسیده و ضمن استغاثه و عرض شکایت شیعیان ایران میبینند که عباس بن علی از در در آمد در حالیکه قلاده ای در دست دارد که سیر دیگرش بگردن حیوانی درنده بسته شده و آن حیوان در نهایت هیبت و دارای چشمانی کوچک و نافذ بود. پس از ورود آن شخص علی علیه السلام میفرماید بزودی شیعیان نجات خواهند یافت سید مدتها در انتظار تعبیر رؤیای خود بود تا نادرشاه بروی کار آمد و در سفری که بنجف مشرف شد روحانیون و علماء در چادری در بیرون شهر بحضورش رسیدند بجز سید. نادرشاه علت را پرسید گفتند سید اهل زهد و از معاشرت و سیاست دور است. نادر اصرار بملاقات او نمود و دستور داد بهر صورت که سید مایل است وی را دیدن نماید. سید از لحاظ مصلحت شیعیان بناچار سوار بر چهارپائی شده و در حالیکه سوار بود یکسره داخل چادر نادر گردید و افسار الاغ را بچوب چادر بست. نادر با احترام سید جلو آمد و همینکه سید چشمش بچشم نادر افتاد چندین مرتبه با صدای بسیار بلند فریاد کرد الله دبر، الله دبر نادر هر اسان گردیده و با تعجب سبب فریاد سید را پرسید. سید در جواب او خوابی که دیده بود برای نادربیان کرد. بلافاصله نادر دستور داد ریسمانی حاضر کردند و بگردن خود بسته و مانند حیوان باحالی پریشان بزیارت مرقد مطهر مشرف شد و هر وقت قصد زیارت علی علیه السلام را داشت قلاده ای بگردنش انداخته و دستور میداد او را دشان

کشان داخل حرم نمایند. بدینجهت علاقه و ایمان مخصوصی بعلی بن ابی طالب علیه السلام پیدا کرد و در تعمیرات آن بقعه و مطلق کردن ایوان اقدامات زیادی نموده و از همان زمان سبج مهر (کلب آستان علی ندر قلی) را برای خود انتخاب کرد.

۴- جواب یکی است : نادرشاه اعلام کرد هر کس بسه سؤال من پاسخ

بدهد انعام و جایزه خواهد گرفت و اگر با پاسخهای بیپوده اتلاف وقت کند بهلاکت خواهد رسید. مدتها کسی جرأت نمیکرد، تا مردی بیابانی مدعی شده و خود را معرفی نمود. شبانه او را بدربار نادر بردند. نادر بطور ناشناس بصورت یکی از افسران نزدوی آمد، قبلا خطرات دیدار و مواجهه با نادر و درماندگی در جواب را باو خاطر نشان ساخت. سپس بوی گفت مثلاً سه سؤالیکه من میکنم اگر بطور تمرین بمن جواب صحیح بدهی امیدواری هست که فردا در حضور نادر پیروز گردی. اول آنکه جواب بده نادر عادلتر است یا انوشیروان. مرد بیابانی با برهان ثابت کرد که نادر عادلتر است. در سؤال دوم افسر پرسید شخصیت نادر بیشتر است یا شاه عباس کبیر. مرد باثبات رسانید که شخصیت نادر از شاه عباس کبیر بیشتر است آنگاه افسر گفت - سؤال سوم اینست که نادر شجاعتر است یا علی بن ابی طالب علیه السلام. مرد بیابانی با تعرض فوق العاده جواب داد که این مقایسه بیمورد است و نادر. . . میخورد که خود را با علی علیه السلام برابری دهد. روز بعد مرد بیابانی را بیمار گاه در حضور نادر آوردند و چون بادقت دریاقت که نادر همان افسری است که دیشب او را ملاقات نموده بسیار مضطرب و پریشان احوال گردید. سپس نادر همان سئوال را از وی نمود و همان پاسخها را شنید و در جواب سؤال سوم گفت. قربان اجازه فرمائید جواب دیشب تکرار نشود و بهمان کلمه که گفته شد اکتفاء فرمایند نادر خندان گشت و او را انعام بسیار بخشود.

۴- مصراع نادری : روزی نادر لباس فاخری در بر کرده و ارخالق قلمکاری

پوشیده و کلاه پوستی بسر گذاشته بود. در حالیکه راه میرفت چشمش بآینه افتاد

وازمشاهده قامت خود شاد بود و از خوشحالی ارتجالا این مصراع را بزبان آورد.
ای کلاه پَنخ پَنخ آرخالق قلمکار زری • چون نتوانست مصراع دوم را بگوید امر
باحضار میرزا مهدیخان منشی داد • پس از حضور وی نادر مصراع خود را خوانده
و گفت مصراع دوم را بگو و بصورت بیتی درآور. میرزا مهدیخان پس از اندکی
تامل گفت: بر توشاهی ختم بادوبر نبی پیغمبری •

۴- شاه پرستی: نادر در بیابانی که دور از سر بازان بود عطش فوق العاده ای
باودست داد و بچشمه ای رسیده زن روستائی را در کنار چشمه دید • نادر ظرف آب آن
زن را برداشته و خواست از چشمه آب بیاشامد • زن با تغییر گفت مگر توسرباز
نادر نیستی و از خشم او نمیترسی که بی اجازه بظرف مردم تجاوز میکنی. نادر
از شنیدن این سخن شرمسار شده و کاسه را بدو داد و پس از عذر خواهی با دو کف
دست میخواست آب بیاشامد. آنگاه زن شروع کرد بگل آلود کردن آب، نادر
خشمناک شده و بزنی اعتراض کرد زن گفت: (نخست ترا نشناختم چون بچهره ات
نگریستم دریافتم که نادرشاهی و چون با تن خسته و عرقدار خواستی آب بنوشی
ترسیدم بیمار شوی اینک اگر مستحقم مجازاتم کن) نادر زنی را نوازش نموده
و بطرف اردو رهسپار شد و باخود میگفت: دریغ است که چنین ملتی حوشناس از
دشمن شکست یابد و با همین اراده در جنگها فاتح و پیروز میشد.

۵- بمفت نمی ارزد: نادر با مرد مؤمنی در باره بهشت صحبت میکرد و آن
مرد از زیباییها و عجایب بهشت بیان مینمود. نادرشاه پرسید: آیا در بهشت جنک
و تفوق یافتن و غلبه وجود دارد؟ آن مرد گفت در بهشت صلح و آشتی است و اختلاف
وزد و خورد نیست، نادر گفت: (پس بمفت نمی ارزد).

۶- یدالله فوق ایدیهوم: دسر در ایوان نجف که بدستور نادر تعمیر
و مطلا شده بود معماران از میرزا مهدی خان منشی خواستند که عبارت مناسبی برای
سردر بگوید. میرزا مهدیخان گفت از نادر پرسند، پس از رجوع بنادر شاه دستور
داد بنویسند (یدالله فوق ایدیهوم) هنگامی که میرزا مهدی خان شنید نادر چنین عبارتی

عالی را گفته است بسیار تعجب کرد و گفت این عبارت قطعاً بنادر الهام شده و برای امتحان موضوع پس از چند روز دیگر گفت مجدداً از نادر پرسند ، وقتی پرسیدند نادر چون عبارت را فراموش کرده بود گفت همانست که قبلاً گفتم .

۷- تفأل و امیدواری : در جنگ اول نادر در بغداد وشکست او ، سرنازان

فراری ایران همه متفرق شده و هر کس بسوی شهر و منزلش میرفت . نادر نیز تنها بطرف ایران میآمد در بین راه باخود فکر میکرد که دیگر کارمن تمام شده و قدرتم از دست رفته است . در این اثنا دید که دو نفر از سربازانش بجلو او میروند باخود فکر کرد که با این دوسر باز فال میگیرم اگر آنها فرمان و دستور مرا اجرا کردند معلوم میشود من همان نادرم و کارم تمام نشده است والا باید راه خود را گرفته و بروستائی بموطنم بروم . پس از اینکه بآن دوسر باز میرسد بیکی دستور میدهد گردن رفیقش را بزند ، سر باز فوری اطاعت نموده رفیقش را میکشد و میگوید افسوس که مقتول برادرم بوده است . نادر از این تفأل خوشحال شده و بآتیه خود امیدوار گردیده و باخود میگوید معلوم میشود من همان نادرم .

۸- سپهسالاری نادر : نادر بدانستن تاریخ سلاطین مخصوصاً چنگیز و تیمور

گور گانی علاقه زیادی داشت روزی گفت اگر من و چنگیز و امیر تیمور در یک زمان بودیم و چنگیز سلطنت و امیر تیمور وزارت و من سپهسالاری لشکر را داشتم تمام دنیا مسخر ماسه نفر میشد .

۹- پند پیر زن . نادر پس از شکست در جنگ بغداد هنگامی که بطرف

همدان میآمد در بین راه خسته و گرسنه داخل چادر پیرزنی میشود و از او تقاضای غذائی مینماید پیرزن از دیک آش که در حال جوشیدن بود کاسهای پر کرده و بنادر میدهد نادر بدون تأمل میخورد و لب و دهانش میسوزد . پیر زن با او میگوید تو همانند نادر عجول هستی زیرا اگر اودر جنگ بغداد با عجله پیش نمیرفت دچار شکست نمیشد . تو هم اگر تأمل میکردی تا کمی آتش سرد شود و ابتداءً از اطراف کاسه میخوردی تا کم کم سرد تر شود آنگاه بوسط کاسه میرسیدی و همه را میخوردی ، بدون اینکه لب و دهانت بسوزد . از این نصیحت نادر نتیجه گرفت و در

جنگهای بعدی مخصوصاً در بغداد به نصیحت پیر زن عمل نمود • بالاخره پیروز گردید •

۱۰ - جنک شاعرانه نادر با عثمانی: میگویند پادشاه عثمانی در طی نامه‌ای

برای نادر این ابیات را فرستاد •

چو خواهی قشونم نظاره کنی
اگر آل عثمان حیاتم دهد
چنانست بکوبم بگوز گران

سحر گه نظر بر ستاره کنی
ز چنک فرنگی نجاتم دهد
که یکسر روی تا بمازندان

نادر در پاسخ سلطان عثمانی این ابیات را در ضمن نامه‌ی جوابیه برای او می‌فرستد:

چو صبح سعادت نمایان شود
عقاب شکاری نترسد ز بوم
اگر آل حیدر دهد رو تقم

ستاره ز پیشش گریزان شود
دو مرد خراسان دو صد مرد روم
بقسطنطنیه ز نسیم بیرقم

۱۱ - رؤیای صادقه: در یکی از سفرهای نادر از ایبورد بمشهد شبی در

بین راه با دوسه نفر از همراهان در بیابانی میخوابند و برادر نادر بیدار مانده و پاسبانی میکند، نادر بخواب میرود و در خواب میبیند قاصدی نود او آمده و میگوید همراه من بیا. نادر خواه ناخواه در عقبش میرود تا بدرختی میرسد و می بیند که مردی در سایه درخت نشسته و شمشیری روی پایش گذارده است. قاصد میگوید این مرد علی بن ابیطالب علیه السلام است نادر بوی سلام داده و آن مرد می‌گوید: تو نادر افشار هستی و باید مردم را که مثل کوسفندان بی‌شان برانگیزی و سرگردانند نجات دهی، تو ساک پاسبان کله هستی و باید آنان را از گلهای باشی. سپس شمشیری بمن داده و فرمود تو پادشاه ایران خواهی شد. من عرض کردم از کجا بفهمم که این خواب صادق باشد. فرمود باین نشانی که الساعة، فقاییت منتظرند بقافله‌ای که قریباً بدینجا میرسد دستبرد بزنند. لکن تو مسامح آنان باش و بگو بان غافله آمیخی نرسانند و چند ساعت تأمل نمائند قافله در کاری

می‌رسد که مقداری طلا بناحق در نزد آنانست ، طلاهای آن قافله را که بآن محق نیستند بگیر و کارت پیشرفت میکند .

ابراهیم برادر مرا از خواب بیدار کرد . خواب را برای او نقل کردم ، در این میان قافله رسید و رفقایم را با اصرار و تهدید از دستبرد باز داشتم پس از چند ساعت قافله دیگری رسید و مقداری طلا داشتند که گرفتیم . از این رو فهمیدم که خوابم صادق است .

۱۲- فرماندهی نادر : شاه طهماسب بوسیله یکی از خواص برای نادر فرمانی میفرستد که اجراء نماید نادر در جواب بفرستاده میگوید . بشاه طهماسب بگو که من از مادر فرمانده بد دنیا آمده‌ام نه فرمانبر .

۱۳- نادر بدوش شاکی : هنگامیکه نادر بقصد حمله بهرات از مشهد خارج و در فریمان اردو زده بود ، شخصی شکایت نزد حاکم مشهد میبرد باینکه یکی از فرایشان حکومتی از من سه قران بزور گرفته اگر بشکایتم نرسید بنادر خبر میدهم حاکم از این تهدید متغیر شده و از روی استهزاء بشاکی میگوید : اگر بروی و نادر را پشت خود سوار کرده و از هرات بدینجا بیاوری پول ترا میدهم . آن شخص فوراً خود را بفریمان نزد نادر رسانیده و گفته حاکم را بوی اطلاع داد ، نادر بدون تأمل بر اسب خود سوار شده و شاکی را پشت سر خود سوار کرده بمشهد آمد . نزدیک دارالحکومه از اسب بزیر آمده و بدوش شاکی سوار شده و یکسره بنزد حاکم میروند . حاکم پس از مشاهده آنحالت از ترس سگته و فوت میکند . نادر پس از رسیدگی بشکایت شاکی بار دو بر میگردد .

۱۴ - نقشه جنک : روزی نادر در ایام طفولیت بارفیق خود در صحرا مشغول حراست و چوپانی گله گوسفند بود نادر تنهادر گوشه‌ای نشسته و روی زمین خطوطی رسم میکرد و در فکر بود که غفلتاً رفیقش رسیده و مانع کار او شد نادر باو اعتراض کرد و گفت چرا نگذاردی هرات را هم تصرف کنم آنگاه نقشه را نشان داد و گفت اینجا مشهد است که تصرف کردم و قصد حمله بهرات را داشتم که تو مانع شدی و نگذاشتی ، رفیقش خندیده و گفت حتماً دیوانه شده‌ای .

۱۵ - قادر و نادر : هنگامیکه اردوی نادر در محلی موسوم به کپه نادری واقع بین نای بند و راور در کویر لوت بین راه کرمان و مشهد دچار باران شدید و متوالی شد و چند شبانه روز در زحمت بوده و بمضيقه خوار و بار افتادند . نادر باخشم بسیار دستور داد توپها را بطرف آسمان شلیک نمایند ، بالنتیجه و طبعاً ابرها پراکنده و باران قطع گردید و این دستور بنظر لشکریان بسیار عجیب و خارق العاده آمد ، آنگاه نادر بخود بالیده و گفت (خدایا اگر تو قادری من نادرم) از اینرو ایمان و عقیده سربازان بیش از پیش نسبت بنادر زیاده گشت .

۱۶ - رهایی بز ماده پیرزن : در یکی از حملات تر کمانان بشمال خراسان بز پیرزنی را گرفته و بغارت بردند ، پیرزن شکایت نزد نادر برد و نادر در عوض چند بز باو داد لکن پیرزن از قبول آن خود داری کرده و گفت بز من ماده بوده و فقط همانرا میخواهم ، چگونه بغیرت خود می پسندی که بز نر تر کمن بز ماده رعیت تو تجاوز کند . نادر از این حرف بجوش و خروش آمده و عزم پیکار با ترا کمه را نموده بتعقیب آنان رهسپار و پس از جنگ سختی بز ماده پیرزن را بدست آورده و بوی تسلیم کرد .

این حکایت را مرحوم محمد حسین امیر الشعراء نادرزی ده خود از اولاد نادر شاه و سالها قصیده سرای آستان قدس رضوی بوده بنظم آورده ده زیلا نگاشته میشود :

از معدلتش شنو مثالی	دامانش گرفت پیر زالی
کای منبع غیرت و امارت	شد ماده بزنی زمین بغارت
چون دید خدیو چار کشور	از بهر بزیش زار و منظر
بخشود بچشم اشک زایش	صد بز بخشید در ازایش
آن پیر زنی که شیر زن بود	گفت این ندهد بز بهر من سود
من جز بز خویشتن نخواهم	من مرده و جز دفن نخواهم
تو شاه غیور مسلمینی	بر تر ز دو صد سبقتلینی
مپسند بز نر رقیبان	بجهت بز مستقیم نمیبان

آن غیرت و آه و زاری سخت
 با تر کمنان اهرمن سار
 تا يك دل پیرزن زغم رست
 آن قالب مرده را روان داد
 اینگونه کنند شهر یاری
 رستند از آن بلیه مردم
 بر گاه نشست شاه جمجاه

چون دید شهنشه جو انبخت
 بر بست کمر ز بهر پیکار
 از خصم هزار دست بر بست
 شه چون بزماده را بدان داد
 شاهان خدا پرست باری
 صدشکر که این رویه شد گم
 انصاف طلوع کرد چون ماه

۱۷ - کشتی بادی : نادرشاه را گفتند برای حمله بداغستان از دریای خزر

بوسیله کشتی عبور نماید ، پرسید بچه وسیله کشتی را حرکت میدهند ، گفتند
 تابع باد است گفت من اختیار خود و اردو را بیاد نمیدهم ، دستور داد از راه خشکی
 عزیمت نمایند .

۱۸ - اقری و مقری : مؤذنی بالای مناره اذان میگفت ، نادر پرسید این مرد

چرا فریاد میکند جواب میدهند مقری است (یعنی قرائت میکند) نادر با کلمه
 اقری که بمعنی دزد است اشتباه کرده گفت پس او را از مناره سر نگون کنید . باو
 میفهمانند که مقری است یعنی مقدمه اذان را میخواند گفت اگر سر و صدای او
 بدیگران اذیتی نمیرساند و بگاو و گوسفند مردم ضرری ندارد بگذارید هر چه
 دلش میخواهد فریاد کند .

۱۹ - تاج خوشه گندم : نادر در طفولیت با همبازیهای خود طوری رفتار

و سلوک داشت که همه اطفال از او اطاعت و فرمانبرداری میکردند و از عادات او
 بود که خوشه گندمی را بر کلاه خود میبست و خود را در بین بچه ها شجاع
 و فرمانروا و سلطان نشان میداد و میگفت من شاه شما هستم و شما لشکر من
 و باید خود را برای جنگ با دشمنان آماده و مهیا سازید ، همه اطفال تسلیم
 وی بودند .

۲۰ - هر چه میگوئید کار کنید : در اردو کشی بافغانستان هنگام گذشتن

از ارتفاعات صعب العبور کوهستانی باید توپچینها توپها را بشانه گرفته بالا

ببرند • چند سرباز توپچی درحین بالا بردن توپها بسا یکدیگر زمزمه داشتند و میگفتند این چه مشقتی است که نادر بما تحمیل کرده . نادر از پشت سر صحبت آنانرا شنید و از همان پشت سر آنها گفت هر چه میخواهید بگوئید اما کاری کنید که زودتر توپها بسرکوه برسد •

۲۱ - کیسهٔ ارزن و خروس : یکی از سفرای عثمانی دریکی از ملاقاتهای

با نادرشاه کیسهٔ ارزنی را با خود آورده و در روی زمین ریخت ، کنایه از اینکه تعداد قشون عثمانی مانند تعداد دانههای این کیسهٔ ارزن زیاده از حد شماره است . نادر دستور میدهد چند خروس آوردند و در اندک مدتی ارزنها را خوردند • بدین نحو جواب سفیر را میدهد - کنایه از اینکه یکی مرد جنگی به از صد هزار •

۲۲ - حکم نادری : دریکی از اردو کشی ها سربازها از راه پیمائی زیاد

و پیاده روی سخت کوفته و خسته شده و از نادر استدعای استراحت نمودند چون بدشمن نزدیک شده بودند و خستگی مانع از حملهٔ آنها بود نادر دستور داد هر يك مقدار پنج من سنك با خود همراه داشته باشند . حکم نادر با زحمت اجراء شد و پس از يك شبانه روز راه پیمائی چون بدشمن رسیدند دستور داد سنگها را بزمین ریخته بحمله پردازند چون سربازان از حمل سنگها رهائی یافته و در خود احساس چابکی نمودند بسختی بدشمن حمله نموده پیروز شدند •

۲۳ - روئیدن جو در چکمه : نادر در جنگها چندین روز چکمه از پایش

بیرون نمیآمد . گاهی هنگام جو دادن با سبش چند دانه جو بچکمه اش ریخته و پس از چند روز از رطوبت پا جو در چکمه اش سبز میشد •

از بسکه بدی و را تکاپو جو سبز شدی بچکمهٔ او

۲۴ - غذای کله پاچه : دریکی از جنگها که رضا قلی میرزا همراه

نادر بود روزی برای غذا خوردن بسفرهٔ پدر حاضر نشد . نادر علت را پرسید رضا قلی میرزا عرض میکند چون مریض بودم قدری فیرنی خوردم نادر میگوید با غذای فیرنی نمیشود در جنگ پیروز شد . الله پاچه بخور تا قوی شوی . میگویند خوراک غالب نادر کله پاچه بوده است •

۴۵ - سزای حاج عباسقلی و پاداش حاجی اشرف : نادر برای خرید

گندم بیکی ازدهات شمالی خراسان می‌رود و از انباردار قلعه مقداری گندم خریده و در جوالها میریزد ، هنگام حمل بارهای گندم حاج عباسقلی صاحب گندمها رسیده و پس از اعتراض بانباردار که چرا بدون اجازه معامله کرده است میگوید جوالها را خالی کنند نادر هرچه اصرار میکند که ما مهمان شما هستیم و چند روز معطل شده‌ام هرچه قیمت گندم است میدهم میگوید اصولاً گندم نمی‌فروشم و پس از خالی کردن جوالها نادر را باخشونت از انبار بیرون میکند . نادر باو گفت اگر قدرت میداشتم ترا تنبیه سختی میکردم، حاج عباسقلی جواب میدهد هر وقت توشاه شدی بگو چشمهای مرا بیرون آورند . نادر مأیوسانه از آنجا بیرون آمده و در آن نزدیکی حاجی اشرف که ناظر جریان بوده و دلش بحال نادر رحم آمده او را بخانه برده و پس از پذیرائی پسرش دستور میدهد برود بانبار و هر چه گندم میخواهد در جوالها پر کرده و قیمتش را عادلانه بگیرد . پسرش بدستور پدر عمل کرده و در موقع عزیمت نادر برای او توشه راه هم درست کرد . پس از چند سال که نادر بمقام سپهسالاری رسید با لشکریانش بآن حدود اردو زد و بدنبال حاجی عباسقلی و حاجی اشرف فرستاد . پس از حضور آنان بحاجی عباسقلی گفت یادت هست بمن چه گفتی حالا میگویم تقاضای ترا انجام دهند آنگاه دستور داد او را از دو چشم نابینا کردند و بحاجی اشرف گفت من وقتی در انبار تو گندم بار میکردم پاپیچهای کهنه‌ام را در آنجا گذارده و فراموش کردم همراه بیاورم حاجی اشرف گفت الان هم در همانجا هست و فرستاد آوردند . سپس نادر از حسن رفتار و پذیرائی وامانت او تحسین کرده و دستور داد برای همیشه املاکش از پرداخت مالیات معاف باشد .

۴۶ - رضا قلی ناپینا : شبی نادر در اردو گاه از چادرها بازرسی میکرد

بچادری رسید که چراغ نداشت ، از بیرون چادر پرسید چرا این چادر روشن نیست ، یکنفر در چادر جواب داد کسی که کور است روشنائی نمیخواهد . نادر از صدا فهمید که پسرش رضا قلی میرزا است بقدری خشمناک شد که فردای آن روز

دستور داد کسانیکه در امر کور شدن پسرش حضور داشته و مانع نشدند همه را بقتل برسانند •

۴۷ - فال حافظ : نادر پس از شکست افغانه و بیرون کردن آنها از عراق و اصفهان و فارس تصمیم گرفت عثمانیان را از خاک ایران بیرون کند . پس از فتح همدان و کرمانشاهان عازم تسخیر تبریز شد . مستقبل حال را از دیوان لسان الغیب حافظ شیرازی تفأل نمود این غزل آمد :

اگر چه باده فرح بخش و باده گللبیز است

بیانك چنك مخور می که محتسب تیز است

عراق و فارس گرفتی بشعر خود حافظ

بیا که نوبت بغداد و وقت تبریز است

۴۸ - تخلف از تعهد : نادر برای سقاخانه طلا که در وسط صحن عتیق

حضرت رضا علیه السلام است میخواست سنك بزرگی که در هرات بود برای منبع آن سقاخانه بمشهد بیاورد . چون بسیار کار پر زحمتی بود کسی داوطلب نمیشد تا اینکه یکنفر تعهد نمود سی روزه بمشهد حمل نماید . تعهد دهنده بخيال خویش حسن خدمت نموده برای دریافت پاداش بیست و هشت روزه یعنی دو روز زود تر از تعهد خود سنك را بمشهد رسانید . نادر باو گفت اگر مطابق تعهد خود یعنی روز سی ام میآوردی پاداش میگرفتی و اینك ده بر خلاف قول و تعهد عمل کرده ای و دو روز اختلاف وعده داری پاداش نداری •

۴۹ - امتحان حافظه : نادر ضمن مسافرت در محل و نقطه معینی بین راه

از میرزا مهدیخان پرسید سهلترین و مقوی ترین غذاها در مسافرت چیست ؟ میرزا مهدیخان جواب داد نان و تخم مرغ . پس از ادامه مسافرت سالها گذشته اتفاقاً در سفر دیگر گزارشان بهمان نقطه افتاد ، نادر را از مذاکره قبلی بیاد آمد و خواه است حافظه میرزا را امتحان کند پرسید میرزا مهدیخان باچه چیز فوری جواب داد قربان بانمك . نادر را خوش آمده و میرزا مهدیخان از حافظه و هوش نادر نیز بسیار تعجب نمود •

۴۰۔ لذت قدرت : در در گز یک نفر از پیر مردان میگفت نادر در اوایل جوانی سوار بر اسب از دستگرد بقعه سادات که نزدیک آنجاست در عبور از مزارع بباغتره (جالیز) رفته و در حالیکه سوار بر اسب بود شمشیر خود را بخر بزه و هندوانه ها فرود برده و هر کدام رسیده و خوب بود بلند کرده و میخورد، جالیز بان رسیده و داد و فریاد میکند و میگوید چرا پایمال میکنی اگر بار با هم بگویم ترا مجازات میکند. نادر اعتنائی نکرده و باغتره کار بناچار بده رفته و بسید رئیس قلعه که مالک جالیز بوده اطلاع میدهد، سید بعده ای از جوانان سادات قلعه دستور میدهد آن مرد جسور را بیاورند آنها در جالیز رفته و نادر را از اسب بزیر آورده و کتک مفصلی زده او را با اسبش بقعه نزد سید میاورند. سید با حضور اهل قلعه او را مسخره کرده میگوید بچه ها بقیافه بد تر کیب و اسب بد هیکل و جل و پلاس وزین اسب این پسر شرور بخندید. اهالی قلعه او را استهزا میکنند بالاخره چون قبلا کتک خورده بود سید او را رها میکند. سالها از این قضیه میگذرد و نادر بسطنت میرسد، پس از فتح هندوستان و تصرف ترکستان در مراجعت بمشهد در بین راه بقریه چاشلو ۱۲ کیلو متری در گز و ۱۰ کیلو متری قلعه سادات اردو میزند آنگاه حرف استهزا آمیز سید بخاطرش میرسد دستورا حضا را می دهد.

چون سید باردوی نادر میرسد با مشاهده سپاهیان و اسبهای بی شمار زیبا و مخصوصاً اسبهای نادر که بزینهای جواهر نشان مزین بود و حشت و ترس عجیبی او را گرفت. چون برابر نادر رسید و شکوه و جلال او را دید بر خود لرزید.

نادر نگاه بی باور کرده و میگوید. ها مرا چگونه میبینی قیافه من چگونه است اسبها وزین و بر گها چطور است؟ سید با حال پریشان میگوید آنوقتی که من قدرت داشتم آنچه خواستم با تو رفتار کردم و حالا تو قادری و آنچه دلت میخواهد با من رفتار کن، این حرف سید موجب شد که نادر او را بخشود و تیول قلعه سادات را با چشمه نزدیک که چشمه مسلمان نام دارد بوی اعطاء نمود. و هنوز آن ملک در دست کسان آنسید است.

۴۱. الماقولات : نادر در یکی از جنگهای با عثمانی در همدان فرمان داد هر يك از سربازان ایرانی گوش یا دماغ يك سرباز عثمانی را بریده و تحویل نماید ده تومان جایزه دریافت دارد بهمین ترتیب پیشروی مینمود و سربازان مرتباً گوش و دماغ بریده تحویل داده و جایزه میگرفتند. تا ۴۸ کیلومتر طی مسافت در کنار کوهی گفت آما قولاق یعنی دیگر گوش و دماغ خریداری نمیشود و آن کوه از همان زمان بکوه آما قولاق موسوم گردید.

۴۲. داستان تخت طاووس : داستانی است که شاعر سخنور معاصر آقای دکتر قاسم رسا ملك الشعراى آستان قدس رضوی بنظم آورده اند که عیناً نگاشته میشود :

برون شد با سپاه و خیل بسیار
که تاریخ جهان مثلش ندیده
ز هر رودی باسانی گذشتی
شد از نیروی نادر شاه محصور
فلاع هند شد با خاک یکسان
در دروازه دهلی کشودند
سر از هیمالیا بر زد چو خورشید
بمیدان تاخت با نیروی بسیار
رخ خود را ز شرم افکند بر زیر
وزیرش در کنارش ایستاده
ده شد تسلیم نادر با مهمان
ز سر برداشت تاج پادشاهی
توئی شایسته این تاج و این تخت
بخاک پای نادر ساخت تقدیم
محمد شاه را از لطف بر سر
بگیتی بی پناهان را پناهیم

بعزم فتح دهلی شاه افشار
سپاهی جنگجوی و رزم دیده
سپاه برق آسایش چو کشتی
حصار دهلی و پنجاب و لاهور
ز برق تیغ شاهنشاه ایران
سواران گوی پیروزی ربودند
درفش کاویان از کاخ جمشید
بر اسب کوه پیکر شاه افشار
چو شاه هند دید آن برق شمشیر
فرود آمد ز فیل و شد پیاده
چنان در عرصه پیکار شدمات
شبه هندوستان خواهی نخواهی
بنادر گفت کای شاه جوان بخت
کلاه و تاج را در حال تعظیم
شبه کشور کشابکداشت افسر
که ماه استغنی از تاج و کلاهیم

میان ما دگر بیگانگی نیست
 چو شاه هند دید آن لطف بسیار
 در گنجینه های هند بگشود
 جواهر های گوناگون والوان
 یکی تختی بنام تخت طاووس
 همان تختی که از شاهان پیشین
 ز الماس و عقیق و لعل و یاقوت
 ز دهلی سوی ایران برد نادر

* * *

چو شاه هند دیدش آبرو رفت
 ملامت ها شنید و خورد افسوس
 که این تخت از نیاکان یادگار است
 مرادرسینه جز این حسرتی نیست
 همه شب با وزیران گفتگو داشت
 که طعمه از دهان شیر گیرد
 وزیری داشت دانشمند و دانا
 بشه گفتا مخور اندوه بسیار
 پیرو دختری طنناز باید
 چو دل برد از شهنشاه جوانبخت
 چو تدبیر وزیر کهنه استاد
 بفرمان شه آن فرزانه دستور
 شنیدم دختری تابنده چون ماه
 رخس زیبا تر از ماه منور
 پیروئی میان گلرخان طاق
 دو چشمش همچو نر گس مست و مخمور

نشان مرد جز مردانگی نیست
 جوانمردی نادر شاه افشار
 پیاس بخشش شاهانه بنمود
 نثار مقدم سر دار ایران
 بز یبائی رقیب تخت کاووس
 با نواع جواهر گشته تزئین
 که هر بیننده رامی ساخت مبهوت
 برسم ارمغان تخت جواهر

*

پشیمان گشت و در حیرت فرورفت
 شب و روز از برای تخت طاووس
 ز شاهان و ملوک نامدار است
 که ما را تا ابد این ننگ باقیست
 دل پر حسرتش يك آرزو داشت
 ز نادر زاده شمشیر گیرد
 بتدبیر و خرد مشهور دنیا
 بود در دست من تدبیر اینکار
 که قلب سخت نادر را رباید
 بچنگ آرد درو آلماس آن تخت
 پسند خاطر شاهانه افتاد
 روان شد از پی انجام منظور
 که خلقی را جمالش بردی از راه
 قدش رعنائی از سرو و صنوبر
 بخوبی شهره خوبان آفاق
 جهانی از نگاهش گشته مسحور

دل اهل نظر را آب میکرد
 نشان تیر مژگان سیاهش
 لبش در عین شیرینی نمک داشت
 دو ابرو چون هلال نو خمیده
 که صد شیرین زرشکش خونجگر بود
 ز چشمان سیاهش بود پیدا
 شکر جای سخن میریخت از آن
 خطا گفتم به از مشک ختن بود
 که روز خستگان راه چو شب داشت
 ز درد عشق گفتمی داستان ها
 ز ابرو در کفش شمشیرها داشت
 لبش با بوسه‌ای میکرد چاره
 گذر میکرد حتی از دل سناک
 پریشان کرده گیسو تا بدامن
 چو دریائی پر از موج و شکن بود
 نهان اسرار عشق و دلربائی
 بماه کرده آویزان ستاره
 چه گیسویک طبق کلهای نسرين
 بدل میداد درس آشنائی

*

*

*

سفرها درد و دایم بود در راه
 برای جستن منظر میباش
 بشهری شد از آن دختر خردار
 بر آن محبت زیبا منظر افتاد
 ده از بوی کلاش افتاد سر مست

چوباز آن فر گس شاداب میکرد
 هزاران دیده دنبال نگاهش
 رخی تابنده چون ماه فلک داشت
 چوسروی دلربا قامت کشیده
 لبش شیرین تر از قند و شکر بود
 نشاط و مستی دلهای شیدا
 دهان کوچکش چون غنچه خندان
 دو زلف مشکبویش پر شکن بود
 یکی خال سیاهی کنج لب داشت
 لبش از خون دل دادی نشانها
 ز گیسو بهره دل زنجیرها داشت
 ز تیغش دل چو گشتی پاره پاره
 نگاهش همچو تیری از دل تنک
 حریر نازکی پوشیده بر تن
 چو گیسو خرمی پریاسمن بود
 در آن امواج موهای طلائی
 ز الماسی که بودش گو شواره
 چه ابرو آفت دل های مسکین
 لبش در منتهای دلربائی

شنیدم کان وزیر کار آگاه
 میان هر ده و آبادی و دشت
 ز بعد کنجکای های بسیار
 چو چشمش بر جمال دختر افتاد
 چنان صبر و قرارش رفت از دست

بشارت داد شه را آن خردمند
 ترا منظور دل گردید حاصل
 بجو باز آورد آن آب رفته
 ستاند با نگاهی صبر و آرام
 زمام اختیار از دستش افتد
 بدان بخشد سمرقند و بخارا
 دم شمشیر تیزش کند کرده
 ز دست ساقی طنناز و ساده
 هوای سلطنت از سر کند در
 رها سازد ز قید جاه و هستی
 در آن مستی رود بر باد یغما

* * *

شد از دیدار دختر شاد و خرسند
 که ای شاهنشاه محبوب عادل
 یقین دارم که آن ماه دو هفته
 ز نادر آن پریروی گل اندام
 اگر چشمش بچشم مستش افتد
 کند گر خال هندویش تماشا
 از آن فلفل دهانش تند گردد
 اگر نادر بنوشد جام باده
 شود مدهوش و گیرد تاج از سر
 چو ساقی شاه را در حال مستی
 در و الماس آن طاووس زیبا

چو شد شه خواستار آن ماهرو را
 چو خسرو دید آن شیرین شمایل
 ز حسن عارض آن سرو طنناز
 بدختر گفت دارم گفتگوئی
 مرا سوزی است پنهان در دل تنک
 کنون گویم ترا راز دل زار
 بیا در پرده محرم باش ما را
 غم پنهان دل را با تو گویم
 وطن باید که کرده از تو گلشن
 اگر چه خاک ما باغ بهشت است
 شنیدم گر چه نادر را بدر بار
 ولیکن خال هند و دوست دارد
 ز خاک هند میخوایم شبانه

بنزد شاه آوردند او را
 شد از دیدار او خرسند و خوشدل
 گل امید شه چون غنچه شد باز
 پنهان در گوشه دل آرزوئی
 که گر گویم بسوزاند دل سنک
 مبادا کس از آن گردد خبردار
 شریک شادی و غم باش ما را
 علاج درد خود را از تو گویم
 شود چشم امیدش از تو روشن
 ولی این باغ بی طاووس زشت است
 کنیزان پری روهست بسیار
 کنیز یاسمن بو دوست دارد
 روی در خاک ایران محرمانه

ترادر این سفر سازیم همراه
 ترا از جان و دل گرده دخریدار
 چو مومی آهنش را نرم سازی
 بچنک آری دل مشکل پسندش
 ز اسرار حرم آگاه گشتی
 درُ و الماس و مروارید آن تخت

*

بخاک افتاد و تخت شاه بوسید
 برای خدمت آماده هستم
 بجز خدمتگذاری پیشه ام نیست
 که از جان دوست تر دارم وطن را
 بجز مهرش مرا در جان و تن نیست
 هزاران جان فدای خاک پاکش
 ز دامانش بشویم لکه ننگ
 ز خود یکباره بیخود ساخت او را
 ز چشمش قطره اشکی گشت جاری
 دلش لبریز از عشق وطن گشت
 نهال عشق را درد آبیاری
 چنین میگفت آن اشک دل افروز
 بگیر این هدیه نا قابل ما

*

لباس برد کمی پوشیده در بر
 بران زیبا لنینک ساخت ما مور
 له در فن تجارت بود ماهر
 بهمراه کنیز آمد بایران

یکی از محرمان خاص در گاه
 یقین دارم که نادر شاه افشار
 دلش را با نگاهی گرم سازی
 بدرد عشق سازی درد مندش
 چو کم کم محرم در گاه گشتی
 ربائی چون دل شاه جوانبخت

* * *

چو دختر این سخن از شاه بشنید
 که شاهها گرچه من شهزاده هستم
 شهنشاهها ز مرگ اندیشه ام نیست
 چنان از جان فدا کارم وطن را
 مرا در دل بجز عشق وطن نیست
 بسازم تو تیای دیده خاکش
 چو خاکش را کنم با خون خود رنگ
 شرار عشق چون بگداخت او را
 چو مشتاقان ز عشق و بیقراری
 چو از آن قطره دریاموج زن گشت
 از آن اشکی که شد از دیده جاری
 شنیدم با وطن با ناله و سوز
 که ای روشن ز دیدارت دل ما

* * *

بدستور وزیر آن ماه منظر
 چو ماهی شد بزیر ابر مستور
 ندیمی شد بنام مرد تاجر
 ندیم شه پس از رنج فراوان

خرامان شد چو طاووسی بی بازار
 اسیر طره و هندوی خالش
 دل بازار یان دنبال او بود
 اسیر آن پریر خسار بودی
 از آن چاه زنخندان تاقیامت
 که صدها چون زلیخا مشتری داشت

بشهر اصفهان آن ماه رخسار
 دل بازار یان محو جمالش
 زبسکه دلفریب و خوبرو بود
 اگر یوسف در آن بازار بودی
 نمیکندی دگر رحل اقامت
 بیوسف در ملاححت برتری داشت

* * *

شد از او صاف آن دختر خبردار
 سخن با تاجر هندی چنین گفت
 که داند گوهری در این لباس است
 کنی تقدیم نادر شاه افشار
 دلش چون غنچه امید بشکفت
 کنم تقدیم شاهنشاه عادل
 بیک شرط این عمل انجام گیرد
 نگرده کس مرا مانع بدر بار

شنیدم خواجه مخصوص در بار
 ز غوغای خریداران بر آشت
 بجز نادر که او گوهر شناس است
 همان شایسته تر کاین در شهوار
 چو تاجر این سخن از خواجه بشنفت
 بگفتا گر چه دختر نیست قابل
 گر از او شاه خواهد کام گیرد
 که بینم روی ماهش ماهی یکبار

* * *

ز دختر داستانها گفت باشاه
 ز مژگان سیاه و خال هندو
 شرفیاب حضور شاه گردید
 بنادر دوخت چشمان سیه را
 گرفت از دل زمام اختیارش
 بمنت خواهش او را پذیرفت
 مقرب تر ز نزدیکان در گاه
 بقند پارسی شربنی افزود

شتابان خواجه آمد سوی درگاه
 ز اندام لطیف و چشم و ابرو
 پریرو وارد درگاه گردید
 ببوسید از ادب درگاه شه را
 پریرو با نگاهی ساخت کارش
 چو دختر خواهش خود را بشه گفت
 شد آن پاکیزه رو در دیده شاه
 چو لب آن شکر بنگاله بگشود

کنیزان پری رخسار بودند
 ز اسرار حرم آگاه گردید
 دهم مقصود خود رازودانجام
 خطا باشد چو با برنده شمشیر
 گریزان از دم شمشیر گردد

* * *

بطالار بزرگی بود پنهان
 کلیدش بود دست شخص نادر
 میان خوابگاه ماهر و رفت
 در آن تاریکی شب ماه برخاست
 کلید شاه را در حال مستی
 کشیدی نقش آنرا ماهرانه
 بتاجر داد بهر چاره سازی
 ز رویش ساخت آهنگر کلیدی
 که راحت تر از آن میخورد بر در

* * *

شتابان قاصدی آمد بدربار
 زبوده کوسفندان ز ایران
 نشاید از شبان جز پاسبانی
 رعیت را شهنش پاسبان است
 ده پشتیبان مردم باشی امروز
 سپاهی را بعزم رزم آراست
 بدست خواجه مخصوص در بار

* * *

کنیزان مرد تاجر را خبر آورد

کنیزانی که در دربار بودند
 چو خدمتکار خاص شاه گردید
 شبی گفتا چورو به افکنم دام
 ولی غافل که بازی با دم شیر
 کجاروبه حریف شیر گردد

شنیدم کان جواهر های الوان
 در طالار مخصوص جواهر
 شبی چون شاه در مستی فرورفت
 پریرخ پیش پای شاه برخاست
 ربود آن شب بصد چالاک دستی
 همان شب در اطاق محرمانه
 چو دختر نقش خود را کرد بازی
 ز تصویر که آن رعنا کشیدی
 کلیدی از کلید اصل بهتر

چو نادر شد سحر از خواب بیدار
 که صدها راهزن از خاک افغان
 تو چون امروز ما را کله بانی
 رعیت کله و سلطان شبان است
 خدایت داده تخت و بخت پیروز
 چون نادر این سخن بشنید برخاست
 سپرد آن ماهر و را شاه افشار

چو نادر جانب افغان سفر کرد

شبى شاهانه بزى ساخت بر پنا
 ز داروهای بیهوشی در آن ریخت
 سراسر خواجگان بیهوش گشتند
 در طالار مخصوص جواهر
 میان گوشه ای کردند پنهان
 ز ایران جانب هندوستان برد

برسم ساقیان مجلس آ را
 چو در ساغر شراب ارغوان ریخت
 کنیزان گرم عیش و نوش گشتند
 گشودند آن دو شبگردان ماهر
 جواهر های گونا گون و الوان
 همان شب تاجر آن گنج نهان برد

* * *

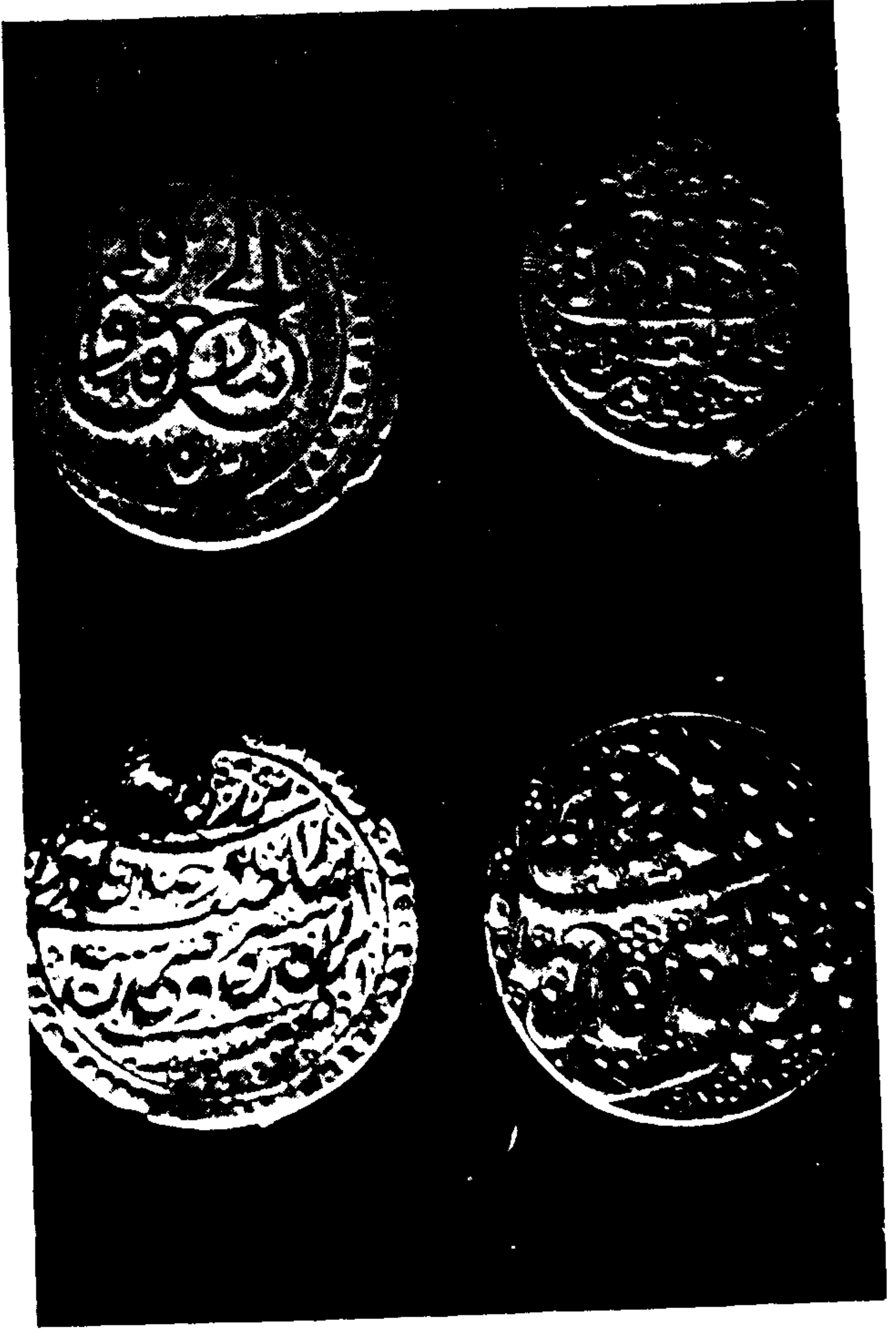
فرود آمد پس از چندی بدر گاه
 در والماس خود را یافت مفقود
 شتابان جانب آن ماهر و رفت
 میان خوابگاهش یافت پنهان
 دلش از آتش کین شعله ور گشت
 چه شد الماسهای تخت طاووس
 که بگشودی در گنج جواهر

به پیروزی همانشب مو کب شاه
 در طالار را چون شاه بگشود
 چو لختی شاه در حیرت فرو رفت
 کلیدی چون کلید خویش سلطان
 چو نادر از حقیقت با خبر گشت
 بگفتا کای خیانتکار جاسوس
 نترسیدی مگر از تیغ نادر

* * *

شنیدم این چنین میگفت باشاه
 نشان از تاجداران کهن بود
 که ناموس وطن را سازم آزاد
 نبردم آرزوی خویش برخاک
 ربودی گوهر یکدا نه ما
 وطن را پس گرفتم آن امانت
 ز دامان وطن آن ننگ شستم
 بحکم نادری با يك اشارت
 در آن دریای خون غلطید چون در
 وطن را با وداع آخرین گفت

پیرو با ادب بوسید در گاه
 که شاهاتخت ناموس وطن بود
 از آنرو داده ام ناموس بر باد
 چو دردل داشتم اندیشه پاک
 شها ویرانه کردی خانه ما
 جهاندارا اگر کردم خیانت
 خدا را شکر کام خویش جستم
 چو شه دید از کنیزش آن جسارت
 ز خون شد خوابگاه آن پری پسر
 در آن دم آن گل پژمرده بشکفت

تصویر شماره پنجاه و شش

که جان قربانی راه تو کردم گلی تقدیم در گاه تو کردم

* * *

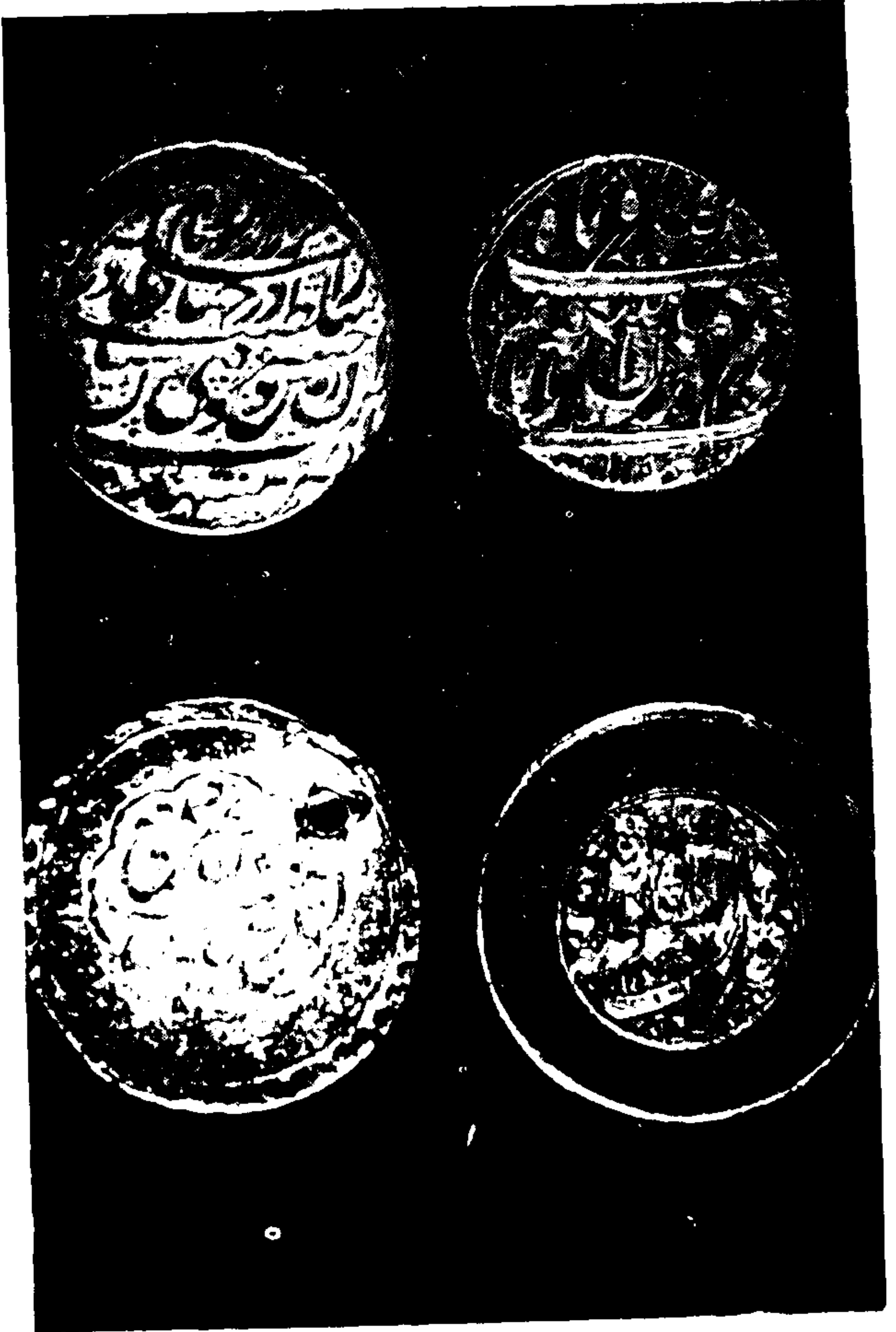
بنظم آورده ام این داستان را که سر مشقی بود خوانندگان را
در این گنجینه بین در سخن را در این مکتب بخوان حب الوطن را
بگیتی نام ایران جاودان باد همیشه خاک پاکش در امان باد
همایون پر چمش تا هست عالم نگرده از سیر ما سایه اش کم
رسا کوتاه کن دیگر سخنرا مبر از یاد تا هستی وطن را

۳۳ - استنطاق و مجازات نادری: هنگامیکه نادر در بیابانی اردو زده

بود، یکی از رعایای قریه مجاور شکایت کرد فلان سرباز مقداری از ماستهای مرا خورده است. نادر سرباز را احضار و از او بازخواست نمود، سرباز انکار کرد نادر بشاکی گفت شکم این سرباز را پاره میکنم اگر ماست داشت که بسزای خود رسیده است والا ترا نیز بقتل میرسانم. شاکی قبول نمود ولی سرباز امتناع کرد. نادر گفت اینک دو تقصیر مرتکب شده ای یکی آنکه بر عیت ظلم کرده ای و دیگری آنکه بنادر دروغ گفتی. آنگاه دستور داد او را بمجازات رسانند.

۳۴ - مقاومت بامشکلات: نادر در جنگ و محاصره قندهار خسته شده بود

و مدت‌ها بطول انجامید روزی در کنار دیواری نشسته و در دریای فکر غوطه ور بود. ناگاه چشمش بدیوار افتاد و دید مورچه‌های از دیوار بالا می‌رود، و دانه‌ای در دهان دارد، چون بنزدیکی بالای دیوار رسید بزمین افتاد و مجدداً با دانه بدیوار بالا رفت. باز در نزدیکی بالای دیوار دانه از دهانش بزمین افتاد مجدداً خود را بزمین رسانیده و دانه را برداشته ببالای دیوار رفت باز موفق نگردید و بزمین افتاد و همت مرتبه این کار را تکرار کرد تا بالاخره خود و دانه را ببالای دیوار بلانسه خود رسانید. از این عمل نادر پند گرفته و دانست که مقاومت و ایستادگی در هر کار موجب موفقیت و رسیدن بمقصود است. لذا بقدری در محاصره قندهار ثبات عزم نشان داد تا بفتح و پیروزی نائل گردید.

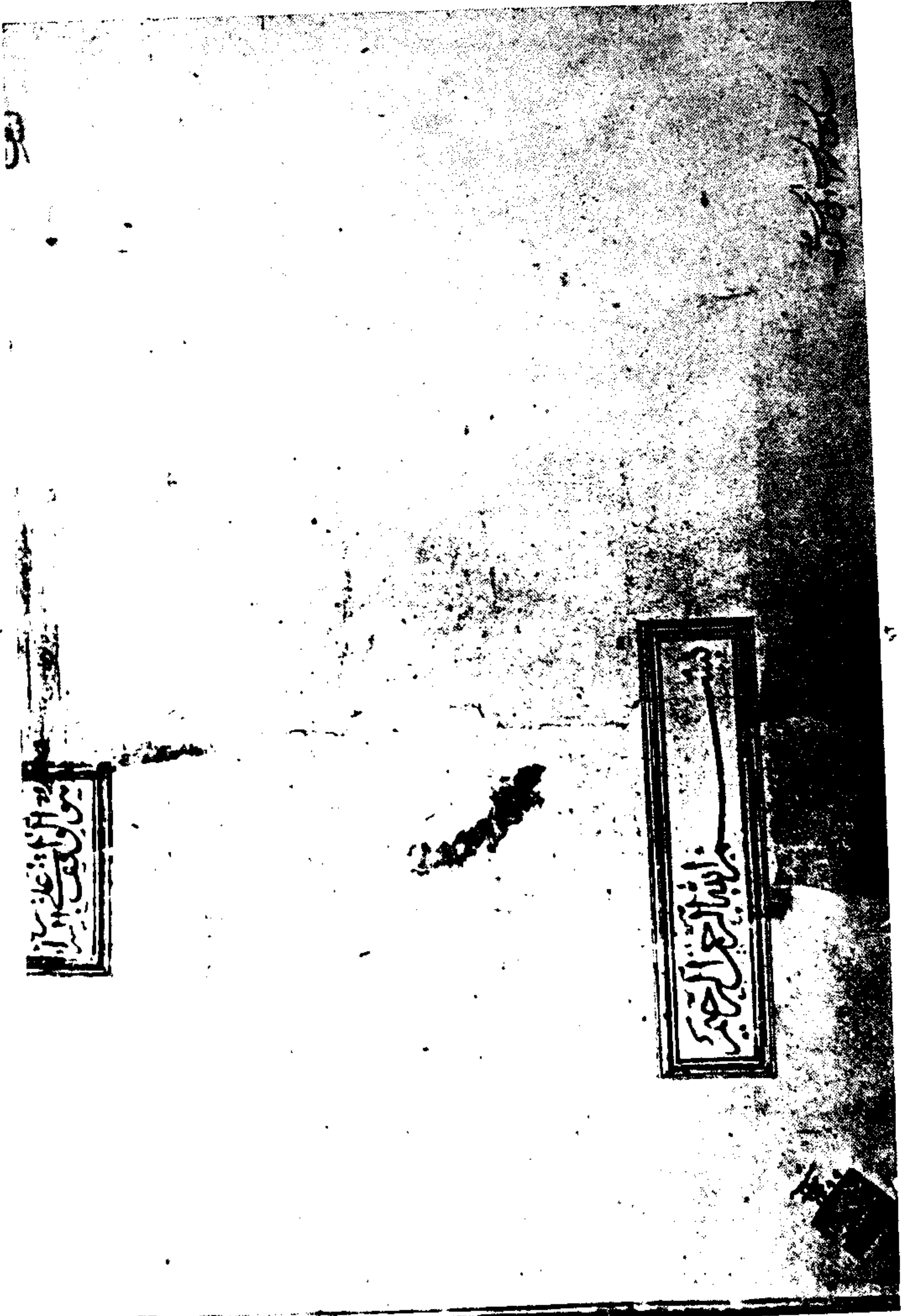
تصویر شماره پنجاه و هفت

۴۵ - عقل هر سه یکی است : در ۱۰۸ کیلومتری بین همدان و سنندج

قریه ایست در بلوک اسفند آباد شمال دلیبران که اینک بنام نادر شاه موسوم است . چشمه‌ای در نزدیکی آنست . زنی از اهل آن ده کنار چشمه نشسته و ظرف خود را آب میکرد . ناگاه نادر سوار بر اسب کنار چشمه آمده اول اسب خود را آب داده و ظرف آن زن را گرفت و خود آب نوشید ، آن زن نگاهی بنادر که در نظرش نا شناس بود کرده و گنت عقل تو با عقل نادر و عقل شوهر من هر سه یکی است ، نادر از این حرف در فکر شد و از آن زن تقاضا کرد او را در خانه خود پذیرائی نماید . زن قبول کرده و بخانه‌اش برد و برای او غذا آورد . نادر گفت تا معنی حرفی که در سر چشمه گفتمی برایم نگوئی غذایت را نمیخورم . زن باجبار بیان کرد که اما تو با سینه گرم و از راه رسیده و بدن عرق دار و همچنین اسب عرق دار چرا آب سرد مینوشی و آنقدر عقل نداری که مریض میشوی و نمیفهمی که بایستی خودت و اسبت را اول خشک کنی ، بعداً کم کم بدن را سرد نموده و از کوفتگی بیرون بیاوری ، آنگاه اسبت را آب داده و خودت نیز آب بیاشامی تا آزاری نبینی . و اما نادر در جنگها بسیار مغرور است و با عجله پیش میرود و بعلاوه مردان با تجربه و سرداران کار آزموده را بخانه نشانیده و جوانان بی تجربه را همراه خود بنبرد میبرد ، نتیجه آن این بود که در جنگ بغداد شکست خورد و اما از بی عقلی شوهر من همین بس که زن نازنین خود را در خانه گذارده و همیشه در طویله با اسب و الاغ و قاطر دست بگریبانست ، نادر را خنده در گرفت و بهوش و شہامت زن آفرین گفت و همان قریه را بزنی بخشید و هنوز هم مالکین آن قریه از اعقاب آن زن هستند .

۴۶ - نوید پیروزی : نادر عازم جنگی بود ، در بین راه بطفلی برخورد

کرده پرسید اسمت چیست ، پسر گفت فتح الله ، نادر پرسید چه درس میخوانی ، گفت قرآن سوره انبیا فتحننا . سپس او را ترک کرده و پس از چندی که در جنگ پیروز شد گزارش بهمان طفل افتاد مجدداً اسمش را پرسید ، گفت مهدی پرسید چه درس

تصویر شماره پنجاه و هشت

میخوانی گفت قرآن، نادر گفت چندی قبل از تو پرسیدم چیز دیگری گفتی، طفل جواب داد در آنموقع میدانستم که عازم جنگ هستی خواستم از فتح و پیروزی بتو نوید دهم که روحیهات قوی باشد و حالا که پرسیدی بحقیقت اسم و درسی که میخوانم بتو گفتم .

۳۷- کله خاقان : روزی در مجلس میهمانی نادر که بزرگان و رجال حضور داشتند میرزا مهدیخان در هنگام عبور از میان سفره پایش بکاسه چینی غذا خورده و ظرف بر گشته و غذاها در سفره ریخت . میرزا مهدیخان بسیار شرمسار و از غضب نادر هراسناک بود . برای عذر خواهی از کردهٔ خلاف خود این بیت را ارتجالاً سروده و گفت :

کاسه را من کله خاقان چین پنداشتم

چون سگ این آستانم پابر آن بگذاشتم

نادر را از این مدیحه گوئی و معذرت خواهی میرزا مهدیخان بسیار خوش آمده و حضار او را مورد تمجید و تحسین قرار دادند .

۳۸ - بالیدن نادر از زندگانی پر مشقت : نادر شاه در ضمن اینکه از زندگانی پر مشقت خود در حضور محمد شاه میباید گفت از ابتدای شروع بلشکر کشی هندوستان قسم یاد کردم که لباسم را عوض نکرده و از تن بیرون نیاورم و برای اثبات این مدعای خود در حضور وی قبایش را از تن بیرون آورده و پیراهن مندرس و پاره پاره اش را نشان داد .

۳۹ - دیمه گتور : در جنگهای نادر در داغستان مدتی افراد اردو دچار بی پولی شدند، بالاخره نادر اجباراً دستور داد در روی پوست شتر سکه بزنند و بجای مسکوک نقره صرف و خرج نمایند، روی سکه های چرمی این عبارت را نقش کردند . پوست شتر . حکم نادر . دیمه گتور (یعنی حرف نزن و قبول کن) و مدتی این سکه رایج بود .

۴۰- توطئه محمدشاه : هنگام توقف نادر در دهلی، محمد شاه توطئه ای ترتیب داده و عده ای را مسلحانه آماده نموده و بانان دستور داد در مجلس ضیافتی

که از نادرشاه دعوت میکند موقعی که مقتضی بداند با علامت کف زدن آن عده فوراً حمله نموده و کار نادر را بسازند. حمله کنندگان در تمام مدت تشکیل مجلس هر چه منتظر صدای کف زدن محمد شاه شدند خبری نشد، پس از پایان مجلس علت را از او پرسیدند. گفت قیافه مردانه و هیکل قوی و هیبت نادر چنان در من نفوذ و تأثیر کرد که یقین داشتم با کف زدن من نادر قبل از همه کار مرا ساخته و بهلاکت خواهد رسانید، لذا مقهور سیطره او شدم.

۴۱ - تلمتین پیر مرد: اوقاتیکه نادر در جوانی در شمال خراسان ساخت و تازهای داشته و با تر کمانان و ازبکان در پیکار بود، پیر مردی باورسیده و چون بنیه قوی و بازوان سلطنت و روح سلطنتی او را دید بدو گفت حیف و بسیار مایه تأسف است که این افکار بلند و جثه نیرومند و بازوان توانا و روح جنگجویی تو صرف زد و خورد های محلی بشود. در صورتیکه باید همت خود را در جنگ با دشمنان کشور که پایتخت را بتصرف دارند و از هر گونه ظلم و ستمی فرو گذاری نمیکنند مصروف داری. این بیانات چنان در روحیه نادر نفوذ پیدا کرد که از همانجا الهام گرفت و خود را برای دفع دشمنان ممالک آماده و مهیا ساخت.

۴۲ - نفوذ حکم نادری: نگارنده در دهلی ضرب المثل حکم نادری را شنیدم که در آن شهر ساری و جاری است و از این حکایت بدست آمده است. پس از آنکه نادر حکم کرده مجازات عمومی و انهدام شهر موقوف شود، نستمچیان با سرعت هر چه تمامتر فرمان نادر را بسپاهیان اعلام داشتند. این حکم چنان با سرعت اجراء شد که میگویند: سر بازی يك لنگه گوشواره زنی را رفته بود، بمحض اینکه فرمان نادر را شنید از کندن لنگه دیگر گوشواره آن زن دست برداشت. معروفست که آن زن نزد نادر آمد و لنگ دیگر گوشواره را تسلیم وی نمود. نادرشاه سر باز را احضار و پرسید چرا فقط يك لنگه گوشواره را برده و از دیگری صرف نظر نموده ای، سر باز جواب داد چون خواستم يك لنگه دیگر را بر بایم حکم ترا شنیدم و دست از غارت برداشتم.

استاد دانشمند آقای محمود فرّخ ادیب و شاعر توانای خراسان در مسابقهٔ فتح دهلی این حکایت را بهترین وجه بنظم آورده است :

شنیده ام که زنی نزد شه شکایت کرد

گرفته در کف یکتای گوشوار گهر

که بردید یکی گوش من سپاهی و برد

(گنجه امان تو) زین گوشواره تای دگر

بامر شاه بلشکر منادی آوا داد

که گوشواره فراز آرد آنکه برد ایدر

یکی سپاهی آورد پیش و شه پرسید

که از چه بردی این يك نبردی آن دیگر

جواب داد که چون خواستم ربود آن نیز

مجال غارت و یغما بنا گه آمد سر

غریو کوس امان شد بلند از در شاه

روا نهاداشتم آزیده چنك غارتگر

نفاذ امر و نظام سپاه بود چنین

که بُد مقدّمة الجیش او همیشه ظفر

۴۴ - ماهی سفید چهار شاخ : نادر پس از فتح مشهد مردم را برای

عملی ساختن خیالات آیندهٔ خود و جنک با افغانان بیدار میکرد و مانند اردشیر

بابکان هر شب خوابی میدید و در تعبیر آن جوابی میشنید . از آن جمله شبی

در خواب دید که يك مرغابی با ماهی سفید چهار شاخی بنظروی در آمد مرغابی

را نشانهٔ تیر کرد کسانیکه باوی بودند هر چه کردند ماهی چهار شاخ را

بچنك آوردند نتوانستند، بالاخره نادر بسهولت او را گرفت، تعبیر کنندگان گفتند

که دلالت دارد بر رسیدن تو بتخت سلطنت . میرزا مهدیخان میگوید که چهار

شاخ ماهی عبارتست از چهار مملکت ایران و خوارزم و هندوستان و تهران که

بدست او مفتوح شد .

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 اجمعين
 اني اعلم ان الله قد جعل
 في دينه حلالا وحراما
 فاحذر من الحرام
 وابتغ الحلال
 عسى يرحمك الله
 محمد بن احمد
 كاتب

تصوير شماره شصت و يك

۴۴ - بزدلی و شجاعت : روزی نادر با عده‌ای از خواص بشکار رفت

و تا عصر آن روز نادر شکاری بدست نیاورد. یکی از خواص که بدنبال شکار بود در بیابان مردی دهاتی را دید که یوز پلنگی شکار کرده و کشته است، او را خرید و نزد نادر آمده و گفت شکار کرده‌ام. نادر از او بعید دانست و او را تهدید کرد که اگر کار تو نباشد مجازات میشوی. آنگاه او را نزدیک خود خواند و غفلتاً با صدای خشن و وحشتناکی او را ترساند، آن مرد از شدت ترس رنگش سفید شده و با حال ضعف بزمین افتاد، آنگاه نادر در صدد تحقیق بر آمده و بالاخره مرد دهاتی شکارچی را پیدا کرد و برای تحقیق و امتحان او را بنزدیک خود خواند و همان نهب و صدای ترسناک را باو داد. آن مرد فوری گلوی نادر را گرفت و بدفاع پرداخت. سپس نادر گفت چنین مرد شجاعی باید چنین حیوان درنده‌ای را شکار کرده باشد، او را انعام داده و آن مرد دروغگو را تنبیه کرد.

۴۵ - جنگ با پلنگ : نادر شب قبل از جنگ با عبدالله پاشا کوپراغلو

در زنگی چای ایروان که عده سپاهیان عثمانی خیلی بیش و چندین برابر قوای ایران بود، در عالم رؤیا بخواب دید که جا نور مهیبی شبیه بپلنگ وارد خیمه شده و باو حمله مینماید نادر، بدفاع پرداخت و پشت کردن حیوان را گرفته بود. آن حیوان نادر را بزانو در آورد ولی پاهای جانور قائم و بر پا ایستاده بود. نادر در حالیکه با حیوان در ستیز بود لشکریان را به امداد و کمک خود اشاره کرد، لکن هنوز لشکریان بکمک او نرسیده بودند که نادر بقوت بازو حیوان را از پای در آورد. صبح آن روز قبل از شروع بجنگ نادر خواب خود را بسردازان نقل کرد و آنانرا بمرده فتح و ظفر امیدواری داد و همین عمل موجب شکست قوای عثمانی گردید.

۴۶ - حاضر جوابی : در ملاقات نادر شاه با سید هاشم از علمای نجف

مشهور بخارکن (زیرا از شغل خارکنی ارتزانی مینمود) بوی گفت شما همت کرده‌اید که از دنیا گذشته‌اید. سید فوری در جواب گفت همت را شما کرده‌اید که از آخرت گذشته‌اید.

۴۷ - شانس و اقبال : هنگامیکه قوای ایران در مستحکم گنجه را در

تصویر شماره شصت و دو

محاصره داشت، خیمه نادر در نزدیکی حصار دژ در تیررس دشمن قرار گرفته بود. نادر دستوراتی از سنک در جلو خیمه بسازند، روزی که در خیمه به بستر استراحت غنوده بود ناگاہ از جای جست و از خیمه بعزم دیوانخانه بیرون آمد، بمحض خروج نادر از چادر گلوله توپ دشمن از آسمان یکسره بداخله خیمه و در بستر نادر افتاد که خیمه و بسترو هر چه در آن بود منهدم گردید و نادر بسلامت ماند.

۴۸ - تعمیر بقعه حافظ : نادر پس از شکست افغانه و خارج کردن آنان

از شیراز چندی در آن شهر توقف کرد. در این موقع شخصی اندیشه مند برای نادر از کتاب حافظ فال گرفت و این غزل آمد :

سزد که از همه دلبران ستانی باج

چرا که بر سر خوبانِ عالمی چون تاج

ز چشم مست تو پر فتنه جمله تر کستان

بچین زلف تو ما چین و هند داد خراج

دهان شهید تو داده بآبِ خضر بقا

لب جو نوش تو برده ز قند مصر رواج

نادر را این فال مناسب خوش آمد و دستور داد بقعه او و همچنین بقعه شاه چراغ

را تعمیر کردند.

۴۹ - کاردانی سربازان نادر : در موقع حمله قوای ایران به بغداد که

در جنگ نیکچه منجر بشکست عثمانیان گردید، یکی از سربازان ایرانی موسوم

به بند علی افشار یکنفر از عثمانیان را کشته و سر او را بگردن اسبش آویزان

کرده و سر گرم جنگ شد و از قشون دور افتاده تا شب فرارسید و راه را گم کرده

و در صحرا سرگردان و در تمام شب راه پیمائی میکرد، بالاخره صبح روز بعد خود

را در کنار حصار بغداد دید و چند سرباز عثمانی از دور میامدند. بند علی سر را

در گوشه پنهان کرده و با نهایت زبر دستی و خونسردی با آنان گفت که از طرف

نادر مأمورم با حمد پاشا پیغام برسانم. سربازان دشمن او را با احترام تمام نزد احمد

پاشا بردند. بند علی پس از رو برودن با احمد پاشا از قول نادر گفت شاه میگوید

این وضع شایسته نیست یا از حصار بیرون آمده و جنک کن و یا بتسلیم شهر اقدام نما. احمد پاشا در جواب گفت بنادر شاه بگو اختیار ممالک ایران بدست تست و بهر قسم بخواهی میتوانی، ولی من باید از قیصر عثمانی برای سپردن بغداد و یا جنک دستور بگیرم و اختیاری از خود ندارم. سپس احمد پاشا او را با پذیرائی گرم با عده‌ای از سربازان عثمانی بسلامت بتغوی ایران رسانیده و بدینوسیله سرباز ایرانی خود را از مرگ حتمی نجات داد.

وقتی این خبر بنادر رسید سرباز را بواسطه کار دانیس تشویق نموده آنگاه سر کرده دیار بکر را بنام فتاح نزد احمد پاشا فرستاده و گفت که پیغام سرباز از جانب من نبوده بلکه وی برای نجات خود این نقشه را درست کرده است.

۵۰ - تپه حاجت روا : در نزدیکی همدان تپه مرتفعی است بنام تپه حاجت روا که از قدیم الایام مردم همدان برای بر آوردن حاجات خود بالای آن میرفتند. نادر شاه در یکی از جنگهای با عثمانی قبل از شروع بجنگ روزی با سرداران خود بآن تپه رفته و با قاپ (استخوان سر دو زانوی چهار پایانست که در خراسان آنرا بجول و بعربی کعب نامند) تفأل میزند و میگوید اگر پس از انداختن قاب بهوا روی دوشاخ بزمین ایستاد که در این جنک فاتح میشویم. قاب را بهوا انداخته و اتفاقاً روی دو شاخ بزمین ایستاد. نادر شاه از این تفأل خوشحال شده و در آن جنک شکست فاحشی بقشون عثمانی داد و از آن زمان آن تپه معروفیت بیشتری پیدا کرده و نادر ساختمانی در قلعه آن بنا نمود.

۵۱ - وحشت از نادر : یکی از سرداران نادر که در منزلش بود از طرف نادر احضار شد. سردار هراسان و وحشت زده گردید. چون زنش او را بدین حال می بیند میگوید چرا ترسان هستی من بازن نادر رابطه دارم و او هیچ ترسی از نادر ندارد. سردار جواب میدهد که زن نادر حق دارد که از او نترسد زیرا او را همواره ساده و بی پیرایه می بیند ولی من نادر را با تاج و اسلحه و شکوه جلال بنا بر این حق دارم که هراسان باشم.

۵۲ - شاهه نادر : یکنفر در گزی اهل درونگر (۳۰ کیلو متری در گزی)

برای تظلم و دادخواهی از تعدیات حاکم باصفهان نزد نادر میرود و يك من برنج درونگر برای پیش کشی با خود میبرد . در اصفهان دسترسی بحضور نادر پیدا نکرد و ناچار به آشپزخانه نادر رفته و تقاضا نمود که برنج تقدیمی او را برای نادر قبول کنند . آشپز برنج را گرفته و همان شب برنج را طبخ کرده نزد نادر میبرند . همینکه بشقاب پلو را نزد نادر می آورند نادر میگوید مگر کسی از درونگر اینجا آمده است ؟ زیرا برنج پلو محصول درونگر است . جواب میدهند یک نفر آمده و یکمن برنج آورده . نادر از شامه تیز خود خوشحال شده و شاکی را احضار کرده و در نتیجه رسیدگی بشکایت او حاکم را معزول و شاکی را بحق خود میرساند .

۵۳ - شہامت کیمور کور : در یکی از جنگهای نادر با ترکمنهای خوارزم شخصی که رئیس یکی از قبایل ترکمن و بسیار شجاع بود بنام کیمور (شاید مخفف کیومرث باشد) معروف به کور (زیرا از يك چشم نابینا بوده) بعنوان گرو همراه خود میآورد تا هیچگاه ترکمنهای او رگنج که آن زمان مرکز خوارزم (خوارزم همان خیوه بوده است) عبوده بدشت اٹک و در گزتهاجم ننمایند . اتفاقاً چندی بعد ترکمنها بدشت در گزحمله میکنند . نادر علت هجوم ترکمنها را از کیمور کور میپرسد ، وی جواب میدهد : من نمیدانم میلشان بوده است . نادر میگوید : تو . . . میخوری نمیدانی . جواب میدهد : خان آقا (در آن زمان سردار و سلطان را خان آقا میگفتند و گویاکلمه خاقان دراصل خان آقا بوده است) . . . را مرغ میخورد و مرغ را غول میخورد (غول باصطلاح ترکمنها همان غلام و اسیر ایرانی است که در جنگها و تهاجمات بنواحی شمال ایران بمحال خود می بردند و خرید و فروش میکردند) نادر از شہامت و شجاعت او خوشش آمده و درمقابل جسارتیکه نمود او را بخشود .

۵۴ - حسن انضباط : در جنگهای قفقاز چند نفر از سرداران درمجلس شب نشینی و عشرت نادر حضور داشتند . روز بعد یکی از آنان که از طایفه قرقلو (قرخلو افشار) و بسیار مقرب نادر بوده در حضور نادر لبخندی زد . نادر دستور داد

سلماننی آمده و دندانهای جلودهان او را کردند . و گفت اگر در مجلس تفریح آزاد هستی در مواقع رسمی وجدی باید مقید بوده و کاملاً رعایت انتظامات را بنمائی .

۵۵ - تفریح نادر: روزی نادر با گرفتگی احوال که باتفاق میرزا مهدی خان از پله های عمارتی بالا میرفت به او امر کرد که در ضمن بالا رفتن از پله ها باید مرا بخندانی و اگر مرا خنده نگرفت دستور قتل ترا میدهم . میرزا مهدی خان با گفتن قضایا و جملات خنده آور هر چه کوشش کرد در نادر اثری ننمود و او را بخنده در نیاورد، تا یکی دو پله به آخر مانده باخود زمزمه میکرد بطوریکه نادر میشنید، میگفت خدایا زحماتم فایده نبخشید و حالا اگر این (هر چه ناسزا و فحش بود برای نادر بزبان آورد) تا بالای پله نخنده سرم برباد میرود. از شنیدن این فحشهای آبدار نادر را خنده در گرفت .

۵۶ - مجازات سرباز نگون بخت : در جنگ کرناال هندوستان که قوای نادر در مقابل سپاهیان هندوستان اردو زده بود، از طرف نادر حکم میشود که شبها در اردو و چادرها خاموشی بوده و بهیچوجه روشنائی و چراغ نداشته باشند، در یکی از شبها که نادر باتفاق طهماسبخان جلایر در اردو مشغول گردش و سرکشی بودند، از دور روشنائی ضعیفی را در چادری میبینند. پس از رفتن بچادریکه روشنائی است مشاهده مینمایند که سربازی در عقب چادر نشسته و شمع کوچکی روشن کرده و مشغول نوشتن کاغذ است . نادر نزدیک او شده و از سرباز می پرسد چه مینویسی ؟ جواب میدهد کاغذی برای نامزد مینویسم . میگوید بخوان ، سرباز قرائت میکند . باینکه فردا جنگ با دشمن شروع میشود و اگر در جنگ کشته شدم این آخرین کاغذی است که برای تومی نویسم و ترا بخدای میسپارم . نادر سرباز میگوید : بدنبالش بنویس که شب است و اینک که برخلاف دستور نادر شمع روشن کرده ام و برای تو مشغول نوشتن کاغذ هستم چون بوظیفه سربازی عمل نکرده و مستحق مجازاتم لذا باخنجر شکم خود را پاره کرده و در همین مکان بزیر خاک میروم خدا حافظ ابدی . آنگاه در حضور نادر شکم خود را باخنجر درید و شبانه او را بخاک میسپارند .

۵۷ - شهر مناسب مکان : در نزدیکی همدان نادر در بالای تپه ای روی سنگی

نشسته و لشکریانش باقوای عثمانی در نبرد بودند. هوا طوفانی و سگی در مقابل نادر ایستاده و میرزا مهدیخان نیز آنجا بود، آنگاه نادر بمیرزا مهدیخان امر کرد که بمناسبت مکان و موقع شعری بسراید.

میرزا مهدیخان بالبداهه این بیت را ساخت و خواند:

هوامخالف وهمدم سك و نشیمن سنك بجای ناله مطرب صدای توپ و تفنگ

۵۸- تشنگی: هنگامیکه اردوی نادری از راه کرمان عازم مشهد بود، در

کویرلوت نزدیک طبس از بی آبی در مضیقه و سپاهیان از تشنگی در شرف هلاکت بودند، نادر مأمورین بطبس گسیل داشت و علی مردان خان که از اعراب شیبانی و مقیم طبس بود یک کوزه را شتر حامل آب تهیه و به اردوی نادر فرستاد و سربازان را از هلاکت نجات داد. بحکم نادر علیمردانخان حاکم طبس وقایعات گردید. و اعقاب او هنوز مقیم طبس هستند.

۵۹- مهر ساز نزدیک حمام: در کلات نادر قصد رفتن حمام میکند. در

حمام مهر سازی را میبیند و دستور میدهد مهری برای او حکاکی نماید که سه سوره قرآن و اسم او و نام پدرش در آن حک شود و میگوید تا از حمام بیرون بیایم باید مهر آماده و ساخته شده باشد. حکاک که میبیند دستور دهنده نادر شاه است فکر و هوش خود را از دست میدهد. شاگردش که حال استاد را هر اسناک می بیند میگوید بنویس:

یا ایها المزمّل قل اوحی تبارك نادر قلنی افشار فرزند میر مبارک

حکاک بهمین عبارت مهر را ساخته و نادر که از حمام بیرون میآید تسلیم وی

نمود و اجرت خود را دریافت از این ماجرا رهائی می یابد.

۶۰- زن نباید در کار مرد مداخله نماید: روزی یکی از زنان نادر که بسیار

در نظرش محبوب بود در یکی از کارهای نادر دخالت نمود و با اظهار نظر و عقیده تقاضا کرد که از اقدام بآن کار خودداری نماید. نادر بانهایت تندگی بوی گفت نباید زنان در کار من مداخله نمایند. آن زن نادم و از کرده خود پشیمان شد.

۶۱- زندگی سربازی نادر: گجین نزدیک میانج (میانه) در راه تبریز و تهران

مملکتی و سرانجام نمودن مصالح الاطلاق و منومات زاعت مرکاها از کم و دو بعد انعمه فرموده و چون شکر از نظر دست در فرموده باقی ریاست مفضلاً بر خوبان است
 دستا و سرانجام نمودن مصالح الاطلاق و منومات زاعت مرکاها از کم و دو بعد انعمه فرموده و چون شکر از نظر دست در فرموده باقی ریاست مفضلاً بر خوبان است
 در وقت بروز صراط سرتور رها و در وقت بروز صراط سرتور رها و در وقت بروز صراط سرتور رها و در وقت بروز صراط سرتور رها و در وقت بروز صراط سرتور رها
 که در آن بیخ شریف مدون از بابت حلال کاکین غفلت در وقت بروز صراط سرتور رها و در وقت بروز صراط سرتور رها و در وقت بروز صراط سرتور رها
 عظم الیوم صعبین و وقف فرموده در این وقت در ملک باقی موقوفه بقیه بقیه و بقیه بقیه بقیه بقیه بقیه بقیه بقیه بقیه بقیه بقیه بقیه بقیه
 برپا کند و سبب از بابت زیارت از بابت مکرور و سوم بطرف نظر اوقات شریفه و الدین بقیه بقیه بقیه بقیه بقیه بقیه بقیه بقیه بقیه بقیه بقیه
 و چون در وقت که سر سبب جام در آن مکان خلد تمام کلام حکم علامت خالصه و ثواب بار و شرح شریفه این شرح تاریخ تاریخ و در وقت
 نایب ناظر از کبریا و سوتی و در وقت شریفه از بابت شریفه این شرح تاریخ تاریخ و در وقت شریفه این شرح تاریخ تاریخ و در وقت شریفه این شرح تاریخ تاریخ

تصویر شماره شصت و هفت

کاروانسرائی شاه عباسی است. شبی نادر سواره یک‌گه و تنها در حالیکه هوا سرد و برف می‌بارید بیدار کاروانسرا آمد و با فریاد او کاروانسرا دار درب کاروانسرا را باز کرده پرسید خوراکی چه داری؟ گفت تخم مرغ. نادر دستور داد مقداری بپزد و خودش توبره اسبش را گاه و جور یخته و به گردن اسب بست. سپس مختصر غذا خورده و بکاروانسرا دار گفت تاموقعی که اسب خوراکش را تمام کرد او را از خواب بیدار کند و جل اسب را بروی خود انداخته خوابید. پس از آنکه خوراک اسب تمام شد کاروانسرا دار او را بیدار کرد. نادر فوری بر اسبش سوار شده و بکاروانسرا دار گفت قریباً عده‌ای سر باز باینجا خواهند آمد بآنها بگونا نادر دستور داد که بهیچوجه در آنجا توقف ننمایند و بلافاصله حرکت کنند. چون کاروانسرا دار نام نادر را شنید نبر خود لرزید، نادر چند سکه پول باوداده روان شد. پس از چندی که سپاهیان بدانجا آمدند بمحض اینکه کاروانسرا دار پیغام نادر را با آنان رسانید بلا تأمل بحرکت خود ادامه دادند.

۶۲- جواب دندان شکن : شخصی حکایت میکرد که چندی قبل مأموریت داشتم عده افغانی را راهنما بوده و بشیراز ببرم، چون در گلناباد رسیدیم یکی از آنها بانشاطی فوق العاده گفت در این محل بود که قوای افغان آخرین شکست را به قشون صفویه دادند. چندی نگذشت تا رسیدیم به زرقان هیجده کیلومتری شمال شرقی شیراز، من بهمان گوینده افغانی در گلناباد گفتم در همین محل بود که نادر شاه آخرین فرد افغانی را از میان برد.

۶۳- اطاعت قورباغه‌ها : نادر شاه در یکی از شهرهای مازندران شب در قصری خوابیده بود، سر و صدای قورباغه‌های استخر مجاور عمارت مانع خواب او بود، بمیرزا مهدیخان دستور میدهد که قورباغه‌ها را بی صدا کند. چون حکم نادری حتمی الاجر است، میرزا مهدیخان تمهیدی می‌اندیشد و دستور داد چند گوسفند کشته و روده‌های آنها را بیرون آورده و باد کرده در استخر بیندازند. قورباغه‌ها از ترس اینکه مار است همه بی صدا و خاموش و هر یک بگوشه‌ای خزیده و ساکت میشوند.

سفر الیه حسین وقت فرمود در این وقت در سبک وقت نمودن چنانکه بتصرف ایچا ستون غنیمت بود که در معرفت بر او نه
 بر پند و مبلغ و دست نیامد تیریزی از بابت مکر و موم بهر فطرت خداوند شیر خدای الدین فایز حکیم بقصد فقه که در سخن بگفت در شب چرخ مبارک که فزاد
 در وقت چنانکه در مبلغ شام در امکان فخر است تمام بلاوت کلام حکام است تمام نمود و ثابت بار و اح شیر خدایان برین کتاب است تمام
 نایت از راه بر سرفی و منزل از تفسیر و تبدیل مرکب از مباحثین مشاغل مفصل که مشف بعد از است با ما با ایچا علی که متونی شریف است
 چیزی از مجلس فریاد مذکور از مصارف معرزه زیا و ایچا علی که متولی فیما بین ارباب استحقاق تعلیم و چنانچه بسبب از است تمام کسری در حال است
 در فای مصارف نماید آنچه باشد و تسبیح و تعظیم است و در اولین وقت فقه که تسبیح یکصد سی تومان است از راه تیریزی که بتفسیر فقه است
 فتاوی بسکه و کاین مقصود غایت فرموده بودند بر کار وقت فرموده است که هر وقت سیصد هزار و در پیش طمع است که فتاوی بر روی
 سکه و کاین مقصود است از ایشان اتحا و تمایز و کهنه و کهنه است از مباحثین سکه و فقه کور در هر رشت با خود مقصود از نه تا اکتفا است
 از وقت و فقه متون و کور پس اند و چنانچه در راه مبارک و کاین فتاوی و توفیری است و آن است از راه ارباب که فتاوی بر روی است
 و کاشته است از مصلحت ما حجت ایچا بر گاه می لغف مرده وقت شریعا مقصود نباشد و سپین شریعتی فرمود که ایچا ایچا متولی شریعتی است
 در صورتات بر روی و ایچا از وجه حسن نماید و صورتی بطلب و دیاری فتح کند و موقوفات از راه متولی است ایچا در هر وقت
 و فوات آثار از ده سپین باشد که ایچا بر آن متولی شریعتی مقصود رفیع و عظیم است از راه متولی است ایچا در هر وقت
 ایچا در وقت ایچا در وقت مسعوده فویچ که بر مسعوده و تعقیب است ایچا که بر مسعوده وقت سبب شریعتی است ایچا در هر وقت
 ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت
 ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت
 ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت ایچا در وقت

تصویر شماره شصت و هشت

۶۴- انتقام : هنگامیکه فتحعلی شاه قاجار بخراسان آمد و نادر میرزا پسر شاهرخ نواده نادرشاه در مشهد بود دستور داد او را بقتل رسانیدند و این جمله را بارها میگفت که نادرشاه فتحعلی خان قاجار را در مشهد کشت و فتحعلی شاه از نادر میرزا انتقام گرفت .

۶۵- غذای سربازی : نادر در جنگهای قفقاز شنید که افغانها زهرات بسوی مشهد آمده و شهر را در محاصره دارند . نادر با عجله بسوی مشهد میآمد در نزدیکی نیشابور بکاروانسرائی داخل شد و از سزایدار پرسید خوراکی چه داری ؟ آیا آرد و شیر و روغن داری ؟ کاروانسرا دار برای او حاضر کرد . نادر شخصاً آنها را مخلوط نمود و تفت داده و سه گلوله بزرگ درست کرده از يك گلوله مقداری خورده و بقیه را در خورجینش گذارده و دو گلوله دیگر را بکاروانسرا دار داد و گفت چند نفر از سواران هر وقت بدینجا آمدند بآنها بده و بگو نادر گفت هیچ تأمل نکنند و در دیزباد خود را بمن برسانند کاروانسرا دار بدستور نادر عمل کرد .

۶۶- اثر تهدید در چهارپایان : در جاده صعب العبور کوه الله اکبر در نزدیکی درگز هنگام عبور قوای نادر چهارپایان ارا بهای توپها را قادر نبودند بیالای کوه ببرند، بالاخره سربازی پیشنهاد کرد اگر نادرشاه مرا امان دهد کاری میکنم که چهارپایان توپها را بفراز کوه ببرند . چون باو امان داده میشود سرباز شلاق را بجان اسبها و قاطرها کشیده و بسختی آنها را زده و شروع میکند بفریاد کردن و ناسزا گفتن بنادر و تهدید اسبها که اگر سستی کنند بحکم نادر تلف خواهند شد ، با این فحاشی و تهدید اسبها بایورش فوق العاده توپها را بسر کوه می‌رسانند .

۶۷- بوی خون : در جنگهای داغستان روزی نادر در حین اشتغال بجنك برای صرف ناهار کنار رودخانه ارس روی تخته سنگی نشسته در حالیکه آستینهایش بالا زده و شمشیر خون آلودش را روی زانویش گذارده و پیازی را خورده کرده با مقداری نان مشغول خوردن غذا بود . در این میان سفیر روس را بحضور طلبیده و باو میگوید بفرماندهان قوای روس که در شهرهای متعلق بایران اقامت دارند ابلاغ کن چنانچه فوراً تخلیه نکنند و بخاک روس نروند بهمین حال که می بینی بآنها حمله کرده

و همه را کشته و جسدشان را بدریاریخته و سرهایشان را نزد امپراطور روسیه خواهم فرستاد. سفیر بامپراطور روس گزارش میدهد که نادر را دیدم در حالیکه لباسش بوی خون میداد و مصلحت در آنست که قوای روس هرچه زودتر ایران را تخلیه نمایند. پس از صدور فرمان امپراطور قوای روس بدون جنگ و خونریزی تمام شهرهای ایران را تخلیه و بتصرف نادرشاه دادند.

۶۸- بزباربر : برای مسدود کردن هر گونه راه و مفری در کوههای حصار کلات و ساختمان برجهای دیده بانی چون برای حمل آب و ساروج چهارپایان قادر بر رفتن بالای کوه نبودند دستور داد به وسیله بزها آب و مصالح ساختمانی بقلل کوهها حمل شود. بدینوسیله برجها ساخته شد و راههای فرعی مسدود گردید.

۶۹- دربند کشتنی : یکی از دربندهای کلات موسوم است بدر بند کشتنی. این نام بدین جهت است که یکی از سر بازهای مستحفظ این دربند می بیند زنی با چند گوسفند از آنجا عبور میکند سر باز ظرفی نزد زن برده و تقاضا مینماید مقداری شیر از گوسفندان باو بدهد، آن زن میگوید سر گوسفند را نگاهدار تا من برای شیر بدوشم. سر باز بز زمین نشسته و سر گوسفند را گرفتد و زن برای سر باز مشغول دوشیدن شیر میشود. در این میان چشم سر باز بپاهای برهنه زن میافتد و از روی سوء نیت با دودست پاهای زن را میگیرد. زن در خشم شده و دودستی بسر سر باز دویدد و خود را نجات میدهد. خبر سر بازهای دیگر و خانواده زن و حاکم دلات میرسد ولی برای حفظ آبرو قضیه را مسکوت میگذارند. رئیس طایفه زن که مطلع میشود بدر بند آمده و سر باز را ضمن بردن بالای کوه بازخواست میکند، آنگاه غفلتاً او را از بالای کوه پرتاب کرده به لاکت میرساند. رئیس طایفه یکسره بمشهد نزد والی از حاکم شکایت میکند، والی خراسان او را تشویق نموده با پاداش و حکم حکمرانی بدلات میفرستد و از آن زمان آن دربند بدر بند کشتنی معروف شد.

۷۰- گنجینه های کلات : نقاطی که در قتل مرتفعه حصار دلات برای مخازن جواهرات و نقدینه ها معین کرده بودند محمولات بوسیله اسرا حمل میشد و سپس آنان را به لاکت میرسانیدند تا کسی از محل آنها آگاه نشود و در هر مخزنی یک نفر

تنها و بدون عائله برای نگاهبانی انتخاب میشد که دیگر راه برگشت نداشت و آب و آذوقهٔ او را مأمورینی از پائین قله برای او میآوردند و او از بالای کوه باطنایی بالا میکشید، روزی دید از پائین کوه اشخاص ناشناسی برای او غذا آورده اند و فریاد میکنند که طناب را پائین بیندازد تا نان و آب باو بدهند. مأمور فهمید که آنان قصد سوئی دارند لذا طناب نفرستاد و آنقدر در گرسنگی و تشنگی ماند تا هلاک شد و اکنون نیز معروفست که مقداری از جواهرات و نقدینه در کلات هست که از محل آن کسی اطلاع ندارد و فقط گاهی در شزارها بواسطهٔ سیل و در دامن کوهها تك تك پول نقره پیدا میشود.

۷۱ - تخلف از فرمان : در یکی از جنگها نادر سرداری را با عدهای از قوا مأموریت میدهد تا پلی را که احتمال عبور دشمن از آن میداد نگاهداری نموده از تصرف آن پل بوسیلهٔ دشمن جلو گیری نمایند. سردار با قوای کافی بطرف پل عزیمت و پس از گذشتن از آن پیشروی کرده و با حملهٔ شدید قوای دشمن را شکست داده منهزم مینماید و تصور میکرد که حسن خدمت او مورد تحسین نادر قرار گیرد ولی پس از آنکه بحضور نادر رسید نادر بوی سخت پسر خاش نموده و گفت تو دستور نگاهداری پل را داشتی چرا بدون اجازه دشمن حمله نمودی و فرمان داد او را از دو چشم نابینا کردند.

۷۲ - کمی نان : هنگامیکه نادر در شیراز بود شنید در اصفهان کمیابی نانست. یکی از نزدیکان نادر داوطلب شد که خود را در يك شبانه روز با اصفهان برساند. نادر فرمان حکومت وی را صادر و بلافاصله حرکت نموده و با عجله خود را صبح زود با اصفهان رسانید. نزدیک دروازه دید مرد پینه دوزی نشسته. حاکم جدید باو گفت چرا نان نداری! گفت پیدا نکردم حاکم فوری او را بواسطه بی عرضه گی در تهیه نان هلاک نمود و سپس وارد دارالحکومه شده حاکم قبلی را کشت و دستور داد تا من بحمام میروم و بیرون میایم باید در تمام شهر نان فراوان باشد و الا تمام نانواها را بقتل میرسانم. برای اینکه قدری بیشتر در حمام بماند مقداری حنابرای خضاب

ریش خود برد و پس از يك ساعتی که از حمام بیرون آمد دید در تمام شهر نان فراوان گردید و خطر کم یابی نان رفع شد •

۷۳- از دنیا گذشته : در کتاب منتخب التواریخ ذکر شده که یکی از علما

بنام سید باقر خلخالی در خواب دید که در صحن نجف کرسی نوری نصب کرده اند و حضرت علی علیه السلام در بالای آن نشسته و مردمانی نورانی در اطراف آن حضرت ایستاده اند ناگاه دید آن حضرت اشاره فرمود که آن مرد را بیاورید بعد از آنکه ای پادشاه با سطوت و مهابت نادرشاه را حاضر کردند و او مثل میت در مقابل حضرت ایستاد . حضرت در مقام مؤاخذه و عتاب بر آمده و جمله از زلات و عثرات او را ذکر و او را خیلی ملامت و مذمت فرمود و در آن حال نادر شاه را حالت تسلیم ظاهر بود پس از آن نادرشاه سر بلند کرده و عرض کرد یا ولی الله اذنم بدهید که کلامی عرض کنم ، فرمود بگو • عرض کرد یا امیر المؤمنین آنچه فرمودی زیاده بر این اعتراف دارم و زلات خود را حصر نتوانم کرد . لکن با وجود همه اینها کاری کرده ام که میخ بچشم اعداء تو کوبیده ام و ناصبیان و دشمنان تو را و دشمنان شیعیان تو را کور کرده ام . فرمود چه کرده ای؟ عرض کرد تعمیر این قبۀ مبارک و ایوان مقدس و تذهیب آن بنحوی که شعاع آن عرصۀ امکان را روشن دارد چون حضرت این سخن را شنید متوجه بکسانیکه در اطراف او بودند شده و فرمود راست میگوید او را ببرید بمکانیکه از برای او مهیا شده پس آن گروه او را بردند بآن ضلعی که حضرت اشاره فرمود سید مذکور گفت منم بر اثر آن جماعت رفتم دیدم او را داخل بستانی کردند منم در عقب آنها داخل آن بستان شدم ، بستانی مشاهده کردم که مانند آن ندیده بودم • نادر شاه را دیدم که بلباسهای فاخر سلطنتی مخلع گشته و بر تخت سلطنتی نشسته من پیش او رفتم و سلام سلام کردم و او را تهنیت گفتم و از روی مزاح گفتم خوب خود را باین نحو از عقوبت معاصی نجات دادی گفت ای سید جلیل این سخن را بخندم امیر المؤمنین علیه السلام عرض نکردم مگر از روی حقیقت •

۷۴- فناخ قردی : هنگامیکه نادر برای تصرف تبریز و اخراج عمه سانی ها

بنزدیکی آن شهر رسید شنید که عسا کر عثمانی بدسته های هشت یا ده نفری تقسیم شده و در منزل رجال شهر تبریز سکنی کرده اند. نادر میزبانان را احضار و بآنها اخطار نمود که باید عثمانیان را در هر منزلی هستند بهلاکت برسانید و چنانچه وارد شهر شدم و شنیدم کسی در اجرای امر تسامح نموده است او را خواهم کشت. پس از برگشت میزبانان بشهر هرچه سر باز عثمانی که در منازلشان بودند یا کشته و یا از شهر خارج کردند و از آن زمان جمله فناخ قردی (یعنی میهمان کشته شد) زبان زد اهل شهر گردید و نادر بآسانی و بدون جنگ شهر را متصرف شد.

۷۵- کتف گوسفند : نادر در ایام طفولیت که در حوالی خوارزم اسیر ازبکان بود او را بیکنفر حشم دار خوارزمی فروخته بودند و او تعدادی گوسفند بنادر سپرده و هر روز در صحرا مشغول بشبانی بود. مدتها ارباب از افکار و گفتار و کردار نادر آثار بزرگی و بزرگواری مشاهده میکرد. تا شبی در خواب دید که نادر بسلطنت ایران رسیده و ازبکان را تارومار و گرفتار مصائب نموده است. آنگاه نزد نادر آمد و گفت اگر من ترا آزاد نمایم مرا چه تلافی میکنی؟ نادر گفت هر وقت سردار و سلطان شدم هر حاجت و تقاضائی داشتی انجام میدهم. ارباب گفت باین قولی که میدهی علامت و نشانه ای بمن بده نادر استخوان کتف گوسفندی را پیدا نموده روی آن خطوطی باسنک کشید و بارباب داد. سپس ارباب او را رها کرد و بوطنش روانه نمود.

سالها گذشت نادر بمقام سپهسالاری و سلطنت رسید تا پس از فتح هندوستان برای سرکوبی ازبکان بخوارزم و بخارا عزیمت کرد و پس از تصرف آن سرزمین بخوارزم رسید. در این اثناء ارباب وفات یافته بود و هنگام فوت جریان قضیه را برای پسرانش حکایت کرده و کتف گوسفند را بآنها داده و گفت هر گاه چنین شخصی بخوارزم آمده و شما دچار مصیبتی شدید با نشان دادن این کتف از او استمداد و تقاضای مساعدت نمائید.

نادرشاه در خوارزم حکم بدستگیری سر کشان ازبک داد و در این موقع پسران ارباب برای نجات خود گفته پدر را بیاد آورده و کتف گوسفند را بر سر چوبی کرده و همه برادران در دنبال او افتاده نزد نادر میرفتند و جمعی دیگر از ازبکان نیز بدور چوب علامت نجات افتاده و بحالت اجتماع بجایگاه نادر رفتند و پس از حضور علامت کتف گوسفند را نشان داده و قول و تعهدی که او پیدرشان داده بود عرضحال نمودند • نادر شاه بنا بقول و عهد خود کلیه کسانی را که بدور چوب گرد آمده و متوسل شده بودند دستور زهائی داد و بدین وسیله همگی آنها نجات یافتند •

۷۶- تاج بخشی : معروفست پس از غلبه نادرشاه بر محمد شاه و پذیرائی از او در دهلی روزی نادر در مجلسی کلاه تاج محمد شاه را که جواهری گرانبها داشت برداشته و بر سر خود گذارده و کلاه خویش را که در میانش آهن بود بر سر محمد شاه نهاد که تابینی او را فرا گرفت و محمد شاه بشکرانه این سلطنت بخشی خزائن دویست و پنجاه ساله هندوستان را تقدیم وی نمود •

۷۷- من سنک مر مر می کشم : نادر میرزا در صفحه ۸۹ تاریخ تبریز پس از توصیف معدن سنک مر مر تبریز که در دهکده داش دن • (بمعنی سنک تراش) واقع در دهخوار قان است می نویسد: همانام من نادرشاه فرمان داده بود که سنک های بس بزرگ از معدن بریده و بخراسان حمل نمایند که در شهید رضا علیه السلام و مقبره خود و بناهای کلات بکار برند • برخی را برده بودند و بسیاری برای بود و بعضی بمعدن مانده بود که آن شاهنشاه را شهید کردند • سنکها هر جا که بود همانجا بماند • و اضافه میکند که من از دود ای بیاد دارم که نهای مطربه با حرارت و صوتی تمام این شعر را از زبان کاهو هائیکه حامل آن سنکها بودند می سرودند • من سنک مر مر می کشم - از جور نادر می کشم •

۷۸- قدرت نادری : پس از قتل عام در دهلی زن هندی با یک جمیده جواهر نزد نادر آمده و تقاضا میکند که جواهرات آن سر بازان اعطا گردد • نادر علت را می پرسد • زن پاسخ میدهد هنگامیکه سر بازان مشغول غارت بودند دو نفر سر بازان

در خانه او ضمن غارت جعبه جواهر را یافته و همینکه درب آنرا باز کرده و میخواستند جواهراتش را بین خود تقسیم نمایند صدای منادی تراشنیدند باینکه فرمان شاه قتل و غارت موقوفست آندونفر فوراً برخاسته و دست از غارت برداشته و جعبه را با جواهر همانجا گذاشته از خانه بیرون رفتند. لذا پپاداش این قدرت تو و انضباط سربازانت این جعبه را تقدیم مینمایم *

۷۹- غم و شادی نادر : هنگامیکه نادر بسلطنت رسید و لباس فاخری بر تن داشت دفعتهً خاطره‌ای بنظرش رسیده و پس از گریه‌ای که کرد دنباله آن خنده‌اش گرفت . میرزا مهدی خان که حضور داشت علت حالت گریه و خنده را از نادر پرسید . نادر در جواب گفت بیادم آمد هنگامیکه طفل سه‌ساله بودم و پدر و مادرم در نهایت عسرت و تنگدستی بسر میبردند من نیز لباس بر تن نداشتم ، پدرم نخپهائیکه مادرم چرخ ریسی کرده بود فروخته و قبائی برای من بسه قران خرید من آنرا به تن کرده و بکوچه رفته با بچه‌های دیگر که همه مرا ببزرگی قبول کرده و مطیعم بودند مشغول بازی شدم . *

یکی از بچه‌ها که در نزاع با بچه‌های محل دیگر از خود شجاعتی بروز داده و لباسش پاره شده و آنرا برده بودند لخت و عریان نزد من آمد من برای حسن خدمت و ابراز شجاعت او قبای نوی که در بر داشتم باو خلعت دادم . وقتی بخانه آمدم پدرم که مرا لخت دید بنای آزارم را نهاده و بسقف اطاق آویزانم نمود و من مدتی در حالیکه دست و پایم بطناب بسته بود آویزان بودم ، مادرم مرا نجات داد و امروز که می‌بینم پدر و مادرم نیستند که مرا باین جلال و حشمت ببینند محزون و گریانم و از طرفی که می‌بینم خداوند مرا از هر گونه نعمت و مقام مستغنی نموده خندان و شکر گذارم .

۸۰ - لیاقت و شایستگی : هنگامیکه نادر در اردوی مقیم خواجه ربیع در نزدیکی مشهد بود با فتحعلی خان در دستگاه طهماسب میرزا بر سر لیاقت و شایستگی مبارزه مینمودند، در یکی از چادرها که سرداران اجتماع کرده بودند گفتگو در این بود که لیاقت کدام یک بیشتر است یکی از سرداران گفت لیاقت

وشایستگی من از آنها بیشتر است و اگر موقعیت آنان را داشتم هر دو را از بین میبردم •

یکی از سرداران خبر آن مجلس را به نادر گزارش داد . نادر سرداریرا که چنین ادعا کرده بود بچادر خود احضار کرد و سوزنی خواست و بسردار امر نمود که شلوارش را ازپای درآورد آنگاه سوزنرا بکفل او فروبرد سردار ازجای جست و فریاد وحشتناکی کرد سپس نادرشلوارخودرا ازپای درآورد و سوزنرا بکفل خود زد ، چون کفل او از بسیاری اسب سواری و تاخت و تازهای زیاد پوستش ضخیم شده بود سوزن بهیچوجه در آن فرو نرفت و شکست. آنگاه روبه سردار نموده گفت خوشحالم که حالا فهمیدی لیاقت وشایستگی چیست ؟

۸۱- رفع تشویش : در یکی از لشکرکشی ها در وسط جاده میله ای بزمین نصب شده و روی آن نوشته شده بود که هر کس در راه از میله بجلو برود هلاک خواهد شد بدین جهت قشون و سپاه از حرکت ماندند. خبر بنادر دادند دستور داد آن میله را از جای کنده و بجلو سپاه حمل نمایند تا افراد سپاه بی تشویش خاطر بدنبال او به حرکت خود ادامه دهند •

۸۲- پذیرائی شاه از شاهنشاه : در یکی از مجالس در باری در دهلی ده برای پذیرائی نادرشاه با حضور محمد شاه هندی و عده ای از امراء هند تشکیل شده بود ناگاه پیشخدمت چای یا قهوه بمجلس آورده و بر حسب عادت نزد محمد شاه برد . پادشاه هند و امراء متوجه اشتباه پیشخدمت شدند ده چرا قبلا نزد نادرشاه نبرد. فوراً محمد شاه سینی را از پیشخدمت گرفته و خود نزد نادرشاه برده و گفت مقصود پیشخدمت این بوده که باید شاه از شاهنشاه پذیرائی دهند. بدینوسیله رفع سوء تفاهم نمود •

فصل نوزدهم

شرح تصاویر و نقشه‌ها

چون شرح هر تصویر و نقشه در ذیل آن بواسطه اینک در همان صفحه جا و محلی نداشت و ناچار باید بصفحات بعد نقل میشد و در نتیجه ارتباط مطالب کتاب از هم گسیسته و موجب تشویش ذهن خواننده میگردد لذا در این فصل با ذکر شماره هر تصویر و صفحه کتاب بشرح آنها مبادرت میشود .

تصویر شماره یک صفحه ۴۹ - نادرشاه بابتبرزین نقل از شماره هشتم سال سوم ابان ۱۳۲۹ مجله یغما صفحه ۳۲۹. تصویر مزبور در ضمن شرح حال نادرشاه است که تحت عنوان «نامه‌های طبیب نادرشاه» بقلم فرربازن **Frèr Bazin** که برای کشیش ما فوق خود پرروژه **Père Roger** نوشته شده و چون با تصویر شماره چهل و شش صفحه ۴۹۱ و ۴۹۲ سرآپرده نادر در اردو گاهها که شاید اصل آن ترسیم کشیش با زن باشد دیده میشود چنین بنظر میرسد که این تصویر هم در زمان او کشیده شده و بعدها در ذیل تصویر از طرف مؤسسه صاحب تصویر نوشته شده است عبارت ذیل تصویر کاملاً خوانا نیست و صحیح آن :

TAMAS KOULI KAN ROI DE PERSE

Tué à Cotchan le 20 Juin 1747

و ترجمه آن: (طاماس « باحذف ه، ب زیرا از قرار معلوم نادرشاه در اروپا باین اسم مشهور بوده « قلی خان پادشاه ایران - کشته شده در قوچان ۲۰ ژوئن ۱۷۴۷) است. مهریکه در او آخر دو سطر عبارت زده شده شاید مهر کتابخانه سلطنتی فرانسه باشد. توضیح آنکه نادر در ۲۲ نوامبر ۱۶۸۸ میلادی (۲۸ محرم ۱۱۰۰ هجری) متولد شده و در ۲۰ ژوئن ۱۷۴۷ میلادی (یکشنبه ۱۱ جمادی الثانی ۱۱۶۰ هجری قمری) کشته شده است.

تصویر شماره دو صفحه ۱۳ - نادرشاه نقل از مجله یادگار . جناب آقای علی اصغر حکمت نسبت بتصویر مزبور توضیح داده اند : از دفتر اسناد تاریخی پنجاب استخراج شده و می نویسند: در فروردین ۱۳۲۶ با اداره ضبط اسناد تاریخی پنجاب مراجعه نمودم. تصویر قلمی نادرشاه دیده شد که در بالای آن نوشته بود (نادرشاه پادشاه خراسانی) وضع قیافه و طرز لباس و رسم الخط فارسی که در بالای تصویر نوشته

شده همه قرائن محکمی هستند که این تصویر در زمان ویاقرب بزمان نادرشاه کشیده شده باشد . پرفسور . ل . شوپرا G . L . Chopra معلم تاریخ و رئیس آن اداره اطلاع داد که این صورت قطعاً معلوم نیست کی ودرچه تاریخ بتصرف آن مؤسسه

تصویر شماره شصت و نه

در آمده ولی آنچه مسلم است مابین سنوات ۱۹۲۶ و ۱۹۳۲ میلادی از يك مجموعه خصوصی و شخصی خریداری شده است. بهر صورت از آن تصویر عکسی برداشتم تا برای استفاده اهل ذوق منتشر شود. در زیر عکس بفرانسه نوشته شده (تصویر نادرشاه).
تصویر شماره سه صفحه ۱۹ - نقشه شهرستان در گز و کلات و حدود سازمان فعلی آن که نگارنده با ملاحظه نقشه‌هایی که در فرهنگ آن شهرستان بوده و تحقیقات محلی که در آن نواحی بعمل آورده ترسیم نموده و راههای اصلی و فرعی و قراء و قصبات معروف در عصر نادرشاه را در نقشه متذکر شده است.

تصویر شماره چهار صفحه ۳۳ - نقشه حصار کلات با نمودار آثاری که از سربازخانه و برجهای دیده بانی و در بندها و حوضها و عمارت شخصی نادر و عمارت خورشید و مجرای لوله آب مشروب در آنجا باقی مانده و ده قریه در داخل حصار و قراء و قصباتی که در خارج آن میباشد در نقشه نمودار است (نگارنده با توقف ممتد در کلات و مشاهده آثار موجود و تحقیقات کافی از مطلعین محل نقشه مزبور را تهیه نموده است).

تصویر شماره پنج صفحه ۳۶ - دهنه موسوم به در بند ارغونشاه (ارغوانشاه) که در جنوب غربی حصار کلات واقع و یگانه راه برای ورود و خروج از حصار است. در دربندهای دیگر بجز در بند نطفه که در شمال شرقی حصار و بطرف شوروی است رفت و آمد نمیشود. رودخانه موسوم به ژرف که از کوههای هزار مسجد سرچشمه میگیرد از این دهنه وارد حصار میشود و پیش از گذشتن از کنار چند آبادی و کبود گنبد از دهنه موسوم به **یکه توت** وارد خاک شوروی میگردد. نادر در دهنه مزبور پلی که دارای سه دهنه است و فعلا یکی از آن سه دهنه باقی است و در روی پل سربازخانه و برج و باروهای دیده بانی ساخته است.

تصویر شماره شش صفحه ۳۸ - گنبد کلات از کاشیهای بسیار زیبا و نفیس و کبود رنگ ساخته شده و ایوان آن بمسجدی متصل میباشد که معروفست نادر در سال ۱۱۵۵ ساخته و **یلنگتوشخان جلایر** فرزند فتحعلی خان جلایر که بخشدار کلات بوده در زمان سلطنت فتحعلی شاه قاجار آنرا تعمیر نموده. در زیر گنبد

تصویر شماره ۵۵۴۰۰

یلنگتوشخان مدفون و تاریخ سنك روی قبر او ۱۲۰۵ هجری است . آبادی که بنای گنبد در آن واقع و مرکز بخش کلات است بنام کبود گنبد کلات موسوم میباشد . تاریخ بنای گنبد و بنای آن و اینکه بچه منظوری ساخته شده با تحقیقات کافیه ای که در محل بعمل آمد معلوم نگردید .

تصویر شماره هفت صفحه ۴۰ - نادرشاه نقل از کتاب تاریخچه نادرشاه تألیف و . مینورسکی چاپ پاریس سال ۱۹۳۴ میلادی . در ذیل عکس مزبور نوشته شده « این تصویر از نسخه فرانسه شماره ۲۴۲۱۹ کتابخانه ملی پاریس برداشته شده .

تصویر شماره هشت صفحه ۵۶ - قریه کبکان مسکن اولیه نادرشاه که در دامنه کوه الله اکبر واقع و جاده فعلی مشهد - در گزار داخل آن میگردد .

تصویر شماره نه صفحه ۵۶ - دور نمای قریه دستگرد نزدیک درگز که زاد گاه

نادرشاه است . در طرف راست کنار تصویر که بر نك سفید نمودار است محل خرابه

بنای زاد گاه و مسجد متصل بآنست که بدستور نادر ساخته شده و بشرحیکه در

فصول جنگها و پایان کار نادر مندرج است نادر شمشیری از طلا بر فراز یکی از گلدسته های

آن بنا نصب نموده ، حاکی از اینکه شمشیر نادری برای انتقام از متجاوزین

بکشور ایران از این نقطه ظهور نموده است . نگارنده در چندین مرتبه باز دید محل

آثار بنا و خرابه آن و مقداری آجر و کاشیهای رنگارنگ را مشاهده کردم .

تصویر شماره ۵۵ صفحه ۵۹ - نادرشاه نقل از کتاب نادرشاه چاپ تهران ۱۳۲۴

دفتر روزنامه پرچم . اگر چه مأخذ آن کاملاً معلوم نیست ولی از شکل و شمایل آن

چنین بر میآید که شاید این تصویر متعلق بدوران سپهسالاری و قبل از رسیدن بمقام

سلطنت او است .

تصویر شماره یازده صفحه ۶۵ - نادرشاه نقل از کتاب نادرشاه تألیف لکهارت

سال ۱۹۳۸ میلادی . در زیر تصویر نوشته شده (تصویری از نادر مضبوط در موزه آثار

هندی ساوت کنسینگتن).

تصویر شماره دوازده صفحه ۷۲ - نقشه قسمتی از شمال خراسان که در

اوائل قیام نادر میدان تاخت و تازوی بوده نقل از کتاب لکهارت .

تصویر شماره هفتاد و یک

تصویر شماره سیزده صفحه ۷۶ - مجسمه نادرشاه • در ذیل آن نوشته شده (تصویر نادرشاه افشار که از روی مجسمه نیم تنه آن سردار بزرگ و شاهنشاه نامی ایران که در هندوستان در زمان وی از طلا ساخته اند برداشته شده است) و در پشت تصویر از قول جیمس فریزر قیافه و اندام نادر بطور خلاصه شرح داده شده است •

تصویر شماره چهارده صفحه ۸۸ - نادرشاه که در زیر عکس به لاتین نوشته شده (طهماس قلی خان صوفی ایران) توضیح آنکه در آن زمان اروپائیان پادشاهان ایران را بمناسبت سلاطین صفویه صوفی مینامیدند، بدین جهت نادرشاه را هم صوفی نوشته اند. تصویر مزبور از مجله اطلاعات ماهیانه ضمن گزارش مشروح مجلس دشت مغان از کتاب ابراهام خلیفه ارمنی بقلم آقای نصرالله فلسفی استاد تاریخ دانشگاه تهران تحت عنوان «چگونه نادر قلی نادرشاه شد» نقل شده است •

تصویر شماره پانزده صفحه ۹۳ - نقشه منطقه قندهار و نادر آباد و خط سیر حمله نادر، که مقیاس آن بر حسب میل انگلیسی (هر میل زمینی معادل ۱۶۰۹ متر است) میباشد. نقل از کتاب لکهارت.

تصویر شماره شانزده صفحه ۱۱۵ - نقشه نواحی هرات و لشکر کشی و جنگهای متوالی نادر در آن منطقه. نقل از کتاب لکهارت •

تصویر شماره هفده صفحه ۱۴۰ - نقشه جنگی نادرشاه در هندوستان در محلی موسوم به عظیم آباد و کرنال، در دو مرحله جنگی با نمایش محل و میدانهای جنگ و محل اردو ها و لشکریان ایران و هندوستان. نقل از کتاب لکهارت.

تصویر شماره هجده صفحه ۱۶۰ - عکس تابلو نقاشی رنگی نادرشاه که در یکی از سالونهای دربار سلطنتی تهران بدیوار نصب است. عرض و طول تقریبی تابلو ۱۵۰ × ۱۰۰ سانتیمتر میباشد. در تابلو نادرشاه را نشان میدهد که با دست راست تاج شاهی را بر سر محمد شاه امپراطور هند میگذارد و در دست چپ او تعلیمی (عما) کوتاهی است که در یک سرش قبه ای نصب شده. دو پسرش نصرالله میرزا و امام قلی میرزا در طرفین نادر در خود ایستاده اند. میرزا زکی منشی نادر با عمامه در طرف چپ وی نشسته

Handwritten text in a script, likely Urdu or Persian, enclosed in a rectangular border. The text is illegible due to the high contrast and grainy quality of the scan.

تصویر شماره هفتاد و دو

نام میرزا زکی در تابلو متصل بتصویرش نقش شده). در طرف چپ تابلو نیز نوشته شده (ابوالحسن ۱۱۸۹) بنا برین تابلو مزبور ۲۹ سال بعد از نادر تهیه شده است. •
 تصویر شماره نوزده ۱۷۷- عکس تصویر رنگی ومذهب موجود در کتابخانه آستان قدس رضوی. تابلو مزبور نشان میدهد که نادرشاه در تخت سر پوشیده ای (هودج) جلوس کرده و رجال ووزراء و سرداران در طرفین او با احترام تمام ایستاده و در پائین مجلس عملة شکوه و طرب در طرفین نشسته اند و در بیرون مجلس عدّه زیادی نیز اجتماع کرده اند. این تابلو با تابلو تصویر شماره ۲۰ از مرقعهای رنگی است که عبدالخالق نامی در شعبان ۱۲۶۰ هجری قمری با مرقعهای دیگری وقف و تقدیم کتابخانه رضوی نموده و بهر يك از دو تابلوی مزبور مهری زده شده باین عبارت: (وقف حضرت امام رضا کرد عبدالخالق . . . ابن ملا رضا ۱۲۶۰) یعنی یکصد سال بعد از نادرشاه. از قرائن چنین معلوم میشود که تابلوهای مزبور در زمان ویا کمی پس از قتل نادر تهیه شده است. •

تصویر شماره بیست صفحه ۱۸۷- مرقع رنگی ومذهب مجلس درباری نادرشاه است موجود در کتابخانه آستان قدس رضوی. وقفی عبدالخالق بشرخ مذکور در تصویر شماره ۱۹. این مجلس نشان میدهد که نادرشاه در صدر مجلس جلوس کرده و از قیافه اطرافیان که در کمال ادب واحترام ایستاده اند چنین معلوم است که شاید از رجال و سران ازبک و تاتار در بخارا باشند و دو نفر هم هدایا و تحفی در دست داشته و بحضور میآورند. •

تصویر شماره بیست و یک صفحه ۱۹۲- نقشه تعرض نادر شاه بترکستان و خوارزم با تعیین خط سیر لشکر کشی نادرشاه بدان منطقه و نمایش رود آمویه (جیحون) و پنج محلی که زدو خورد روی داده است. نقل از کتاب لکه پارت.
 تصویر شماره بیست و دو صفحه ۲۰۳- نادر از کتاب ترجمه کتاب نادرشاه تصنیف سرمارتیمر دیورانند انگلیسی. در زیر تصویر این بیت نوشته شده است:
 پهلوان ملت ایران شهنشاہ جهان راد نادرشاه زیب افسر و تخت کیان
 تصویر شماره بیست و سه صفحه ۲۱۰- عکس يك صفحه از قرآن مجید بخط

بایسنقر پسرشاهرخ و نواده امیر تیمور گورگانی متوفی در سال ۸۴۰ هجری قمری. طول و عرض متن هر صفحه ۱۰۳×۱۷۶ سانتیمتر موجود در کتابخانه آستان قدس رضوی. معروفست نادرشاه این قرآن را از سمرقند آورده و همیشه در لشکر کشی‌ها همراه میبرد. تقریباً در چهل سال قبل مقداری از اوراق مزبور از امامزاده شهر کهنه قوچان بدست آمده است (شاید قرآن مزبور در اردو گاه نادرشاه در فتح آباد نزدیک شهر کهنه قوچان و روز بعد از قتل نادرشاه که هرج و مرج شده و هر کس هر چه بدست میآورد میبرد چند برك از این قرآن هم بغنیمت بدست کسی افتاده و بعداً در محل امامزاده شهر کهنه برده و آنجا تقدیم کرده باشد). تصویر شماره بیست و چهار صفحه ۲۱۷ - نقشه کشور شاهنشاهی ایران در زمان نادرشاه با تعیین خط سیر لشکر کشی نادرشاه از اصفهان و کرمان و قندهار و کابل و پیشاور و سرهند و دهلی و مراجعت تا کابل و از آنجا عزیمت بدیز اسمعیل خان و غازیخان و شکار پور و عمر کوت و مراجعت بقندهار و هرات و قره تپه و اند خود و بلخ و شرچی و قراکول و بخارا و از آنجا بخیه و مرو و ایبورد و کلات و مشهد. نقل از کتاب لکه‌هات با مقیاس بمیل انگلیسی (هر میل زمینی معادل ۱۶۰۹ متر است).

تصویر شماره بیست و پنج صفحه ۲۶۶ - نقشه لشکر کشی نادرشاه بداغستان و شیروان و دربند و باکو با تعیین نقاط و شهرهایی که مورد تعرض نادر و برادرش ابراهیم خان قرار گرفته است. نقل از کتاب لکه‌هات.

تصویر شماره بیست و شش و هفت صفحه ۳۰۳ و ۳۰۴ - عکس عهدنامه یا وثیقه نامه یا محضرنامه دشت مغان که شرح و متن آن در فصل مجلس ملی و مذهبی بتفصیل ذکر شده. اصل آن در موزه ایران باستان در تهران موجود است.

تصویر شماره بیست و هشت صفحه ۳۱۸ - دو سکه نادرى نقره که نزد نگارنده موجود است. در يك طرف دوسکه از راست بچپ بدو خط مختلف نوشته شده (السلطان نادر) و در پشت آنها یلدی (خلداالله ملکه ضرب قندهار) که تاریخ ضرب لایقره است و دیگری (خلداالله ملکه ضرب شیراز ۱۱۵۱) نوشته شده است.

هر سکه اصلی قریب ایک ٹلٹ سکہ تصویر است .

تصویر شماره بیست و نه صفحه ۳۳۰۔ کتیبه حجاری شده در کمر کوه دهنه کلات (در بند ارغونشاه) است . پس از ورود بدهنه بفاصله کمی در طرف راست جاده بارتفاع تقریباً ۱۴ متر نوشته‌ای ببدنه کوه باخط نستعلیق خوشی که تقریباً ۱۰۰ در ۲۵۰ سانتیمتر و بیست و چهار بیت بطور برجسته حجاری شده دیده میشود . اگر چه تاریخ آن معلوم نیست ولی از قرینه کاملاً هویدا است که این کتیبه همزمان ساختمان عمارت خورشید یعنی در سالهای ۱۱۵۵ بعد بدستور نادرشاه بوده . در بالای لوحه برآمدگی از کوه میباشد که بمنزله سایبان آنست . در کتیبه اشعار ترکی زیر حجاری شده است :

« هو العلی الاعلی . بسم الله الرحمن الرحیم .

ابتدا حمد "خدای احد و فرد قدیم

قادر لم یزل و عالم و دانا و حکیم

او کی بو کون و مکانی یارا دوب قدرتهن

او کی بو بحر و بری خلق ایدوب شو کتدن

ایکی عالمده او دور بنده لره یا ورو یار

حکمتنده گورونر بنده لره مین آثار

خلق عالم هامی محتاج دور او در گاهه

او وروب نور وضیا کوکب و مهر و ماهه

حمد حق دن سوره اولدی قلم نور افشان

به ثنا گستری ختم رسل فخر جهان

نبی هاشمی او احمد و محمود صفات

کیم خدادن اوله دایم له سلام و صلوات

آل و اصحابنه هم رحمت بسیار اوله

اوله حق یاوری هر کیم اولاره یار اوله

حمد حق نعت نبی دن سوره باصدق زبان

فرض دور بنده لره مدح شهنشاه جهان

او شهنشاه فلک مرتبه چرخ سریر

شاه نادر که اودی تک اونا یوق مثل ونظیر

دیمک اولماز بو شهنشه که اوله پیغمبر

یا مقرب ملکی دور اولوب از نوع بشر

لیک چون قدرت حق ظاهر ایدوب بیش از پیش

نظر حق اونا هر کیمه دیسه حق دیمیش

نسب ایله شرف و فخر اجاق تیمور

حسب ایله بجهان شاه شهان دور مشهور

مُصطفی خُلُق و مسیحا دم ویوسف طلعت

بوعلی دانش و حاتم کف و لقمان حکمت

قابلیت له اونا وردی خداوند کریم

تاج و تخت شهری و عدل و لرم خُلُق عظیم

هر شرافت که دیسم شاه شهان دور کامل

مرحمت دن اونون الطاف خدا دور شامل

اعتقادی بیورور اوشه پا کیزه نهاد

با قلمیش صدق خداونده ایدر لر بیله یاد

اله کلمز بیله دولت بسپاه و شمشیر

اوله بیلمز بیله اقبال بختل و تسمیر

سن ویروب سن اونا بوسلطنت و تخت و سپاه

سن ویروب سن اونا تاج و امر و فر و اولاد

دولتیم حافظی سن سن سنا دور امیدوم

من سنا باقا (میشم صدق به دور تا امیدوم

دولتین منکر نی سن ایلدون خواریو ذلیل

دشمنین کورلوقنه یاور اول ای رب جلیل

چونکه صدقی بیله دورحقنه ازروی یقین

بوسبب دن اونا الطاف خدا اولدی معین

النی دوتدی خداوند جهان قدرت دن

کافیاب ایتدی اونی معدلت و شوکتدن

بخت واقبال ایله هیچ کیم بیله اولمز باقی

گون کیمی دولتینه عالمه روشن طافی

شاخ گل نشو و نما بولدی نم فیضیندن

که بو اشعار اولوب مدح سرا گلبندن»

توضیح : ۱ - اینکه شاعر نادر را بتیمور نسبت میدهد شاید از لحاظ

جهانگشائی و سلطنت و اقتدار و لشکر کشی بوده باشد .

۲ - گلبن یا گلبنی افشار از شعرای ترک زبان عصر نادر بوده است .

۳ - دنباله کتیبه مقصداری حجاری شده و معلوم میشود مطالب یا اشعاری

دیگر باقی مانده که نقر نشده است .

۴ - خلاصه ترجمه فارسی اشعار فوق الذکر این است که: بعد از حمد خدا و نعت

پیغمبر و اولاد و اصحاب او از صدق و صفا و حسن اعتقاد نادر شاه پا کیزه نهاد است که

چنین دولتی با سپاه و شمشیر و اقبال و فضل و تدبیر بی نظیر بوی عطا شده . خداوند

تو چنین سلطنت و تخت و سپاه و تاج و کمر و فرو کلاهی را بنادر داده ای و تو حافظ

اوهستی و دشمنان این دولت را تو خواری و ذلیل کرده ای و چون شاه بخداوند اخلاص

دارد خداوند نیز همیشه یار و یاور اوست . خداوند است که دست او را گرفته و از

قدرت و معدلت و شوکت خود او را کامیاب و مؤید گردانیده است . هیچکس بیایه

واقبال او نرسیده و دولت او عالم را مثل آفتاب روشن کرده است و شاخ گل از فیض

اونشو و نما میکند . بهمین جهت است که گلبن مدیحه سرای اوشده است .

تصویر شماره سی صفحه ۳۳۴ - نقشه خط سیر نادر شاه از قندهار و غزنین و کابل

و جلال آباد و دهنه خیبر و عبور از شعب رود خانه سند و لاهور و انباله و کرنال
 بدھلی و خط سیر پسرش رضا قلی میرزا از ترکستان و بلخ و باہیان بکابل برای
 ملاقات پدرش نادرشاه . نقل از کتاب ژنرال کیشمیشف .

تصویر شماره سی و یک و سی و دو صفحه ۴۰۷ و ۴۰۸ - پنج سکه نادی که
 عیناً دزموزہ آستان قدس رضوی موجود است . چهار سکه نقرہ و سکه کوچک در
 وسط از طلا است . در تصویر شماره سی از ردیف بالا از چپ بر است جمله (هست سلطان
 سلاطین جهان - شاه شاهان نادر صاحبقران) . در سکه دوم با خط متفاوت از سکه
 اولی جمله (هست سلطان سلاطین جهان - شاه شاهان نادر صاحبقران) و در سکه
 سوم در وسط جمله (السلطان نادر) و در سکه چهارم از چپ جمله (جلوس میمنت مانوس
 دارالخلافتہ شاه جهان آباد سنہ ۴ . . .) و در سکه پنجم جمله (سکه مبارک
 صاحبقران ثانی محمد شاه پادشاه غازی ۱۱۳۴) ضرب شده است . در تصویر شماره
 سی و یک پشت سکه های مذکور در تصویر شماره سی میباشد کہ بترتیب در ردیف بالا
 از چپ بر است در سکه اولی جمله (ضرب دارالسلطنہ تبریز ۱۱۵۸) و در سکه دوم
 جمله (ضرب دارالخلافتہ شاه جهان آباد خلدالله ملکہ ۱۱۵۲) و در سکه سوم در وسط
 جمله (خلدالله ملکہ ضرب مشہد ۱۱۵۱) و در سکه چهارم طرف چپ جمله (سلا
 مبارک صاحبقران ثانی محمد شاه پادشاه غازی ۱۱۳۴) و در سکه پنجم جمله (جلوس
 میمنت مانوس ضرب دارالخلافتہ شاه جهان آباد سنہ ۱۱۳۴) ضرب شده ، و سکه
 چهارم و پنجم کہ تاریخ ۱۱۳۴ است شاید از پولہائی است کہ نادر شاه از ہندوستان
 بایران آورده باشد . اندازہ ہر سکہ تصویری قریب سه برابر سکہ اصلی است

تصویر شماره سی و سه صفحه ۲۴ - خط نادرشاه افشار نقل از کتاب سرپرسی
 سایکس کہ ذیل آن تصدیق و مہر شدہ بدین شرح : (بسم الله تعالی) این صفحه کہ
 خط نادرشاه افشار است خطاب بہ ملک کیومرث خان (در آخر کتاب بخودش
 نوشته و خدمات خود را مرقوم داشته در افغانستان منزل مخدوم الامام المہتمم الحاج
 شیخ محمد ملاحظہ شد و برای یاد کاری این چند کلمہ قلمی کردید . رمضان سنہ ۱۲۲۱
 مہر لایقرہ) و معلوم میشود تصدیق مزبور شصت سال بعد از نادرشاه نوشته شدہ است .

نوشته نادرشاه این است. (الملک الله . این کتاب را ملک کیومرث خان که از جانبازان قدیمی خودمان است تقدیم نموده چون بهیچوجه فرصت ملاحظه نداریم قرائت و حظ بردن آنرا بخود او وا گذار فرمودیم و از او خوشنودیم . **طهماسب قلی افشار**) .

یکی از دانشمندان مقیم تهران میفرمود که من این کتاب را در تهران نزد شخصی دیدم که برای فروش عرضه میکرد واصل کتاب گویا تاریخ نادر شاه بوده است .

تصویر شماره **سی و چهار و سی و پنج و سی و شش و سی و هفت** صفحه ۴۴۸ و ۴۴۹ و ۴۵۰ و ۴۵۱ - آرامگاه عمارت خورشید کلاتست که شرح آن بتفصیل در فصل آرامگاه ذکر شده . تصویر شماره ۳۴ اصل بنا را نشان میدهد و تصویر شماره ۳۵ برج بالای بنا و تصویر شماره ۳۶ نمای سنگی یکطرف بنا که باحاشیه و گل و بوته و شکل موز در نهایت زیبایی نقش شده و تصویر شماره ۳۷ نمای ورودی بداخل مقبره را نشان میدهد . تمام اطراف عمارت و برج بالای آن از سنگهایی که گویا از مرغه آذربایجان بدینجا آمده پوشیده شده و تمام بنا در نهایت استحکام میباشد . تصویر شماره **سی و هشت** صفحه ۴۵۲ - نمای عمارت آرامگاه قبلی نادر در مشهد بشرحیکه در فصل آرامگاه ذکر شده در سال ۱۳۴۶ هجری قمری ساختمان گردیده است . در سر در ایوان کتیبه ایست که اشعار **امیر الشعراء نادی** در روی کاشی نوشته شده بود .

تصویر شماره **سی و نه و چهل و چهل و یک و چهل و دو** صفحه ۴۵۷ و ۴۵۸ و ۴۵۹ و ۴۶۰ - آرامگاه جدیدالبناء نادرشاه افشار است که **بامر مبارک اعلیحضرت همایون شاهنشاه** بوسیله انجمن آثار ملی ایران و کمکهای انجمن آثار ملی خراسان در سالهای ۱۳۳۵ تا ۱۳۳۹ هجری شمسی بتفصیلی که در فصل آرامگاه مندرج است ساخته شده . تصویر شماره ۳۹ نمای شرقی عمارت و برج پایه مجسمه از طرف خیابان شاهرضا نومیباشد که این خیابان مستقیماً بایستگاه راه آهن مربوط است و تصویر شماره ۴۰ نمای جنوبی از طرف خیابان نادرشاه و تصویر شماره ۴۱

مقبره وسنك آرامگاه و تصویر شماره ۴۲ مجسمه نادرشاه سوار بر اسب است .
تصویر شماره **چهل و سه** صفحه ۴۶۴ - گلدسته طلا واقع در قسمت شمالی صحن
عتیق حضرت رضا علیه السلام در بالای ایوان معروف به **عباسی** که بامر نادرشاه
انجام یافته است .

تصویر شماره **چهل و چهار** صفحه ۴۷۰ - شجره نامه خاندان نادرشاه افشار
نقل از کتاب لکهارت بتفصیلی که در فصل خاندان نادر و شرحی که ذیل تصویر ذکر
شده است .

تصویر شماره **چهل و پنج** صفحه ۴۷۸ - وقفنامه **شاهرخشاه** (پسر ارشد رضا
قلی میرزا فرزند ارشد نادرشاه) که اصل آن نزد نگارنده موجود است. در مهر
بالای آن چنین نوشته (بسم الله . آنکه باشد کلب سلطان خراسان شاهرخ - روز
و شب بر در گهش ساینده مهر و ماه رخ) . متن وقفنامه این است: «السلطان ابن السلطان
والخاقان ابن الخاقان السلطان شاهرخ پادشاه الموسوی الحسینی ادام الله ظلال جلال
دولته و سلطنته هو الواقف علی الضمائر و السرائر . محمد میرزا ادام الله تعالی
اجلاله . الحمد لله الواقف علی النیات الموفق لاقتناء الخیرات و المبررات و الصلوة
الزاکیات علی اشرف المخلوقات و آله المعصومین الهادین الی مناهج الجنات
العالیات حتی الوقوف فی العرصات و بعد از آنجا که واقفان و ناظران کارخانجات
سرادقات معارف ربّانی و عاکفان کعبه توفیقات عواطف سبحانی پیوسته سالکان
طریق حق و یقین و اصحاب سعادت مآب دین مبین را بتقویت ذلك فضل الله يؤتیه من
یشاء همقرین بوده بدستیاری ارشاد توفیق و ضیا گستری شمع فروزان معرفت و نور
هدایت طریق سر منزل تحقیق را پیموده در این اوان خجسته اقتران وقف مؤبد و حبیب
مخلّد نمودند بندگان دارا دربان اعلی حضرت کیوان رفعت ناهید سعادت بهرام
صوات خورشید سماء سلطنت و فرمانفرمائی و اختر برج عظمت و شهر یاری و زینت
افزای سریر سلطنت عظمای صفویه و نادیّه بالارث و الاستحقاق و آب ویرناک چمن
دولت با سعادت کبرای خداداد ظل ملک سبحان . همگی و تمامی رسد از نیه خود
را از حقامات دایره و بایره واقعات در دارالثبت **کلات** را محضاً لله و لایاً امرضائه

بر جمیع سکنه و متوطنین آنجا و غیر هم که در آنجا بوده باشند بهره ور گردند و منتفع شده ثواب آنرا بروح علیا جاه قمر رکاب خورشید احتجاب بلقیس مکانی فاطمة الدورانی نواب علیه طباب ثراه والده بندگان ثریا مکان نواب مستطاب هبه و بخشش نمایند و تولیت آن را با علم و اقله که در آنجا امامت جماعت مینموده باشد مقرر فرمودند و قفاً صحیحاً صریحاً شرعیاً عامماً و حبساً مؤبداً و صیغه جاری و گفته شد فی شهر ذی القعدة الحرام من شهر سنه تسع و ثمانین و مائة بعد الالف من الهجرة النبویه .

سال ۱۱۸۹ هجری قمری که ۲۹ سال بعد از قتل نادر شاه است .

تصویر شماره **چهل و شش** صفحه ۴۹۱ و ۴۹۲ - نقشه سر ابرده و دربار نادر شاه در اردو و لشکر گاهها. نقل از شماره دهم سال سوم ۱۳۲۹ **مجله یغما** چاپ تهران. در ذیل نقشه آقای **دکتر علی اصغر حریری** می نویسند: « مساحت لشکر گاه بچهار یا پنج میل (بیش از هشت کیلومتر مربع) میرسیده و اصل این نقشه را کشیش بازن طبیب نادر شاه ظاهراً بدست خود کشیده سپس **N. Ronsonette** حکاک برادر **لوئی شانزدهم** از آن گراوری ساخته است و من از روی آن گراوری نقشه حاضر را کشیده ام. پاریس ۱۳۲۹ » توضیحات نقشه در ذیل آن نوشته شده و نقشه موجود بزرگتر از اصل گراور تهیه و تنظیم گردیده است .

تصویر شماره **چهل و هفت** صفحه ۵۰۸ - **تخت طاوس** که نادر شاه از هندوستان بایران آورده است . **سرپرسی سایکس** در کتاب خود شرحی از قول **تاورینه** در باره تخت طاوس توصیف کرده مینویسد: « این تخت که بزرگتر از تخت های دیگر است در میان طالار حیاط نخستین (نگارنده طالار مزبور را که از سنگهای مرمر ساخته شده و تقریباً ۸ متر در ۱۸ متر میباشد و سه طرف آن مشرف بفضای کاخ است مشاهده نموده) گذاشته اند . تقریباً بهمان شکل و بهمان اندازه تخت خوابهای سفری ماست یعنی تقریباً شش پا طول (هر پا انگلیس ۳۰/۴۸ سانتیمتر است) و چهار پا عرض دارد . در روی چهار پایه آن که بسیار ضخیم است و بیست تا بیست و پنج شصت دست (اگر هر شصت دست سه سانتیمتر حساب شود تقریباً ۶۰ تا ۷۵ سانتیمتر میباشد) ارتفاع دارد. چهار میله کار گذاشته اند

که تخت روی آنها قرار دارد و روی این میله‌ها دوازده ستون است که از سه طرف روپوش تخت روی آن قرار گرفته و طرفی که رو بروی حیاط است روپوش ندارد. چه پایه‌ها و چه میله‌ها همه پوشیده از طلای مینا کاریست و مقداری الماس و یاقوت و زمرد در آن نشانده‌اند. در میان هر میله یاقوت درشتی دیده میشود که در وسط و در اطراف آن چهار زمرد است که بشکل چلیپا درآورده‌اند. بعد از این طرف و آنطرف در طول میله‌ها جابجا از همین چلیپاها دیده میشود و طوری آنها را قرار داده‌اند که در یکی از آنها یاقوت در وسط است و چهار زمرد در چهار طرف آن جا دارد و دیگری زمرد در وسط است و چهار یاقوت در چهار طرف. زمردها را مسطح تراشیده‌اند و در جاهایی که در میان یاقوتها و زمردهاست الماسهایی گذاشته‌اند، بزرگتر از آنها بیش از ده تا دوازده قیراط (۲۲ قیراط (کارا) معادل يك مثقال و ۲۱۷ مثقال معادل يك كيلو گرم میباشد. بنابراین هر قیراط مساوی $\frac{1000}{6774}$ گرم و تقریباً ۰۲۰۹ میلی گرم است. اخیراً در کشورها ۲۰۰ میلی گرم حساب میشود. از کتاب *Encyclopidia* نیست و همه آنها نکین‌های مسطح هستند. در بعضی جاها هم مرواریدهاییست که طالع‌درکار گذاشته‌اند و در یکی از اضلاع طول تخت چهار پله است که از آن بالا میروند، از سه پشتی یا بالشیکه در روی تخت است یکی را در پشت شاه میگذارند و آن درشت و گرد است مانند متکا‌های ما و آن دو پشتی دیگر که در دو طرف او میگذارند پهن است، گذاشته از این شمشیری و گزنی و تبری و دمانی و تریشی با تیرباین تخت آویخته‌اند و تمام اینها مانند بالشها و پله‌ها و قسمت دیگر تخت مرصع از جواهرهاییست که کاملاً با جواهرهای دیگر تخت هم‌آهنگ است. من یاقوت‌های درشتی را که در اطراف تخت کار گذاشته‌اند شمردم تقریباً یکصد و هشت دانه است که کوچکترین آنها تقریباً یکصد قیراط وزن دارد. اما بعضی از اینها بنظر میآید که دوپست و پله‌ها بیشتر هم وزن داشته باشد. ولی زمردها تا اندازه‌ای خوشترند و بعضی از اینها یخ (اصطلاحاً لکه سفید در جواهر است) زیاد دارند و بزرگترین آنها ممکن است تقریباً شصت قیراط و کوچکترین سی قیراط باشند. من تا یکصد و هشتاد

آنها را شمردم و بهمین میزان یاقوت یا شاید بیشتر از آنها است •
 عقب روپوش تخت پوشیده از الماس و جواهرات و در دور آن ریشه ای از
 مروارید آویخته اند و در بالای روپوش که بشکل گنبد است طاوسی دیده میشود
 که دم خود را بلند کرده و آن دم از یاقوت کبود و جواهرهای رنگ دیگر است ،
 بدن از طلای میناکاری و چند دانه جواهر است از آنجمله یاقوت درشتی است که
 در جلوشکم آنست و از آن مرواریدی بشکل گلابی آویزانست که پنجاه قیراط
 تقریباً وزن دارد و زرد رنگ است ، در دو طرف طاوس يك دسته گل بزرگ گیسست
 که بقدر همان پرنده است و از چندین نوع گلپای طلای مینا کاری با چند قطعه
 جواهر ساخته اند • در طرف دیگر تخت که رو بحیاط است شبکه ای از جواهر
 و الماس که هشتاد تا نود قیراط وزن دارد آویخته است و در اطراف آن یاقوتهائی
 است و وقتی که شاه روی تخت نشسته است ، این شبکه درست روبروی چشم او
 است ولی آنچه بنظر من در این تخت مجلل گرانبها است این است که دوازده
 ستونی که روپوش آنها نگه میدارد رشته های زیبائی از مروارید های خیلی گرد
 و خیلی درشت دور آنها پیچیده اند و هر دانه از آنها ممکن است از شش تا ده
 قیراط باشد. بفاصله چهار پا از تخت در چهار طرف دو چتر است که در زمین کار گذاشته اند
 و میله آنها که هفت یا هشت پا ارتفاع دارد مرصع از الماس و یاقوت و مروارید است •
 این بود آنچه من توانستم ببینم از تخت معروفی که تیمور آنها شروع کرد
 و شاه جهان آنها تمام کرده است • کسانی که حساب جواهرهای شاه و ارزش این کار
 را دارند بمن تأکید کردند که یکصد و هفت هزار لك (هر لك معادل یکصد هزار)
 روپیه تمام شده است که معادل پانصد هزار لیره بیول ما باشد . « الماس
 معروف به کوه نور که نادر از هندوستان آورده بود بقول سر پرسی سایکس
 در تاراجی که پس از قتل نادر شاه بعمل آمد در بین جواهراتی بود که بدست
 احمد خان ابدالی فرمانده ده هزار سوار ابدالی افغانی در آمد و اکنون زینت
 بخش تاج سلطنتی انگلستانست •

تصویر شماره چهل و هشت صفحه ۵۱۴ - میرزا مهدیخان استرآبادی

منشی الممالک مستوفی و وقایع نگار نادرشاه که اصل آن در پشت جلد نسخه تاریخ جهانگشای نادری تالیف وی نقش شده و بنا به گفته آقای سهیلی خوانساری مدیر کتابخانه ملک در تهران از مجموعه بانو ملکزاده بیانی در تهران است. تاریخ تحریر کتاب سال ۱۱۹۵ (۳۵ سال بعد از نادرشاه) است بطوریکه در گراوردیده میشود روی ورقه‌ای که میرزا مهدیخان در دست دارد و مشغول کتابت است نوشته شده (حکم جهانمطاع شد آنکه عمال و کدخدایان محل) و دو کتابیکه بزمین نزدیک اوروی هم گذاشته شده در کتاب زیرین جمله (تاریخ تیموری) و در کتاب زیرین (تاریخ و صاف) نوشته است.

تصویر شماره **چهل و نه** صفحه ۵۳۴ - فرمانی از نادرشاه خطاب بمیرزا محمد مهدی مستوفی خبوشان. در بالای فرمان نوشته شده: (هو - بسم الله خیر الاسماء) بسجع مهر (بسم الله. نگین دولت و دین رفته بود چون از جا - بنام نادر ایران قرار داد خدا). بمفاد اینکه شش نفر از جماعه **صوفیانلو** را مواجب بدهند. تاریخ تحریر (فی ۱۵ شهر ذیقعدة الحرام سنه ۱۱۴۸) نقل از کتاب زندگانی نادرشاه تالیف آقای نورالله لارودی.

تصویر شماره **پنجاه** صفحه ۵۴۱ - فرمانی از نادر شاه باسجع مهر (بسم الله. نگین دولت و دین رفته بود چون از جا - بنام نادر ایران قرار داد خدا) بخط المغرا نوشته (اعوذ بالله ...). بمضمون: (آنکه بنا بر شفقت بی نهایت شاهانه و مرحمت از حد افزون خسروانه در باره رفعت و معانی پناه شاهوردی بیک. از ابتداء شش ماهه هذه السنه ثیل بدستور قدیم دادخدائی جماعت **صوفیانلو** را بمشارالیه شفقت فرمودیم که در هر باب متوجه امنیت و ضابطه ایال خود بوده و در مراسم خدمتگزاری و سایر امور مقرب در این باب خود را معاف ندانند. جماعت صوفیانله مشارالیه را که خدای بالاستقلال خود دانسته از سخن و صلاح حسابی او بیرون نروند ... تمام در عهده شناسند. تحریر فی ۱۷ شهر جمادی الاول ۱۱۵۰).

تصویر شماره **پنجاه و یک** صفحه ۵۴۷ - فرمانی از نادر شاه نقل از شماره یازدهم سال نهم ۱۳۳۵ شمسی مجله یغمه - بقلم آقای جعفر سلطان القرانی ۵۱

می نویسند: « در سال ۱۱۵۶ هجری قمری در بعضی از بلاد قفقاز و داغستان فتنه و آشوبی که وقایع نویسان عهد سلطنت نادرشاه افشار در نوشته‌های خود آورده‌اند روی داد. هنگام ظهور این فتنه نادرشاه در کردستان بود. در نواحی موصل خبر انقلاب دربند و شروان و دیگر بلاد قفقاز باو رسید. نادرشاه پس از رسیدن این خبر **کریم خان افشار بیگلربیگی** ارومی را **بیدرنک بخاک هغان** و گروهی از سپاهیان را بمعاونت **عاشورخان پاپالو** سردار آذربایجان که با **حاجی خان چمشگزک بیگلربیگی** گنجه برای رفع غائله بطرف شیروان رفته بودند فرستاد و پسر خود **نصرا لله میرزا** را که در آن اوقات در **همدان** توقف داشت نزد خود خواند و او در هیجدهم رمضان هنگامیکه نادرشاه از **کرکوک** بطرف **بغداد** پیش میرفت در منزل **لیلان** نزد پدر حاضر شد. نادرشاه **فتحعلی خان افشار** و جماعتی از خوانین را همراه **نصرا لله میرزا** نمود و او را با پانزده هزار مرد سپاهی برای اطفاء نائرة این فتنه روانه **شروان** ساخت.

در این اوقات یکی از خوانین. **ارامنه موسوم به ملک یکن ضابط** مجال **خمسه ارامنه** نامه‌ای بنادرشاه نوشته و از **حاجی خان چمشگزک بیگلربیگی** گنجه و **علی خان قلیچه بیگلربیگی** تفلیس شکایت کرده است. این فرمان پاسخ نوشته **ملک یکن** مزبور است از نادرشاه که در آن اشاره بر رفتن **نصرا لله میرزا** بآن سرزمین و اجازه بر گشتن **آرام بیک** پسر **ملک یکن** با **چریک** خویش بمنازل و خانه‌های خود شده است. »

متن فرمان چنین است: (اعوذ بالله تعالی . فرمان همایون شد . آنکه **عمده المسیحیه ملک یکن ضابط** مجال **خمسه ارامنه** بشفقت شاهنشاهی سر افراز گشته بدانند . که در این وقت شرحی که در فصول خود قلمی نموده بود که یکصد و سی نفر از جمله پانصد نفر **چریک** مجال **خمسه** بسر کردگی **آرام بیک** ولد آن **عمده المسیحیه** که نزد **عالیجاهان امیرالامراء العظام حاجی خان بیگلربیگی** گنجه و **علی خان بیگلربیگی** تفلیس مقرر شده بود که در آن سرحدات

بخدمات اشتغال نمایند بر طرف و متوفی و مقتول شده اند و عالیجاهان بیگلر بیگیان
 مشارالیهما عوض متوفی و مقتول را از آن عمده المسیحیه مطالبه مینمایند، اگر
 چه در باب متوفی و مقتول امری نفرموده بودیم چون در اینوقت فرزند ارجمند
 عالیمقدار و ارشد نامدار نصرالله میرزا را با خوانین و سرکردگان ظفر قرین
 غازیان **کاصحاب دین** از رکاب سعادت آئین و از ولایات خراسان و عراق بآن
 سرزمین تعیین و روانه نموده ایم دیگر چریک محال خمسۀ آرامنه متعلق بآن
 عمده المسیحیه در آن حدود ضرور نیست. بنا بر ترفیه حال رعایای مزبورده آرام
 بیک ولد او را با چریک مقررده از اسفار مزبور مرخص نموده بتخفیف مقرر
 فرمودیم که ولد آن عمده المسیحیه آمده باتفاق آن عمده الاعیان بجمع آوری
 مالیات دیوانی و اتمام خدمات اشتغال نماید و چریک هم هر کس بخانه های خود
 آمده بر عیثی و کاسبی خود اشتغال نموده باشند. عالیجاهان بیگلر بیگیان گنجد
 و تفلیس حسب المقرر و معمول و چریک محال خمسۀ آرامنه متعلقه بعمده المسیحیه
 مومی الید را با ولد او مرخص نمایند که بخانه های خود رفته بناسی قیام نمایند
 و من بعد بعلت مطالبۀ چریک متعرض احوال عمده المسیحیه ملک یکن ضابط
 وسایر ملکان و کدخدایان و رعایای محال خمسۀ آرامنه نگردیده مطالبه نمایند
 عمده المسیحیه ملک یکن مومی الیه رقم مطاع را بعالیجاهان مشارالیهما نمود
 که بنحو مقرر معمول دارند و حسن اخلاص و خدمتگزاری آن عمده المسیحیه
 وسایر ملکان و کدخدایان و رعایای آنجا بر پیشگاه خاطر خطیر اقدس قناعت
 و هویداست و سفارش حال آنها را شفاعت فرزند ارجمند مشارالیه فرمودیم
 در هر باب مستمال بوده خود را سر کرم ذراعت و رعیش نموده بفرمان رعایت
 دوام لایزال اشتغال داشته قدر فن لازم دانسته در عهد شمسند در تاریخ ۲۵ شهر
 رمضان المبارک ۱۱۵۶).

مهر نادرشاه در بالای صفحه است باین عبارت: (بسم الله) و کین دهانت و درین
 رفته بود چون ازجا - بنام نادر ایران فرمود خدا () کلمه بسم الله بعد از آن

صدر مهر که بشکل گنبد است و باقی کلمات بخط نستعلیق است . تاریخ مهر که در پائین آنست ۱۱۴۸ میباشد .

ظهر فرمان با مهر ده نفر از مستوفیان و رجال دولت نادری ممهور است و مهر میرزا مهدیخان پسر میرزا محمد نصیر استرآبادی متخلص بکو کب وقایع نویس و منشی الممالک دولت نادری که شکلش مربع و سجعش (المهدی من هدیت) است در بالای مهرهای دیگر دیده میشود .

کلمه (کاصحاب دین) مذکور در فرمان اشارت است باینکه لشکریان نادر را کاصحاب دین خوانده اند و آنرا الطیفه ای شمرده اند . میرزا عبدالرزاق جهانشاهی تبریزی که معاصر نادر است در قصیده ای که بزبان ترکی جهت مقبره نادرشاه (در فصل آرامگاه مذکور است) گفته باین عنوان اشاره نموده و میگوید :

سپاه رزمنه کاصحاب دین خطاب ایتمک

لطیفه دور که الوب غیبدن اونا اشعار

تصویر شماره پنجاه و دو صفحه ۵۵۳ - فرمانی از نادرشاه باسجع مهر (بسم الله . نگیں دولت و دین رفته بود چون ازجا - بنام نادرایران قرارداد خدا) و بخط طغرا نوشته شده (اعون بالله) و متن آن چنین است :

«آنکه عالیجاه عاشورخان افشار حاکم الگای (ناحیه) اییورد بشفقت شاهانه سرافراز گشته بداند که در اینولا بعرض اقدس رسید . چون چند خانوار جماعت افشار را که تازه وارد شده اند بمحال شاه توت کوچانیده همگی زراعت آبی و دیمجه آن محال را متصرف گردیده اند بحصول اطلاع بر مضمون رقم اقدس آنعالیجاه خود متوجه گردیده خانه الهقلی صوفی و چهارپنج خانوار جماعت کوسه احمد لوی قدیمی که در آنجا مسکن دارند از زراعت آبی و دیمجه آن محال آنچه از برای زراعت گذار جماعت مذکور ضرور باشد از آب و زمین شیار کرده تسلیم که زراعت نمایند و باقی آب و زمین دیمجه زار را بتصرف جماعت افشار جدید داده قدغن نمایند که زمینهای بیاض زراعت نشده را شیار نموده و تربیت کرده باصلاح آورده از برای

خود دیمجہ فراوان زراعت نمایند در این باب قدغن لازم دانسته و در عہدہ شناسند .
تحریراً فی ۲۲ شہر . . . ۱۱۵۱ھ

تصویر شماره پنجاه و سه صفحه شماره ۵۵۷ - دستخطی از شاہر خشاہ فرزند
رضا قلی میرزا پسر ارشد نادر شاہ کہ اصل آن در کتابخانہ آستان قدس رضوی
در مشہد موجود است . بسجع مہریکہ در بالای آنست (بسم اللہ . آنکہ باشد کلب
سلطان خراسان شاہرخ - روز و شب بردر گہش سایندمہر و ماہ رخ) متن دستخط
اینست :

(حکم جہانمطاع شدہ آنکہ چون مشرف سرکار عمارات غیب و شہود و انتظام
بخش کار خانجات دیوان هست و بود کہ آشپز خانہ نعمای بیہمتایش ذائقہ تمنای
روزیخواران نعمت کدہ حیات حلاوت سنج چاشنی حصول مقصود و باہتمام خوانسالار
مطبخ احسان بی پایانش رتبہ چاشت و شام جیرہ داران سرکار وجود موجود است لذت
این نعمت شگرف را بذائقہ شعور صدر آرایان انجمن عظمت و اقتدار چشانیدہ کہ
جمعی از کار آگاہان ہوشیار و قدیمزادگان اخلاص شعار کہ سالہار در سرکار
زندگی و مدتہا در کارخانہ بندگی بتہیہ سامان و اسباب شعور و کردانی و سر انجام
مصالح رشد و کفایت رسانی پرداختہ باشند آنہا را بمناصب مناسب سرافراز و بین
الامثال و الاقران ممتاز فرمائیم . مہداق این مقال صورت احوال نجابت و ذمالات
پناہ سلالت السادات العظام قدیمزادہ اخلاص - مراسم میرزا ابوالقاسم است کہ در
تقدیم این امور بر ہمگنان فائق و اصناف مراعات را قابل و لایق است لہذا . . .
از الطاف اشفاق خدیوانہ . . . احوال مشارالیه کردیدہ خدمت مشرفی عمارات
مبارکات سرکار فیض آثار شد و شربت خانہ و دارالشفاء متعلقات آن سرکار را من حیث
المجموع کہ بامر حمت پناہ میرزا احمد خویش مومی الید بودہ با و مقوی و مرجوع
و . . . نمودیم کہ بتقدیم امور مزبور اشتغال ورزد و وظیفہ مقرری و مواجب معمولی
خدمات مزبور را بنحویکہ در طومار و قرارداد است در وجہ او مقرر فرمودیم کہ در
انجام مهام مزبور لازمہ اہتمام تمام بعمل میآوردہ باشد و مادام کہ خود صغیر است
نیای او را عالیجہ خلاصت السادات العظام میرزا محمد شہاب الدولہ والد او

مقرر فرمودیم که متوجه میشده باشد . عالیجنابان متولی و ناظر خدمت مزبور را مخصوص مشارالیه دانسته هر ساله وجه وظیفه او میداده باشند و مستوفیان عظام و لشکر نویسان گرام صورت رقم مبارک او را ثبت نمایند . التاريخ ۸ محرم الحرام (۱۱۹۵)

تصویر شماره **پنجاه و چهار** صفحه ۵۶۱ - فرمانی از نادر شاه بسجع مهر (بسم الله . نگین دولت و دین رفته بود چون از جا * بنام نادر ایران قرار داد خدا) و در ابتدا بخط طغرا نوشته شده (العلم عند الله محل صحه همایون شد) و متن آن چنین است : « آنکه رفعت و معالی پناه نظاماً **شاهویردی بیک** داروغه شیر خان (شاید شتر خان باشد) سرکار خاصه شریفه بشفقت شاهنشاهی سرافراز گشته بدانند که عریضه که در اینوقت نوشته بود بنظر اقدس رسید چرا دیر کرد و تا حال بارگیری نکرد و نیامد .

عرض کرده بود که دو هزار خروار غله در **آقسو** و بقیان هست غله که از سورساتچی بجای آرد گرفته است آنهم حاضر است آرد خود دوسه هزار خروار تحویل دارد و بسیار است محصولان سورسات نوشته بودند که دویست خروار غله از جمله دویست و هفتاد خروار غرامت آرد را گرفته اند هفتاد خروار تتمه را بخشیدیم دویست خروار را که نزد محصولانست آنرا هم بارگیری کنند و محصولان بعلت هفتاد خروار تتمه مزاحمت بحال **علیمردان** نرسانند او را برداشته همراه بیاورند و در هر صورت دو هزار و پانصد خروار . گندم در دست دارد چهارصد پانصد خروار آرد نیز عالیجاه **حاجی سیف الدین خان و بهبود بیک و نظر علی بیک** همراه دارند میباید که معقول بارگیری کند و وارد عریضه شود و روز حرکت خود را بزودی مصحوب چاپار عرض نماید و از جل و پوشاک و نواله شتران معقول سر حساب باشد و کوتاهی جایز ندارد و بهر منزل که خواهد آمد بیشتر آدم تعیین کند که جا و آب و علف و همیشه اش را ملاحظه کنند و بعد از آن آنجا منزل کنند و در این باب لوازم اهتمام عمل آورده در عهده شناسد . تحریراً فی ۲۸ شوال المکرم سنه ۱۱۵۵ »

این فرمان ویکی از فرامین دیگر را دانشمند محترم **آقای حاج محمد آقا نخبوانی** از تبریز جهت نگارنده فرستاده اند .

تصویر شماره **پنججاه و پنج** صفحه ۵۷۲ - دستخطی از شاهرخ شاه که در بالای عریضه **محمد صفی** نام مرقوم شده. درابتداء (بسم . . .) و بعد (جدّ امجد بزرگوار تاجدارم سلطان نادرشاه صاحبقران انارالله . . .) و در زیر آن سجع مهر (الملك لله . مظهر لطف الهی شاهرخ) و سپس بخط طغرا (اعوذ بالله فرمان همایون شد آنکه چون از قدیم الایام الی الان منسوبان آستانه مقدسه عرش درجه و سلالة النجباء العظام میرزا محمد صفی وزیر سرکار فیض آثار . . . بموجب ارقام مصالحه سلاطین جنّت مکین صفویّه و نواب مرحمت و غفران مآب فردوس آسمان (اشاره بنادرشاه است) از خامه نزول خاصه عساکر و . . . و تکالیف شاقه معاف بوده لهذا بیگلر و عمال . . . و کدخدایان محلات . . . تکالیف شاقه خامه نزول و حوالجات و عوارضات و . . . محلات بهیچوجه من الوجوه متعرض . . . آستان عرش نشان نشوند و مراعات ایشان را از جمله لوازم دانسته . . . در عهده شناسند تحریر افی شهر ذی الحجّة الحرام سنه ۱۱۶۱).

تصویر شماره **پنججاه و شش** صفحه ۵۹۲ - چهار سکه نقره که در نزد نگارنده موجود است. از ردیف بالا از چپ بر راست در سکه اولی جمله (الخیر فیما وقع بنا ریخ ۱۱۵۰) و در سکه دوم بالای سکه کلمه (نادر) و در زیر آن جمله (ضرب دارالعلم شیراز) و در سکه سوم که سوراخی در کنار دارد جمله (سکه بر نادر سرد نام سلطنت را بر جهان * نادر ایران زمین و خسرو گیتی ستان. ضرب مشهد) و در سکه چهارم جمله (هست سلطان سلاطین جهان * شاه شاهان نادر صاحبقران) ضرب شده است .

تصویر شماره **پنججاه و هفت** صفحه ۵۹۹ - پشت چهار سکه نقره که در نزد نگارنده موجود است. تصویر شماره **پنججاه و شش** صفحه ۵۹۲ است که بترتیب از ردیف بالا از چپ بر راست در سکه اولی جمله (سکه بر نادر سرد نام سلطنت را بر جهان * نادر ایران زمین و خسرو گیتی ستان. ضرب مشهد) و در سکه دوم جمله (ضرب مشهد) و در سکه سوم جمله (ضرب ۱۱۵۰) و در سکه سوم جمله (ناریخ شاه من میران جهان از سکه ایام . . . ضرب ۱۱۵۰) و در سکه سوم جمله (ناریخ شاه من میران

مانوس الخیر فیما وقع (۱۱۵۰) ودر سکه چهارم جمله (ضرب دار السلطنه اصفهان ۱۱۵۳) نقش گردیده است. اندازه هر سکه تصویری بیش از دو برابر سکه اصلی است. باید دانست که جمله الخیر فیما وقع را در دشت مغان هنگام جلوس نادر شاه میرزا قوام الدین پیدا نموده که بحساب جمل و حروف ابجد ۱۱۴۸ میباشد. تصویر شماره پنجاه و هشت و پنجاه و نه و شصت و شصت و یک و شصت و دو و شصت و سه و شصت و چهار و شصت و پنج و شصت و شش و شصت و هفت و شصت و هشت بترتیب در صفحات ۶۰۱ و ۶۰۳ و ۶۰۵ و ۶۰۷ و ۶۰۹ و ۶۱۱ و ۶۱۳ و ۶۱۵ و ۶۱۷ و ۶۱۹ و ۶۲۱ - اصل وقفنامه ایست که نادر شاه هنگامیکه والی خراسان و سپهسالار ایران بوده برای آرامگاه خود در مشهد نوشته است .

وقفنامه مزبور از اسناد معتبری است که در ۲۳۴ سال قبل نوشته شده. از حیث انشاء و مندرجات آن شامل نکات و مطالب قابل توجه است. منشآت آن زمان که با مختصر تخفیفی درازمنه بعد هم در نوشتجات آمده با مقدمه ای خطبه مانند در حمد و ثناء بعبارات عربی و فارسی مسجع و مقفی بسبک منشآت میرزا مهدیخان است و شاید انشاء خود او هم باشد. مخصوصاً فنّ براءت استهلال در آن بکار رفته. چنانکه در جمله اول « الحمد لله الذی وقف عن ادراك كنه ذاته قلوب اولیاء الواقفین . . . » و بعد از حمد و ثناء « چون واقفان اقلیم آگاهی و عارفان کشور دین پناهی . . . بقراولی هل ادلکم علی تجارة تنجیکم من عذاب الیم » است و بطوریکه ملاحظه میشود در عبارات تمام اصطلاحات لشکری و جنگی بکار رفته « در قلب سپاه نقود دانش و بینش لوای ان الله اشتری من المؤمنین اموالهم و انفسهم بان لهم الجنة برافراشته و بنیان احزاب حرص را بضرب تیغ فما ربحت تجارتهم ماکانو مهتدین در هم شکسته اند و از این فتح نامدار مالک رقاب مدینه هم فی الغرفات آمنون و فرمانروای کشور یطوف علیهم ولدان مخلصون گردیده اند . . . » و سپس بذکر نام و صفات واقف پرداخته و مینویسد « بندگان فلک شان قضا فرمان عظمت و جلال توأمان فاتح ابواب فتح و ظفر و مروج مذهب حق اثنی عشر سحاب شاداب بهار عدل و انصاف و برق جهانسوز خرمن جور و اعتساف خان صاحبقران قضا تقدیر

ودشمن گداز دولت نواز عدیم النظیر ، کوه پرشکوه رفعت و شان و دریای گوهر عطای سلطنت نشان طرازنده مسند دین پروری و برازنده جیقه و سکه سروری مرصع پوش افسر بخت و جاه و دولت در آغوش خورشید تاج زرین کلاه ، کیوان رفعت بهرام صولت انجم سپاه فریدون حشمت خورشید طلعت گردون بار گاه غلام با اخلاص آل علی و بنده خاص نبی و ولی حامی بلاد شیعه و شیعیان « سپس منظور و هدف را می نویسد : « بعد از آنکه بمقتضای حدیث مشهور موتوا قبل ان تموتوا اندیشه سفر عقبی و فکر انتقال بدار بقا منظور نظر حق شناسی و جهة مضجع خود بعد از عمر طویل بنای عمارت مقبره رفیعه فردوس اساسی مقرر و مهیا فرموده بودند کلاً املاک و رقبات و مزارع و دکانین و مستقالات مفصله . . . و حاصل کل آنها حسب التخمین مساوی مبلغ دویست و پنجاه تومان تبریزی میشود . . . »

نکات قابل ذکر و وقفنامه یکی اینست که سنک مرمر آب سقاخانه واقع در صحن عتیق که اکنون معروف بسقاخانه اسمعیل طلائئی است نادرشاه بعد از فتح هرات بعنوان هدیه حضرت رضا علیه السلام از آنجا آورده است و معلوم است با وسائل نقلیه و وضع راههای آن زمان با تحمل چه زحمتی امر نادر در این کار انجام پذیرفته است . دیگر آنکه در آمد کل رقبات موقوفات از املاک مزدوعی و دکانین و کاروانسرا . بیول آن زمان دویست و پنجاه تومان تبریزی بوده است . در صورتیکه اکنون از تمام موقوفات مذکور در وقفنامه که فقط قسمتی از مزرعه **دهشک** باقی مانده در سال بیش از پانصد هزار ریال اجاره بهادارد و برخلاف معمول امروز که دکانین سر قفلی هنگامی دارند مستاجرین از صاحب ملک مساعده و تقاوی میگردانند . و مستاجرین دکانین موقوفه نادری هر کدام از یک تا ده تومان (بیول آن زمان) تقاوی داشته اند .

رقبات موقوفه مذکور در وقفنامه عبارتست از : ۱- مزرعه **دهشک** از بلوک **طوس** . ۲- چند مزرعه دیگر در نواحی **شهر طوس** . ۳- خانه میدان در **دولتخانه** و حجرات فوقانی و دکانین . ۴- خانه و دکانین واقع در میدان جدید

درب دولتخانه . ۵- دكا كين ديگر بامبلغى مساعده مستاجر آن . ۶- دكا كين واقعه در ميدان قديم دولتى بامساعده مستاجر آن . ۷- دكا كين واقعه در ميدان بازار بامساعده مستاجر آن . ۸- حجرات فوقانى و دكا كين كنجهاى چهار سوق . (كليه دكا كين و مستقالات در داخل شهر مشهد بوده است . ولى چون حدود دروقفنامه ذكر نشده محل آنها معلوم نيست) . نادرشاه با اهتماميكه در آبادى و تشريفات مقبره خود داشته كه حتى براى تعويض فرش و پرده زربفت و مخمل هم پيش بينى نموده ، جز دفن او در مقبره و صايباى ديگر صورت عمل نپذيرفته ، بطوريكه پس از قتل وى تجولات و هرج و مرج كشور و مخصوصاً عداوت ميراثى قاجار به باخاندان نادر وسعى در برانداختن آثار او ، موقعى براى انجام و صايبا باقى نگذاشت و بتدريج مستقالات و املاك او (بجز ملك موقوفه دهشك) بصورت ملك در آمد و مقبره اش بلكى ويران شد و از آن ساختمان رفيع و سقاخانه و گلدسته اثرى باقى نماند .

مصارف موقوفات : ۱- در سقاخانه واقف در وسط صحن عتيق حضرت رضا عليه السلام بدين نحو كه دو نفر بسقائى اشتغال داشته و در پنج ماه گرمى هوا يخ خريدارى و در آنجا مصرف و نيز روشنائى آنجا تأمين شود ، در ايام عاشورا قند و عرق بيدمشك و تخم ريحان خريدارى و شربت تهيه و بزوار و مترد دين بدهند و چهار نفر قاطردار همه روزه از حوض (آب انبار) **بابا قدرت** كه در نزديكى مشهد و از موقوفات آستان قدس رضوى است استمراراً از آب طرق براى سقاخانه آب بياورند و مبلغى صرف تعميرات و نظافت آنجا و عليق استرهای حامل آب و يخ بشود . ۲- مبلغى صرف خيرات مقبره **باباعلى بيك** و والدين خود كه در نزديكى پنجره فولاد مدفونند گردد . ۳- براى آرامگاه خود دو نفر خادم و دو نفر باغبان و دو نفر مؤذن و دو نفر حفاظ (قرآن خوان) جهت نظافت و گلكارى و گفتن اذان و خواندن مناجات و تلاوت قرآن و همچنين در آرامگاه خود در كلات باوظيفه و حقوق معين نموده . ۴- مصرف روشنائى و عطرياشى و فتيله عنبر در تمام سال جهت سقاخانه ايكه در وروديه آرامگاه واقع در مشهد است مقرر داشته كه آب آن از حوض انبار **ميرزا محمد محسن رضوى** كه در داخل شهر است باشد و در پنج ماه گرما يخ در سقاخانه مصرف شود .

۵- هر شب مبلغی صرف چراغ روشنائی شانزده قندیل دو گلدسته و چراغ سقاخانه درب مقبره و کریاس (هشتی) آرامگاه و حقوق چراغچی بشود و هر شب ده من یخ مصرف گردد. ۶- هر شب جمعه مبلغی در آرامگاه بین مستحقین قسمت نمایند. ۷- در هر پنج سال فرشهای مقبره را از قالی ونمد تجدید نمایند و دو عدد پرده زر بافت نفیس جدید گرفته و پرده های کهنه را فروخته و بهاء آنها بین مستحقین تقسیم کنند و هر سال در عید نوروز فرشهای دو راهرو و دو ایوان و چهار اطاق متصل بمقبره را دالبر بدوزند و در هر سال يك جفت پرده مخمل نو حاشیه دار در دو درب آرامگاه بیاویزند و قیمت پرده های کهنه را بمردمندرس الاحوال بدهند. ۸- مبلغی حقوق برای شش نفر حفاظ و يك نفر فراش و قیمت روشنائی و بخور مقبره باباعلی بيك و والدینش که قرب پنجره فولاد است صرف گردد که در هر صبح و شام در آن مکان بتلاوت قرآن اشتغال داشته ثواب آنها بروح آنان تبرع نمایند. ۹- اگر از عایدات چیزی زیاد آمد در بین ارباب استحقاق تقسیم نمایند. ۱۰- مبلغی ده بعنوان تقاوی بسکنه دکان داده شده بوقفیت در آمده است. تولیت را پسر ارشد خود و اولادش و بعد از او برادران صلبی اولاد او و بعد از او برادران اعیانی واقف و در صورت انقراض بامتولیان سرکار قرار داده. يك عشر در آمد حق التولیه و نصف عشر حق النظاره تعیین گردیده که پس از اخراجات دیوانی و عوارض مملکتی و عمران موقوفات و تعمیرات ضروری بقیه بمصارف مذکور برسد.

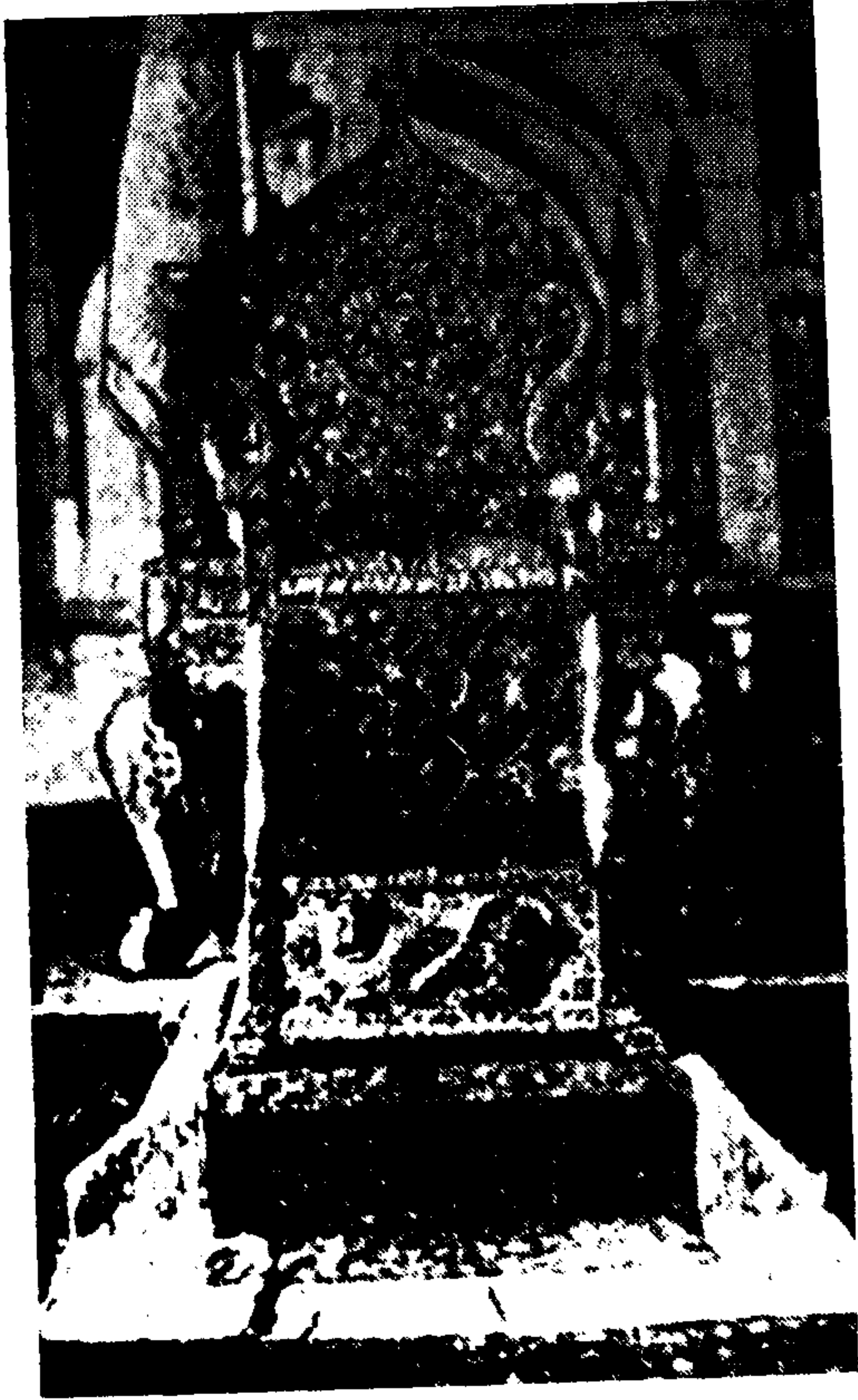
در گوشه پائین وقفنامه مهر چهار گوش نادر بعرض و طول يك سانتیمتر بسجع مهر (لافتی الآ علی لاسیف الآ ذوالفقار - نادر عصرم ز لطف حق لازم است) و چهار - ۱۱۲۴) میباشد در زیر تاریخ وقفنامه ده (غرة شهر محرم الحرام ۱۱۲۵) است دیده میشود. در تصویر شماره هشت گوشه چپ در بالای منبت در گوشه (ما لحظه شد) و در تصویر شصت و دو و شصت و شش که برك کاغذ وقفنامه بزرگتر معلق شده در دو طرف آن بمهر یکه در آخر وقفنامه است مهر میباشود. در هفتمین وقفنامه در تصویر شماره پنجاه و هشت در ابتدا جمله (سلطان خراسان ابوالحسن علی ...) و در تصویر شماره پنجاه و نه بترتیب جمله (استانده مقصد ... علی ...)

الف سلام والتحيه) وبعداز آن جمله (نادر قلی خان والی ممالک خراسان و فرمانروای عرصه ایران لزال فی دولته و منصور اللوا و فی عظمته بالف الی الغایة القصوی) و در زیر آن (رضاقلی خان مدالله تعالی فی عمره و بهائه و زین الارض بطول بقائه) و در زیر آن جمله (ظہیراً للعزة والعظمة والاقبال عالیجاه ابراهیم قلی خان) نوشته شده است •

تصویر شماره شصت و نه صفحه ۶۳۱ - سنک یک پارچه منبع آب سقاخانه طلای معروف بسقاخانه اسمعیل طلائی واقع در وسط صحن عتیق حضرت رضا علیه السلام که بدستور نادر از هرات آورده و پس از حجاری در آنجا نصب نموده اند. ارتفاع آن ۱۳۲ سانتیمتر و دهنه بالای آن که هشت ضلعی است طول هر ضلع ۷۷ سانتیمتر و ضخامت دیواره آن ۲۵ سانتیمتر و قطر دایره دهنه آن ۱۹۸ متر و محیط دایره ۶۲ متر است •

تصویر شماره هفتاد صفحه ۶۳۳ - جاده واقع در کوه الله اکبر که راه شوسه مشهد بدرگز میباشد موسوم به پله کان نادری است و بترکی نردبان یولی میگویند. از قلعه کبکان و اراک بظرف قله کوه جاده شوسه ماشین رو است که در حدود پنجاه پیچ و خم دارد. نادر در کنار جاده مزبور جاده ای که پله پله ساخته و آنچه اکنون از آثار آن باقی است نگارنده از بالا بطرف پائین متجاوز از نهمصد پله را شماره نمود. آثار موجود نشان میدهد که شاید بیش از دو متر از سطح کوه از بالا تا پائین کنده و برداشته شده و در زیر آن سنک سفید محکمی نمودار گردیده و در روی آن پله ها حجاری شده است. طول هر پله سه متر و عرض آن ۲۵ الی ۳۰ سانتیمتر و ارتفاعش ۱۰ الی ۱۵ سانتیمتر است. شنیده شد که پلکان مزبور از بالا تا قله و همچنین تا پائین کوه ادامه داشته و اینک آثار آن دیده میشود •

تصویر شماره هفتاد و یک صفحه ۶۳۵ - سه لوحه واقع در کمر کوه الله اکبر کنار پلکان نادری است. پس از آنکه در حدود سیصد پله از پائین بالا میرویم در طرف چپ دیده میشود • خطوط آن متأسفانه حک شده و آنچه خواننده میشود در بالای لوحه وسط کلمه (هو) و در پائین لوحه دو سطر باخر مانده (محمد

تصویر شماره هفتاد و سه

زمان) دیده میشود . در لوح كوچك طرف چپ كلمه (نصر من الله) معلوم است و لوحه طرف راست بكلی لایقرء و محكوك است .

تصویر شماره هفتاد و دو صفحه ۶۳۷ - نادرشاه نقل از شماره ۱۱ بهمن ماه ۱۳۲۸ مجله اطلاعات ماهیانه ضمن گزارش مجلس دشت مغان . در دور بیضی تصویر بفرانسه نوشته شده که ترجمه آن این است (طهماس قلی خان پادشاه پارس « ایران » ۱۷۴۲) در زیر تصویر ده سطر بفرانسه مندرج است . با توجه بتاریخ مذکور و بااطلاع باینکه نادرشاه در سال ۱۷۴۷ میلادی بقتل رسیده گمان میرود این تصویر در سالهای ۵۵ - ۱۱۵۴ هجری قمری یعنی در سنین ۵۵ یا ۵۶ سالگی نادرشاه تهیه شده است .

تصویر شماره هفتاد و سه صفحه ۶۶۱ - یکی از تخت‌های جواهر نشانی است که نادرشاه از هندوستان بایران آورده است . نقل از کتاب نادرپسر شمشیرنگارش آقای نورالله لارودی .

تصویر شماره هفتاد و چهار صفحه ۶۶۳ - ایوان صحن عتیق حضرت رضا علیه السلام است که بدستور نادرشاه طلاکاری شده . این ایوان که ده متر طول و هشت متر عرض آنست معروف بایوان طلای نادری است و اصل بنای ایوان از امیرعلیشیر نوائی میباشد .

تصویر شماره هفتاد و پنج صفحه ۶۶۵ - لوحه و کتیبه‌ایست که در وسط ایوان طلای نادری مذکور در تصویر شماره ۷۴ قرار گرفته . در بالای آن اولاً بخط ثلث نوشته شده : (بسم الله الرحمن الرحيم . الحمد لله رب العالمين و الصلوة على خير خلقه محمد و آله الطاهرين و سلم تسليمًا كثيرًا .) روى عن الصادق جعفر عن آبائه عليهم السلام عن امير المؤمنين على قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله ستدفن بضعة منى بارض خراسان لا يزورها مؤمن الا " و جب الله عز وجل له الجنة و حرّم جسده على النار و قال على بن موسى الرضا عليهما التحية و الثناء من زارنى على بعد داری اتيته يوم القيمة فى ثلاث مواطن حتى اخلصه من احوالها . اذا تطايرت الكتب

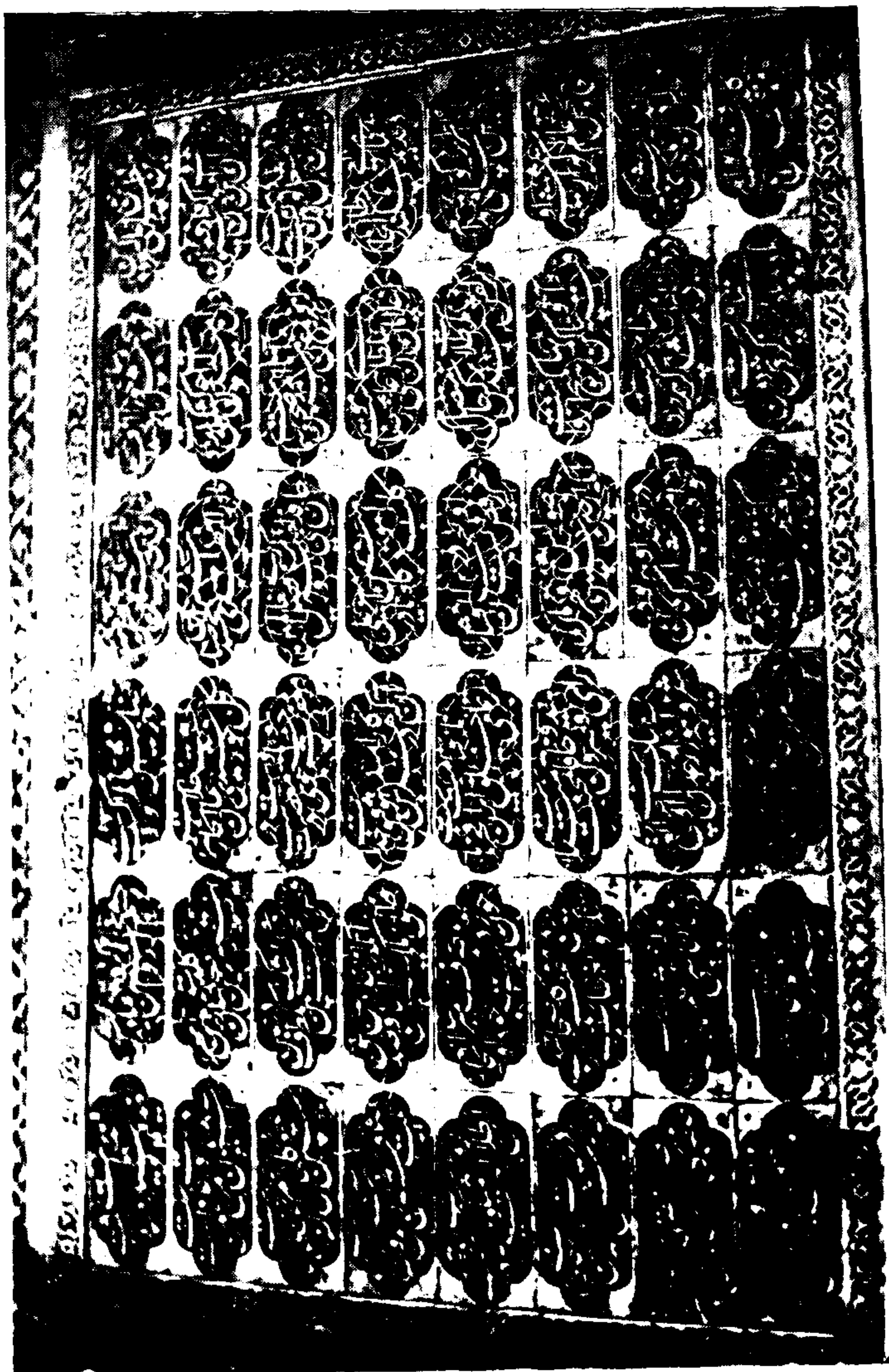

تصویر شماره هفتاد و چهار

یمنیاً و شمالاً و عند الصراط و عند المیزان. قال النبی ﷺ لعلیؑ یا ابا الحسن
جعل الله قبرك وقبر من ولدك بقاعاً و بقاع الجنة عرصه من عرصاتها یا علی من عقر
قبورکم...).

ثانیاً در محراب ایوان این قصیده بخط نستعلیق نوشته شده است :

حبّذا این منظر اعلی که فردوس برین
بر درِ صحنش چو زائر از صداقت جبهه ساست
آسمان زین آستان فیض سعادت میبرد
و ز فضایش عالم انوار را کسب ضیاست
چشم انجم روشن از گرد غبار در گهش
دیده سیّار را ثابت از این در توتیاست
شهریارانرا از این ایوان کیوان روز و شب
دیده امّید چون کشکول بر دست گداست
ماه را از مهر می بخشد ضیاء آئینه اش
شکل خورشیدی عیان آنجا زهرخشت طلاست
رسته از صحن جنان گلدسته زرین مهر
آشیان مرغ آمین است ییادست دعاست
یا فروزان مشعل نوریست در دشت زمین
کز فروغ آن منور تا ابد صحن سناست
جان فدای روضه‌ای کز فضل رب العالمین
مغفرت در جستجوی و معصیت در دست و پاست
فیض رحمت بین کز اندک اشک در یکطرف عین
رستن گل‌های عفو از تخم عصیان جا بجاست
کرد تجدید بنا آنجا سکندر طالعی
کز غلامان در سلطان علی موسی رضاست

تصویر شماره هفتاد و پنج

کلب در گاه امیر المؤمنین نادر علی (غلی)

آنکه در هر کار امیدش بتوفیق خداست

والی ملک خراسان آنکه از اخلاص و صدق

نیت صافش بحق از روز اول آشناست

دیده با فیض نظر بر ساقی کوثر مدام

بر کفش مانند نرگس متصل جام طلاست

هم ز فیض نسبت او در جهان افشار را

بر تمامی خلق ایران تا قیامت فخرهاست

چون زد دست جود او آنجا بمصرف میرسد

این طلارا هر که دست افشار میگوید رواست

تاج بخش عرصه عالم که از شمشیر او

فتنه و آشوبها ساکن بکنج انزواست

آنکه از چین جبین قهرمان صولتت

رای هند و فیصر و خاقان بمحنت مبتلاست

لشکر او را خطاب از غیب شد کاصحاب دین

در حقیقت حامی شرع مبین مصطفاست

شحنه عدلش در آن ملکی که شبگیری کند

دزد را رنگی نباشد گر همه دزد حناست

آبخواه میش از گرگان بود در عهد او

شیر و آهو را ز عدل او بیک مرتع چراست

در قزلباشی علم تا گشته شخص همتش

صقه و گلدسته صحن مقدس از طلاست

شد بتوفیق خدا گلدسته و ایوان تمام

باد باقی تا اثر از گردش دوران بیاست

از زبان کعبه گفتم بهر تاریخش ندیم

دمبدم زان صفه و ایوان هویدا صد صفاست

در جای دو مصرع آخر کتیبه این جمله نوشته شده (کتبه محمد علی بن سلیمان الرضوی غفر ذنوبهما فی شهور سنه خمس و اربعین مائة و الف ۱۱۴۵) .

در زیر کتیبه نوشته شده : (کتیبه ثلث و نستعلیق که در این ایوان زرنشان عالی بخط این بنده عاصی **محمد الرضوی** است . قطاعی آن بی‌داهتمام **محمد طاهر** ولد استاد مسیح شیرازی با تمام رسید ۱۱۴۶) .

تذکر : ضریح دوم داخلی مرقد مطهر حضرت رضا علیه السلام از فولاد است و در هر گوی آن چهار دانه یاقوت و یکدانه زمرد نصب شده و دانه ها در ورق طلای ضخیمی قرار گرفته مثل نگیندان انگشتر و آنرا در روی فولاد ضریح نصب کرده اند . در بالای سردرب ضریح کتیبه‌ای در دو سطر بخط نستعلیق چهار دانگ طلا کوب شده بدین عبارت : (نیاز مند رحمت ایزد مستعان و تراب اقدام زوار این آستان ملایک پاسبان . . . در اینجا کلمه‌ای لایق است ده بعضی سبب تصور کرده اند و بعضی الف و لام متصل به سلطان « سلطان نادر شاه **شاهرخ الحسینی الموسوی الصفوی بهادر خان** بوقف و نصب این ضریح و قبه‌های مرصع چهار گوش ضریح مقدس مبارک موفق گردید سنه ۱۱۶۰) در چهار گوشه دو سطر کتیبه چهار مثلث است ده در دو مثلث طرف راست قسمت بالائی کلمه (یا قاضی الحاجات) و پائینی (یا مفتح الابواب) و در دو مثلث طرف چپ بالائی کلمه (کتبه) و پائینی (محمد رضایی) نوشته شده است . متعلق به آرامگاه نادر شاه بوده است .

توضیح : ۱ - کلمه (سبب) در سطر اول کتیبه صحیح نیست زیرا سبب نوه دختری را گویند در صورتیکه شاهرخ نوه پسر نادر شاه است بنا برین الف و لام سلطان صحیحتر بنظر میرسد . ۲ - تاریخ ۱۱۶۰ نیز صحیح نیست و باید ۱۱۶۱ باشد . زیرا نادر شاه در شب یکشنبه ۱۱ جمادی الثانی ۱۱۶۰ هجری قمری بقا رسیده

و علی قلی خان (عادلشاه) برادر زاده اش در بیست و هفتم جمادی الثانی ۱۱۶۰ در مشهد بر مسند سلطنت جلوس نموده و رضا قلی میرزای نابینا پسر ارشد نادر که در آن هنگام بیست و نه ساله بود بدستور پسر عمش در کلات کشته شد .
 شاهرخ میرزا (شاهرخشاه) پسر ارشد رضا قلی میرزا که در آن موقع چهارده ساله بود بدستور علی قلی خان مخفیانه در ارك مشهد زندانی شد . علی قلی خان پس از یازده ماه سلطنت در جنگ با برادرش ابراهیم خان شکست خورده و در آن موقع که بیست و پنج ساله بود در تهران با سه برادر دیگرش دستگیر گردیده و کسان ابراهیم خان ویرا بخونخواهی عموزادگان و شاهزادگان افشار نابینا ساختند . سپس شاهرخ میرزا در نهم شوال ۱۱۶۱ که تاریخ جلوس او را (سلطان اعظم) گفته اند در مشهد بسلطنت رسید . لذا آنچه استنباط میشود علی قلی شاه در زمان پادشاهی خود آرامگاه نادرشاه را ضمن کشتار خاندان نادر عموی خود خراب نمود و ضریح مزبور مدتها بلا استفاده بود تا شاهرخشاه پس از استقرار بمرسد سلطنت در سال ۱۱۶۱ آنرا وقف نموده و بر روی قبر مطهر حضرت رضا علیه السلام انتقال داده است .

فهرست اسامی

اشخاص، اماکن، قبائل و مذاهب، مؤسسات، کتب

در این کتاب تاریخ احوال نادرشاه افشار با تحقیق و تجسس بسیار شرح و تفصیل داده شده و حتی نکات مبهمی که در سایر کتب تاریخی موجود است در اینجا روشن گردیده و هیچگونه ابهامی ندارد. چون مطابق عقیده و نظریه دانشمندان و اساتید محترم تاریخ، کتاب بدون فهرست اسامی ناقص است لذا با صرف وقت زیاد و زحمت فراوان برای تکمیل کتاب فهرستهای فوق الذکر تهیه گشته و حتی اسامی کلتی مانند نام نادر در آن ملحوظ شده است. امید آنکه مورد پسند و قبول خوانندگان محترم باشد.

فہرست اسامی اشخاص

آی خان-۲۴
 آباخان-۲۸، ۱۷
 ابراہیم بیک استاجلو-۳۰۶
 ابراہیم بیک ایروانی-۳۰۶
 ابراہیم پاشا-۲۲۱
 ابراہیم خان ظہیر الدولہ - چہل و شش
 چہل و ہفت، چہل و ہشت، ۷۳، ۶۰، ۸، ۷۳
 ۱۱۱، ۱۰۷، ۱۰۶، ۹۲، ۹۱، ۸۶، ۷۸
 ۲۱۳، ۱۸۸، ۱۸۶، ۱۸۴، ۱۳۳، ۱۲۱
 ۲۶۲، ۲۶۱، ۲۶۰، ۲۵۹، ۲۵۷، ۲۲۵
 ۲۹۳، ۲۹۱، ۲۸۶، ۲۷۷، ۲۶۴، ۲۶۳
 ۳۳۱، ۳۰۹، ۳۰۸، ۳۰۷، ۳۰۲، ۲۹۵
 ۴۶۷، ۴۶۵، ۴۶۲، ۳۴۹، ۳۴۸، ۳۳۵
 ۶۶۰، ۶۳۹، ۴۶۹
 ابراہیم (ابراہام) خلیفہ کرتی
 کاتولیکی (کاتولیکوس) - ۸، ۷
 ۴۹۹، ۲۹۵، ۲۹۴، ۲۹۱، ۲۹۰، ۲۸۹
 ۶۳۶
 ابراہیم خوشابی - ۲۸۹
 ابراہیم دیوانہ - ۳۴۹، ۲۶۴، ۲۶۳
 ابراہیم شاہ (محمد علی بیک)
 فرزند ابراہیم خان ظہیر الدولہ - ۲۸۵
 ۴۱۵، ۴۱۴، ۴۱۳، ۴۱۲، ۳۴۹، ۲۸۶
 ۵۱۹، ۴۶۶، ۴۳۶، ۴۳۵، ۴۱۷، ۴۱۶
 ۶۶۸
 ابراہیم کرمانشاہانی - ۵۱۱
 ابراہیم میرزا - ۴۴۱
 ابن جوزی - ۳۱۴

الف

آدینہ بیک - ۱۸۲
 آدینہ مستوفی (ملا) - ۱۲۱، ۱۲۰
 آذر (محمد خان) - ۵۲۳
 آذر بیگدلی شاملو (حاجی لطفعلی
 بیک) متخلص بہ والہ - نکہت - آذر -
 ۵۲۲، ۵۰۹، ۴۴۳، ۴۳۰، ۲۵۱، ۱۲
 آرام بیک - ۶۵۱، ۶۵۰
 آرتوق ایناق - ۲۰۷
 آزادخان افغانی - ۴۳۷، ۴۳۵، ۴۱۷، ۴۴
 آشور بیک پاپالو - ۷۸، ۶۰
 آشورخان افشار - ۲۸۱
 اصفچاہ - ۱۵۰
 آغا محمد خان (شاہ قاجار) - ۴۳۸
 ۴۵۱، ۴۴۳، ۴۴۰، ۴۳۹
 اغوزخان - ۲۸، ۲۷، ۲۶، ۲۵، ۲۴، ۲۳
 ۳۴۹، ۲۶۳
 آقا شریف شیخ الاسلام ارض اقدس -
 ۳۲۵
 آقا صادق تفرشی - ۵۲۰
 آقا عبدالمولی (مولی) - ۵۲۷
 آقا میرزا فرزند دلاور خان تایمانی
 (تایمنی) - ۳۴۶، ۳۴۴
 آق بانو پادشاہ (ملکہ الیزابت
 بطرونا) روسیہ - ۳۵۵، ۲۶۷، ۸
 آگاہی (محمد) - چہل
 آموزگار (حسین) - ۱۱
 آندراس Andreas - ۱۵۸

احمد پاشا قزوینی - ۳۹۷
 احمد پاشا والی بغداد - ۲۷۲، ۵۲، ۷، ۹۷
 ۲۳۱، ۲۳۰، ۲۲۹، ۲۲۳، ۲۲۲، ۱۰۰
 ۲۴۱، ۲۴۰، ۲۳۸، ۲۳۵، ۲۳۳، ۲۳۲
 ۲۷۶، ۲۷۵، ۲۷۳، ۲۷۲، ۲۴۵، ۲۴۲
 ۳۱۱، ۳۱۰، ۲۹۰، ۲۸۴، ۲۸۳، ۲۸۰
 ۳۷۲، ۳۶۸، ۳۳۹، ۳۲۹، ۳۲۷، ۳۱۳
 ۳۹۳، ۳۹۱، ۳۹۰، ۳۷۹، ۳۷۸، ۳۷۳
 ۶۱۰، ۵۱۶، ۳۹۶، ۳۹۴
 احمد خان - ۲۵۶
 احمد خان (شاه درانی ابدالی) - نوزده
 ۴۱۰، ۴۰۹، ۴۰۵، ۴۰۳، ۱۲۱، ۱۱۱
 ۴۲۷، ۴۲۵، ۴۲۳، ۴۲۲، ۴۲۱، ۴۱۹
 ۴۳۵، ۴۳۴، ۴۳۱، ۴۳۰، ۴۲۹، ۴۲۸
 ۴۳۷
 احمد خان بختیاری - ۲۲۷
 احمد خان بیات - ۴۱۷
 احمد خان تفنگچی اقباسی - ۲۲۷
 احمد جغتائی - ۲۸۴
 احمد درویش - ۳۲۶
 احمد سلطان افشار - ۲۲۰، ۲۰
 احمد شاه ہندی - ۴۲۷
 احمد قلی میرزا - ۴۱۱، ۴۶۸
 ارتمی واینسکی - ۴۶
 اردشیر بابکان - ۶۰۶
 ارس سلطان فرانسوی - ۳۰۶
 ارغون خان - ۱۷
 استانیسلاوس لسیونکی
 Stanislaus Lescyoniki - ۲۵۱
 استیفان ہا باجان - ۱۲
 اسحق خان - ۱۴۳
 اسدالله - ۴۶۹

ابو الحسن خان - ۳۳۱، ۱۷۹
 ابو الحسن غفاری - ۴۲۸
 ابو الخیر خان - ۱۹۵
 ابو العباس - ۱۷
 ابو الغازی - ۲۰۷
 ابو الفتح خان بختیاری - ۲۲۸، ۲۴۱، ۴۳۳
 ۴۳۶، ۴۳۵
 ابو الفیض خان (شاه بخارا) - شش
 بیست و یک، ۱۶۲، ۱۸۱، ۱۸۳، ۱۸۶
 ۱۸۹، ۱۹۰، ۱۹۱، ۲۸۷، ۲۸۷، ۴۴۴
 ۴۴۶، ۴۶۳، ۴۶۵، ۴۶۶
 ابو بکر (ابابکر) صدیق - ۳۲۰، ۳۲۴
 ۵۳۰، ۳۲۸
 ابو تراب - ۴۳۶
 ابو حنیفہ - ۲۳۰، ۲۳۹، ۳۱۰، ۳۱۱
 ۳۹۳، ۳۲۷
 ابو ریحان بیرونی - ۱۷
 ابو سعید ابو الخیر مہنہ ای - ۱۷
 ابو سلمہ باوردی - ۱۷
 ابو علی سینا - دو ہجده
 ابو محمد باوردی لبیبی سید الشعراء - ۱۷
 ابو مسلم خراسانی (عبدالرحمن) - ۱۷
 ابو مظفر معادی - ۱۷
 ابو منصور خان - ۴۲۵
 اتابک ایلدگز - ۲۰
 اتابک زنگی - ۲۰
 اتابک سنقر - ۲۰
 اتابکی (محمد صادق) - ۹
 احمد (فرزند سلطان اوردینخان) - ۲۸۵
 احمد افندی - ۲۸۴، ۳۸۰، ۵۱۶
 احمد اوسمی - ۲۷۱، ۲۷۰
 احمد باج آلان - ۲۲۹
 احمد بن سعید - ۲۰۶، ۳۶۱، ۳۶۰
 احمد پاشا جمال اوغلو - ۲۸۳

اسدالله خان ابدالی - دوازده چہارده
 پانزده
 اسدالله میرزا - ۴۷۱
 اسرائیل اوری Israel Ori - ۳۶۵
 اسعد افندی - ۹
 اسکندر بیک - ۲۱
 اسکندر کبیر - دو بیست و چہار
 بیست و ہفت ۱۸، ۱۲۵، ۱۲۷، ۱۲۷، ۲۷۴، ۳۰۹
 ۳۹۲، ۴۵۴، ۴۷۵، ۴۸۶، ۴۸۷، ۵۰۵
 اسلامخان افغانی - ۱۰۰
 اسلمش خان - ۱۱۷، ۱۱۸
 اسماعیل بیک - ۴۹
 اسماعیل بیک جلاپر - ۲۳
 اسماعیل پاشا - ۲۵۰
 اسماعیل خان - شانزده
 اسماعیل خان خزیمہ - ۲۲۵، ۲۴۱، ۴۲۱
 اسماعیل خان سپہسالار - ۵۳
 اسماعیل خواجوی - ۵۱۲
 اسماعیل میرزا - ۲۲۳، ۳۰۹، ۳۳۸
 اشپیکل - ۲۲
 اشرف افغان - ہجده چہل چہل و سہ
 ۵۱، ۵۲، ۵۳، ۸۷، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰
 ۱۰۱، ۱۰۳، ۱۰۵، ۲۱۵، ۲۱۸، ۲۳۷
 ۳۶۶، ۳۶۷، ۳۹۸، ۵۵۵
 اشرف خان - ۱۴۵
 اشرف سلطان - ۱۲۱
 اصلانخان - بیست ۱۲۶، ۲۱۵
 اصلحعلیخان - ۱۴۳
 اعتبار خان - ۱۴۵، ۵۵۹
 اعتمادالدولہ (وزیر) - ۲۱
 اعتمادالدولہ (ہندی) - ۱۴۷
 اعتمادالدولہ - ۳۱۲، ۳۱۴، ۳۲۷، ۳۲۹

اعلیٰ حضرت فقید رضا شاہ کبیر - دو
 چہل و ہشت ۴۵۳، ۴۵۴
 اعلیٰ حضرت محمد رضا شاہ پہلووی -
 دو ۴۵۶، ۶۴۴
 اغوزلوخان - ۹۲
 افراسیاب - ۱۷، ۲۶
 افندی یاسین مفتی بغداد - ۳۲۷
 اقبال (عبدالوہاب) - سی ویک
 اگیرخان - ۴۳۳
 اکتائی (عبدالعلی میرزا) - سی و دو
 اگوزلوخان - ۴۶۹
 اللہقلی صوفی - ۶۵۲
 اللہوردیخان قوللر آقاسی - ۳۲
 اللہیارخان چہل و سہ ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۱۰۶
 ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۲، ۱۱۶، ۱۱۶
 اللہیار خان ترخی - ۴۱۳
 اللہیار گراہلی - ۲۳۹
 البرت داوسن - ۷
 الجایتو - ۱۷
 الکساندر میرزا - نہ دہ
 الکسیس - ۳۶۵
 الماس - ۲۲۳
 الہجہ خان - ۲۳
 الباس بیک چوشلو - ۲۲
 الیاس - ۵۱
 الیاس خان - ۱۱۳، ۱۱۷
 امان اللہ خان افغان - ۴۹، ۵۱، ۵۰
 امام احمد بن الحنبل - ۵۳۵
 امام حسن علیہ السلام - ۳۲۸
 حسنین علیہما السلام - ۳۱۶
 امام حسین علیہ السلام - ۳۲۸، ۴۷۷
 امام رضا (علی بن موسی) علیہ السلام -

پانزده، ۸۴، ۱۹۸، ۲۱۶، ۲۲۶، ۳۴۹
 ۳۸۶، ۴۱۵، ۴۶۷، ۴۷۲، ۴۷۵، ۴۷۷
 ۴۳۱، ۴۳۳، ۴۴۳، ۴۴۷، ۴۷۲، ۴۷۷
 ۴۹۸، ۵۴۴، ۵۴۹، ۵۸۷، ۶۲۷، ۶۴۵
 ۶۵۷، ۶۵۸، ۶۶۰، ۶۶۲، ۶۶۷، ۶۶۸
 امامزاده شهر کهنه قوچان - ۶۳۹
 امام سیف بن سلطان - ۱۲۳، ۱۲۲، ۴۶
 ۲۰۵، ۲۰۶، ۳۰۳، ۳۰۵، ۳۶۰
 امام شافعی - ۵۳۵
 امام صادق (جعفر) علیه السلام - ۲۹۹
 ۳۰۰، ۳۱۹، ۳۲۲، ۳۲۶
 امامقلی امیرلوی افشار - ۶۴
 امامقلی بیک - ۴۶۲، ۵۵
 امامقلی خان - ۲۹۳
 امامقلی میرزا - ۱۸۸، ۱۹۹، ۲۷۱، ۲۸۶
 ۳۱۹، ۳۴۱، ۴۰۱، ۴۱۱، ۴۶۳، ۴۶۷
 ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۹۶، ۶۳۶
 امام مالک - ۵۳۵
 امام محمد تقی علیه السلام - ۳۱۰
 امام موسی کاظم علیه السلام - ۳۱۰
 امام وردی بیک افشار - ۱۱۳، ۱۱۶
 امام وردیخان - ۱۱۱، ۲۰۴، ۳۵۸، ۳۵۹
 امامی (سید احمد) - سی
 امیر اطور عثمانی - ۲۵۱
 ام کلثوم علیها السلام - ۳۱۷، ۳۱۸
 امیر اصلاخان قرقلو افشار - ۲۵۹
 ۲۶۴، ۴۱۳، ۴۱۴
 امیر الشعراء نادری (محمد حسین) - ۶۴۴
 امیر امتیاز - ۱۱۷
 امیر خان - ۴۱۳، ۴۲۱
 امیر خان توپچی باشی عرب میش مست -
 ۴۱۸، ۴۱۹
 امیر خان قرانی - ۴۲۵، ۴۳۱

امیر تیمور گورگانی - هشت، ۲۶۳
 ۳۴، ۴۸۶، ۵۳۲
 امیر حسین خوشحکایت - ۱۱
 امیر شمس الدین محمد - ۱۱
 امیر علم خان خزیمه - ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹
 ۴۲۱
 امیر علی خان - ۴۱۸
 امیر علی شیر نوائی - ۵۱۹، ۶۶۲
 امیر محبت خان - ۱۱۳، ۱۱۷، ۱۷۸
 امیر معصوم خان خزیمه - ۴۲۱، ۴۲۲
 امیر مہراب بیک - ۵۲۸
 امیر مہراب خان - ۴۱۸
 انتوان کلود بریانسون - ۵۰۴
 انتونی جنگینسون - ۳۶۴
 انوشیروان - ۴۵۴، ۵۷۸
 انوری ابیوردی - ۱۷
 اوتر otter - ۱۹۹، ۳۴۱، ۳۸۱، ۴۸۴، ۴۹۷
 اوشر (اوشماق - اوشیر خان) - ۲۷، ۲۵
 اویس قرن - ۱۶۹
 ایراکلی میرزا (اراکلی) - ۲۸۲، ۲۸۳
 ۳۹۴، ۴۰۰
 ایر کالخان - ۱۲۷
 ایزودوشارا - ۱۵
 ایشک اسحق پاشا - ۲۵۱
 ایلبارس (ایلبارس خان) - چهل و چہار
 ۱۳۲، ۱۷۳، ۱۸۱، ۱۸۴، ۱۸۵، ۱۸۶
 ۱۹۱، ۱۹۳، ۱۹۴، ۱۹۷، ۲۰۱، ۲۰۷
 ۳۴۲، ۳۴۳، ۳۴۳، ۳۴۲
 ایل بیک افشار - ۱۲۹
 ایلخان - ۲۴
 ایلدرم بایزیدخان - ۲۶
 ایلدوز خان - ۲۵

۵۵۹

- بہادری (محمد طاہر) - سی و دو
 بہبود بیک - ۶۵۴
 بہبود خان چا پشلو - ۲۱۲، ۲۱۱، ۲۲
 ۴۲۱، ۴۱۹، ۴۱۷
 بہرام - ۱۷
 بہرامعلی خان بیات - ۸۷
 بہروزخان - ۱۴۳
 بہمن (سیروس) - ۱۰
 بہرامعلی خان - ۴۰۹
 بیکتاش - ۲۱
 بیکتاش بیک قرقلو - ۴۶۲
 بیکتاشخان - ۲۴۵، ۲۳۶
 بیکدلیخان - ۲۷
 بیگم - ۴۲۷
 بیستون بیک افشار - ۲۲۲، ۲۲۰
 بیستون خان (میرزا) - ۴۶۸، ۴۱۱
 پ
 پادشاہ لہستان - ۲۵۱
 پرروژہ Père Roger کشیش - ۵
 ۶۳۰
 پرفسور . آ. اشمیت Eschmidt
 ۸ - Pr.A.
 پرفسور ادوارد برون Bravn
 ۴۹۶، ۷ - Pr. Edvard
 پرفسور ل. شوپرا L. Choqra - ۶۳۱
 پرہ دوین - ۵۰۰
 پز شکپور - سی و یک
 پطر کبیر روسیہ - ۴۶، ۴۷، ۴۹، ۵۰
 ۳۶۷، ۲۶۵، ۵۲
 پل - ۷
 پناہ خان قلاپوری - ۴۱۶
 پیرسن - ۵۰۷
 پیرنیا (حسن) - ۱۱

ب

- باباخان چا پشلو - ۲۲، ۲۲۸، ۲۲۴، ۲۵۰
 ۳۰۷، ۳۰۶
 بابارمضان - ۳۷
 بابا عراقی شاعر - ۳۷
 بابا علی بیک کوسہ احمدلو ابیوردی -
 ۲۳، ۵۵، ۵۷، ۵۸، ۶۲، ۶۴، ۱۱۳، ۱۱۳
 ۴۰۴، ۴۰۳، ۶۵۸
 بارتولد - ۸
 بارون شافیروف - ۳۷۱
 بازن (پیر لوئیز) کشیش فرانسوی
 Père Louis Bazin - ۲۸۵، ۵
 ۳۴۶، ۴۰۰، ۴۶۹، ۴۸۶، ۵۰۴، ۵۰۸
 ۶۴۶، ۶۳۰
 بازیل باتاتزس یونانی - ۳۴
 باقرخان بغایری - ۲۱۹، ۱۲۸
 بانو ملکزادہ بیانی - ۶۴۹
 بای آت (بای آق) - ۲۴
 بایسنقر - ۶۳۹
 بخت النصر - ۳۸۷
 بدر (محمود) - سی
 بدرخان افغان - ۱۱۹
 بدرخان زند - ۴۳۷
 برات بیک گوندوزلو - ۶۹
 برزو بیک مین باشی - ۴۱۷، ۰
 بریا اکبر - ۱۲۵
 بعل عرب بن حمیار العربیہ - ۱۲۲، ۱۲۳
 بک - ۳۷۵، ۲۴۴
 بلفور - ۶
 بلوشہ - ۵۰۱
 بندعلی افشار - ۶۱۰
 بوعلی شادانی - ۱۷
 بدرخان (بہادر شاہ) - چہار دہہ، ۱۲۶

تیمور شاه (فرزند احمد شاه ابدالی افغانی) -

۴۳۰، ۴۳۱، ۴۳۴، ۴۳۵

تیمور شاه گورگانی - دو ۱۲۵، ۲۴۶

۱۲۷، ۱۴۹، ۱۸۲، ۱۹۰، ۴۲۷، ۴۸۷

۴۹۰، ۴۹۳، ۵۰۵، ۵۸۰

ج

جان التون Elton انگلیسی (جمال بیک)

سروان - ۲۶۸، ۲۶۹، ۳۰۰، ۳۵۱

۳۵۵

جان گیگی - ۳۶۵

جان محمد خان قاجار - ۳۰۶

جاننی خان - ۱۴۳

جیبجی - ۲۸۵

جعفر خان استاجلو (استجلو) - دوازده
چهارده

جعفر خان زعفرانلو (کرد) - ۴۱۷، ۴۲۸

۴۳۱

جعفر قلی بیک شادلو - ۷۸، ۸۵

جعفری (رضا) - سی

جغتای خان پسر چنگیز - ۲۷

جلانی (سرهنک جلاء الدوله) - سی و یک

جلیل بیک میش مست خراسانی - ۲۵۰

جم (محمود) - ۴۵۵

جمس فریزر انگلیسی - بیست و سه

۴۳، ۴۴، ۵۵، ۱۶۳، ۱۷۱، ۱۸۱، ۲۰۰، ۴۰۰، ۵۰۰

۵۰۰، ۶۰۰، ۷۰۰، ۶۳۶

جمشید پیشنماز افغان - ۳۲۷

جمز لنکاستر James Lancaster -

۳۶۴

جمیل قوزانلو - ۱۱

جورج تمپسن - ۱۹۶، ۱۹۸، ۳۸۲

جوجی خان - ۱۸

پیشنماز کاشان - ۳۲۵

پیشنماز قم - ۳۲۵

پیر محمد - ۸۳، ۸۴

پیر محمد بیلگر بیگی هرات - ۱۱۳

۱۱۷، ۱۱۸، ۲۵۹، ۲۹۱، ۳۰۷، ۵۶۹

پیر محمد خان میاچیو - ۱۰۴

ت

تاورینه - ۶۴۶

ترابخان - ۵۵۹

ترتوما - ۳۰۷

ترخان بیک - ۶۴

ترک بن یافت - ۲۳، ۲۶

تقی خان شیرازی (محمود - محمد تقی)

مستوفی الممالک - هفت، چهل و پنج، ۱۲۳

۱۲۵، ۱۷۳، ۱۷۸، ۲۰۱، ۲۰۵، ۲۰۶

۲۱۱، ۲۴۲، ۲۴۴، ۲۵۵، ۳۰۲، ۳۳۶

۳۴۱، ۳۴۲، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۶، ۳۵۷

۳۵۸، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۹، ۳۹۹، ۴۲۰

۴۲۳، ۴۳۰، ۴۳۷، ۵۱۵

تماس دریل - ۲۷۹، ۲۸۰

تنگیز خان - ۲۴

تویال عثمان پاشا - چهل و پنج، ۲۳۳، ۷

۲۳۴، ۲۳۵، ۲۳۶، ۲۳۷، ۲۳۸، ۲۳۹

۲۴۲، ۲۵۰، ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۴، ۴۹۳

تویوز پاشا - ۲۴۶

توکللی خان - ۴۲۰

تهرانی (سید جلال الدین) - سی

تهمتن - ۱۶۷

تیمور پاشا ملی (کارتلی - کیو) - ۲۱۸

۲۱۹، ۲۲۲، ۲۴۰، ۲۴۸، ۲۵۰، ۲۵۳

۲۶۰، ۲۸۲، ۲۸۳، ۳۹۴، ۴۰۰

حاجی داود - ۴۷
 حاجی سیف الدین خان - ۶۵۴
 حاجی فولاد خان - ۱۵۶، ۱۵۱
 حاجی محمد زکسی شیخ الاسلام
 کرمانشاہان - ۳۲۵
 حافظ شیرازی - دو ، ہجده ۵۰۱
 ۵۸۷
 حام - ۲۶
 حبیبی (بہمن) - سی ویک
 حجت (احمد) - سی ویک
 حداد (محسن) - ۹
 حریری (دکتر علی اصغر) - ۶۴۶، ۴
 حزین (شیخ محمد علی گیلانی) - ۲۰۱
 ۵۰۹، ۲۴۳، ۱۳۵، ۱۰۵، ۵۱، ۶۳
 حسن احمد محمود - ۱۹
 حسن امین - ۹
 حسن پاشا - ۲۷۵، ۲۱۸
 حسن خان بیات - ۴۳۳، ۴۲۷، ۳۳۲
 حسن خان قرائی - ۴۳۱
 حسن خان لنک قاجار - ۴۲۳
 حسن علی خان - ۵۷۱، ۲۹۲
 حسعلیخان جہانسوز - ۴۳۲
 حسن فسائی - ۷
 حسقلی خان بیات - ۵۳
 حسن میرزا - ۴۱۸
 حسین - نوزده
 حسین برادر محمود - ۵۴۴
 حسین بن آقا ابراہیم شیخ الاسلام - ۳۲۵
 حسین بیک - ۲۷
 حسین بیک - ۴۶۷
 حسین پاشا - ۲۷۶، ۲۷۴، ۲۵۱، ۲۴۹
 ۳۹۲، ۲۸۹
 حسین خان فرزند میرویس - ۲۱۸

جو کئی (شوقی) - ۴۶۹، ۴۰۶، ۴۰۵
 جونانس ہانوی Hanvay - ۵۸، ۴۷
 ۲۳۲، ۱۹۶، ۱۹۴، ۱۵۸، ۱۴۲، ۹۹
 ۴۸۲، ۴۶۹، ۳۸۲، ۳۵۰، ۳۳۶، ۳۳۵
 ۵۰۲، ۴۹۴

جونس لندرس - ۶

جہانشاہ ترکمان - ۵۲۱

جہت اللہ خان - ۴۱۱

چ

چاموش حسن آقا - ۲۸۷

چراغ بیک افشار - ۹۱، ۷۰، ۶۸

چنگیز خان - ۱۷۹، ۲۸، ۲۶، ۲۵، ۲۰، ۱۸

۵۸۰، ۴۶۳، ۴۱۱، ۱۹۷، ۱۸۲، ۱۸۱

ح

حاج حسین - ۳۰۲

حاج صادق قاضی جام - ۳۲۵

حاج عباسقلی - ۵۸۶

حاج علی اکبر خوانساری - ۱۰

حاج محمد خان - ۲۴۴

حاج ملا محمد مہدی نائب الصدرة

ارض اقدس - ۳۲۵

حاج ملاہاشم خراسانی - ۱۰

حاج میرزا زین العابدین شیروانی - ۵۰۲

حاج احمد پاشا - ۳۹۵

حاجی اشرف - ۵۸۶

حاجی باباخان بختیاری - ۴۳۶

حاجی بشیر آقا (قزللر آقا) - ۳۷۰

حاجی توقاسی - ۱۶۲

حاجی حسین پاشا - ۳۹۲، ۲۷۳

حاجی خان - ۳۸۸

حاجی خان بیک - ۲۷۷

حاجی خان بیک افشار - ۹۹، ۹۴

حاجی خان چمشگزک - ۶۵۰، ۳۸۲، ۱۷۲

حنفی مدرس نادر آباد - ۳۲۷
 حیات اللہ خان (شاہنواز خان) - ۱۷۸، ۱۷۱
 حیات سلطان سدوزہ ای ابدالی - یازده
 دوازدہ
 حیدر خان - ۲۸۱، ۲۷۷
 حیدر خان افشار - ۳۹۹
 حیدر میرزا - ۳۱
 حیدری (جوادی) - ۹
 حیرت - ۹

خ

خاتون آبادی (آقا حسین) - ۵۱۲
 خاخام یہودی - ۵۰۰
 خاص فولاد خان - ۲۵۶، ۲۴۶
 خالد پاشا - ۲۷۳
 خان خیوہ - ۲۲
 خان دوران - بیست و پنج، چہل و چہار
 ۱۵۰، ۱۴۷، ۱۴۴، ۱۴۳، ۱۴۱، ۱۳۷
 خان شیروان - ۲۴۵
 خان کوریہ کپلائی گرای (جرائی) -
 چہل و شش، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۵۳، ۲۵۵
 ۳۸۲، ۳۷۷، ۳۷۱
 خان محمد - ۲۵۶
 خان محمد استاجاو - ۲۷
 خانم شیرازی - ۴۷۱
 خدا بخش لیلواندو - ۴۲۸
 خداداد خان - ۱۰۵
 خدایار خان عباسی (شاہمہدیخان) - ۱۷۵
 ۳۸۶، ۱۷۸، ۱۷۶
 خدیجہ سلطان - ۵۲۲
 خسرو خان - ۴۳
 خطیب ارشد اقدس - ۳۲۵
 خلیفہ بغداد - ۲۰
 خلیل - ۳۴۹، ۲۶۳

حسین خان قرائی - ۴۱۸
 حسین سلطان - ۱۱۹، ۹۸، ۹۷، ۸۷
 ۲۱۸
 حسین سلطان هوتکی - ۱۱۴
 حسینعلی بیک شرر - ۲۵
 حسینعلیخان اردلان - ۴۳۶
 حسینعلیخان معیر الممالک (حسنعلی بیک
 معیر باشی) - ۲۱۶، ۲۱۵، ۷۹، ۷۸، ۶۱
 ۴۰۴، ۴۰۳، ۳۰۸، ۲۹۷، ۲۹۲، ۲۲۵
 ۵۱۵، ۴۱۳، ۴۱۲
 حسینقلی خان - پانزدہ، ۴۴
 حسینقلی خان زنگنه - ۲۱۸، ۲۱۶، ۹۲
 حسینقلی خان سرتیب - ۳۳۲
 حسینقلی خان قاجار - ۴۳۸
 حسین میرزا - ۵۱۷، ۴۱۸
 حضرت رسول (محمد مصطفی پیغمبر
 اسلام) صلی اللہ علیہ وآلہ - ۱۶۹، ۲۹
 ۳۲۶، ۳۲۰، ۳۱۷، ۳۱۴، ۳۰۰، ۲۹۹
 ۵۴۲، ۵۴۰، ۵۳۶، ۵۳۳، ۵۳۰، ۳۲۸
 ۶۶۴، ۶۶۲، ۵۷۷
 حضرت عبدالعظیم علیہ السلام - ۴۳۸
 ۵۲۰
 حضرت مسیح (عیسی) علیہ السلام - ۴
 ۲۹۱
 حضرت موسی علیہ السلام - ۳۱۵، ۳۱۴
 حضرت نوح نبی علیہ السلام - ۲۳
 حضرت یونس نبی علیہ السلام - ۲۷۴
 ۳۹۲
 حکمت (علی اصغر) - سی و یک، ۶۳، ۵۷۶
 حکیم الہی (نصرت اللہ) - ۹
 حکیم بی اتالیق (محمد رحیم بیک) -
 ۴۶۵، ۳۴۱، ۱۹۰، ۱۸۹، ۱۸۳، ۱۸۱
 حمزہ میرزا - ۳۱

رئیس - سی ویک
 رحیمی شاعر - ۵۱۶
 رحیم خان افغانی ابدالی - ۴۲۰، ۱۳۱
 رحیم خان گرایلی - ۹۱، ۸۳
 رحیمزاده صفوی - ۱۰
 رحیم سلطان مرو - چهل و چهار، ۱۹۷
 ۳۴۵، ۳۳۷
 رسا (دکتر قاسم) - ۵۸۹
 رستم - ۱۷
 رستم آقا - ۲۷۹، ۲۷۸
 رستم پاشا - چهل و پنج، ۲۲۰
 رستم خان - ۲۰۸
 رستمعلی - ۷
 رستم قراچورلو - ۲۵۰
 رستم خان قوللر آقاسی - ۴۷
 رسول افغانی - ۱۱۴
 رشید یاسمی - چهل و شش، ۷
 رضاقلی خان - ۷۰، ۶۰، ۵۴، ۵۳
 رضاقلی خان شاملو - ۲۲۰، ۲۱۶
 ۳۶۸، ۳۶۷، ۳۶۶
 رضاقلی میرزا - شش هفت، بیست و نه
 چهل و دو، چهل و چهار، چهل و هفت
 چهل و هشت، ۱۱۷، ۱۱۶، ۱۱۵، ۱۱۴، ۱۰۶
 ۱۸۰، ۱۷۹، ۱۳۲، ۱۲۹، ۱۱۲، ۱۰۷
 ۱۹۷، ۱۸۹، ۱۸۸، ۱۸۴، ۱۸۳، ۱۸۲
 ۲۶۰، ۲۵۰، ۲۲۱، ۲۱۵، ۲۰۰، ۱۹۹
 ۳۳۳، ۳۳۱، ۳۰۲، ۲۹۵، ۲۹۳، ۲۶۱
 ۳۴۴، ۳۴۳، ۳۴۲، ۳۴۰، ۳۳۶، ۳۳۵
 ۴۴۳، ۴۱۱، ۳۹۹، ۳۴۷، ۳۴۶، ۳۴۵
 ۴۹۳، ۴۷۱، ۴۶۷، ۴۶۶، ۴۶۵، ۴۶۳
 ۵۸۵، ۵۷۳، ۵۵۵، ۵۰۶، ۵۰۲، ۴۹۶
 ۶۶۸، ۶۶۰، ۶۵۳، ۶۴۵
 رضی الدین تفرشی - ۷
 رفیق اصفهانی (ملاحسین) - ۵۲۷

خلیل افندی - ۳۷۹
 خواجه عبدالکریم بن عقیق محمود
 کشمیر - ۱۶۲، ۷
 خواندگار روم - ۵۶۵
 خوانساری (آقا جمال) - ۵۱۲
 ۵
 دادخان (دیادخان) - ۱۲۰، ۱۱۹
 دادور (محمد) - سی ویک
 دارا - ۱۸، ۱۶، ۱۴
 داراشکوه - سیزده، ۱۱۵
 داریوش - ۳۹۲، ۲۷۴
 داعی الاسلام (محمدعلی ایرانی) - ۳
 ۴۶۹
 دانورس گریوس - ۲۸۰، ۲۷۹
 دانیال بیگ - ۱۸۰
 دخیل علی قاضی کربلا - ۳۲۶
 دکتر زکی محمد حسین بیگ - ۱۱
 دکتر شفق (رضازاده) - سی و دو، سی
 و پنج، سی شش
 دکتر لورش Dr. Lerch - ۳۴۶
 دوامی (مجید) - ۱۰
 دوست محمد چپچه ای - ۴۱۱
 دولیخان کرد شاملو - ۴۲۱
 دوری افندی - ۴۶
 دوکسا آ - ۲۴
 دیوانقلی بیگ افشار - ۱۱۸
 ذ
 ذوالفقار خان ابدالی - نوزده، چهل و سه
 ۱۱۰، ۱۰۸، ۱۰۶، ۹۶، ۹۵، ۹۴، ۹۲
 ۴۲۰، ۱۲۱، ۱۱۱
 ر
 راضیه (رضیه) بیگم - ۴۶۳، ۳۱۰
 راغب افندی - ۲۳۲
 رام (مصطفی قلی) - سی

سپہبد یکن محمد پاشا - چہل و ہفت
۲۸۵
ستارخان - ۱۰۵
سجادی (دکتر محمد) - سی
سر بلندخان - ۴
سر بلندخان بن گوش - ۱۵۷، ۱۴۳
سر پر سی سائیکس - ۱۴، ۱۰، ۳۶۴، ۳۵۰
۶۴۸، ۶۴۶، ۶۴۳، ۵۰، ۲، ۴۰، ۱، ۳۸۲
سر تیب حا جیخان بیک افشار - ۱۲۹
۱۵۲، ۱۴۴، ۱۳۲
سر تیب صفی خان - ۱۲۹
سر تیب معزی - سی
سر تیب معین - سی
سر تیب مہین - سی
سر جی دیہ میتر و ویچ کو ایترین
(شاہزادہ) - ۳۷۵، ۲۵۰، ۲۴۴
۵۰۳
سر خای خان ازکی (محمد خان) - چہل و شش
۲۷۶، ۲۶۸، ۲۶۵، ۲۵۲، ۲۴۶، ۲۲۲
۲۹۹، ۲۸۱، ۲۷۷
سر دادور (سر لشکر ابورب) - سی
ویک
سر دار بیک قرقدو تو بیچی - ۱۷۲
۳۸۲، ۲۵۹
سر دار علی خان ابدالی - ۹۹
سر دار فخر الدولہ (دور الدولہ) - سی
فرماندار سیدی شمس - ۱۳۵
سر دار قاسم خان احمد الدولہ - ۱۲۹
۱۵۲
سر دار مچہ خان شہناو - ۲۸۰، ۲۷۲
سر دار محمد خان ترمان - ۷۵
سر دار مہدی خان - ۷۳
سر دار نظر خان - ۱۴۳

روح اللہ خان - ۱۵۷
روحانی (سید محمود) - سی
روشن اختر - ۱۲۶
ریچارد شانسلر - ۳۶۴
ز
زالخان - ۴۲۱، ۴۱۸، ۲۲۷
زامباور آلمانی - ۱۱
زبردستخان افغانی - ۵۰
زکریا خان - ۱۷۱، ۱۳۷، ۱۳۵، ۱۳۴
۱۷۸، ۱۷۶، ۱۷۳، ۱۷۲
زکی خان - ۴۳۳
زمانخان - ۱۴۳
زمانخان ابدالی - ۴۲۰، ۴۱۹، ۹۴
زمانشاہ - ۴۴۰
زمانی (مصطفی) - سی
زمیندار آدینہ - ۱۳۵
زنہاری (عبدالعلی) - ۹
زینب - نوزدہ ۱۲۱
ژ
ژنرال کیشیشف - ۴۹۶، ۴۸۹، ۹۷
ژنرال لئونوف Lèontov - ۲۵۲
۳۸۲، ۳۷۷
ژنرال لواشف - ۳۷۶، ۳۷۱، ۲۴۸، ۵۰
ژنرال پروپکن - ۳۷۲
ژوستن - ۱۵
س
ساروخان - ۴۱۵
سام - ۲۶
سام بیک قوچانی و کیل چمشگزک - ۷۰
۴۷۱، ۴۶۹، ۴۶۵، ۴۰۵، ۸۶، ۸۴، ۸۱
سام میرزا - بیست و نہ چہل و ہفت ۲۷۶
۳۹۲، ۲۸۳، ۲۸۲، ۲۸۱، ۲۷۸، ۱۷۷
۴۶۶، ۴۶۵، ۴۰۰، ۳۹۴
سینتا (عبدالحسین) - ۱۲

۲۵۹، ۱۱۶، ۱۱۳، ۱۰۸، ۱۰۶، ۱۰۵
 سلطان داود میرزا - ۴۱۷
 سلطان سلیم خان اول - ۳۰
 سلطان عبدالحمید اول - ۴۳۹
 سلطان علی بیگ ایوردی - ۲۵۷
 سلطان محمد خدا بنده - ۳۱
 سلطان محمد میرزا - شانزده
 سلطان محمود خان اول (نخستین) - ۴۹
 ۲۸۷، ۲۷۵، ۲۷۱، ۲۲۲، ۲۲۱، ۸۱
 ۵۱۱، ۴۹۳، ۳۷۹، ۳۶۶، ۳۲۸، ۳۰۶
 ۵۶۵، ۵۳۸، ۵۱۶
 سلطان محمود غزنوی (سلجوقی) - ۲۴
 ۲۶
 سلطان محمود میرزا - ۴۸
 سلطان مراد خان رابع - ۵۳۹
 سلطان مصطفی خان ثالث - ۴۳۹، ۳۲۸
 ۵۶۵
 سلیمان بیگ شیخو انلو - ۸۶
 سلیمان پاشا - ۲۱۸، ۲۱۶
 سلیمان عرب - ۴۳۹، ۲۷۸
 سلیم خان قرقلو افشار - ۴۱۳
 سلیم خان وکیل الدوله - ۴۱۷
 سلیمان شاه پسر میانه احمد شاه درانی -
 ۴۳۰
 سنیور دو گار دان (شوالیه) - ۲۲۰
 ۴۸۰، ۳۶۵
 سهراب (خان) بیگ گرجی غلام - ۴۱۱
 ۴۱۳، ۴۱۲
 سہیلی خوانساری - چہار ۱۲، ۶۴۹
 سید بہاء الدین شیخ الاسلام کرمان -
 ۳۲۵
 سید احمد شافعی مفتی اردلان - ۳۲۶
 سید الخان افغانی - چہل و سہ ۹۸، ۱۰۳
 ۱۱۶، ۱۱۰

سردار ہویزہ - ۲۲۸
 سر را برت شرلی - ۳۶۴
 سر عسکر عبداللہ پاشا کپر اوغلو - ۲۵۰
 سر کار Srkarr - ۱۵۶
 سر مار تیمر دیورا اندا انگلیسی - ۴۶۹، ۳
 ۶۳۸، ۴۹۴
 سروان وودرف - ۳۵۵، ۲۶۸
 سر ہنک جان سرجان مالکم (ملکم) -
 مالکولم) انگلیسی - ۴۵، ۴۳، ۹، ۷، ۱
 ۴۰۹، ۳۴۶، ۱۰۵، ۱۰۱، ۵۰، ۴۶
 ۴۹۷، ۴۹۶، ۴۹۳، ۴۸۲، ۴۸۱، ۴۷۱
 ۵۰۳
 سر ہنک جو انقلی خان افشار - ۱۵۲، ۱۲۹
 سر ہنک حسینقلی خان - ۱۲۹
 سعادتخان برہان الملک - چہل و چہار
 ۱۴۳، ۱۴۱، ۱۳۹، ۱۳۸، ۱۳۷، ۱۲۷
 ۱۵۸، ۱۵۴، ۱۵۰، ۱۴۷، ۱۴۵، ۱۴۴
 ۵۵۸، ۴۲۷، ۴۲۵
 سعادت (شیخ الاسلام) - ۱۱۱
 سعادتقلیخان کشیکچی باشی قرقلو -
 ۴۱۸، ۴۱۷
 سعادت اللہ خان - ۱۴۳، ۱۳۲
 سعدی - دو ہجده
 سعیدخان - ۱۸۳، ۱۸۰، ۱۷۹
 سعید سلطان کلانتر - چہل و یک ۷۰، ۸۹
 سلجوق بیگ - ۲۷، ۲۶
 سلطان آل عثمان - ۳۱۳
 سلطان ابو سعید - ۱۷
 سلطان احمد خان سوم - ۵۲۳، ۲۲۱
 سلطان اسماعیل میرزا - ۴۷۱
 سلطان القرائی (جعفر) - ۶۴۹
 سلطان بن مرشد - ۳۵۹، ۲۰۶، ۲۰۵
 سلطان جعفر میرزا - ۴۷۱
 سلطان حسین غلجائی قندھاری - چہل و سہ

۴۲۲، ۴۲۰، ۴۱۹، ۴۱۸، ۴۱۷، ۴۱۶
 ۴۳۴، ۴۳۱، ۴۲۸، ۴۲۷، ۴۲۶، ۴۲۵
 ۴۹۳، ۴۷۱، ۴۶۷، ۴۴۳، ۴۳۸، ۴۳۵
 ۶۶۸، ۶۶۷، ۶۵۵، ۶۵۳، ۶۴۶

شاهزاده محمود - ۴۳۵

شاهزاده و اخوچ - ۷

شاه سلطان حسین صفوی - هفت دہہ دروازہ

سیز دہہ چہار دہہ پانز دہہ شانز دہہ ہفدہ

ہجده ۱۱، ۴۲۱، ۴۲۰، ۴۱۹، ۴۱۸، ۴۱۷، ۴۱۶

۱۰۳، ۱۰۱، ۹۷، ۵۷، ۵۲، ۵۱، ۴۹

۳۳۲، ۳۲۱، ۳۱۰، ۲۷۶، ۲۶۰، ۱۲۵

۴۶۳، ۴۳۶، ۳۹۲، ۳۶۶، ۳۶۴، ۳۴۸

۵۲۲، ۵۱۳، ۴۹۸، ۴۸۴، ۴۶۷، ۴۶۵

۵۲۷

شاه ظہاسب - ۳۱

شاه ظہاسب صفوی (ثانی) - شش ہفدہ

بیست و ہشت بیست و نہ چہار و دو چہل

و پنج ۲۰، ۲۰، ۲۰، ۲۰، ۲۰، ۲۰، ۲۰، ۲۰، ۲۰، ۲۰

۸۱، ۸۰، ۷۹، ۷۸، ۷۳، ۷۱، ۷۰، ۶۰

۹۷، ۹۶، ۹۱، ۸۹، ۸۷، ۸۶، ۸۳، ۸۲

۲۱۵، ۱۱۲، ۱۰۲، ۱۰۰، ۹۹، ۹۸

۲۳۶، ۲۲۶، ۲۲۵، ۲۲۳، ۲۲۱، ۲۱۶

۳۰۹، ۲۹۹، ۲۹۸، ۲۸۸، ۲۵۷، ۲۴۱

۳۶۵، ۳۴۱، ۳۲۹، ۳۳۷، ۳۳۳، ۳۳۲

۴۶۲، ۳۷۱، ۳۶۹، ۳۶۸، ۳۶۷، ۳۶۶

۵۱۰، ۴۹۷، ۴۸۴، ۴۸۰، ۴۶۷، ۴۶۳

۶۲۸، ۵۸۲، ۵۲۳، ۵۲۲، ۵۱۷، ۵۱۳

شہد سلطان سہوی - سیز دہہ ۴۶، ۴۵

شہد عباس ثانی - سیز دہہ ۲۲

شہد عباس سوم سہوی - ۳۰۹، ۲۲۷

۳۷۱

شہد عباس شہر (اول) - سیز دہہ ۲۱، ۲۰

۳۶۴، ۲۶۳، ۱۲۵، ۴۲، ۳۲، ۳۱، ۲۸

سید باقر خلخالی - ۶۲۵

سید جزایری - ۵۱۲

سید عبداللہ خان عرب - ۴۵

سید محسن جبل عاملی امین - ۳۲۹، ۹

سید محمد بن میرزا داود متولی (شاه

سلیمان صفوی) - ۴۱۶، ۴۱۱، ۴۰۲

۴۴۳، ۴۳۵، ۴۲۱، ۴۱۸، ۴۱۷

سید محمد (صاحب کتاب مدارک) - ۵۱۱

سید محمد تقی شیخ الاسلام قزوین - ۳۲۵

سید محمد مہدی پیشنما از اصفہان - ۳۲۶

سید مرتضی عاملی - ۵۱۱

سید نصر اللہ حایری موسوی حسینی مدرس

کربلا - ۵۱۱، ۳۲۹، ۳۲۷، ۳۲۶

سید نیاز خان - ۱۵۷، ۱۵۴، ۱۴۳

سید ہاشم - ۶۰۸

ش

ش . سامی - ۱۲

شاہ بیتر - ۷

شادمان (دکتر سید فخر الدین) - سی

شاملو (دکتر علی) - ۹، ۴، ۳

شاه اسماعیل اول صفوی - ۲۹، ۲۷، ۲۰

۳۲۴، ۳۲۰، ۳۱۹، ۲۹۹، ۱۲۵، ۳۰

۵۳۸، ۵۳۷، ۵۲۹، ۴۹۶، ۳۹۷، ۳۶۴

شاه اسماعیل دوم - ۳۱

شاه پسند خان افغان - ۴۲۳

شاہپور - ۱۷

شاه خواجہ بخارا - ۳۲۶

شاهداد خان افغان - ۱۴۵

شاہرخ بیگ افشار - ۲۲، ۲۰

شاہرخ فرزند امیر تیمور - ۶۳۹

شاہرخ شاہی (سر لشکر) - سی

شاہرخ میرزا (شاه) فرزند درضاقلی میرزا -

۴۱۵، ۴۱۱، ۴۰۲، ۲۷۱، ۲۴۲، ۱۸۸

شیخ الاسلام کازرون - ۳۲۵
 شیخ الاسلام گیلان - ۳۲۵
 شیخ الاسلام مراغه - ۳۲۵
 شیخ الاسلام حسین مفتی ارومیه - ۳۲۵
 شیخ الاسلام نائین - ۳۲۵
 شیخ الاسلام نیشابور - ۳۲۵
 شیخ الاسلام یزد - ۳۲۵
 شیخ المشایخ بنی امام - ۲۳۲
 شیخ بهائی - ۵۲۰
 شیخ جبار طاهری - ۳۵۲، ۲۴۳، ۴۶
 شیخ جبار هولہ (شیخ بحرین) - ۲۵۵
 ۳۵۳
 شیخ حیدر - ۳۰
 شیخ رما - ۲۰۵
 شیخ سر بہاریہ - ۱۸
 شیخ شہاب الدین سروردی - ۳۷
 شیخ صفی الدین - ۲۷
 شیخ عبدالباقی - ۲۳۰
 شیخ عبدالرحمن مشعشی - ۲۳۰
 شیخ عبداللہ درجزی - ۳۰۶
 شیخ علی اکبر ملاباشی شیرازی - ۲۲۵
 ۳۸۰، ۳۷۹، ۳۲۵، ۳۱۲، ۳۱۱، ۳۰۶
 ۵۳۱، ۵۱۵، ۵۱۲، ۴۷۱، ۳۸۹
 شیخ علی خان - ۴۳۸، ۴۳۷، ۴۷
 شیخ محمد تمامی (تمامی) شیخ الاسلام
 شیراز - ۳۲۵
 شیخ محمد شہرستانی قاضی نور اللہ - ۱۷
 شیر جنک خان - ۱۴۵
 شیر خان - ۱۱۷
 شیر غازی والی خوارزم - ۷۹، ۷۸
 ص
 صائب - ۴۴۳
 صاحب بن عباد - ۵۱۸

۵۷۸، ۴۸۴، ۳۶۵
 شاہقلی بیک (خان) قاجار - ۱۹۷، ۱۸۰
 ۴۲۳، ۲۹۱
 شاہنواز خان - ۱۵۷، ۱۵۴
 شاہوردی بیک - ۶۵۴، ۶۴۹
 شاہوردیخان افشار - ۲۱
 شاہوردیخان (بیک) شیخو انلو -
 ۸۶، ۸۵، ۸۳، ۸۱
 شاہولیکان - ۴۳۰
 شاہین خان - ۴۱۶
 شرزہ خان - ۱۳۱
 شرف الدین بیک - ۸۳
 شفیع ای برو - ۴۱۴، ۴۱۳
 شکر بیک چمشگز کی - ۸۵
 شکرخان قورت - ۴۳۰
 شہسی خان - ۱۵
 شملہ - حسام الدین - ۲۰
 شمیم (علی اصغر) - ۹
 شنیا کوف - ۳۸۲، ۲۵۲
 شوالیہ ژان شاردن - ۴۲
 شوری بیک - ۱۱۷
 شہابی (دکتر علی اکبر) - سی ویک
 شہداد بلوچ - شانزدہ
 شہدادخان - ۱۴۳
 شیخ ابوطالب - ۵۰۹، ۱
 شیخ احمد مدنی - ۲۴۲، ۲۲۸، ۱۰۴
 شیخ الاسلام استرآبادی - ۳۲۵
 شیخ الاسلام ایروان - ۳۲۵
 شیخ الاسلام تہران - ۳۲۵
 شیخ الاسلام دامغان - ۳۲۵
 شیخ الاسلام سہنن - ۳۲۵
 شیخ الاسلام شوشتر - ۳۲۵

طہماسبقلیخان و کیل جلایر (طہماسب
بیک - طہماسبقلیخان) - ۸۴، ۶۸، ۶۴، ۵۷
۱۴۸، ۱۸۱، ۱۸۰، ۱۷۹، ۱۵۷، ۱۵۱
۱۸۲، ۱۸۳، ۱۹۱، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۲۵
۲۲۶، ۲۳۶، ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۴۴، ۲۴۶
۲۹۱، ۲۹۲، ۲۹۷، ۲۹۹، ۳۰۲، ۳۰۸
۳۳۱، ۳۳۲، ۳۵۲، ۳۶۲، ۶۱

ع

ع . سلطانی - ۱۲
عادلگرای خان - ۲۴۶
عاشق اصفہانی (آقا محمد) - ۵۲۵، ۵۰۹
عاشورخان - ۵۶۰
عاشورخان افشار - ۶۵۲
عاشورخان بابالو - ۲۷۷، ۲۷۱، ۲۴۴
۲۷۸

عادل بیک خان - ۱۴۵
عالمگیر - سیزده - ۴۲۷، ۴۲۸، ۵۲۰
عباس اقبال - ۱۰۱۹
عباس پرویز - ۹
عباسقلی خان بیات - ۴۲۲، ۴۲۳، ۴۲۶
۴۲۷، ۴۳۲

عباسقلی خان شاملو - دوازده

عباس کرمانی - ۳۲۹
عباس میرزا (صفوی) - ۳۱، ۲۲۷
۲۸۸، ۳۳۸، ۴۴۱

عباس میرزا نادری - ۴۶۸

عبدالله صدور - ۳۲۶

عبدالباقی خان - ۱۳۵، ۱۴۷، ۱۵۱

۵۰۱، ۳۸۱، ۷۱

عبدالباقی خان زنگنه - ۲۹۱، ۳۰۶، ۳۷۹

۳۸۵

عبدالحسین بیک نسقچی باشی - ۲۸۹، ۲۹۱

صادقخان - ۴۲۳، ۴۳۶، ۴۳۷، ۴۳۹

صادقخان بوتیرہ - ۱۷۸

صادقخان قشقائی - ۴۴۰

صالح خان بیات - ۴۳۵

صالح خان قرخلوی افشار - ۴۰۳، ۴۰۵

۵۲۲، ۴۰۶

صباحی بیدگلی (سلیمان) - ۵۲۵

صدر (محسن - صدرالاشرف) - سی

صدرالصدور - ۴۹۸، ۳۸۰

صدرالاطباء شاملو - ۵۲۴

صفی خان بوجاری (بغایری) - ۲۴۸

۳۱۰، ۲۶۴، ۲۵۹

صفی علیشاہ - ۴۱۲

صفی قلی خان (دیوانہ) - چہارده پانزده

۹۴، ۴۴

صفی قلیخان قرقلو - ۴۱۸

صفی میرزا (الیاس محمد علی رفسنجانی) -

بیست و نہ - ۲۷۶، ۲۸۳، ۲۸۴، ۳۶۷

۳۹۴، ۳۹۲

صفی میرزا صفوی - ہفده - ۵۱، ۴۸

صفی یار بیک افشار - ۱۲۱

صنعتی زادہ کرمانی (عبدالحسین) - ۱۰

ط

طاہر بیک - ۱۹۷، ۲۰۱، ۲۶۵

طاہری (رضا) - سی و بیک

طاہری (محسن) - سی و بیک

طیب اصفہانی - ۵۲۶

طرخان - ۱۵۹

طغاتی مور - ۱۸

طوفان قاجار - ۲۱۹

طوفان مازندرانی (میرزا طیب) - ۵۲۵

طوفان ہزار جریبی - ۵۰۹

عبدالؤمن خان ازبک - ۲۰
 عضدی دیلمی (سیاوش) - سی ویک
 عطاخان - ۴۱۳
 عظیم الله خان - ۱۴۳، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۵۷
 علامه (میرزا محمد حسین - پیر - شمیم)
 - ۵۱۱
 علوی خان طبیب ہندی - ۲۰۰، ۶
 ۵۰۷، ۳۴۷، ۲۰۱
 علی احمد خان افغان - ۱۴۵، ۵۵۹
 علی اکبر - میرزای خراسانی - ۲۹۷
 علی بن ایطال (ابوالحسن امیر
 المؤمنین) علیہ السلام - ہشت، ۱۶۷
 ۲۲۴، ۳۱۱، ۳۱۲، ۳۱۴، ۳۱۵، ۳۱۶
 ۳۱۷، ۳۱۹، ۳۲۰، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۸
 ۴۷۳، ۵۱۱، ۵۳۰، ۵۴۰، ۵۴۲، ۵۴۳
 ۵۴۹، ۵۷۷، ۵۷۸، ۶۲۵، ۶۶۲
 علی بن حمزہ شیخ الاسلام کرکوک
 (کرکوت) - ۳۲۶
 علی پاشا (بیک) حکیم اوغلو (اوغلی) - ۷
 ۲۲۲، ۲۴۷، ۲۵۰، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۵۳
 ۲۷۵، ۲۸۵، ۲۹۴، ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۷۰
 ۳۷۳، ۳۷۷، ۳۷۹، ۳۹۰، ۳۹۲، ۳۹۶
 علی حمید خان - ۱۴۳
 علی خان - ۲۸۳
 علی خان بیک حصاری - ۱۶
 علیخان سرباز - ۸۳
 علیخان قلیچہ - ۶۵۰
 علیخان کیانی - ۱۴۴
 علیرضا پاشا - ۲۱۸
 علیقلی خان افشار (میرزا - علیشاہ -
 عادلشاہ) - چہل و پنج، ۱۸۴، ۱۸۸
 ۱۹۱، ۲۰۷، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۵۳، ۲۶۰

عبدالخالق - ۶۳۸
 عبدالرحمن بیک - چہل و چہار، ۱۹۵
 عبدالرحمن پاشا - ۲۸۴
 عبدالعزیز افغانی - یازدہ
 عبدالعلی شیخ اعراب بنی لم (شیخ
 عبداللہ - عبدالقاهر) - ۲۳۲
 عبدالغنی خان ابدالی - ۱۱۴، ۱۲۱
 ۱۸۶، ۱۸۸، ۲۶۴، ۴۲۰، ۴۶۵
 عبدالغنی علی کوزانی - ۹۶، ۲۲۵
 عبدالفتاح بیک - ۱۹۷
 عبدالقاضی خان فرزند ایلبارس - ۱۹۷
 عبدالقدیر میرزا کاشانی - ۲۹۷
 عبدالکاظم کاشانی - ۳۸۰
 عبدالکریم افندی - ۲۳۹، ۲۴۲
 عبدالکریم بخارائی (مورخ) - ۱۵۶، ۵۷
 ۱۷۶، ۱۹۷، ۳۴۴، ۴۰۱، ۴۹۴
 عبدالکریم خان کشمیری - ۲۰۱، ۷
 ۴۹۷، ۵۰۷
 عبداللہ افندی - ۲۴۱، ۳۷۹، ۳۸۰
 عبداللہ بن حسین سویدی بغدادی - ۳۱۱
 ۳۱۲، ۳۲۶، ۵۰۴
 عبداللہ پاشا کوپر اوغلو (اوغلی) -
 کپرلو) - ۲۴۳، ۲۴۵، ۲۴۸، ۲۴۹
 ۲۵۰، ۲۸۶، ۲۸۹، ۲۹۰، ۳۷۳، ۳۹۵
 ۵۵۸، ۶۰۸
 عبداللہ خان - ۲۰
 عبداللہ خان ابدالی - دوازده
 عبداللہ خان افغان - ۴۳۷
 عبداللہ خان بروہی بلوچ - ۱۰۵، ۱۰۹
 ۱۱۷
 عبداللہ صدور بخارا - ۳۲۶

غ

غازان خان - ۲۸۱۷

غازی الدین خان - ۱۴۸

غنی خان - ۲۳۲

ف

فائضی (محمد) - سی ویک

فاطمه علیها السلام - ۳۱۶

فاطمه سلطان بیگم (فاطمه الدورانی) -

۶۴۶، ۴۶۷، ۳۳۹، ۳۳۲

فتحعلیخان (حاکم مشہد) - ۵۳

فتحعلیخان (برادر زن نادر) - ۱۹۴

۴۶۵، ۲۸۱، ۲۶۴

فتحعلیخان وزیر - پانزدہ ۴۵، ۴۶

فتحعلیخان افشار - ۱۳۸، ۱۱۸، ۱۱۴

۶۵۰، ۴۳۵، ۲۷۸، ۱۸۸

فتحعلیخان افشار - ۱۳۸، ۱۱۸، ۱۱۴

۶۵۰، ۴۳۵، ۲۷۸، ۱۸۸

فتحعلی خان بیات - ۸۷، ۷۵، ۷۴، ۵۴

فتحعلیخان ترکمان - چہارده ۳۹۶

فتحعلیخان جلایر - ۶۳۲

فتحعلیخان سیستانی (کیاںی) - ۱۱۳

۲۱۲

فتحعلیخان قاجار - چہار ودو ۲، ۱۰۵

۶۲۸، ۴۲۳، ۸۲، ۸۱، ۸۰، ۷۹

فتحعلی شاہ قاجار - ۴۵۱، ۴۴۱، ۲۳

۶۳۲، ۶۲۲، ۴۸۶، ۴۸۱، ۴۷۱

فتحعلی سرزا (نوادہ نادر) - ۴۶۸

فتحعلی گراہی سلطان (فتح جرائی) - ۲۴۶

۳۷۴، ۲۷۱، ۲۵۲، ۲۵۱

فتحعلی الدین خان - ۱۴۳

فتحعلی گیلانی (سید محمد علی) - ۱۰۰

فرخ (محمد) بیست و ہفت سی ویک

۶۰۶، ۹۰۶

۳۴۱، ۳۰۸، ۲۹۵، ۲۹۳، ۲۸۷، ۲۷۴

۴۱۰، ۴۰۲، ۴۰۰، ۳۹۲، ۳۴۸، ۳۴۷

۴۱۶، ۴۱۵، ۴۱۴، ۴۱۳، ۴۱۲، ۴۱۱

۴۳۸، ۴۳۶، ۴۳۵، ۴۳۴، ۴۱۸، ۴۱۷

۶۶۸، ۴۶۷، ۴۶۶، ۴۶۵، ۴۵۱، ۴۴۳

علیقلی خان شارودلیلو - ۲۵۳

علیقلی خان شاملو - ۵۳

علیقلی خان والہ داغستانی - ۱۱

۵۲۲، ۵۱۹، ۵۱۸

علیمحمد خان زند - ۴۳۹

علیمحمد مجیر الدولہ - ۴

علی مدد (امام جمعہ) - ۳۲۷

علی مدرس افغان - ۳۲۷

علی مرادخان زند - ۴۳۶، ۴۳۵، ۴۳۳

۴۳۷

علیمرادخان شاملو (علی مردانخان ایشک

آقاسی باشی - ۲۱۵، ۱۳۱، ۱۱۲، ۱۱۲

۵۵۵، ۵۴۳، ۴۶۹، ۳۸۴، ۳۸۱، ۲۲۷

۵۶۴

علی مرادخان عرب شیبانی - ۶۱۸

علی مردان خان افشار - ۳۳۱، ۱۷۹

۶۵۴

علی مردان خان عرب زنکوئی - ۴۳۱

علی مردانخان فیلی (علی مرادخان) -

۲۵۸، ۲۵۷، ۲۵۶، ۴۷

علی میرزا پسر امامقلی کرجی - ۲۹۵

عماد الملک ہندی - ۴۲۸، ۴۲۷

عمر بن خطاب - ۳۲۰، ۳۱۸، ۳۱۷، ۳۰۰

۵۳۰، ۳۲۸، ۳۲۴

عمر پاشا - ۴۳۹، ۴۳۸

عیسی خان کرد - ۴۲۳

عیص بن اسحق - ۲۶

قالی خان - ۲۶
 قانی خان - ۲۷
 قجہ (قوبہ بیک گوند وزلوی افشار
 قرقلو رومی) - ۴۰۵
 قجہ خان شیخوانلو (شیخان) - ۲۷۸
 ۳۹۱
 قدوسی (محمد حسین) - یک سی و یک
 سی و دو سی و چہار سی و شش سی
 و ہفت سی و نہ
 قراخان - ۲۳
 قراخان زاغچندی - چہل و یک، ۶۸، ۶۹
 ۷۰
 قربانعلی - ۴۱۱
 قربانعلی خان جزایرچی باشی - ۴۱۸
 قرہ مصطفی پاشا - ۲۳۱
 قزلب آقا - ۲۷۵
 قلندر خان - ۱۳۴
 قلندر خواجہ بخارا - ۳۲۶
 قلیچ خان پاپالو - ۶۴
 قلی خان قرقلوی افشار - ۳۰۶
 قمرالدین خان (اعتمادالدولہ) وزیر -
 ۴۲۵، ۱۹۸، ۱۵۶، ۱۵۴، ۱۴۱، ۱۳۷
 ۵۵۹، ۴۸۲
 قوام السلطنہ (احمد قوام) - ۴۵۳، ۴۵۲
 قہرمان (اسد اللہ میرزا) - سی و یک
 قہرمان (حاج مرتضی میرزا متخلص
 بہ شکستہ) - ۴۵۳
 قیصر روم - ۲۴۳
 ک
 کاظم بیک افشار - ۴۶۷، ۴۱۱، ۷۱، ۵۴
 کاظم خان قراچہ داغی - ۴۱۴
 کالوشکین (کالوچکین) - Kalouchkin
 ۳۷۸، ۳۵۵، ۲۶۹، ۲۶۸، ۲۶۷، ۲۰۰

فرخ سیر - چہارده
 فرخی - بیست و ہفت
 فردریک کبیر - دو، ۴۸۶، ۴۸۷
 فردوسی طوسی - (حکیم ابوالقاسم) - دو
 ۵۲۱، ۱۸، ۵
 فرود - ۱۷
 فرہاد خان سپہسالار - ۲۱
 فرہاد میرزا معتمدالدولہ (پسر عباس
 میرزا) - ۱۰
 فریدونخان گرجی (قالامی) - ۴۲۵
 ۴۳۰، ۴۲۶
 فقیہ زادہ (ابوالقاسم) - سی و یک
 فلسفی (نصر اللہ) - ۸، ۹، ۱۱، ۲۷، ۲۳۶
 فلیپ - ۵۰۵
 فورک - ۲۳
 فولاد پاشا - ۲۳۷
 فولاد خان - ۱۵۷
 فیاض (دکتر علی اکبر) - سی و یک
 سی و دو سی و ہفت سی و ہشت
 فیوضات (ابوالقاسم) - سی
 ق
 قائم مقام فراہانی - ۲۳
 قائم مقامی (سرہنک سید حسین) - ۱۱
 قاجانویان - ۲۸
 قاسم آقا قاجار - ۸۳
 قاسمخان بختیاری - ہفده، ۲۲۷، ۲۲۸
 قاسم سلطان اینانلو - ۲۱
 قاسمی (ابوالفضل) - ۱۰
 قاضی اردبیل - ۳۲۵
 قاضی استرآباد - ۳۲۶
 قاضی عبدالکریم افندی - ۳۷۳
 قاضی ہرات - ۳۲۵

گلبن (گلبنی) افشار - ۶۴۲
گلستانه (ابوالحسن بن محمد امین) - ۷
۴۱۸، ۱۰

گلستانه (میرزا محمد تقی) - ۴۱۴
گلشن آزادی (علی اکبر) - سی و یک
گنجعلی پاشا - ۳۷۹، ۲۹۵، ۲۹۱
گون خان - ۲۴

گون خان قای - ۲۴
گوهر شاد - ۴۶۳، ۳۱۹
گیگی - ۳۶۶، ۳۵۲
گیو امیلاخور (میلکخور) - ۲۸۲، ۲۰۰

ل

لاہری - ۳۶۳، ۳۶۲
لارودی (نور اللہ) - ۶۶۲، ۶۴۹، ۶
لرد جرج گرزن - ۴۴۳، ۳۳۱، ۱۷، ۱۴
۵۰۱، ۴۸۷

لرد کینول (لکینول) - ۳۷۳، ۳۷۰
لشکر خان - یازده

لطف اللہ خان - ۱۵۱
لطفعلیخان (بیک) کو - احمد او افشار -
۴۶۳، ۳۰۶، ۲۲۹، ۱۹۰

لطفعلی خان سپہ سالار - یازده، شانزده
مجده - ۴۷، ۴۶، ۴۵، ۴۴

لطیف خان - ۲۵۴، ۱۲۴، ۱۲۳، ۱۲۲
۳۵۴، ۳۵۳، ۳۵۲، ۳۵۱، ۲۵۵

لقمان خان - ۴۲۷
لکھارت انگلیسی (لاہورت) - سی و شش

۴۸۹، ۴۸۶، ۴۶۹، ۳۴۸، ۲۹۱، ۷، ۳
۶۳۴، ۵۰۱

لونی شانزدهم - ۶۴۶
م

مارتن (مارتین فرنج) - ۲۵۴، ۱۰۵
۳۷۳

۵۰۱، ۳۸۷، ۳۸۳
کتوان - ۳۴۸، ۲۶۰

کروبی (سید احمد) - سی
کریم خان افشار - ۶۵۰، ۲۷۷

کریم خان زند - ۴۳۲، ۴۲۸، ۴۲۶
۴۴۷، ۴۳۹، ۴۳۸، ۴۳۷، ۴۳۶، ۴۳۳

۵۱۷
کریمی (دکتر بہمن) - ۹
کسروی (سید احمد تبریزی) - ۲۰

کشاورز (عبداللہ) - ۱۰، ۹، ۶
کفایت خان - ۱۳۵

کلبعلی سلطان - ۲۱
کلبعلی خان (بیک) کوسہ احمد لودریا سالار

(میر علیخان) - چہل و سہ، ۸۳، ۱۱۳، ۱۱۸،
۲۰۹، ۲۰۸، ۲۰۶، ۲۰۱، ۱۸۸، ۱۲۵

۳۵۶
کلنل بیکر - ۳۴

کناس - ۳۹۵
کنت استرمان - ۳۷۸

کنت بنوال - ۳۹۲، ۲۷۵
کنت فن ہسل - ہبورک - ۳۷۶

کو توال کابل - ۳۸۴، ۱۳۰
کوٹری (علی اکبر) - سی

کورس - ۲۵۶
کیخسرو خان - دہ یازده، دو ازده

کیومرث - ۲۶، ۲۳
س

کرایم - ۳۳۶
گرچی خان - ۹۹

گر کین خان (شاهنواز خان) - ہفت ہشت
نہ ادہ - ۴۳

گشتاسب - ۱۷

محمد حسين بيك (برادر زن نادر) -

۹۲، ۸۴، ۸۱، ۷۰

محمد حسين خان قرائی - ۴۱۷

محمد حسين خان قراچورلو - ۴۳۱، ۴۲۸

محمد حسين خان قرقلو - ۲۱۱، ۲۰۹، ۲۰۸

۳۶۰، ۲۱۲

محمد حنيفه - ۳۱۹

محمد خان افغان - ۱۰۵، ۹۸

محمد خان بلوچ (محمد عليخان) - چهل

و پنج و چهل و شش، ۲۱۶، ۲۱۵، ۱۱۲

۲۲۷، ۲۳۸، ۲۴۱، ۲۴۶، ۲۵۱، ۳۵۲

۳۸۶، ۲۷۲

محمد خان بن گوش - ۱۴۳

محمد خان ترکمان (محمود - محمد علي) -

بيست، ۱۳۱، ۱۲۶، ۱۱۷، ۷۲، ۶۰، ۵۴

۱۳۷، ۱۵۹، ۱۶۵، ۲۷۱، ۲۷۶، ۵۶۴

محمد خان تكلو - ۴۳۶

محمد خان چوله - ۸۷

محمد خان حاکم هرات - ۴۳

محمد خان سدوزه - ۴۰۳

محمد خان سرخای - چهل و هفت، ۲۸۱

۲۸۲، ۳۹۹، ۴۶۵

محمد خان قاجار - ۴۰۵

محمد رستم خان - ۴۴

محمد رضا - ۲۱۳

محمد رضائي - ۶۶۷

محمد رضا بيك ايشك آقاسی - ۴۱۸

محمد رضا خان - ۵۴۸

محمد رضا زنگنه - ۳۰۶

محمد رضا شیرازی - ۹

محمد رضا خان عبداللو - ۲۲۳، ۴۹

محمد زمان بيك - ۲۱۲، ۲۱۱

محمد زمانخان - ۶۶۲، ۵۵۴

محمد زمانخان شامو - ۹۲

مارتینو فرانسوی - ۳۶۲

مارکی دووینو - ۳۷۳

ماژور شو برک سوئدی - ۴۵۳

مانکو خاقان - ۲۷۶

مجلسی (محمد باقر) - هشت

محبعلیخان سردار خغتائی - ۷۷

محبعلی میرزا - ۴۱۱

محراب سلطان - ۱۱۷

محمد (فرزند سرخای لزگی) - ۲۷۶

۲۷۷

محمد (پسر سلطان حسین) - ۱۱۶

محمد آقا افندی تاتار (سفیر عثمانی) -

۳۱۰، ۲۷۶، ۲۷۵، ۲۷۲، ۲۳۲، ۲۲۳

۳۹۴، ۳۹۳، ۳۹۲، ۳۹۱

محمد آقا خواجه سرا - هشت

محمد آقا ذخیره چی - ۲۵۰

محمد اکبر - سیزده

محمد الرضوی - ۶۶۷

محمداله خان - ۴۶۳

محمد امین غلجائی قاضی افغان - ۳۲۷

محمد امین مهتر - ۱۸۴

محمد بن احمد الجزایری - ۳۲۶

محمد بيك (برادر زن نادر) - ۴۶۳

محمد باقر عالم بخارا - ۳۲۶

محمد پاشا - ۲۳۰

محمد جامی خان - ۴۳

محمد حسن خان (حسین) قاجار -

چهل و پنج، ۲۱۲، ۲۱۱، ۲۲، ۳۴۵، ۳۳۷

۴۶۹، ۴۳۷، ۴۳۵، ۴۲۵، ۴۲۳، ۴۰۵

محمد حسن خان اعتماد السلطنه - ۱۱

محمد حسن خان زعفرانلو - ۸۶

محمد حسن خان صنیع الدوله - ۱۱

محمد حسن سادیکی - ۷

محمد قلی خان بیگدلی - ۵۵۲، ۵۵۱

محمد قلی خان حاکم ایروان - ۴۷

۲۹۰، ۲۲۲

محمد قلی خان سعدلو - ۲۴۶

محمد قلی خان قاجار - ۳۰۶

محمد قلی خان وزیر شاه طهماسب - ۴۹

محمد کاظم - چهار - ۱۱۹، ۸، ۷، ۳

۲۸۶، ۲۷۶، ۲۷۳، ۲۶۲، ۲۶۱، ۲۰۹

۳۴۸، ۳۴۵، ۳۴۴، ۳۴۰، ۳۳۸، ۲۹۸

۴۹۵، ۴۶۵، ۳۹۰

محمد کاظم وزیر مرو - ۶

محمد لزگی - ۲۷۸، ۲۷۷

محمد محسن - ۵۰۳، ۳۶۹، ۲۲۷، ۲۲۱

محمد محسن بن محمد کریم مستوفی -

۱۱

محمد محسن مستوفی - ۶

محمد میرزا - ۶۴۵

محمد نصیر استرآبادی - ۶۵۲، ۵۱۳

محمد ولیخان قاجار - ۴۴۱، ۴۴۰

محمد هاشم حسینی آصف (رستم الحکماء)

۱۱ -

محمدی ملایری (محمد) - ۱

محمود افغان (پسر میرویس) - یازده

چهارده، یازده، شانزده، هجده، و زده

۵۲، ۵۱، ۵۰، ۴۹، ۴۸، ۴۷، ۴۵، ۴۴

۲۳۷، ۲۲۳، ۲۱۸، ۱۲۱، ۱۰۱، ۸۲

۵۱۳، ۲۳۹

محمود خان (میرزا - و...) -

۴۷۱، ۴۶۸، ۴۱۱

محمود خان ترکمن (محمد خان) - ۶۰

محمود غزوی - ۱۲۷

مخدومه علی (مخدومه علی) - ۳۷

مدرخان - ۴۳۵، ۴۳۴

محمد زمانخان قورچی باشی - یازده

محمد سیاه منصور - ۴۲۹

محمد سیدالخان - ۱۱۴، ۱۰۹

محمد شاه گورگانی هندی - بیست

ویک، بیست و دو، بیست و سه، ۷، ۴، ۲

۱۳۱، ۱۳۰، ۱۲۷، ۱۲۶، ۱۲۵، ۱۱۷

۱۵۰، ۱۴۷، ۱۴۵، ۱۳۸، ۱۳۶، ۱۳۲

۱۷۸، ۱۷۰، ۱۶۸، ۱۶۰، ۱۵۴، ۱۵۱

۳۸۵، ۲۸۴، ۲۷۲، ۲۱۵، ۱۹۰

۴۶۹، ۴۲۷، ۴۲۳، ۳۹۵، ۳۹۱، ۳۸۶

۵۶۴، ۵۶۳، ۵۵۹، ۵۵۸، ۵۵۵، ۵۴۲

۶۳۶، ۶۲۹، ۶۲۷، ۶۰۴، ۶۰۲، ۵۶۶

۶۴۳

محمد شفیع تهرانی - ۷

محمد علی اوشاک - ۱۹۱

محمد علی بن سلیمان الرضوی - ۶۶۷

محمد علی بیک - ۶۴

محمد علی بیک شاعر هندی - ۵۰۱

محمد علی بیک شامبیاتی - ۳۰۶

محمد علی بیک قرخلو افشار - ۱۱۸

۲۸۲، ۲۸۱، ۲۷۷

محمد علی خان - ۲۲۶، ۲۲۴، ۲۱۵

۵۴۶

محمد علی خان تکلو - ۴۳۵

محمد علیخان دووقاجار - ۴۳۸

محمد علیخان شاه اصلانی - ۵۶۸

محمد علیخان قاجار بسا اولباشی - ۵۵۵

محمد علیخان قوللو اقای - بیست

۲۲۷، ۱۲۶

محمد علی خان مهر دار - ۹۲

محمد غلزانی - ۱۱۶

محمد قلی خان افشار - ۴۰۵، ۴۰۳

۴۶۹، ۴۶۵، ۴۱۲، ۴۰۶

- ملا ادریس ابدالی حنفی - ۳۲۷
 ملا امید صدور - ۳۲۶
 ملا حمزہ غلجائی حنفی شیخ الاسلام افغان
 - ۳۲۷، ۳۱۲
 ملا دنیا خلفی حنفی - ۳۲۷
 ملا رفیعہ ای گیلانی - ۷۳
 ملا زعفران - ۲۱۸، ۱۰۸، ۱۰۳
 ملاطہ افغانی - ۳۲۷
 ملا طالب شیخ الاسلام مازندرانی -
 ۳۲۵
 ملا عبدالرزاق غلجائی حنفی - ۳۲۷
 ملا علی مدد - ۵۱۱
 ملا محسن مدرس ہزار جریبی - ۵۳۶
 ملا محمد - ۱۳۲
 ملا محمد امام لاهیجانی - ۳۲۵
 ملا محمد بن سلیمان تنکابنی - ۱۲
 ملا محمد حسین شیخ الاسلام سبزوار -
 ۳۴۵
 ملا محمد خطیب النجف - ۳۲۶
 ملا محمد صادق شیخ الاسلام خلخالی -
 ۳۲۵
 ملا محمد مؤمن حسینی استرآبادی -
 ۵۱۱
 ملا محمد مؤمن قاضی استرآباد - ۳۲۶
 ملا محمد ہادی بحر العلوم قاضی بخارا -
 ۳۲۶
 ملا نصیر مازندرانی - ۳۲۵
 ملا نور محمد غلجائی حنفی - ۳۲۷
 ملک (محمد تقی ملک الشعراء خراسانی -
 بہار) - ۱۶۴
 ملک اسحق - ۸۷، ۷۵، ۷۴، ۷۳، ۵۴
 ملک دینار - ۱۲۵

- مدرس رضوی (تقی) - ۱۰
 مدرسہ (مرتضی) - سی
 مراد بیک - ۲۱
 مراد خان افغانی - نہ
 مراد خان ہندی - ۱۴۵
 مراد سلطان استاجلو - ۲۵۹
 مرتضی قلی خان - ۲۶۱
 مرشد علی بیک وکیل گرایلی - ۳۰۶
 مرعشی صفوی (میرزا محمد خلیل) -
 ہفدہ ۱۰
 مسعودی (رضا) - سی
 مسیح دہدشتی - ۳۲۵
 مسیح زادہ - ۳۸۰
 مسیح شیرازی - ۶۶۷
 مشتاق اصفہانی (میرزا سید علی) -
 ۵۲۴، ۵۰۹
 مشفق ہمدانی - ۳
 مصطفی پاشا - ۲۲۱، ۲۲۰، ۲۱۹
 ۳۸۱، ۳۸۰، ۳۷۹، ۲۵۰، ۲۴۶
 مصطفی خان (نوادہ نادر) - ۴۶۹
 مصطفی خان آذر - ۵۲۳
 مصطفی خان شاملو - ۵۱۶، ۳۹۷، ۲۵
 مصطفی خان کنگرلو - ۲۰
 مظفر الدین شاہ - ۴
 مظفر خان ہندی - ۵۵۹، ۱۴۵، ۱۴۳
 مظفر علی خان - ۲۹۲
 معتمدی (علی) - سی
 معصوم علی بیک گرایلی - ۵۴۹
 معصوم علی شاہ - ۴۵۱، ۴۰۹
 مفتی بغداد - ۳۱۲
 ملا ابراہیم - ۳۲۶

- مهر علی خان - ۲۳
 میاعاشورخان - ۵۵۹، ۱۴۵
 میان نور محمد خدا یار خان عباسی -
 ۱۷۴، ۱۰۹
 میر آبا (ستاره) - ۴۶۹
 میرانشاه (فرزند تیمور) - ۳۴
 میر حسینخان افشار (واحدالعین) - ۴۲۵
 میر حسینخان کوکه - ۱۴۵
 میرزا ابراهیم - ۵۱۲
 میرزا ابوالفضل شیخ الاسلام قم - ۳۲۵
 میرزا ابوالقاسم - ۶۵۳
 میرزا ابوالقاسم صدر کاشانی شیخ الاسلام
 - ۳۸۰، ۲۷۹، ۳۰۶، ۲۲۵، ۲۱۶، ۲۱۵ -
 ۵۱۵
 میرزا ابوالمعالی مشهدی - ۵۲۱
 میرزا احمد - ۶۵۳
 میرزا احمد وزیر ابراهیم شاه - ۵۲۲
 میرزا اسدالله شیخ الاسلام تبریز - ۳۲۵
 میرزا باقر مستوفی خراسان - ۵۱۵
 میرزا برهان شیخ الاسلام قاضی شیروان -
 ۳۲۵
 میرزا جعفر طباطبائی اصفهانی (راهب) -
 ۳۲۵
 میرزا جعفر کلانتر درون - ۳۰۶
 میرزا جهانشاه قراوقویوندو - ۳۰۷
 میرزا حسن اصفهانی مستوفی عراق -
 ۵۱۵
 میرزا حسن فسائی - ۱۲
 میرزا حسن اشهباردی - ۴۸
 میرزا حسین جابری - ۳۹۶
 میرزاخان سلطان جلابر - ۴۱۹
 میرزا خواجه - ۳۲۶

- ملك گلعلی - ۸۷
 ملك کیومرث خان - ۶۴۴، ۶۴۳
 ملك لطفعلی - ۸۷
 ملك محمد علی - ۸۷
 ملك محمود سیستانی - شانزده، چهل
 چهل و دو، ۲۲، ۴۷، ۴۷، ۵۳، ۵۷، ۶۰
 ۸۳، ۸۲، ۸۱، ۷۸، ۷۵، ۷۴، ۷۱، ۷۰، ۶۴
 ۳۹، ۳۴، ۳۰، ۱۶، ۱۱، ۱۳، ۸۷، ۸۶
 ۵۲۳، ۵۱۰
 ملکه آنا ایوانوونا - ۳۷۹، ۳۷۱
 ملك یکن - ۶۵۱، ۶۵۰
 ملیک مکر توم - ۲۹۰
 ممیش پاشا - ۲۳۹، ۲۳۷
 ممیش خان کرد جنوشانی - ۴۳۳
 ۴۳۵، ۴۳۴
 منگلی خان - ۲۴
 منیف افندی - ۳۸۹
 مؤید ثابتی - سید علی (سناتور) - ۱۶۹
 مود ودقلی (سلطان - خان) جغتائی -
 ۱۰۶، ۷۷
 موسی بیک امیرلو (ایراو) افشار طارمی -
 ۴۰۵
 موسی دانکی ابدالی - ۹۰
 مولانا سید عبدالله جزایری (فقیر)
 ۵۱۲
 مولانا محمد صادق اردستانی - ۵۲۰
 مهدی الفنوی - ۳۲۶
 مهدیخان افشار - ۴۱۶، ۲۵۹
 مهدیقلی خان بیگدلی آذر - ۵۲۳
 مهدی لاریجانی - ۳۲۵
 مهرباب (مهرباب) خان - ۴۱۹
 مهران (محمد) - سیویک

تالک) - ۴۳۶، ۴۳۷، ۴۳۸
 میرزا مصطفی منشی - ۲۲
 میرزا معز فطرت (موسوی) - ۵۲۰
 میرزا مغول - ۴
 میرزا محسن خان - ۴۱۴
 میرزا مقیم خادم رضوی - ۴۱۷، ۳۲۵
 میرزا مؤمن (مؤمن) - ۳۰۸، ۳۰۹
 ۵۱۵
 میرزا مهدیخان (محمد مهدی) استرآبادی
 (کو کب) مستوفی - منشی المالک - چهار
 ۱۵۳، ۱۰۵، ۶۰، ۵۸، ۵۵، ۱۲، ۸، ۶، ۳
 ۳۱۲، ۳۰۹، ۳۰۷، ۳۰۲، ۲۶۸، ۲۲۴
 ۳۹۷، ۳۹۳، ۳۸۷، ۳۸۵، ۳۸۱، ۳۴۶
 ۵۰، ۱۵۰، ۰، ۴۸۲، ۴۷۹، ۴۱۲، ۳۹۹
 ۵۵۲، ۵۲۷، ۵۲۰، ۵۱۶، ۵۱۵، ۵۱۳
 ۶۱۶، ۶۰۶، ۶۰۲، ۵۸۷، ۵۷۹، ۵۵۴
 ۶۵۲، ۶۴۹، ۶۴۸، ۶۲۸، ۶۲۰، ۶۱۸
 ۶۵۶
 میرزا مهدی کلانتر در فیض آباد - ۹۱
 میرزا مهدی مجتهد مشهد - ۴۳۳، ۴۳۴
 ۴۴۱
 میرزا محمد مهدی مستوفی خوشان -
 ۶۴۹
 میر سید محمد شعله اصفهانی - ۵۲۳
 میر عباس افغانی - بیست و یک، ۱۳۱، ۱۳۲
 میر عبدالله - ۵۱، ۴۴
 میر علم (علی) خان عرب خزیمه - ۴۳۰
 میر عماد - ۵۱۸
 میر قلی خان - ۱۴۳
 میر کوچک - ۲۱۳، ۲۱۴
 میر محمد خان عرب زنگویی - ۴۳۱
 ۴۳۳، ۴۳۵
 میرویس (حاج امیر خان) - هشت دهنده

میرزا رحیم مشرف - ۵۶۷
 میرزا رفیع نائینی - ۵۲۳
 میرزا زکی (حاجی) - ۲۹۲، ۲۹۷
 ۶۳۶، ۵۱۱، ۳۰۸
 میرزا زمان - ۱۵۷، ۱۶۲
 میرزا شفیع مستوفی - ۵۷۰
 میرزا صادق مروی - ۲۶
 میرزا عبدالکریم بن علیرضا الشریف - ۹
 میرزا عزیز بیک - ۱۳۵
 میرزا علی صدر الممالک - ۲۰۹
 میرزا غیاث الدین - ۵۱۲
 میرزا عسگر - ۳۰۸
 میرزا قوام الدین محمد سیفی حسینی
 قزوینی - ۳۰۹، ۵۱۰، ۶۵۶
 میرزا کافی نصیری خلفا - ۲۲۵، ۳۹۵
 میرزا محمد - ۲۹۷
 میرزا محمد - ۵۶۷
 میرزا محمد تقی رضوی خراسانی - ۵۱۰
 میرزا محمد حسین بن میرزا عبدالکریم
 قاضی عسگر - ۳۲۵
 میرزا محمد رحیم حکیم باشی - ۵۲۶
 میرزا محمد رحیم شیخ الاسلام اصفهان
 - ۳۲۵
 میرزا محمد شفیع تبریزی - ۵۱۵
 میرزا محمد شهاب الدوله - ۶۵۳
 میرزا محمد صادق شاملو (شهر) -
 ۵۲۴
 میرزا محمد صادق نامی اصفهانی - ۹
 میرزا محمد صفی - ۶۵۵
 میرزا محمد علی بن ملا شفیع نایب الصداری -
 ۵۳۱، ۳۲۵
 میرزا محمد محسن - ۵۶۶
 میرزا مرتضی صدر الممالک (شاه اسماعیل)

۴۰۲، ۴۰۱، ۳۹۸، ۳۹۳، ۳۹۱، ۳۸۹
 ۴۱۹، ۴۱۷، ۴۱۳، ۴۱۱، ۴۱۰، ۴۰۶
 ۴۳۵، ۴۳۱، ۴۳۰، ۴۲۸، ۴۲۶، ۴۲۱
 ۴۵۰، ۴۴۲، ۴۴۱، ۴۴۰، ۴۳۸، ۴۳۶
 ۴۷۱، ۴۶۹، ۴۶۷، ۴۶۳، ۴۶۲، ۴۵۵
 ۴۸۷، ۴۸۶، ۴۸۵، ۴۷۹، ۴۷۷، ۴۷۳
 ۵۰۷، ۵۰۵، ۵۰۲، ۵۰۱، ۴۹۶، ۴۹۴
 ۵۱۸، ۵۱۶، ۵۱۵، ۵۱۱، ۵۰۹، ۵۰۸
 ۵۴۰، ۵۳۶، ۵۳۳، ۵۲۸، ۵۲۶، ۵۲۰
 ۵۷۹، ۵۷۶، ۵۷۵، ۵۶۶، ۵۶۳، ۵۵۵
 ۶۰۴، ۵۹۴، ۵۹۳، ۵۹۰، ۵۸۵، ۵۸۴
 ۶۲۵، ۶۲۳، ۶۲۲، ۶۲۰، ۶۱۲، ۶۰۸
 ۶۴۰، ۶۳۸، ۶۳۴، ۶۳۰، ۶۲۹، ۶۲۷
 ۶۵۰، ۶۴۹، ۶۴۵، ۶۴۴، ۶۴۳، ۶۴۲
 ۶۵۷، ۶۵۶، ۶۵۵، ۶۵۴، ۶۵۳، ۶۵۲
 ۶۶۷، ۶۶۲، ۶۶۰
 نادر میرزا (نوادۀ نادر) - ۴۲۶، ۴۲۱
 ۴۴۰، ۴۳۵، ۴۳۳، ۴۳۲، ۴۳۱، ۴۲۷
 ۴۴۱، ۴۳۷، ۴۳۲، ۴۲۷
 ناش کپرو (داس کرپی) - ۲۲۹
 ناصر آقا - ۵۷
 ناصرالدین شاه - ۱۶
 ناصرالملک (ابوالقاسمخان) - ۳
 ناصر خان - ۱۳۱، ۱۳۱، ۱۳۱، ۱۳۱، ۱۳۱، ۱۳۱
 نیلیف Neplinev - ۳۸۲، ۲۵۲
 نجات خان - ۲۲
 نجف سلطان قراجورابو - ۲۵۹
 نجفعلی بیگ شادام - ۲۵۷، ۸۱، ۸۰
 نججوای (حاج محمد آقا) - ۳۱۲
 ۶۵۵
 نشاہ (نشہ) میرزا عبد الرزاق چہا شامی
 تیرہ-زی - ۴۷۷، ۴۷۳، ۴۴۵، ۴۴۳
 ۶۵۲، ۵۲۱

یازده، دو ازده، سیزده، چہارده، نوزده
 بیست و یک، ۴۳، ۴۴، ۵۱، ۴۹۷
 میمندی نژاد (دکتر محمد حسین) - ۱۰
 ن

نونسوننت N. Ronsonette - ۶۴۶

ناپلیون بناپارت کبیر - دوی ۴۸۶، ۳
 ۵۰۲، ۴۸۷

نادر بہبود علی میرزا - ۴۷۱
 نادر شاہ افشار (ندرقلی - نادرقلی
 طمہاسبقلی - خان اعظم - تبرخان - نایب
 السلطنہ - وکیل الدولہ) - دوی چہار
 شش، ہفت، شانزدہ، ہجده، نوزده، بیست
 بیست و یک، بیست دو، بیست و سہ، بیست
 و ہفت، بیست و ہشت، بیست و نہ، سی، سی
 و پنج، سی و شش، سی و ہفت، سی و ہشت
 سی و نہ، چہل، چہل و دو، چہل و سہ، چہل
 و چہار، چہل و پنج، چہل و شش، چہل
 و ہفت، چہل و ہشت، پنجاہ، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴

۲۳، ۲۲، ۲۱، ۲۰، ۱۱، ۱۰، ۹، ۸، ۷، ۶، ۵، ۴، ۳، ۲، ۱
 ۵۷، ۵۵، ۴۲، ۴۱، ۳۷، ۳۶، ۳۵، ۳۴، ۲۵
 ۶۸، ۶۷، ۶۶، ۶۴، ۶۳، ۶۲، ۶۱، ۶۰، ۵۸
 ۷۹، ۷۸، ۷۷، ۷۵، ۷۴، ۷۳، ۷۱، ۷۰، ۶۹
 ۸۹، ۸۷، ۸۶، ۸۵، ۸۴، ۸۳، ۸۲، ۸۱، ۸۰
 ۹۸، ۹۷، ۹۶، ۹۵، ۹۴، ۹۳، ۹۲، ۹۱، ۹۰
 ۱۰۴، ۱۰۳، ۱۰۲، ۱۰۱، ۱۰۰، ۹۹
 ۱۱۰، ۱۰۹، ۱۰۸، ۱۰۷، ۱۰۶، ۱۰۵
 ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۶
 ۱۲۲، ۱۲۱، ۱۲۰، ۱۱۹، ۱۱۸، ۱۱۷
 ۱۷۴، ۱۷۳، ۱۷۰، ۱۶۶، ۱۶۵، ۱۲۹
 ۲۰۹، ۲۰۲، ۲۰۲، ۲۰۰، ۱۹۶، ۱۹۱، ۱۸۲
 ۲۵۵، ۲۴۲، ۲۴۰، ۲۲۷، ۲۲۵، ۲۲۰
 ۳۸۵، ۳۸۱، ۳۶۶، ۳۶۴، ۳۵۰، ۲۶۸

سی ویک

نیازقلی بیگ - ۸۳

نیازمحمد خان - ۱۸۸

نیکقدم - بیست و نه ۳۴۴، ۳۴۵

۳۴۷

نیکو دم - ۲۳۶

و

واسیلی براتیشف - ۲۶۹

واصل خان سردار خاص چرخچی باشی -

۵۵۹، ۱۴۵، ۱۴۱

واکتانک پاشای گرجستان - ۲۴۴

۳۷۵، ۲۴۵

وامین (دامین) فرانسوی - ۵۰۷

وحید دستگردی - ۹

وکیل ستیاری - ۱۵۷

ولادیمیر مینورسکی - ۶۳۴، ۸، ۶

ولیقلی خان - ۲۲۲

وودرف - ۲۶۹

ویتول - ۲۵۵

ویاهم اشتولی - Wilhelm

Stolye - ۱۵۸

ویلیام کوکل - ۵۰۴، ۵۰۳، ۴۸۷

ه

هاتف اصفهانی (سیداحمد) - ۵۰۹

۵۲۴

هارولدلمب - ۳۴، ۱۸

هارون - ۳۱۵، ۳۱۴

هارون خان - ۴۱۱

هاک - ۳۸۲، ۱۹۶

هاماوران - ۱۶۷

هامرژشیت - ۷

هانری ششم پادشاه انگلیس - ۴۸۵

هانری ماتیہ - ۵۱۷

نصرالله خان زردشتی - ۵۱۵۰

نصرالله میرزا (فرزند نادر - مرتضی

قلیمیرزا - جدائی) - بیست و چهل و هشت

۱۵۲، ۱۴۷، ۱۴۴، ۱۳۹، ۱۳۱، ۱۲۸

۲۴۶، ۲۰۱، ۱۹۹، ۱۹۶، ۱۷۵، ۱۵۶

۲۸۲، ۲۸۱، ۲۷۷، ۲۷۲، ۲۷۱، ۲۵۷

۳۱۹، ۳۰۸، ۲۹۵، ۲۹۳، ۲۸۷، ۲۸۴

۴۱۲، ۴۱۱، ۳۹۵، ۳۴۲، ۳۴۱، ۳۳۳

۵۰۱، ۴۹۶، ۴۶۸، ۴۶۷، ۴۶۵، ۴۶۳

۶۵۱، ۶۵۰، ۶۳۶، ۵۵۹، ۵۳۵

نصرالله میرزا (فرزندشاهرخ میرزا) -

۴۲۹، ۴۲۸، ۴۲۷، ۴۲۶، ۴۲۵، ۴۲۱

۴۴۱، ۴۳۵، ۴۳۳، ۴۳۲، ۴۳۱، ۴۳۰

۴۶۷

نصیر اصفهانی - ۵۰۹

نصیر خان بلوچ - ۴۲۸

نظام الملک نایب السلطنه دکن - ۱۲۷

۱۵۱، ۱۴۹، ۱۴۷، ۱۴۵، ۱۴۱، ۱۳۷

۵۵۹، ۳۸۵، ۲۰۲، ۱۵۶

نظر علی بیگ - ۶۵۴

نظر علی خان - ۴۷۱

نظیف افندی - ۵۳۸، ۵۱۶، ۳۹۶

نظیف مصطفی افندی - ۳۸۹

نفیسی (استاد سعید) - سی و دو، سی و سه

سی و چهار، ۵۰۹، ۹

نقوی پاکباز فردوسی - ۳

نواب ابو منصور خان صفدر جنک ایرانی -

۴۲۷

نواب وزیر الممالک - ۴۲۵

نورالدین نسوی - ۱۷

نور علی خان - ۲۰۱

نور محمد خان افغان - ۴۲۵، ۴۲۲

نوید - حبیب اللهی (ابوالقاسم) -

یعقوب بن ارسلان - ۲۰
 یعقوب خان - ۲۱
 یغمائی (اقبال) - ۵
 یکن پاشا - ۳۹۵، ۲۸۶
 یلدوزخان - ۴۶۹، ۲۸، ۲۷
 یلنگتوشخان جلایر - ۶۳۲
 ینگچری آقاسی - ۲۱۹
 یوزباشی - ۹۱
 یوسف بیک - ۸۳
 یوسف پاشا - ۲۸۳
 یوسفعلی خان جلایر - ۴۱۷، ۴۱۸
 ۴۲۱، ۴۱۹
 یونس خان - ۱۱۴

هجری (میرزا ابوالقاسم) - ۵۲۷
 هدایت (رضاعلی) - ۵
 هدایت (محمود) - ۵
 هرمز - ۱۷
 هرودت - ۱۸
 هلاکو خان مغول - ۲۸، ۲۶، ۲۴، ۱۷
 همایون میرزا - ۴۶۸
 ی
 یادگارخان - ۱۴۵
 یاری بیک خان میش مستعرب - ۴۱۳
 یاری بیک سلطان - ۱۱۹
 یافث بن نوح - ۲۶۰
 یزدان بخش گورکانی - ۴۶۸، ۱۵۶

فهرست اسامی اماکن

۴۳۸، ۴۳۷، ۴۲۸، ۴۲۵، ۴۱۶، ۴۱۵
 ۵۱۳، ۴۱۱، ۴۰۹، ۳۸۳، ۳۸۲، ۳۸۱، ۳۸۰
 ۳۷۹، ۳۷۸، ۳۷۷، ۳۷۶، ۳۷۵، ۳۷۴، ۳۷۳، ۳۷۲، ۳۷۱، ۳۷۰، ۳۶۹، ۳۶۸، ۳۶۷، ۳۶۶، ۳۶۵، ۳۶۴، ۳۶۳، ۳۶۲، ۳۶۱، ۳۶۰، ۳۵۹، ۳۵۸، ۳۵۷، ۳۵۶، ۳۵۵، ۳۵۴، ۳۵۳، ۳۵۲، ۳۵۱، ۳۵۰، ۳۴۹، ۳۴۸، ۳۴۷، ۳۴۶، ۳۴۵، ۳۴۴، ۳۴۳، ۳۴۲، ۳۴۱، ۳۴۰، ۳۳۹، ۳۳۸، ۳۳۷، ۳۳۶، ۳۳۵، ۳۳۴، ۳۳۳، ۳۳۲، ۳۳۱، ۳۳۰، ۳۲۹، ۳۲۸، ۳۲۷، ۳۲۶، ۳۲۵، ۳۲۴، ۳۲۳، ۳۲۲، ۳۲۱، ۳۲۰، ۳۱۹، ۳۱۸، ۳۱۷، ۳۱۶، ۳۱۵، ۳۱۴، ۳۱۳، ۳۱۲، ۳۱۱، ۳۱۰، ۳۰۹، ۳۰۸، ۳۰۷، ۳۰۶، ۳۰۵، ۳۰۴، ۳۰۳، ۳۰۲، ۳۰۱، ۳۰۰، ۲۹۹، ۲۹۸، ۲۹۷، ۲۹۶، ۲۹۵، ۲۹۴، ۲۹۳، ۲۹۲، ۲۹۱، ۲۹۰، ۲۸۹، ۲۸۸، ۲۸۷، ۲۸۶، ۲۸۵، ۲۸۴، ۲۸۳، ۲۸۲، ۲۸۱، ۲۸۰، ۲۷۹، ۲۷۸، ۲۷۷، ۲۷۶، ۲۷۵، ۲۷۴، ۲۷۳، ۲۷۲، ۲۷۱، ۲۷۰، ۲۶۹، ۲۶۸، ۲۶۷، ۲۶۶، ۲۶۵، ۲۶۴، ۲۶۳، ۲۶۲، ۲۶۱، ۲۶۰، ۲۵۹، ۲۵۸، ۲۵۷، ۲۵۶، ۲۵۵، ۲۵۴، ۲۵۳، ۲۵۲، ۲۵۱، ۲۵۰، ۲۴۹، ۲۴۸، ۲۴۷، ۲۴۶، ۲۴۵، ۲۴۴، ۲۴۳، ۲۴۲، ۲۴۱، ۲۴۰، ۲۳۹، ۲۳۸، ۲۳۷، ۲۳۶، ۲۳۵، ۲۳۴، ۲۳۳، ۲۳۲، ۲۳۱، ۲۳۰، ۲۲۹، ۲۲۸، ۲۲۷، ۲۲۶، ۲۲۵، ۲۲۴، ۲۲۳، ۲۲۲، ۲۲۱، ۲۲۰، ۲۱۹، ۲۱۸، ۲۱۷، ۲۱۶، ۲۱۵، ۲۱۴، ۲۱۳، ۲۱۲، ۲۱۱، ۲۱۰، ۲۰۹، ۲۰۸، ۲۰۷، ۲۰۶، ۲۰۵، ۲۰۴، ۲۰۳، ۲۰۲، ۲۰۱، ۲۰۰، ۱۹۹، ۱۹۸، ۱۹۷، ۱۹۶، ۱۹۵، ۱۹۴، ۱۹۳، ۱۹۲، ۱۹۱، ۱۹۰، ۱۸۹، ۱۸۸، ۱۸۷، ۱۸۶، ۱۸۵، ۱۸۴، ۱۸۳، ۱۸۲، ۱۸۱، ۱۸۰، ۱۷۹، ۱۷۸، ۱۷۷، ۱۷۶، ۱۷۵، ۱۷۴، ۱۷۳، ۱۷۲، ۱۷۱، ۱۷۰، ۱۶۹، ۱۶۸، ۱۶۷، ۱۶۶، ۱۶۵، ۱۶۴، ۱۶۳، ۱۶۲، ۱۶۱، ۱۶۰، ۱۵۹، ۱۵۸، ۱۵۷، ۱۵۶، ۱۵۵، ۱۵۴، ۱۵۳، ۱۵۲، ۱۵۱، ۱۵۰، ۱۴۹، ۱۴۸، ۱۴۷، ۱۴۶، ۱۴۵، ۱۴۴، ۱۴۳، ۱۴۲، ۱۴۱، ۱۴۰، ۱۳۹، ۱۳۸، ۱۳۷، ۱۳۶، ۱۳۵، ۱۳۴، ۱۳۳، ۱۳۲، ۱۳۱، ۱۳۰، ۱۲۹، ۱۲۸، ۱۲۷، ۱۲۶، ۱۲۵، ۱۲۴، ۱۲۳، ۱۲۲، ۱۲۱، ۱۲۰، ۱۱۹، ۱۱۸، ۱۱۷، ۱۱۶، ۱۱۵، ۱۱۴، ۱۱۳، ۱۱۲، ۱۱۱، ۱۱۰، ۱۰۹، ۱۰۸، ۱۰۷، ۱۰۶، ۱۰۵، ۱۰۴، ۱۰۳، ۱۰۲، ۱۰۱، ۱۰۰، ۹۹، ۹۸، ۹۷، ۹۶، ۹۵، ۹۴، ۹۳، ۹۲، ۹۱، ۹۰، ۸۹، ۸۸، ۸۷، ۸۶، ۸۵، ۸۴، ۸۳، ۸۲، ۸۱، ۸۰، ۷۹، ۷۸، ۷۷، ۷۶، ۷۵، ۷۴، ۷۳، ۷۲، ۷۱، ۷۰، ۶۹، ۶۸، ۶۷، ۶۶، ۶۵، ۶۴، ۶۳، ۶۲، ۶۱، ۶۰، ۵۹، ۵۸، ۵۷، ۵۶، ۵۵، ۵۴، ۵۳، ۵۲، ۵۱، ۵۰، ۴۹، ۴۸، ۴۷، ۴۶، ۴۵، ۴۴، ۴۳، ۴۲، ۴۱، ۴۰، ۳۹، ۳۸، ۳۷، ۳۶، ۳۵، ۳۴، ۳۳، ۳۲، ۳۱، ۳۰، ۲۹، ۲۸، ۲۷، ۲۶، ۲۵، ۲۴، ۲۳، ۲۲، ۲۱، ۲۰، ۱۹، ۱۸، ۱۷، ۱۶، ۱۵، ۱۴، ۱۳، ۱۲، ۱۱، ۱۰، ۹، ۸، ۷، ۶، ۵، ۴، ۳، ۲، ۱، ۰

الف
 آبا (اوبه و شاقلان) - یازده، ۱۱۱، ۳۴۴
 آب اتک - ۳۸۶، ۱۷۲، ۱۳۳
 آباده - ۱۰۳
 آبادی خاکی - ۱۱۷
 آب دیاله - ۲۳۷
 آت تک - ۱۵۹
 آخال - ۱۶
 آختی - ۲۴۷
 آخوریان - ۲۹۰
 آذر بایجان - هفده، بیست و هفت، ۲
 ۱۰۶، ۵۲، ۴۸، ۴۶، ۳۱، ۲۶، ۲۴، ۲۱، ۱۸
 ۲۲۲، ۲۱۸، ۱۸۶، ۱۷۸، ۱۳۳، ۱۲۱
 ۲۶۴، ۲۶۰، ۲۵۹، ۲۵۷، ۲۴۰، ۲۲۹
 ۳۰۷، ۳۰۵، ۳۰۲، ۲۸۱، ۲۷۸، ۲۷۷
 ۳۷۵، ۳۷۲، ۳۶۷، ۳۴۷، ۳۲۰، ۳۰۹
 ۴۱۴، ۴۱۳، ۴۱۲، ۴۰۰، ۳۹۶

۲۱۱، ۱۷۱، ۳۷، ۳۴، ۳۲، ۱۸، ۱۷
 ۶۱۴، ۵۴۲، ۴۲۳
 احمد آباد - ۴
 اخي كندی - ۲۴۹
 ادرنه - ۳۷۹
 اربيل - ۲۴۰
 ارچنگگان - ۳۵، ۱۵
 اردبيل - ۲۶۱، ۲۴۵، ۲۴۴، ۲۲۵، ۴۹
 ۳۴۸، ۳۲۰، ۲۷۶
 ارس - ۲۴۳، ۲۲۲، ۱۶۵، ۵۲، ۲۸
 ۳۴۹، ۲۹۰، ۲۸۹، ۲۶۴، ۲۶۱، ۲۴۴
 ۶۲۲، ۳۶۹
 ارض روم (ارز روم - ارزنة الروم) -
 ۳۷۰، ۲۹۰، ۲۸۵، ۲۷۶، ۲۵۱، ۲۲۰
 ۳۹۵، ۳۹۲
 ارغنداب (ار گنداب) - چهل و سه، ۱۱۳
 ۱۱۴
 ارغونشاه (در بند ارغوانشاه) - ۳۵
 ۶۴۰، ۶۳۲، ۴۱۱، ۳۷۴
 اردكان - ۴۰۰
 اردلان - چهل و پنج، ۳۷، ۲۱۸، ۲۲۹
 ۳۶۸، ۳۴۰، ۲۸۵
 ارمنستان (ارمني - ارامنه) - ۲۸، ۶
 ۳۷۱، ۳۶۷، ۲۵۰، ۲۲۲، ۳۲، ۳۱
 ۶۵۰، ۵۰۰، ۴۹۹، ۳۷۵
 اروپا - ۵۰، ۲۲، ۶۵، ۳۶، ۲۲، ۳۳
 ارومی - ارومیه (رضائیه) - ۵۰، ۲۱
 ۴۳۸، ۴۳۵، ۲۸۱، ۲۷۷، ۲۴۴، ۲۱۹
 ۶۵۰
 اریوان - ۲۳۳
 اسپانیا - ۳۷۵، ۳
 استرآباد - یازده، شانزده، چهل و دو
 چهل و پنج، ۲۵، ۲۸، ۲۱، ۶۱، ۷۹، ۸۵

آسیای صغیر - ۲۷
 آق برج - ۳۴۹، ۲۶۲
 آق تپه (مراوه - مراد - مبارک تپه) -
 ۳۹۵، ۲۹۰، ۲۸۷، ۲۸۶، ۲۵۰
 آق داش - ۳۵
 آق دربند - ۲۴۰، ۲۳۹
 اقری چای - ۲۶۱
 آقسو - ۶۵۴، ۲۸۱
 آق قوشا - ۲۷۰
 آلا داغ - ۴۰۲
 آلبانی - ۲۲۱
 آلتون کپری - ۳۹۲، ۲۷۴
 آلتی آغاج - ۲۵۶
 آلمان - ۵۷۶، ۱۵۸، ۳
 الوهك - ۱۳۱
 آموردریا (جیحون - آمویه) - ۲۳، ۱۸
 ۱۸۹، ۱۸۸، ۱۸۲، ۱۸۰، ۱۶۲، ۲۶۲، ۲۵
 ۳۵۴، ۳۴۱، ۳۳۲، ۱۹۳، ۱۹۱
 ۶۳۸
 آمول - ۱۴۳
 آناطولی - ۳۹۳، ۳۷۹، ۳۷۸، ۲۵۲
 آوار (اواریا) - ۲۷۰، ۲۶۹، ۲۶۵
 ۴۹۳
 آهوان - ۱۰۰
 ابرقو - ۱۱۳، ۱۰۳، ۲۱
 ابهر - ۲۲۲
 ابیورد (باورد) - ۱۸، ۱۷، ۱۶، ۱۵، ۱۴
 ۶۸، ۶۶، ۶۲، ۵۸، ۵۵، ۴۱، ۳۹، ۳۲
 ۱۹۷، ۱۸۵، ۱۰۸، ۹۱، ۸۶، ۸۴، ۷۸
 ۳۳۵، ۳۳۲، ۳۲۱، ۳۰۵، ۲۲۶، ۱۹۸
 ۵۸۱، ۴۸۷، ۴۷۲، ۴۶۲، ۴۰۴، ۴۰۱
 ۶۵۲، ۶۳۹
 اتك - چهار، بیست و چهار، ۱۴، ۱۵، ۱۶

اصفهانك - ٥٠
 اطريش - ٣٨٨،٣٧٧،٢٥٢،٨
 اغزی بیر - ٢٠٠
 اغورد - ٢٩٠
 افریقا - ٣٦٠
 الجوف - ٣٥٤،١٢٢
 الماس ارلوو - Orlov - ١٥٨
 الماس دریای نور - ١٥٨
 الماس کوه نور - ٦٤٧،١٥٧
 الوند - ٢
 اناتو - ١٦
 اناوران - ٢٤٨
 انباله (انبالد) - چهل و چهار - ١٣٨
 ٦٤٣،٥٦٦،٥٥٦
 اندخود - چهل و چهار - ١٧٩،١٧٨
 ٦٣٩،٣٣١،١٨٨،١٨٤
 اندیجان - ١٨٩
 انزلی (بندر بندوی) - ٢٦٨،٤٩
 ٣٥٥
 انگلیس - سیزده - ١٠٠،٥٠
 ٣٥١،٢٦٨،٢٥٢،٢٤٢،١٥٨،١٢٤
 ٥٧٦،٣٧٧،٣٦٤
 اوچمیاد زین (اوج کالیسا) - ٢٥٠،٨٠٧
 ٤٩٩،٢٩٠،٢٨٩
 اوردانق - ٢٣
 اورکنج - ٤٤٤
 اوردس - ١٤٣
 اوین - ٢٥
 اهل از - ٤١٥
 ایلات - ٣٨
 ایسریان - سیزده
 چهارده
 نوزده
 بیست
 بیست و یک
 بیست و دو

٢١٢،٢١١،١٠٨،١٠٧،٩٢،٩١
 ٤٣٥،٤٢٣،٣٩٩،٣٨٧،٣٣٧،٢١٩
 ٥٦٨،٥٥٥،٥٥٤،٥١٣،٤٦٢
 اسد آباد (همدان) - ٢١٨
 اسدبرج - ١٥٣
 اسفرا این - ٧١
 اسفزار - هشت دوازده، دوازده، ٥٤٥
 ٥٦٢
 اسفند آباد (نزدیک سنندج) - ٦٠٠
 اسکوتاری - ٢٢١
 اسلامبول (استانبول) - ٢٢٠،٨١،٥٢
 ٥١٧،٥١٦،٣٩٩،٣٣٠،٣٠٦،٢٣٠
 اشتریی - چهل و دو - ٧٤
 اشرف (بشهر) - ٣٤٥،٢٠٠،٩٢
 اشنویه - ٢٤٠،٢١٩
 اصفهان - دو، هشت، ده، سیزده، دوازده
 شانزده، هفده، هجده، بیست و هفت
 چهل و سه، ١١، ٢، ١، ٢، ١، ٢، ١، ٢، ١، ٢، ١، ٢، ١، ٢
 ٤٧، ٤٦، ٤٥، ٤٤، ٤٣، ٤٢، ٤١، ٤٠، ٣٩، ٣٨، ٣٧، ٣٦، ٣٥، ٣٤، ٣٣، ٣٢، ٣١، ٣٠، ٢٩، ٢٨، ٢٧، ٢٦، ٢٥، ٢٤، ٢٣، ٢٢، ٢١، ٢٠، ١٩، ١٨، ١٧، ١٦، ١٥، ١٤، ١٣، ١٢، ١١، ١٠، ٩، ٨، ٧، ٦، ٥، ٤، ٣، ٢، ١
 ٨٢، ٦٢، ٥٧، ٥٣، ٥٢، ٥١، ٤٩، ٤٨، ٤٧، ٤٦، ٤٥، ٤٤، ٤٣، ٤٢، ٤١، ٤٠، ٣٩، ٣٨، ٣٧، ٣٦، ٣٥، ٣٤، ٣٣، ٣٢، ٣١، ٣٠، ٢٩، ٢٨، ٢٧، ٢٦، ٢٥، ٢٤، ٢٣، ٢٢، ٢١، ٢٠، ١٩، ١٨، ١٧، ١٦، ١٥، ١٤، ١٣، ١٢، ١١، ١٠، ٩، ٨، ٧، ٦، ٥، ٤، ٣، ٢، ١
 ٢٥٩، ٢٥٨، ٢٥٧، ٢٥٦، ٢٤٤، ٢٤٢، ٢٤١
 ٢٦٢، ٢٥٨، ٢٣٩، ٢٣٦، ٢٣٠، ٢٢٨، ٢٢٧
 ٣٨١، ٣٧٥، ٣٧٤، ٣٦٩، ٣٦٦، ٣٦٥
 ٤١٢، ٤٠٤، ٤٠٠، ٣٩٩، ٣٩٦، ٣٩٥
 ٤٣٨، ٤٣٧، ٤٣٦، ٤٣٥، ٤١٥، ٤١٣
 ٤٧١، ٤٦٩، ٤٦٧، ٤٤٣، ٤٤٢، ٤٣٩
 ٥١٢، ٥١١، ٥٠٩، ٥٠٠، ٤٨٤، ٤٧٩
 ٥٥٤، ٥٥١، ٥٤٠، ٥٢٦، ٥٢٢، ٥١٣
 ٦٢٤، ٦١٤، ٥٩٤، ٥٨٧، ٥٧٧، ٥٦٤
 ٦٥٦، ٦٤٣، ٦٣٩

ایوان عباسی - ۶۴۵

ب

بابری - ۴

باخرز - ۹۰، ۸۹، ۸۷، ۲۸

بادغیس (ماروچاق - ماروچاق) - یازده

دوازده، چهارده، ۱۷۹، ۳۴۰

باد کوبه (باکو) - ۳۷۵، ۲۲۲، ۵۰

۶۳۹، ۳۹۵، ۲۷۶

بارفروش (بابل) - ۹۲

باشلی - ۳۴۵

باغاورد - ۶۷

باغباده - ۱۶

باغ شعله ماه (کاخ شلیمار - شالامار) -

۱۷۱، ۱۶۲، ۱۵۸، ۱۵۲، ۱۳۷، ۱۳۵

۴۲۵، ۳۸۵

باغوداده (باغون آباد) - چهل و یک، ۶۸

باغ شاه - ۲۸۲، ۲۸۱، ۲۷۸

باغکنند (نزدیک درگز) - ۳۵

باغ هزار جریب - ۲۵۸، ۲۲۶

بامیان - بیست، ۱۲۸، ۶۴۳، ۳۳۲

بانه - ۲۴۰

بایزید - ۲۴۹

بجنورد - چهار، ۱۴، ۱۵، ۱۸

بحرخزر (دریای مازندران) - هشت

سی و پنج، ۴۹، ۵۰، ۵۲، ۹۱، ۲۶۵

۳۷۷، ۳۵۵، ۳۵۴، ۳۵۰، ۲۶۸، ۲۶۷

۵۸۴، ۴۸۰

بحر عمان - سه، ۲، ۱۲۲، ۱۲۴

۵۰۶، ۳۵۴، ۱۶۱

بحرین - سه، چهل و شش، ۱۲۲، ۴۶، ۲

۴۸۰، ۳۵۷، ۳۵۳، ۲۵۵، ۱۲۴

بخارا - شش، بیست و یک، سی و پنج

چهل و چهار، ۷، ۸، ۱۶۲، ۱۸۱، ۱۸۳

بیست و سه، بیست و پنج، بیست و شش

بیست و هفت، بیست و هشت، بیست و نه

سی و سه، سی و چهار، سی و پنج، سی

و شش، سی و هفت، سی و هشت، سی و نه

چهل، چهل و سه، چهل و چهار، چهل

و پنج، چهل و هفت، ۱۳، ۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷

۱۰، ۱۰۰، ۹۹، ۹۷، ۹۶، ۹۴، ۸۹

۱۰۱، ۱۰۰، ۹۹، ۹۷، ۹۶، ۹۴، ۸۹

۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۹، ۱۱۴، ۱۱۸، ۱۲۴

۱۶۳، ۱۵۹، ۱۴۹، ۱۳۶، ۱۳۲، ۱۲۷

۲۱۶، ۲۱۵، ۲۰۱، ۱۹۴، ۱۸۸، ۱۶۵

۲۸۳، ۲۷۰، ۲۶۳، ۲۵۰، ۲۴۴، ۲۲۳

۳۱۹، ۳۱۱، ۳۱۰، ۳۰۵، ۱۹۹، ۲۸۹

۳۴۷، ۳۳۹، ۳۳۳، ۳۲۷، ۳۲۶، ۳۲۲

۳۷۰، ۳۶۴، ۳۶۳، ۳۵۴، ۳۵۳، ۳۵۱

۳۹۵، ۳۹۰، ۳۸۳، ۳۷۹، ۳۷۸، ۳۷۱

۴۲۲، ۴۱۱، ۴۱۰، ۴۰۴، ۳۹۸، ۳۹۷

۴۴۴، ۴۴۲، ۴۴۰، ۴۳۹، ۴۳۸، ۴۲۸

۴۸۴، ۴۸۳، ۴۸۰، ۴۷۱، ۴۶۹، ۴۵۴

۵۰۴، ۵۰۳، ۴۹۵، ۴۹۰، ۴۸۸، ۴۸۶

۵۴۹، ۵۳۹، ۵۳۷، ۵۳۲، ۵۰۹، ۵۰۶

۵۸۰، ۵۷۶، ۵۷۴، ۵۶۸، ۵۶۴، ۵۵۵

۵۹۸، ۵۹۵، ۵۹۲، ۵۸۹، ۵۸۷، ۵۸۱

۶۵۶، ۶۴۳، ۶۲۶، ۶۲۳، ۶۰۸، ۶۰۶

۶۶۰

ایران خراب - ۲۶۹، ۲۷۰، ۲۴۴

ایروان - ۲۸، ۵۰، ۲۲۲، ۲۲۱، ۲۴۹

۲۷۷، ۲۶۱، ۲۵۳، ۲۵۲، ۲۵۱، ۲۵۰

۳۰۷، ۲۹۲، ۲۹۰، ۲۸۹، ۲۸۸، ۲۸۵

۳۷۸، ۳۷۲، ۳۷۰، ۳۶۹، ۳۶۸، ۳۴۸

۶۰۸، ۵۰۷، ۴۸۸، ۴۸۰، ۳۹۵

ایسق سو - ۳۷

۵۸۷، ۵۸۰، ۵۷۱، ۵۳۹، ۵۱۶، ۵۱۵

۶۵۰، ۶۱۰، ۶۰۰

بقعه خواجه ربیع - ۷۱۵۳، ۸۲، ۸۱

۶۲۸، ۲۱۱، ۱۰۶

بقعه شاهچراغ - ۶۱۰

بکر سنک - ۱۵۹

بلخ - چهل و چهار، ۱۱۲، ۱۳۲، ۱۶۲، ۱۷۸

۱۷۹، ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۸۳، ۱۸۴، ۱۸۸، ۱۹۸

۳۱۰، ۳۱۱، ۳۱۲، ۳۱۶، ۳۲۷، ۳۳۱

۳۲، ۴۴۴، ۴۸۰، ۴۸۲، ۵۳۲، ۵۳۹

۶۴۳، ۵۶۰

بلغراد - ۳۸۸

بلغار - ۴۴۴

بلیتی - ۲۲

بم - ۲۱۳، ۱۱۳

بمبئی - ۳۳۷، ۹

بناور - ۲۵۷، ۲۲۸

بنجاره بلوچ - هشت

بنگاله - ۱۵۷

بندر سورت (سورات) - ۱۷۵

بندر عباس (کمپرون) - ۴۷، ۴۵، ۲

۱۱۷، ۱۲۲، ۱۲۴، ۱۲۵، ۲۰۲، ۲۰۱

۲۲۸، ۲۴۲، ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۴، ۳۵۶

۳۵۸، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۲، ۳۶۳، ۴۹۴

۵۲۳، ۵۰۰

بندر لاهیجان - ۳۵۰

بندر لنگه - ۱۰۴

بندر نادری - ۳۹

بوشهر (بندر نادری) - ۲۵۵، ۱۲۲

۳۵۲، ۳۵۳، ۳۵۷، ۳۵۸، ۳۶۲، ۳۶۳

بوغیج - چهل و دو، ۷۴

بوهاریز (بوهاریز) - بوهاریز - بیل

۱۸۵، ۱۸۶، ۱۸۹، ۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۸

۲۸۷، ۳۱۰، ۳۱۱، ۳۱۲، ۳۱۹، ۳۲۶

۳۲۷، ۳۴۱، ۳۵۴، ۳۸۶، ۳۹۸، ۴۰۹

۴۱۰، ۴۴۴، ۴۶۳، ۴۶۵، ۴۸۰، ۵۹۲

۶۳۹، ۶۲۶

بدخشان - ۱۳۲، ۱۸۳، ۱۹۸، ۳۳۲

بدره - ۲۲۹

برج دده (دهده) - ۱۱۹، ۱۲۰

برج فیلخانه - دوازده

بردع - ۲۶۴، ۲۸۴، ۳۹۵، ۷-۵

برده (نزدیک درگز) - ۴۰

برکه - ۱۲۳، ۳۵۴، ۳۶۰، ۳۶۱

بروجرد - ۱۳۱، ۲۱۶، ۲۲۸

برون (بیرون) - ۱۷

بست - هشت، چهل و سه، ۱۱۳، ۱۱۶

۱۲۱

بسطام - یازده، چهل و دو، ۷۹، ۹۷

۱۰۷، ۹۸

بصره - چهل و شش، چهل و هشت، ۲۲، ۲۲

۲۲۰، ۲۳۰، ۲۳۲، ۲۵۴، ۲۷۲

۲۷۶، ۲۷۸، ۲۷۹، ۲۸۰، ۳۱۰، ۳۳۹

۳۴۰، ۳۵۲، ۳۶۰، ۳۶۳، ۳۹۱، ۳۹۳

۳۹۵، ۴۳۹، ۴۸۸

بغاز بسفر - ۱۲۷

بغداد - بیست و نه، سی و پنج، چهل و پنج

۲۱۷، ۲۱۸، ۲۱۶، ۱۱۶، ۵۲، ۲۱۷

۲۲۳، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۳۱

۲۳۳، ۲۳۴، ۲۳۸، ۲۳۹، ۲۴۰

۲۴۱، ۲۴۴، ۲۵۰، ۲۷۲، ۲۷۵، ۳۱۰

۳۱۱، ۳۱۴، ۳۲۳، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۴۰

۳۶۸، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۸۱، ۳۸۳، ۳۹۰

۳۹۱، ۳۹۲، ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۷

۴۶۷، ۴۷۵، ۴۷۷، ۴۸۲، ۴۸۸، ۴۹۳

۶۶۰

پل مالان - چهل و سہ ۱۰۹

پنجاب - ۱۲۷، ۱۳۲، ۱۳۴، ۱۶۷، ۴۲۰

۶۳۰، ۵۸۹

پوند یشری - ۳۶۲

پیشاور - بیست و چہار، چہل و سہ، ۱۳۱

۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۵۹، ۱۶۷

۱۷۳، ۱۹۱، ۴۲۳، ۶۳۹، ۵۵۶

ت

تاشکند - ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۵، ۲۷۶

تبادکان - چہل و یک، چہل و دو

تبت - ۱۶۱، ۳۸۶

تبریز - چہل و پنج، ۲، ۷، ۲۹، ۴۷، ۴۹

۵۰، ۵۲، ۹۹، ۱۰۷، ۱۲۱، ۲۱۹، ۲۲۱

۲۲۲، ۲۳۸، ۲۴۰، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۶۱

۲۷۱، ۲۷۸، ۲۸۷، ۲۸۸، ۲۹۰، ۳۳۱

۳۴۷، ۳۴۸، ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۹۱، ۴۰۰

۴۱۴، ۴۱۵، ۴۱۶، ۴۴۳، ۴۴۵، ۴۶۵

۴۷۳، ۵۲۱، ۵۸۷، ۶۱۸، ۶۲۵، ۶۲۷

۶۴۳، ۶۵۵

تبوك (چنك - غزوہ) - ۳۱۵

تپہ حاجتروا - ۶۱۲

تپہ نادری - چہل و دو

تتہ (تنہ - تنہ قلعه رام - تنہ سوز) - ۱۳۸

۱۵۹، ۱۶۱، ۳۸۶

تجن (طزن) - ۷۷، ۱۶۵، ۱۸۵

تخت جمشید - دو

تخت سفر - ۱۰۹

تخت طاووس - ۱۵۷، ۱۶۳، ۳۹۷، ۴۹۴

۴۹۵، ۵۹۰، ۶۴۶

تخت فولاد اصفہان - ۵۱۲

تربت جام - ۲۱، ۸۴، ۹۴، ۱۰۹، ۴۲۱

۴۲۲

بوہریز (- چہل و پنج، ۲۲۹، ۲۳۰

۲۳۵

بہار سفلی - شش، ۱۳۲، ۱۸۵، ۳۳۲

بہیمان - ہفدہ، ۲۱۵، ۲۲۸، ۲۴۱

بہدادین - چہل و دو، ۸۷

بہیجان - ۲۰۰

بیارجمند - ۹۰

بیاز (رود) - ۱۳۳

بیروت - ۹

بیضا - ۲

بین النہرین - ۲۲۰، ۲۲۹، ۲۳۵

۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۵، ۳۱۰، ۳۹۰، ۳۹۱

۳۹۲، ۳۹۳، ۳۹۸، ۴۸۰

بیناق - ۲۶۹

پ

بادشاہ الماسہا - The King

of Diamond - ۱۵۷

پارام - ۱۴۳

پازارکاد - ۱۰۳

پاریس - ۵۷۶، ۸، ۶، ۵، ۴

پاکستان - سہ

پالکانلو - ۱۷

پانی پت - ۱۲۷، ۱۳۹، ۵۵۸، ۵۵۶

پرتقال - ۳، ۳۶۳، ۳۶۴

پرکنہ - ۳۸۶

پروس - ۳۷۵

پشن - ۱۶۶

پل جوادی - ۲۸۵

پل دہلہ - ۲۳۱

پل ذہاب - ۲۲۹

پل شیر حاجی - چہل و چہار، ۱۹۱

پل فسا - چہل و سہ، ۱۰۳، ۱۰۴

پلکان نادری (نردبان یولی) - ۴۷۳

جارجرم - یازده، ۹۲، ۲۲۶، ۲۲۲، ۴۳۲
 جار - تله (جار و تله) چهل و شش، ۱۳۳
 ۲۰۰، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۵۳، ۲۵۹، ۲۶۲
 ۲۶۴، ۳۸۷، ۴۶۳
 جامع گوهر شاد - سی و یک
 جامکی - ۲۲
 جاوخ - ۲۰۰
 جبال اولتائی - ۲۵
 جبال هندو کش - ۳۳۵
 جزیره خارک - ۳۶۵
 جزیره قیس (کیش) - ۲۰۴، ۲۴۴
 ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۶، ۳۵۸
 جزیره هرمز - ۳۶۴
 جعفر آباد - چهل و یک
 جلام - ۱۳۳، ۱۳۵
 جلال آباد - بیست و یک، ۱۳۱، ۱۳۲، ۱۷۳
 ۳۸۵، ۴۲۳، ۶۴۳
 جلقا (نزدیک اصفهان) - هفتاد و هشت، ۵۰۰
 جرود - ۱۳۲، ۱۳۳
 جول - ۴۶۸
 جولنار (جلقا) - ۱۲۳، ۱۲۴، ۲۰۵، ۲۰۴، ۳۵۴
 ۳۵۹، ۳۶۱، ۳۶۳
 جهرم - ۲۴۲، ۲۴۳، ۲۴۴
 جیزوی - ۱۳۴
 ج
 جاخمز - ۱۴۶، ۲۴۷
 چارده - ۶۹
 چاه نادری - ۳۹
 چرام (نزدیک درآکر) - ۱۷، ۳۵
 چشمه خلدجان - ۱۹۶
 چشمه صاف بلاغ - ۳۹
 چشمه منخور - ۱۲۷
 چشمه نخورد - بیست
 چناب (چیناب) - ۱۳۳، ۱۳۴، ۱۷۱، ۱۳۵

تربت حیدریه - ۴۲۵
 ترخو - ۲۷۰
 ترکستان (توران) - سه، هجده، چهل
 و چهار، ۷، ۱۴، ۱۷، ۲۳، ۲۶، ۲۳، ۲۶، ۷۵
 ۱۲۶، ۱۶۲، ۱۶۵، ۱۷۳، ۱۷۸، ۱۸۲
 ۱۸۵، ۱۸۸، ۱۹۷، ۲۶۱، ۲۶۵، ۲۷۶
 ۲۸۷، ۲۹۹، ۳۱۱، ۳۱۱، ۳۲۷، ۳۳۲
 ۳۳۳، ۳۴۱، ۳۴۲، ۳۴۵، ۳۴۸، ۳۵۴
 ۳۹۲، ۴۶۶، ۴۸۰، ۴۸۴، ۵۰۰، ۵۰۶
 ۵۰۷، ۵۱۵، ۵۳۲، ۵۳۹، ۵۸۸، ۶۱۰
 ۶۴۳، ۶۳۸
 تفلیس - چهل و شش، ۷، ۵۰، ۲۴۸
 ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۳، ۲۵۹، ۲۶۱، ۲۸۲
 ۲۸۳، ۲۹۰، ۲۹۵، ۳۱۰، ۳۴۸، ۳۶۹
 ۳۷۲، ۳۷۸، ۳۹۵، ۴۸۰، ۶۵۰، ۶۵۱
 تنکابن - ۵۰
 تنک خیر - چهل و سه، ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۶۶
 ۱۶۷، ۱۷۳، ۴۸۷، ۶۴۳
 توز کرمانلی - ۲۲۹
 تون (فردوس) - ۴۷، ۵۳، ۲۳۶، ۲۳۶، ۴۰۱
 ۴۲۲، ۴۲۱
 توپسرکان - چهل و پنج، ۲، ۲۱۶
 تهران - سه، سی و شش، ۱، ۳، ۵، ۶، ۹
 ۱۰، ۹۸، ۹۰، ۷۰، ۵۲، ۴۹، ۴۶، ۲۵
 ۱۶۵، ۲۰۰، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۶، ۲۸۷
 ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۳، ۳۸۷، ۴۰۲، ۴۱۲، ۴۱۴
 ۴۱۴، ۴۳۷، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۵۵
 ۵۰۷، ۵۱۸، ۶۰۶، ۶۱۸، ۶۳۹، ۶۴۴
 ۶۴۶، ۶۴۹، ۶۶۸
 تهمتا - ۱۷۳، ۱۷۶
 ج
 جابلق (جابلق) - ۲۵۷، ۲۲۵

وسه ، ۲۱، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰، ۱۹، ۲۱۹، ۵۴۸

خاکستر - ۳۵، ۱۷

خاف (خواف) - ۹۰، ۸۷

خانقاه - چهل و چهار، ۱۹۳، ۱۹۴، ۱۹۵

خانقین - ۲۲۹

خاوران - ۱۷

خبوشان (قوچان) - چهار، چهل و یک

چهل و دو، ۱۴، ۱۵، ۱۸، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۵۳

۵۴، ۵۵، ۶۰، ۶۱، ۶۲، ۶۷، ۷۱، ۷۳، ۸۱، ۸۰

۸۴، ۱۰۸، ۱۹۹، ۲۲۶، ۲۴۲، ۳۴۷

۳۸۷، ۴۰۲، ۴۱۳، ۴۲۷، ۴۳۱

ختا (ختای) - ۱۶۶، ۲۷۶، ۳۴۲، ۳۹۶

۴۶۶

ختن - ۱۶۶، ۲۷۶، ۲۸۷، ۳۹۶

خچند - ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۵، ۱۸۹

خراسان - سه، چهار، پنج، ده، یازده، چهارده

شانزده، بیست و سه، سی و یک، سی و

شش، چهل، ۲، ۱۸، ۲۴، ۲۶، ۳۱، ۴۲، ۴۳

۴۴، ۵۳، ۵۷، ۵۸، ۶۰، ۶۴، ۷۱، ۷۵

۷۹، ۸۱، ۹۰، ۹۳، ۹۴، ۹۷، ۹۸، ۱۰۲

۱۰۶، ۱۱۲، ۱۲۱، ۱۲۲، ۱۳۲، ۱۶۵، ۱۶۶

۱۷۳، ۱۷۸، ۱۸۸، ۱۹۹، ۲۰۹، ۲۱۵

۲۱۶، ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۴، ۲۲۶، ۲۲۸

۲۲۹، ۲۴۳، ۲۴۴، ۲۵۳، ۲۵۷، ۲۵۸

۲۸۵، ۲۸۷، ۲۸۸، ۲۹۰، ۲۹۸، ۳۰۱

۳۰۵، ۳۰۷، ۳۰۹، ۳۳۱، ۳۴۲، ۳۴۷

۳۵۲، ۳۸۹، ۳۹۶، ۳۹۸، ۴۰۰، ۴۱۳

۴۱۵، ۴۱۶، ۴۱۷، ۴۲۱، ۴۲۶، ۴۲۸

۴۳۱، ۴۳۳، ۴۳۵، ۴۳۸، ۴۴۰، ۴۴۱

۴۴۲، ۴۴۴، ۴۴۵، ۴۵۵، ۴۶۲، ۴۶۳

۴۷۲، ۴۸۰، ۴۸۴، ۴۸۷، ۴۸۷، ۴۹۵، ۵۱۲

۵۴۸، ۵۵۱، ۵۵۱، ۵۸۱، ۵۸۳، ۵۸۶، ۶۰۴

۶۱۲، ۶۲۲، ۶۲۳، ۶۲۷، ۶۳۴، ۶۵۱

۱۷۲، ۱۷۳، ۳۸۲

چنار - ۳۵

چناران - چهل و دو، ۴۲۶

چورس - ۲۸۷

چهار باغ مشهد - ۸۴، ۸۸، ۱۰۸، ۱۹۱، ۴۲۷

چهار جوی - ۱۸۹

چهار محال اصفهان - ۴۳۶

چهار یک ۱۳۱

چهل زینه - ۱۱۹

چهل چله - ۱۵، ۱۷، ۳۵، ۷۸

چیچکتو - ۱۸۸

چین - ۱۸۶، ۲۷۶

ح

حاجی (حاج) طرخان - ۲۷۲، ۸

حاتم قلعه (نزدیک درگز) - ۱۷

حجاز - ۱، ۴۹۷

حسن آباد (اتک) - ۳۵، ۱۷۲، ۱۷۳، ۳۸۲

حسن قلعه سی - ۲۹۱

حصار - ۱۶

حلب - ۲۶، ۱۶۶، ۲۲۰، ۲۲۴، ۲۷۴، ۳۸۸

حله - چهل و پنج، ۱۲۳، ۱۲۴، ۲۳۱، ۲۷۲

۳۱۰، ۳۱۱، ۳۲۳، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۷۲

۳۹۱، ۳۹۳

حمام قلعه (نزدیک درگز) - ۳۵

حمرین - ۲۳۷

حوض بابا قدرت - ۶۵۸

حوض سنک - ۴۱۱

حوض میرزا محمد محسن رضوی - ۶۵۸

حویز - ۲۲، ۲۱۵، ۲۳۲، ۲۴۱، ۲۷۲

۲۷۸، ۲۷۹، ۲۸۰، ۲۶۹

حیدر آباد - ۱۳۴

خ

خار (خوار و رامن) دره خوار - چهل

۶۳۹، ۶۱۴، ۳۸۲، ۲۶۵، ۲۰۷
خیوه آباد - ۴۷۲، ۱۹۸، ۱۹۶، ۱۶

۵

داراب (در شهرستان فسا) - ۲
داغستان - سه سی و پنج، چهل و هفت، ۳۲
۲۰۸، ۲۰۰، ۱۸۸، ۱۴۷، ۱۴۶، ۱۴۵
۲۵۶، ۲۵۲، ۲۵۱، ۲۴۶، ۲۴۵، ۲۲۲
۲۶۸، ۲۶۷، ۲۶۵، ۲۶۴، ۲۶۱
۲۸۵، ۲۸۲، ۲۷۷، ۲۷۱، ۲۷۰، ۲۶۹
۳۶۱، ۳۵۵، ۳۵۴، ۳۴۸، ۳۴۴، ۳۱۰
۳۸۲، ۳۷۶، ۳۷۴، ۳۷۱، ۳۷۰، ۳۶۷
۴۷۲، ۴۶۲، ۳۹۹، ۳۹۸، ۳۹۱، ۳۸۹
۵۳۲، ۵۲۴، ۵۱۶، ۵۰۶، ۴۹۳، ۴۷۷
۶۵۰، ۶۳۹، ۶۲۲، ۶۰۲، ۵۸۴

دامغان - ۲۲۶، ۱۱۱، ۱۰۰، ۹۹، ۹۸
۴۳۸، ۴۳۲

داوود پوترا - ۳۸۶

دجله - چهل و شش، ۲۳۳، ۲۳۱، ۲۳۰، ۲۲۳
۳۱۰، ۲۷۵، ۲۷۴، ۲۴۰

در بند چهل و شش، ۲۴۲، ۱۳۲، ۱۳۵، ۱۳۵
۲۴۴، ۲۴۳، ۲۵۳، ۲۵۵، ۲۵۶، ۲۵۹، ۲۶۷
۳۵۵، ۲۸۵، ۲۸۱، ۲۷۷، ۲۷۱، ۲۶۸
۵۰۷، ۳۹۹، ۳۹۵، ۳۸۹، ۳۷۶، ۳۷۵
۶۵۰، ۶۳۹

در بند چوب بست - ۳۵

در بند دهچه - ۳۵

در بند کشتی - ۶۱۳، ۳۵

در بند مظه - ۶۳۲، ۳۵

در گز (در گزین) - دار بچورد، دارا
گزر (در گز) - سه سی و پنج، چهل و یک، ۱۴

۸۶، ۸۴، ۶۰، ۵۵، ۳۲، ۱۸، ۱۷، ۱۶، ۱۵
۵۸۸، ۴۸۷، ۴۷۱، ۴۳۶، ۴۰۲، ۴۰۱
۶۶۰، ۶۳۴، ۶۳۲، ۶۲۲، ۶۱۴

۶۶۶، ۶۶۲، ۶۶۰، ۶۵۹، ۶۵۶، ۶۵۳
خرم آباد - ۲۴۱، ۲۱۶، ۲

خرماتو - ۲۴۱

خرمدره - ۱۹۹، ۱۷۴

خشت (در کلات نادری) - ۴۷۳، ۳۵
خشت (در ناحیه اراک) - ۴۳۷

خلیج فارس - سی و پنج، چهل و شش، ۴۶
۲۰۴، ۲۰۱، ۱۷۸، ۱۲۲، ۱۰۴، ۵۰

۳۵۱، ۲۶۷، ۲۵۵، ۲۴۴، ۲۴۳، ۲۲۸

۳۶۳، ۳۶۱، ۳۵۹، ۳۵۶، ۳۵۴، ۳۵۳

۵۰، ۶۴۸، ۳۶۴

خلیل آباد - ۲۲۸

خمسه (زنجان) - ۴۱۴، ۲۲۲، ۲۸

خواجه روشنائی (در درگز) - ۳۵

خوارزم - بیست و یک، ۱۷، ۱۸، ۲۳

۱۸۵، ۱۸۱، ۱۷۳، ۱۶۲، ۱۳۲، ۷۸، ۳۷

۲۰۷، ۲۰۱، ۱۹۷، ۱۹۶، ۱۹۱، ۱۸۶

۳۹۹، ۳۸۶، ۳۴۲، ۳۳۳، ۲۶۵، ۲۰۸

۶۲۶، ۶۱۴، ۶۰۶، ۴۸۳، ۴۴۶، ۴۴۴

۶۳۸، ۶۲۷

خوارزم محله (خروس محله) - ۳۵

خوانسار - ۵۰

خور فغان - ۳۵۶، ۳۵۴، ۲۰۱، ۱۲۲

خوزستان - ۲۰۹، ۵۲، ۵۰، ۴۵، ۲۰

۴۳۸، ۳۶۹، ۲۴۲، ۲۴۱، ۲۳۰

خوی - ۳۶۹، ۲۸۷، ۲۲۲

خیابان شاهرخانو - ۶۴۴، ۴۵۹، ۴۵۶

خیابان نادر شاه - ۴۵۹، ۴۵۶، ۴۴۲

۶۴۴

خیج (نزدیک کلات) - ۳۵

خیوه - سی و پنج، چهل و چهار، ۷۸، ۶۰

۲۰۱، ۱۹۷، ۱۹۶، ۱۹۵، ۱۹۱، ۱۸۴

۶۳۴، ۴۷۳، ۴۷۲، ۴۰۱
 دشت مزینان - ۴۲۳
 دشت مغان (موغان) - چهل و هفت
 ۲۵۷، ۲۵۶، ۲۵۵، ۲۴۴، ۱۱۲، ۳۴، ۸
 ۲۹۱، ۲۹۰، ۲۸۹، ۲۸۸، ۲۷۷، ۲۷۱
 ۳۱۰، ۳۰۸، ۳۰۵، ۳۰۲، ۳۰۱، ۲۹۲
 ۴۹۹، ۳۷۹، ۳۴۸، ۳۳۹، ۳۳۱، ۳۲۱
 ۶۶۲، ۶۵۶، ۶۳۹، ۶۳۶، ۵۱۵، ۵۱۰
 دکن - ۴۷۱، ۲۰۲، ۱۶۷، ۱۴۱، ۱۳۷ -
 ۵۶۶
 دلارام - ۱۱۳
 دلبران - ۶۰۰
 دلچک (دلچک) - ۱۱۳
 دماوند - ۵۲۶
 دو گنبدان - چهل و پنج، ۲۴۱
 دولت آباد - ۴۳۲، ۴۳۱، ۴۲۵
 دوه بویونی (گردن شتر) - ۱۹۳
 دهخوارقان (آذر شهر) - ۶۲۷، ۲۱۹
 دهشک - ۶۵۸، ۴۵۵، ۴۴۳
 دهلی (شاه جهان آباد) - بیست
 بیست و یک، بیست و دو، بیست و سه
 بیست و چهار، بیست و شش، بیست و هفت
 چهل و یک، چهل و چهار، ۳، ۲، ۶۵
 ۱۴۲، ۱۳۹، ۱۳۷، ۱۳۳، ۱۳۲، ۱۲۶
 ۱۶۲، ۱۵۹، ۱۵۴، ۱۵۱، ۱۵۰، ۱۴۷
 ۱۷۸، ۱۷۲، ۱۷۰، ۱۶۸، ۱۶۶، ۱۶۳
 ۴۲۳، ۳۸۵، ۳۸۴، ۳۸۲، ۲۰۰، ۱۹۶
 ۴۸۹، ۴۸۲، ۴۸۰، ۴۷۹، ۴۶۸، ۴۲۷
 ۵۶۰، ۵۵۶، ۵۴۲، ۵۱۰، ۵۰۱، ۴۹۵
 ۶۲۹، ۶۲۷، ۶۰۴، ۶۰۲، ۵۸۹، ۵۶۶
 ۶۴۳، ۶۳۹
 ده نو (نزدیک فراه) - ۱۱۱

درنه (نزدیک نهاوند) - ۲۲۹
 دروازه میر علیمون (علی آمویه) - ۸۳
 درون - چهل و یک، ۹۱، ۸۹، ۷۰
 درونگر - ۶۱۴، ۶۱۲، ۱۶، ۱۵
 دره اشترک - ۲۵۰
 دره تاجر - ۹۹
 دره شیطان - ۱۷۴
 دریاچه ارومیه (رضائیه) - ۳۶۹، ۲۱۸
 دریای سند (رود) - ۱۵۹، ۱۳۲، ۱۳۳
 ۶۴۳، ۳۸۶، ۱۷۵، ۱۷۳
 دریای سیاه - ۲۸۹، ۳۴
 دریای مدیترانه - ۲۷
 دریای هند - ۳۸۶
 دزفول - ۲۷۲، ۲۵۷، ۲۱۶، ۲۱۵، ۲
 دژ الجالی - چهل و پنج، ۲۰۶، ۲۰۵
 دژ اولاد - ۲۰۰
 دژ توری - چهل و چهار، ۱۳۸
 دژ جمشاه - ۲۲۷
 دژ حاجی تراب - ۷۱
 دژ خرقان - ۶۰
 دژ خورسند - ۷۹
 دژ شاهی - ۲۵۸
 دژ شیخ احمد - ۲۴۳
 دژ عقابین - ۱۳۱
 دژ علمداران - ۲۳۸
 دژ قازانچای - ۲۴۸
 دژ قبری - ۲۷۷
 دژ کندی - ۲۵۶
 دژلوا - ۲۰۶
 دژ مرانی - چهل و پنج، ۲۰۵
 دژ مودودقلی سلطان - ۷۷
 دستگرد - ۱۹۸، ۱۹۷، ۶۲، ۵۵، ۴۱، ۱۶

رودخانه کودا - ۲۷۷

رودخانه نالاسنک - ۱۵۹

رود سن - ۴

روسیه - روس - روسی - شوروی -

ارس - بیست و چهار - بیست و هفت

سی و پنج ۱۶۱، ۱۴۷، ۱۵۱، ۱۶۱، ۱۷۱، ۲۵

۳۴، ۳۷، ۴۲، ۴۷، ۴۹، ۵۰، ۵۲، ۹۲

۹۷، ۱۰۲، ۱۱۲، ۱۶۵، ۱۷۲، ۱۸۲

۱۹۵، ۲۰۰، ۲۰۸، ۲۲۰، ۲۲۲، ۲۲۶

۲۲۷، ۲۴۴، ۲۵۲، ۲۵۴، ۲۶۷، ۲۶۸

۲۶۹، ۲۷۱، ۲۸۹، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۸

۳۰۵، ۳۰۶، ۳۳۶، ۳۵۱، ۳۵۵، ۳۵۶

۳۶۰، ۳۶۵، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۲، ۳۷۳

۳۷۶، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۳۸۲، ۳۸۳

۳۸۷، ۳۹۱، ۳۹۵، ۳۹۸، ۴۴۴

۴۵۴، ۴۸۰، ۴۸۰، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۱۷، ۶۲۲

۶۲۳

رود شمسی خان - ۱۵

رود کلاته چای (ژرف) - ۱۵، ۳۷

۳۹، ۱۳۸، ۶۳۲

رود لائین - ۱۵

روم - ۲۳، ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۳۷، ۱۶۵، ۲۴۲

۲۹۹، ۳۰۵، ۳۰۵، ۳۲۱، ۳۲۳، ۳۲۳، ۳۷۸، ۴۱۳

۴۴۴، ۴۵۴، ۴۵۴، ۴۷۵، ۵۳۱، ۵۳۲، ۵۴۰، ۵۴۰

۵۴۳، ۵۴۸، ۵۵۰، ۵۵۰، ۵۶۳، ۵۷۱، ۵۸۱

رودوسو Rhodosto - ۲۸۹

ز

زاغچند - چهل و یک - ۶۹

زاینده رود - ۲۲۸

زرد کوه - ۱۰۵

زرقان - زرقان (نزدیک شیراز) -

چهل و سه - ۱۰۱، ۱۰۳، ۱۱۰، ۶۲۰

دهنه زیدر - ۹۰

دهنه یکه توت - ۶۳۲

دهوپ - ۱۶۱

دیار بکر - ۲۶، ۲۷، ۳۱، ۳۷، ۳۲، ۵۳۲

دیاله (رودخانه) - ۲۳۵، ۲۳۷

دیزاسماعیل خان - ۱۷۵، ۶۳۹

دیوانه کوه - ۳۹

دیوه باتن - ۲۴۶

ذ

ذهاب (نزدیک قصر شیرین) -

چهل و پنج ۲۳۶، ۲۳۷، ۳۹۶

ر

راچه سرای - ۱۳۸

رأس الخیمه - ۱۰۴، ۱۲۲، ۳۵۴

رأس موساندام (موسندم) - چهل و سه

۱۲۲، ۲۰۵، ۳۵۴

رادکان - ۱۸، ۶۷، ۶۸، ۷۴، ۱۹۸

۲۲۶، ۴۷۷

رامهرمز - ۲۱، ۲۲، ۲۱، ۲۱، ۲۴۱

راور (نزدیک کرمان) - ۵۸۳

راوی (رود) - ۱۳۳، ۱۳۵

۱۶۷

رباط پریان - چهل و دو، ۹۵

رستاق (ساحل خلیج فارس) - ۳۵۹

رشت - ۲۲۲، ۲۲۶، ۲۶۹، ۳۵۵، ۳۷۱

۳۷۶، ۴۳۷، ۵۲۷

رکاب - ۱۳۳

رماحه - ۲۷۲

رواندوز (روان ذردونی) - ۲۴۰

رود اترك - ۱۰۷، ۲۲۷، ۳۵۶

رود اشترك - ۲۵۰

رود خرم - ۱۷۴

زرکوه - ۸۷

زمینداور (زمیندار) - هشت سیزده

چهل و چهار ۱۱۳، ۱۲۱، ۱۷۳، ۱۷۴

زنگانلو - ۱۷

زنگی چای - ۲۴۹

زیراب - ۲۰۰

س

ساتراپ - ۱۷

ساری - ۲۴۵، ۲۰۰

سامرا (سامره) - چهل و پنج ۲۳۰

۲۳۱، ۲۳۵، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۷۲

۳۹۱

ساوچبلاغ مکرری - ۲۴، ۲۱۹، ۲۴۰

۳۹۶، ۲۸۷

ساوه - ۴۱۶، ۲۱

سبزوار - شش و چهل و دو ۸۹، ۹۰

۹۱، ۹۸، ۳۳۳، ۳۳۸، ۴۲۳

سبلان - ۲۲۰

ستلج (ستلیج) - ۱۳۳، ۱۳۶

سحر (سحار) - چهل و پنج ۱۲۴

۲۰۶، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱

سرای خاص - ۱۵۳

سرخس - چهل و دو ۱۴، ۳۲، ۶۰

۷۷، ۱۰۶، ۱۷۹

سرخ شهر (سرخه شیر) - ۱۱۴

سرخه (نزدیک سمنان) - ۴۱۶

سرهند - ۱۳۶، ۱۳۸، ۱۷۱، ۳۸۶

۶۳۹

سفیدکوه - ۱۳۳

سقاخانه اسمعیل طلائبی - ۶۵۷، ۶۶۰

سلاسل (نزدیک شوشتر) - ۲۱

سلطان آباد (ترشیز - کاشمر) - ۹۰

سلطانپور - ۲

سلطانیه (نزدیک زنجان) - ۲۲۲

۴۱۴

سلماس - ۲۲۲، ۳۶۹

سلیمانیه - ۲۴۰، ۳۱۱

سمرقند - ۱۸۱، ۱۹۰، ۲۸۷، ۵۰۵

۶۳۹، ۵۹۲

سملقان (نزدیک بجنورد) - ۱۹۹

سمنان - ۹۲، ۹۸، ۱۰۰، ۴۱۶، ۴۳۲

سموالی - ۱۵۹

سن پترزبورغ (پترزبورک) - ۳۷۱

۳۷۲، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۷۹، ۳۸۲، ۳۸۳

۴۴۴، ۳۸۷

سند علیا - ۳۸۶

سنگان (بین تربت حیدریه و خواف) -

چهل و دو ۸۷، ۸۹، ۹۰

سفنگر نادری - ۲۵۸

سنندج - ۲۱۶، ۲۱۸، ۲۴۴، ۲۷۲

۳۹۱، ۴۳۶، ۶۰۰

سوادکوه - شش ۲۰۰، ۳۴۳، ۵۰۶

سوئد - ۲۶۵، ۴۷

سورتاش (سورداش) - چهل و پنج

۲۳۷، ۲۳۸، ۲۳۹

سوریه - ۲۲۰

سه چوبه - ۱۳۳

سه راهه تار - ۱۳۹

سهند - ۲۵

سیالکوت - ۶

سیحون (رود) - ۳۴، ۲۴

سیرجان - ۱۰۵

سیرزار (در شهرستان درگز) - ۳۵

سیستان - دوازده دشانزده، چهل و پنج

شہدادپور - ۱۷۵
 شہر چن - ۱۵۹
 شہر زور - چہل و شش ۲۷۲، ۲۷۱
 ۴۱۳، ۲۷۳
 شہر ستانہ (در شہرستان در گز) - ۱۷، ۱۶
 شہر صفا (در افغانستان) - ۱۱۶
 شہر رضا (قمشہ) - پانزدہ ۴۳۷
 شہر کھنہ بغداد - ۲۳۱
 شہر لہری بندر - ۱۶۰
 شہر یار (نزدیک تہران) - ۱۶۵
 ۵۴۸
 شیخوانلو (نزدیک در گز) - ۱۷
 شیراز - نوزدہ، چہل و سہ ۴۵، ۲۱، ۱
 ۲۰۵، ۱۰۴، ۱۰۳، ۱۰۱، ۵۰، ۴۷
 ۲۰۸، ۲۱۱، ۲۱۵، ۲۱۸، ۲۳۷
 ۴۳۶، ۴۳۲، ۳۶۲، ۳۵۳، ۲۵۵، ۲۴۲
 ۵۱۲، ۴۶۹، ۴۴۲، ۴۳۹، ۴۳۸، ۴۳۷
 ۶۳۹، ۶۲۴، ۶۲۰، ۶۱۰، ۵۴۳، ۵۲۶
 ۶۵۰
 شیرحابی - ۳۴۲، ۱۹۳، ۱۹۲
 شیردہان - ۱۳۱
 شیروان (شروان) - ہشت، شانزدہ
 چہل و شش، چہل و ہفت، ۳۱، ۴۷
 ۲۵۱، ۲۴۵، ۲۴۴، ۱۸۸، ۱۸۶، ۱۳۳
 ۲۶۴، ۲۶۳، ۲۶۱، ۲۵۹، ۲۵۶، ۲۵۲
 ۲۸۲، ۲۸۱، ۲۷۷، ۲۷۶، ۲۷۲، ۲۶۷
 ۳۹۲، ۳۷۲، ۳۷۱، ۳۷۰، ۳۶۷، ۳۰۵
 ۶۵۰، ۶۳۹، ۴۶۵، ۳۹۹
 شیلگان (شیرجان) نزدیک در گز - ۱۶
 ۱۷
 ص
 صابین قلعہ - ۲۱
 صوفیان (نزدیک بروجین) - ۲۲۰

۱۱۳، ۱۱۲، ۱۰۵، ۵۳، ۴۷، ۴۴، ۳۹
 ۳۵۲، ۲۳۶، ۲۱۶، ۲۱۴، ۲۱۲، ۱۱۶
 ۴۱۰، ۴۰۰، ۳۹۹
 سیلاخور - ۲۲۵
 سیواس - ۵۱۶
 ش
 شایران (شایران) - ۲۷۷، ۲۷۶
 ۳۹۴، ۲۸۰
 شال (در افغانستان) - ہشت
 شام (شامات) - ۲۵، ۲۴
 شاہ آباد (در ہندوستان) - ۱۳۸
 شاہ بندر - ۱۳۴
 شاہچراغ شیراز - ۴۷۳
 شاہ مقصود (مسعود) - ۱۱۳
 شاہین دژ (نزدیک مراغہ) - ۲۴۴
 شرح رباط - نہ
 شرحی - ۶۳۹، ۲۷۶، ۱۹۷
 شط العرب (اروندرود) - ۲۷۹، ۲۵۴
 ۴۳۹، ۳۵۲
 شکارپور - ۶۳۹، ۳۸۶، ۱۷۸
 شکی - چہل و شش، ۲۵۳، ۲۸۵، ۳۹۵
 ۵۰۷، ۴۶۳
 شکیبان - چہل و دو، ۹۵
 شلدوک - ۱۸۲
 شماخی - چہل و شش، ۲۴۴، ۲۴۵
 ۲۸۱، ۲۷۷، ۲۷۶، ۲۵۶، ۲۵۳، ۲۴۶
 ۴۷۲، ۳۷۶، ۳۷۵، ۲۹۱
 شمخال (خاس فولادخان) - ۲۴۶، ۴۷
 ۳۵۴، ۲۶۸، ۲۶۷، ۲۶۵
 شمسی خان (نزدیک در گز) - ۱۷، ۱۶
 شوستر - ۲، ۲۱، ۲۲، ۲۱۵، ۲۴۱
 ۵۱۲، ۲۷۲، ۲۵۸، ۲۵۷

۶۱۸ ، ۶۱۲ ، ۶۰۸ ، ۵۸۹ ، ۵۸۷
۶۲۵

عراق (عراق عجم) - دوازده ، ۲۴۳ ،

۲۲۶ ، ۲۲۵ ، ۱۰۶ ، ۵۲ ، ۵۰۰ ، ۲۶

۳۹۶ ، ۳۶۸ ، ۳۶۷ ، ۳۱۵ ، ۲۸۶ ، ۲۵۷

۴۳۲ ، ۴۲۸ ، ۴۲۶ ، ۴۱۷ ، ۴۱۵ ، ۴۱۲

۵۵۱ ، ۵۵۰ ، ۵۴۳ ، ۵۳۸ ، ۴۶۷ ، ۴۴۴

۶۵۱ ، ۵۸۷

عدن - ۱۶۸

عراق عرب (بین النهرین و عربستان) -

چهل و سه ، ۲ ، ۲۶ ، ۲۰۶ ، ۲۴۳ ، ۲۸۹

۳۱۳ ، ۳۵۹ ، ۳۳۲ ، ۵۰۶

عشرت آباد - ۶۸

عشق آباد (اشک آباد) - ۱۶ ، ۱۵

عظیم آباد - چهل و چهار ، ۱۳۶ ، ۱۳۸

۶۳۶ ، ۱۳۹

علمدشت (الندشت - زرگران) - ۱۰۶

علی آباد - ۲۰۰

علی بولاغی - ۲۲۶

عمان - چهل و سه ، ۱۰۴ ، ۱۲۲ ، ۱۲۳

۳۶۲ ، ۳۶۰ ، ۲۵۵ ، ۲۰۸ ، ۲۰۱ ، ۱۳۴

۴۸۰

عمر کوت - ۱۷۵ ، ۱۷۶ ، ۱۳۹

غ

غازان - ۲۶۸ ، ۳۵۵

غازیان - ۱۵

غازی قوموق - ۲۴۶ ، ۲۵۶

مغز - ۲۴

عز بند - ۱۳۱

غر نین - سه ، هشت ، بیست ، بیست و چهار

چهل و سه ، ۱۲۵ ، ۱۲۷ ، ۱۲۸ ، ۱۵۹

۴۲۱ ، ۳۸۶ ، ۳۸۴ ، ۱۹۱ ، ۱۶۶ ، ۱۶۲

۶۴۲ ، ۴۷۳ ، ۴۲۳

ض

ضحاک (در افغانستان) - ۳۳۲

ط

طبرسران - ۲۶۹

طیس - ۴۷ ، ۲۸۷ ، ۴۰۰ ، ۴۰۱ ، ۴۳۱

۴۳۲ ، ۴۳۴ ، ۴۳۵ ، ۴۶۹ ، ۶۱۸

طرابوزان - ۳۷۰ ، ۳۹۰

طوالش - ۴۹

طوس (از بلوک مشهد) - ۱۵ ، ۵۳

۷۱ ، ۸۷ ، ۲۵۴ ، ۴۳۵ ، ۴۴۳ ، ۶۵۷

ع

عباس آباد (نزدیک شهر کرد اصفهان) -

۴۸۲ ، ۴۸

عبرا - ۱۲۲ ، ۳۴۵

عثمانی (ترکیه) - بیست و هفت

بیست و نه ، سی و پنج ، چهل و پنج

چهل و شش ، چهل و هفت ، ۲ ، ۳۰

۳۱ ، ۴۲ ، ۴۶ ، ۴۷ ، ۴۹ ، ۵۰ ، ۵۱ ، ۵۲

۹۷ ، ۹۹ ، ۱۰۱ ، ۱۰۲ ، ۱۰۵ ، ۱۱۱

۱۱۲ ، ۱۲۷ ، ۱۷۲ ، ۱۸۶ ، ۲۱۵

۲۱۶ ، ۲۱۸ ، ۲۲۰ ، ۲۲۱ ، ۲۲۲ ، ۲۲۳

۲۲۵ ، ۲۲۸ ، ۲۳۰ ، ۲۳۴ ، ۲۳۶

۲۳۷ ، ۲۳۹ ، ۲۴۰ ، ۲۴۴ ، ۲۴۸

۲۵۱ ، ۲۵۲ ، ۲۵۸ ، ۲۶۵ ، ۲۶۸ ، ۲۷۰

۲۷۱ ، ۲۷۵ ، ۲۷۸ ، ۲۷۹ ، ۲۸۳ ، ۲۸۸

۲۸۹ ، ۲۹۸ ، ۳۰۰ ، ۳۰۶ ، ۳۱۱ ، ۳۲۲

۳۲۳ ، ۳۳۳ ، ۳۳۹ ، ۳۵۱ ، ۳۶۱ ، ۳۶۳

۳۶۵ ، ۳۶۷ ، ۳۶۸ ، ۳۶۹ ، ۳۷۰

۳۷۹ ، ۳۸۰ ، ۳۸۱ ، ۳۸۲ ، ۳۸۳ ، ۳۸۸

۳۹۷ ، ۳۹۸ ، ۴۳۸ ، ۴۷۹ ، ۴۸۶ ، ۴۸۸

۴۹۳ ، ۴۹۷ ، ۵۰۶ ، ۵۰۹ ، ۵۱۶

۵۲۳ ، ۵۳۳ ، ۵۳۷ ، ۵۸۱ ، ۵۸۵

قارقوم (قره قوم - قراقوروم) - ۲۳، ۱۷

۲۵

قافلانکوه - ۳۰۹

قاین (قاینات) - چهل و دو، ۸۷، ۲۲۵

۶۱۸، ۴۰۱، ۲۳۶

قبر میر مشهد - ۴۲۹

قبله - ۲۴۷، ۲۴۶

قدمگاه - ۳۴۷، ۹۰، ۷۴

قراچه داغ - چهل و شش، ۴۹، ۲۶۲

۲۶۹، ۲۶۷، ۲۶۵، ۲۶۴

قراکول (کاراکول) - ۶۳۹، ۱۹۰

قراموران - ۲۴

قرشی (کرشی) - ۱۸۳، ۱۸۲، ۱۸۱

قرنه - ۳۹۳

قره باشلو (درگز) - ۱۷

قره باغ (قرا باغ) - ۱۲۸، ۳۷، ۲۸، ۲۵

۲۸۲، ۲۶۱

قره تپه - شش، ۱۸۸، ۲۲۹، ۲۳۹، ۲۷۶

۳۱۰، ۳۴۰، ۳۴۵، ۳۴۳، ۳۹۳، ۱۶، ۶۳۹

قره تیکان (تکان) در ناحیه کلات -

۳۵، ۱۷، ۱۵

قره چمن (قراچمن) - ۳۹۱، ۲۷۱، ۲۵۷

قره جولان - ۲۲۹

قره داغ - ۳۹

قره سو (زردیگ کلات) - ۳۷

قریش - چهل و شش، ۲۶۸، ۲۶۹، ۲۷۰

۲۷۱

قریه بری (زردک محلات) - ۴۳۶

قریه تربین - ۱۵۹

قریه جناب (بین مشهد و قو جان) - ۷۱، ۵۳

قریه داشکن (داشکن) - زردک و پادان -

۶۲۷

قریه شیرخان (شیرخان) - ۶۵۴

غور بند - بیست و بیست و چهار، ۱۲۸

غوریان - چهارده، ۸۷

ف

فارس - هفت، پانزده، شانزده، هجده

نوزده، ۶، ۲۱، ۲۶، ۲۲، ۳۲، ۴۴، ۵۱، ۱۲۳

۲۲۴، ۲۱۵، ۲۰۹، ۲۰۸، ۲۰۷، ۱۷۳

۲۴۴، ۲۴۲، ۲۴۱، ۲۲۷، ۲۲۶، ۲۲۵

۳۹۹، ۲۳۶، ۳۰۵، ۳۰۲، ۲۵۷، ۲۵۵

۴۳۹، ۴۳۵، ۴۳۲، ۴۲۶، ۴۱۵، ۴۱۲

۵۸۷، ۵۵۱، ۵۴۶، ۵۴۳

فتح آباد - ۴۰۲، ۴۰۴، ۴۲۰، ۴۶۵

۶۳۹، ۴۶۹

فتناک - چهل و چهار، ۱۹۲، ۱۹۳

فرانسه - ۳، ۴، ۶، ۵، ۲۲، ۲۸۰

۶۳۰، ۳۸۲، ۳۷۹، ۳۷۷، ۳۷۴، ۳۶۴

فراه (فرح) - هشت، دوازده، چهارده

پانزده، چهل و سه، ۹۴، ۹۶، ۱۰۶، ۱۱۰

۲۳۶، ۲۲۵، ۲۲۳، ۱۱۶، ۱۱۳، ۱۱۱

۵۴۵

فراهان (شهرستان اراک) - ۳۹۶

فرح آباد (اصفهان) - هفده، ۴۸، ۴۹

فرح آباد (ساری) - ۵۲

فرغانه - بیست و یک

فرمان آباد (فرومند آباد) نزدیک مشهد -

۹۴

فریمان (ازدهستانهای مشهد) - ۵۸۲

فسا - ۲۰۸

فوشنج - هشتاد

ق

قارص - سی و پنج، چهل و شش، چهل و هفت

۲۸۴، ۲۸۳، ۲۵۳، ۲۵۱، ۲۵۰، ۲۴۸

۲۷۸، ۳۷۷، ۲۹۰، ۲۸۹، ۲۸۷، ۲۸۵

۴۸۸، ۳۹۶، ۳۹۵، ۳۹۴

قلعه مور - ۲۲۸

قلعه نو (نزدیک درگز) - ۴۰

قم - ۴۹۳۷، ۵۱، ۴۹، ۳۷، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۷، ۱۶، ۱۷

۵۲۶، ۵۱۱، ۴۱۷

قموق - چهل و شش، ۲۴۶، ۲۵۶، ۲۶۸

۲۶۹

قندوز - ۱۸۰، ۱۸۳، ۱۸۵، ۳۳۲

قندهار - سه، هشت، نه، دوازده، دوازده

سیزده، چهارده، شانزده، هجده، نوزده

بیست، بیست و چهار، چهل و یک، چهل و سه

۹۷، ۹۶، ۵۳، ۴۷، ۴۵، ۴۴، ۴۳، ۴۲، ۷

۱۱۳، ۱۱۲، ۱۰۹، ۱۰۵، ۱۰۳، ۹۸

۱۲۱، ۱۱۹، ۱۱۸، ۱۱۷، ۱۱۶، ۱۱۴

۱۶۲، ۱۵۹، ۱۳۲، ۱۲۸، ۱۲۶، ۱۲۵

۲۱۲، ۱۹۸، ۱۷۹، ۱۷۶، ۱۷۴، ۱۶۶

۲۵۸، ۲۵۷، ۲۳۶، ۲۲۴، ۲۱۶، ۲۱۵

۲۸۴، ۳۸۱، ۳۲۷، ۳۲۱، ۳۱۰، ۲۵۹

۴۲۵، ۴۲۳، ۴۲۰، ۴۱۶، ۴۱۰، ۴۰۹

۴۷۲، ۴۶۹، ۴۳۴، ۴۳۰، ۴۲۸، ۴۲۷

۵۶۴، ۵۵۵، ۵۴۸، ۵۴۵، ۵۴۴، ۴۸۸

۶۴۲، ۶۳۹، ۶۳۶، ۵۹۸

قوزغان - چهل و دو، ۱۶، ۷۸، ۷۹

قیستول (فیستول) - ۱۲۰، ۱۲۱

قویونلی (کوه) - ۳۹

ک

کابل - سه، یازده، بیست، بیست و چهار

چهل و سه، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۳۰

۱۵۹، ۱۳۶، ۱۳۵، ۱۳۳، ۱۳۲، ۱۳۱

۲۱۲، ۲۱۱، ۱۹۱، ۱۷۳، ۱۶۶، ۱۶۲

۴۲۳، ۴۲۰، ۴۱۰، ۳۸۶، ۳۸۵، ۳۲۲

۵۶۴، ۵۶۰، ۵۵۵، ۵۴۶، ۵۴۲، ۴۸۱

۶۴۳، ۶۴۲، ۶۳۹، ۵۷۳

قریه علی شکر - ۲۲۸

قریه عون - ۵۵۸

قریه کترا - ۱۵۹

قزل اوزن - ۱۰۷

قزلیار - ۲۷۲، ۲۷۰

قزوین - سیزده، یازده، شانزده، هفده

بیست و هشت، ۲۱، ۲۱، ۲۱، ۴۸، ۴۹، ۵۰، ۷۰

۲۵۷، ۲۵۵، ۲۲۷، ۲۲۵، ۲۲۲، ۲۰۰

۴۳۷، ۴۱۶، ۳۱۰، ۳۰۸، ۲۸۸، ۲۶۴

۵۰۷، ۵۰۰، ۴۷۳

قطنطنیه - ۲۲۰، ۲۱۸، ۲۱۶، ۹۹، ۴۶

۲۷۶، ۲۷۵، ۲۵۲، ۲۵۰، ۲۳۸، ۲۲۱

۳۷۷، ۳۷۳، ۳۷۱، ۳۶۷، ۳۶۶، ۲۸۴

۳۹۲، ۳۹۰، ۳۸۸، ۳۸۱، ۳۸۰، ۳۷۹

۵۱۱، ۴۹۷، ۳۹۹، ۳۹۷، ۳۹۶، ۳۹۵

۵۸۱

قصر شیرین - ۲۰۷

قفقاز - بیست و هفت، سی و پنج، چهل و شش

چهل و هفت، ۴۹، ۵۰، ۲۰۰، ۱۲۰، ۲۴، ۴۱

۳۴۷، ۲۸۹، ۲۸۲، ۲۵۹، ۲۵۶، ۲۵۱

۶۵۰، ۶۲۲، ۶۱۴، ۴۷۷، ۴۳۸

قلاپور - ۴۱۶

قلات (کلات گلجائی افغان) - هشت، نه

ده، نوزده، بیست، چهل و سه، ۱۱۷

قلعه اراک (نزدیک درگز) - ۶۶۰

قلعه خدا داد - ۱۵۹

قلعه خورد - ۳۹

قلعه سادات (نزدیک درگز) - ۵۸۸

قلعه سررود - ۳۹

قلعه سولاق - ۳۷۶

قلعه شیر - ۲۸۹

قلعه طرق (نزدیک مشهد) - ۴۲۸

قلعه علی بیک - ۲۲۹

کوه ایشلیر - ۳۹
 کوه بابا کمال الدین - ۳۹
 کوه بلان - ۳۹
 کوه بلخان - ۲۸۷، ۲۲۶
 کوه بین - ۳۹
 کوه پهلوان سرا - ۳۹
 کوه پیر نهنک - ۳۹
 کوه چین و ما چین - ۳۹
 کوه خواجہ (دژخوجہ) - ۲۱۳، ۳۹
 کوه خواجہ مرجان - ۲۲۰
 کوه دوشاخ - دوازده
 کوه رود - ۲۵۷
 کوه زو - قله زو - ۳۹، ۳۵
 کوه سرخاب - ۲۱۹
 کوه سرگز - ۳۸
 کوه سلیمان - ۱۳۳
 کوه سنک دیوار - ۳۹
 کوه عنگی - ۴۶۱، ۱۰۶، ۸۱
 کوه سه چینگه - ۳۹
 کوه قاشیر - ۳۹
 کوه قانسپر - ۳۹
 کوه کوچان - ۳۹
 کوه کش (گورکش) - ۲۵۷
 کوه لکی - ۱۱۴
 کوه ملاخواجہ - ۱۰۹
 کوی چای - ۴۶۷
 کویر لوت - ۶۱۸، ۵۸۳، ۴۰۰
 کهدستان - ۱۸۸
 کپکیلدویہ - ہفده بیست و نه ۲۰
 ۲۳۷، ۲۲۵، ۲۱۶، ۱۷۳، ۱۲۴، ۵۱
 ۳۵۴، ۲۵۷، ۲۴۱
 گجرات (کجرات) - ۱۷۵

۶۶، ۶۴، ۶۳، ۵۸، ۵۷، ۳۴، ۳۲، ۲۳
 ۱۰۸، ۱۰۶، ۹۱، ۸۴، ۸۲، ۷۸، ۷۵، ۷۴
 ۲۲۶، ۱۹۸، ۱۸۳، ۱۶۵، ۱۵۴، ۱۴۴
 ۳۵۸، ۳۴۷، ۳۳۲، ۳۰۵، ۲۹۸، ۲۶۸
 ۴۲۱، ۴۱۲، ۴۱۱، ۴۰۴، ۴۰۲، ۴۰۱
 ۴۷۳، ۴۷۲، ۴۶۷، ۴۵۰، ۴۴۷، ۴۲۹
 ۶۳۲، ۶۲۷، ۶۲۴، ۶۲۳، ۶۱۸، ۴۸۲
 ۶۶۸، ۶۵۸، ۶۴۵، ۶۳۹
 کلیف - ۱۸۹
 کمانک - ۱۲۷، ۱۲۶
 کنج مزرع - ۱۳۴
 کنک - ۲۲۸
 کنگاور - ۲۸۳
 کنگرات (لنگرات) - چهل و چہار
 ۱۸۹، ۱۸۲، ۱۸۰
 کوبہ - چهل و ہفت، ۲۸۲
 کوتیو - ۱۴۳
 کوچہ باغ سنگی - ۸۴
 کورزان - ۱۱۱
 کوریجان - ۳۶۸، ۲۲۲، ۱۱۱
 کوسویہ - چہارده، ۹۵، ۸۷
 کوشک (کرشک) - ہشت، ۱۱۲، ۱۱۳
 ۱۲۱، ۱۱۸
 کوشک نخود - ۱۱۳
 کوکچہ - ۵۰۷، ۴۶۶
 کوکران - ۱۱۴
 کوکی (کرکی) - ۱۸۹
 کوه اخودارہ - ۳۹
 کوه اسرک - ۳۹
 کوه اللہ اکبر - ۶۲۲، ۴۷۳، ۵۵، ۱۴
 ۶۶۰، ۶۳۴
 کوه آلماقولاق - ۵۸۹
 کوه المتو - ۳۹

۴۱۱،۲۷۷،۲۶۲،۱۹۷،۱۸۸،۱۸۰

۶۳۹،۴۹۵،۴۸۲

مرو صغیر - ۸

مروین - ۳۶۸

مرویوان - ۳۹۱،۲۷۲،۲۷۱

مزدقان - ۲۵

مژن آباد - ۸۷

مستنک - هشت

مسجد برائنا - ۲۳۱

مسجد روشن الدوله - ۱۵۵

مسجد کوفه - ۳۲۷،۳۱۳

مسقط - چهل و سه، چهل و پنج، ۱۰۵

۲۰۶،۲۰۵،۱۷۳،۱۲۴،۱۲۳،۱۲۲

۳۶۰،۳۵۹،۳۵۴،۳۵۳،۲۰۸،۲۰۷

۴۸۰،۳۶۱

مسکو - ۱۵۸، ۳۷۳

مشهد - سه، پنج، سی، سی و یک، سی و دو

سی و هشت، سی و نه، چهل و یک

چهل و سه، چهل و چهار، چهل و هشت

۳۲،۲۳،۱۴،۱۱، ۱۰، ۹، ۶، ۴، ۳، ۲

۷۸، ۷۴، ۷۱، ۶۴، ۶۲، ۵۸، ۵۲، ۴۷

۹۱، ۹۰، ۸۹، ۸۷، ۸۶، ۸۳، ۸۲، ۸۱

۱۰۷، ۱۰۶، ۱۰۵، ۹۸، ۹۶، ۹۴، ۹۲

۱۹۱، ۱۹۰، ۱۸۴، ۱۷۹، ۱۱۱، ۱۰۸

۲۲۱، ۲۱۱، ۲۰۷، ۲۰۱، ۱۹۸

۲۶۲، ۲۶۰، ۲۵۰، ۲۲۷، ۲۲۵، ۲۲۳

۳۳۱، ۳۰۷، ۳۰۱، ۲۸۷، ۲۷۱، ۲۶۴

۳۴۷، ۳۴۲، ۳۴۱، ۳۳۸، ۳۳۵، ۳۳۲

۴۰۱، ۴۰۰، ۳۹۶، ۳۸۷، ۳۸۶، ۳۵۸

۴۱۳، ۴۱۲، ۴۱۱، ۴۱۰، ۴۰۲

۴۲۵، ۴۲۲، ۴۱۹، ۴۱۸، ۴۱۷، ۴۱۵

۴۴۰، ۴۳۵، ۴۳۴، ۴۳۱، ۴۳۰، ۴۲۷

۴۵۶، ۴۵۱، ۴۴۹، ۴۴۳، ۴۴۲، ۴۴۱

م

مار گیانا - ۱۵

ماروچاق - ۱۸۸

مازندران - شش، نوزده، بیست و هفت

بیست و هشت، بیست و نه، ۲، ۵۲، ۵۰

۱۰۷، ۹۸، ۹۲، ۹۱، ۹۰، ۸۵، ۷۸

۳۰۷، ۳۰۱، ۲۸۷، ۲۱۶، ۱۶۵، ۱۲۱

۲۵۸، ۳۵۷، ۳۴۸، ۳۴۴، ۳۴۲

۴۴۰، ۴۳۷، ۴۲۳، ۴۱۴، ۴۱۳، ۳۸۷

۵۸۱، ۵۲۵، ۴۶۳

ماشوری - یازده

ماکو - ۲۴۰

ماوراء النهر - ۱۹۰، ۲۶۱، ۳۱۲

۴۹۷، ۳۲۷

ماهیدشت - ۲۲۹، ۲۸۰، ۲۸۳، ۳۹۴

مجالس - ۲۵۶

مجسمه نادرشاه - ۴۶۱

مجال شاه توت - ۶۵۲

محمد آباد - ۱۴

محمودی - ۲۸۷

محوطه باغ حرم - ۸۴

محولات - ۴۲۵

مدین آباد - ۸۷

مدینه - ۱۳۱۵، ۵۴۰

مراغه - چهل و پنج، ۱۲۵، ۱۹۸

۳۶۹، ۳۵۸، ۲۴۴، ۲۲۲، ۲۱۹، ۲۱۸

۶۴۴، ۴۴۷، ۴۱۴، ۴۰۱

مراوان - ۲۴۸

مرغاب - دوازده، ۲۴

مرو (شاه جهان) - چهل و دو

چهل و چهار، ۸، ۱۵، ۱۷، ۲۳، ۲۸

۵۵، ۵۳، ۶۰، ۶۲، ۷۰، ۷۷، ۷۹، ۸۹

میام - ۱۳۲
 میامی - ۹۰
 میانج (میانه) - ۶۱۸
 میان دو آب - چهل و پنج ۲۱۸، ۲۱۹
 میان صدیق - ۱۰۳
 میدان چاندیچوک - ۱۵۵
 میر آباد - ۸
 ن
 نادر آباد - ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۲۱، ۱۲۵
 ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۳۰، ۱۷۸، ۱۸۶، ۱۸۸
 ۱۹۱، ۲۶۴، ۳۵۴، ۳۸۱، ۳۸۴، ۳۸۶
 ۴۷۲، ۶۳۶
 نای بند - ۵۸۳
 نجف - چهل و پنج، چهل و هفت، ۲۳۱، ۲۳۱
 ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۷۲، ۲۸۰، ۲۸۸، ۳۱۰
 ۳۱۱، ۳۱۹، ۳۲۳، ۳۲۶، ۳۳۰، ۳۷۲
 ۳۷۳، ۳۸۱، ۳۹۱، ۳۹۳، ۳۹۵، ۴۵۴
 ۴۷۳، ۵۰۴، ۵۱۱، ۵۱۲، ۵۱۵، ۵۲۱، ۵۲۵
 ۵۷۷، ۵۷۹، ۶۰۸، ۶۲۵
 نخج-وان - ۲۵، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۶۱
 ۲۸۴، ۳۰۷، ۳۶۸، ۳۶۹، ۴۹۹
 نخجستان دو خاله - ۲۳۱
 نسا (نیسان) - چهل و دو، ۱۴، ۱۵، ۱۶
 ۱۷، ۱۸، ۱۷، ۷۵
 نظنز - ۱۰۰
 نقطه (مربعاتی در دلاوات) - ۳۵
 قره (نزدیک هرات) - ۱۰۹، ۱۰۵
 نوخندان - ۱۷، ۱۵، ۱۴
 نهاوند - چهل و پنج، ۲۱۵، ۲۱۶
 نهر معظم - ۲۳۰
 نیار آباد - ۸۹
 نسنادت - ۴۷

۴۶۳، ۴۶۵، ۴۶۷، ۴۷۱، ۴۷۷، ۴۸۴
 ۴۹۹، ۵۰۵، ۵۰۷، ۵۰۹، ۵۱۵، ۵۱۷
 ۵۲۰، ۵۸۱، ۵۸۲، ۵۸۳، ۵۸۷، ۶۲۲
 ۶۲۳، ۶۲۸، ۶۳۹، ۶۴۳، ۶۴۴
 ۶۵۳، ۶۵۵، ۶۵۶، ۶۵۸، ۶۶۰
 ۶۶۸
 مشهد مادر سلیمان - ۱۰۳
 مصر - ۳۲۲، ۱۱
 مکران - چهل و سه، ۱۱۳، ۱۱۷
 ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۰، ۳۴۲
 مکه - هشت، ۲، ۴۳، ۲۰۱، ۲۵۵
 ۳۳۰، ۳۸۱، ۳۹۰، ۳۹۶، ۵۰۷
 ۵۱۱
 ملایر - چهل و پنج، ۲۱۶، ۲۲۸، ۴۳۶
 ملتان - دوازده، ۱۱۱، ۱۷۲، ۱۷۸
 ۴۲۳
 ملکپور (بهاولپور) - چهل و سه، ۱۳۴
 ۱۳۵
 مندلیج (مندله - مندلی) - ۲۲۹
 ۲۳۰، ۲۳۶
 منقشلاق - ۲۰۷
 مورچه خورت - چهل و سه، ۱۰۰، ۱۰۱
 ۵۱۳
 موصل - چهل و شش، ۲۱۸، ۲۱۵، ۲۴۰
 ۲۷۳، ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۷۶، ۲۷۸، ۲۸۶
 ۲۹۱، ۳۱۱، ۳۷۹، ۳۹۲، ۳۹۳، ۳۹۵
 ۶۵۰
 مولودخانه - ۱۱۹۷، ۴۷۲، ۴۰۱
 مؤمن آباد - ۹۸، ۳۵
 مهماندوست (نزدیک دامغان) - چهل و دو
 ۹۸، ۱۰۱، ۱۰۱، ۱۰۱، ۴۸۹، ۵۱۳، ۵۱۳
 مهنه - ۹۱، ۱۷
 میاب - ۱۰۶، ۸۱، ۷۷

هرند - ۴۲۵

هری چشمه - ۹۶

هریرود - ۱۰۹،۹۵

هزار اسب - ۲۰۷،۱۹۳

هزار مسجد - ۶۳۲،۶۴،۳۸،۱۵

هزاره (هزارجات) - ۴۲۸،۱۷۴،۱۱۸

۴۳۴،۴۲۹

هشترخان - حاجی طرخان - ۳۵۵،۲۶۸،۲۶۵

هشترود - ۳۹۱،۲۷۱

هفت لنک بختیاری - ۲۵۸،۲۵۶،۲۲۸

هلند (هلندی) - ۲۰۲،۱۲۴،۱۰۰،۵۰۳

۳۷۷،۳۶۳،۳۵۶،۳۵۱،۲۵۲،۲۴۲

هلیان - ۲۲۸

همدان - چهل و پنج، ۲، ۷، ۶، ۷، ۲، ۱۵، ۵، ۲

۲۴۴،۲۳۶،۲۲۹،۲۲۲،۲۱۸،۲۱۶

۳۴۰،۳۰۵،۲۸۳،۲۷۷،۲۷۲،۲۵۷

۴۳۶،۴۳۵،۳۹۶،۳۹۴،۳۶۸،۳۶۷

۶۰۰،۵۸۹،۵۸۷،۵۸۰،۴۷۹،۴۳۷،

۶۵۰،۶۱۶،۶۱۲

هندوستان (هند) - سه، شش

هفت، سیزده، چهارده، هجده، نوزده

بیست، بیست و یک، بیست و دو، بیست و

چهار، بیست و پنج، بیست و شش، بیست و

هفت، سی، سی و پنج، چهل، چهل و سه

چهل و چهار، ۱، ۲، ۳، ۴، ۷، ۸، ۲۳، ۲۲

۱۲۵، ۱۱۷، ۱۱۱، ۱۰۵، ۴۳، ۲۶، ۲۵

۱۳۵، ۱۳۳، ۱۳۲، ۱۳۰، ۱۲۷، ۱۲۶

۱۵۹، ۱۴۹، ۱۴۶، ۱۴۵، ۱۴۱، ۱۳۶

۱۸۴، ۱۷۸، ۱۷۳، ۱۷۲، ۱۶۷، ۱۶۳

۲۵۹، ۲۲۷، ۲۱۲، ۱۹۸، ۱۸۸، ۱۸۵

۳۳۷، ۳۳۲، ۳۲۱، ۲۹۹، ۲۹۲، ۲۶۵

۳۸۲، ۳۷۱، ۳۶۴، ۳۶۳، ۳۵۴، ۳۵۱

۴۲۱، ۴۱۰، ۳۹۸، ۳۸۷، ۳۸۵، ۳۸۴

نیشابور - چهل و دو، ۲۳، ۵۳، ۵۴

۱۱۱، ۹۸، ۹۰، ۸۶، ۷۵، ۷۴، ۷۳، ۶۰

۴۲۶، ۴۲۳، ۴۲۲، ۴۲۱، ۳۴۷، ۱۲۱

۶۲۲، ۴۳۳، ۴۲۷

نیشابورک - ۳۵

و

وان - شهر وان (بان) - سی و پنج

چهل و پنج، ۲۲۹، ۲۴۰، ۲۴۸، ۲۸۳

۳۹۵

وانخواه Wan khah - ۴۷۳

وثیقه نامه (محضر نامه) - ۳۱۲، ۳۰۲

ورامین - ۱۰۰

وزیر آباد - ۱۳۴

وزیرستان - ۴۷۳

ه

هارون آباد (شاه آباد) - ۴۳۷

هامون - ۲۱۳

هرات - شش، هشت، ده، یازده، دوازده

سیزده، چهارده، پانزده، شانزده

نوزده، چهل و دو، چهل و سه، ۲۱

۹۸، ۹۵، ۹۴، ۹۲، ۹۰، ۸۹، ۴۴، ۴۳

۱۲۱، ۱۱۷، ۱۱۰، ۱۰۸، ۱۰۷، ۱۰۶

۱۷۴، ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۵، ۱۸۸

۲۲۳، ۲۲۱، ۲۱۴، ۱۹۹، ۱۹۷، ۱۹۱

۳۰۷، ۳۰۱، ۲۹۱، ۲۴۶، ۲۲۷، ۲۲۵

۳۴۷، ۳۴۵، ۳۴۴، ۳۴۰، ۳۳۵، ۳۳۱

۴۲۲، ۴۲۱، ۴۱۹، ۴۱۸، ۴۰۱

۴۴۲، ۴۴۰، ۴۳۵، ۴۲۸، ۴۲۵، ۴۲۳

۵۲۸، ۵۱۵، ۵۰۷، ۴۹۵، ۴۹۰، ۴۸۲

۵۶۲، ۵۶۰، ۵۴۸، ۵۴۵، ۵۴۴، ۵۴۳

۶۵۷، ۶۳۶، ۶۲۲، ۵۸۷، ۵۸۲، ۵۶۳

۶۶۰

هر سین - ۱۳۱

یام تپہ - ۸۱
 یامخانہ - ۶۶
 یریمجا - ۳۹۲، ۲۷۴
 یزد - ۲۲۷، ۲۱۶، ۵۱، ۴۷، ۲۶، ۲۱، ۲
 ۵۱۶، ۴۰۰
 یزدخواست - ۲۴۲
 یکہ بید - ۳۵
 یلخانداغ - ۹۱
 یمن - ۲
 یمین آباد - چهل و سه ، ۱۳۴
 ینگجہ - ۲۳۰، ۳۷
 ینگی اور گنج - ۲۰۷
 ینگی قلعه - چهل و یک ، ۶۸
 یود سوق - ۲۳
 یونان - ۱۵

۴۶۸، ۴۵۴، ۴۴۴، ۴۳۶، ۴۲۸، ۴۲۷
 ۴۸۷، ۴۸۳، ۴۸۲، ۴۸۰، ۴۷۱، ۴۶۹
 ۵۱۵، ۵۰۷، ۵۰۴، ۵۰۰، ۴۹۴، ۴۸۹
 ۵۶۰، ۵۵۵، ۵۴۲، ۵۲۲، ۵۲۰، ۵۱۶
 ۵۷۳، ۵۶۶، ۵۶۵، ۵۶۴، ۵۶۳
 ۶۱۰، ۶۰۶، ۶۰۲، ۵۹۶، ۵۸۹، ۵۸۸
 ۶۴۸، ۶۴۳، ۶۳۶، ۶۲۶، ۶۱۶
 ۶۶۲

ہندیجان - ۱۸۱
 ہویزہ - ۴۱۵
 ہیرمند - ۱۱۳، ۵
 ہیطل - ۲۴
 ہیمالیا - ۵۸۹
 یاقوتی - ۹۴

اسامی قبائل و مذاہب

ارمنی - ۳۲، ۳۱
 ازبک - چہار چہار دہ ، یا نوزدہ ، بیست و یک
 چہل و یک ، چہل و چہار ، ۲۰، ۱۸، ۱۵
 ۱۷۳، ۱۲۷، ۶۲، ۵۸، ۵۵، ۴۴، ۲۶، ۲۲
 ۱۸۵، ۱۸۳، ۱۸۲، ۱۸۱، ۱۸۰، ۱۷۹
 ۱۹۷، ۱۹۵، ۱۹۴، ۱۹۲، ۱۹۱، ۱۸۹
 ۷۰، ۵۶، ۵۱، ۴۳، ۴۱، ۲۶، ۲۰، ۲۷
 ۶۶، ۶۰، ۴۵، ۳۹، ۲۸، ۲۴، ۲۲
 ۶۲۷
 ازبک التون جلو - ۷۸
 اسما جلو - ۳۱، ۲۷
 اشکانی - ۳۰، ۱۸، ۱۵
 اعراب - عرب - چہل و چہار ، ۲۰، ۱۱، ۱۰
 ۳۶، ۲۵، ۶، ۳۵، ۴، ۳۵، ۱، ۲۴، ۲، ۲۰
 اعراب بنی کعب - ۴۳، ۸، ۲۷، ۸
 اعراب بنی امیہ - ۲۷، ۸، ۲۳، ۵

آق قویونلو - ۲۶
 آق بلان (اقبالو) - ۱۹۰، ۱۸۹، ۱۸۲
 آنغز اولی - ۲۴
 ابدالی - ہشت دہ ، یازدہ ، دو ازدہ ، یا نوزدہ
 شانزدہ ، نوزدہ ، چہل و یک ، چہل و دو
 ۹۸، ۹۷، ۹۶، ۹۵، ۹۴، ۹۲، ۸۹، ۴۴، ۴۳
 ۲۲۴، ۱۲۱، ۱۱۹، ۱۰۹، ۱۰۷، ۱۰۶
 ۴۲۰، ۴۱۹، ۳۴۷، ۳۳۱، ۳۲۷، ۲۶۴
 ۵۴۳، ۵۰۶، ۴۹۰، ۴۸۳، ۴۲۲
 ابو سعید - ۳۶۲، ۳۶۱، ۳۶۰، ۲۰۶
 اتابکان - ۲۶
 اتانلو - ۲۲
 اچوق - ۲۴
 ارتودکس - ۵۰۰
 ارشلو - ۲۲

۲۲۷، ۲۲۱، ۲۱۸، ۱۴۴، ۱۳۱، ۱۲۰
 ۴۱۲، ۴۱۱، ۲۵۹، ۲۵۷، ۲۵۶، ۲۲۸
 ۵۰۶، ۴۳۶
 بکشلو - ۲۲

بلوچ - نه چهل و سه، ۴۲، ۴۷، ۱۰۴، ۱۰۵
 ۱۷۸، ۱۵۹، ۱۲۵، ۱۱۸، ۱۱۷، ۱۰۹
 ۳۸۶، ۳۶۳، ۲۵۹، ۲۱۳، ۲۱۲، ۱۹۱
 ۴۸۰، ۴۳۴، ۴۲۹، ۴۲۸، ۴۲۳، ۴۲۲
 بنی اسرائیل - ۳۱۵

بنی العباس - ۵۳۵

بنی حنیفه (حنفیہ) - ۳۱۹

بنی خالد - ۲۶

بنی غالب - ۳۱۸

بنی هاشم - ۳۱۷

بوزانلو - ۳۷

بیات - ۴۲۸، ۴۲۱، ۲۲۹، ۷۳، ۵۴، ۲۴

بیات اصفهان - ۳۷

بیات شام (شامبیاتی) - ۲۴

بیگدلی (بیوکدلی) - ۲۷، ۲۵

پاپالو - ۲۲

پارتیا (پارت) - ۱۸، ۱۷، ۱۵

پچنه - ۲۶

پوزوق - ۲۴

تاتار - چهار چهل و یک، چهل و دو، ۱۸

۳۷۲، ۲۴۶، ۷۹، ۶۹، ۵۰، ۲۷، ۲۳

۴۴۴

تاتار مرو - چهل و دو، ۸۶، ۵۵

تاجیک - ۳۰، ۵، ۳۱

ترك (اتراك) - بیست و چهار، ۲۳

۳۰، ۵، ۱۷۳، ۱۶۷، ۲۶

ترك اجرلو - ۳۷

ترك بوجاری (بغایری) - ۹۰

ترك دوملو - ۲۷

اعراب خلیج فارس - چهل و پنج

اعراب منتفق - ۲۷۸

افشار (اوچر - اوشار - اوشر - اوشیر) چهار

بیست و پنج، ۱۵، ۱۸، ۲۰، ۲۴، ۲۵، ۲۷

۴۱۲، ۴۱۰، ۳۰۲، ۲۴۴، ۱۰۴، ۳۷، ۲۸

۶۵۲، ۴۸۴، ۴۷۱، ۴۶۲، ۴۲۸

افغان (افغانه) - هفت، هشت، نه، ده، یازده

سیزده، چهارده، پانزده، شانزده، هفده

هجده، نوزده، بیست، بیست و سه، بیست و

چهار، بیست و هفت، بیست و نه، چهل و دو

چهل و سه، ۱۱، ۲۶، ۲۸، ۴۸، ۸۹، ۹۷

۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۵

۱۰۶، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۳۱، ۱۳۳، ۱۵۹

۱۶۵، ۱۶۶، ۱۶۷، ۱۷۸، ۱۸۸، ۲۰۰

۲۱۲، ۲۱۴، ۲۰۵، ۲۰۹، ۲۶۹، ۳۰۵

۳۱۹، ۳۴۰، ۳۷۱، ۴۰۳، ۴۲۹، ۴۴۰

۵۸۷، ۵۶۶، ۵۵۰، ۵۰۹، ۴۶۹

اکراد - چهل و دو، ۲۶، ۲۷، ۹۱، ۴۲۸

اکراد وان - ۲۵۰

الوار (لر خرم آباد) - ۲۵۶، ۵۱

الیلو - ۲۲

امرلو (امیرلو) - ۶۸، ۶۴، ۲۲۰

اوجوق - ۲۵

ایلخانیان - ۲۸

ایل کلهرسند - ۱۰۹

اینانلو - ۲۲

بابا خانلو - ۲۲

باچا وانلو - ۲۲

بای آق - ۲۴

بایندر - ۲۵

بختیاری - بیست و پنج، چهل و پنج

چهل و شش، ۱۱۲، ۵۱، ۱۱۳، ۱۱۹

تر کمن (تراکمه - تر کمان) - چهارده
 شانزده چهل و دو چهل و چهار ۱۸۱۴
 ۹۱۷۵۷۴۷۰۶۰۵۵۵۲۲۴۲۲
 ۲۰۱۱۹۱۱۸۵۱۸۴۱۳۱۱۰۸
 ۳۹۹۳۵۰۳۲۱۳۰۲۲۲۶۲۱۲
 ۵۶۴۵۳۸۵۳۲۴۸۴۴۳۸۴۳۵
 ۶۱۴۶۰۴۵۸۴۵۸۳
 تر کمن تکه - ۱۸۵۹۱۷۰
 تزار - ۲۶۹
 تکه لو - ۲۷
 تیره آمیز - ۱۴۳
 تیره بنی لام - ۲۳۰
 تیره تایمینی (تایمانی) - ۳۴۴
 تیره توخی - ۱۲۱
 تیره جفتای (جفتائی) - چهل و دو ۲۷
 ۱۸۲۷۷
 تیره یارز - ۲۴
 جات - ۱۴۳
 جلابر - ۴۱۹۶۴۵۸۵۷۳۷۲۲
 جو کی - ۱۵۹
 چاپشلو (چوشلو) - ۵۸۸۱۶۱۴
 چرکس - ۲۸۲۳۱
 چمشگزک - ۱۱۹۷۸۱۶۷۰۵۵۵۲۱
 چهارلنگ اصفهان - ۲۵۸۲۵۶
 حواله (هوله خضاب) ۲۲۸۲۰۵
 خاندان یربیا - ۳۶۲۳۶۰
 خزیمه - ۱۰۰
 خوارزمشاهی - ۲۶
 دودورعه - ۲۵
 دولو - ۲۸
 ذوالقدر - ۲۷
 رستاق - ۲۷
 زرتشتی - ۴۴

زنایف - ۳۸۲۱۹۷
 زند (زندیه) - ۴۳۷، ۴۳۶، ۴۳۵، ۲۲۸
 ۴۳۸
 زنگانلو - ۲۲
 زیدانلو - ۶۷
 سارلو - ۹۱
 ساسانی - بیست و یک ۱۸
 سالور - ۲۰۷
 سامانی - بیست و یک
 سلاجقه - ۲۶، ۱۸، ۱۴
 سنت (سنی) تسنن - ۲۹۹، ۴۶۳، ۱۰۲۹
 ۳۲۷، ۳۱۹، ۳۱۲، ۳۱۱، ۳۰۲، ۳۰۰
 ۵۴۰، ۵۳۷، ۴۹۶، ۳۲۹، ۳۲۸
 سیک - ۱۳۴
 سیلاخور - ۲۲۵
 شادلو - ۸۶
 شافعی - ۳۲۷، ۳۲۲
 شاملو - ۵۵۲، ۳۱۲، ۲۸۱، ۲۷۰، ۲۵۰
 شهسیونی (شاهسوری) - ۲۸
 شیعه (شیخ) - ۲۹۹، ۳۰۲، ۲۹۱، ۲۸۱، ۲۷۰
 ۳۳۰، ۳۲۹، ۳۱۷، ۳۱۲، ۳۱۱، ۳۰۰
 ۵۴۰، ۴۹۶
 ساین خانی (بر کمن) - چهارده
 صفاریان - ۴۷
 صفویه - چهار و پنج (شش) صد و بیست و هفت
 یازده و دوازده - بیزده و چهارده
 شانزده و هجده - بیست و یک و بیست و دو
 ۲۸۱، ۲۳۸، ۲۱۸، ۱۷۶، ۱۲۵، ۲۲۱، ۱۵
 ۵۰۹، ۴۱۲، ۳۹۸، ۳۶۴، ۳۰۵، ۲۹۸
 سومیان (سوهیو) - ۶۴۹، ۲۲۰
 صومی صومی - ۳۱
 صوفیه در ابلاغ - ۲۷
 طایفه ساربان - ۳۷

قلموق - ۲۰۷، ۱۸۲
 قنغلی - ۲۳
 قوم عادصرصر - ۱۷۰
 قیچاق - ۲۳
 کاتولیک - ۵۰۰
 کارملیت - ۵۰۰
 کاصحاب دین - ۳۲۳، ۴۴۴، ۵۶۰
 ۶۵۲، ۶۵۱
 کاکری - نه
 کردخوشانی - ۲۱۴
 کرگرلوچمشگزک - ۱۰۶، ۹۱
 کند وزلو (گوند وزلو) - ۶۴، ۲۲
 ۶۸
 کوسه احمدلو - ۶۳، ۲۳، ۲۲
 کوکلان (ترکمن) - ۲۳۱، ۲۱۹
 ۵۵۵
 گورگانی (طایفه) - سیزده بیست
 ۵۵۹، ۱۶۱
 گون خان قای - ۲۴
 گوه شانلو - ۳۷
 لر - ۴۳۶
 لزگی (لزگیه - لگزی) - شانزده
 چهل و شش، چهل و هفت، ۴۶، ۲۸
 ۱۱۲، ۱۳۱، ۱۳۳، ۱۸۶، ۲۰۰، ۲۴۵
 ۲۴۷، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۳، ۲۶۸، ۲۶۹
 ۲۷۷، ۲۹۸، ۳۰۵، ۳۴۲، ۳۴۹، ۳۸۷
 ۳۹۰، ۴۶۳، ۴۶۵، ۴۶۹، ۴۷۹، ۴۹۳
 ۵۰۷
 مسلمان (مسلم - اسلام) - هشت، ۳۱
 ۲۹۵، ۳۰۰، ۳۰۲، ۳۱۲، ۳۱۷
 ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۸
 مغول (مغولستان) - ۲۳، ۱۸، ۱۷، ۴، ۳

طایفه مارا تاها - ۵۴۲
 طایفه یوز - ۱۹۰
 عرب شیبانی - ۳۷
 علی ایللی - ۸۶، ۷۸، ۷۰
 عمر زهی - ۴۲۰
 عیسوی (نصارا - مسیحی) - هشت
 ۵۰۱، ۵۰۰، ۳۲
 غلیجائی (غلیزائی - غلیزائی) - غلزہ ای
 قلیجہ ای - غلیجائی) - هشت، نه، یازده
 دوازده، سیزده، نوزده، بیست
 چهل و سه، ۴۲، ۴۳، ۴۴، ۹۲، ۹۴، ۹۶، ۹۷
 ۱۰۲، ۱۰۴، ۱۰۷، ۱۷۶، ۲۲۴، ۳۲۷
 ۵۰۶، ۴۲۰، ۳۵۱
 قاجار (قجرا احمدلو) - آقاجری - یازده
 چهارده، پانزده، بیست و پنج، ۲۳، ۲۲
 ۲۱۲، ۲۷، ۲۸، ۳۶، ۳۶، ۷۹، ۸۲، ۲۱۲
 ۵۰۹، ۴۷۱، ۴۵۴، ۴۲۵، ۴۰۲، ۳۹۹
 قارلوق - ۲۳
 قازقین - ۲۵
 قاسملو - ۲۷
 قبیلہ میان کال - ۱۸۹
 قر اولی - ۲۴
 قرا باشلو - ۲۲
 قراقوبونلو (ترکمان) - ۲۶
 قرق - ۲۵
 قرقلو (قرخلو - ارخلو) - ۲۵، ۲۲
 ۲۷، ۲۷، ۲۷، ۲۷، ۲۷، ۲۷، ۲۷، ۲۷
 قره چورلو - ۲۳۱، ۱۰۱، ۹۱، ۸۵
 قره قلیباق - ۱۸۵
 قزاق - ۲۶۵، ۲۵۲، ۱۹۵، ۱۸۵، ۱۸۲
 ۳۷۸
 قزلباش - هشت، ده، یازده، دوازده، هفده
 چهل و یک، ۲۲، ۲۷، ۳۰، ۳۲، ۳۷
 ۱۱۵، ۱۸۳، ۲۲۷، ۴۰۹، ۴۱۰
 ۴۱۷، ۴۲۰، ۴۳۰، ۴۳۵، ۴۸۱

۹۱
 يموت - چهل و يك چهل و پنج، ۶۹، ۶۳
 ۲۸۷، ۲۰۷، ۱۹۳، ۱۸۶، ۱۰۷، ۷۰
 ۴۳۵
 يوسف زای (يوسف زائسی) -
 چهل و چهار، ۱۷۲، ۱۷۳، ۴۲۰
 يهود - ۵۰۰

۴۶۸، ۱۳۷، ۱۲۵، ۱۱۷، ۱۱۵، ۲۵
 ۴۸۹
 يار شماق - ۲۴
 يزیديان (شيطان پرست) - چهل و شش
 ۳۹۲، ۲۷۴، ۸
 يسوعی - ۵۰۰
 يمرلو (ترکمن يمورلی) - ۸۶، ۷۰

مؤسسات

کتابخانه مدرسه السنه شرقیه - ۵
 کتابخانه ملك - ۱۱، ۱۲، ۱۸، ۵۱۸، ۶۴۹
 کتابخانه ملی پاریس - ۵۰۱، ۶۳۴
 کتابخانه ملی فرهنگ مشهد - ۴۵۳، ۹
 ۴۵۵
 کتابخانه وستو کوودینا - ۳
 کمپانی انگلیس و اطریش و هند -
 ۲۵۲، ۲۵۴، ۳۳۶، ۳۵۲
 کمپانی هند خاوری (هند شرقی) -
 ۱۰۴، ۱۱۳، ۱۱۱، ۲۰۲، ۲۰۲، ۳۳۶، ۳۵۶
 ۳۶۰
 کمپانی هند و هند - ۳۵۲
 موزه ایران باستان - ۶۳۹
 موزه آستان قدس رضوی - ۶۴۳
 موزه آسیائی لنینگراد - ۶
 هیئت شرابی - ۳۶۴
 هیئت هانوی - ۳۸۲

اداره کل باستان شناسی - ۴۴۹
 انجمن آثار ملی ایران - دو سه ، سی
 ۴۴۹، ۴۵۵، ۶۴۴
 انجمن آثار ملی خراسان - يك ، دو ، سی
 چهل و يك ، ۴۵۵، ۶۴۴
 پارلمان انگلیس - ۳۴
 جامعه فواد اول - ۱۱
 چاپخانه جبل المتین - ۱۲
 چاپخانه خراسان - يك
 دانشکده ادبیات مشهد - سی و هفت
 کتابخانه فرخ - ۹۱۶
 کتابخانه آستان قدس رضوی - ۱۰
 ۱۱، ۶۵۳
 کتابخانه پاریس - ۵
 کتابخانه حسین آموزگار - ۱۱، ۱۲
 کتابخانه دکتر علی شاملو - ۹۱، ۴۳
 کتابخانه عبدالله کشاورز - ۹۱۶

کتاب و مجلات

۱۲
 اردو لشی نادر ہندوستان - ۹
 اعیان الشیعه - ۱۱۹، ۳۲۹

آتشکده آذر - ۱۲، ۲۵، ۲۵۱، ۴۴۳، ۵۲۳
 ابراهام کاتو غیکوس - تاریخ من و نادر -
 دعوتنامه نادر از او چمیادزین - ۷

انجیل - ۵۰۰

انسیکلو پیدیا - Encyclopidia

۶۴۷

بیان الوقایع - ۱۶۲۷

پادشاه ایراکلی - ۷

تاریخ ایران - ۷

تاریخ ایران رضی الدین تفرشی - ۷

تاریخ ایران سرپرسی سایکس - ۱۰

تاریخ ایران سرجان مالکم - ۷

تاریخ ایران فلسفی - ۹

تاریخ ایران باستان - ۲۰۱۱

تاریخ تبریز - ۶۲۷

تاریخ تیموری - ۶۴۹

تاریخ جابری - ۳۹۶

تاریخ جغتائی - ۷

تاریخ جهانگشای نادری - چهار ۳

۳۱۲، ۱۹، ۵۱۹، ۶۴۹

تاریخچه نادرشاه مینورسکی - ۶

تاریخ سلطنت نادر - ۳

تاریخ عالمکیر - ۴

تاریخ کارتلی - ۷

تاریخ ملوک عجم - ۵۲۰

تاریخ نادر (ملایری) - ۱

تاریخ نادر شاه افشار جمس فریزر -

سی و شش ۳

تاریخ نادرشاه جونس لندرسن - ۶

تاریخ نادر نامه محمد کاظم - چهار ۴

۷۱۶

تاریخ نظامی ایران - ۱۱

تاریخ و صاف - ۶۴۹

تاریخ هند - ۷

تذکره الشائقین - ۵۱۰

تورات - ۵۰۰

جزئیات عجیب درباره نظم ارتش نادر -

۷

جنگهای ترکها بانادر - ۷

جواهر الکلام - ۱۲

جوهر صمصام - ۷

چهار گلزار شجاعی - ۷

حجج قطعیه - ۳۱۱

در التیجان - ۱۸۶۱۵

دره نادره (نادری) - ۵۱۹، ۶۳

دلال مهراتی - ۷

دلاوران ایران - ۱۰

دوران افتخار - ۱۰

دیوان حزین - ۱

ذخر الرافع - ۵۱۲

رساله توفیق - ۵۱۰

رساله در اثبات رجعت - ۵۱۱

رساله در علم عروض - ۵۱۱

رستم التواریخ - ۱۱

روضات الجنات - ۱۲

روضه الصفا - ۵۱۴

ریاض الجنه - ۴۷۳

ریاض السیاحه - ۵۰۲

ریاض الشعراء - ۵۱۸، ۱۱، ۵۲۰

زبدة التواریخ - ۱۱۶

زندگی نادر پسر شمشیر - ۶

زندگی پرماجر ای نادر - ۱۰

سفر نامه حزین - ۶۱

سفر نامه عبدالکریم - ۵

سفینه فرخ - بیست و سه

سنگلاخ - ۵۱۹

- مجله یادگار - ۶۳۰، ۳۱۲، ۷
 مجله یغما - ۶۴۹، ۶۴۶، ۶۳۰، ۵۱۴
 مخزن الانشاء - ۱۰
 مدارک در شرح شرایع - ۵۱۱
 مرآت الزمان - ۵۱۲
 مسافرت نادر به مدان - ۷
 مطلع الشمس - ۱۱
 معجم الانساب - ۱۱
 ملل و نحل - ۱۷
 منتخب التواریخ - ۶۲۵، ۱۰، ۵
 منتظم ناصری - ۲۶، ۱۱
 منشآت فراہانی - ۱۰
 منشآت میرزا مہدیخان - ۵۱۹، ۱۰
 میزان المعرفہ - ۴۱۲
-
- نادر شاہ سرمار تیمردیوراندا گلیسی - ۳
 نادر شاہ افشار رحیم زادہ صفوی - ۱۰
 نادر شاہ الکپارت - ۳
 نادر فاتح دہلی - ۱۰
 نادر و توپال عثمان پاشا - ۷
 نادر و رضاقلی میرزا - ۷
 ہشت مقالہ فلسفی - ۸

- سہ فرمان نادر - ۷
 شاہ عباس اول صفوی - ۲۷، ۱۱
 شیرمرد اتک - ۱۰
 طرائق الحقائق (طرائق الحدایق) -
 ۴۵، ۱، ۴۰، ۹
 طوطی - ۱۰
 فارسنامہ (فرسنامہ ناصری) - ۱۲، ۷
 ۵۱۰
 قاموس الاعلام - ۵۲۰، ۱۲
 قرآن مجید - ۶۳۸، ۵۰۰، ۳۱۱، ۳۰۰
 قصص العلماء - ۱۲
 کتاب ادوارد برون - ۷
 کلیات حزین - ۱۲
 گلشن مراد - ۴۲۷
 گیتی گشا - ۹
-
- مجمع التواریخ - ۱۰
 مجمع الفصحاء - ۱۳
 مجمل التواریخ - ۴۲۸، ۴۱۸، ۱۰، ۷
 مجلہ ارمغان - ۹، ۷
 مجلہ اطلاعات ماہیانہ - ۶۶۲، ۶۳۶
 مجلہ توشہ - ۱۲
 مجلہ ماہنامہ اطلاعات - ۱۲

متمنی است اشتباهات زیر را قبل از مطالعه کتاب اصلاح فرمایند:

صفحه	سطر	نادرست	درست
سی و نه	۱۰	چه در نظر	که در نظر
۱۱	۲۳	زامباود	زامباور
۲۹	۲۱	من بعد من موزنان	منبع موزنان
۳۷	۲۲	دروازه ازغوانشاه	دروازه ارغونشاه یا ارغوانشاه
۵۱	۱۸	بردار	برادر
۶۰	۱۶	محمود	محمد
۶۷	۱۲	در ۱۲ کیلومتری	در باغورد ۱۲ کیلومتری
۱۱۳	۱۶	کوشک	کوشک (کرشک)
۱۳۱	۱۴	محمد علیخان	محمد خان
۱۳۶	۱۷	ستلیج	ستلیج (ستلیج)
۱۳۶	۱۸	ده هزار	دو هزار
۱۳۶	۱۸	سه هزار اراده	پانصد عراده
۱۳۸ و ۱۷۲	۱۶ و ۱۰	چرمچی باشی	چرخچی باشی (مأمورین اکتشافات)
۱۳۹	۱۶ و ۸	ذی حجه	ذیقعه
۱۵۵	۶	یساولان خود	یساولان (امر بران) خود
۱۵۶	۱۲	نسقچیهادر خیابانها	نسقچیها (مأمورین انتظامات) در خیابانها
۱۶۵	۵	بانک زدن	بانک زن
۱۶۸	۱۱	عذر	غدر
۱۶۹	۲	چون	چو
۱۷۵	۱۶	لارکاند	لارکاند (لارکانه)
۱۷۵	۱۷	بندر سورت	بندر سورت (سورات)
۱۷۶	۲۳	تهمتا	تهمتا (تنه)
۱۷۹	۱۸	بلخ در	بلخ راند و در
۱۷۹	۲۴	وبعداز	وازبکان بعداز
۱۸۹	۳	کوکی	کوکی (کرکی)

صفحہ	سطر	فادرست	درست
۱۸۹	۱۰ و ۱۲ و ۱۵ و ۲۱ و ۲۴	حکیم اتالیق	حکیم بی اتالیق
۱۸۹	۱۷	لنگرات	کنگرات
۲۰۲	۱۳	ہلندیہا	ہلندیہا
۲۲۳	۱۰	محمد رضا و عبداللو	محمد رضا عبداللو
۲۳۱	۶	بطول	بمرض
۲۵۷	۱۱ و ۲۲	علیمرادخان	علیمرادخان (علیمردانخان)
۲۸۷	۲۳	۱۱۵۹	۱۱۶۰
۲۸۹	۹	Rhodorto	Rhodosto
۳۰۹ و ۳۰۸	۱۶ و ۱	میرزا مؤمن	میرزا مؤمن
۳۲۶	۱۲	کر کوت	کر کوك
۳۵۲	۱۹	۱۷۴۵	۱۷۳۵
۳۵۹ و ۳۵۴	۶ و ۱۰ و ۱۶		
۳۶۳ و ۳۶۱	۸ و ۱۸	جلفا	جولفار
۳۵۶	۶	میر علی	کلبعلی
۳۵۷ و ۳۵۶	۱۴ و ۱ و ۲ و ۲۰		
۳۵۸ و	۲۵	محمود تقی	محمد تقی
۳۸۴	۱۵	۱۷۲۸	۱۷۳۸
۳۸۵	۲۵	۱۷۳۶	۱۷۳۸
۳۸۶	۵	تہ	تہ (تہ)
۳۹۷	۴	دسامبر	سبتامبر
۴۰۵	۳	محمد حسین	محمد حسن
۴۲۵	۱	سعادتخان و برهان الملک	سعادتخان برهان الملک
۵۰۷	۱۸	وامین	وامین (دامین)
۵۲۷	۱۷	آمنو بالمہود	آمنو او فو بالمہود
۵۴۰	۱۴	ینسکٹ	ینسکٹ
۵۶۰	۷	فحمد اللہ تم حمد اللہ	فحمد آلہ تم حمد آلہ
۵۶۳	۱۷	ذا کیات	زا کیات
۵۷۳	۱	ارزیا	ازریا
۶۵۲	۲۲	زراعت	زراعت ومدار

سپاسگزاری

از ذوات محترمیکه در تدوین و تالیف و چاپ کتاب این بنده را راهنمایی و مساعدت فرموده‌اند سپاسگزارم :

۱- اعضاء محترم انجمن آثار ملی ایران بویژه تیمسار سپهبد آق اولی رئیس هیئت مدیره و دانشمند ارجمند آقای مصطفوی خزانه دار و عضو انجمن مرکزی و همچنین انجمن آثار ملی خراسان .

۲- دانشمندان عالیقدر بخصوص آقای حاج اسمعیل امیر خیزی و استاد سعید نفیسی و استاد دکتر رضا زاده شفق و استاد دکتر علی اکبر فیاض و صاحبان و مدیران کتابخانه‌ها خاصه ادیب دانشمند آقای محمود فرخ و آقای عبدالعلی اکتائی و آقای سهیلی خوانساری .

۳- مدیر محترم و کارمندان اداری و فنی چاپخانه خراسان .

۴- مستشرق و مورخ دانشمند آقای لورنس لا کهرت مؤلف کتاب تاریخ نادرشاه که این کتاب را اخیراً پس از چاپ ملاحظه فرموده و در صفحه اول با عبارت « بعقیده بنده این کتاب راجع بنادرشاه خیلی قابل توجه است. لارنس لا کهرت - ۲۳ اکتبر ۱۹۶۰ » اظهار نظر کرده‌اند .

توفیق همه رادر انجام خدمات علمی و اجتماعی از خداوند متعال خواستارم . و من الله التوفیق و علیه التکلان .

مشهد - آذر ماه ۱۳۳۹ هجری شمسی

محمد حسین - قدوسی

